INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

Catedrala Patriarhală
București

MINEIUL

LUNEI

NOEMVRIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE PR[illegible]

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-A

Pimen Gherghina

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI, — STR. PRINCIPATELE UNITE, 60. — BUCUREȘTI

1927

Pentru strana dreaptă

D.G. Ștefănescu - Victor - 1927

PRECUVÂNTARE FĂCUTĂ „CĂTRE CETITORI“

DE

STAREȚUL NEONIL AL MÂNĂSTIRII NEAMȚUL IN ANUL 1846 LA EDIȚIA II-a.

Intârzierea de a rosti sufleteasca bucurie, ori și când cineva vede săvârșirea unui lucru folositor, este nu numai mâhnitoare celui ce o simțește, dar poate încă și păgubitoare celor ce-i așteaptă folosul.

Deci iată și al 3-lea tom de Minee eșit a doua ediție din Tipografia a aceștii Monăstire, potrivit publicației făcute în anul trecut.

Aceasta este pe luna Noemvrie, adică luna a noua, socotind dela Martie, precum am mai vorbit în Precuvântările lunilor trecute. Noemvrie este un cuvânt latin stricat însă de greci și prin urmare și de noi, spre pildă, din November lepădând pe *v*, rămâne Noem, și prefăcând pe *b* în *v* grecesc, apoi mutând pe *r* latin lângă *b*, și e schimbat in *i* se săvârșește Noemvrios, iară dupre Calindarul de astăzi, vedem că este luna a unsprezecea dela Ianuarie.

Această lună de către Atinei se numia Antestirion, adecă, florariul dela Antestiria, sărbări a lui Bahus, sau pentrucă duceau ei la morminte erburi și flori, dupre Calendarul lor, însă erà luna a opta.

Luna Noemvrie sau Novembrie, ori și cum poartă cuvânt Român și este însemnată mai cu seamă pentru sărbătorile Născătoarei de Dumnezeu. A adunării Arhanghelilor și a tuturor Puterilor cerești, a cărora apărare și rugăciune, O! de ne-am învrednicii pururea ale avea cu noi, pre lângă care iscălitul și aici nu lipsește a rugà pre dumnealor cinstiții prenumeranți și pre toți credincioșii a cărora plecare evlavioasă și datorie creștinească îi face să citească această carte, ca să binevoiască a iertà la întâmplare, când s'ar întâmpinà vreo greșală, de și sârguința de a nu se face a fost pre cât se poate de mare, precum însuși lucrul dovedește. Dar totodată cu cea mai adâncă umilință roagă pre toți sfinții ce se cuprind într'însa ca să vă învrednicească de acel duhovnicesc folos, a căruia este scopul facerii sale.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către Milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL

Arhimandrit și Stareț al Sfintelor Mânăstiri: Neamțul și Secul, împreună cu tot Soborul.

LUNA NOEMVRIE

ARE ZILE TREIZECI

ZIUA ARE CEASURI 10 ŞI NOAPTEA ARE CEASURI 14.

In ziua întâia, sfinţii şi făcătorii de minuni fără de arginţi: Cosmă şi Damian, cei din Asia.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6.

Glasul al 6-lea, însăşi Podobia:

Toată nădejdea puindu-şi în ceruri, vistierie nefurată, loru-şi sfinţii ş'au strâns. In dar au luat, în Dar dau, celor bolnavi tămăduiri. Aur sau argint, precum la Evanghelie, n'au agonisit, şi oamenilor şi dobitoacelor, faceri de bine au dat; ca prin toate fiind ascultători lui Hristos, cu îndrăzneală să se roage, pentru sufletele noastre.

De două ori.

Lucrul cel stricăcios de pre pământ l-au urît, şi locuitori cereşti în trup ca nişte îngeri s'au făcut, petrecerea cea cu un gând dimpreună, însoţirea cea cu un nărav şi cu un suflet a sfinţilor. Pentru aceasta tuturor celor ce pătimesc, tămăduiri le dăruesc, fără de argint dând facerea de bine celor ce le trebuiesc. Pre cari cu aceste prăznuiri de preste an, să-i lăudăm dupre vrednicie, pre cei ce se roagă cu îndrăzneală, pentru sufletele noastre.

De două ori.

Toată Treimea întru sine sălăşluindu-o însoţirea cea pururea lăudată. Cosmă şi Damian de Dumnezeu înţelepţiţii; ca nişte izvoare izvorăsc din izvorul cel de viaţă purtător, ape de tămăduiri. Ale cărora moa-

LUNA NOEMVRIE

ARE ZILE TREIZECI

ZIUA ARE CEASURI 10 ŞI NOAPTEA ARE CEASURI 14.

In ziua întâia, sfinţii şi făcătorii de minuni fără de arginţi: Cosmà şi Damian, cei din Asia.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6.

Glasul al 6-lea, însăşi Podobia:

Toată nădejdea puindu-şi în ceruri, vistierie nefurată, loru-şi sfinţii ş'au strâns. In dar au luat, în Dar dau, celor bolnavi tămăduiri. Aur sau argint, precum la Evanghelie, n'au agonisit, şi oamenilor şi dobitoacelor, faceri de bine au dat; ca prin toate fiind ascultători lui Hristos, cu îndrăzneală să se roage, pentru sufletele noastre.

De două ori.

Lucrul cel stricăcios de pre pământ l-au urît, şi locuitori cereşti în trup ca nişte îngeri s'au făcut, petrecerea cea cu un gând dimpreună, însoţirea cea cu un nărav şi cu un suflet a sfinţilor. Pentru aceasta tuturor celor ce pătimesc, tămăduiri le dăruesc, fără de argint dând facerea de bine celor ce le trebuiesc. Pre cari cu aceste prăznuiri de preste an, să-i lăudăm dupre vrednicie, pre cei ce se roagă cu îndrăzneală, pentru sufletele noastre.

De două ori.

Toată Treimea întru sine sălăşluindu-o însoţirea cea pururea lăudată. Cosmà şi Damian de Dumnezeu înţelepţiţii; ca nişte izvoare izvorăsc din izvorul cel de viaţă purtător, ape de tămăduiri. Ale cărora moa-

ște vindecă patimile prin pipăire, și numai singure numele depărtează boalele dela oameni. Tuturor celor ce aleargă la dânșii limanuri de mântuire întru Hristos fiind, și cu îndrăzneală se roagă, pentru sufletele noastre. De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Anatolie:

Fără de sfârșit este Darul sfinților, care dela Hristos au luat. Pentru aceasta și moaștele lor cu dumnezeească putere neîncetat lucrează minuni. Ale cărora și numele cu credință chemându-se, izbăvesc de boale netămăduite. Prin cari Doamne și pre noi, din patimile sufletului și ale trupului ne mântuește, ca un iubitor de oameni.

Și acum, al Născătoarei:

Cu mintea alunecându-mă, și cu amăgire fiind robit de tiranul, dumnezeească mireasă, la milostivirea ta cea prea minunată, și la rugăciunea ta cea caldă, prea curată Fecioară, alerg eu cel mult ticălos. Pentru aceasta scapă-mă de ispite și de nevoi, și mă mântuește, ceea ce ești cu totul fără prihană, de asuprelile drăcești. Ca să te măresc și cu dragoste să mă închin ție, și să te laud pre tine Stăpână, cea pururea fericită.

A Crucii, a Născătoarei:

Sabie, precum a zis Simeon, prin inima ta a trecut prea curată Stăpână, când ai văzut pre cel ce a strălucit din tine cu cuvânt negrăit. De cei fărădelege ca un osândit, pre Cruce înălțat, și cu oțet și cu fiere adăpat, și în coastă împuns, pironit la mâini și la picioare. Și tânguindu-te ai glăsuit, strigând ca o maică: Ce este această taină nouă prea dulce Fiule.

LA STIHOAVNA.

Stihirile Octoihului. Iară de voiești zi aceste stihiri, glasul al 2-lea, singur glasul.

Izvorul tămăduirilor, numai pre unul într'un an tămăduià, iară lăcașul celor fără de arginți, toată mulțimea celor bolnavi vindecă. Că neîmpuținată este și necheltuită bogăția sfinților. Pentru rugăciunile lor, Hristoase, miluește-ne pre noi.

A lui Teofan.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru...

Cu dragoste dumnezeească, și cu dorirea celor ce vor să fie, cu lucrarea viețuind, căile cele de mântuire le-ați îndreptat. Pentru aceasta puterea sufletului neîntinată păzindu-o, de cele materialnice până în sfârșit v'ați depărtat. Și cu duhul cel dumnezeesc poliindu-vă, fără de aur celor bolnavi tămăduiri dați. Insoțire sfântă, adunare strălucită,

împreunare luminată dumnezeească, cei ce aţi fost fără de arginţi: Intru necazuri şi în boale cercetându-ne pre noi, şi neputinţele sufletelor noastre fără de argint tămăduiţi.

A lui Ghermano.
Stih: Sfinţilor celor ce sunt pre...

De mari daruri învrednicindu-vă prea lăudaţilor, cu smerită viaţă pre pământ aţi vieţuit. Şi umblând pretutindenea, şi în dar patimile boalelor tămăduind v'aţi arătat împreună vorbitori cu îngerii, Cosmà împreună cu înţeleptul Damian, prea frumoşilor fraţi. Şi patimile noastre cu rugăciunile voastre le vindecaţi.

Slavă, glasul al 6-lea:

Totdeauna având pre Hristos, lucrând întru voi sfinţilor cei fără de arginţi, faceţi minuni în lume, pre cei bolnavi vindecaţi. Pentrucă doftoria voastră este izvor neîmpuţinat. Şi scoţându-se dintr'însul, mai mult izvorăşte, şi vărsându-se, mai de prisosit este. In toate zilele se deşertează, şi mai mult se înmulţeşte. Tuturor dând şi nescăzând; iară cei ce scot se satură de tămăduiri, şi acelaş rămâne neîmpuţinat. Deci, ce vă vom, numì pre voi? Doftori ce vindecaţi sufletele şi trupurile, tămăduitori de patimi nevindecate, cari în Dar tămăduiţi pre toţi, luând darurile dela mântuitorul Hristos; cel ce dărueşte nouă mare milă.

Şi acum, al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii: Ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii, cei fără de arginţi, şi cu toţi sfinţii, să miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre poporul cel prea fărădelege, cu nedreptate pironindu-te pre tine pre lemn, văzându-l Fecioara şi Curata maica ta, precum Simeon mai 'nainte a zis, s'a rănit la cele din lăuntru, Mântuitorule.

Troparul, glasul al 8-lea:

Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcătorilor, cercetaţi neputinţele noastre, în Dar aţi luat, în Dar daţi-ne nouă.

Sau aceasta, glasul 1-iu:

Doftorii cei înţelepţi ai lumii, dela Dumnezeu luând pre împreună pătimirea, rugaţi-vă şi acum pentru noi cei ce strigăm! Doamne mântueşte pre Regele şi ţara aceasta şi mântueşte sufletele noastre de cumplitele nevoi, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicine și al sfinților pe 6.

Iară unde va fi hramul sfinților, canonul Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6. Și ale sfinților două pe 8. CANONUL cel întâi, Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări cinstesc pre înțelepții cei fără de arginți.

Facerea lui Ioan Damaschin,
Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Să cântăm toate popoarele „celui ce a mântuit pre „Israil, din robia cea a„mară a lui Faraon, și cu pi„cioare neudate prin adâncul „mării l-au povățuit, cântare „de biruință, că s'a preaslăvit".

Din Darul Treimii cei stăpânitoare, însoțire acea minunată și cinstită luminată fiind, tuturor celor ce vin cu credință, tămăduiri le dă pururea izvorînd.

In taină învățați fiind cuvintelor celor de viață purtătoare, ca niște luminători în lume ați strălucit, negura patimilor lesne gonindu-o, cu căldura credinței prea fericiților.

Legii Mântuitorului plecându-se toată dulceața patimii trupești au lepădat, și cu faptele bune, sufletele mai strălucit luminându-și, în lume au strălucit cei vrednici de minuni.

A Născătoarei:

Cel ce în pântecele tău s'a sălășluit, Maica lui Dumnezeu, întru tot omul negrăit s'a îmbrăcat, Fiul cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, Dumnezeu cel prea înalt. Aceluia să-i cântăm că s'a preaslăvit.

Alt CANON, al sfinților.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mântuește-mă pre mine doime a înțelepților fără de arginți.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voievozii cei tari...

Insoțire în chipul luminii a înțelepților celor fără de arginți, Treimii cei cinstite, cu toți cei aleși stând înainte, roagă-te să se lumineze cei ce săvârșesc pomenirea ta cea de lumină purtătoare, cu Dumnezeești strălucirile Duhului.

Cu minte mai înaltă de cât cei materialnici arătându-vă, strălucirile cele fără materie ale Duhului ați luat, înțelepțiților sfinți. Pentru aceasta, întunerecul boalelor deslegați totdeauna cu dumnezeeștile cercetări, cei ce sunteți fără de arginți.

Slavă:

Nedormitorul ochiu al sufletului agonisindu-vă, spre plinirea dumnezeeștilor poruncilor lui Dumnezeu, pre cei ce

dorm întru neputințe, măriților, spre bunătate îi deșteptați cu Darul milostivirilor, de Dumnezeu purtători cei fără de arginți.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Mântuitorul și Dumnezeu, din curat sângele tău l-ai întrupat, Curată, cel ce ne-a arătat nouă doftori patimilor noastre, Preacurată, mântuitori și calzi folositori cu Duhul, pre cinstiții cei fără de arginți.

Peasna 3, Irmos:

Intărește-mă pre mine Hri-„stoase pre piatra cea ne-„clătită a poruncilor tale, și „mă luminează cu lumina feții „tale; că nu este sfânt, fără „numai Tu, iubitorule de „oameni".

Pre izvoarele cele de tămăduiri și curgerile Dumnezeeștilor daruri, lăcașurile cele prea strălucite ale luminii cei fără materie, toți dupre vrednicie să-i lăudăm.

Ca cei ce vindecați patimile sufletelor și ale trupurilor și neputințele celor ce vin la voi cu osârdie acum, prea cinstiților, ca niște făcători de bine le vindecați.

Impodobiți fiind cu fapte bune roditoare, toată dulceața vieții cea stricăcioasă arătat o ați lepădat, privind neîncetat spre frumusețea lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

In chipul nostru, cel mai 'nainte neînchipuit, s'a arătat Născătoare de Dumnezeu, împreunându-se Dumnezeirea cu trup în pântecele tău cel prea sfânt, dumnezeească mireasă.

Alt Canon, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Biserica voastră cea dumnezeească izvorând cu sfințenie mir cu bun miros de tămăduiri, prin ploile Duhului, patimile cele rău mirositoare le spală totdeauna.

In lăcașurile cele cerești sălășluindu-vă totdeauna, cortul vostru îl arătați pururea izvor de tămăduiri sfinților, cu Darul celui Atotputernic.

Slavă...

Patimile trupului cu zăbala înfrânării înfrânându-le, ați luat razele Duhului prea de prisosit. Pentru aceasta ați îmbogățit lumea cu vindecările.

Și acum, a Născătoarei:

Mai frumoasă între femei pre tine Dumnezeu te-a ales, și din tine trupește, Curată, a

se naşte bine a voit, cel ce se odihneşte întru sfinţii săi.

Irmos

Nu întru înţelepciune, şi în „putere, şi în bogăţie ne lă„udăm; ci întru tine înţelep„ciunea Tatălui cea ipostatnică. „Hristoase. Că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Din Cer luând dela Hristos Darul tămăduirilor cu strălucire, toate patimile vindecaţi totdeauna. Că întru voi s'a arătat Darul Duhului, lucrând puterea dumnezeeştilor tămăduiri. Pentru aceasta şi bogăţia bunătăţilor celor nestricăcioase prin credinţă aţi dobândit, cu gând nepriimitor de argint, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă, asemenea.

Dătători de tămăduiri, făcători de minuni, şi sfeşnice purtătoare de lumina luminilor, tuturor v'aţi arătat cu Darul Duhului. Că văpaia patimilor cu credinţa răcorindu-o, gândul credincioşilor într'ânsa încălziţi. Pentru aceasta, doftorie de suflete câştigând dumnezeească Biserica voastră, la dânsa scăpăm, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Împărăteasa Maica Ziditorului tuturor, veniţi toţi credincioşii cu glasuri să o mărim, şi lăudându-o să strigăm: Ceea ce eşti pricina bucuriei, Fecioară cu totul lăudată: Pre cei ce te cinstesc pre tine mântueşte-i, şi-i acopere cu rugăciunile tale; că ai ca o maică a lui Dumnezeu îndrăzneală, a te milostivi, şi a da vindecare de boale. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, să dăruiască iertare robilor tăi, celor ce cu cuviinţă se închină Preacuratei naşterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi păstorul, pre Cruce dacă l-a văzut spânzurând, cea Curată, la cele din lăuntru se rumpea ca o Maică, grăind: Vai mie lumina lumii, Dumnezeul meu şi Domnul. Pentruce suferi acestea de bună voie acum, vrând pre toţi pământenii să-i mântueşti, şi la

dumnezeeasca viață să-i muți, stricat fiind chipul tău? Slăvesc patimile tale, cela ce ești fără de răutate, Doamne. Că dupre îndelunga răbdare ai suferit pentru milostivirea îndurărilor, durerile tuturor cu ranele tale vindecându-le.

Peasna 4 Irmos:

Cunoscut-am Atotputernice „iconomia ta, și cu frică „te-am prea slăvit pre tine, „Mântuitorule".

Zicerii dumnezeești luminat urmând, nici străluciri de aur, nici argint, dumnezeeștilor nu ați agonisit.

Strălucind cu dumnezeești minuni cei fără de arginți, tuturor le faceți bine, Dar dăruindu-le.

Doftori înțelepți v'ați arătat la durerile patimilor mâini fără de răutate tinzând.

A Născătoarei:

Să se bată acum fețele celor ce nu te mărturisesc pre tine, de Dumnezeu Născătoare, Preacurată Stăpână.

Alt Canon, Irmos:
Cela ce șade în mărire,..

Cu lucrările cele purtătoare de viață, și cu toate dările, patimile cele de moarte aducătoare oamenilor le vindecați, cei ce sunteți stâlpi luminoși, turnuri neclătite, dumnezeești vițe ale viei cei adevărate.

Țâțele Bisericii, care varsă lapte de tămăduiri, luminații cei fără de arginți, cei ce hrănesc pre toți cu dumnezeești bucate, să se laude cu cântări de bucurie.

Slavă...

Tămăduire s'a arătat Biserica voastră sfinților. Celor viforâți liman neviforât și de mântuire. La care alergând toți, luăm liniște și mântuire de cele rele.

Și acum, a Născătoarei:

Invrednicește-ne Fecioară, milostivirii tale celei ce este întru tine, ceea ce ai născut pre Cuvântul unul cu adevărat cel prea îndurat; cel ce pre sfinți milostivi tămăduitori i-a arătat, și de minuni făcători marginilor.

Peasna 5, Irmos:

De noapte mânecând te lăudăm pre tine, Hristoase, „cela ce ești împreună fără „de început cu Tatăl și Mântuito„rul sufletelor noastre, pace „lumii dăruește, iubitorule de „oameni".

Ca niște izvoare de Dum-

nezeu pornite, izvorîţi credincioşilor apele facerii de bine, tămăduind boalele sufletului şi ale trupului, măriţilor cei fără de arginţi.

Izvorul Darului, cinstiţilor cei fără de arginţi, deschizându-l tuturor, bună întărire împărţiţi, celor ce cu credinţă şi cu dragoste la voi acum aleargă.

Stelele cele prea luminoase şi prea înţelepte, care pământul luminat l-au făcut Cer, cu urmarea strălucirii îngereşti, neîncetat ne luminează pre noi.

A Născătoarei:

Mai înaltă te-ai arătat, pre făcătorul tuturor cel împreună fără de început cu tatăl, zămislind, Maică Fecioară, şi născând lumii pre Mântuitorul şi Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Cu Dumnezeeşti străluciri arătat fiind străluciţi, toată lumea aţi încongiurat, pre toţi oamenii luminând, întunericul patimilor gonind, pre draci scoţând, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi.

Ca doi luminători, luminaţi partea cea de sub Cer, de Duhul mişcându-vă purtătorilor de Dumnezeu, toată făptura încongiurând, şi pre cei din patul durerilor cercetând, şi din nevoi ridicându-i.

Slavă...

Celor bolnavi vindecare, dând tămăduire de patimi fără de argint, tuturor v'aţi arătat mari folositori, tuturor ajutători după Dumnezeu, tuturor sprijinitori, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Inţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatnică ai născut Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ceea ce pre sfinţi prea înţelepţi i-a arătat. Prin cari întărâtarea celui înţelept în răutate au căzut, şi meşteşugirile cele cumplite.

Peasna 6, Irmos:

Pre proorocul l-ai mântuit din „chit, iubitorule de oameni, „şi pre mine mă scoate din„tru adâncul păcatelor, ro„gu-mă“.

Pre tămăduitorii cei de mântuire, pre făcătorii de bine cei de Dumnezeu înţelepţiţi, pre dumnezeeştii Cosmă şi Damian, cu osârdie să-i cinstim.

Curăţia păzind şi cu mintea împodobindu-se dumnezeeştii

Cosmà şi Damian, împreună cu Hristos se bucură.

Cu un gând vieţuind, cu un suflet pustnicind, împreună tămăduiri a ne da nouă vi s'a încredinţat.

A Născătoarei:

Lumina cea neapropiată o ai născut cu trup, Preacurată, care luminează lumea toată cu razele dumnezeirii.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Nu cu meşteşug omenesc, ci cu dumnezeescul Dar curăţiţi boalele oamenilor, măriţilor. Pentru aceasta dupre datorie lăudându-vă pre voi, vă fericim

Cu dragostea către Hristos, de Dumnezeu purtătorilor fiind legaţi, toată răutatea dracilor o deslegaţi cu dumnezeescul Dar. Pentru aceasta săvârşim pomenirea voastră.

Slavă...

Ca cei ce sunteţi odraslele viei cei dumnezeeşti, vin de tămăduiri nouă celor ce suntem întru mâhnirea boalelor izvorând, de veselie ne umpleţi cei fără de arginţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Biserică pre tine Curată te-a lucrat Stăpână, Cuvântul cel prea curat. Carele dumnezeească casa celor fără de arginţi, o măreşte pururea, cu semne şi cu minuni.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: Căutând cele de sus...

Dar de tămăduiri luând, tindeţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriţi doftori făcători de minuni. Deci, cu cercetarea voastră îndrăsnirile oştitorilor împrotivă le surpaţi, lumea tămăduind cu minunile.

ICOS.

Toată înţelegerea şi înţelepciunea, o covârşeşte cuvântul înţelepţilor fără de arginţi, şi tuturor ştiinţă le dau. Că darul celui prea înalt luând, nevăzut sănătate dăruesc tuturor. De unde şi mie, mi s'a dat Dar de grăire, a-i lăudà, ca pre nişte purtători de Dumnezeu, bine plăcuţi lui Dumnezeu şi slugi, cari dau mulţimi de tămăduiri; că de dureri pre toţi îi isbăvesc, lumea tămăduind cu minunile.

Luna lui Noemvrie, are zile treizeci. Ziua are ceasuri 10, şi noaptea ceasuri 14. Intru întâia zi pomenirea sfinţilor şi făcătorilor de minuni fără de arginţi, Cosmă şi Damian, fii Teodotei cei din Asia.

Stih: De şi societatea celor fără de arginţi pământul l-a părăsit;
Dar iarăş îl umplu de minuni ca şi mai 'nainte negrăit.
Străluciţii doftori în întâia zi a lui Noemvrie,
S'au mutat de pre pământ la nespusa veselie.

Aceşti sfinţi se trăgeau de neam din pământul Asiei, din tată elin, şi din maică creştină, căreia numele îi eră Teodota. Carea rămâind văduvă de către bărbatul său, şi aflând bună vreme îi învăţă pe deplin tot felul de faptă bună şi fiind iscusiţi de toată ştiinţa, lăsând altele, iubiră pre ceea ce da tămăduirea sufletească şi trupească, tămăduind toată boala şi toată slăbiciunea; nu numai oamenilor folosind, ci şi dobitoacelor. Drept aceea nu au vrut să ia ceva dela cinevă, ci în Dar tămăduind şi fără de plată. Petrecându-şi aşà bine viaţa lor, şi cu bună credinţă în pace săvârşindu-se, s'au aşezat cinstitele lor moaşte la locul ce se chiamă Fereman.

Intru această zi, pomenirea sfintelor muceniţe femei, Chiriena şi Iuliana.

Stih: Ca şi Chiriena prin foc cu bucurie ş'a dat duhul:
Decât toată suflarea pre Domnul cel mare cinstindu-l.
De dragostea ta, Mântuitorule, înfocată fiind;
Iulianei arderea focului eră cu bucurie suferind.

Acestea au pătimit pre vremea împăratului Maximian. Şi eră Chiriena de la Tars, din eparhia Ciliciei, iară Iuliana eră din cetatea Rosonilor. Deci prinzându-se ele de domnul Marchian, şi silindu-se, nu s'au lepădat de Hristos. Pentru aceea Chirienei, i-au ras capul, şi slujitorii cei fără de omenie o purtau despoiată prin cetatea Tarsului, încunjurându-o de patru ori. Şi aducându-o la cetatea Rosonilor, o au aruncat în foc cu sfânta Iuliana. Şi aşà şi-au săvârşit mucenia lor.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici, Chesarie, Dasie şi a altor cinci.

Stih: Impreună cu şase împreună nevoitori, prieteni ai adevărului...
Pre Chesarie îl taie prietenii minciunii şi slugile vicleanului.

Aceşti sfinţi fiind prinşi la Damasc, şi dându-li-se strânsoare cu multe feluri de munci, mai pre urmă ş'au priimit moartea prin sabie.

Intru această zi, sfinţii sfinţiţii mucenici Ioan Episcopul, şi Iacov Preotul.

Stih: Impreună cu Iacov jertfitorul lui Hristos cel iubit...
Ioan jertfitorul lui Hristos sabie a suferit.

Aceştia au fost pe vremea lui Savorie împăratul Persilor, învăţând cuvântul credinţei, şi îndemnând pre mulţi spre buna cinstire. Au fost prinşi de slugile împăratului; şi muncindu-i cu multe feluri de munci, ş'au luat sfârşitul prin sabie, dându-şi sufletele la Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul mucenic Erminingheld.

Stih: Erminingheld de văpseaua înşelăciunii spălându-se...
Prin suferirea junghierii, cu stropirea prafului sânge văpsindu-se.

Acesta a fost născut din tată ce se chemă Liuvingheld, Regele Goţilor celor mai dinlăuntru, carele cu tot neamul lui eră arian. Deci, învăţându-se dreapta credinţă, dela Leandru Episcop ortodox, şi mâniindu-se tatăl său pentru întoarcerea sa, avea despre dânsul multe supărări, luându-l şi cu bine şi cu rău în toate zilele, şi el eră neschimbat şi nebiruit. Pentru care lucru întâi îl lipsi tatăl său de moştenirea împărătească, şi legându-i mâinile şi picioarele, îl închise într'o temniţă întunecată. Deci fiind praznicul Paştilor, trimise tatăl său pre popa cel arienesc ispitindu-l ca să se plece să-l cuminece cu tainele arieneşti; iară el nu se plecă, ci scârbindu-se pre dânsul îl goni. Deci aceasta înştiinţându-se, Liuvingheld tatăl lui cel

mai înrăutățit decât fiarele, poruncì să-i taie capul acolo în temniță, unde se aflà legat. Și după ce-l tăiară se pogorâră cântări și versuri îngerești împrejurul trupului fericitului cu făclii, care minune înfricoșată pornì pre toți credincioșii spre frica lui Dumnezeu, iară pre ucigaș îl spăimântă, și-l turbură, și-l sileà ca să se pocăiască, pentru păgânătatea ce a făcut. Și nu trecù multă vreme, până îl lovì o boală, care îl scoteà din minte. Deci chemând pre Leandru bine cinstitorul Episcop, și ridicând împărat pre fiul său cel mai mic Rechader, îl rugă să-l învețe și pre el asemenea, precum învățase și pre mucenicul Erminingheld, și zicând acestea murì. Iară Rechader priimind sămânța ortodoxiei, întoarse și pre cei de sub stăpânirea lui să fie și ei ortodocși cu dânsul. Și vezi Pronia lui Dumnezeu; că lasă să se omoare Erminingheld pentru evlavie, și prin mijlocirea morții lui, aduse pre tot neamul la credința ortodoxă.

Sfinții mucenici Chiprian și Iuliani prin foc s'au săvârșit.

Stih: Cu Iuliani ceea ce focul al vedeà răbdà ..
Impreună răbdător și viteazul Chiprian erà.

Pomenirea sfântului cuviosului, noului mucenic Iacov cel nou, împreună și cu doi ucenici ai lui, Iacov Diaconul și Dionisie Monahul, cari prin sugrumare s'au săvârșit la anul o mie cinci sute douăzeci.

Stih: Omoară prin sugrumare pre cei trei cuvioși părinți...
Vrăjmașii sfintei Treimi cei prea înrăutățiți.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Pre tine Născătoare de „Dumnezeu, cuptor înțelegător te cunoaștem „credincioșii. Că precum a „mântuit pre cei trei tineri cel „prea înalt, și pre mine (tot „omul) în pântecele tău m'a „înnoit, Dumnezeul părinților „cel lăudat și prea slăvit".

Cu totul ai lui Dumnezeu v'ați arătat, cu dumnezeeească înțelepție, cu totul încăpători de Dumnezeu. Că lumea toată pentru Dumnezeu a-ți lăsat, urmând urmelor Mântuitorului prea măriților cu dumnezeească cuviință, pre Dumnezeul părinților cinstind.

Doftori prea aleși, vindecați mai pre sus de fire toate ranele celor neputincioși, cu meșteșugurile cele de taină ale doftoriei. Scoateți leacuri de mântuire din vistieriile cele dumnezeești, și lăudați pre Dumnezeu cel preaslăvit.

Cu cununa împărăției tale, Stăpâne, și cu stemă luminată ai împodobit cu bună cuviință, pre cei ce au iubit strălucirea cea nemăsurată a frumuseții tale, Hristoase. Iară credincioșilor pre aceștia i-ai arătat făcători de bine.

A Născătoarei:

Aurоră prea frumoasă și cu totul luminată a răsăritului celui ce s'a ivit de sus pre pământ, Preacurată te-ai arătat; carea luminezi lumea cu razele curăției, și neîncetat trimiți credincioșilor strălucirile minunilor.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor tinerii lui Avraam...

Deschizând sfinții izvorul cel de Dumnezeu dat, tuturor izvorăsc râuri de curate tămăduiri, spălând spurcăciunile patimilor, și răutatea dracilor cea a tot pierzătoare.

Insoțirea cea vrednică de laudă a celor fără de arginți, întărită fiind cu Darul cel întăritor al Duhului, sănătate celor neputincioși totdeauna dăruește, Cuvinte al lui Dumnezeu, înțelepciunea și puterea.

Slavă...

Unul ești sfânt, cel ce prea mărești pre sfinții tăi, că printr'înșii scapi lumea de nevoi, și luminezi pe cei ce strigă: Bine ești cnvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Toiag din rădăcina lui Iessei ai răsărit Marie, ceea ce ai odrăslit floare pre Hristos, cel ce a împodobit ca cu niște flori cu minunile pre ai săi slujitori, cei fără de arginți.

Peasna 8, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israil, ca „întru o topitoare, cu po„doaba bunei credințe, mai „curat decât aurul au strălucit, „grăind: Binecuvântați toate „lucrurile Domnului pre Dom„nul, lăudați-l și-l prea înălțați „întru toți vecii.

Omorându-vă celor frumoase ale lumii acestea, și boala iubirii de argint tăindu-o v'ați numit înțelepților, fără de arginți, de toți cei ce strigă: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

V-ați făcut părtași vieții celei veșnice arătat. Că cele frumoase ale vieții cei stricăcioase le-ați lăsat, cu un glas strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

Stăpâne Hristoase mântuește pre toți de neputințele cele cumplite, pentru rugăciunile celor fără de arginți, și îi învredniceşte pururea ca cu un glas să strige către tine: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Bucurându-ne toți credincioșii, și cu Darul întărindu-ne, cei ce suntem mântuiți prin cel născut al tău, Maică Fecioară! neîncetat strigăm: Bine-

cuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Goli de toată răutatea vrăjmaşului v'aţi arătat sfinţilor, prin Dumnezeescul Duh, nouă făcându-vă îmbrăcăminte de mântuire, şi haină de iertare, şi de cele rele schimbare, celor ce strigăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Prin credinţă făcându-vă fii lui Dumnezeu, dupre împărtăşire, Damiane şi Cosmà, acum aţi aflat părintească moştenire, şi cereasca desfătare, şi cu adevărat luminată lucrarea minunilor, şi strigaţi: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Cu picăturile voastre cele de Dumnezeu lucrătoare, spurcăciunea noastră cea sufletească o spălaţi şi depărtaţi boalele cele cu durere sfinţilor, împrăştiind pornirile dracilor ca nişte folositori, ca nişte tămăduitori ai noştri prea milostivi.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca nişte crini, ca nişte flori înţelegătoare, ca nişte trandafiri cu Duhul împodobiţi, nouă v'aţi arătat sfinţilor, dând bună mireasmă din voi şi depărtând mirosul greu al patimilor dela cei ce strigă: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Omorâtu-s'a moartea întru tine, că ai născut viaţa cea ipostatnică, pre Hristos Domnul, Preacurată, cel ce a arătat folositor vieţii noastre, pre tămăduitorii cei fără de arginţi, cari strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, iară tinerii „cei iubitori de buna credinţă „au stins puterea focului, în„cingându-se cu fapta bună şi „strigând: Binecuvântaţi toate „lucrurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9, Irmos:

Pre tine făclia cea luminoasă „şi Maica lui Dumnezeu, „mărirea cea prea strălu„cită şi mai înaltă decât toate „făpturile, cu cântări te mărim."

Neîncetat să fericim cu cântări însoţirea cea înţeleaptă, care străluceşte raza luminii cei înţelegătoare şi dă luminare tuturor.

Intărind sănătatea sufletească a credincioșilor și vindecați patimile trupului cele încredințate vouă, ca niște mântuitori; pentru aceasta și sunteți pururea lăudați dupre vrednicie.

Luminătorii cei de Dumnezeu luminați, duhovnicește luminează Cerul cinstitei Biserici, strălucind acum cu revărsarea luminii.

Intrându-se de cinstita Treime, doimea cea de Dumnezeu chemată, varsă tuturor, celor ce cu dragoste o fericim, daruri de vindecări.

A Născătoarei:

Pre tine norul luminii și sfântul sicriu, aurora cea cu totul luminată a soarelui celui înțelegător, ca pre ceea ce eşti Născătoare de Dumnezeu, cu cântări te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Iată acum ce este mai bun sau ce este mai frumos precum este scris, fără numai a locui frații într'un gând, în locuri luminoase în lăcașurile cerești, în slava cea neveștejită. Pre cari acum dupre vrednicie îi fericim.

Cât este de mare această casă, împodobită fiind în toate zilele cu minuni, unde pururea viind, Cosmà și Damian, cei ce sunteți vrednici de minune, celor ce le trebuesc sănătate dați. Pentru aceasta dupre vrednicie vă fericiți.

Astăzi împreună se bucură cu noi fericiților, întru pomenirea voastră îngerii, dumnezeeștii apostoli, proorocii, cuvioșii și toți drepții, cu cari împreună cu bucurie sălășluindu-vă, pentru lume vă rugați.

Slavă:

Doime dumnezeească și de lumină strălucitoare, cei fără de arginți, purtători de Dumnezeu prea cinstiți, cereți iertare de greșeli, și îndreptare vieții și scăpare de toate cele rele, celor ce vă laudă pre voi totdeauna.

Și acum, a Născătoarei:

Te-ai făcut lăcaș curat luminii celui ce toate le-a luminat și pre sfinții purtători de lumină i-au arătat, cei ce întunerecul patimilor celor stricătoare de suflet, acum l-au stricat cu Duhul, Preacurată, una mult lăudată.

Irmosul:

Eva prin boala neascultării,

„a adus blestem înlăuntru; iară „tu Fecioară, de Dumnezeu „Născătoare, prin odrasla pur- „tării în pântece ai înflorit lu- „mii binecuvântarea; pentru „aceasta toți te mărim".

SVETILNA.

Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Ați luat Dar de tămăduiri dela Dumnezeu, fericiților cei fără de arginți, a vindecà boalele și a tămăduì pre toți cei ce aleargă cu credință la dumnezeească Biserica voastră. Pentru aceasta cu un glas fericim dupre vrednicie, cinstită pomenirea voastră.

A Născătoarei:

Născut ai Preacurată pre Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu, cel de mântuire lumii, carele a săvârșit înțelepțește rândueala cea prea bună. Pentru aceasta pre tine toți cu cântări te lăudăm dupre vrednicie, ca pre ceea ce te rogi către dânsul, să ne mântuiască pre noi de boale, și de toate primejdiile.

A Crucii, a Născătoarei:

Patima ta cea mântuitoare, văzându-o, Mântuitorule, ceea ce te-a născut mai presus de fire, tânguindu-se, a strigat: Cum pătimești acestea Fiul meu? Insă laud patimile tale.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Ale lui Anatolie.

Cei a toată lumea fără de arginți, luând dela Dumnezeu Darul tămăduirilor, vindecați fără de argint patimile sufletelor și ale trupurilor noastre. Pentru aceasta prin voi Hristos, dând credincioșilor sănătatea ceea ce se dă, luminători neînșelători pre voi v'au arătat lumii. Pre acela rugați-l să mântuiască sufletele noastre.

Dela rânduiala cea de sus luând noianul tămăduirilor, tuturor credincioșilor izvorîți vindecări cei fără de arginți. Că mai pre sus de fire vindecați patimile celor bolnavi, cu doftorii de taină, din vistieriile Duhului puind înaintea celor ce se chinuesc doftorii de mântuire. Deci făcându-vă lăcaș cinstit Treimii celei de viață începătoare, carea s'a sălășluit arătat întru voi. Rugați-vă ei să mântuească sufletele noastre.

Ale lui Ghermano, glasul al 2-lea:

Bucură-te ceata sfinților în veci; că împărăția cerurilor au moștenit; moaștele lor primindu-le pământul, bună mireasmă din sine dă, slugi lui Hristos s'au făcut, sălășluindu-se în viața cea veșnică.

Doftorii celor neputincioşi, vistieriile cele de tămăduiri, mântuitorii credincioşilor, întru tot măriţilor cei fără de arginţi, pre cei ce strigă întru nevoi, şi pre cei ce se chinuesc tămăduiţi-i, împreună cu Teodota; rugaţi pre Dumnezeu cel prea bun, să ne izbăvească pre noi de cursele vrăjmaşului.

Slavă, glasul al 4-lea. A lui Teofan.

Izvorul tămăduirilor având sfinţilor cei fără de arginţi, vindecări daţi tuturor celor ce le trebuesc. Că de prea mari Daruri v'aţi învrednicit, dela izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului Hristos. Că a zis către voi Domnul, ca, către cei împreună următori cu apostolii: Iată v'am dat vouă putere împrotiva duhurilor celor necurate, ca să le scoateţi pre ele, şi să vindecaţi toată boala şi toată neputinţa. Pentru aceasta întru poruncile lui bine vieţuind, în Dar aţi luat, în Dar daţi, vindecând patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Dat-ai semn...

Bucură-te scăparea creştinilor şi puterea; bucură-te scară cerească; bucură-te vistieria fecioriei; bucură-te Născătoare de Dumnezeu, sicriul cel cuvântător al dumnezeeştei slave; bucură-te lauda lumii şi întărirea, chemarea celor căzuţi, cortul cel cu totul luminat, sfânt şi prea frumos.

A Crucii a Născătoarei, asemenea:

Răstignit văzând pre Hristos iubitorul de oameni, şi în coastă împuns cu suliţa, cea Preacurată a strigat: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ţi-a răsplătit ţie poporul cel nemulţumitor, în loc de cele ce le-ai făcut lor bine, şi te grăbeşti, să mă laşi fără de fiu, prea iubite? Mă spăimântez îndurate de răstignirea ta cea de bună voie.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a sfinţilor, glasul al 8-lea:

Cine nu se va mira, cine nu va prea mări, cine nu va lăuda cu credinţă, minunile înţelepţilor şi măriţilor celor fără de arginţi? Că şi după sfântă mutarea lor, tuturor celor ce aleargă la dânşii le dau din destul tămăduiri. Şi cinstitele şi sfintele lor moaşte, izvorăsc dar de vindecări. O însoţire sfântă! O capete cinstite! O înţelepciunea şi slava Darului ce s'a dat vouă dela Dumnezeu. Pentru aceasta cu cântări să cântăm lui Dumne-

zeu de bine făcătorului, celui ce a arătat pre aceștia, spre vindecarea sufletelor și a trupurilor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

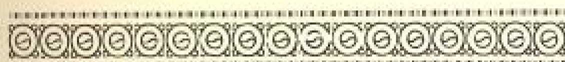
Stăpână primește rugăciunile robilor tăi și ne mântuește pre noi, de toată nevoia și necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi Doamne..

Nu pot suferì Fiule văzându-te pre lemn adormit, pre tine cel ce dai priveghere tuturor: Ca celor ce de demult pentru rodul neascultării adormise cu somn de pierzare, să le dai dumnezeească și mântuitoare priveghere, Fecioara a grăit plângând, pre carea o mărim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, și Otpustul.

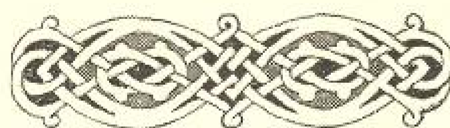

LA LITURGHIE.

Fericirile din Octoih, și din Canonul sfinților Peasna a 3 a, pe 4. Prochimen glasul al 4-lea. Sfinților celor de pre pământul lui: Stih: Mai înainte am văzut pre Domnul înaintea mea: Apostolul către Corinteni: *Fraților voi sunteți trupul lui Hristos, și mădulări din parte...* Aliluia glasul al 2-lea. Iată ce este bun sau ce este frumos: Evanghelia dela Matei: *In vremea aceea, chemând Iisus pre cei doisprezece ucenici ai săi...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Sfinții mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, și Anempodist.

La Doamne strigat-am... Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ceata cea cu numărul de cinci a mucenicilor să o lăudăm, pre înțeleptul Achindin și pre Pigasie, Elpidifor și Aftonie, și pre Anempodist, pre vitejii pătimitori, și fierbinții ajutători, cari izvorăsc Dar neoprit, și dau îndestulare de nădejde fără de primejdie, celor ce cer cu bună credință.

Nici foamea, nici primejdia, nici viața, nici moartea, nici fierberea căldărilor, nici crăpăturile pământului, nici gurile fiarelor, nu au putut să despartă de dragostea lui Hristos, pre vitejia voastră, cugetătorilor de răbdare, că uitându-vă neîncetat către dânsul, și numai de dânsul dorind, ați biruit pre vrăjmași.

Cei ce vă îndestulați de desfătare, și sunteți plini de lumină, și moșteniți viața cea veșnică, mântuiți de primejdii, pre cei ce scapă către voi, și de legă-

turi, și de temnița cea din locul răutăților, având îndrăsneală către Dumnezeu, și arătând milostivirea cea următoare lui Hristos, cu adevărat.

Slavă, glasul al 6-lea, al lui Antonie.

Astăzi adunarea mucenicilor cea de cinci lumini, ca o adunare de stele luminoase, luminând pre credincioși, i-a chemat spre veselie de taină. Că astăzi slugile soarelui celui înțelegător, și surpătorii dogmelor celor persești, pre cei ce cinstea pre soarele cel văzut, și se închinau focului, pre aceia i-au îndreptat către buna credință. Umplând cu sângele lor paharul cel răbdător de patimi, care s'a vărsat pentru Hristos, s'au încununat, și ne îndeamnă pre noi, zicând: Cei ce sunteți iubitori de buna credință, veniți de vă ospătați din nevoințele noastre, și vedeți cununile și cinstea; că cel ce va răbdà până în sfârșit acela se va mântuì, precum a zis Hristos adevărul, ca să vă faceți părtași cununilor noastre și să ne aveți pre noi rugători către Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Scoate-mă Stăpână din pântecele chitului, al păcatului celui rău, ceea ce ai încăput în pântece pre cel neîncăput. Scapă-mă de viforul cel cumplit al ispitelor, răpește-mă Fecioară din furtuna păcatelor, uscând noianul fărădelegilor mele, și încetând năvălirile taberei cei drăcești, cu bunătatea ta cea dumnezeească Preacurată, ca neîncetat să te măresc pre tine cea pururea fericită.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea nespurcată și Stăpâna cea fără de prihană, dacă s'a văzut Mielușelul său odinioară înălțându-se pre Cruce, se văità ca o Maică, și mirându-se, strigà: Ce vedere nouă este aceasta și străină Fiule prea dulce? Cum te-au dat poporul cel nemulțumitor la judecata lui Pilat? Și te-au osândit cu moarte, pre tine carele ești viața oamenilor? Ci laud pogorârea ta cea negrăită cuvinte.

STIHOAVNA din Octoih, apoi această stihiră, Glasul 1.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi.

Strălucit-au razele mucenicilor, celor încincit strălucitoare întocmai cu numărul fecioarelor. Căci văzând vredniciile lor, ne strălucim, împărtășindu-ne întru pomenirea lor. Pentru aceasta cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, păzește sufletele noastre, de vrăjmașul, fără primejdie. Și cu

mijlocirile lor, întărește viața noastră nepizmuită, ca cel ce izvorăști neîncetat milele tale cele bogate, cu neoprire celor ce te slăvesc pre tine, avându-și nădejdea întru tine. Cu rugăciunile lor dăruește sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Veniți să ne veselim în Domnul astăzi, întru pomenirea răbdătorilor de patimi, o iubitorilor de prăznuire. Veniți să lăudăm pre dânșii cu laude de taine, zicând: Bucură-te Achindine, bucură-te Pigasie, bucură-te Anempodiste, bucură-te Elpidifore, bucură-te Aftonie, cari ați cufundat în prăpastie înșelăciunea idolilor, și pre Hristos Domnul l-ați propoveduit luminat, în mijlocul priveliștei. Pentru aceea prea fericiților, și mult pătimitorilor, nu încetați a vă rugà, pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Văzându-te cea neispitită de bărbat pre tine Iisuse spânzurat pre lemnul Crucii, plângeà șiziceà: Fiule prea dulce, pentruce m'ai lăsat pre mine singură ceea ce te-am născut, cela ce ești lumina cea neapropiată a Tatălui celui fără de început? Grăbește și te prea mărește, ca să câștige dumnezeeasca mărire cei ce slăvesc dumnezeeștile tale patimi.

Troparul, glasul al 2-lea.

Purtătorilor de chinuri ai Domnului! fericit este pământul carele s'a adăpat cu sângele vostru și sfinte lăcașurile care au priimit trupurile voastre. Că în priveliște pre vrăjmași ați biruit, și pre Hristos cu îndrăzneală ați propoveduit, pre dânsul ca pre un bun rugați-l, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții..

LA UTRENIE

Amândouă Canoanele din Octoih, și ale sfinților pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Acoperiți-mă pre mine cu rugăciunile voastre mulțimea mucenicilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și „se va umplea de Duh, și „cuvânt voiu răspunde „împărătesei Maicii, și mă

„voiu arătà luminat prăznuind, „și voiu cântà minunile ei, bu- „curându-mă.

Apărătorilor ai prea sfintei Treimi fericiților, într'o unire v'ați arătat închinători cinstitei Treimi, și stați înaintea scaunului, cei ce sunteți sprijinitori celor ce aleargă la voi.

Neîncetat izvorîți Darul fără de primejdie sfinților, dându-l tuturor celor ce se apropie de voi cu credință, îmblânzind toată primejdia și toată întristarea și furtuna și turburarea.

Slavă...

Fiind închiși cu puterea cea nebiruită, sfinților, nu ați socotit slăbiciunea trupului, și arătându-vă cugetul nespăimântat, ați îndrăznit focului și chinurilor.

Și acum, a Născătoarei:

Tu singură mireasă a lui Dumnezeu, ai purtat în brațe pre cel ce s'a făcut trup, și șade întru cele dintru înălțime. Că tu te-ai arătat, din toate veacurile lăcaș vrednic Atottiitorului.

Peasna 3, Irmos.

Nu întru înțelepciune...

Intărindu-vă cu puterea lui Hristos prea aleșilor, și cu cuget întărit pătimind, ați trecut prin foc și prin apă către cele cerești.

Intărindu-vă cu nădejdea cea neschimbată a celor ce vor să fie, ați defăimat cele de acum cu dureri; cu cuget bărbătesc prea lăudaților mucenici.

Slavă...

Intocmai cugetând cu cei trei tineri prea lăudaților, v'ați arătat stingând focul trufiei celei persești, fiind rourați cu roua Duhului.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine câștigându-te folositoare știută, Maica lui Dumnezeu, la tine puindu-ne nădejdiile ne mântuim, și către tine scăpând suntem păziți.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și în „putere și în bogăție ne lău- „dăm; ci întru tine înțelepciu- „nea Tatălui cea ipostatnică, „Hristoase. Că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni".

CONDACUL, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Pre mucenicii cei bine credincioși și de Dumnezeu purtători, ca pre cei ce toate

cele de pre pământ le au defăimat, i-ai priimit întru desfătarea bunătăţilor tale şi odihna: Pre Achindin, Pigasie, Anempodist, cu dânşii şi pre Aftonie şi pre Elpidifor, însuţi cela ce eşti prea bun.

Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Spăimântatu-s'au odinioară popoarele celor fărăde lege văzând bărbăţia sufletelor voastre mucenicilor, şi crezând în Domnul strigà: Slavă ţie Hristoase Atotputernice, că tu eşti Dumnezeu, şi afară de tine nu ştim pre alt Dumnezeu. Cel ce lucrezi minuni prea slăvite întru sfinţii tăi mucenici. Cu ale lor rugăciuni, Mântuitorul lumii, luminează pre cei ce te laudă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Fără de primejdii au săvârşit călătoria cea de bună credinţă, pătimind în privelişte, cei cu bună laudă, fiind întăriţi cu nădejdea cununilor, că pre cei împrotivnici i-au omorît de tot, săvârşindu-şi biruinţa lor neoprit. Drept aceea totdeauna izvorăsc din destul mulţime de tămăduiri, celor ce cer cu credinţă, cărora să strigăm cu credinţă: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare greşelilor, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu l negrăit, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cela ce ţine lumea; şi în braţe ai avut, pre cela ce cuprinde toate prin dătătorul de hrană al tuturor şi făcătorul făpturei şi Domnul. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greşeli, când voiu vrea să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară Curată, al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti, că poţi câte voeşti.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Stăpânul şi Mântuitorul, văzându-l mieluşeaua pre Cruce fără dreptate spânzurând, strigà tânguindu-se: Lumea se bucură mântuindu-se, iară pântecele meu arde văzând omorârea ta, carea rabzi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătorule Doamne. Adâncul milei. Ci înviază din morţi şi apără turma ta de toată primejdia, ca un Dumnezeu Atotputernic.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă pre „scaunul Dumnezeirii, „pre nor uşor, a venit „Dumnezeu cel prea înalt, prin „palmă curată, şi a mântuit „pre cei ce strigă: Slavă Hristoase, puterii tale.

Luminându-vă cu frumuseţea pătimirei celei alese, v'aţi arătat luminători luminaţi, mucenicilor ai lui Hristos. Luminând cu raze prea luminate pre cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii tale.

Jertfelnic s'a făcut sângele mucenicilor, şi adevărată jertfă cu bun miros lui Dumnezeu, carele dă tuturor neîncetat izvorul tămăduirilor, cel ce izvorăşte fără de primejdie.

Cu rugăciunile voastre cele către Hristos, goniţi năvălirea supărărilor şi a primejdiilor celor de multe feluri, dela cei ce săvârşim cu osârdie prea sfinţită, şi de toţi prăznuită pomenirea voastră, vrednicilor de laudă.

Slavă...

Surpând nedumnezeirea înşelăciunei idolilor, şi arătând cu fapta lucrarea Dumnezeului tuturor, cea făcătoare de viaţă, strigaţi deapururea cinstiţilor: Slavă Hristoase puterii tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Armă prea tare te punem înainte împrotiva vrăjmaşilor la toată nevoia, şi gonind vătămarea primejdiilor celor cumplite, şi de viforul eresurilor scăpăm Maica lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà „slava ta, Hristoase, dar „noi pre tine unul născut „strălucirea slavei dumnezeirii „Tatălui, de noapte mânecând „te lăudăm iubitorule de oa„meni".

Pre tine te-ai adus lui Dumnezeu, Aftonie, înfruntând cu tărie cugetul cel fără de Dumnezeu, al tiranilor mărite, şi ai alergat către lumina credinţei veselindu-te.

Invăţându-te patima lui Hristos, Aftonie, pentru dânsul ţi s'a tăiat capul prea bunule, şi te-ai sârguit către veselia cea fără de sfârşit, şi către desfătarea cea nemuritoare.

Fiind întărit pre nădejdea cea neclătită, şi defăimând cele

veselitoare de pre pământ prea înțelepte Elpidifore, te-ai întraripat cu dragostea frumuseței cei curate.

Slavă...

Invrednicitu-te-ai mărite mucenice Achindine de sfârșit fericit și de desfătare negrăită, în corturile cele din ceruri, că neabătut ai alergat pre calea pătimirii.

Și acum, a Născătoarei:

Răsărind din tine Soarele cel înțelegător, către toți s'a tins rasele dumnezeirii sale luminat, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, pentru aceea toți te mărim.

Peasna 6, Irmos:
Jertfi-voiu ție cu glas...

Defăimând cele trecătoare și stricăcioase, v'ați învrednicit a vedea cele nestricăcioase; ci scăpați de supărări și de nevoi, pre cei ce vă chiamă pre voi întru ajutor, nebiruiților.

Milostiviți-vă cu rugăciunile voastre prea măriților mărturisitori, ai Treimii cei stăpânitoare, să se deslege cei legați cu cumplire, și cuprinși în temnițe fără de scăpare.

Slavă...

Dându-se pre sine vitejii pentru tine la moarte Mântuitorul meu, au găsit nemurire; și s'au făcut mântuitori celor înviforați și celor din primejdii și din nevoi.

Și acum, a Născătoarei:

Rumpe zapisul greșelilor mele, Fecioară, dăruindu-mi scăpare de întristare și de patimile care m'au cuprins; și păzindu-mă totdeauna fără de vătămare, Stăpână.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă, Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Cu podoaba Treimii strălucind, dumnezeească ceata, cea cu cinci raze a celor pătimitori, năvălirile tiranilor cele cumplite le-au tâmpit, fără de pizmă, fără primejdie, fără de sminteală, Darul tuturor izvorându-l cu nădejde dumnezeește, celor ce vin cu dragoste printr'înșii la Ziditorul tuturor, Hristos Dumnezeul nostru.

ICOS.

Sufletul meu cel întinat, curățește-l cu izvorul milei iubirii tale de oameni, îndurate, și cu lumina ceea ce pururea strălucește luminează-l, ca să laud ceata cea în cinci numărată, adunarea mucenicilor tăi, pre Achindin, și pre dumnezeescul Pigasie, împreună cu Elpidifor și cu Aftonie, pre viteazul Anempodist, pre cinstiții purtători de chinuri. Cari toată asupreala muncilor bărbătește cu dragostea ta arătat o au suferit cuvinte, jertfă cuvântătoare aducându-se pre sine ție, Ziditorului tuturor lui Hristos Dumnezeului nostru.

Intru această lună, în 2 zile, nevoința sfinților mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor și Anempodist.

Stih: Pre Achindin focul l-a omorît;
Iară ceilalți patru, unii de foc, iară alții de sabie s'au săvârșit.

In două zile a celor patru și a lui Aftonie.
Nevoința le-au fost, prin foc și sabie.

Acești sfinți fiind din pământul Persiei; și fiind mai de frunte și mai de cinste lângă Savorie împăratul Perșilor, erau întăriți întru buna credință. Deci prinzându-i, au fost bătuți, spânzurați și arși la coaste. Deci începând împăratul a hulì pre Hristos, îl făcură sfinții mut, și iară îi dezlegară gura Apoi îi întinseră pre paturi de fier arse în foc, și pogorându-se ploaia stinse focul, și surpară jos pre idolul lui Die prin rugăciune. Pentru aceea îi băgară în căldări pline de plumb topit și rămâind neatinși, traseră pre Aftonie către credința lui Hristos, și numai decât i se tăie capul. Băgându-i în burdușe de boi și aruncându-i în mare, ieșiră sănătoși. In urmă traseră spre credința în Hristos, pre Elpidifor, carele erà cel mai întâi al sfatului, împreună și cu alți șapte mii, cărora li s'au tăiat capetele. Iară Anchindin, Pigasie, și Anepodist, se aruncară într'o groapă plină cu fiare și rămâind nevătămați, traseră și pre maica împăratului la credință. In fine băgându-i într'un cuptor ars de foc, își primiră sfârșitul nevoinței lor.

Intru această zi, sfinții cei din adunarea sfatului, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Cei din adunarea sfatului răsplătire nestricăcioasă dorind;
Taindu-se răsplătirile sfatului au tăgăduit.

Intru această zi, sfinții mucenici Evdoxie, Agapie, și alți opt sfinți.

Stih: Bunii nevoitori zece, focul au suferit,
Și au venit câte zece spre cel mai bun sfârșit.

Aceștia erau ostași în Sevastia pe vremea împăratului Lichinie. Și fiind cercetați de căpetenia orașului Avxanie, și de Marchel ducele și Marcu Agricolae, și supunându-se la munci nebiruite, au fost dați focului, întru carele și sufletele lor ș'au dat lui Dumnezeu.

Sfintele mucenice Chiriachi, Domnina și Doamna, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Chiriachi, Domnina, și cinstita Doamna de un cuget fiind...

Prin sabie au aflat câte trele, prea cinstit sfârșit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marchian cel dela Kir.

Stih: Pământ fiind Marchiane, în pământ te dezlegi...

Porunca Ziditorului neputând să o treci.

Acest cuvios părinte al nostru Marchian, era de loc din Kir. Și lăsându-și patria și strălucirea neamului său, s'a dus la mijlocul pustiei, și acolo făcându-și o chilioară atâta de mică, încât să-i acopere numai trupul, s'a închis într'însa purtând haine de păr

de capră. Iară hrana sa era în toată seara douăzeci și patru de dramuri de pâine. Bèà încă și apă atât de puţină, încât numai să trăiască. Și după ce a trecut câtva timp a câștigat doi ucenici, pre Evsevie, carele a și rămas moștenitor colibei sale, și pre Agapiton, carele aceastá îngerească petrecere o a sădit de al doilea la Apamia. Căci și acești doi, ș'au făcut mici colibi, și se linișteau întru ele. Acest cuvios închis fiind pururea, n'a câștigat nici odată sfeșnic, ci lumină dumnezeească îi străluceà lui pe timpul nopţii, și-i arătà alcătuirea literilor, în cât vedeà și citeà. Avea cu sine și o mică Psaltirie spre cetire. Dar fiindcă odată a ieșit din megeșitul pustiu un balaur prea mare, carele îl îngroz à, că are să pricinuiască moarte și stricăciune, pentru aceasta sihastrii cei împreună cu el s'au turburat. Iară sfântul cu degetul său, a însemnat cruce preste balaur, iară cu gura a suflat spre el, și o minune ! Precum paele ce rămân în ţarină după seceră, se topesc de foc, asemenea și balaurul acela, degrab în mai multe bucăţi s'a sfărâmat. Odată a mers către el Flavian episcopul Antiohiei și episcopul Kirului și alţi oarecari episcopi și însemnaţi bărbaţi și cuvântăreţi, cari puindu-i lui înainte multe ziceri din dumnezeeasca Scriptură, îl rugà pre el ca să iasă afară din chilie, pentru folosul fraţilor. Iară sfântul nici a le auzi acestea a suferit, ci a rămas în chilie închis. Acesta a întors pre mulţi din feluri de eresuri la adevărata credinţă.

Odată sora sfântului cea dupre trup, luând din cetatea Kirului oarecare bucate potrivite la acest fel de pustnic, și luând împreună și pre fiul ei, s'au dus la cuviosul. Iară el pre sora sa n'a voit să o vază, iară pre fiul ei și nepotul său, l-a priimit cu bucurie, fără să priimească dela ea vreun dar cevà. Iară nepotul său, cu stăruinţă îl rugà ca să priimească cele ce i-a adus. Drept aceea l-a întrebat pre el Cuviosul : Când veneaţi către mine, câte mânăstiri și colibi pustnicești aţi trecut ? Și cărora aţi dat din darurile voastre ? Iară nepotul i-a răspuns, nimănui nu am dat nimic. Atuncea cuviosul i-a zis, mergeţi înapoi având cu voi cele ce mie aţi adus. Căci pentru fireasca rudenie, și nu pentru dragoste și apropierea cea către Dumnezeu, aţi adus mie acestea. Minunatul acesta Marchian a stătut către toţi mare și vestit, nu numai la cei de aproape cu lăcuinţa fiind dorit, ci și la cei mai de departe. Și fiindcă a aflat, că mulţi se luptau și se certau ca să ia trupul său după moarte. Și'și gătise și lăzi și sicrie, ca să-l pue pre el, și biserici întru numele său zidise. Pentru aceasta a jurat pre întâiul său ucenic Evsevie, să ascunză după moarte trupul său în loc tainic, departe de chilia sa ; și acestea așezându-le, s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre „tinerii lui Avraam, și ai „ucis pre haldei, cari „fără dreptate vână pre cei „drepţi, prea lăudate Doamne : „Bine ești cuvântat Dumne„zeul părinţilor noștri".

Precum ai izbăvit din văpaie pre cei trei tineri cu bună credinţă, așà și acum ai păzit pre pătimitori în cuptorul focului, cari strigau cu un cuget către tine: Dumnezeul părinţilor, bine ești cuvântat.

Imparţi daruri din destul, și izvorăști minuni mucenicilor tăi, Hristoase, lucrând dim-

preună cu ei, și ajutorindu-i ca un milostiv, și arătându-le celor ce-ți cântă ție: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Slavă:

Mulțime a mucenicilor, adunându-vă cu adevărată credință, v'ați adus lui Hristos, și faceți arătare de minuni prea mărite, cântând: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind mântuiți prin tine de blestemul strămoșilor, și mutați către desfătarea cea veșnică, strigăm ție: Bucură-te prea mărită Stăpână, ceea ce ai născut nouă pre Dumnezeu întrupat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Sosit-a praznicul cel cuvios al mucenicilor, lumea cu bucurie luminând, pre toți veselind și strălucind, luminează pre cei ce cântă cu credință: Pre Domnul lăudați lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Fiarelor celor sălbatice și prăpastiilor și chinurilor, ați îndrăznit fericiților, având întru ajutor pre Domnul slavei cel nebiruit, căruia acum strigăm: Pre Domnul lăudați lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pre voi vitejilor purtătorilor de chinuri, Achindine, Pigasie, Aftonie, Anempodiste și pururea pomenitule Elpidifore, având-vă zid nemișcat, pre Domnul lăudăm neîncetat, și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Împodobindu-vă cu cununa biruinței și strălucindu-vă cu diadema frumuseței, după fericitul sfârșit, ați luat în ceruri strălucirea cea neînserată mucenicilor, strigând: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cu gura și cu mintea socotindu-te, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pre tine cea fără de prihană. Că ai născut Preacurată pre făcătorul și Domnul și împăratul Hristos, îmbrăcat cu trup. Pentru aceea te lăudăm pre tine Fecioară și te pre înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioși în cuptor, nașterea „Născătoarei de Dumnezeu „i-a mântuit. Atuncea fiind

„închipuită, iară acum săvâr-
„şită, pre toată lumea ridică
„să-ţi cânte ţie: Pre Domnul
„lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea
„înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Eva adică prin boala...

Ostenelele voastre cele de pre pământ, le-a priimit veselia cea cerească, unde cetele mucenicilor şi oştile celor fără de trup şi toată adunarea celor întâi născuţi, se veselesc împreună întru cele cereşti.

Din scârbele cele nesuferite şi din nevoi, izbăviţi prea fericiţilor, pre toţi cei ce prăznuesc cu credinţă sfântă pomenirea voastră, cerându-ne pace şi linişte şi mântuire prea cinstiţilor.

Slavă...

Fiind luminaţi cu lumină din destul şi străluciţi cu Darul răbdătorilor de patimi, rugaţi-vă dătătorului de bine, să se dea deslegare păcatelor dimpreună şi grijelor, celor ce s'au îndulcit de ospăţ împreună cu noi, cari aleargă către voi.

Şi acum, a Născătoarei:

Eva s'a izgonit dela lemnul vieţii, fiind oprită de gustarea lui, iară tu Născătoare de Dumnezeu, ai născut lumii viaţa cea mai 'nainte de veci, dăruindu-ne prin credinţă lucrarea cea purtătoare de viaţă.

Irmosul:

Eva prin boala neascultă-
„rii, blestem înlăuntru a adus;
„iară tu Fecioară Născătoare
„de Dumnezeu, prin odrasla
„purtării în pântece, ai înflorit
„lumii binecuvântare. Pentru
„aceasta toţi te mărim".

SVETILNA

Podobie: Femei ascultaţi glas...

Fără de primejdie izvorâţi Darul tămăduirilor neoprit şi cu îndestulare celor ce cu nădejde săvârşesc pomenirea voastră sfinţilor. Ci şi acum izvorîţi-ne tămăduiri prea lăudaţilor, celor ce cu dragoste vă cinstim pre voi purtătorilor de chinuri, cei cu numărul de cinci.

Slavă, asemenea.

Pre Achindin şi pre Pigasie şi pre Elpidifor, dimpreună cu Aftonie, să-i lăudăm cu cântări şi pre Anempodist. Că defăimând înşelăciunea Perşilor cea deşartă şi rane şi bătăi pentru Hristos răbdând, negrăită mărire au câştigat.

Şi acum, a Născătoarei:

Innoit-ai firea strămoşului ceea ce erà stricată, zămislind mai pre sus de fire, şi născând fără ispită de bărbat, pre Ziditorul a toată firea, de care întărindu-se cetele mucenicilor au pătimit, lăudându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti începătura mântuirii noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând lângă Cruce Preacurată şi văzând pre Fiul tău pre lemn întins fără de suflet, tânguindu-te ca o Maică, te văitai plângând şi zicând: Ce minune este aceasta? Că tu Ziditorul lumii, ai suferit a te suì pre Cruce.

STIHOAVNA din Octoih.

Apoi însuş glasul, glasul al 2-lea:

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi...

Cu izvorârea sângiurilor văpsindu-ţi trupul, fără de primejdii ai trecut pre calea muceniei, răbdătorule de patimi Achindine. Pentru aceea încingându-te cu dumnezeească putere, ai tăiat meşteşugirile vrăjmaşului. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi, ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Făclia cea cu cinci lumini a pătimitorilor, ca într'o pădure de lemne, precum zice David, cu toporul a tăiat înşelăciunea vrăjmaşului, şi mărturisind pre Hristos înaintea împăraţilor, neîncetat se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Fericimu-te Preacurată, care ai răpit pre om dintru adâncul răutăţii şi al desnădăjduirii, te laud pre tine mireasă a lui Dumnezeu cea pururea fericită, şi măresc prea curată naşterea ta cea negrăită, că ai născut pre Mântuitorul lumii, şi ai mântuit omenirea din blestemul cel strămoşesc, Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre Cruce pironit, Doamne, mieluşaua şi Maica ta, se mirà şi strigà: Ce vedere este aceasta prea iubite Fiule! Acestea ţi-a dat ţie răsplătire, poporul cel necredincios şi fărădelege? Care s'a îndestulat de multe minuni ale tale. Insă slavă pogorîrei tale cei negrăite Stăpâne.

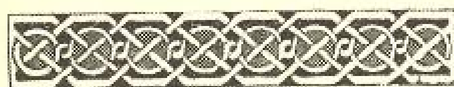
Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Prochimen, glasul al 4-lea: Sfinţilor cari sunt pre pământul lui... Stih: Mai înainte vedeam pre Domnul înaintea mea pururea... Apostolul către Efeseni: *Fraţilor întăriţi-vă în Domnul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii... Stih: Multe sunt scârbele... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-au Domnul ucenicilor săi: iată eu trimit pre voi...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 3 ZILE.

Sfinţii mucenici, Achepsimà Episcopul, Iosif Preotul şi Aitalà diaconul. Şi înnoirea bisericii sfântului marelui mucenic Gheorghie, cea din Lida, unde este pus cinstitul lui trup.

La Doamne strigat-am. Stihirile pe 6, ale mucenicilor 3, şi ale înnoirei 3, stihirile mucenicilor, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te treime a Treimii, lăcaşurile cele curate ale bunătăţilor, paharele care revarsă vinul bunei credinţe, care veselesc inimile noastre, ţâţele, care izvorăsc laptele vindecărilor, stelele care luminează lumina adevărului, şi marginile lumii le strălucesc cu luminări; mucenicilor cei cu nume mare, cei ce aţi micşorat noaptea necunoştinţei, şi aţi luminat cugetele tuturor. Rugaţi-vă lui Hristos să deà sufletelor noastre mare milă.

Bucură-te sfinţite Achepsimà, Aitalà, şi Iosife, vrednicilor de laudă, cei ce prin cunoştinţă dumnezeească cu dumnezeescul foc aţi stins rătăcirea necredincioşilor, prin cari cei ce slujesc soarelui şi stelelor, afară din lege, de tot s'au înnecat, şi au încetat isteţimea vrăjitorilor. Mucenici cei pururea cinstiţi, cei ce aţi fost apărători Treimii, lumina celor dintru întunerecul necunoştinţei, jertfe ale Arhipăstorului cel adevărat, a lui Hristos, carele s'a jertfit, şi a dat lumii mare milă.

Toată năvălirea relelor o aţi suferit cu gând prea viteaz, puindu-vă înţelepţilor pre cai, ca pre o povară vă duceà către multa ispită a muncilor. Pentru aceea tăindu-vă, şi cu toiege bătându-vă, şi cu chinurile topindu-vă cumplit, nu v'aţi supus, nu v'aţi lepădat de Dumnezeu. De aceea vi s'a adus cununa biruinţei, şi v'aţi numărat în cetele mucenicilor luminat. Cu cari dimpreună cereţi, să deà sufletelor noastre mare milă.

Alte stihiri ale sfântului Gheorghie, glas şi Podobie asemenea.

Bucurându-te ai mers la lupte, cu mişcări de sineţi por-

nite; şi spăimântând tot cugetul cu răbdarea ta, şi semeţiile tiranilor călcându-le, te-ai mutat către petrecerea cea luminată a îngerilor, dănţuind împrejur împreună cu ei şi veselindu-te; şi cu folosirile tale prea fericite mucenice Gheorghie, mântuind totdeauna pre cei ce te cinstesc pre tine cu credinţă, şi din milostivire plecându-te spre tânguirele săracilor, te rogi lui Hristos, celui ce dărueşte lumii mare milă.

Vino către noi cei ce te lăudăm, şi suntem scârbiţi, ca să ne fii ajutător, uşurând ostenelele supărărilor celor cumplite şi ridicând greutatea; cârmuindu-ne şi păzindu-ne, şi mântuindu-ne Gheorghie, şi aducându-ne către Domnul prin credinţă, şi îndreptându-ne către poruncile celui ce ne-a zidit; ca prin bunătatea lui vieţuind, toţi să câştigăm dumnezeeştile răsplătiri în ceruri, lăudând pre Hristos, carele dă lumii mare milă.

Mare şi minunat cu adevărat, se propovedueşte lauda muceniei tale cei nespuse, mărite mucenice. Căci ca un biruitor luminat, alergi în toată lumea, vrednicule de laudă Gheorghie. Şi fiind împodobit cu dumnezeeştile faceri de minuni, şi vindecând boalele, şi pre cei ce pătimesc tămăduindu-i cu rugăciunile tale. Pentru aceea te cunoaştem ca pre un ajutor fierbinte şi făcător de bine prea fericit, celor robiţi scăpare. Roagă-te lui Hristos, să deà sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea:

Dupre vrednicia numelui ai vieţuit viteazule Gheorghie. Că luând Crucea lui Hristos pre umere, bine ai lucrat pământul cel înţelenit de înşelăciunea cea diavolească. Şi credinţa idolilor cea spinoasă desrădăcinându-o, ai sădit viţa dreptei credinţe. Pentru aceea izvorăşti vindecări credincioşilor celor din toată lumea, şi te-ai arătat drept lucrător al Treimii, rugămu-ne ţie: Roagă-te pentru pacea lumii şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei, a Invierii:

Cine nu te va fericì prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà Preacurată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaşi din tine cea Curată a ieşit negrăit întrupându-se. Din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără

de amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile sfântului Gheorghie, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz între...

Răbdătorule de patimi Gheorghie, împreună vorbitorule cu îngerii, și împreună locuitorule cu mucenicii, scăparea scârbiților totdeauna; liman de mângâiere fie-mi mie, celui ce sunt în noianul vieții, și îndreptează viața mea, rogu-mă; ca cu credință fără îndoială să fericesc nevoințele tale cele mai pre sus de fire.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori...

Pre mine cel ce înnot în mare, și pre cale călătoresc, și când adorm în noapte păzește-mă, priveghind luminează mintea mea Gheorghie, și mă îndreptează a face voia Domnului, ca să aflu mântuire la ziua judecății, pentru cele ce am făcut în viață, alergând la acoperământul tău.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi Dumnezeul lui Israil...

Cu platoșa credinței și cu pavăza Darului, și cu sulița Crucii fiind îngrădit, te-ai făcut nebiruit de împrotivnici Gheorghie. Și ca un ostaș dumnezeesc, biruind taberile dracilor, dănțuești împreună cu îngerii; iară pre credincioși păzindu-i îi sfințești, și mântuești pre cei ce te chiamă.

Altă Stihiră glasul al 6-lea, a lui Efrem Carias.
Stih: Sfinților celor ce sunt pre pământul lui, minunate a făcut...

Tinerii cei trei, cari s'au păzit în Persida nearși, s'au făcut închipuire unirei voastre cei cu trei lumini, și a muceniei pentru Hristos, și pentru Treimea cea negrăită, mai pre sus de ființă. Că precum aceia au îndrăznit văpăiei, nefăcând necinste lui Dumnezeu, asemenea și voi nu v'ați lepădat a murì, nedespărțindu-vă de dragostea lui Hristos. Și precum pre aceia i-au răcorit în văpaie cel de al patrulea ce s'a arătat, întru acestași chip și pre voi Hristos cel ce este unul din Treime, v'a priimit în loc răcoros. Achepsimà, dimpreună cu Iosif și Aitalà, de Dumnezeu primitorilor, rugați-vă pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul 1-iu:

Purtătorule de chinuri Gheorghie, dupre Mântuitorul Cuvânt, ca un grăunte de grâu căzând pre pământ prin sfârșitul cel mucenicesc, și dupre singură numirea, lucrând pământul cu Darul lui Dumnezeu cel ce s'a sălășluit întru tine,

astăzi ca un spic frumos, rod mult roditor ne-ai dat. Daruri izvorînd prin mutarea cinstitelor tale moaşte din mormânt, dând tămăduire celor ce se închină lor cu credinţă. Şi nouă celor ce te cinstim, cerându-ne pace şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugăciunile păcătoşilor primindu-le, nu trece cu vederea suspinurile celor scârbiţi, rugând pre cel din curate sângiurile tale, ca să ne mântuească pre noi prea Sfântă Fecioară.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

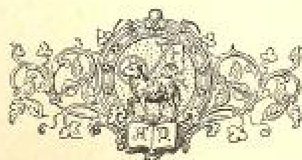
Slavă, a Sfântului asemenea.

Ca un izbăvitor al celor robiţi, şi celor săraci folositor, neputincioşilor doftor, împăraţilor ajutător; purtătorule de biruinţă mare mucenice Gheorghie, roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, Troparul Născătoarei al Invierii.

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Dumnezeescul biruitor şi viteazul diamant, Gheorghie pre noi împreună ne chiamă, să lăudăm dumnezeeasca lui nevoinţă şi arătarea cea de a doua din mormânt, a dumnezeeştilor lui moaşte, din care izvorăşte vindecare tuturor sufletelor, împreună şi trupurilor.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Primeşte Curată, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, pre Dumnezeescul nevoitor şi al nostru apărător, pre măritul Gheorghie, şi amândoi rugaţi-vă Domnului, să deà nouă pace şi unire, şi sufletească mântuire, şi îndreptare vieţii.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei...

Iarăş a răsărit pomenirea ta cea de preste an, mucenice Gheorghie mult nevoitorule, şi veseleşte inimile credincioşilor, prea lăudate. Deci pre tine te rugăm, cei ce săvârşim pomenirea ta, roagă obişnuit pre Domnul cel îndurat, să se deà nouă curăţire de greşeli, şi mare milă.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: De grabă ne întâmpină...

Pomenirea cea prăznuită pretutindenea Gheorghie, de cinstită așezarea moaștelor tale, a ajuns la marginile lumii. Deci toți adunându-ne împreună, cu fețe luminate, cu cântări de Dumnezeu grăitoare, lăudăm pre Mântuitorul, cel ce te-a dăruit pre tine nouă, folositor prea bun.

Și acum, a Născătoarei:

Sfântă a lui Dumnezeu mireasă, Maică neispitită de bărbat, neîncetat roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, să-i fie milă de robii săi. Căci după Dumnezeu, cu a ta folosință ne îmbogățim, și pre tine neîncetat, Maică Fecioară întru cântări lăudându-te, cu credință te mărim.

Ps. 50

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6, și ale sfinților 2, pe 8.

CANONUL mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Voiu lăudă pre florile cele mirositoare ale mucenicilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Fiind luminați mucenicilor, cu strălucirile celui în trei lumini, izbăviți-ne de întunerecul păcatului și de patimi, pre noi cei ce cinstim cu bună credință, această prea sfințită pomenirea voastră.

Fiindu-vă gândul plecat prea sfinților, cu legile Stăpânului și Dumnezeului, bărbătește v'ați abătut dela legile cari poruncesc a face fărădelege. Drept aceea pătimind, dupre lege, ați câștigat mărire.

Adusu-v'ați jertfe prea curate lui Hristos, cu junghiere de bună voie, prea fericiților mucenici, făcându-vă slujitori sfințiți, și jertfitori celui ce cu a sa junghiere de bună voie, a înviat lumea.

A Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Dumnezeul cel necuprins, cuprins în trup, făcându-se trup din multa bunătate Fecioară, roagă-l pre el să mântuească din primejdii pre robii tăi.

Alt CANON, al sfântului marelui mucenic Gheorghie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Prea cinstitul între mucenici cu cântări laud înțelepțește.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Celui ce a povățuit...

Lipsa și nepulința gândului meu, cu cinstită rugăciunea ta cea fierbinte prefă-o sfinte, făcându-o desfătată, ca să laud prea sfântă prăznuirea ta.

Cel ce este înălțat întru amândouă bunătățile, a faptei și a cuvântului, nu poate să laude minunile tale Gheorghie. Că ești viteaz prea ales și ostaș nebiruit.

Slavă...,

Pătimirea la cea cinstită, nu se poate cuprinde cu nici un fel de laude pătimitorule. Că mă întunec și mă tem și nu mă pricep, și mă sfiesc a mă atinge cât de puțin de faptele tale, purtătorule de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Născând pre Mântuitorul tuturor ceea ce ești bună, ai îndreptat căderea vieții; că ai născut pre viața carea ne pricinuește nouă tuturor iertare păcatelor, cu rugăciunile tale.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Insuți cela ce știi neputința...

Arzând patimile cu focul strălucirii, prea sfințite Achepsimà, mai 'nainte de ispita pătimirii, te-ai jerfit de cei fărădelege, ca un berbece prea ales, sfințind mulțimile credincioșilor, cu curgerile sângiurilor.

Fără de dreptate chinuindu-te ințelepte, și sfărâmându-te cu toiege, și cumplit sfășiindu-te cu chinurile, nu te-ai lepădat de dumnezeescul nume, n'ai jertfit focului, Iosife prea alesule, fiind înfierbântat cu râvna credinței.

Bătându-te pre spinare și pre piept fără de milă, răbdai Aitalà, ca și cum ar pătimì altul, că cu gândul desăvârșit priviai mucenice către Dumnezeu, cel ce poate mântuì, pre cei ce cred cu tot sufletul întru el, prea lăudate.

A Născătoarei:

Din tine ne-a răsărit nouă Soarele cel neapus, ceea ce ești fără prihană, cu străluciri luminătoare luminând lumea cea biruită de întunerec, care era la pierzare de înșelăciunea vrăjmașului, prea sfântă Fecioară mireasa lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce întărești tunetul...

Nesuferind a vedeà focul înșelăciunii vâlvâind sfinte, ca râvnitorul Ilie înfruntând pre cel fărădelege, ziceai: Nu este alt Dumnezeu, ca Dumnezeul nostru.

Focul Cuvântului carele a venit să puie în toată lumea fericite, atingându-se de sufle-

tul tău, nu te lăsà nici cum a răbdà, și cu fierbințeală strigai: Hristos este întărirea mea.

Și vă...

Arătându-ți feluri de munci tiranul, a socotit că doară va înfricoșà sufletul tău cel neînfricoșat, gânditorule de Dumnezeu, iară tu strigai cu tărie: Hristos este întărirea mea.

Și acum, a Născătoarei:

Văzându-te proorocul munte înalt, având vârful mai înalt decât toți munții, decât cetele îngerești, ziceà, că va naște Fecioară mai pre sus de fire.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cele dumnezeești de taină le-ai învățat înțelepte cu cinste, jertfă primită ai fost de Dumnezeu fericite. Că paharul lui Hristos ai băut cu mărire sfinte Achepsimà, cu cei împreună pătimitori cu tine, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Inima mea cea uscată de multe greșeli, Iisuse Atotputernice, cu ploile bunătății tale, arată-o de roadă aducătoare prin fapte bune; și dă luminare cunoștinței gândului meu, ca să laud bucurându-mă, pre Ierarhul și de chinuri purtătorul Achepsimà cel mare, împreună cu Aitalà viteazul, și cu Iosif prea fericitul. Că întru tine nădăjduindu-se, spre feluri de munci bărbătește au îndrăznit. Pentru aceasta dau celor bolnavi tămăduiri, ca cei ce au luat Dar, rugându-se neîncetat pentru noi toți.

Sedealna mucenicilor, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și...

Iosif viteazul luptător, Achepsimà pierzătorul înșelăciunii, și Aitalà măritul pătimitor cel nebiruit, stelele cele luminoase ale credinței, să se laude astăzi întru cântări, cu adevărat dupre vrednicie. Că aceștia au întunecat înșelăciunea Perșilor, neslujind soarelui, nici închinându-se focului, către cari cu credință să strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să deà iertare greșelilor, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, a sfântului Gheorghie.

Fiind întrarmat cu semnul Crucii, cu acela ai surpat toată puterea tiranilor bărbătește, ca un luptător pentru credință, și cununile biruinței ai luat dela Dumnezeu. Iară acum prin cinstitele moaștele tale, le vindeci de trei ori fericite, toate

patimile sufletelor și ale trupurilor, tuturor celor ce aleargă la tine cu credință și cu dragoste, pururea pomenite biruitorule Gheorghie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Laudă de mulțumită dupre datorie aduc ție, Stăpână, ca văduva aceea doi fileri, pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperământ și ajutor, scoțându-mă totdeauna din ispite și din scârbe. Pentru aceea ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie, izbăvindu-mă de cei ce mă necăjesc, strig către tine din inimă: Născătoare de Dumnezeu ajută-mi, rugându-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să mi se deà, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Peasna 4-a, Irmos:
Munte umbrit cu Darul...

Cu cuvintele dumnezeeștei cunoștințe, tare ai biruit pre vrăjmașii cei biruiți de întunerecul necunoștinței, înțelepte Achepsimà, nespăimântându-te de chinurile cele ce se aduceau de dânșii dumnezeescului tău trup fericite.

Prin viclenire te sileau cu foc cei ce se închinau focului, să-i aduci cinste lui. Iară tu fiind cu gândul înfierbântat de dragostea lui Dumnezeu, de tot te-ai lepădat a slujì focului, luând mângâere, care te întăria pre tine Iosife.

Fiind plin de dumnezeeștile ape ale Duhului Aitalà, ai scăpat de apele cele turbure și amare ale necredinței; și în curgerile sângiurilor tale celor vărsate, ai înnecat pre vrăjmașii cei nevăzuți.

A Născătoarei:

Podoabă sfințită te-ai arătat sfinților mucenici Fecioară cu adevărat, și scăpare credincioșilor, zid și întărire, și mântuire desăvârșit. Pentru aceea cu mare glas te mărim.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Dumnezeule auzul tău...

Să dai tuturor lăudătorilor tăi măritul și cinstitul tău ajutor, și sprijineala, prea fericite Gheorghie, ca unul ce ai îndrăznit către Domnul.

Având putere nebiruită, dăruită ție dela Hristos Dumnezeu, risipește degrab năvălirea vrăjmașilor, cu rugăciunile tale.

Slavă...

De toate părțile mă cuprinde noaptea supărărilor, și neîncetat mă împinge către prăpastia patimilor, Gheorghie. Ci apucând înainte mântuește-mă.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu ai avut în pântecele tău, pre cel ce cuprinde toată lumea. Numai tu ai născut pre cel ce se înțelege cu necuprindere de minte, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:
Cela ce ai luminat...

Fericiți v'ați arătat, că ați propoveduit pre Cuvântul cel fericit în priveliște cu bărbăție, pururea pomeniților, pre cel ce v'au împreunat cu cetele fericiților, căci ați biruit prea lăudat.

Turnuri neclătite v'ați arătat credinței, meșteșugurile vrăjmașului cu totul pierzându-le, Iosife dumnezeescule, Achepsimà sfințite tăinuitorule și Aitalà prea sfințite.

Sfărâmându-se de bătăi trupurile mucenicilor, au sfărâmat puterea cea neputincioasă a nedumnezeirii, și a arătat foarte bine dragostea sufletului cea tare către Stăpânul și Domnul.

A Născătoarei:

Cel ce te-a păzit Fecioară nestricată ca mai 'nainte de naștere, pre tine cea fără de prihană, sălășluindu-se în pântecele tău mai pre sus de fire a ieșit Dumnezeu și om, îndumnezeind firea, carea o a luat pentru bunătatea sa.

Alt Canon, Irmos:
Răsare-mi mie Doamne...

Biruit-ai tabăra cea neîmblânzită a dracilor, mucenice, slujindu-te cu arma Crucii, ca, cu o dumnezeească suliță, cu carea ai pătruns și ai surpat la pământ, pre mai marii oștilor cei întunecați.

Cu puterea Atotțiitorului întărindu-te Gheorghie, și cu purtarea de grijă, ceea ce ocârmuește toate povățuindu-te, ai mântuit luntrea sufletului nebiruită de valuri, către limanul vieții.

Slavă...

Ce te nădăjduești să mă strămuți de către dragostea Hristosului meu cu momele? ziceai făcătorului de rele sfinte, ca și cum ai fierbe o piatră, și ca și cum ai scrie pre apa mării, și ai săgetà Cerul.

Și acum, a Născătoarei:

Surpă pre ereticii cei mândri, cari fără de milă năvălesc

către poporul cel drept măritor, ceea ce eşti fără de prihană. Că ai putere întocmai cu voirea, ca o Maică a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:
Inconjuratu-ne-au pre noi..

Inălţându-se tare valurile muncilor, nu au acoperit bărbăţia voastră şi buna tărie, înţelepţiţilor. Că cu dumnezeească cârmuire aţi ajuns la limanul cel lin al mântuirii veselindu-vă.

Cu picăturile sfinţitelor voastre sângiuri sfinţilor, roşindu-vă dumnezeeasca haină fericiţilor, şi cu cuviinţă îmbrăcându-vă într'însa, împărăţiţi împreună cu Impăratul cel nemuritor.

Frumoşi v'aţi făcut cu podoabele nevoinţelor, şi împreună aţi mers înlăuntru în cămara cea de mire sfinţilor; îndumnezeindu-vă luminat, v'aţi arătat fii dupre Dar cu toată lauda, ai Tatălui luminilor, cei ce sunteţi vrednici de minuni.

A Născătoarei:

Omorîtu-s'a vrăjmaşul cu naşterea ta, cea purtătoare de viaţă, Fecioară curată, şi a înviat Adam, fiind omorît de demult din neascultare, gustând din pom. Pentru aceea te laudă şi te fericeşte pre tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:
Viforul gândurilor...

Trupul tău dându-l la chinuri, sufletul l-ai păzit fără de vătămare, de Dumnezeu fericite, ajutorul cel de sus având-ul pază purtătoare de grijă întru războaie Gheorghie.

Milostiv fă pre Stăpânul totdeauna cu rugăciunile tale, celor ce săvârşesc cu dragoste pomenirea ta, şi păzeşte-i nevătămaţi de viforul vrăjmaşilor celor văzuţi şi celor nevăzuţi.

Slavă...

Minţile cele de sus s'au mirat văzând bărbăţia ta, în ce chip cu arme de aproape luptându-te, ai biruit pre vrăjmaşul cel fără de trup, pre cel ce odinioară a lovit pre începătorii neamului în rai.

Şi acum, a Născătoarei:

Ţesut-ai haină mohorîtă Impăratului tuturor, cu ţesătura cea negrăită Preacurată, prin bună voirea Tatălui, şi a dumnezeescului Duh, îmbrăcându-l cu trupul tău neschimbat şi neamestecat.

CONDAC, glasul al 8-lea.
Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Către folosinţa ta cea apărătoare şi caldă, alergând noi credincioşii, ne rugăm ca să ne

mântuim, nebiruite purtătorule de chinuri. Ci ca cela ce ai îndrăzneală, mântueşte-ne pre noi acum de toate primejdiile, şi de răutăţi, ca să strigăm: Bucură-te mucenice Gheorghie.

ICOS.

Mare folositor te-ai arătat pre pământ sluga Domnului şi prietene! Că pre poporul cel credincios cercetând, îl mântueşti pururea mărite. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste strigăm către tine, mult pătimitorule: Bucură-te, prin carele se luminează lumea. Bucură-te, prin carele oastea se străluceşte. Bucură-te, scăparea credincioşilor celor robiţi. Bucură-te, grabnică folosirea celor legaţi. Bucură-te, înălţimea celor ce din credinţă aleargă la tine cu căldură. Bucură-te, bogăţia celor ce te iubesc pre tine şi întru necaz veselia. Bucură-te, că eşti zid Impăratului. Bucură-te, că dai biruinţă întru războaie. Bucură-te steaua, care luminezi pre cei ce umblă pre ape. Bucură-te, dezlegătorul a toată dosădirea. Bucură-te, la carele tot credinciosul aleargă. Bucură-te, prin carele se laudă Ziditorul. Bucură-te, mucenice Gheorghie.

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfinţilor mucenici, Achepsimă, Iosif şi Aitală.

Stih: Pre Achepsimă il omoàră prin bătăile toiegelor,
Iară pe prietenii lui Achepsimă, cu improşcările pietrilor.
Pre Achepsimă în a treia zi cu toiege l-au bătut,
Iară pre împreună nevoitorii lui cu pietre i-au improşcat.

Aceştia au fost pre vremea lui Savorie împăratul Perşilor şi al lui Constantin cel mare ce împărăţià preste Romani. Deci erà sfântul Achepsimà episcop la Anità, fiind bătrân de optzeci de ani. Deci prinzându-i au stătut de faţă la întrebare, înaintea lui Andrahoshar stolnicului celui mare. Şi îndată sfântul Achepsimà, a fost bătut cu beţe de trandafir. Iară pre sfântul Iosif l-a pus de l-a bătut atât de mult, cât i s'a risipit carnea până la oase şi l-a băgat la închisoare legat. Iară pre sfântul Aitală legându-l de mâini şi de picioare pe sub genunchi ghemuit, il bătură până s'a desnodat de prin încheeturi, şi l-a băgat în temniţă. După acestea, aducând iarăş pre sfântul Achepsimà, a fost bătut de treizeci de ostaşi, până ş'a dat sufletul. Iară pre Iosif spânzurându-l cu capul în jos, il uciseră cu pietre. Pre Aitală, tinzându-l şi bătându-l patruzeci de ostaşi, l-au spânzurat şi pre el cu capul în jos, şi aşà ş'a dat sfârşitul său în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, înnoirile bisericii sfântului marelui mucenic Gheorghie cel din Lida, adică aşezarea sfintelor sale moaşte într'însa.

Stih: Făptura acum cu bucurie cinsteşte mucenice,
Punerea moaştelor tale şi înnoirea cinstitei biserici.

Acest mare mărturisitor al lui Hristos Gheorghie, erà pe vremea lui Diocliţian, din tată capadochian, iară din maică palestinean; şi dobândind creştere minunată şi de fire bună fiind, şi rădăcină cinstită şi sfântă, căci părinţii lui din veci din strămoşi erau împodobiţi cu bunul neam, şi cu buna credinţă, s'a făcut prea viteaz şi prea strălucit întru războaie. Pentru care s'a făcut şi de către Diocliţian tribun vestit Numerie, începând atuncea să fie de vârstă. Şi după aceea pentru bărbăţia lui

cea covârşitoare şi Comit, tăinuindu-se până atuncea, şi necunoscându-se că erà creştin. Şi împlinind douăzeci de ani ai vârstei sale, a rămas orfan de tatăl său, lăsându-şi acela viaţa sa întru luptele bunei cinstiri. Iară sfântul purcezând cu maică-sa din Capadochia, au trecut în Palestina, dintru care erà ea; că acolo aveà multe lucruri şi multă moştenire. Deci fiindcă s'a întâmplat a murì şi maică-sa întru acea vreme, i-a rămas multă avuţie şi multă bogăţie de lucruri, dintru care luând avere cu sineşi din destul, s'a dus la Diocliţian, poftind să ia mai mare stăpânire decât cea dintâiu. Dar văzând pre păgâni având atâta pornire asupra creştinilor şi neputând a le vedeà pre acestea, a hotărât întâiu, să-şi împărţească la săraci averile sale, acelea care le purtà cu sineşi, apoi să se vestească pre sineşi înaintea lui Diocliţian că este creştin, şi la tot sfatul şi divanul; care lucru l-a şi făcut în degrab. Deci împărţind averile cele cu sineşi cât mai degrab la săraci, şi dând libertate sclavilor săi, şi făcând aşezământ şi rânduială pentru averile cele rămase în Palestina, întru a treia zi a sfatului (că făceà sfat cu toţi stăpânitorii de prin toată stăpânirea Romanilor, ca să scoată din mijloc pre creştini). Atuncea a venit singur de sineşi în mijlocul divanului şi al sfatului, fiindcă se afla atuncea acolò şi Diocliţian. Deci propoveduind arătat pre Hristos Dumnezeu şi Fiu al lui Dumnezeu, ş'a arătat la iveală buna credinţa sa. Pentru aceasta prinzându-se, s'a dat la toate felurile de nemăsurate munci. Că s'a împuns cu suliţa în pântece. S'a pus pe o roată, s'a bătut cu vine de bou de multe ori, şi într'o groabă plină de var s'a aruncat. Şi păzit fiind nevătămat de toate prin Darul lui Hristos, a tras către credinţa cea întru Hristos pre împărăteasa Alexandra femeea lui Diocliţian şi afară de dânsa şi pre oare carele Glicherie, şi pre altul cu numele Atanasie, pentru că a înviat pre unul din morţii cei de demult, şi pre un bou a celuilalt l-a înviețuit, şi nenumărată mulţime de oameni a adus la credinţa lui Hristos Dumnezeu, făcând multe minuni numai cu chemarea lui Hristos.

Deci făcând el acestea, a fost închis în temniţă prin porunca lui Diocliţian legat cu lanţuri de fier. Şi întru acea noapte i s'a arătat lui în videnie Hristos, bine vestindu-i bunătăţile cele ce îl aşteaptă pre dânsul. Şi deşteptându-se, a mulţămit foarte lui Dumnezeu, şi a rugat pre păzitorul temniţei, ca să libereze pre slujitorul cel obişnuit lui să vie la dânsul. Şi făcând păzitorul temniţei dupre voia lui, a intrat robul, căci stà acolo afară de temniţă, care a arătat şi scrisorile cele aducătoare aminte ale sfântului cu tot felul de sârguinţă. Deci văzând pre stăpânul său în legături, şi închinându-se lui zăceà jos plângând. Iară sfântul ridicându-l pre el, îl îndemnà să fie cu inimă bună. După aceea i-a arătat lui şi vedenia, şi lângă aceastea i-a şi poruncit cu de-adinsul, ca după moartea sa, să ia trupul lui, şi diata pre care o aveà făcută mai 'nainte de a fi prins, şi să-l ducă la casa patriei sale care erà în Palestina, şi să se teamă de Dumnezeu, şi să nu lipsească de a nu face vreuna din câte sunt scrise acolo în diată. Şi fiindcă şi el i s'a făgăduit şi s'a învoit a face cu lucrul toate acelea câte i-a poruncit, a luat binecuvântare şi iertare şi s'a dus dela sfântul. Iară a doua zi adus fiind sfântul iarăş la întrebare şi neplecându-se a jertfì lui Apolon, ci mai vârtos zdrobind cu rugăciunea şi ca nişte praf zdrumicând idolii care erau în capişte, i s'a tăiat capul. Iară robul lui acela luând prea cinstit trupul sfântului împreună cu diata lui, s'a dus în Palestina; unde împreună cu alţi creştini cu multă cinste şi evlavie sfântul acela şi mucenicescul trup l-a îngropat. Şi a săvârşit ca un rob bine cunoscător şi mulţămitor, şi pre celelalte toate câte îi erau poruncite de sfântul.

După aceasta n'a trecut multă vreme şi a strălucit buna credinţă şi luând împărăţia deapururea pomenitul şi marele împărat şi întocmai cu apostolii Constantin şi aflând vreme slobodă aceia cari iubeau buna cuviinţă şi pre mucenicul, i-au zidit biserică sfântului prea veselă şi prea frumoasă în Lida şi ridicând şi mult pătimitul şi sfântul acela trup al mucenicului din locul acela nevederat în-

tru carele zăceà şi aducându-l l-a pus acolo la arătare, pre cel vrednic de multă lumină şi de mai multă arătare. Şi printr'însul a făcut înoire bisericii aceea, care erà atuncea din nou zidită de dânşii, fiind atuncea în trei zile ale lunii lui Noemvrie. De unde izvorăsc izvoare deapururea curgătoare şi daruri de minuni acelora cari se închină lui cu credinţă. Că Dumnezeu prea măreşte pre cei ce îl prea măresc pre dânsul. Deci de atuncea a luat biserica lui Dumnezeu în fiecarele an întru aceeaşi zi, a prăznuì aducerea moaştelor sfântului mucenic, întru slava şi lauda lui Hristos adevăratului Dumnezeului nostru şi a însuş marelui mărturisitor Gheorghie.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Achepsimà.

Stih: Cu înfrânarea şi cu ostenelele pre sine s'a topit,
Achepsimà şi unde nu sunt ostenele s'a mutat.

Acesta erà pe vremea lui Teodosie cel mare, la anul trei sute optzeci şi doi şi închizându-se pre sine într'un loc săpat, acolo a petrecut şasezeci de ani fără să-l vadă cineva, şi fără să vorbească cu vreun om. Ci întorcându-şi mintea sa către inima sa, priveà gânditor pre Dumnezeu şi dela el primeà toată mângâerea. Iară locul acela nu erà săpat drept, ci erà alcătuit pieziş, şi cu întorsături precum este clima viei. Mâncarea sa erà linte muiată cu apă. Şi ieşià de două ori pe săptămână şi îşi luà apa ce erà din destul, din izvorul ce erà acolo aproape, fără să se vadă de vreun om. Deci acesta făcând multe minuni şi vrednicia preoţiei cu sila primindu-o, în pace adâncă s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, preacuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Teodor, episcopul Aghirei şi sfinţii mucenici Sever, Androna, Teodot şi Teodota, cari s'au săvârşit de sabie.

Stih: Tu te dăruești cetăţii Aghirei dar,
O Teodore dela Dumnezeul tuturor.
Fie şi femee împreună muceniţă cu bărbaţi pătimind,
Cu cei patru ce s'au tăiat, împreună tăiată fiind.

Intru această zi, preacuviosul părintele nostru Ilie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Ilie prin carul bunătăţilor înaintând,
S'a apropiat de Cer ca alt Ilie fiind.

Intru această zi, sfinţii nouă mucenici de sabie s'au săvârşit.

Stih: De mâinile înşelătorilor cei neschimbaţi cu sufletele s'au tăiat,
Cei nouă bărbaţi şi înşelăciunea au răsturnat.

Intru această zi, sfinţii douăzeci şi opt de mucenici, în foc s'au săvârşit.

Stih: Să ard cu foc bărbaţii de două ori cinci şi de două ori doi fiind,
Cu cari împreună să ard două cincimi şi două doimi.

Intru această zi, sfântul Ahemenid Persul mărturisitorul.

Stih: Ahemenid pre Dumnezeu Cuvântul dorind,
Mărirea părintească şi muncile este necruţând.

Ahemenid a stătut pe vremea lui Izdigherd fiul lui Gororan împăratul Perşilor şi pe vremea lui Teodosie cel mic împăratul Romanilor în anii patru sute zece, bărbat minunat, fiu domnitorului cetăţii. Acesta lăsând credinţa tătâne-său, a crezut în Hristos; de care aflând împăratul, mult s'a nevoit, ca să-l întoarcă la credinţa lui cea dintâi; şi fiindcă n'a putut, l-a golit pre el de bogăţia ce aveà, de hainele ce purtà şi de cinurile ce-l împodobià; şi a poruncit ca gol să-l tragă cămilele oastei sale având numai o încingere preste mijloc. Iară după ce a trecut multe zile, s'a plecat împăratul din cămară şi a văzut pre prea bunul acela bărbat, că se ardeà de soare şi erà plin de mult praf. Deci s'a adus aminte de strălucirea şi slava, ce aveà dela tatăl său şi a poruncit să vie să îmbrace cămaşe. Apoi socotind că s'a muiat din aspra vieţuire cea din nainte şi de ruşinea ce a suferit, i-a zis lui: Acum poate te-ai mai gândit, leapădă pre fiul teslarului, adică pre Hristos. Iară sfântul umplându-se de râvnă a sfâşiat cămaşa cel îmbrăcase şi aruncându-o pre ea împăratului a zis: Dacă tu socoteşti pentru cămaşa aceasta, să-mi las eu evlavia mea, aibi-o pre ea împreună cu ne-

credința ta. Această îndrăzneală văzându-o împăratul l-a gonit pre el gol din palat. Deci acesta cu temere de Dumnezeu și cu evlavie petrecându-și viața, în pace a adormit de trei ori fericitul și a luat cununa mărturisirii.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu...

Strălucind din pământul persesc, ca niște stele luminoase, Iosif și Aitalà, cu strălucirile patimilor au luminat lumea, cu bună credință strigând: Dumnezeul cel prea lăudat al părinților și prea slăvit.

Cu multe ostenele ați câștigat vieață fără de osteneală, mucenici ai lui Hristos. Pentru aceea cu rugăciunile voastre, ușurați toată osteneala, și supărarea totdeauna, dela cei ce strigă prea lăudaților: Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Pre Achepsimà cel prea sfințit și pre minunatul Iosif și pre marele Aitalà, pre sfințiții mucenici, cu cuvinte sfințite acum să-i lăudăm, strigând: Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

A Născătoarei:

Dumnezeească podoabă a ierarhilor și cunună pătimitorilor celor cu bună laudă, te-ai făcut cu adevărat Preacurată și întărire celor ce cântă totdeauna: Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai mântuit pre tineri...

Dorind numai de cele înțelegătoare fericite și veselindu-te numai de bunătățile cele nădăjduite, cele de acum le-ai socotit ca un vis, strigând: Prea lăudate Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Făcându-ți gândul stăpân patimilor, mărite, precum este legea lui Dumnezeu cea prea bună la toată zidirea, a biruì cele mai bune, pre mișcările celor mai rele, cu Darul cel dumnezeesc.

Slavă...

O cât este de fierbinte către Dumnezeu dragostea ta prea fericile, cum ai socotit avuția ca o țărână, strigând: Nu am socotit a fi toată lumea vrednică de potriva dragostei Stăpânului tuturor, măcar de ar fi aur.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară Maica lui Dumnezeu, sfărâmă semețiile vrăjmașilor, și sfaturile celor fără de credință, supune-le celor bine credincioși, și cor-

nul drept credincioșilor, înălțându-l cu laudele vitejiei.

Peasna 8, Irmos:

In cuptor coconii lui Israil...

Fiind socotiți înaintea vrăjmașilor, ca niște urîți prea înțelepților, vă mutați din loc în loc, pentru ispita a multor bătăi, strigând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pre trupul gol luând voi rane, ați rănit pre vrăjmașul cel fără de trup prea lăudaților cu sulița răbdării, cântând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Fiind uciși cu pietre, ca odinioară cel întâiu între mucenici, nu v'ați lepădat de piatra cea cu adevărat nesfărâmată Hristos, cei ce sunteți cu nume mare, cântând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ca pre o unime dupre fire neamestecată, iară dupre fețe Treime, să slăvim pre Tatăl cel mai 'nainte de veci fără de început, pre Fiul și pre sfântul Duh, cântând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Iacov te-a văzut odinioară scară Fecioară, prin care cel mai pre sus de ființă s'a pogorît pre pământ, iară pre noi ne-a suit către înălțime. Pre acesta neîncetat îl lăudăm Născătoare de Dumnezeu și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pământul și toate cele...

Cu toiagul cuvintelor tale celor sfințite ai înfrânt mulțimea dracilor, și ai izbăvit turma credincioșilor de stricăciunea lor, cari cântau lui Hristos: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Intinzându-ți ochiul la Cer, ți-a răsărit ție lumina de dimineață, cum a făgăduit Dumnezeu; că încă rugându-te tu, a venit strigându-ți: Venitu-ți-am ție întru ajutor nu te teme, leapădă toată frica, îmbărbătează-te în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Năvălirea ta o a arătat Hristos înfricoșată vicleniilor, și trufașilor ostași, că măestriile acestora le-ai sfărâmat ca o

țesătură de păianjeni Gheorghie, strigând: Pre tine bine te cuvintez Hristoase în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Pornirea cea fără de stare, și stricăciunea morții le-au stricat nașterea ta, Curată, și a dat tuturor oamenilor viață, celor ce-l laudă pre el ca pre un Dumnezeu al tuturor și Domn, și-l prea înalță întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Chipul nașterii tale...

Ca niște suișuri și scări, suindu-vă pre voi către Cer, s'au arătat mulțimile pietrilor, fericite Iosife și Aitalà prea măriților, prin care omorîndu-vă, v'ați învrednicit nemuririi prea lăudaților.

Să stăm cinstind cu bună credință, pre dumnezeescul sfințitul mucenic Achepsimà, pre prea alesul de cele sfinte lucrători Iosif și pre slujitorul tainelor lui Hristos, pre marele Aitalà, pre slugile lui Dumnezeu cele cu bună laudă.

Acum fiind sălășluiți aproape de Dumnezeu, și învrednicindu-vă de lumină negrăită, și unindu-vă cu cetele îngerești, și fiind împreună cu oștile mucenicilor, cu aceștia purtătorilor de chinuri împreună rugați-vă totdeauna pentru noi.

A Născătoarei:

Taina cea înfricoșată a nașterii tale, nu poate nici cum limba să o spue, că ai întrupat pre Domnul Cerului și a toată zidirea, sărăcindu-se cu trup, Maică Fecioară curată, pentru aceea cu un glas împreună te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Nașterea ta nestricată...

In muntele muceniei te-ai suit, și cunună ai luat din mâna Domnului purtătorule de chinuri; că acesta este Darul mucenicilor, pentru aceea toți dupre vrednicie te mărim.

Pierzare de păcate dăruești, și boalele trupului le gonești departe purtătorule de chinuri, și cu totul mă faci deplin, pentru aceea cu dragoste îmbrățișez chipul tău.

Slavă...

Ca unul ce te porți în ceruri pătimitorule, și stai înaintea scaunului Impăratului tuturor, trimite către mine raza cea de lumină, care risipește norul păcatelor, cela ce cu dragoste am alcătuit ție cântare.

Și acum a Născătoarei:

Fiul cel întocmai la chip, ca-

rele s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl cel nenăscut, și iarăș în vremile cele mai de pre urmă prin Duhul sfânt viind din Fecioară, sărăcindu-se cu trupul, a îndumnezeit omenirea.

SVETILNA sfântului Gheorghie.

Podobie: Femei auziți...

Iată iarăș trage către sine, prăznuirea ta cea mărită purtătorule de nevoință, mulțimile iubitorilor de Hristos, vrând a face bine dupre obiceiu, vrednicule de laudă Gheorghie de Dumnezeu cinstite, viteazule mucenice al Domnului, pierzătorule al dracilor.

Alta:

Podobie: Cu ucenicii să...

Ca un soare a strălucit în toate marginile pământului, prea cinstită punerea măritelor tale moaște, Gheorghie purtătorule de nevoință; pentru această deslegare de greșeli dă-ne nouă robilor tăi, ostașule al Domnului, celor ce săvârșim strălucită și purtătoare de lumină pomenirea ta, cu cântări de Dumnezeu primite, prea fericite mucenice.

Slavă..

Măritul Achepsimà, Iosif viteazul și Aitalà înțeleptul, cu puterea lui Hristos au pătimit, și surpând rătăcirea Perșilor, se roagă pentru noi sfintei Treimi. Pre cari lăudându-i cu bună credință, ca pre niște sfințiți mucenici, prăznuim luminat strălucita lor pomenire.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o Maică a Cuvântului lui Dumnezeu, te lăudăm pre tine cu dragoste, întru cântări de Dumnezeu însuflate, prea sfântă Fecioară, cei ce ne-am mântuit prin tine, ci, Dar să ne dai nouă robilor tăi celor nevrednici, Născătoare de Dumnezeu, curăție, pace și luminare. Că poți câte voiești Fecioară, ca una ce ești Stăpână tuturor, lauda drept credincioșilor.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile sfântului Gheorghie, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre pământul cel lucrat a lui Hristos, pre viteazul între mucenici, pre înțeleptul Gheorghie să-l lăudăm, pre propoveduitorul adevărului, vița cea pururea vie a viei, carea a odrăslit roada vieții și a izvorît vinul bunei credințe, și veselește pre cei ce săvârșesc cu credință pomenirea lui cea de preste an. De două ori.

Ca pre o stea mult luminoasă, ca pre un soare ce luminează întru întunerec te știm pre tine, ca pre un mărgăritar

de mult preț, ca pre o piatră luminoasă, ca pre un fiu al zilei, ca pre un ajutor credincioșilor întru primejdii te lăudăm, săvârșindu-ți pomenirea, purtătorule de biruință Gheorghie.

Pre mare înotând, pre cale umblând, noaptea dormind păzește-mă, priveghind ferește-mă, prea fericite Gheorghie, și mă învrednicește a face voia Domnului, ca să aflu la ziua judecății deslegare celor ce am făcut în viață, eu carele alerg la acoperemântul tău.

Slavă, glasul al 4-lea:

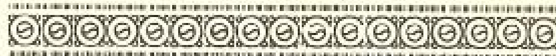
Diamantul răbdării cel înțelegător, duhovnicește să-l lăudăm fraților, pre măritul mucenic Gheorghie, pre carele ca pre cel aprins cu dragostea pentru Hristos, primejdiile l'au bătut, și muncile l'au strujit, și feluri de chinuri i-au topit trupul cel din fire stricăcios. Că a biruit dorul pre fire, prin moarte îndemnând pre doritorul, să meargă la doritul Hristos Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

De toate primejdiile păzește pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA (Doxologhia) cea mare.

Ecteniile și Otpustul, Ceasul întâi și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul sfântului Gheorghie, Peasna 3 a și a 6-a, pe 8. Prochimen, Apostol: *Fraților întăriți-vă în Domnul...* Aliluia, Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Nimic nu este acoperit..*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru Ioanichie cel mare, și sfințiții mucenici Nicandru episcopul Mirelor, și Ermeu preotul.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Cuviosului 3, și ale Mucenicilor 3. Stihirile Cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu săgețile postirii ai rănit pre vrăjmașul și taberile lui le-ai pierdut. Pentru aceea ai luat darurile biruinței dela însuș Hristos, carele te-a întărit pre tine cu tărie fericite. Pre carele roagă-l, să mântuiască din stricăciune și de primejdii, pre cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea pururea cinstită.

Suindu-te la vederea cea mai înaltă prea fericite, toate cele pământești și trecătoare, în trup fiind le-ai trecut cu vederea; și ai ales viețuirea fără de materie pre pământ, pururea fericite; povățuindu-te cu dumnezeescul Duh, părinte, te-ai făcut povățuitor și îndreptător și pildă sihastrilor lăudat întru credință.

Luminându-te cu strălucirile cele dumnezeeşti ale darurilor Duhului, gânditorule de Dumnezeu Ioanichie, te-ai arătat luminător marginilor lumii; gonind durerile răutăților și întunerecul patimilor cu rugăciunile tale; și tămăduind tot felul de boale, și scăpând de primejdii, pre cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea pururea fericită.

Alte Stihiri ale sfinților, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Din chemarea cea întocmai cu numele îmbogățindu-te, din purtarea de grijă a lui Dumnezeu, o ai întărit pre aceasta cu fapte fericite, și o ai adeverit. Că, cu răbdarea ta ai biruit adunarea vrăjmașilor, și ceata varvarilor. Pentru aceasta luând cununa biruinței, cu credință ai strigat: Slavă puterii tale celei nebiruite, iubitorule de oameni.

Ale tămăduirilor miruri cu bune mirezme, ne izvorăști nouă astăzi Nicandre, întru dumnezeească pomenirea ta, și gonești înțelepte ceața scârbelor și patimile cele trupești, și umpli cu bogate daruri adunarea tuturor celor ce strigă lui Hristos: Tu ești mirul cel nedeşertat, care prea miroseşte, celor ce te laudă pre tine.

Având îndrăzneală către Hristos, cel ce singur este slăvit întru sfinții săi, pre acela roagă-l cuvioase Nicandre, pentru cei ce săvârșesc cu dragoste pomenirea ta, și laudă isprăvile tale, ca să ne facem părtași bunătăților celor negrăite, și slavei celei nestricăcioase cu rugăciunile tale.

Slavă, glasul al 2-lea.

Săvârșind calea cea sihăstrească cu cuget bărbătesc, ai trecut nevoința bunătăților cu osârdie, omorând sălbătăcirea patimilor, și ai păzit pre cel dupre chip nevătămat, și făcându-te păzitor cămarei Duhului, ai văzut mai 'nainte cele de departe, ca și când ar fi de față, și te-ai arătat făcător de minuni, purtătorule de

Dumnezeu părintele nostru Ioanichie; și stai înaintea scaunului celui dumnezeesc, și te rogi neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Altă scăpare cu tărie, și turn de putere, și zid nebiruit cu adevărat nu avem, fără numai pre tine, Preacurată; și către tine scăpăm și ție strigăm: Stăpână, ajute-ne, să nu perim. Arată către noi Darul tău, și avuția puterii tale, și slava milostivirii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Multe dureri suferind întru răstignirea Fiului și Dumnezeului tău Preacurată, suspinând lăcrămai și strigai: Vai mie dulcele meu Fiu, cum mori fără dreptate, vrând să mântuești pre pământenii cei din Adam. Pentru aceea Preacurată Fecioară ție ne rugăm cu credință: Fă nouă pre acela milostiv.

STIHOAVNA din Octoih, iară de voiești zi aceste stihiri, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria cetelor...

Cu frumsețea înfrânării împodobindu-ți sufletul, te-ai logodit cu Darul curăției înțelepțește, și născând fiu bunătățile, Ioanichie cuvioase, ai intrat în cămara lui Hristos, ca un mire prea frumos.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul...

Ridicat fiind în muntele pustniciei cel gânditor, ca Moisì acela, ai intrat în norul dumnezeeștii nepătimiri; și învățându-te duhovnicește cele mai dumnezeești, legiuești, și înveți și povățuești, către pământul vieții cel îmbunătățit.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori...

Stea de Dumnezeu luminată, pre tine te cunoaștem, Părinte care strălucești lumea, cu gânditoarele raze și pierzi întunerecul relelor turburări cei drăcești; pentru aceasta cu credință prăznuim fericite, pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Slavă, glasul al 6-lea:

Rănindu-ți-se cugetul de dragostea lui Hristos, te-ai suit în munte înalt, Ioanichie, și ai luat multe feluri de daruri, a tămădui boalele celor ce laudă cu dragoste Dumnezeească adormirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Toată Nădejdea...

Cu curăția gândului de departe a spus Isaia, că vei să naști Fecioară pre făcătorul lumii. O cinstită și Preacurată!

Că numai tu te-ai arătat din veac cu totul fără prihană. Pentru aceea mă rog ţie, curăţă inima mea cea spurcată, şi mă fă pre mine părtaş dumnezeeştii străluciri a Fiului tău Fecioară, şi stării deadreapta lui, când va şedeà să judece toată lumea, precum este scris.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Judecătorii lui Israil Fiule, cu judecată de moarte aducătoare a te judecà te-au osândit, ca pre un vinovat puindu-te înaintea divanului, pre tine cel ce judeci viii şi morţii, Mântuitorule, şi înaintea lui Pilat te-au pus, şi spre pierzare te-au judecat călcătorii de lege, vai! mai 'nainte de alegerea judecăţii, şi văzându-te mă rănesc, şi împreună mă pedepsesc, Doamne. Pentru aceasta mai bine voiesc a murì decât a fi vie întru suspinuri, Născătoarea de Dumnezeu a strigat, unule mult milostive.

Troparul Cuviosului, glasul al 8-lea:

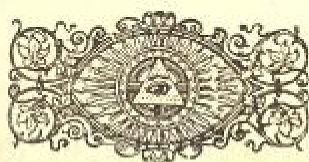
Cu curgerile lacrămilor tale...

Slavă a mucenicului, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Nicandru ..

Şi acum, a Născătoarei.

Caută-le la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor 2 pe 8, CANONUL Cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Te voiu lăudà pre tine următorul Mergătorului înainte.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi „se va umpleà de Duh, „şi cuvânt voiu răspunde „Împărătesei maicii, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei bucu„rându-mă".

Fiind luminat cu lumina Darului, Cuvioase, luminează pre cei ce prăznuesc cu credinţă pomenirea ta, şi cu rugăciunile tale scoate-i din întunerecul păcatelor, Ioanichie.

Călătorit-ai neabătut, pre calea care duce către cetatea cerească Ioanichie, că te-a povăţuit Duhul sfânt, carele s'a odihnit întru inima ta.

Avut-ai smerire, care înalţă Ioanichie, pentru aceea ne rugăm ţie: Milostiveşte-te spre smerirea noastră Cuvioase, şi uşurează toate durerile inimilor noastre.

A Născătoarei:

Chemarea celor căzuţi, şi

întărirea celor ce stau, ești cea cu totul fără prihană. Pentru aceea mă rog ție, îndreptează gândul meu cel căzut prin păcat, ca să te slăvesc Stăpână.

Alt CANON al mucenicilor.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cetele Israilitenești...

Praznic cinstit al cinstiților pătimitori, pomenire sfințită a sfinților mucenici săvârșind astăzi, prea sfințită Biserica lui Hristos, cu cântări sfințite să înfrumusețează, lăudându-i pre dânșii.

Fiind uns cu ungere cinstită a preoții Ierarhe Nicandre, prin credință o ai făcut mai cinstită cu vopselele cele din sângiurile tale, strigând cu veselie: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a prea slăvit.

Slavă...

Trecând calea mucenii, și întru aceasta aevea arătând veselia cea adevărată, v'ați îmbogățit cu Darul minunilor, și cu dăruiri cerești, mucenicilor cu un glas strigând: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a prea slăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Cel necuprins cu scrisul în sânurile Tatălui, se cuprinde cu trupul în sânurile Maicii sale Hristos, păzindu-o pre dânsa după naștere adevărată Fecioară, mai pre sus de gând. Căruia cu un glas strigăm: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a preaslăvit.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, „ceea ce ești izvor viu și „îndestulat, cari s'au împreunat „ceată duhovnicească întărește-i, și întru dumnezeească slava ta, cununilor măririi „învrednicește-i".

Cu înțelepciune ai schimbat cele trecătoare cu cele stătătoare, luându-ți Crucea ta Ioanichie, și te-ai osebit depărtându-te în munți neumblați, ca marele Ilie.

Insoțirea a doi părinți, ți-a arătat ție calea cea foarte dorită, carea o ai aflat fiind ascuns întru mulți ani în munți, luminându-te cu Dar proorocesc fericite.

Fiind clătiți de multe feluri de patimi, cu credință alergăm la acoperemântul tău Ioanichie, ca să ne cercetezi pre noi pre toți, cu mijlocirile tale cele sfinte, rugând pre iubitorul de oameni.

A Născătoarei:

Cu picăturile milei tale, Fe-

cioară, stinge cărbunii păcatelor mele de Dumnezeu dăruită, și aprinde sfeșnicul inimii mele cel stins, ceea ce ești sfeșnic de aur cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Biserica cea stearpă...

Întinzând mrejile cuvintelor, ai vânat pre cei din rătăcire făcând minuni, și aducându-i pre ei Dar de mult preț, celui ce a strălucit din Fecioară, Nicandre.

Viță foarte bine roditoare te-ai făcut, din grădina lui Tit luminătorului Critenilor, care ne aduce struguri cuvântători, din care ne izvorăște nouă dulceață de mântuire, Nicandre fericite.

Slavă...

Împreună cu dumnezeescul Ermeu, ați ogorît cu plugul Crucii inimi înțelenite înțelepților, și le-ați făcut roditoare, Nicandre, pentru aceea vă fericiți.

Și acum, a Născătoarei:

Nici gând îngeresc, nu poate tâlcuì nașterea ta cea mai pre sus de gând, că ai zămislit în pântece pre Cuvântul gândului celui dintâiu, Preacurată, carele a întărit toate cu cuvântul.

Irmosul:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, și adunarea „cea cu mulți fii a slăbit; minunatului Dumnezeului nostru să-i strigăm: Sfânt ești „Doamne".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Prin dumnezeeească ungere a preoții cu adevărat, și prin sângele cel cu adevărat sfințit al mucenii, fiind străluciți măriților, v'ați împreunat cu cetele îngerilor celor netrupești bucurându-vă: Pentru aceasta prăznuim cinstită pomenirea voastră, rugându-vă ca să se deà curățire tuturor, cu rugăciunile voastre sfinților.

Sedealna, glasul al 8 lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Curățind întunerecul patimilor, și luând lumina poruncilor lui Hristos cu adevărat te-ai strălucit cu post, și omorându-ți trupul, te-ai înviat prin Duh, călcând cursele vrăjmașului fericite. Pentru aceea te-ai făcut părtaș cu îngerii cei de sus fără de trupuri, prin Darul Duhului, fericite Ioanichie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare greșelilor să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Altă Sedealnă, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioriei tale...

Veselia lumii cu osârdie o

ai părăsit, și ai urmat Stăpânului tău, rănindu-ți-se sufletul de dumnezeească dragoste, Ioanichie. Pentru aceasta și cuptorul patimilor l-ai stins, cu roua Duhului sfânt prea fericite. Drept aceea dănțuești acum împreună cu îngerii, următor făcându-te vieții acelora.

Slavă, a sfântului, asemenea.

Fiind cu numirea biruinții mucenice, ai biruit împrotivirea bărbaților celor fără de Dumnezeu, și închinăciunile lor le ai stins Nicandre, având nevoitor împreună cu tine pre măritul Ermeu, și dimpreună cu el, ai răbdat toată munca fericite; și acum moșteniți odihnele cele nemuritoare, rugându-vă să ne mântuim noi.

Și acum, a Născătoarei.

Toată viața mea a trecut întru multă lenevire, Preacurată, și acum m'am apropiat, de vremea ieșirii mele, și mă tem de vrăjmașii mei. Să nu-mi răpească sufletul meu, și să mă trimită la adâncimea periciunii. Ci milostivește-te spre robul tău Fecioară, și mă izbăvește de osânda lor, mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Moarte de ocară îndurate ai răbdat de bună voie prin răstignire; pre carele văzându-te ceea ce te-a născut, Hristoase, se rănià. Și rupându-și inima se tânguià ca o Maică. Cu ale căreia rugăciuni pentru milostivirea milei tale, îndură-te și mântuește lumea, cela ce ai ridicat păcatul lumii.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neur-„mat, al celui prea înalt, „al întrupării tale celei din „Fecioară, proorocul Avva-„cum înțelegându-l a strigat: „slavă puterii tale, Doamne".

Ajungând la munți prea înalți cu smerenia ta, ai smerit vârfurile dracilor cele înalte înțelepte și ai făcut vitejie împrotiva lor, lauda și întărirea sihastrilor.

Întrarmându-te cu frica lui Hristos ca cu o sabie cu două ascuțișuri, ai biruit cu înțelegere și cu simțire pre balaurul cel împrotivitor, fericite, lăudându-te cu sfințită biruință.

Înfierbântându-te cu totul de dumnezeescul Duh, Părinte, ai suferit gerul întru mulți ani, viețuind în pustietăți și căutând pre Domnul, carele te încălzia pre tine, cu dumnezeescul Dar.

De neputințele noastre cele

sufletești fiind clătiți Părinte, și cu credință chemându-te, acopere-ne cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, ca, cu bună credință să te cinstim.

A Născătoarei:

Pre tine curățitoarea oamenilor cu credință te rog, și mă cuceresc binecuvântată, fă-mi milostiv pre Judecătorul Fiul tău, ca dupre datorie să te măresc.

Alt Canon, Irmos:
Cela ce șade în slavă...

Căruță v'ați arătat Cuvântului purtându-l pre dânsul cu cugetul. Pentru aceea fiind legați de cai și târâți cu cumplire, nu v'ați lepădat de el, nu v'ați biruit, grăbindu-vă arătat către cărarea cea cerească.

Fiind închiși în temnițe și legați cu lanțuri, ați mântuit cetatea și poporul din legăturile rătăcirii, și i-ați legat cu legătura dragostei, celui ce s'a legat trupește pentru noi din bunătatea sa.

Slavă...

Fiind închiși mucenicii, slăviau pre Stăpânul împreună cu îngerii, cei pururea lăudați, hrănindu-se cu pâine cerească. Pentru aceea nu se îngrijiau de durerile trupului, fiind mai tari decât chinurile.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce șade pre scaun înalt cu înfricoșare, făcându-se prunc șade în brațele Maicii, îndreptând chipul cel căzut, și dăruind îndumnezeire celor din Adam.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de „dumnezeească slava ta: „că tu Fecioară neispitită „de nuntă, ai avut în pântece „pre Dumnezeu cel preste toate, și ai născut Fiu pre cel fără „de ani, tuturor celor ce te laudă pre tine pace dăruindu-le".

Umblat-ai Cuvioase pre calea cea strâmptă și de întristare, făcându-ți lățime cu dumnezeești suișuri ale inimii, și cu privirile minții; și dupre Dar îndumnezeindu-te arătat, locuești acum în cetatea cea cerească bucurându-te.

Curățind ochiul sufletului, Cuvioase, ți s'a dat ție Dar de proorocie, ca să spui cele ce vor să fie, ca și cum ar fi de față, și a vedea cele de departe, ca și cum ar fi aproape, o Ioanichie cu Darul duhului.

Izbăvește-mă din patimile păcatelor și ale scârbelor, potolește patima inimii mele, și dămi deslegare greșelilor, având pre

dătătorul de bine Dumnezeu, carele ascultă cinstitele tale rugăciuni, o Ioanichie.

A Născătoarei:

Curăţeşte uimirea gândului meu, ceea ce eşti cu totul fără prihană, tămădueşte patima sufletului meu, goneşte întunerecul lenevirii, ca să te laud pre tine cu cântări pururea fericită, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Alt Canon, Irmos:
Lumina ta Doamne...

Către lumina credinţii, ai povăţuit noroadele, care au părăsit întunerecul nebunii idoleşti, şi s'au făcut fii luminii, prin mijlocirea ta Nicandre.

Strălucind cu luminile cele luminătoare ale Duhului, au trecut întunerecul chinurilor fără stricăciune, risipind negura nedumnezeirii, luminătorii cei slăviţi.

Slavă...

Făcându-se Tit plin de apele lui Pavel, te adapă pre tine arătându-te râu, carele înneci pâraele cele turburi ale nedumnezeirii, Nicandre.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Mielul şi Domnul cu trup, Fecioară singură, cort nespurcat, dumnezeescule sicriu, sfeşnic cinstit, luminează sufletul meu.

Peasna 6, Irmos:

Cugetătorilor de Dumne„zeu, săvârşind acest praz„nic dumnezeesc, şi cu „totul cinstit al Maicii lui Dum„nezeu, veniţi să plesnim cu „mâinile slăvind pre Hristos, „cel ce s'a născut dintru dânsa.

Veştejind patimile trupului, te-ai arătat ca un pom înalt, carele face rodurile minunilor, şi isprăvile cele de cinste, prea sfinţite Ioanichie.

Vindecatu-te-a pre tine Domnul cu arătarea muceniciului, Evstatie, când ai pătimit, bând otrava cea de pierzare prea fericite, din mâna celui nedrept.

Pătimit-ai mii de dureri aflându-ţi-se trupul întru slăbiciune Ioanichie. Pentru aceea cu credinţă strig ţie: potoleşte durerile boalelor mele.

A Născătoarei:

Ceea ce singură eşti ajutătoare tuturor, ajută-ne nouă, cari suntem în primejdii, şi ne dă mâna de ne scoală: Şi ne îndreptează către limanurile mântuirii, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos.

Strigat-au mai 'nainte...

Pironindu-se cu piroane trupurile mucenicilor, s'au arătat râvnitori patimilor Mântuitorului celui ce s'a pironit pre Cruce și a mântuit lumea din stricăciune.

Luciul chinurilor l-ați trecut mucenicilor, cu cârmuirea sfântului Duh celui atotputernic prea lăudaților, și ați ajuns către limanul cel dumnezeesc, umplându-vă de slavă.

Slavă...

Ca unul ce porți numele biruinței, ai biruit toată împrotivirea bărbaților celor ucigași Ierarhe Nicandre, pururea pomenite și ai luat cununile slavei, stând înaintea lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Pierdut-ai Fecioară ocara strămoașei, născând pre cel ce ne încununează pre noi cu binecuvântări, și ai prefăcut ceea ce ești bună, întristarea ei întru bucurie.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit, rugându-se: Din strică„ciune mă scapă, Iisuse îm„părate al puterilor".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Stea prea luminoasă te-ai arătat pre pământ luminând în lume, și pre cei ce sunt în negura patimilor strălucindu-i, și doftor prea tare celor bolnavi; ci ca cela ce ai luat Dar de tămăduiri, celor ce te rugăm pre tine, dă-ne toată vindecarea, ca să strigăm: Bucură-te părinte Ioanichie.

ICOS.

Strălucit-a în lume de Dumnezeu priimită viața isprăvilor tale, prea fericite, și a gonit toată negura patimilor sufletești, și lumină fără materie a strălucit celor ce-ți strigă ție cu credință și cu dragoste unele ca acestea: Bucură-te lauda cea frumoasă a călugărilor. Bucură-te luminătorule, cel strălucit al lumii. Bucură-te mângâerea cea grabnică a celor bolnavi. Bucură-te razimul cel neclătit al celor sănătoși. Bucură-te că gonești oastea cea de pre pământ. Bucură-te că cu cele cerești ai schimbat cele stricăcioase. Bucură-te păzitorul dumnezeeștilor fapte cu adevărat. Bucură-te însuți lucrătorule de minuni negrăite. Bucură-te stricarea tuturor patimilor. Bucură-te folositorul nostru cel prea cald. Bucură-te izbăvitorul patimilor

cel prea gata. Bucură-te scăparea a toată lumea. Bucură-te părinte Iaonichie.

Intru această lună în 4 zile, pomenirea Cuviosului părintelui nostru Ioanichie cel mare dela Olimp.

Stih: Pre Ioanichie îl ia de pre pământ...
Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce a intemeiat pământul prin Cuvânt.
Ioanichie trupul tău cel lăudat.
In a patra zi l-a îngropat.

Acest fericit s'a născut la douăzeci și patru de ani ai tiraniei lui Leon Isavrului luptătorului de icoane, născânduse în țara Vitiniilor din tată carele se numia Miritrichie, și din maică ce se chema Anastasia. Ajungând la măsura vârstei, adică la patruzeci și trei de ani ai vârstei sale, și mergând cu împăratul la oaste asupra Bulgarilor, a făcut vitejie mare, și a tăiat pre mulți din Bulgari, păzind pre cei de un neam cu dânsul, ce stau înaintea împăratului. Deci lăsând cinstea și mărirea, carea socotia împăratul să-i dea, se duse la muntele Olimpului. Auzind un glas dumnezeesc, merse și mai la înălțimea muntelui, și acolo găsi doi monahi ce se pustnicise patruzeci de ani, pre cari nu-i văzuse nimenea niciodată, îmbrăcați cu rase de păr și hrăniți cu burueni sălbatece; și auzi dela dânșii de toate cele ce avea el în cuget. Luând dela dânșii o haină de binecuvântare, și ducându-se de acolo, ajunse la muntele Trihalicului, după aceea la Monastirea Avgarilor, apoi la munții Cunduriei. Și învățând treizeci de Psalmi, îi cânta cu oareși ce tropar întru acestași chip alcătuit: «Nădejdea mea este Dumnezeu, «scăparea mea este Hristos, acoperemân«tul meu Duhul cel sfânt». Acest fericit umblând multe locuri, și făcând multe minuni, și cele viitoare, și spuind înainte mergând la Monastirea lui Antidic, a răposat întru Domnul întru adânci bătrânețe, căci era de nouăzeci și patru de ani.

Intru această zi, pomenirea sfinților sfințiților mucenici, Nicandru Episcopul Mirelor, și Ermeu Preotul, ce au fost hirotonisiți de sfântul Apostol Tit.

Stih: Pre amândoi mucenicii cari doriau de Hristos viețuind,
Cu amar îi îngroapă în mormânt încă trăind.

Acești sfinți, dezlipind pre mulți de la idoli, și apropiindu-i de Hristos, au fost pârâți la Libanie Comitul cetății, și acesta legându-i de caii lui cei de răsboiu, și pornindu-i îi muncia. Și trăgându-se sfinții mult, li se rumpea carnea de pre trup, cât se roșise pământul de sângele lor. Deci, iarăși porunci de-i spânzurară și-i săbiară, și-i băgară în cuptor ars de foc, și rămâind nevătămați din voia lui Dumnezeu, porunci rătăcitul acela să le bată piroane prin inimi și prin capete, și pântecele sfinților. Și încă fiind cu suflete, îi băgară într'o groapă și-i acoperiră cu pământ. Și așa cu acea cumplită și nesuferită silă, ș'au dat sfintele lor suflete la Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul mucenic Porfirie, Cel dintre Mimi.

Stih: Porfirie, bine se împodobește prin tăierea sabiei,
Fiind împodobit prin strălucită porfira sângelui.

Acesta eră pre vremea împărăției lui Aurelian, din cetatea Efesului, eră crescut în teatru împreună cu actorii. Acesta mergeà pe urma comitului Alexandriei, cu carele împreună a și mers la Chesaria. Și odată închipuind sfântul Botez creștinesc, s'a botezat de un alt actor mincinos fățărnicindu-se acela că este Episcop. Căci amândoi luau în râs, și-și băteau joc de Tainele noastre. Iară după ce s'a botezat acesta, s'a îmbrăcat și cu haină albă, dupre obiceiul celor ce se botează. Și o minune! a primit desăvârșit legea crestinească cu Darul lui Hristos. Căci după ce s'a botezat, s'a arătat înaintea lui îngerii, cari l-a învățat să se închine spre răsărit, și să însemneze pe frunte și preste tot trupul lui cinstita Cruce. Pentru aceasta din asemenea minune, mulți au crezut în Hristos. Și prin nor fiind botezați, s'au apropiat la Biserică. Și dar fiindcă acel comit a poruncit sfântului Porfirie, să lepede credința creștinească, și el n'a

voit, pentru aceasta i-a tăiat capul. Şi aşà a luat fericitul cununa muceniei.

Intru această zi, pomenire la plângerea proorocului Ieremia pentru Ierusalim şi pentru robirea lui, şi pentru uimirea lui Avimeleh.

Stih: Ce plângi în zadar cetatea cea desfătătoare,
O tu carele eşti decât proorocii tânguitor prea mare.

Acest prooroc mare, Ieremia, erà din satul Anatot. A proorocit multe pentru Ierusalim şi Vavilon. Asemenea şi pentru iconomia întrupării Fiului lui Dumnezeu. Intru care se vede toată puterea şi stăpânirea proorociei. Pre acest prooroc tare l-a bătut odată Pashor fiul lui Emir, purtătorul de grije al casei Domnului. Şi în groapă l-a băgat, pentrucă se tânguià şi se scârbeà pentru robia, ce era să pătimească Ierusalimul. Dar fiindcă pronià lui Dumnezeu a scăpat pre proorocul din groapă, pentru aceasta izbăvindu-se, a proorocit şi a spus lui Pashor: «Numele tău se «va face nemernic şi strein din pământul «acesta al Ierusalimului. Şi tot odată te «va mustrà nemernicia ta. Căci blestemat «este omul acela, carele face lucrul Dom«nului cu lenevire». (Ieremia, 48, 10).

Iară în zilele împăratului Ioachim, Ieremia plângeà Ierusalimul. Iară proorocii cei mincinoşi, îndemnau pre preoţi să-l ucigă pre el. Insă fiul lui Safan Hirachicam, fiind împreună cu Ieremia, opreà să nu-l omoare. Atuncea a zis Domnul către Ieremia «Fă ţie legături de lemne, «şi punele în gâtul tău. Şi te voiu trimite «pre tine la împăratul Moavului şi al «Idumeii şi al Tirului şi al Sidonului». Şi făcându-le acestea proorocul, le-au pus pre ele în gâtul său. Atuncea Anania fiul lui Azor mincinosul prooroc, s'a sculat, şi luând legăturile dela gâtul Ieremiei, le-a zdrobit pre ele înaintea ochilor norodului, zicând: Aşà a zis Domnul către mine, voiu zdrobì jugul împăratului Vavilonului, dela gâtul tuturor neamurilor. Atuncea a zis Ieremia către mincinosul prooroc:

Viclene sunt buzele tale, şi inima ta izbucneşte otravă, căci acestea zice adevărul şi Dumnezeu. Ai zdrobit legăturile cele de lemn? In locul acestora voiu face legături de fier, zice Domnul Atotţiitorul, şi le voiu pune pre ele în gâtul neamurilor. Iară tu Ananie, degrab îţi vei lepădà sufletul tău. Şi o minune! Lucrul a urmat cuvântului proorocesc. Căci după multe luni a murit acela. Iară în anul al optsprezecelea al împărăţiei lui Sedechie împăratul Iudei, Ieremia se tânguià pentru Ierusalim. Deci pentru pricina aceasta a fost pus în temniţă, când haldeii şi vavilonenii erau aproape de Ierusalim. Nu ştiu însă cu ce chip proorocul a ieşit afară din temniţă, şi s'a dus în pamântul lui Veniamin pentru neapărată trebuinţă ce aveà. Şi acolo prinzându-l norodul haldeilor şi bătându-l, l-a aruncat în temniţă.

Şi după ce a petrecut acolo în destulă vreme Ieremia, a trimis împăratul Sedechie, şi pe taină l-a scos pre el din temniţă. Şi apoi i-a zis lui: Fiindcă ai văzut bine dela mine, spune-mi ceea ce va să se întâmple în vremea împărăţiei mele. Atuncea răspunzând proorocul, i-a zis: Nu sunt eu carele îţi vorbesc ţie, împărate; ci este Duhul lui Dumnezeu, carele vorbeşte prin mine, şi cele ce am scris, am scris: Adică, cele ce am scris sunt adevărate şi neschimbate. Drept aceea, iarăş se pune proorocul în temniţă şi iarăş pârâşii lui, supăra pre împăratul zicând: Că Ieremia şi în temniţă aflându se, răceşte inimile ostaşilor, pentrucă nu propovedueşte pace, ci răsboiu şi turburare. Pentru aceasta mai bine este să se omoare unul pentru scăparea a mai multora. Iară împăratul a zis către dânşii: Iată el în mâinile voastre se află. Deci atuncea a aruncat pre Ieremia în lacul lui Melhie şi în împuţiciunea morţilor.

Deci înştiinţându-se de aceasta Avimeleh, a zis către împăratul: Pentruce ai făcut rău o împărate lui Ieremia? Răspuns'a împăratul: n'am făcut aceasta cu voia mea, ci pentru frica poporului. Deci, ia împreună cu tine treizeci de oameni puternici, şi du-te de-l scoate pre el din lac. Şi ducându-se Avimeleh, degrab l-a scos pre Ieremia nevătămat cu puterea lui Dumnezeu. Atuncea împăratul luându-l

lângă el, i-a zis: Nu ascunde de mine ceea ce voiu să te întreb; iară Ieremia i-a răspuns: Pentruce urăşti adevărul o împărate? Eu nu sunt propoveduitor minciunii, de şi mă vei omorî de multe ori. Iară împăratul s'a jurat, zicând: Viu Dumnezeul părinţilor mei! Nu te voiu omorî, pentru tot cuvântul ce-mi vei spune, nici te voiu da pre tine în mâinile bărbaţilor vărsători de sânge. Aşă dar Ieremia a zis împăratului: De vei păzì sfatul meu o împărate, şi ieşind vei priimì pre vaviloneni, să ştii că vei scăpà viaţa ta, şi cetatea aceasta a Ierusalimului nu se va pierde. Iară de le vei stà improtivă, să ştii că nu vei scăpà din mâinile lor, ci şi cetatea aceasta se va pierde de foc. Deci fiindcă împăratul a socotit bârfele cuvintele proorocului, pentru aceasta n'a scăpat de războiu şi de năvălirea vavilonenilor. Căci viind ei, au încungiurat cetatea Ierusalimului, şi oprind cele spre hrană ce veneau de afară înlăuntru, au pricinuit în cetate mare foamete.

Atuncea împăratul temându-se ca să nu se omoare înlăuntrul cetăţii, a fugit noaptea împreună cu oamenii săi, iară haldeii gonindu-l din urmă, l-au prins, şi au omorît pre fii lui înaintea ochilor lui. Iară Impăratului Sedechie i-a scos ochii, şi legat l-a pogorît la Vavilon, şi l-a băgat într'o moară, avându-l pre el ca o jucărie. Şi în pedeapsa aceasta s'a aflat până la cele mai de pre urmă zile ale vieţii sale. Iară Nabuzardan, întâiul bucătar al lui Navuhodonosor împăratul, intrând în Ierusalim, l'a ars pre el, şi Biserica lui Dumnezeu o a făcut cenuşă, dupre cuvântul lui Ieremia. Iară după şaptezeci de ani, iarăş s'a dezlegat robia Ierusalimului, precum înainte se va arătà. Iară cum a stătut luarea şi robia Ierusalimului şi care sunt cele vorbite de Domnul către Ieremia, le spunem acum aicea:

In zilele acelea, a grăit Domnul către Ieremia zicând: Ieremie, ieşi afară din cetate împreună cu Varuh; căci voiu să o pierd pre ea, pentru mulţimea păcatelor oamenilor ce locuesc într'însa. Căci rugăciunile voastre sunt ca nişte stâlpi neclătiţi în mijlocul cetăţii aceştia, şi o încunjură pre ea ca un zid de diamant. Pentru aceasta ieşi afară dintr'însa, mai 'nainte de o a încunjurà puterea şi oastea haldeilor. Atuncea a grăit Ieremia către Dumnezeu, zicând: Rogu-te Doamne, iartă-mi mie robului tău ca să grăiesc înaintea ta; şi a zis Domnul grăieşte. Atuncea a zis Ieremia: Doamne, cetatea aceasta o dai în mâinile haldeilor, ca să se laude ei şi să zică, că o a biruit pre ea; Domnul meu, de este voinţa ta să se piarză cetatea aceasta, piarză-se de mâinile tale, iară nu de haldei. Şi a zis Dumnezeu, tu scoală-te şi ieşi afară dintr'însa, iară haldeii nu se vor lăudà. Căci de nu le voiu deschide eu lor porţile Ierusalimului, ei singuri nu pot intrà într'însul. Du-te şi spune lui Varuh, acestea ce-ţi zic. Şi la al şaselea ceas din noapte, veniţi la zidurile cetăţii şi vedeţi. Că de nu voiu deschide eu haldeilor, singuri ei nu pot intrà în Ierusalim. Şi după ce a zis acestea Domnul, s'a despărţit de Ieremia. Iară Ieremia s'a dus la Varuh, şi i-a arătat lui aceasta. Şi mergând amândoi în Biserică, ş'au rupt hainele lor, şi ş'au pus cenuşă preste capetele lor şi plângeau pentru cetatea Ierusalimului. Iară la al şaselea ceas din noaptea viind ei la zidurile cetăţii, au auzit glasuri de trâmbiţi. Căci îngerii din Cer au venit ţiind făclii în mâinile lor, şi au stătut preste zidurile cetăţii. Şi văzându-i pre ei Ieremia şi Varuh, au plâns şi au zis: Acum este adevărat cuvântul carele l-a grăit Dumnezeu. Şi au zis îngerilor, rugămu-vă pre voi, să nu se strice cetatea, până vom grăì lui Dumnezeu.

Atuncea Ieremia a grăit, zicând: Rogu-mă ţie Doamne, porunceşte să grăiesc înaintea ta. Şi a zis Domnul, grăieşte; şi a zis Ieremia, iată ne-am încredinţat, că vei să dai Ierusalimul în mâinile vrăjmaşilor lui, şi poporul tău Israil, va merge rob în Vavilon. Deci ce să facem sfintele vase ale Bisericii tale? Şi a zis Domnul: Daţi-le pre ele în pământ, zicând: Ascultă pământule glasul lui Dumnezeu, cel ce te-a zidit pre tine preste ape, şi te-a pecetluit cu şapte peceţi şi cu şapte vremi. Şi după acestea vei lua frumseţea ta. Păzeşte sfintele vase

ale slujirii, până ce se va aduna poporul cel iubit. Apoi a grăit iarăş Ieremia, zicând: Rogu-te Doamne, ce voiu face lui Avimeleh Etiopului, că multe faceri de bine a făcut mie robului tău? Căci acesta m'a scos din lacul împuţiciunii, întru care mă băgase; şi nu voiu să vază pierzarea cetăţii, ca să nu se sperie şi să moară de frică, fiind fricos şi mic la suflet. Şi a zis Domnul către Ieremia: Trimite-l pre el la via lui Agrippa; şi-l voiu acoperi pre el sub umbra muntelui, până se va întoarce poporul din robie.

Atuncea dar Ieremia a luat sfintele vase ale slujirii, dupre porunca lui Dumnezeu, şi le-au băgat pre ele într'o piatră pecetluindu-o pre ea cu inelul său, în numele lui Dumnezeu: Adică Iehova, care dupre tâlcuitorii cei şaptezeci se înţelege, Domnul. Şi o minune! Tiparul peceţei s'a făcut atât de adânc, ca şi când ar fi fost săpat cu o unelţă de fier. Iară piatra a acoperit-o un nor, pentruca să fie anevoie cunoscută oamenilor. Se află însă piatra aceasta în pustia, în care mai întâiu Moisi a alcătuit Chivotul lui Dumnezeu. Iară dimineaţa zice Ieremia lui Avimeleh: Ia coşniţa aceasta Fiule, şi du-te la via lui Agrippa, pre drumul muntelui, şi adu smochine, ca să mănânce bolnavii poporului, că spre tine este veselia lor, şi preste capul tău stă slava lor. Şi îndată s'a dus la vie.

Şi acesta ducându-se acolo şi soarele apunând ziua, iată puterea haldeilor viind, a încungiurat cetatea Ierusalimului, şi a trâmbiţat marele înger, zicând: Să intre în cetate toată puterea haldeilor, căci s'au deschis vouă porţile. Atuncea Ieremia luând cheile Bisericii, a ieşit afară din cetate, şi aruncându-le pre ele înaintea soarelui, a zis: Ia-le pre acestea şi le păzeşte până la ziua întru care te va cerceta Domnul pentru ele; căci noi n'am fost vrednici să le păzim. Iară Varuh ieşind afară din cetate, a rămas şezând într'un mormânt. Şi Avimeleh luând smochinele pe arsura soarelui, şi apropiindu-se de un copaciu, a şezut sub umbra lui să se odihnească puţin, şi plecându-şi capul lângă coşniţă, a dormit şaptezeci de ani. Şi aceasta s'a făcut, dupre porunca lui Dumnezeu, pentru cuvântul ce a zis Ieremiei, că eu îl voiu acoperi pre el.

Şi după ce s'a sculat, dulce am dormit, a zis, însă puţin, şi pentru aceasta este îngreuiat capul meu că nu s'a îndestulat de somn. Şi descoperind smochinele, a aflat că pica lapte din ele, ca şi când cu puţin mai 'nainte le-ar fi cules, şi a zis: Aş vrea să dorm încă. Dar fiindcă cu grăbire m-a trimis Ieremia, de voiu dormi mă voiu zăbovi; şi pentru aceasta el se v'a mâhni; că doară nu este osteneală şi arsură toată ziua; să mă duc mai curând, şi acolo voiu dormi. Şi luând smochinele a venit la Ierusalim, şi nu cunoştea nici Ierusalimul, nici casa sa, nici pre o rudenie, sau prieten. Şi a zis, bine este cuvântat Domnul, uimire mi s'a făcut mie astăzi. Nu este cetatea aceasta Ierusalimul? S'a înşelat mintea mea, pentrucă nu m'am săturat de somn. Şi a ieşit afară din cetate; şi luând seama dupre semne, zicea: Aceasta este cetatea, nu m'am înşelat. Şi intrând iarăşi în cetate, şi cercetând, n'a aflat pre cineva dintre rudenii sau din prietenii săi. Şi a zis: Bine este cuvântat Domnul, mare uimire mi s'a făcut mie, şi ieşind afară, a rămas scârbit, neştiind ce să facă. Şi puind jos coşniţa a zis: Aicea am să şez, până când Domnul îmi va ridica uimirea. Şi şezând el, iată un bătrân venea din ţarina sa, către carele a zis: Ţie zic bătrânule, care cetate este aceasta? Iară bătrânul, i-a răspuns: Ierusalimul fiule, şi a zis Avimeleh: Unde este Ieremia proorocul şi preotul lui Dumnezeu, şi Varuh citeţul, şi tot poporul cetăţii? Căci nu i-am aflat pre ei. Şi a răspuns bătrânul. Nu eşti din cetatea aceasta? că astăzi ţi-ai adus aminte de Ieremia şi de popor, şi întrebi pentru el după atâţea ani? Poporul este în Vavilon fiule acum de şaptezeci de ani, fiindcă s'a robit de împăratul Navuhodonosor, şi cum tu tânăr fiind, şi nenăscut încă atuncea, întrebi acum de cele ce nici odată le-ai văzut? Şi auzindu-le acestea Avimeleh, zicea bătrânului: De nu ai fi fost bătrân, şi pentrucă nu este iertat omului lui Dumnezeu a ocără pre mai marele său, aşi fi râs de tine şi ţi-aşi fi zis că eşti nebun, zicându-mi că poporul s'a dus

rob în Vavilon. Dacă și jghiaburile Cerului s'ar fi deschis și îngerii lui Dumnezeu ar fi venit să ia pre ei cu putere și stăpânire, încă nu ar fi putut ajunge așà degrab la Vavilon.

Căci puțin ceas este, de când m'a trimis părintele meu Ieremia la via lui Agrippa pentru puține smochine, ca să dăm celor bolnavi din popor; și ducându-mă sub un copaciu, pentru arsura soarelui am dormit puțin; și socotind că m'am zăbovit și descoperind smochinele, am aflat că picà lapte din ele precum s'a cules, și tu îmi spui că s'a robit poporul la Vavilon? Și ca să cunoști și însuți, că eu nu mint, ia smochinele și vezi. Și văzând bătrânul smochinele, a zis: O fiule, tu ești fiu al dreptului om și n'a voit Dumnezeu să-ți arate ție pustiirea cetății aceștia, ci a adus spre tine uimirea aceasta. Iată șaptezeci de ani, are poporul de când s'a robit în Vavilon, și ca să afli că acestea ce-ți grăesc sunt adevărate, caută la țarini și vezi, că nu s'a ivit încă creșterea semănăturilor, vezi și smochinele că nu le este încă vremea, și cunoaște și însuți și te înduplecă mie celui ce-ți vorbesc adevărul. Atuncea Avimeleh, ca din beție deșteptându-se și deslușind cu deamăruntul pământul și copacii din el, a zis: Bine ești cuvântat Dumnezeul Cerului și al pământului, odihna sufletelor drepților. După aceea zise bătrânului, care lună este aceasta? Și i-a spus lui, a douăsprezece fiule și luând dela el bătrânul smochine, s'a dus, binecuvântându-l pre el.

Sfântul și bine credinciosul împărat Ioan Duca Vataț milostivul, carele în Magnesia cu pace s'a săvârșit.

Stih: Purtătorule de cunună jos mai 'nainte fiind împărat,
O slavă! Sus iarăș împărat acum te-ai arătat.

Pentru rugăciunile sfinților tăi, Hristoase Dumnezeule, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7 Irmos:

N'au slujit fãpturii cugetă„torii de Dumnezeu, fără „numai Făcătorului. Ci îngro„zirea focului bărbătește căl„când-o, se bucurau cântând. „Prea lăudate Domnul părinți„lor și Dumnezeule, bine ești „cuvântat."

Făcându-ți inima ta locaș Treimii, ai zidit trei biserici întru care prin dumnezeescul Dar, isvorăști mirul spre luminare și curățirea celor ce cu credință se apropie către tine Ioanichie.

Sufletul tău fiind luminat pururea cu strălucirile dumnezeescului Duh, cunoștea sfaturile sufletelor celor ce veniau cu credință către tine fericite, luminându-le cu mai 'nainte cunoștința cea prooro-cească.

Înviforându-mă pre mine boale sufletești și trupești izbăvește-mă, mă rog, cu rugăciunile tale fericite și mă fă a cânta: Prea lăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Ceea ce singură ai născut pre Domnul neschimbat, carea ești dăruită de Dumnezeu, roagă-te Curată ca, cu dreapta lui, să-mi schimbe gândul către cele mai bune, că sunt răsvrătit de grijile vieții.

Alt Canon, Irmos:

Coconii lui Avraam oarecând...

Haina ta cea sfinţită văpsindu-o fericite întru văpsele de sângiuri, o ai făcut mai luminoasă Nicandre, strigând pururea: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Impreunându-vă cu foc din dragostea cea fără îndoială către Ziditorul, nu v'aţi ars fericiţilor, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Văpaia cuptorului care era gătită vouă spre muncă, o aţi întors spre rouă, cu Duhul cel ce lucrează toate, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul cel ce s'a întrupat negrăit, ai născut Preacurată Fecioară, carele isbăveşte din moarte pre cei ce strigă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea „Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atuncea fiind „închipuită, iară acum săvârşită; pre toată lumea ridică „să-ţi cânte ţie: Pre Domnul „lucrurile lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii."

Stând deasupra muntelui, ca făclia pe sfeşnic Cuvioase, ai luminat cu credinţă cugetele tuturor, arătând foarte bine cărarea vieţii cu cuvintele şi cu faptele Ioanichie. Şi suindu-i pre ei cu dumnezeescul cuvânt către înălţimea nepătimirii.

Cu Domnul Atotţiitorul ai vorbit, carele a curăţit gândul tău cu nepătimirea. Şi fiind învăţat dela dânsul cele negrăite Cuvioase, ai spus mai 'nainte prooroceşte, luminând sufletele ca un mare prooroc prea fericite. Pentru aceasta cu un glas te lăudăm pre tine credincioşii.

Impresuratu-m'au pre mine ranele cele nesuferite, şi boale de multe feluri mă învăluesc; scapă-mă de acestea rogu-mă Părinte, ca unul ce ai luat dela Dumnezeu Dar a vindeca patimile, şi a uşura durerile credincioşilor Ioanichie.

A Treimii:

Dimpreună cu toate oştile cele de sus, lăudăm pre Tatăl, pre Fiul, şi pre Duhul Sfânt, Treime nedespărţită, Dumnezeire nezidită, să strigăm cu bucurie: Sfânt, Sfânt, Sfânt, o

putere, o stăpânire, și o împărăție.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai pre sus decât îngerii, întrupând pre Dumnezeu negrăit. Deci pre acesta roagă-l, Stăpână, cea cu totul fără prihană, ca să mă fac eu mai pre sus de patimile cele trupești, întru înaltă smerenie a minții, cântând Darul tău cel prea mare.

Alt Canon, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Ajuns-ai a fi cinstit Ierarh, nu cu sânge strein, ci cu al tău, intrând în Biserica cea de sus Nicandre, și cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

In scaunul preoților lăudând pre Domnul, măritul Ermeu, și împodobindu-se cu sângele muceniei, strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Slavă...

Cu sfințenie săvârșind mai 'nainte cele sfinte, v'ați arătat jertfe cinstite, și v'ați adus spre miros de bună mireazmă Domnului, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Usucă noianul răutăților mele, ceea ce ai născut noianul milostivirii, pre Mântuitorul și Domnul Fecioară, căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântăți și lăudați pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mântuitorul tuturor Atotputernice, pre cei ce se țineau „de buna credință, în mijlocul „văpăii pogorându-te, i-ai învățat, să cânte: Toate lucrurile „binecuvântați și lăudați pre „Domnul."

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu Duhul fiind „luminat, și să prăznuească firea minților celor fără „de trup, cinstind sfințita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, „și să strige: Bucură-te prea „fericită, Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară."

Putut-ai birui patimile întărindu-ți Dumnezeu gândul. Pentru aceea ai ajuns tu, Părinte, a fi înger în trup, și dimpreună cu îngerii locuești în ceruri, stând înaintea scaunului slavei totdeauna, și umplându-te de lumină neînserată.

Ca în ceruri ai locuit în munți și în peșteri, Cuvioase, pentru aceea s'au împăcat cu

tine fiarele cele sălbatece, că ai supus patimile sufletului, cele ce cu anevoie se opresc, și te-ai făcut drept. Pentru aceea credincioșii te lăudăm pre tine, Ioanichie.

Cinstitele și sfințitele tale moaște zăcând în mormânt; vindecă boalele, și ard taberile dracilor totdeauna, prin dumnezeescul Dar, înțelepte Ioanichie, și izvorăsc vindecări, tuturor celor ce cu credință, pururea te fericesc pre tine.

Apropiindu-te acum de Hristos, mai luminat și mai curat Ioanichie, adu-ți aminte de cei ce te pomenesc pre tine cu credință. Cerându-ne nouă iertare de greșeli, și vindecare de toate boalele, și unire cu împărăția cea cerească.

A Născătoarei:

Luminează ochii sufletului meu Curată, ceea ce ai născut lumina, să nu mă ajungă întunerecul cel mai adânc al păcatului, nici să mă acopere adâncimea deznădăjduirii. Ci tu mă mântuește și mă îndemnează către limanul dumnezeeștei voiri.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Intinzându-te pre lemn cu tărie înțelepte, și cu făclii arzându-te, ai priimit roua cerească, prin mână îngerească mucenice Nicandre; iară pre cei ce ardeau i-ai dat morții, cu rugăciunile tale cele purtătoare de viață.

Arătatu-v'ați priveală înfricoșată, fiind desbrăcați, și de cai legându-vă, și prea mult târându-vă, și arătându-vă sănătoși, și dându-vă focului v'ați arătat nearși, fiind păziți cu dumnezeescul Duh purtătorilor de chinuri.

Astăzi sfințita Mitropolie a Mirelor prăznuește chemând toată cetatea la ospăț, întru această pomenire a voastră prea lăudaților, întru care ați săvârșit sfințita nevoința voastră, cu cuget viteaz.

Slavă...

Deschisu-s'au vouă Cerul, și îngerii la intrarea voastră au dat glas de bucurie. Cetele cuvioșilor și ale drepților s'au bucurat. Cu cari împreună sălășluindu-vă, aduceți-vă aminte de cei ce vă pomenesc pre voi, sfinților.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, carea ai născut lumina cea neapropiată. Risipește norii sufletului meu, și mă

scoate din întunerec, rogu-mă; și mă învredniceşte dumnezeeștei mântuiri, ca să te laud pre tine, ceea ce ești pururea lăudată.

Irmosul:

Eva prin boala neascultării, „blestem înlăuntru a adus; iară „tu Fecioară de Dumnezeu „Născătoare, prin odrasla pur-„tării în pântece, lumii bine-„cuvântare ai înflorit. Pentru „aceasta toți te slăvim."

SVETILNA.

Podobie: Femei ascultați...

Cu bună minte ai supus gândului celui singur stăpânitor, patimile trupului părinte înțelepte Ioanichie. Pentru aceea ai ajuns la dorirea cea desăvârșită. Și ai câștigat dumnezeeasca mărire, rugându-te pentru noi neîncetat prea fericite.

Slavă, a mucenicilor:

Sad al prea fericitului Tit, te-ai arătat Nicandre, de carele te-ai uns Arhiereu dumnezeesc al cetății Mirelor, cuvioase Părinte. Intru care săvârșindu-ți și mucenia pentru Hristos, prea înțelepte, dimpreună cu Ermeu împărățești în ceruri.

Și acum, a Născătoarei:

Dupre închipuire sărut, și cu dragoste dau închinăciune cu credință și cu frică Preacuratei și dumnezeeștei tale Icoane, ceea ce ești fără prihană, din care izvorăsc vindecări sufletelor și trupurilor, celor ce te laudă pre tine, Stăpână, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Inălțat pre Cruce văzând pre Hristos, ceea ce ești neispitită de nuntă, tânguindu-te ai zis: Apus-ai Soarele măririi dela ochii mei, luminând pre cei dintru întunerec.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat...

Strălucindu-te cu dumnezeească lumină, când cu curăția minții ai privit, și potrivit ai deslușit, din cele trecătoare pre cele veșnic stătătoare; atuncea Părinte priimind foc întru inima ta, ca un cerb te-ai aprins de dumnezeeasca dragoste; și uitându-ți trupul și sângele' te-ai întrarmat cu bucurie, către ostenelele pustniciei, prin care patimile trupești, le-ai supus sufletului tău.

Intru dumnezeeștile suișuri, ai locuit vârfurile munților, nesmerindu-te părinte Ioanichie, de silnicile nevoi ale acestui trup smerit; și cu stăruințele privegherii, și cu rugăciuni de

toată ziua, împreunându-te cu Dumnezeu, te-ai strălucit și ai luat Darul proorociei, văzând pre cele de departe, ca pre cele de aproape, și mai 'nainte spuind credincioșilor cele ce vor să fie. Pentru aceasta te mărim pre tine ca pre un prooroc dumnezeesc.

Arcele dracilor și săgeţile, cu tărie le-ai zădărnicit, prin rugăciunile cele dinprotivă. Şi împrotiva lor ai câştigat, cu puterea lui Dumnezeu biruinţi, vrednicule de laudă. De aceia ţi-a dăruit ţie Părinte, prea bunul, răsplătire minunile, odihnindu-se întru smerenia inimii tale. Pentru aceasta și cinstitele tale moaște izvorăsc mir prea mirositor, căci te-ai arătat bună mireasmă lui Hristos Ioanichie.

Slavă, glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale, taberile dracilor ai pierdut, cetele îngerilor ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat, îndrăsneală având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pre mine cel neîndreptat, îndreptează-mă cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea creștinilor, și mă izbăveşte de chinuri, și de toată munca, și de focul cel veșnic.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

După ce te-a văzut pre tine, Hristoase, spânzurat pre lemn, ceea ce te-a născut, strigà cu plângere: Fiul meu și Dumnezeul meu, cum mori acum pre Cruce? Cum și în mormânt te pui?

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 6-lea:

Pre cel dupre chip păzindu-l nevătămat, mintea stăpân preste patimile cele păgubitoare pustnicești puindu-ți, spre cel dupre asemănare cât este dupre putință te-ai suit. Că bărbăteşte firea silindu-ţi, te-ai nevoit pre cel mai rău a-l supune celui mai bun, și pre trup a-l face rob duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare, cetăţean pustiei, celor ce bine călătoresc povăţuitor, îndreptător de fapte bune prea adevărat. Și acum în ceruri, oglindele deslegându-se, fericite părintele nostru Ioanichie, curat vezi sfânta Treime, și te rogi fără mijlocire, pentru cei ce cu credinţă și cu dragoste, te cinstesc pre tine.

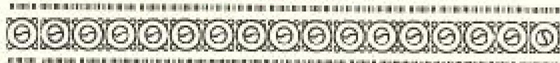
Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii. Ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu cuviosul Ioanichie, şi cu toţi sfinţii, să miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Poporul cel prea fărădelege, cu nedreptate pironindu-te pre lemn, Iisuse, văzându-te Fecioara şi Maica ta precum mai 'nainte Simeon a zis: la cele din lăuntru, Mântuitorule, s'a rănit.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

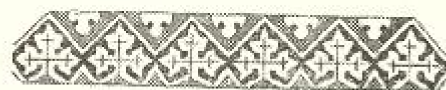
LA LITURGHIE.

Prochimen, glas 7. Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului? Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada duhului este dragostea...* Aliluia, glasul al 6-lea. Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui; Evanghelia dela Matei: *In vremea aceea mergeau dupre Iisus popoare multe...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 5 ZILE.

Sfinţii mucenici Galaction şi Epistimi.

La Doamne strigat-am... Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Fiind hrănit cu laptele credinţii, prin multe chinuri şi nevoi, te-ai făcut următor lui Hristos, Galactioane; făcându-te jertfă plăcută şi junghiere deplin cu îndrăznire de bună voie fericite. O! cât este de adeverită şi întărită credinţa! Prin carea îndumnezeindu-te, acum ai aflat pre Dumnezeu mai desăvârşit.

Cu ştiinţă deplină, ai căutat izvorul bunătăţilor, dorirea cea desăvârşit; luminându-ţi-se şi sufletul şi cugetul cu luminările lui, fericită de Dumnezeu, şi ai surpat pre balaurul cel învechit cu multe măestrii, cu împrotivirile tale cele tari, ceea ce eşti dumnezeească podoaba sihastrilor, Muceniţă mult pătimitoare.

Doi luminători prea aleşi ai răsăritului celui înţelegător strălucesc prin Dar, şi toată făptura o luminează prin buna credinţă, cu lumina prea aleasă a patimilor, şi cu străluciri dum-

nezeeşti de vindecări. Al cărora praznicul cel prea luminat cinstindu-l, slăvim pre Hristos, carele sfinţeşte pre toţi prin mijlocirea lor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Vino suflete al meu suspinând, izvorând din inimă pâraie de lacrimi, strigă către Fecioara şi Maica Dumnezeului nostru: Pentru mulţimea îndurărilor tale, Preacurată, izbăveşte-mă de iadul cel groaznic, şi mă sălăşlueşte unde este odihna şi bucuria cea veşnică şi desfătarea.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

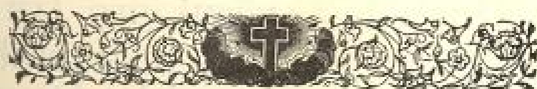
O prea slăvită minune! O taină înfricoşată! O lucru de spăimântare! zicea Fecioara, dacă te-a văzut spânzurat pre Cruce în mijlocul a doi tâlhari, pre tine carele te-a născut fără de durere minunat. Plângea, zicând: Vai mie Fiule prea iubite! Cum te-a pironit pre Cruce poporul cel cumplit şi nemulţămitor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi, Doamne...

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi al sfinţilor pe 4.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, „pre gonaciul Faraon văzându-l înnecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm".

Pre cuvântătorii luminători cei neînseraţi, pre cerurile cele cuvântătoare, care au strălucit mai mult decât soarele pre pământ; pre mucenicii cei dumnezeeşti ai lui Hristos, cu cântări duhovniceşti, şi cu credinţă să-i cinstim.

Din rădăcina elinească cea stearpă, ai răsărit odraslă bine înflorită de Dumnezeu dăruită, Galactioane, puind înaintea lumii rodurile credinţii celei neschimbate.

Slavă...

Cu ştiinţă desăvârşit căutând credinţa cea către Hristos, ai alergat spre cunoştinţa lui. Şi aflând Dar dumnezeesc, ca o mireasă te-ai logodit cu el, Epistimì.

Şi acum, a Născătoarei:

Innecatu-m'am ticălosul în-

tru adâncimea multelor mele fapte, ci către tine scap Maica lui Dumnezeu cea bună: Dă-mi mână de ajutor și mă mântuește.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum...

Cu dorirea de viața cea mai bună, și de îndulcire negrăită, ai defăimat cele peritoare, și toate cele veselitoare ale celor curgătoare, urmând lui Hristos cu bună plecăciune, Galactioane, dimpreună cu Epistimi.

Isbăvindu-vă de laturile cele trupești, și de multe feluri de patimi prin sihăstrie, v'ați legat de dragostea lui Hristos, și v'ați adus jertfă curată prin mucenie.

Slavă...

Lepădându-vă de lume, v'ați legat mai vârtos de dumnezeească dragostea lui Hristos cu duhul pătimitorilor, și prin multe chinuri v'ați învrednicit dumnezeeștei împărăţii.

Și acum, a Născătoarei:

Nu este niminea care ar fi năzuit către acoperemântul tău, și să nu fi luat îndurările tale cele multe, Fecioară. Pentru aceea mă rog, să aflu și eu ajutorul tău.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălțat cornul credin„cioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra „mărturisirii tale".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Înfrumusețându-ți cugetul sufletului tău cu postul, luminezi pre credincioși cu razele pătimirii, Galactioane fericite. Pentru aceasta săvârșind cu credință, sfântă și de lumină purtătoare ziua ta, strigăm către tine cu credință: Ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos, roagă-te să ne mântuim noi.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Fecioară cu totul fără prihană, care ai născut pre Dumnezeu cel mai pre sus de ființă, roagă-te lui neîncetat împreună cu cei fără de trup, să ne dea iertare de greșeli, și îndreptare vieții mai 'nainte de sfârșit, nouă celor ce cu credință și cu dragoste te lăudăm pre tine dupre datorie, însăți prea lăudată.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Dacă te-a văzut pre tine înălțat pre Cruce, preacurată Maica ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, tânguindu-se ca o Maică

zicea: Ce minune nouă și streină este aceasta Fiul meu? Cum te împreuni cu moartea, viața tuturor? Vrând să înviezi pre cei morți ca un milostiv.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul, „cinstita Biserică cu dum- „nezeească cuviință cântă, stri- „gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind".

Purtarea de grijă a lui Dumnezeu, te-a arătat pre tine odraslă de bunătăți din pântece sterp, înmulțind rodurile, și arătând roditoare învățăturile pre soția ta.

Pre Hristos l-ai iubit, lumea ai urît, avuția o ai defăimat, slava, desmerdarea și cinstea nu le-ai socotit; schimbând cu adevărat în locul celor pieritoare, cele nepieritoare prea fericite.

Slavă..

Pre urmele lui Hristos ai urmat neabătut Galactioane, dimpreună cu cinstita Epistimi slăvite. Pentru aceea te-ai învrednicit dela dânsul slavei și cununilor.

Și acum, a Născătoarei:

Locașul trupului meu rău l-am spurcat, prea sfântă Fecioară. Ceea ce ești locașul cel curat al lui Dumnezeu, curățește-mă de toată spurcăciunea patimilor mele, cu rugăciunile tale.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta, Bunule, sufletele „celor ce mânecă la tine „cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să te vadă, cuvinte „al lui Dumnezeu, pre tine „adevăratul Dumnezeu, pre „cela ce chemi din negura „greșelilor".

Luminându-te cu dumnezeească lumină și strălucindu-te cu podoabele nestricăciunii, Galactioane înțelepte, ai plecat pre soția ta, să fie curată împreună cu tine, luând jugul cel ușor al lui Hristos.

Infierbântându-vă cu focul ispitelor, ați stins focul poftelor, și focul a multor dumnezei, amândoi unindu-vă cugetele spre cele de folos, întru dureri de multe feluri ale sufletului și ale trupului.

Slavă...

Plecându-vă legii lui Dumnezeu, și ridicând Crucea pre umere, ați ales viața cea fără de prihană, și v'ați împodobit cu cununi îndoite, strălucind dupre lege, cu nevoințele sihăstriei.

Și acum, a Născătoarei:

Căruță luminoasă a Soarelui, curățește spurcăciunea sufletului meu, a robului tău, rogu-mă. Grăbește Darul milostivirii tale, și mă vindecă pre mine fiind bolnav, Fecioară mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

De silnicia vieții scârbindu-vă arătat, ați ales viața cea fără de prihană, ca niște silitori firii, și strălucind întru nevoințe îndoite, v'ați împodobit cu cununi îndoite.

Răbdând despărțirile trupurilor cu unirea sufletelor prin credință, ați surpat mai înainte pre vrăjmașii cei fără de trup. Și iarăș arătându-se i-ați biruit, cu puterea Dumnezeescului Duh.

Slavă...

Dupre lege au făcut vitejie, Galaction cel lăudat, și soția lui cea cugetătoare de Dumnezeu, Epistimì, bărbătește și cu tărie. Pentru rugăciunile lor dăruește, Cuvinte, tuturor milele tale.

Și acum, a Născătoarei:

Prefă întru bunătăți, Stăpână, sufletul meu carele este înrăutățit în multe greșeli, și te roagă lui Dumnezeu, dătătorului tuturor bunătăților, să mă învrednicească împărăției celei de sus.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea mult „milostive".

CONDACUL, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cu adunările mucenicilor lui Hristos împreună v'ați numărat. Cu tari nevoințe luminat nevoindu-vă, Galactioane slăvite, cu cinstită soția ta, și împreună pătimitoarea Epistimì; nu înceta rugându-te unuia Dumnezeu pentru noi toți.

ICOS.

Pre viteazul între mucenici Galaction, cu cântări de laudă să-l lăudăm, împreună cu prea lăudata soția lui, numita Epistimi. Că aceștia au surpat întărâtarea vrăjmașului, și nedumnezeirea idolilor au vădit; iară credința lui Hristos au propoveduit. Pentru aceasta luminat luând dela dânsul cununile nestricăciunii, neîncetat se roagă pentru noi toți.

Intru această lună în 5 zile, pomenirea sfinților mucenici Galaction și Epistimi.

Stih: Pre însoțirea cea neîmpreunată sabia i-au omorit:

Pre cei ce însoțirea sufletească au iubit.
Fură tăiați în a cincea zi.
Galaction și Epistimi.

Galaction și Epistimi, au fost pre vremea împărăției lui Dechie, și a lui Secund ighemonul. Insă Galaction era fecior lui Clitofont și Levchipei, amândoi fiind elini. Se învățară buna credință dela oarecarele monah Onufrie cu numele, și se botezară. Asemenea și Epistimi, fiind și ea din părinți elini, și măritată după Galaction, se boteză de dânsul. Deci păzindu-și amândoi fecioria nevătămată, se călugăriră. Și suferind tot felul de aspră petrecere, și patimă rea, au fost prinși de stăpânitorul Ursul. Și aducându-se la întrebare, fură bătuți rău, și cu trestii ascuțite pe sub unghii împunși, li se tăiară mâinile și picioarele, iară după aceea și capetele. Și era sfântul Galaction de treizeci de ani, iară sfânta Epistimi de șasesprezece ani.

Intru această zi, sfinții apostoli din cei șaptezeci, Ermeu, Lin, Gae, Filolog și Patrova.

Stih: Ermeu, Patrova și Gae trei împreună fiind.
Apostolii cei ce iubesc Treimea se văd murind..
Așezând Iisus mreaja dumnezeeștei cunoștințe
Line te prinde viu, și te mută din viață.
Filolog iubindu-te pre tine Cuvinte al lui Dumnezeu.
Plinește cuvintele tale, și murind petrece cu tine, făcătorul său.

Aceștia toți erau din cei șaptezeci de ucenici ai lui Hristos. Și Patrova, de care amintește și dumnezeescul Apostol Pavel, în Epistola sa către Romani, s'a făcut Episcop la Potiola, pre mulți botezându-i, și lui Hristos aducându-i. Iară Ermeu, de carele amintește și pentru acesta sfântul Pavel în epistola către Romani, s'a făcut Episcop Filipenilor. Iară Lin, după Petru Verhovnicul, a stătut Episcop al Romei cei mari. Iară Gae de carele iarăș amintește Apostolul după prea sfântul Timotei, a fost Episcop Efesului. Iară Filolog (și de acesta amintește Apostolul) s'a așezat Episcop la Sinopi de Andrei cel întâiu chemat. Aceștia episcopind întru arătatele cetăți și multe ispite și necazuri suferind pentru cuvântul bunei credințe și pre mulți învățând, și lui Hristos aducându-i, s'au săvârșit în Domnul.

Intru această zi, sfântul Domnin în foc s'a săvârșit.

Stih: Domnin focul gheenei socotind.
Nici cum de focul de aicea nu s'a îngrozit.

Intru această zi, Timotei, Teofil și Teotim de pumni uciși s'au săvârșit.

Stih: Pre Timotei, și doi împreună nevoitori prea buni,
Cu pumnii îi omoară, și cuvântul lui Dumnezeu îi cinstește cu cununi.

Intru această zi, Sfântul Doroteu presviterul, fiind dat fiarelor s'a săvârșit.

Stih: Doroteu fiarelor fiind dat,
S'a adus lui Dumnezeu dar priimit.

Intru această zi, sfântul Evpsihie și Carterie, părțile cele ascunse tăindu-li-se, s'au săvârșit.

Stih: Lui Carterie testiculele i s'au tăiat.
Și împreună cu Evpsihie, cu suflet răbdător au suferit.

Intru această zi, sfântul Silvan, în baie de metal băgându-se s'a săvârșit.

Stih: In băile de metal Silvan, băgat fiind,
Lasă băile viața schimbând.

Intru această zi, sfântul Pamfil strujit și închis în temniță s'a săvârșit.

Stih: Obosit de temniță, și mai 'nainte de temniță, de strujire
Pamfil dupre cuviință ia îndoită cunună prin chinuire.

Aceștia erau pre vremea lui Maximian tiranul și al lui Urban domnul Palestinei. Deci mult nevoindu-se fericitul Domnin, și mai 'nainte de săvârșirea muceniei, iară multe și multe și aproape de sfârșitul său, a fost osândit încă, și la munca cea prin foc. Iară pre Timotei, și pre Teotim, și pre Teofil, cei ce erau în floarea tinereților, frumoși și plăcuți la fețe, i-au osândit tiranul, la lupta cea de pumni. Iară pre Doroteu, cucernicul și sfântul bătrân, spre mâncarea fiarelor l-au dat. Iară pre Carterie, și Evpsihie, cari aveau vârsta întregilor bărbați, i-au prefăcut în ceata scopiților, tăindu-li-se

testiculile. Iară pre Silvan, l-a osândit la baie în locul ce se zice Fanon. Iară pre trei fecioare le-au dat la desfrânate curvăsării, și pre altele le-au pus la închisoare. Și toate acestea într'un singur ceas le-a lucrat tiranul. Iară Pamfil cel împodobit cu toată înțelepciunea și cu fapta bună, prea cumplit fiind bătut odată și de două ori și împreună cu alți mărturisitori fiind aruncat în temniță, sfârșitul muceniei a luat, săvârșindu-se în Hristos.

Intru această zi, pomenirea Preacuviosului părintelui nostru Grigorie Arhiepiscopul și mărturisitorul Alexandriei.

Stih: Pre ochiul ortodoxiei cel deșteptat, Cuvinte, cum să-l trec neîncununat.

Acest întru sfinți părintele nostru Grigorie, din tânără vârstă a iubit pre Hristos, și s'a împodobit pre sine cu toate faptele bune cele dupre Dumnezeu. Drept aceea după săvârșirea prea sfântului Papă al Alexandriei, din dumnezeească pronie s'a hirotonit Arhiepiscop Alexandriei, de către Episcopii ce se adunase împreună, și de către iubitorul de Hristos popor. Și s'a făcut dascăl ortodoxiei prea ales, fiind blând, smerit, milostiv, părinte sărmanilor, sprijinitor văduvelor, povățuitor rătăciților, doftor bolnavilor, mângâiere celor scârbiți. Și se putea vedea că toți se bucurau și se veseleau pentru dânsul. Dară lucrătorul de sminteală diavol, intrând în împăratul acelei vremi Leon luptătorul de Icoane, și insuflându-i socotințe prea spurcate, l-a înduplecat să trimită să aducă pre sfântul legat dela Alexandria la Constantinopol. Și aceasta făcându-se, și înfățișându-se sfântul înaintea lui, l-a mustrat înaintea a tot singlitul, numindu-l eretic, și fără de Dumnezeu, și rău credincios. Iară tiranul, nesuferind ocările acestea, i-a sfâșiat trupul cu ranele, bătându-l cu vine de bou. Iară sfântul cu mulțămită suferind bătaia, zicea către cei de față: Pentru sfânta Icoana Hristosului meu, gata sunt a suferi tăiere preste toate părțile trupului meu. Acestea auzindu-le spurcatul acela împărat, a poruncit să se surghiunească Sfântul. Și mergând fericitul în surghiunie, și ani câți-va acolo petrecând, ș'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfinții mucenici Castor, și Agatanghel, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Castor deslegarea ta prin foc nu este departe,
Ci arătând cuvântul, cununa este aproape.

Stih: Inger bine vestitor lui Agatanghel fiind.
Hotărârea sfârșitului cea prin sabie luând.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut îngerul, cuvioșilor „tineri. Iară pre haldei „arzându-i porunca lui Dumnezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigă: Bine ești cu„vântat Dumnezeul părinților „noștri".

Darul Duhului cel dătător de rouă, prea înțelepțește vă răcoria pre voi, cei ce vă ardeați cu focul ispitelor, și al ostenelelor de sihăstrie. Și iarăș întru răbdarea chinurilor, care cu tărie ați suferit întru mucenie.

Pentru dragostea curăției și a sihăstrii, ați poftit osebire întru unirea sufletului, și prin credință tare fiind legați, iarăș v'ați unit la luptele cele de pătimire cuvioșilor mucenici.

Slavă...

Prea lăudatul Galaction plecându-se la poruncile Im-

lepţite, şi luminat te-a strălucit, Ierarhe prea fericite. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină..

Înfrumuseţându-ţi gândul cu ştiinţa, ai izvorît rîuri de teologhie, adăpând inimile celor ce cu credinţă primeau băutura cea curată şi limpede, a învăţăturilor tale, şi cinstesc pomenirea ta cea luminoasă şi cinstită, Nile purtătorule de Dumnezeu, frumuseţea cuvioşilor şi lauda părinţilor.

Şi acum, a Născătoarei.

Cu rugăciunea ta cea curată şi limpede către Ziditorul, Maică a lui Dumnezeu, mântueşte de toată nevoia şi primejdia, pre cei ce cinstesc cu credinţă, prea sfântă naşterea ta; şi arată către Fiul tău îndrăzneală ca una ce eşti Maică a lui, să-l îmblânzeşti pre el, ca să avem noi iertare păcatelor care am făcut în viaţă.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre cel întrupat din curate sângiurile tale şi mai pre sus de gând născut din tine Curată, văzându-l spânzurat pre lemn în mijlocul a doi tâlhari, te răniai la inimă şi ca o Maică tânguindu-te, strigai: Vai mie Fiul meu! Ce rânduială dumnezeească şi negrăită este aceasta? Prin care ai înviat zidirea ta, laud milostivirea ta.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina i„conomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale şi am prea „slăvit Dumnezeirea ta".

Locaş curat te-ai arătat sfintei Treimi prea cuvioase şi bogăţie dumnezeeştei Biserici şi vârful Arhiereilor.

Luând aminte Domnul cel prea milostiv, la multa milostivirea ta, a sfinţit sufletul tău, părinte Ioane prea sfinţite.

Făcutu-te-ai lucrător neruşinat poruncilor a tot îndurătorului şi te-ai umplut de binele lui, petrecând în locaşurile sfinţilor.

A Născătoarei:

Vindecă Curată ranele inimii mele şi îndreptează mişcările sufletului meu, Fecioară, către voile lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Scoate-mă prea înţelepte din robia patimilor, ca o mântuire şi preţ aducând lui Dumnezeu rugăciunile tale.

Întoarce prea înţelepte robia patimilor mele, ca un folositor

păratului tuturor, poruncile păgânilor le-a socotit ca niște bârfeli. Pentru aceea a luat moștenire împărăția cerurilor întru Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Mai aleasă ai fost cea cu totul fără de prihană, decât puterile cele de gând. Că pre acela pre carele acelea nici de cum nu îndráznesc a-l vedeà, l-ai ținut în brațele tale. Pentru aceea cu glas de mulțămită te slăvim.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor...

Având dragoste mai fierbinte către Hristos decât către pofta firii, cu tot gândul v'ați lepădat, a nu vă fi aminte de trup și de sânge; înțelepțește depărtându-vă de averea cea materială.

Minunat v'ați depărtat de dragostea trupului, și dumnezeește v'ați unit cu dragostea curăției, și v'ați alcătuit cu dragostea lui Hristos; cei ce sunteți lauda celor ce viețuesc întru însoțire, și mare minune celor fără soție.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vrând să câștigi împărăția cea de sus, dumnezeescule mucenice, o ai cuprins pre ea, cumpărându-o cu sângiurile voastre, Galactioane, dimpreună cu Epistimi, ceea ce bine s'a nevoit cu tine.

Și acum, a Născătoarei:

Porți ca un scaun de foc, ceea ce ești cu totul fără prihană, pre cel ce se odihnește în sânurile părintești; pre carele roagă-l pentru noi, Născătoare de Dumnezeu, ca să scăpăm de osânda cea veșnică.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorît și jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci, Hristoase, cu singură vo„irea. Pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu este...

Fiind înfierbântați cu dragostea lui Hristos, răceala vieții și a dragostei firii, și legăturile trupului le-ați rumpt, pentru Treimea cea întru o dumnezeire mucenicilor, biruind amândoi materia trupului.

Dănțuind în ceruri cu cetele mucenicilor, și cu cetele fecioarelor, și veselindu-te întru lumină dimpreună cu soția ta Epistimi, dă-ne nouă Galactioane deslegare de rele, biru-

ință binecredincioșilor creștini, pace lumii și mare milă

Slavă...

Unindu-se întru una prin credință foarte cu tărie, prea lăudatul dumnezeescul Galaction, prea înțeleptul, fiind legat dimpreună cu cinstita Epistimì, s'au nevoit întru o unire de cuget vitejește. Cu rugăciunile lor milostivește-te spre noi, ca unul ce ești prea bun, Cuvinte al lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Cu glasuri de mulțumită te lăudăm pre tine, cei ce prin mijlocirea ta am dobândit îndumnezeirea cu adevărat, și strigăm ție: Bucură-te cea fără de prihană; bucură-te cea bine cuvântată; bucură-te palatul Impăratului tuturor și Dumnezeu; bucură-te Maică Fecioară.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngerești. Iară prin „tine Preacurată s'a arătat oa„menilor Cuvântul întrupat; „pre carele mărindu-l cu o„știle cerești, pre tine te feri„cim".

SVETILNA.

Hrănindu-te cu laptele credinții mucenice Galactioane, dimpreună cu cinstita Epistimì, te-ai nevoit până la sfârșit. Cu rugăciunile voastre cele sfinte, să ne izbăvim de gheena, rugați-vă.

A Născătoarei:

Cu laude de mulțumită mărindu-te pre tine, Fecioară, împreună cu îngerul strigăm ție: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te cea fără de mire Maica Impăratului slavei.

A Crucii, a Născătoarei:

Dintru tine, Fecioară, se naște Dumnezeu, ca să îndumnezeească pre om, și se răstignește și gustă moarte; prin Cruce omorînd pre cel ce m'a omorît pre mine mai dinainte.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 6 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Pavel, Arhiepiscopul Constantinopolei și mărturisitorul.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, Glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Pavel grăitorul de Dumnezeu, te-a ales pre tine următor lui, cel numit într'un nume cu dânsul, și îm-

podobit cu obiceiurile lui prea fericite, și cu cinstire de Dumnezeu, și cu bărbăția sufletului și cu răbdarea primejdiilor, și aprins cu râvnă, apărătorule al ortodoxiei. Cu carele dimpreună și acum ești slăvit în locașurile cele cerești.

Pre Arie cel fără de Dumnezeu și pre Machedonie cel cu rea credință, i-ai sugrumat cu vinele cele tari ale dogmelor tale. Iară cu cuvântul cel drept al învățăturii, ai întărit mulțimea drept măritorilor, sfințite tăinuitorule fericite. Pentru aceasta priimind mărturisirea ta cea prea luminoasă iubitorul de oameni, te-a făcut părtaș împărăției sale. De două ori.

Pre tine cel ce ai săvârșit călătoria și credința ai păzit, fericite Ierarhe, Hristos te-a încununat cu cununa cea luminoasă a dreptății, și a împodobit mărturisirea ta, vrednicule de minune. Pentru aceea luând moștenirea cea cerească, roagă pre Mântuitorul, pentru cei ce te laudă pre tine.

Pavele prea fericite, cel cu numele de mărturisire, făcându-te folositor celor ce cu fierbințeală te laudă pre tine, izbăvește de toată primejdia, și de tot păcatul și de viforul patimilor și de tiranie, Părinte; ca un Mucenic nebiruit, și ca un Ierarh bine priimit, ca cel ce ai câștigat îndrăsneala către Hristos Dumnezeul nostru.

Slavă, glasul [illegible]iu, a lui Ghermanò:

Cu podoaba arhieriei fiind îmbrăcat, Cuvioase părinte, ai râvnit lui Pavel celui cu numele tău numit, răbdând goniri și primejdii; și cu ostenelele tale ai rușinat dogmele cele hulitoare ale lui Arie. Că pătimind pentru treimea cea fără de început și de o ființă, ai surpat pre Machedonie cel cu credință rea, ce se luptă împrotiva Duhului; iară credința drept credincioasă luminându-o tuturor, ești locuitor împreună cu îngerii cei fără de trup, cu cari împreună și acum roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Veselia cetelor celor cerești, ajutătoarea cea tare a oamenilor celor de pre pământ, Preacurată Fecioară! Mântuește-ne pre toți cari alergăm la tine; că spre tine ne-am pus nădejdile dupre Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Pentru noi a suferit Fiul tău a pătimì, ca cu patima să se dea tuturor nepătimire, Născă-

toare de Dumnezeu. Pentru aceea roagă-l pre el totdeauna, să ne scape de toate patimile trupului și ale sufletului, ceea ce ești prea lăudată.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Vizantie:

Înnotând noianul cel adânc al pustniciei, cu vetreala înfrânării, ai scăpat de viforul patimilor, Cuvioase. Pentru aceea fiind numit cu numirea dumnezeescului Pavel, ai răbdat gonirii și primejdii, pătimind rău de limbile cele hulitoare ale ereticilor. Pentru aceea ai surpat părerile lui Arie, și biruind eresurile lui Nestorie, te-ai arătat râvnitor Bisericii lui Hristos. Pre acela roagă-l, Ierarhe fericite, să se mântuească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Podobie: Când de pre lemn...

Alergând ca la un liman, sub sfântul tău acoperământ, Fecioară Maică curată, mă rog milostivește-te, nu mă lepăda, ci mă mântuește pre mine robul tău, de nevoia care acum a venit asupra mea, ca una ce din fire ai milostivire, Maica lui Dumnezeu celui prea înalt, rugându-te totdeauna, mântuește pre robii tăi de toată primejdia.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Ceea ce ai născut strugurul vieții, carele nelucrat a răsărit din pântecele tău, dacă l-ai văzut pre el spânzurat pre lemn, tânguintu-te te văitai, și strigai: Fiul meu izvorăște vin, prin care se va ridicà toată beția patimilor, făcătorule de bine, pentru mine, ceea ce te-am născut pre tine, ca un milostiv.

Troparul, glasul al 3-lea, însăș Podobia:

Pentru mărturisirea dumnezeeștei credințe, alt Pavel pre tine Biserica te-a arătat râvnitor între preoți. Strigă împreună cu tine și Avel către Domnul, și sângele cel drept al Zahariei, Părinte cuvioase. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruească nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții...

LA UTRENIE.

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicicne și al sfântului pe 6, CANONUL sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu înțelepciunea pre tainicul lucrător Pavel.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și „se va umplea de Duh și „cuvânt voiu răspunde Im„părătesei Maicii și mă voiu

„arătă luminat prăznuind și „voiu cânta minunile ei bucu„rându-mă".

Întărire credinței, învățător Bisericii și stâlp nemișcat al mărturisirii și luminător cu multe lumini ale Darului, și gură de foc suflătoare, te propoveduim pre tine, Pavele.

Pavel, soarele cel prea mare al lumii, te arată pre tine de trei ori fericite, al doilea Pavel, ca pre un foc ce arde toate eresurile, și ca o secure ce taie nedumnezeirea.

Slavă...

Dupre lege te-ai nevoit grăitorule de Dumnezeu, nevoi răbdând pentru dumnezeeasca cuvântare, ca un Ierarh credincios. Și cu vinele dogmelor tale, ai sugrumat pre Arie cel cu mintea deșartă, ca pre o fiară.

Și acum, a Născătoarei:

Veniți să lăudăm toți pre prea curata Maria, care singură a împodobit omenirea, pre ceea ce a născut pre Dumnezeu întrupat și a rămas Fecioară curată.

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți....

Făcându-te fiu prin dumnezeescul Dar, pre Fiul cel din fire singur, pre cel dinpreună fără de început cu Tatăl, nu l-ai pogorît întru zidire, Pavele, urmând dogmelor lui Pavel, purtătorului de Dumnezeu.

Cu gura și cu limba, și cu inima ai propoveduit tu pre Hristos: Înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu, și Cuvânt Ipostatnic, Pavele, gânditorule de Dumnezeu cuvioase, defăimând pre Arie cel cu credință rea.

Slavă ..

Pre Duhul lui Dumnezeu cel sfânt, al puterii cei mai pre sus de ființă, prin carele noi ne îndumnezeim, cu dreaptă cugetare prea înțelepte, l-ai mărturisit Dumnezeu din fire, a toate lucrător și atotputernic.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul Tatălui celui fără de început, și mai pre sus de cât toată începătoria, acum a luat început întrupându-se din tine, Curată, și s'a făcut sub vreme, cel mai pre sus de toți anii.

Irmosul:

Pre ai tăi cântăreți, Născă„toare de Dumnezeu, ceea ce „ești izvor viu și îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhov„nicească, întărește-i, și întru „dumnezeească slava ta, cunu„nilor slavei învrednicește-i".

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Ca unul ce ești la nume și următor vasului celui ales Părinte, ai răbdat primejdii și goniri pentru credință, și ai ajuns la Roma precum și el Cuvioase, propoveduind pretutindenea cinstea cea întocma a Treimii. Drept aceea săvârșind călătoria, în Armenia dupre vrednicie ai luat cununa dela Domnul, rușinând pre Machedonie, și pre Arie cel fără de Dumnezeu. Pentru aceasta roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruească iertare de greșeli, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul al 3-lea:
Podobie: Pentru mărturisirea...

Intărind dogma cea dumnezeească, ai zdrobit graiul cel fără de Dumnezeu, Pavele de Dumnezeu înțeleptite, rușinând pre Arie. Că ai propoveduit pre Fiul de o ființă cu Tatăl, întărind pre credincioși. Părinte cuvioase, pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruească nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărțit de firea cea dumnezeească întrupându-se în pântecele tău, ci făcându-se om a rămas Dumnezeu, cel ce după naștere te-a păzit pre tine maică Fecioară, ca mai înaintea nașterii Preacurată, însuș Domnul. Roagă-l pre el neîncetat, să ne dăruească nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușeaua cuvântului cea nespurcată, Fecioara maica cea fără de stricăciune, văzând pre Cruce spânzurat pre cel ce a răsărit dintru dânsa fără de dureri, tânguindu-se precum se cădeà ca unei maicii, strigà: Vai mie, Fiul meu! cum pătimești? Vrând să scapi pre om din necinstea patimilor.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neurmat, al celui prea înalt al „întrupării tale cei din Fecioară, proorocul Avacum „înțelegându-l, a strigat: Slavă „puterii tale, Doamne".

Cinstea cea neprețuită, a pus ziditorul, cu dreapta sa cea purtătoare de viață, pre creștetul tău cununa mărturisirii, ca unui purtător de biruință; Pavele arătătorule de Dumnezeu fericite.

Precum te-ai nevoit pentru dogmele cele de bună credință prea înțelepte, ai luat răsplătirile acum, dobândind lemnul vieții fericite Pavele, arătătorule de Dumnezeu minunate.

Slavă:

Invrednicitu-te-ai a dănţuì în pământul cel ceresc, unde dănţuesc picioarele celor blânzi, fiind nevoitor luminat şi apărător adevărului prea cinstite Pavele.

Şi acum, a Născătoarei:

De o fiinţă cu Tatăl ca un fiu văzându-te, Mântuitorule, întrupându-te te-ai născut din Fecioară, de o fiinţă cu noi, vrând să mântueşti neamul omenesc.

Peasna 5, Irmos.

Spăimântatu-s'au toate de „dumnezeească slava ta. „Că tu Fecioară neispitită „de nuntă, ai avut în pântece „pre Dumnezeu cel preste toate, „şi ai născut fiu pre cel fără „de ani; tuturor celor ce te „laudă pre tine, pace dăruin„du-le".

Semănătura şi putrejunea eresului ai încetat, puind doftorie prea lucrătoare de Dumnezeu înţelepţite Părinte, mărturisirea ta, lumina dogmelor tale, curăţirea gândului şi râvna cea dumnezeească.

Cu îndestulare s'a vărsat Darul sfântului Duh, în buzele tale prea fericite, aflându-te cu adevărat apărător tare ortodoxiei; de aceea ai luminat adunările cele dumnezeeşti ale drept măritorilor.

Slavă:

Nedumnezeirea lui Arie, şi hula lui Machedonie, azvârlindu-le, Pavele, cu împleticirile dogmelor, şi învăţăturilor tale cele de Dumnezeu însuflate, precum David de demult pre cel de alt neam, i-ai sugrumat pre aceştia, şi cu tărie i-ai osândit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel fără de început, şi împreună veşnic, acum s'a făcut sub vreme, luând trup însufleţit şi înţelegător, din tine Fecioară curată, neispitită de nuntă; dăruind pace tuturor celor ce te laudă pre tine.

Peasna 6, Irmos:

Venit-am întru adâncurile...

Arie cel ce a grăit către cel prea înalt cuvinte de hulă, şi pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu l-a micşorat întru făptură, s'a osândit ticălosul, de tine purtătorule de Dumnezeu.

Machedonie cel fără de minte şi fără de Dumnezeu, şi fără de pricepere, carele a micşorat pre dumnezeescul Duh, s'a surpat prin împrotivirea ta cea tare, descoperitorule de cele dumnezeeşti Părinte.

„în groapă le-a încuiat; şi pu-
„terea focului a stins, cu buna
„faptă încingându-se tinerii cei
„iubitori de buna credinţă, stri-
„gând: Binecuvântaţi toate
„lucrurile Domnului pre
„Domnul".

Peasna 9-a Irmos:

Hristos piatra cea netăiată..

Urmând graiurilor Mântuitorului Hristos, celor dumnezeeşti şi de Dumnezeu însuflate, mărturisitorilor, cei luminaţi de Dumnezeu, cu bucurie aţi ridicat Crucea pre umere, urmând urmelor celor purtătoare de viaţă, vrednicilor de laudă.

Apropiindu-se de toată lumina Treimii cu veselie vitejii mărturisitori, au luat darurile nevoinţelor; învrednicindu-se a petrece dimpreună cu cetele celor fără de trup.

Acum nu prin oglindă vedeţi nădejdile celor fericiţi, mărturisitorilor ai Mântuitorului, ci mai vârtos vedeţi de faţă frumuseţea prea înţelepţilor purtători de cununi, cei cu totul cinstiţi.

Slavă...

Arătându-vă întocmai cu numărul Treimii cei mai pre sus de Dumnezeire, mărturisitori de Dumnezeu grăitori, acum străluciţi cu razele ei; şi ca cei ce aţi pătimit pentru dânsa, viaţă nestricată aţi dobândit.

Şi acum, a Născătoarei:

Vrând să vie cu trup Cuvântul cel ce a împodobit toate, întru tine s'a sălăşluit, numai pre tine aflându-te mai sfântă decât pre toţi, şi te-a arătat Născătoare de Dumnezeu cu adevărat Maică Fecioară.

Irmos:

Hristos piatra cea netăiată
„de mână, cea din marginea
„unghiului, din tine muntele
„cel netăiat Fecioară s'a tăiat,
„adunând firele cele osebite.
„Pentru aceasta veselindu-ne,
„pre tine Născătoare de Dum-
„nezeu te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Precum odinioară aţi mântuit de moartea cea amară sfinţilor, pre tânăra cea aruncată în mormânt, şi pre gotul cel fărădelege l-aţi dat morţii, izbăviţi-mă şi pre mine acum de patimile cele neoprite, ca să săvârşesc luminat pomenirea voastră, cea purtătoare de lumină.

A Născătoarei:

Cela ce plineşte toate cu Dumnezeirea, ca un necuprins, din tine s'a întrupat

Slavă...

Şarpele cel amăgitor, înmulţitorul cetei eresurilor s'a omorît cu cuvintele tale cele învitoare, Arhiereule al lui Dumnezeu prea fericite, grăitorule de cele dumnezeeşti, prea sfinţite.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudăm Fecioară Maica lui Dumnezeu, naşterea ta cea mai pre sus de fire, şi curăţia ta cea nespurcată. Că întru tine cu minune s'a adunat fecioria şi naşterea nestricată.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile „mării, şi m-a înnecat pre mine „viforul păcatelor mele celor „multe. Ci ca un Dumnezeu, „scoate dintru adânc viaţa „mea, mult milostive".

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: Căutând cele de sus...

Luminând pre pământ ca o stea din Cer luminătoare, luminezi acum Biserica cea a toată lumea, pentru carea şi pătimind, sufletul tău Pavele ţi-ai pus, şi ca al Zahariei şi al lui Avel, arătat strigă sângele tău către Domnul.

ICOS.

Stâlp mărturisirii eşti, şi întocmai la nume cu Pavel luminătorul pământului, întocmai cu năravul, şi întocmai pătimitor, ranele lui Iisus purtându-le pre trupul tău, Pavele, de sfinţenie tăinuitorule, şi într'însele îndulcindu-te şi bucurându-te totdeauna, înaintea împăraţilor celor rău măritori ai stătut, şi îngrozit fiind mai vârtos te-ai întărit. Pentru aceasta mai arătat strigă sângele tău către Domnul.

Intru această lună în 6 zile, pomenirea celui dintru sfinţi, părintele nostru Pavel, Arhiepiscopul Constantinopolei, mărturisitorul.

Stih: Pavel pentru sugrumarea în închisoare lăudându-se;
Desleagă sugrumarea prin adâncimea cuvintelor, bucurându-se.

Pavel pentru mărturisirea lui Dumnezeu celui adevărat;
In a şasea zi de cei rău credincioşi s'au sugrumat.

Marele mărturisitor Pavel, a fost din Tesalonic, fiind notar şi scriitor sfântului Alexandru Patriarhul Constantinopolei, şi Diacon aceleaşi biserici. Pre carele ortodocşii creştini, după moartea lui Alexandru, îl puseră Patriarh Constantinopolei. Impăratul Constantie fiind arian, întorcându-se dela Antiohia, îl scoase din scaun şi puse în locul lui pe Evsevie al Nicomidiei. Deci sfântul mergând la Roma, află pre marele Atanasie fiind şi el scos din scaunul său de acelaşi Constantie. Deci cu cărţile împăratului Consta şi a lui Iulie Papa, îşi luară amândoi scaunele sale. Şi iarăş cu sfaturile arienilor se scoaseră de Constatie. Atuncea scrise Consta la frate-său Constantie, că de nu-şi vor lua scaunele, voiu veni cu putere asupra ta. Deci şi-a luat dumnezeescul Pavel scaunul puţin timp, şi după moartea lui Consta se izgoni la Cucuson în Armenia. Şi fiind închis unde era lăcaşul de făceau slujbă, îl sugrumară arianii cu omoforul său, şi aşa ş'a dat sufletul în mâinile Domnului.

Intru această zi, pomenirea pulberii ce a căzut cu Dumnezeească iubire de oameni, pe timpul lui Leon celui mare.

Stih: Ingrozeşti cu arderea, dar iarăş nearzând.

Pre urgia, cu îndelungă răbdare cuvinte amestecând.

In anul al optsprezecelea al împărăţiei lui Leon cel mare, carele se numià şi Marcel, în şase zile a lunei lui Noemvrie, în ceasul de amiază zi, tot Cerul s'a acoperit de nori. Iară obişnuită întunecarea norilor, prefăcându-se în roşeaţă, se părea că are să arză toată lumea. Atâta a înspăimântat pre toţi oamenii, în cât din singură privirea Cerului, socoteau toţi, că de va cădea ploaie, din acest fel de nori roşiţi, negreşit ploaia aceea va fi foc şi pară, care are să arză, precum ploaia aceea de foc ce a căzut şi a ars Sodoma. Aşa dar pentru aşteptarea aceasta cu îndoială, toţi creştinii năzuiau la sfintele biserici, şi se rugau lui Dumnezeu, cu rugăciune şi cu plângere. Deci iubitorul de oameni Dumnezeu, amestecând pedeapsa cu bunătatea sa, a poruncit norilor, şi a plouat o ploaie neobişnuită şi străină, care pricinuià frica între cei păcătoşi. Căci începând ploaie de cu seară, a ţinut până la miezul nopţii.

Iară ploaia ce cădea era o pulbere neagră, şi ardeà foarte, asemenea cu cenuşa din cuptorul cel cu foc. Şi atâta de multă a căzut, în cât s'a aflat pe deasupra pământului, şi preste cărămizile caselor, mai multă decât o palmă bărbătească. Şi a ars, şi a pârjolit toate ierburile pământului şi sadurile şi copacii. Era încă şi foarte greu de spălat. Insemnând cu aceasta atât mânia lui Dumnezeu, cât şi păcatul cel greu de spălat. Căci după aceasta, au căzut multe şi cumplite ploi în multe zile, şi abia însă au putut spăla pulberea aceea. Aceasta erà pildă. Căci fiindcă păcatul se află intru noi, ca o pulbere înfocată şi neagră, şi mănâncă ca focul sadurile bunătăţilor. Pentru aceasta avem trebuinţă ca de ploaie, de multe lacrimi izbucnite de jos, din adâncul inimii, cu suspin, şi amărăciunea sufletului. Ca cu acestea cenuşa cea arzătoare, a răutăţii adică să o spălăm, şi să adăpăm pământul cel bun al minţii noastre, şi să-l facem pre el roditor de fapte bune. Şi aşa prin acestea, să scăpăm de munca gheenei, care arde sufletele şi trupurile noastre, şi să dobândim împărăţia cerurilor.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Lucà.

Stih: Lucà cele plăcute lui Dumnezeu cuvântul făcând.

După moarte, partea, celor bine plăcuţi eşti câştigând.

Acest fericit Lucà, era din cetatea Tavromeniei, ce se află în ostrovul Siciliei. Şi când era de optsprezece ani, cu sârguinţă mergeà des pe la sfintele biserici. Şi nu numai scultă dumnezeeştile cuvinte cu tresvire, ci şi le făceà pre ele. Dar fiindcă părinţii lui au voit să-l căsătorească, pentru aceasta el a fugit noaptea, şi s'a dus la un loc neumblat, unde petreceà împreună cu fiarele. Şi stăruind acolo patruzeci de zile întru postire, s'a învrednicit, de dumnezeească cercetare prin inger. Deci mergând la o monastire, s'a îmbrăcat cu îngereasca shimă a monahilor; şi de atuncea şi în urmă, întrebuinţà viaţă mai aspră. Căci optsprezece luni au trecut, în care vreme a treia zi, şi a patra zi, mâncà numai pâine, şi beà numai apă, fără să priimească vre-o odihnă trupească.

Şi de acolo, ieşind, s'a dus împreună cu un monah, la muntele Etnii, şi acolo îşi avea hrana, buruenile muntelui. Dormeà puţin, aveà numai o haină şi fără de încălţăminte, aveà hotar, şi canon, să nu iasă din chilia sa, dacă mai întâiu n'ar fi cetit toată psaltirea. Apoi ceteà ceasul al treilea, şi după acestea, îşi lua lucrul său, şi lucrà până la al şaselea ceas, şi după ceasul al şaselea se îngrija pentru hrana aceea puţină ce mâncà. Asemenea şi pentru cealaltă slujbă. Drept aceea întru acestea nevoindu-se, s'a învrednicit fericitul, să ià prea mare Dar dela Dumnezeu, şi să deslege cuvintele cele neînţelese ale dumnezeeştilor scripturi; întru cât oare cari nedumerindu-se,

ziceau pentru el: «De unde știe acesta carte neînvățând»? După acestea s'a dus la un alt loc, povățuit de dumnezeească descoperire. Și acolo aducând doisprezece ucenici, le purta lor de grije. După aceea mergând la Vizantia, și după ce a încungiurat pre la chiliile monahilor, și a descoperit părinților de acolo cugetările sale, s'a întors și s'a dus la Corintul Peloponesului. Deci acolo locuind într'un sat ca la șapte luni, a adormit în pace.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Nicandru.

Stih: Nicandru vrăjmașul înșelăciunii junghiere a răbdat.
Și biruință împrotiva bărbaților înșelători a ridicat.

Intru această zi, sfântul Pavel ce se făceà nebun pentru Hristos, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Fățărnicindu-se Pavel pe pământ nebunie își preface.
Și după moarte, împreună cu ceata cugetătorilor de Dumnezeu petrece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii cugetă-„torii de Dumnezeu, fără „numai Făcătorului, ci în-„grozirea focului bărbătește „călcându-o, se bucurau cân-„tând: Prea lăudate Domnul „părinților, și Dumnezeule bine „ești cuvântat".

Mutatu-te-ai gânditorule de Dumnezeu Pavele, către lăcașurile cele cerești, și apropiindu-te către Dumnezeu, fiind îndumnezeit prin împărtășire te-ai făcut dumnezeesc, cântând, Cuvioase: Doamne al părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Luând învățătură dela cuvintele tale, Pavele prea lăudate, ne-am învățat a cinsti netăiat Dumnezeirea cea în trei sori nedespărțită, căreia și cântăm: Doamne al părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Slavă...

Cât este de sfințită, dumnezeească și plăcută lui Dumnezeu mărturisirea ta; că lămurindu-te ca aurul, te-ai adus lui Dumnezeu jertfă bine priimită, Cuvioase, veselindu-te cu urmarea patimilor Mântuitorului nostru.

Și acum, a Născătoarei:

Tuturor oamenilor una te-ai arătat mijlocitoare a dumnezeeștei mântuiri, născând pre Mântuitorul tuturor, ceea ce ești cu totul fără prihană, căruia toți strigăm: Prea lăudate, Doamne al părinților, și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Izvoarele dogmelor tale curg, și adapă toată Biserica, iară cu cinstitul tău sânge, Părinte, ai sfințit pre cei ce ți-au urmat ție cu credință dreptmăritoare, și strigă: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

La limanul cel lin ai ajuns acum, lepădându-te de întreitele valuri ale vieţii, că ai avut cârmuitor pre Domnul, carele îndreptà toată călătoria ta, Pavele prea fericite, pre cel ce cu ameninţarea toate le face; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sălăşluindu-se întru tine lumina cea cu trei străluciri, a dumnezeeştei Treimi, te a făcut pre tine lumină a doua, carele luminezi adunarea ortodocşilor, iară ceata ereticilor o întuneci Părinte şi strigi: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Urmând graiurilor proorocilor Fecioară, te vestim pre tine Născătoare de Dumnezeu, că ai născut prunc mai vechiu decât toţi, carele s'a chemat Emmanuel, căruia şi strigăm: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin„cioşi în cuptor, naşterea Năs„cătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit. Atuncea fiind închi„puită, iar acum săvârşită, pre „toată lumea ridică să-ţi cânte „ţie. Pre Domnul lucrurile lău„daţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii".

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Cu totul mă aduc pre mine dumnezeescule, la dumnezeescul tău acoperământ. Că tu ca un sfinţit mucenic, luând dela Hristos putere a deslegà greşelile, rumpând lanţul greşelilor mele, mântueşte-mă cu rugăciunile tale, şi mă luminează cu lumina cea dumnezeească.

Aprinzându-te cu râvnă Pavele prea alesule, te-ai arătat minte, făcându-te acum ascultător cuvintelor celor negrăite, şi ca un părtaş obiceiurilor, în raiu te-ai făcut părtaş şi numirii, luând cununa împărăţiei lui Hristos cea prea frumoasă.

Slavă...

Ca un viteaz ostaş, te-ai arătat defăimător a tot eresul dumnezeesc apărător al ortodoxiei sfinţite mucenice, fiind luminat arătat cu razele Darului, pururea lăudate, Pavele, şi strălucit cu lumina Treimii cei nezidite.

Şi acum, a Născătoarei:

Imbrăcându-se Cuvântul cu trup din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi întrupân-

du-se a vieţuit în lume ca un milostiv, rămâind nu mai puţin decât întâiu fără de trup. Şi pre cel ce odinioară a muncit pre toţi, l-a surpat cu dumnezeească putere.

Irmosul:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu Duhul fiind luminat „şi să prăznuească firea min- „ţilor celor fără de trup, cin- „stind sfinţita prăsnuire a Maicii „lui Dumnezeu, şi să strige: „Bucură-te prea fericită, Năs- „cătoare de Dumnezeu, curată, „pururea Fecioară".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Urmând lui Pavel propoveduitorul credinţii, şi semănând dogmele înţelepciunii cei de sus, toate eresurile le-ai tâmpit, cela ce eşti podoaba Ierarhilor, Pavele prea fericite! Pentru aceea te-ai şi arătat stâlp mărturisirii, gânditorule de Dumnezeu.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu carele l-ai născut cu trup roagă-l Marie, mireasă a lui Dumnezeu, pentru noi cei ce te cinstim cu dragoste pre tine şi lăudăm Icoana ta şi a Fiului tău Preacurată, să ne mântuească de iad şi de nevoile cele veşnice, pre cei ce ne rugăm ţie cu ferbinţeală.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Văzându-te Maica ta, ceea ce nu ştie de nuntă, Cuvinte, înălţat pre Cruce, şi împungându-te cu suliţa, strigà: Vai mie Fiul meu cel mai înainte fără de început, cum rabzi acum fără dreptate prea drepte, dela poporul cel nemulţămitor, necunoscător, şi făcător de rele:

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 7-lea, a lui Anatolie.

Uitându-te la adâncurile Duhului, şi vieţuind pre pământ ca un fără de trup, de acolo ai scos avuţia dumnezeeştei cunoştinţe, şi ai îmbogăţit pre oameni cu ortodoxia, prin învăţăturile tale, cuvioase Părinte.

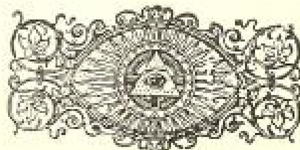
Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână ceeace ai născut dupre trup pre Stăpânul meu, scapă-mă de stăpânirea şi de robia celui strein.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut cea fără prihană, pironit pre Cruce de bună voie, tânguindu-se ca o Maică, lăudà puterea ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului și ale sfântului, Peasna 3, pe 4, Prochimen glasul al 7-lea. Lăudase-vor cuvioșii întru slavă... Stih: Cântați Domnului cântare nouă... Apostolul către Evrei: *Fraților, Arhiereu ca acesta avem...* Aliluia, glasul al 2-lea. Preoții tăi se vor îmbrăca întru dreptate... Evanghelia dela Lucà: *Zis'a Domnul ucenicilor săi: Tot cela ce va mărturisì întru mine...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 7 ZILE.

Sfinții 33 de mucenici, cei din Meletin. Și prea cuviosul părintele nostru și făcătorul de minuni Lazăr, cel ce s'a nevoit în muntele Galisiului.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale mucenicilor 3, Și ale Cuviosului 3, Stihirile mucenicilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz..

Ceata cea de Dumnezeu adunată, sfințita oștire, adunare dumnezeească, popor sfințit. Ceata mucenicilor cea de Dumnezeu încununată, adunare frumoasă, ajutorință nedespărțită, v'ați arătat cu adevărat vrednicilor de laudă, și viețuitori Mitropoliei cei de sus dupre vrednicie, pentru aceea dupre datorie vă fericim.

Dimpreună cu Nicandru, pre Isihie, pre Atanasie, pre Mamant, pre dumnezeescul Varahie, și pre Calinic, și pre Teaghen, și pre Nicon, pre Longhin, pre Teodor, pre Valerie împreună și pre Xantia, pre Teodot și pre Calimah, și pre Evghenie, dimpreună cu dumnezeescul Teodul, și cu Ostrihie, adunându-ne cu toți să-i cinstim.

Pre viteazul Ieron, pre măritul Epifanie, pre Maximian, dimpreună cu Dulchitie, Claudian și Teofil, pre dumnezeescul Ghigantie și pre Doroteu cu credință, pre Diodot, pre Castrichie și pre Anichit, împreună cu Tèmelie și Evtihie, cu un glas să-i lăudăm, ca pre mărturisitorii adevărului.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Lepădând toată necuvântarea patimilor și trupul supuindu-l Duhului, te-ai făcut canon faptelor bune, întărire sihastrilor, chip pustnicilor, podoaba cuvioșilor. Și acum privind frumusețea cea negrăită a Ziditorului tău, te desfătezi pururea cu duhul întru frumusețile cele cerești. Pentru aceasta adunându-ne cu cântările cântărilor celor dulci, lăudăm pomenirea ta cea cinstită și prăznuită.

Lepădând toată greutatea cea grea a materiei, și valurile cele mult înviforate ale trupului, ai umblat pre cărarea vieţuirii cei înalte, suindu-te cu bună podoabă, și înălţându-te la vârful a toată bunătatea, și biruind pre înprotivnicul vrăjmaș cel fără de materie, cu materia trupului. Pentru aceea te-ai sălășluit împreună cu cetele îngerilor celor fără materie, părinte Lazăre! rugându-te pentru sufletele noastre.

Lepădându-te de lume și de trup, și urând patimile împreună cu supărările lor, Cuvioase, te-ai făcut bun păzitor, Lazăre, poruncilor Domnului și următor prea ales. Pentru aceea a făcut lăcaș întru tine dimpreună cu Tatăl și cu Duhul și din destul dă ţie, darurile cele mai pre sus de fire, făcându-te însuţi lucrător de minuni prea ales, și izbăvitor prea fierbinte celor din nevoi.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cuvioase părinte, nu ai dat somn ochilor tăi nici genelor tale dormitare, până ce ţi-ai slobozit sufletul și trupul de patimi, și pre tine însuţi te-ai gătit lăcaș Duhului; că viind Hristos cu Tatăl, sălășluire întru tine a făcut. Și Treimii cei de o fiinţă slugă făcându-te, vestitorule de lucruri mari Lazăre părintele nostru, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Bucură-te cămara...

Strălucește-mi lumina ta mie, carele mă aflu în întunerecul relelor, ceea ce ai zemislit pre lumina adevărului, și ai născut pre Dumnezeu cu trup Maică Fecioară; scoate-mă degrab dintru adâncimea desnădăjduirii și pe piatra vieţuirii cei neclătite, întărește pașii sufletului meu pe piatră de viaţă, fără de greșeli. Judecă pre dracii ce mă necăjesc neîncetat. Contenește degrab durerea ticăloasei inimii mele, ceea ce ești nădejdea marginilor, care dăruești lumii mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând lângă Cruce, ceeace te-a născut pre tine, Iisuse, tânguindu-se, se văita strigând: Nu sufer Fiule a te vedea răstignit pe lemn, pre tine, pre cela ce te-am născut eu, și am scăpat de dureri, ca una ce sunt fără de bărbat; și cum acum sunt cuprinsă de întristare, și mă rănesc la inimă, ceea ce sunt fără de prihană? Că acum s'a plinit cuvântul, carele a zis Simeon, că va intra în inima mea sabie. Ci o Fiul meu! Scoală-te acum și mântuește pre cei ce te laudă.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă a Cuviosului, glasul a 6-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestirea isprăvilor tale, pentru aceea în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale. Taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat, având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Ochiul inimii mele întind către tine, Stăpână, nu trece puţina mea suspinare, în ceasul când va judecà Fiul tău lumea, fie-mi mie acoperemânt şi ajutătoare.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Pironitu-m'am ca un om pre lemn, şi m'am omorît, şi în mormânt m'am pus ca un muritor. Iară ca Dumnezeu, o Maică! voiu învià pre cei morţi şi cu scularea mea, te voiu slăvì pre tine.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea

Cu rugăciunile cele cu priveghere, întru curgerile lacrimilor stâlpul ţi-ai udat şi cu suspinurile cele dintru adâncuri, spre însutite ostenele l-ai făcut roditor. Şi ai fost păstor, tuturor dând iertare, cuvioase părintele nostru Lazăre! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor 2, pe 8:

CANONUL mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Lauda mucenicilor Hristoase să se laude.

Facerea lui Ion Monahul.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi popoarelor să cân„tăm cântare lui Hristos „Dumnezeu celui ce a des„părţit marea, şi a trecut pre „poporul, pre carele l-a scăpat „din robia Eghiptenilor, că s'a „prea slăvit“.

Veniţi toţi credincioşii cu mâinile să plesnim, şi cu cântări de Dumnezeu grăitoare, să prăznuim patimile mucenicilor, slăvind pre Hristos că s'a prea slăvit.

Armă dumnezeească şi laudă s'a dat nouă biruinţa Mântuitorului, toată întrarmarea Crucii, cea nespusă, prin care purtătorii de biruinţă s'au încununat.

Sabie și foc, și groapă și Cruce și moarte au adus, pururea pomeniților mucenici, gonitorii de Dumnezeu, la viață mai bună trimițându-i pre dânșii.

A Născătoarei:

Pâinea vieții cea cerească, ai născut pre Cuvântul Tatălui cel cu un Ipostas, carele s'a întrupat, Preacurată. Pre carele adunările mucenicilor, îl slăvesc.

Alt CANON al cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Lazăre fericite, primește cântările mele.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos.

Deschide-voiu gura mea...

Luminătorule de Dumnezeu luminate, cel cu chipul de lumină Lazăre, gonește întunerecul cugetului meu, luminându-l cu razele dumnezeeștii lumini, ca să laud isprăvile tale.

Strălucind ca soarele, luminezi pre cei de sub soare, fiind lăcaș luminii Lazăre, răsărind și apuind. Și făcându-te dumnezeească lumină cu minunea nașterii și a adormirii.

Slavă...

Dorind de viața cea veșnică, și mai bună, cu dreptate nu ai băgat în seamă de viața cea trecătoare, depărtându-te de rudenia cea trupească, și omorându-te împreună cu Hristos și viețuind dimpreună cu el.

Și acum, a Născătoarei:

Aflându-te curat Stăpâna cea prea curată, prea cuvioase Lazăre, viind către tine ca, către o slugă mulțumitoare te-a mângâiat. Cu care dimpreună, îmblânzește nouă pre iubitorul de oameni.

Peasna 3, Irmos:

Pre piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei, că s'a veselit Duhul meu a cântă: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru și nu este drept afară „de tine, Doamne".

Surpat-au bunii biruitori ostași nedumnezeirea înșelăciunii mulțimii dumnezeilor, întărindu-se cu dumnezeească patima ta, cu credință strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept afară de tine, Doamne.

Cu picăturile dumnezeescului sânge curățindu-vă și cu sângiurile voastre săvârșindu-vă, nu v'ați spurcat cu jertfe drăcești, purtătorilor de chinuri, strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept afară de tine, Doamne.

Pre tine tot câştigându-te, locuind în inimile sale purtătorii de chinuri, au lărgit creştinătatea, strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de tine, Doamne.

A Născătoarei:

Pre tine una numai Fecioară fiind după naştere, te cinstim cu credinţă dumnezeească, Fiului tău celui ce s'a născut, strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de tine, Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Întărindu-te cu puterea Stăpânului, meşteşugirile vrăjmaşului cele împrotivă, le-ai arătat, ca nişte săgetături de prunci înţelepte, ale căruia meşteşuguri întăreşte-ne şi pre noi să le biruim, cu rugăciunile tale.

Slavă...

Înger în trup te-ai arătat, slujind lui Dumnezeu, dimpreună cu îngerii, fiind mai pre sus de greutatea trupului şi de fire, Lazăre, luminându-te dumnezeeşte şi mărindu-te minunat.

Şi acum a Născătoarei:

Fii-mi mie mijlocitoare, acoperemânt, şi părtinire, Născătoare de Dumnezeu, îndreptându-mi cele ce sunt ale vieţii, pre vrăjmaşi oprindu-i, şi cu milostivirea mântuindu-mă şi cu Fiul tău împăcându-mă.

Irmosul:

Pre ai tăi cântăreţi Născă„toare de Dumnezeu, ceea ce „eşti izvor viu şi îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhov„nicească întăreşte-i, şi întru „dumnezeească slava ta, cunu„nilor slavei învredniceşte-i".

CONDACUL mucenicilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Ceata mucenicilor cea strălucită şi purtătoare de lumină, răsărind dupre înţelegere, a luminat Biserica astăzi cu razele minunilor. Pentru aceasta prăznuind cinstită pomenirea lor, cerem, Mântuitorul nostru, cu rugăciunile lor să ne mântueşti pre noi din nevoi, ca un milostiv Dumnezeu şi de oameni iubitor.

Sedealna mucenicilor, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Ieron măritul, şi dimpreună cu el ceata mucenicilor cea dumnezeească, stingând focul nedumnezeirii cu sângiurile, moştenesc desfătările cele veşnice, şi vindecă durerile celor bolnavi, cu rugăciunile lor, Hristoase, mântueşte sufletele noastre.

topit, cu rugăciunile tale cele fierbinți către Dumnezeu. Cu minuni ai întărit sufletele, și le-ai adus Făcătorului de bine al tuturor. Dela carele ai și luat plata ce ți s'a căzut. Pre carele roagă-l, să deà sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

De Ierarhul cel prea lăudat întru minuni, și cele fără de suflet rușinându-se, prea slăvit se prefăceà; că iazerul se uscà, îndreptând mintea fraților. Și toiagul crescând a oprit râul. Piatra prin cuvânt s'a mutat, aducând pre cei necredincioși către cunoștința lui Dumnezeu, prin care, Dumnezeule, dăruește sufletelor noastre mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Acoperemântul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este casă de doftorie duhovnicească. Că la aceea scăpând, ne izbăvim de boale sufletești.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Emmanuil Mielul și Cuvântul lui Dumnezeu, văzându-l spânzurat cu trupul pre lemn, Mielușaua cea prea curată și Fecioara, lăcrămând erà cuprinsă de întristare.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 4-lea.

Luând soarta preoției de la Dumnezeu, și cu dumnezeesc veșmânt îmbrăcându-te dela înălțime, pre cei ce erau mai 'nainte fiii necredinței, i-ai făcut fiii luminii și moștenitori, vărsându-se în buzele tale Darul înțelepciunii lui Dumnezeu, însuți lucrătorule al Domnului de lucruri prea slăvite Grigorie. Pentru aceea și acum întru pomenirea ta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul dumnezeescului Gavriil aducem ție cu bucurie, și strigăm: Bucură-te raiule carele ai în mijlocul tău totdeauna pomul vieții. Palatul cel prea mărit al Cuvântului, bucură-te Fecioară cea cu totul fără prihană.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Dat-ai semn...

Văzând Stăpâna cea cu totul fără prihană, pre Stăpânul făpturii răstignit, cu tânguire strigà: Vai mie dumnezeescule Fiu! Cum suferi dureri fiind Dumnezeu fără de pătimire? Cetele îngerilor cu frică s'au spăimântat, văzând taina răstignirii tale cei nespuse, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

Slavă, a cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi...

Pre luminătorul cel mare şi luminat, pre cel prea blând şi milosârd, pre cel ce s'a biruit firea şi s'a înfrânt toate mişcările trupului, pre pururea pomenitul Lazăr, carele a slujit lui Hristos cu dragoste nemărginită, şi carele s'a făcut moştenitor împărăţiei sale împreună cu el. Toţi credincioşii să-l lăudăm, că se roagă lui Hristos Dumnezeu, să dăruească iertare greşelilor, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea lui.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Laudă de mulţumită dupre datorie aduc ţie, Stăpână, ca văduva aceea doi fileri, pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperemânt şi ajutor, scoţându-mă totdeauna din ispite şi din scârbe. Pentru aceea ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie mântuindu-mă de cei ce mă necăjesc, strig către tine din inimă: Născătoare de Dumnezeu ajută-mi! Rugându-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să mi se dea; că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-l pre cruce, a suspinat din inimă lăcrămând, şi a zis: Lumea se bucură mântuindu-se, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, care rabzi pentru milostivirea milei, Dumnezeule prea bunule, cela ce eşti fără de păcate şi mie prea doritule Doamne. Carele voieşti ca un Dumnezeu, să mântueşti făptura ta din stricăciune; însă slavă îndelung răbdării tale iubitorule de oameni.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne prea slă„vită iconomia ta, şi am „slăvit, iubitorule de oa„meni, necuprinsă puterea ta".

Doamne urmat-au patimii tale cei dumnezeeşti, cu osârdie la moarte dându-se pre sine, purtătorii de chinuri ai tăi.

Doamne primeşte pre pătimitorii cei ce se roagă; şi deslegare de greşeli şi de ispite dă-ne nouă, pentru rugăciunile lor.

Tăcut-a toată înşelăciunea drăcească, Doamne. Că mucenicii te-au mărturisit pre tine dupre adevăr Dumnezeu adevărat.

A Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu te-au cinstit pre tine pătimitorii, pre Fiul tău întrupat, Stăpână, vestindu-l.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Ai scăpat din robia, care ţi se gătea ţie cu vicleşug, şi celui ce te-a scăpat, i-ai slujit ca o slugă mulţumitoare, cu nevoinţă neîncetat, mântuindu-ţi sufletul din robia patimilor, dumnezeescule Lazăre.

Se aruncă în iad lovindu-se de surpături pietroase, neascultătorul învăţăturilor tale Lazăre. Şi pentru dulceaţă de miere, culege amărăciune de moarte prea ticăloasă, ticălosul.

Slavă...

Suitu-te-ai la vârful cel prea înalt al bunătăţilor, apropiindu-te de Dumnezeu în munte neumblat Părinte, ca Moisì şi ca Ilie, a cărora mărire ai câştigat, ca unul ce ai râvnit vieţii acelora.

Şi acum, a Născătoarei:

Arată-te Născătoare de Dumnezeu, mântuind turma ta de toată asupreala, şi împrotivirea cea cumplită, de cei ce nici cum nu propoveduesc adevărul şi dă să biruească moştenirea ta cea drept măritoare.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor, Domnul, întru lumina poruncilor tale povăţueşte-ne pre noi, că afară de tine pre alt Dumnezeu nu ştim".

Cu haină prea frumoasă roşită, prin buna credinţă cu sângele mucenicesc şi ţesută cu Darul tău, acum Hristoase ai tăi purtători de chinuri s'au îmbrăcat.

Darul şi mila Atotputernicului Dumnezeu, încununează pre nevoitorii, cari cu dragoste ş'au dat tărie unul altuia; prin care purtători de biruinţă s'au arătat mucenici.

Toiag de putere ai dat Crucea ta purtătorilor de biruinţă, şi i-ai făcut pre dânşii să stăpânească preste vrăjmaşi. Pentru aceasta lăudăm Hristoase Dumnezeirea ta.

A Născătoarei:

Trăgându-te din David, ai născut pre Hristos, purtătorul de sfinţenie. Pentru aceasta Curată, preoţia mutându-se, trebuea şi legii să se facă mutare.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Ce este mai rău l-ai supus la ce este mai bun, Lazăre, cu lucrările cele de fapte bune ajungând privirea cea desăvârşit. Drept aceea îndumnezeindu-te

prin împărtăşire, te-ai arătat însuţi făcând minuni alese.

Urmând pre căile Mergătorului înainte, ai locuit în pustiu neumblat, cugetătorule de Dumnezeu şi iară te-ai arătat la ai tăi Părinte, ca acela odinioară la Israil cel nemulţămitor, îndreptându-i spre pocăinţă.

Slavă..

Înţelepciunea lui Dumnezeu cea înfiinţată şi vie, te-a întărit pre tine părinte Lazăre, a fi casă cu şapte stâlpi, şapte suflări ale Duhului, întru care s'a odihnit împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind strâmtorat de nevoi, şi cuprins de patimi, pre tine cea mai desfătată decât cerurile, te rog, Maică a Dumnezeului celui viu, dă-mi lungime de viaţă paşnică, şi înălţime de nepătimire cu rugăciunile tale.

Peasna 6, Irmos:

Adâncul cel mult al păcatelor m'a încungiurat şi strig ţie, urmând proorocului, din stricăciune „Doamne scoate-mă":

Cu glas de trâmbiţă să strige inima cea duhovnicească dupre vrednicie, din buze cuvântătoare laudă înălţând şi cântând luptele mucenicilor.

Să se rănească inimile necredincioşilor şi ale vrăjmaşilor. Că Hristos întinzându-şi Crucea ca un arc a slobozit pre mucenici, ca pre nişte săgeţi ascuţite.

Cu armele credinţei şi ale drepfăţii, vitejii s'au întrarmat prea bine spre lupta vrăjmaşilor celor fără de trupuri, şi desăvârşit i-au pierdut pre ei.

A Născătoarei:

Purtătorii de chinuri ştiindu-te că eşti Maica lui Dumnezeu, pre Dumnezeu cel ce s'a răstignit lumii l-a propoveduit, dându-şi sufletele la moarte.

Alt Canon, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu...

Izbăvit-ai pre Fecioară şi ai mântuit pre iubitorul curăţiei fără de stricăciune ca şi nerobit. Pentru aceea izbăveşte-mă pre mine, carele mă primejduesc de robie silnică şi de necazuri.

Pre doi învăţători de cele sfinte, i-ai mântuit de împresurarea muerilor celor spurcate. Pre unul, Părinte, cu strigarea ridicându-l dela faptă, şi pre celălalt cu socoteală adevărată înţeleaptă.

Slavă..

Cel ce a pus hotare apelor, cel ce a hrănit prin îngeri pre slugi, te-a adăpat pre tine cu minune cu apă, prin înger hrănindu-te el cu mărire prea multă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cetele îngereşti te laudă pre tine, şi te măresc adunările oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, ca pre una ce ai pierdut pre draci, şi la toată lumea ai dat mântuire.

Irmosul:

Cugetătorilor de Dumnezeu, „săvârşind acest praznic dum„nezeesc, şi cu totul cinstit al „Maicii lui Dumnezeu, veniţi „să plesnim cu mâinile, slăvind „pre Hristos, cel ce s'a născut „dintru dânsa.

CONDACUL Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Cele mai pre sus de fire ale tale dureri înţelepte şi nevoinţele, singuri îngerii văzându-le s'au spăimântat, prin care ai luat de la Dumnezeu şi cunună. Ci ca cela ce ai îndrăzneală către Domnul, de toate primejdiile mântueşte-ne, ca să strigăm: Bucură-te Părinte, păstorul nostru.

Înger din oameni de Dumnezeu purtătorule te-ai făcut, de pre pământ la cele cereşti ajungând. Pentru aceasta împreună cu cetele cele fără de trupuri, pre tine Cuvioase văzându-te vorbind, mă spăimântez, şi cu frică strig către tine cu dragoste unele ca acestea: Bucură-te canonule nerătăcite cel de un obiceiu; bucură-te grădina faptei bune cea de suflete hrănitoare. Bucură-te rugătorul sufletelor cel neruşinat; bucură-te cetaşul îngerilor, cel împreună locuitor. Bucură-te că tu ai înmulţit adunarea turmelor; bucură-te că tu o ai păzit pre aceea în lăuntrul Edemului. Bucură-te că tu ai dat cu Dumnezeu pâinea îndestulării; bucură-te gonitorul semeţiei dracilor. Bucură-te izvorul minunilor cel pururea curgător; bucură-te credincerul desfătării ce va să fie. Bucură-te strălucitorul a toată Asia; bucură-te luminătorul cel povăţuitor al monahilor. Bucură-te Părinte păstorul nostru.

Intru această lună, în 7 zile, pomenirea celor treizeci şi trei de mucenici din Melatin, Ieron şi cu ceilalţi.

Stih: O cum Ieron prin îndrăzneala cea cu bărbăţie.
Nimic n'a văzut neîndrăzneţ, nici josit către sabie.
Ieron, nu se ascunse.
In a şaptea zi, prin sabie gâtul tăindu-se.
Prin sabie a omorît bărbaţii cei înrăutăţiţi.
De trei ori zece şi o societate de bărbaţi.

Aceşti sfinţi s'au nevoit pe vremea împăraţilor Diocliţian şi Maximian. Şi erà acest Ieron, viteaz şi puternic la trup şi blând la suflet. Şi fiind el plugar, îl găsiră într'un loc slujitorii idoleşti, şi vrând să-l ucidă ca nişte tâlhari, nu putură. Că scoţând Sfântul fierul plugului,

luă grindeiul în loc de armă, și se porni asupra lor de îi goni pre toți, scăpând ei cu sudori, și cu sânge. Deci merse sfântul de bună voia sa la Domn, și stând la întrebare, i s'a tăiat mâna dreaptă din cot. Iară pre ceilalți sfinți puindu-i jos, îi bătură cu vine de bou. Și dimineața iarăș bătându-le trupurile câteva ceasuri, le tăiară capetele afară din cetatea Melitinei.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, cel ce s'a postit în muntele Galisiului.

Stih: Defăimând mărirea și desfătarea cea stricăcioasă.

A aflat Lazăr slava cea nestricăcioasă.

Acest de trei ori fericit părintele nostru Lazăr, eră din pământul Asiei, dintr'un sat ce eră aproape de Magnisia, în anul o mie treizeci, numit cu numele Născătoarei de Dumnezeu, și aveà părinți prea evsevioși: Nichita și Irina cu numele. Iar când eră să se nască, a făcut Dumnezeu să se arate din Cer o dumnezeească lumină, care a umplut toată casa sa cea părintească. Din a căreia strălucire de lumină, spăimântându-se femeile cele adunate, au ieșit afară, și a rămas singură maică-sa. Iară după ce s'a născut pruncul, o minune! A stătut îndată drept, și s'a închinat spre răsărit, avându-și mâinile cu bună rândueală strânse la piept. Mai 'nainte arătând Dumnezeu prin aceasta curățenia Cuviosului și sârguința, prin care sufletul lui era să primească dumnezeeasca strălucire. Și când s'a făcut de cinci ani, l-au dat la un dascăl ca să învețe sfintele Scripturi. Și în puțină vreme a covârșit pre toți copiii. Drept aceea și de toți eră lăudată ascuțimea minții sale, și când a ajuns la vârstă, a luat dumnezeesc dor în sufletul său, ca să meargă la Ierusalim, și să vază sfintele locuri unde a pătimit Hristos; și dar pre ascuns de toți mergeà în dorita lui călătorie, și cu oarecari monahi, amestecându-se pre sine, călătoreà. Deci ajungând la sate și cu alt monah împreunându-se, se duceà la Ierusalim. Și ajungând la Atalia, pomenitul monah, a pus vicleșug în mintea sa împrotivă-i, ca să-l vânză pre el. Iară cu pronia lui Dumnezeu, unul din călători a făcut cunoscut tânărului, și aflând, a fugit călătorind pe calea sa cea mai din 'nainte. Și ajungând la sfintele lăcașuri, și încunjurându-le pre toate, și închinându-li-se s'a întors la biserica sfintei Invieri, și a fost găzduit de arhidiaconul ei, și prin el a fost așezat în mânăstirea sfântului Sava. Deci văzându-l pre acesta, proistosul, că este împodobit cu toată înțelepciunea, și fapta bună, (căci mai pre toți cei de acolo i-a întrecut, slujind bine, și ridicând jugul ascultării) și trimițându-l la patriarhul Ierusalimului, s'a hirotonit de el preot. Și după ce s'a zăbovit în mânăstire mai mulți ani, până la ridicarea Agarenilor, cari au stricat toată Palestina, și sfânta mânăstire de acolo, având ei povățuitor, pre spurcatul Aziz, carele pre înfrumusețata biserica sfintei Invieri o a surpat, și Crucea cea din turlă o a sfărâmat, și o a aruncat la pământ, și multe a hulit împrotiva lui Dumnezeu. Deci acestea văzându-le Cuviosul cu ochii săi, împreună și cu ceilalți părinți, au hotărît să meargă la Roma; și ajungând la Efes, și închinându-se iubitului de Dumnezeu cuvântător și Evanghelist, aude sfântul glas de sus, carele îi arată lui vederat, să se sue la muntele cel din preajma Efesului carele se chiemă Galisiul, neumblat fiind de mulți pentru asprime, și către dorita lui liniște îndemânatic.

Deci suindu-se într'însul, și mai pre sus de om nevoindu-se, și suferind ispite nenumărate dela dracii cari năvăleau la el ziua și noaptea, simțitori și gânditori; cu puterea lui Dumnezeu pre aceștia i-a surpat. Iară oare când, săvârșindu-și el rugăciunea pre la miezul nopții, i s'a arătat stâlp de foc întins dela pământ la Cer, și a văzut mulțime de îngeri, cari cu dulceață cântau: Să învie Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii lui. Drept aceea acolo a zidit biserica Invierii, unde a văzut temelia stâlpului celui de foc, pentru care și biserica se cheamă sfânta Inviere, ridicată fiind de împăratul Constantin Monomahul; care a trimis dela sine atuncea mulți bani, împreună cu două scrisori ale sale, și sfinte odoare, și cin-

stitul lemn, şi sfânta Evanghelie împodobită cu aur, şi dumnezeeşti icoane, şi a afierosit în destule mitohuri, şi sate la mânăstirea aceasta, cu scrisori împărăteşti; căci multă credinţă şi evlavie aveà împăratul către părintele Lazăr. Căci fiind împăratul surghiunit la ostrovul Lisveei, mai 'nainte cu trei ani, prin oarecari ucenici ai săi i-au vestit, şi scăparea din surghiunie, şi chemarea de a doua oară la împărăţie. Deci făcându-şi sfântul de-a dreapta bisericii, stâlp descoperit, s'a suit de asupra lui, hrănindu-se cu buruieni crude, şi cu apă; şi aceasta, odată sau de două ori pe săptămână, purtând fiare, şi ticăloşindu-se pre sine cu gerul nopţii şi cu arşiţa zilei; însă aveà de sus acoperemânt pre Preacurata Născătoare de Dumnezeu, care stà deasupra capului său. Pentru aceasta nici zăpada, nici arsura nu se atingeau de creştetul său.

Deci erà săvârşind fericitul şi minuni prea mari. Şi ajungând la vârful faptei bune, şi învrednicindu-se Darului proorociei, şi mai 'nainte cunoscându-şi sfârşitul său; iară fiind, că cu lacrimi îl rugau pre el fii săi cei duhovniceşti, şi cereau ca să mai rămâie încă în viaţă, spre mai mare folos şi sporirea lor, a cerut dela Născătoarea de Dumnezeu, adăogire vieţii sale cinsprezece ani, şi câştigându-şi cererea, şi văzându-şi ucenicii cu numărul preste nouă sute şi fiind plin de zile, şaptezeci şi doi de ani vieţuind. Şi de vreme ce se săvârşise şi anul al cincisprezecelea, ce i s'a fost dat lui de Născătoarea de Dumnezeu, s'a mutat către Domnul. Iară Dumnezeu, precum naşterea sa, asemenea şi adormirea, cu minunată minune o a mărit, strălucind stâlpul cu dumnezeească lumină, şi pre din lăuntru şi pre dinafară, pentruca şi ucenicii, cari petreceau prin peşteri şi prin munţi şi alţi pustnici, să afle de sfârşitul Cuviosului, şi să jelească sirmănia lor. Deci după ce au aflat că a murit Părintele lor, fără să lase aşezământ în scris, mai mult se tânguiau şi plângeau, şi cu lacrimi şi cu suspinuri, ziceau acestea către sfântul: Cu adevărat nu se va pogorî trupul tău de pre stâlp, nici se va da îngropării dacă nu vei lăsà nouă fiilor tăi oarecare mângâiere. Iară mai vârtos decât toţi, era scârbit ucenicul ce-l slujeà, Grigorie cu numele. Deci prea mare minune şi atuncea a arătat marele acesta. Căci în vremea când se tânguiau fiii săi precum s'a zis, mortul cel fără de suflare, o minune! s'a atătat că erà viu şi cu suflare, şi băgând mâna in sân, şi scoţând o hârtie, o a dat ucenicilor săi, şi după aceasta, se vedeà iarăş fără suflare ca şi mai 'nainte. Deci cetind ucenicii cele scrise, tot odată cu înspăimântare şi cu bucurie, după ce n'au aflat la sfârşitul aşezământului, obişnuita iscălitură a mâinei Cuviosului, iarăş tânguindu-se către Părintele lor ziceau: De nu vei adeverì hârtia prin iscălitura sfintei mâinei tale, şi noi aicea vom muri. Iară sfântul, o minune! Iarăş ridicându-se şi şezând, şi cu mâna sa ţiind condeiul a săvârşit iscălitura, şi aşa a dat aşezământul fiilor săi; apoi iarăş culcându-se a adormit, umplând sufletele tuturor de prea mare minune. Iară sfintele lui moaşte cele vrednice, cinstindu-le ucenicii lui cu cântări de laude şi cu miruri şi cu făclii, le-au aşezat în sicriul cel de mult preţ aproape de stâlp, carele lucrează şi după moarte tot felul de minuni, întru slava adevăratului Dumnezeu şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, căruia se cuvine cinstea şi lauda în vecii vecilor. Amin.

Intru această zi, sfinţii mucenici, Melasipp, Casina şi Antonie.

Stih: Nu erau trupuri, ci oarecum netrupeşti cu fire.
Melasipp şi Casina către strujire.
Stând Antonie primeşti tăierea bucurându-te.
Şi iată dumnezeescul loc cel de bucurie este primindu-te.

Aceşti sfinţi au mărturisit pe vremea lui Iulian Paravatul, în anii trei sute şasezeci şi unul, în cetatea Anghira, creştini fiind ei din strămoşii lor. Deci sfântul Antonie a fost pus în închisoare. Iară Melasipp şi Casina, spânzuraţi fiind, s'au strujit, şi cu foc s'au pârjolit. După aceea sfântului Melasipp, i-au tăiat picioarele din genunchi; iară sfintei Casinei i-au tăiat ţâţele. Iară pre sfântul Antonie spânzurându-l, l-au sfâşiat. Pentrucă el a scuipat în faţa lui Iulian, şi îşi fericeà

părinţii săi. Pre sfântul Melasipp zic şi pre sfânta Casina, cari spânzuraţi fiind pre lemnul cel de muncă, s'au dat sufletele lor în mâinile lui Dumnezeu. După aceasta, i-au găurit cu sfredelul glesnele lui Antonie, şi i-au spânzurat de picioare pietre grele. Iară mai la urmă l-au pus pe un scaun de fier roşit în foc, apoi i-au ras capul, şi i-au spânzurat de gât o piatră, şi aşa l-au purtat pre el prin cetate spre ocară şi ruşine. După aceasta iarăş l-au spânzurat pre el şi l-au strujit; şi după acestea, l-au trimis pre el la ducele Agripin, carele l-a pus pre el într'un cuptor înfocat, şi pre urmă l-a aruncat fiarelor spre mâncare. Deci fiind că din toate acestea a fost păzit Sfântul nevătămat cu Darul lui Dumnezeu, pentru aceasta a tras la credinţa lui Hristos patruzeci de tineri, cărora îndată li s'au tăiat capetele de către slujitorii împăratului. După aceasta au întins pre Sfântul pre un pat roşit în foc, şi l-au bătut cu toiege. Apoi tăindu-i mâinile, l-au băgat în cuptorul cel cu foc, din carele nevătămat fiind păzit, prin minunea aceasta pre mulţi i-a tras la credinţa lui Hristos. Şi în sfârşit i s'a tăiat capul, şi a luat pururea pomenitul, cununa muceniei.

Intru această zi, sfinţii mucenici Avct, Tavrion şi Tesalonichi.

Stih: Avct şi Tavrion doritul sfârşit având.
Prin sabie tăiaţi ca nişte tauri ai Domnului fiind.
Osândită fiind din locul cel părintesc la surghiunie.
Tesalonichì a lăcuit în locul cel cu verdeaţă şi plin de bucurie.

Aceştia s'au nevoit în Amfipoli a Machedoniei. Şi Tesalonichi era fiică oarecărui popă idolesc, ce se numeà Cleon, bărbat vestit pentru bogăţia lui; ci bogăţiile acestea pre tânără nu o au împuţinat, nici s'a despărţit de credinţa creştinească. Căci mult rugându-o pre ea tatăl său, nimic a isprăvit. Pentru aceasta desbrăcându-o, o au bătut patru oameni, cu vine de bou crude, şi i s'au zdrobit coastele, şi înstreinată fiind de toate ale ei, fu surghiunită departe, de către însuşi tatăl său. Ci şi aşà necontenind a mărturisì pre Hristos, întru acea surghiunie s'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară Avct, şi Tavrion multe vorbind, împrotiva barbarului şi crudului aceluia, fură pâriţi de el către Torivie Ipatul că sunt creştini; şi îndată desbrăcându-li-se hainele, fură bătuţi cu toiege, în cât toată faţa pământului s'a roşit cu sângele lor, şi cu pietre au fost împroşcaţi, şi în cuptor foarte ars s'au aruncat. Şi ieşind nevătămaţi au fost săgetaţi cu mai multe săgeţi. Dar nerănindu-se nicidecum de acestea, au fost aruncaţi în iezerul ce erà acolo aproape, şi iarăşi cu voinţa lui Dumnezeu au scăpat la uscat nevătămaţi. Drept aceea umplându-se tiranul de nedomerire, a poruncit să li se taie capetele cu sabie, care făcându-se, au aflat sfârşitul nevoinţei.

Intru această zi sfântul mucenic Atinodor.

Stih: Pre Atinodor dela pământ îl chiamă îngerii.
Către darurile cele îngereşti ale Domnului.

Intru această zi, pomenirea sfântului Grigorie frate al sfântului Grigorie făcătorul de minuni.

Stih: Lui Grigorie fratele făcătorului de minuni.
Care dupre numire a vieţuit, îndoită îi este mărirea şi mulţimea de cununi.

Intru această zi, sfântul mucenic Alexandru cel din Tesalonic, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Alexandru odraslă din pământul Tetaliei răsărind.
A întins odrasla nevoinţei prin sabie tăiat fiind.

Acesta a fost în zilele împăratului Maximian, trăgându-se din cetatea Tesalonicului. Deci stând înaintea lui în divan, şi lovind jertfelnicul cu piciorul şi răsturnând jertfele dracilor, ce erau d'asupra lui, îşi luă sfârşitul prin sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat

„porunca cea prea fără de „Dumnezeu, și fiind aruncați în „mijlocul focului, răcorindu-se, „au cântat: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștrii."

Trupul lui Daniil nu l-au biruit oarecând gurile leilor, așà nici moartea pre ucenicii tăi. Că în mâna ta, Doamne, viează sufletele drepților bucurându-se, și cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Văpaia a rourat celor trei tineri în Vavilon oarecând; iară purtătorilor de chinuri cuptorul mulțimii dumnezeilor l-a stins. Pentru aceasta înșelăciunea idolească văzându-o întoarsă în cenușă, a strigat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Spre dragostea ta, Hristoase, fiind îndemnați ai tăi purtători de chinuri, ca cu o îmbrăcăminte trupească fără de durere îmbrăcându-se, nu au băgat seamă de durerile muncilor întru tine bucurânduse, și strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Cât erà de bine țesută și înfrumusețată ceata purtătorilor tăi de chinuri, și mult cinstită, și de Dumnezeu aleasă adunarea aleșilor tăi, care întru Duhul tău săltează, și cu bună cuviință dănțuește, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

A Născătoarei:

Biruește-se întru tine tot hotarul firii, și legea laudelor Fecioară neispitită de nuntă. Căci tu mai presus de fire ai zemislit, și ai născut fără de stricăciune, pre Cuvântul Tatălui cel pururea vecuitor. Pre carele lăudându-l cu bună cuviință, pre tine te fericim.

Alt Canon, Irmos

N'au slujit fápturii...

Veselește- te Cerule împreună cu oamenii, să se bucure cu ei astăzi și oștile îngerilor, că acum se prăznuește om ceresc, înger pământesc, cugetătorul de Dumnezeu Lazăr, întru cinstea Dumnezeului tuturor.

La înălțime ridicându-te prin bunătăți, și mai pre sus de Cer, prea înțelepte Lazăre, cu viețuirea ai fost, cu cuget smerit mai mult decât toți. Pentru aceea și Dumnezeu te-a înălțat mai mult de cât pre toți, prea minunate.

Slavă...

După ispita cea de față, și după biruința cea arătată cu istețime, se ispiteà cu înșelăciu-

ne, să te amăgească prin cele deadreapta prea vicleanul satana, în chip de înger. Dar și așà ai rușinat măestriile lui, Lazăre.

Și acum, a Născătoarei:

Pornirea morții cea mâncătoare o ai încetat Curată cu nașterea ta. Iară pre oameni i-ai înălțat Fecioară către viață, cântând Ziditorului: Prea înălțate Doamne, Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oare „când în Vavilon, lucrările „și-au despărțit cu dumne„zeeasca poruncă pre haldei ar„zând, iară pre credincioși ră„corind, pre cei ce cântau: bi„necuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul."

Iuțimea cea cu anevoie de oprit a tiranilor celor cumpliți, purtătorii de chinuri o au surpat, cu bună cuviință cântând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Treziți-vă înșelătorilor, și cunoașteți pre Dumnezeu dupre adevăr, măriții purtători de chinuri au strigat: binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

A grăi împodobit, nici cum nu s'au învățat mucenicii lui Hristos; ci umplându-se de dumnezeescul Duh, au strigat: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu, Cuvântul cel ce s'a născut din Tatăl cel fără de început mai'nainte de veci, și mai pre urmă a răsărit din Fecioară; bine-l cuvântați neîncetat toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Ascultă pruncă Fecioară...

Șarpele a izgonit odinioară pre începătorul neamului, pre Adam, din Edem, cu înșelăciunea Evei. Iară de tine înțelepte lovindu-se cu viclenire prin năvălirea luptei cei de ocară s'a rușinat, și s'a biruit cu împrotivirea ta cea tare. Pentru aceea acum bucurându-te, strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Materia care pururea iubește a se porni în jos, ca o pământească, trecându-o tu, la Ceruri o ai înălțat dimpreună cu tine pre stâlp, ducându-o pre sus înțelepte, și mijlocind pentru lume, cu căldură către Stăpânul tău, și strigând împreună cu îngerii: Binecuvâtați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre părlinitorul întunerecului l'ai surpat Părinte, cu lumina dumnezeeștilor porunci ale Stăpânului tău. Că tu păzindu-le pre ele, cu adevărat ai umblat pre calea cea strîmtă; cu bună cuviință luminându-te cu razele Duhului, și cântând totdeauna: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Priimește Fecioară glasurile celor din legături. Pentrucă nu au spurcat credința cea curată cu spurcăciunile ereticilor, și dă biruință binecredincioșilor, ce se roagă ție împreună cu robul tău, prietenul Lazăr, pentru noi cei ce cu bună credință strigăm: Toate lucrurile lăudați pre Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Ascultă pruncă Fecioară curată, să zică Gavriil sfatul celui prea înalt, cel de demult „adevărat, fii gata spre priimirea lui Dumnezeu; că prin tine cel necuprins, cu oamenii va să petreacă. Pentru aceasta și bucurându-mă, strig: „Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele cu negrăită înțelepciune „a venit să înnoiască pre Adam, „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupându-„se pentru noi credincioșii, cu „un gând întru laude îl slăvim".

Inșelăciunea idolească ceea ce crescuse ca o pădure de demult în inimile oamenilor, Hristoase, tu cu focul Dumnezeirii o ai ars, cetele mărturisitorilor bunei credințe adunându-le; cari dupre vrednicie cu cântări neîncetat te slăvesc pre tine.

Mărirea cea curgătoare, și bogăția cea nestătătoare, mucenicii lăsându-o pre pământ, Hristoase, pre tine strălucirea slavei, și bogăția cea nemișcată aflându-te, moștenesc veșnicile bunătăți, dupre vrednicie cu cântări fără de tăcere slăvindu-te.

Firea omenească cea slobodă, ceeace se supusese de demult sub jugul înșelăciunii, după ce te-a născut cea curată mai pre sus de fire, pre tine Stăpânul tuturor, pre mucenici i-a scos din sine arătat, ca pre niște pământeşti propoveduitori ai mântuirii noastre.

A Născătoarei:

Mireasă și Maică Fecioară, primește adunările sfinților celor ce se roagă Fiului tău, ceea ce ești singură nădejdea credincioșilor, și dă pace lumii, și biruință iubitorilor de Hristos, și mântuire nouă, celor ce te lăudăm pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Ca de un sicriu însuflețit...

Binecuvântând aria, spicul cel neroditor îl face dătător de roadă. Fiara carea a îndrăznit a mâncà asinul ucenicilor tăi ai omorît-o. Drept aceea mântuește-mă de nerodire, omorînd cu rugăciunile tale, fiarele care se pornesc asupra mea.

Blânzi ca mieii se apropiau de tine, și leii și urșii, Lazăre, temelia și podoaba cuvioșilor. Pentru aceea ne rugăm ție noi fiii tăi, înfrânează toată pornirea tuturor celor ce ne împresoară pre noi, ca niște lei.

Slavă..

Incredințatu-ne-ai că nu ai murit, ci și mort trăești întru viața cea ascunsă, încredințându-ne nouă, și după sfârșit poruncile cele însemnate, cu însăși mâinile tale, Lazăre cel dintâiu al părinților. Pentru aceea, mântuește-ne și pre noi fiii tăi, de moarte.

Și acum, a Născătoarei:

Stricatu-s'au de mulți păstori via turmei tale, Preacurată Fecioară, ceea ce ai născut pre Păstorul cel bun. Răpește-o pre ea din stricăciunea lor, fiind tu Preacurată rugătoare dimpreună cu păstorul Lazăr pentru dânsa și părtinitoare.

Irmosul:

Ca de un sicriu însuflețit al „lui Dumnezeu, nicidecum să „nu se atingă mâna necredin-„cioșilor, iară buzele credincio-„șilor, fără tăcere glasul înge-„rului cântând, cu bucurie să „strige Născătoarei de Dum-„nezeu: Bucură-te cea plină de „Dar, Domnul este cu tine“.

SVETILNA mucenicilor.

Podobie: Femei auziți...

Cei ce stați înaintea scaunului lui Hristos celui cu totul îndurător, treizeci și trei de turnuri ale Bisericii cei nesurpate; cu rugăciunile voastre sfinților păziți toată lumea, și pre cei ce vă cinstesc pre voi și săvârșesc luminată pomenirea voastră pătimitorilor.

Slavă, a Cuviosului.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Din pântecele maicii tale te-a sfințit pe tine Ziditorul, și te-a făcut lăcaș Duhului Sfânt. Pentru aceea te-a arătat lumi-

nător sihastrilor, gânditorule de Dumnezeu, îndreptându-i din întunerecul greșelilor, către lumina poruncilor lui Dumnezeu, Lazăre, și aducându-i către Hristos; căruia roagă-te, să mântuească pre cei ce te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Munte te-a văzut odinioară proorocul, Fecioară, din carele s'a tăiat piatra fără de mâini omenești, și a sfărâmat capiștile idolilor și stâlpii dracilor, dumnezeească Mireasă. Pre carele roagă-l, ca să sfărame și pre idolii cei pătimicioși ai minții mele, și să ridice cu înțelegere în inima mea chipul ei.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre cei ce se închină cu neîndoită inimă patimilor Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, și cu toată cucernicia se umilesc, părtași măririi, și lăcuitori raiului îi arată.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea,

Podobie: Cela ce de sus ești chemat...

Cel ce este încins pre trupul său cu moartea cea vie a Domnului, cea cu miros de mir, ca un alt Lazăr și prea iubit, și îmbrăcat cu haina, carea încă mirosește din sudorile și din ostenelile sale. Acum este pus înaintea noastră spre ospăț necheltuit și spre laudă. Veniți să-l cinstim pre el cu un glas toți, ca pre un chivernisitor și slugă a Domnului și Dumnezeului nostru, mulțimea sihaștrilor și adunările iubitorilor de praznice. De două ori.

Ca întru o cămară plină de lumină ai stătut pre stâlp, o prea sfințite, și împrejurul lui ai pus ca niște slugi întrarmate faptele tale, Cuvioase, ca să oprească pornirile patimilor; și ai intrat în cămara de mire cea dumnezeească, fericile, stând acum cu îndrăzneală înaintea Mirelui tău și Dumnezeului nostru, îndulcindu-te de frumusețea lui. Pre carele roagă-l, să mântuească, și să lumineze sufletele noastre.

Cuviosul Lazăr, cel sfințit din pântecele maicii-sale, carele s'a făcut jertfă și jertfitor curat lui Hristos; acum a chemat la ospățul pomenirii lui, pre toți bine mirosindu-i duhovnicește. Veniți dar să ne adunăm și să ne împărtășim binecuvântării cei din dumnezeeștile lui moaște și să slăvim pre Hristos, Dumnezeul nostru, carele cu adevărat se minunează întru sfinții săi, și odihnește întru dânșii.

Slavă, glasul al 6-lea :

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale, taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat; având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei :

Ceea ce eşti prefacerea celor scârbiţi şi mântuire celor neputincioşi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântueşte cetatea şi poporul, pacea celor din războaie, linişteа celor înviforaţi, una folositoarea credincioşilor.

A Crucii, a Născătoarei.

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Preacurata dacă te-a văzut pre Cruce spânzurat, tânguindu-se, strigă ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimă de ocară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor, pre tine, îndreptătorule, te cinstim, Lazăre părintele nostru; că prin tine pre cărarea cea dreaptă a umblà am cunoscut. Fericit eşti, că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşului. Cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună lăcuitor, cu carii roagă te Domnului să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei :

Acoperemântul tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, doftorie sufletească este, că întru dânsul scăpând, de neputinţele sufleteşti ne vindecăm.

A Crucii, a Născătoarei :

Nu pot răbdà, Fiule, văzându-te pre tine adormit pre lemn, cel ce dai tuturor deşteptare. Pentruca să dărueşti dumnezeească şi mântuitoare deşteptare celor de demult, pentru neascultarea cea pentru roadă, celor ce au adormit cu somnul cel pierzător, Fecioara grăià, tânguindu-se, pre carea o mărim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

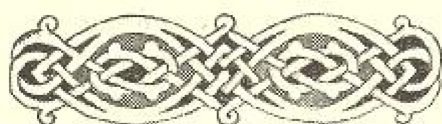

LA LITURGHIE

Prochimen, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplătì Domnului. Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului este dragostea...* Aliluia, glas 6. Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea, mergeau după Iisus popoare multe.*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 8 ZILE.

Soborul mai marilor Arhistratigi, Mihail şi Gavriil şi al tuturor puterilor cereşti, celor fără de trupuri.
De este hramul, sau de va voi cel mai mare, facem priveghere.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am: punem Stihirile pe 4.

Glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Ingeri fără de trupuri, cei ce staţi înaintea scaunului lui Dumnezeu, şi cu toată lumina străluciţi fiind, strălucindu-vă de lumina cea veşnică, şi petrecând cu lumina cea de a doua; lui Hristos rugaţi-vă, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă. De două ori.

Ingeri fără de trupuri, viaţă cu adevărat fără de moarte, luând din viaţa cea dintâiu fericiţilor, curatei slavei celei pururea fiitoare, pre voi totdeauna văzători arătându-vă, umplându-vă de lumină; şi lumini cu închipuirea şi cu împreunarea numindu-vă; lui Hristos rugaţi-vă, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

Începătorule Mihaile cel mai 'nainte stătător, stând înaintea scaunului, cu ceilalţi fără de trupuri arhangheli, şi îngeri, începătorii şi scaune, domnii şi serafimii cei cu câte şase aripi, şi dumnezeeştii heruvimi cei cu ochi mulţi, vasele înţelepciunii, puteri, şi dumnezeeşti stăpâniri; lui Hristos rugaţi-vă, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 4-lea:

Incepătorul rânduelilor şi cetelor îngereşti, în ceruri stând înaintea scaunului Dumnezeirii cei cu trei străluciri, şi bogat strălucindu-te cu lumina Dumnezeirii şi de acolo neîncetat slobozindu-te. Pre noi cei ce suntem pre pământ, cari cu bucurie cântăm cântarea cea întreit sfântă, mântueşte-ne de patimile cele întunecate, Mihaile, mai marele îngere, rugătorule pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Mai pre sus de fire ai zemislit, şi negrăit ai născut, pre cela ce a surpat pre cei puternici de pre scaune, şi a înălţat pre cei smeriţi, şi a ridicat cornul credincioşilor săi, al celor ce slăvesc Crucea lui Hristos şi îngroparea, şi slăvita Inviere. Pentru aceea pre tine Născătoare de Dumnezeu, ca pre pricinuitoarea atâtor bunătăţi, cu netăcute cântări te fericim,

pre ceea ce pururea te rogi, să se mântuească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Puterile îngereşti stând înaintea scaunului tău, rugându-se pentru neamul omenesc. Pentru ale lor rugăciuni, surpă înfărîtarea neamurilor, dăruind pace tuturor credincioşilor.

Stih: Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri, şi slugile tale pară de foc.

Imprejurul scaunului Impăratului tuturor, pururea dănţuind cetele îngerilor, păziţi-ne pre noi, cei ce cu credinţă vă chemăm pre voi, şi ne scăpaţi de munci.

Stih: Lăudaţi pre el toţi îngerii lui; lăudaţi pre el toate puterile lui.

Tatăl, carele este preste toate Dumnezeu, minţile şi puterile cereşti gânditoare şi nematerialnice, i-au adus cântăreţi slavei sale cei în trei străluciri, şi o fiinţă a Cuvântului, şi a Duhului.

Slavă, glasul 1-iu.

Mai marilor voievozi ai puterilor îngereşti, cei ce staţi neîncetat înaintea scaunului stăpânesc, rugaţi-vă Domnului, pace lumii să dăruească, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Pre păcătoasa şi pre desfrânatul, pre tâlharul şi pre vameşul, i-am întrecut eu cu păcatele, iar pre Niniviteni i-am covârşit. Vai mie ce mă voiu face! Cum voiu fugì de munci eu ticălosul? Deci către tine cad Preacurată, îndură-ţi spre mine mila ta, precum spre aceia Fiul tău, şi mă mântueşte.

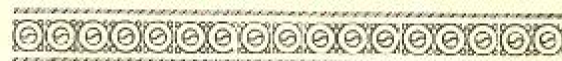
Troparul, glasul al 4-lea.

Mai marilor voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă pre voi noi nevrednicii; ca cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi pre noi, cu acoperemântul aripilor slavei voastre cei netrupeşti, păzindu-ne pre noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: Mântuiţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari preste cetele puterilor celor de sus.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul..

Slava dintâiu: La Doamne strigat-am.

Stihirile pe 8. Glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Al Dumnezeirii cei întreit luminătoare, înainte stătător prea luminat, Mi-

haile mai marele voievodule, arătându-te, cu puterile cele de sus strigi, bucurându-te: Sfânt eşti Părinte; sfânt eşti Cuvinte cel împreună fără de început; sfânt eşti şi Duhule sfinte. O slavă, o împărăţie, o fire, o Dumnezeire şi o putere.

De două ori.

Chipul tău de foc şi frumuseţea minunată, Mihaile, întâiule îngere, că străbaţi marginile cu firea cea fără de materie, plinind poruncile Făcătorului tuturor. Puternic întru tăria ta cunoscut fiind, şi izvor de tămăduiri Biserica ta făcându-o, ceea ce cu chemarea ta cea sfântă se cinsteşte.

Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri, precum este scris; şi pre cei ce slujesc ţie, pară de foc, în mijlocul cetelor tale celor îngereşti, mai întâiu a fi ai arătat Doamne pre Mihail mai marele voievod, cel ce se supune voilor tale, Cuvinte, şi cântare întreit sfântă, cu frică strigă slavei tale.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai 'nainte de veci, a doua lumină te-a aşezat pre tine, Gavriile, carele cu împărtăşiri dumnezeeşti luminezi toată lumea, şi ne descoperi nouă taina cea din veac dumnezeească şi mare cu adevărat, pre cel ce s'a întrupat în pântecele fecioresc, carele a fost fără de trup şi s'a făcut om, ca să mântuească pre om.

De două ori.

Inaintea scaunului Dumnezeirii cei întreit luminătoare stând, şi din destul fiind strălucit cu dumnezeeştile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pre cei ce dănţuesc pre pământ cu bucurie, şi te laudă pre tine, de negura patimilor mântueşte-i, şi cu luminare îi străluceşte, Gavriile, mai marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Sfărâmă întărîtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc. Potoleşte despărţirile Bisericii. Potoleşte viforul ispitelor celor fără de măsură. Mântueşte de nevoi şi de primejdii, pre cei ce cu dragoste te cinstesc pre tine, şi sub acoperământul tău aleargă, Gavriile, mai mare voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea. Facerea lui Vizantie.

Bucuraţi-vă împreună cu noi, toate căpeteniile cetelor îngereşti. Că cel mai 'nainte stătător al vostru, şi al nostru folositor marele Arhistratig, în

ziua de astăzi, întru cinstită Biserica lui, cu prea mărire arătându-se, sfințește. Pentru aceasta dupre datorie cântându-i lui, să-i strigăm: Acopere-ne pre noi cu acoperământul aripilor tale, mai mare Mihaile Arhanghele.

Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Bucurați-vă împreună cu noi toate cetele fecioarelor; că folositoarea noastră și mijlocitoarea, acoperământul și scăparea cea mare, în ziua de astăzi, întru cinstită Biserica ei, cu prea mărire, arătându-se sfințește. Pentru aceasta dupre datorie cântându-i ei, să-i strigăm: Acopere-ne pre noi, cu acoperământul aripilor tale, Preacurată de Dumnezeu Născătoare Stăpână.

VOHOD, Lumină lină.

Prochimenul zilei și cetirile.
Dela Isus-a lui Navì cetire.
Cap. 5, 13

Fost-a când erà Isus al lui Navì în Ierihon; căutând cu ochii săi, a văzut un om stând înaintea sa, și sabia lui goală în mâna lui. Și apropiindu-se Isus a zis lui: Al nostru ești, au din protivnicii noștri? Iară el a zis lui: Eu Voievodul puterii Domnului, acum am venit. Și a căzut Isus cu fața la pământ, și a zis lui: Stăpâne, ce poruncești robului tău? Și a zis Voievodul Domnului către Isus: Dezleagă încălțămintea dela picioarele tale; că locul pre carele tu stai sfânt este, și a făcut Isus așà.

Dela judecători cetire.
Cap. 6, 11.

Fost-a în zilele acelea; întăritu-s'a Madiam asupra fiilor lui Israil. Și aceia strigau către Dumnezeu. Și iată îngerul Domnului a venit, și a șezut sub un stejar, carele erà în Efrata lui Ioas. Și Ghedeon feciorul lui Ioas îmblătià grâu în arie, și se grăbià să fugă cu dânsul dela fața lui Madiam. Și s'a arătat lui îngerul Domnului, și a zis către dânsul: Domnul cel puternic întru tărie este cu tine. Și a zis către el Ghedeon: Întru mine este Domnul meu? Și de este Domnul cu noi, pentruce ne-au aflat pre noi toate relele acestea? Și unde sunt toate minunile lui câte ne-au spus nouă părinții noștrii; zicând: Au nu din Eghipet ne-au scos pre noi, și ne-au dat în mâna lui Madiam. Și a căutat spre el îngerul Domnului, și a zis lui: Mergi întru puterea ta aceasta, și vei mântui pre Israil din mâna lui Madiam. Iată eu te-am trimis pre tine. Și a zis către el Ghedeon: Întru mine ești Doamne, cu ce voiu mântuì pre Israil? Iată mia mea mai slabă este întru Manasì; și eu sunt mai mic în casa tătâne-meu. Și a zis către dânsul îngerul Domnului: Domnul este cu tine, și vei bate pre Madiam ca pre un om. Și a zis către el Ghedeon: De am aflat har înaintea ochilor tăi, și să-mi faci mie astăzi toate câte ai grăit cu mine, nici să te duci de aicea, până ce voiu venì la tine, și voiu aduce jertfa mea, și o voiu jertfi înaintea ta. Și a zis îngerul Domnului: Eu sunt, și voiu ședeà, până ce te vei întoarce tu. Și Ghedeon a intrat, și a fiert un ied din capre, și a făcut dintr'o baniță de făină patru azime. Și le-a pus cu carnea într'o coșniță, și zeama o a turnat în oală, și le-a dus la dânsul sub stejar, și s'a închinat lui, și a zis către el îngerul Domnului: Ia carnea și azimile de pâine, și le pune pre acea piatră, și zeama o toarnă deasupra. Și a făcut așà; și a tins îngerul Domnului vârful toiagului, care erà în mâna lui, și s'a atins de carne și azime, și s'a ațâțat foc din piatră, și a mistuit carnea și azimele, și îngerul Domnului s'a dus dela ochii lui. Și a văzut Ghedeon că a fost îngerul Domnului, și a zis Ghedeon: Vai mie Doamne, Doamne,

că am văzut pre îngerul Domnului faţă către faţă. Şi a zis lui Domnul: Pace ţie, nu te teme, nu vei muri. Şi a zidit Ghedeon acolo altar Domnului, şi l-a numit pre el, pacea Domnului, până în ziua aceasta.

Din Proorocia Isaiei cetire.

Cap. 14, 7.

Aşà grăeşte Domnul: Tot pământul să strige cu veselie, şi lemnele Livanului să se veselească de tine, şi Chedrii Livanului vor zice: De când tu ai adormit, nu s'a suit cel ce ne taie pre noi. Iadul jos s'a amărît întâmpinându-te pre tine. Viind tu, ridicat-au asupra ta pre toţi uriaşii cei ce au stăpânit tot pământul. De s'ar sculà de pre scaunele sale toţi împăraţii neamurilor; toţi vor răspunde şi vor grăi ţie: Şi tu te-ai robit ca şi noi, şi nouă te-ai asemănat. Pogorîtu-s'a în iad mărirea ta, şi multă veselia ta. Sub tine vor aşterne gunoiu, şi acoperământul tău viermi. Cum a căzut din Cer luceafărul carele răsăria dimineaţa. Zdrobitu-s'a pre pământ, cel ce trimeteà la toate neamurile. Că tu ziceai întru cugetul tău: In Cer mă voiu suì, deasupra stelelor Cerului voiu pune scaunul meu, şedea-voiu pe muntele cel înalt, preste munţii cei înalţi, cari sunt spre meazănoapte. Şi mă voiu sui deasupra norilor, şi mă voiu asemănà celui de sus. Iară acum în iad te vei pogorî în temeliile pământului. Cei ce te vor vedeà pre tine, se vor mirà de tine, şi vor zice: Acesta este omul cela ce turburà pământul, şi sfărâmà pre împăraţi. Cela ce a pus lumea toată pustie; şi cetăţile ei a surpat, şi pre cei din robie nu i-a lăsat la casele lor. Toţi împăraţii pământului au adormit cu cinste, omul în casa sa, iară tu te vei lepădà în munţi ca un mort urît, cu mulţi morţi tăiaţi de sabie, carii se pogoară în iad, în ce chip haina în sânge încruntată nu este curată, aşa nici tu nu vei fi curat, pentrucă pământul meu l-ai pierdut, şi poporul meu ai omorît, şi nu vei fi în vreme veşnică.

LA LITIE.

Stihirile glasului 1-iu, a lui Chiprian.

Mai marilor voievozi ai puterilor celor de duhuri, stând neîncetat înaintea scaunului stăpânesc, rugaţi-vă către Domnul, pace lumii să dăruească, şi sufletelor noastre mare milă.

A lui Arsenie.

Mai marele cetelor puterilor celor de sus, Mihail cel mai întâiu stătător al dumnezeeştilor cete, astăzi pre noi la prăznuire împreună ne-a chemat, cela ce totdeauna cu noi umblă, şi ne păzeşte pre toţi de toată asupreala diavolului. Veniţi dar iubitorilor de praznice, şi iubitorilor de Hristos, flori de fapte bune luând, cu curate gânduri şi cu ştiinţă bine statornicită, soborul Arhanghelului să-l cinstim, că acesta neîncetat înaintea lui Dumnezeu stând şi întreită cântare sfântă cântând, se roagă, să se mântuească sufletele noastre.

Glasul al 2-lea, al lui Studit.

Fiinţei cei fără materie, a puterilor celor înţelegătoare căpetenii fiind, şi prin strălucirile slavei cei întreit luminătoare luminând lumii, mai marilor voievozi, cu neîncetat glas întreit sfântă cântare cântaţi.

Pentru aceasta rugaţi-vă să mântuească sufletele noastre.

A lui Arsenie.

Scaunul cel fără materie încunjurând, fiinţe înţelegătoare, dumnezeeşti, fără de trupuri, întreită cântare lui Dumnezeu îndreptătorului cu buze de văpaie cântaţi: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără de început; Sfinte tare, Fiule cela ce eşti împreună fără de început; Sfinte fără de moarte, Duhule cel împreună de o fiinţă; cel împreună cu Tatăl şi cu Fiul prea slăvit.

A lui Anatolie.

Cu buze fără de trup, şi cu guri de duhuri, cetele îngereşti, neîncetat cântare aduc dumnezeirii tale celei neapropiate, Doamne; şi minţile cele curate şi slujitorii slavei tale te laudă pre tine, Stăpâne. Cu carii împreună Mihail cel fără de trup, şi Gavriil cel prea cuvios şi mai întâiu stătător al puterilor celor de sus, mai marii voievozi ai îngerilor, ospătători ai noştrii astăzi sunt; cântările cântărilor poruncindu-ne nouă să cântăm, slavei tale cei neapropiate, iubitorule de oameni, căria se roagă neîncetat, pentru sufletele noastre.

Glasul al 4-lea, al lui Efrem Carias.

Cu razele cele fără materie, ale dumnezeeştei lumini, fiind străluciţi mai marilor voievozi, luminaţi căpetenii ai cetelor celor fără de materie, ca o lumină la chip luminaţi fiind întru cei de sus, cu focul Dumnezeirii cei neapropiate străluciţi în lume. Pentru aceasta şi întreit sfântă cântare, cu buzele de văpaie neîncetat cântaţi: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Glasul al 6-lea.

Îngerii tăi Hristoase, înaintea scaunului slavei cu frică stând, şi cu a ta vărsare de lumină pururea străluciţi fiind cântăreţii întru cele prea înalte şi slujitorii voiei tale, dela tine fiind trimişi, dau luminare sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 4-lea:

Cu buze de foc te laudă pre tine heruvimii, Hristoase Dumnezeule, şi cu guri netrupeşti fără tăcere, te slăveşte pre tine ceata arhanghelilor; şi Mihail mai marele voievod al puterilor celor de sus, cântare de biruinţă neîncetat aduce slavei tale, că acesta ne-a luminat pre noi astăzi spre strălucită prăznuire, a strigă dupre vrednicie ca Psalmistul lauda cea întreit sfântă, cu buze de tină. Că

toate de lauda ta s'au umplut, și dăruești lumii printr'însul mare milă.

Și acum, a Născătoarei.

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu în Biserica Domnului se aduce, și Zaharia pre dânsa o priimește. Astăzi sfânta sfintelor se bucură, și ceata îngerilor cu taină prăznuește. Cu cari împreună și noi prăznuind astăzi, cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Îngerește cei din lume prăznuind, lui Dumnezeu celui ce șade pre scaunul slavei, să-i strigăm, cântare: Sfânt ești Părinte ceresc, sfânt ești Cuvinte cel împreună veșnic, și Duhule prea sfinte.

Stih: Cela ce face pre îngerii săi duhuri și slugile sale pară de foc.

Celor cerești mai mare, fiind întru îndrăzneală multă, și stând înaintea scaunului celui înfricoșat întru slavă, însu-ți văzătorule al celor negrăite, mântuește-ne, Mihaile, mai marele voievod, pre noi cei ce suntem întru nevoile primejdiilor și ale ispitelor, cu rugăciunile tale, rugămu-ne.

Stih: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

Îngerilor celor fără de trup, mai întâi ești cu adevărat și slujitor dumnezeeștei aceia vărsări de lumină și însu-ți văzător și tăinuitor, Mântuește-ne, Mihaile, mai marele voievod, pre noi cei ce te cinstim în toți anii cu cuviință, și lăudăm Treimea cu credință.

Slavă, Și acum, glasul al 8-lea, a lui Ioan Monahul.

Ca cela ce ești mai mare cetelor și apărător, și îngerilor îndreptător și mai mare voievod, mântuește din toată nevoia și necazul, din boale și din cumplitele păcate, pre cei ce te laudă cu tot adevărul, și te roagă pre tine, mărite; ca cel ce fără de materie fiind, cu adevărat vezi pre cel fără materie, și cu lumina cea neapropiată, a slavei Stăpânului ești strălucit. Că acela cu iubirea de oameni, trup pentru noi din Fecioară a luat, vrând să mântuească pre om.

La binecuvântarea pâinilor.

Troparul sfinților îngeri.

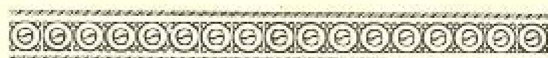
Mai marilor voievozi... De două ori...

Caută-l la Vecernia mică.

Și Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Odată. Și cetire a Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparul de 2 ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea

Podobie: Cela ce te-ai înălţat pre Cruce.

Mai marele voievod al slujitorilor celor fără de trupuri, carele stai înaintea lui Dumnezeu, şi cu strălucirile cele de acolo eşti strălucit, luminează, sfinţeşte pre cei ce te laudă pre tine cu credinţă, şi izbăveşte de toată tirănia vrăjmaşului, şi viaţă paşnică cere nouă, şi tuturor popoarelor. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a lăudà cu bună mulţumită din inimă milele tale, Stăpână, noi robii tăi, strigând şi zicând: Prea sfântă Fecioară, grăbeşte şi ne izbăveşte de vrăjmaşii cei nevăzuţi şi văzuţi, şi de toată îngrozirea, că tu pre robii tăi îi mântueşti pururea de toate cele cumplite.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat pre Cruce...

Heruvimii şi Serafimii cei cu ochi mulţi, oştile Arhanghelilor celor slujitori cu Stăpâniile, Scaunele, Domniile, Ingerii, Puterile şi Căpeteniile, te roagă pre tine Făcătorul nostru şi Dumnezeul şi Stăpânul, să nu treci cu vederea rugăciunea poporului celui ce a greşit, Hristoase, mult îndurate. De două ori...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Degrab ne întâmpină pre noi mai 'nainte, până ce nu ne robim, când vrăjmaşii te hulesc pre tine şi ne îngrozesc pre noi Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea ta pre cei ce se luptă cu noi; ca să cunoască cât poate credinţa drept credincioşilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Povăţuitorii celor cereşti şi mai întâi stătători ai înaltelor şi înfricoşatelor scaune ai dumnezeeştei slave, Mihaile şi Gavriile, mai marilor voievozi, căpeteniile cetelor îngereşti, împreună cu toţi cei fără de trupuri, şi slujitorii Stăpânului. Pentru lume totdeauna rugându-vă, cereţi iertare nouă de greşeli, şi milă şi har, să aflăm în ziua judecăţii. De două ori.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti de Dumne-

zeu dăruită, curată binecuvântată, pre cel ce s'a născut din tine pentru milostivirea îndurărilor, împreună cu puterile cele de sus, și cu Arhanghelii, și cu toți cei fără de trupuri, pentru noi roagă-l neîncetat, să ne dăruească nouă mai înainte de sfârșit iertare, și curățire de păcate, și îndreptare vieții, ca să aflăm milă.

Deci Antifonul cel dintâiu al glasului al 4-lea. Prochimen, glasul al 4-lea.

Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri; și slugile tale pară de foc...

Stih: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, Doamne Dumnezeul meu măritu-te-ai foarte. Toată suflarea... Evanghelia de la Matei.

Zis'a Domnul căutați să nu defăimați pre vre unul dintru acești mai mici.

După Psalm. 50. Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile celor fără de trup milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Și Stihira, glasul al 6-lea.

Ingerii tăi, Hristoase, înnaintea scaunului slavei cu frică stând, și cu a ta vărsare de lumină pururea străluciți fiind, cântăreții întru cele prea înalte, și slujitorii voiei tale, dela tine fiind trimiși, dau luminare sufletelor noastre.

CANOANELE.

De va fi Duminecă, cântăm al învierii cu Irmosul pe 4. Și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2. Și ale sfinților îngeri, două Canoane pe 8. Iară de va fi în celelalte zile, cântăm al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Și ale sfinților îngeri pe 8.

CANONUL

Născătoarei de Dumnezeu. Al căruia acrostihul cel de pre margine la Greci este după Alfa Vita.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut de „demult toată oastea lui Fa„raon puterea cea prea în„trarmată, iară întrupându-se „Cuvântul, a pierdut păcatul „cel prea rău, Domnul cel „prea slăvit, că cu slavă s'a „prea slăvit".

Ca pre o frumoasă, ca pre o împodobită toată, ca pre cea fără prihană între femei, Dumnezeu pre tine alegându-te, în pântecele tău cel fără prihană s'a sălășluit. Pre carele roagă-l ceea ce ești cu totul fără prihană, de prihana greșelilor să mântuească pre toți cei ce te laudă pre tine.

Precum zice Psalmistul Curată, deadreapta ca o împărăteasă, a Impăratului celui ce a răsărit din pântecele tău ai stătut. Pre carele roagă-l ceea ce ești cu totul fără prihană, ca stătător deadreapta să mă arate în ziua răsplătirii, dumnezeească Mireasă.

Firea cea uscată a oamenilor prin toate cele netrebnice, ceea ce ai născut ploaia cea cerească, toată o ai înnoit. Ci mă rog și brazda sufletului meu cea uscată, arată-o aducătoare de roadă, dumnezeească Mireasă.

CANOANELE sfinților îngeri.
Facerea lui Ioan Monahul.
Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Toți credincioșii să lăudăm pre ceea ce cârmuește pre toate căpeteniile cele fără de trupuri, ale cetelor celor de sus, pre Treimea cea nezidită, strigând: Sfânt, sfânt, sfânt ești Dumnezeule Atotțiitorule.

Pus'ai începătură făpturilor, ființa cea fără de trup a îngerilor, Făcătorule, carea prea curat scaunul tău încunjură, strigând către tine: Sfânt, sfânt, sfânt ești Dumnezeule Atotțiitorule.

Bucură-te Gavriile de taină vestitorule al întrupării lui Dumnezeu, și Mihaile mai marele cetelor celor fără de trup, cari neîncetat strigați: Sfânt, sfânt, sfânt ești Dumnezeule Atotțiitorule.

A Născătoarei:

Strămoașa Eva oarecând prin călcarea poruncii pre tot neamul omenesc l-a supus blestemului; iară tu, Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu, născând pre Ziditorul, l-ai întors către binecuvântare.

Alt CANON, facerea aceluiaș, al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Laudă aduc mai marilor voievozi a netrupeștilor îngeri.

Iară în ale Născătoarei. A lui Climent.
Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă...

Pre cetele cele înțelegătoare ale rânduelilor celor fără de trup, cu cântări ca pre niște slujitori dumnezeești veniți să-i lăudăm, ceată împreunându-ne, pre cei ce pentru pocăința noastră împreună se bucură.

Voievozii îngerilor, și cei mai aleși, și căpeteniile cetelor cei luminați, pre mințile cele fără de trup, astăzi le ridică spre săvârșirea de praznic a pomenirii lor cei strălucite; cu cari împreună se bucură oamenii, cântare Treimii aducând.

Slavă:

Să ne veselim împreună cu îngerii noi oamenii, duhovnicește întru bucurie; că Gavriil iarăș acum binevestește unirea Bisericii, și surparea a tot eresului celui protivnic, întru venirea pomenirii lor.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Cuvântul Tatălui cel mai presus de fire Preacurată, carele întru tine s'a sălășluit, întru Duhul sfânt, pre cel ce este adică cu două firi, și cu două voi, într'un Ipostas neschimbat; al cărui chip îl sărutăm.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-a pustia ca crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea ta, întru care s'a întărit „inima mea.

Imbrăcându-se întru mine omul, din pântecele tău a ieșit Făcătorul, ceea ce ești cu totul fără prihană; haina nestricăciunii dăruind, celor ce s'au golit prin multe lucrări netrebnice.

Pre Cuvântul lui Dumnezeu cel prea cinstit l-ai născut Stăpână, pre carele cu osârdie roagă-l, să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit pentru ocările dulceților.

Ranele sufletului meu vindecă-le, Preacurată, și smerită inima mea cea otrăvită cu veninul șarpelui, cu doftoria ta cea lucrătoare o vindecă.

Alt Canon, Irmos:

Frica ta Doamne o sădește...

Cu tărie ai așezat nemuritorule pre cei puternici, cari săvârșesc întru tot sfântă voia ta, întru cele de sus, înnaintea ta pururea stând.

Pre tăinuitorii întrupării tale și ai cinstitei sculări, pre mai marii ingerilor, Hristoase, cari se roagă pentru noi, priimește-i.

Ingeri ai pus păzitori oamenilor ca un milostiv, și slujitori mântuirii slugilor tale ai arătat Hristoase.

A Născătoarei.

Negrăit ai zămislit pre Domnul și Mântuitorul, dumnezeească Mireasă, cel ce ne scapă din stricăciune, pre noi cei ce întru adevăr pre tine te chemăm.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești întărirea.

Ingerilor mai întâiu, și de la Treime a două lumină te-ai arătat Mihaile voievodule, nouă celor ce cu credință te lăudăm pre tine.

Cu raza dumnezeescului Dar, Gavriil prin credință a umplut tot pământul, propoveduind pogorîrea cea în trup a lui Dumnezeu.

Slavă:

Impreunare pururea pomenită și însoțire luminoasă fără de materie, lumini dumnezeești, pre cei ce săvârșesc cu credință pomenirea voastră, mântuiți-i.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudat-a Isaia nașterea ta cea mai pre sus de minte, Curată, laud și eu, ca să dobândesc curățirea aceluia.

Catavasie: Pre ai tăi cântăreți...

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Sfintelor cete ale celor fără de trupuri, cari cântați lui Dumnezeu cu gânditoare limbile voastre, neîncetat laudă, rugați-vă pentru noi cei greșiți.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cetele celor fără de trup dorind a le lăudà noi cești de pre pământ, să urmăm cât se poate a lor sfințenie, omorându-ne toate mădulările trupului, rugându-i ca pre niște apărători și păzitori, să ne izbăvească de toată înșelăciunea nevăzutului vrăjmaș, pre noi cei ce îi lăudăm pre dânșii, ca să aflăm milă.

Și acum, a Născătoarei, asemenea:

Mulțumim ție pururea Născătoare de Dumnezeu și te mărim pre tine Curată, și ne închinăm ție, lăudând pre cel născut al tău, ceea ce ești plină de Dar, strigând neîncetat: Mântuește-ne pre noi Fecioară prea milostivă ca o bună, și dela draci ne scoate, și din răspunsul cel înfricoșat, în ceasul întrebării, ca să nu ne rușinăm robii tăi.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol, „nici înger, ci tu însuți „Domnul te-ai întrupat, și „m'ai mântuit pre mine tot omul. „Pentru aceasta strig ție: Sla„vă puterii tale, Doamne."

Picătură de umilință rourează-mi mie Stăpână, scoțând toată arderea inimii mele, și a întristăciunii mele, și adăogirile cele înșelătoare potolind.

Pre mine cel vătămat cu arma desfătării și carele zac rănit, Preacurată nu mă trece cu vederea, ci mă vindecă cu sulița și cu sângele Fiului tău și Dumnezeului nostru, celui ce s'a răstignit.

Ceea ce te-ai îmbogățit cu stăpânia a toată făptura, pre mine cel rău sărăcit, dumnezeescului Dar mă învrednicește, ca să te slăvesc pre tine ca pre

folositoarea mea cea bună, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Șezut-ai pre cai...

Șezut-ai pre îngeri ca pre niște cai, iubitorule de oameni și ai apucat cu mâinile tale frâul lor, și mântuire s'a făcut călătoria ta, celor ce strigă neîncetat: Slavă puterii tale, Doamne.

Acopere pre îngeri bunătatea ta, iubitorule de oameni, și umple marginile pământului de slăvită dumnezeească lauda ta, cela ce ești fără de început, cari împreună cu dânșii strigăm ție: Slavă puterii tale, Doamne.

Ieșit-ai Indurate spre mântuirea poporului tău, Hristoase, și împreună chemi pre prietenile puterile tale, și veselie s'a făcut venirea ta celor ce cu credință strigă ție: Slavă puterii tale, Doamne.

A. Născătoarei:

Fecioară și Maică mai pre sus de fire te-ai arătat Preacurată, ca ceeace pre Hristos Dumnezeu acelaș și om l-ai născut, căruia cu frică strigă cetele îngerești: Slavă puterii tale, Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

In Ierihon s'a arătat mai marele voievod al puterii, oștindu-se de demult Isus al lui Navi, biruință făcând, și izbândind, marele Mihail Voevodul celor fără de trupuri; dela carele luând putere sluga Domnului, prin armă robi a luat pre cei protivnici.

Mai marele puterilor celor fără de trupuri oarecând s'a arătat aducând bunele vestiri de față preotului Zaharia, marele Gavriil și dumnezeescul cu adevărat arhanghel. Pentru aceasta născându-se, glasul Cuvântului, Ioan părintelui său glas i-a dat.

Slavă:

Bucură-se cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind sfântă pomenirea Arhanghelilor tăi Dumnezeule, a dumnezeescului Mihail și a lui Gavriil de Dumnezeu înțelepțitului. Impreună se bucură și toată ceata îngerească, căci se mântuește lumea prin acoperemântul lor.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu una Curată ai fost și după naștere, numai tu te-ai arătat fără de bărbat, cu lapte hrănind pre Cuvântul cel ade-

vărat al Tatălui, carele prin Duhul Sfânt a luat chip de rob precum suntem noi, Fecioară Născătoare de Dumnezeu. Pre carele dumnezeeasca asemănare a chipului lui cinstind, îl lăudăm.

Catavasie.

Sfatul cel neurmat...

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui „Dumnezeu şi oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. „Că prin tine, Stăpâne, către „Părintele tău începătorul lu„minii, din noaptea necuno„ştinţei, aducerea am aflat".

Ceea ce ai născut calea vieţii Preacurată, povăţueşte-mă la cale dreaptă pre mine cel surpat acum fără pricepere, întru ne calea şi prăpastia cumplitelor căderi.

Instreinându-mă nebuneşte fără pricepere dela Dumnezeu Fecioară, desfrânat am vieţuit în laturea patimilor cea depărtată rătăcind. Ci mă întoarce şi mă mântueşte cu mângâierile tale.

Cu apele tale cele de viaţă curgătoare, adapă pre robul tău, pre cel aprins de văpaia păcatelor şi ars de năvălirile dracilor, Fecioară Maică Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

De noapte mânec...

Cu dragoste nemutată pururea spre tine Hristoase purtându-se, spre înălţimea cea mai pre deasupra tuturor doririlor, puterile îngereşti, ne încetat pre tine te slăvesc.

Tu înţelegători dupre fiinţe, nestricaţi, cu Darul tău Hristoase, aşezând cântăreţi slavei tale, pre îngerii tăi dupre chip i-ai făcut, cela ce eşti necuprins.

Tu neplecaţi spre ce este mai rău, cu apropierea cea către tine, Hristoase, pre slujitorii tăi ai păzit. Că izvorul bunătăţii fiind, faci bine celor ce slujesc ţie dupre vrednicie.

A Născătoarei:

Ceea ce după naştere eşti Fecioară, numai tu carea nu ştii de nuntă, curată Marie prea cinstită, la limanul tău îndreptează-ne pre noi din nevoi, povăţuindu-ne la mântuirea cea veşnică.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat.

Neplecându-se de demult cuvintelor lui Dumnezeu celor negrăite şi dumnezeeşti, Valaam vrăjitorul; s'a arătat îngerul în răspintii asinului, şi

înfricoşat l-a mustrat, cuvântător pre dobitoc arătându-l, i-a schimbat cunoştinţa firii.

Prins fiind Petru, şi în temniţă rămâind, i s'a arătat ingerul lui Dumnezeu, scăpându-l din mâinile lui Irod, din legături şi din moarte. Pentru aceasta veniţi toţi ca pre nişte dumnezeeşti păzitori ai sufletelor şi ai trupurilor, pre înţelepţii Arhangheli să-i cinstim.

Slavă:

Impărechierile războaielor, şi eresurile Bisericii, şi toate smintelele, îngeri, arhangheli dumnezeeşti, puteri ale lui Dumnezeu, stricaţi-le cu rugăciunile voastre, cele deapururea către Dumnezeu, şi pre noi în pace ne păziţi.

Şi acum, a Născătoarei:

In două fiinţe pre tine unul Dumnezeul făpturii te ştim, întru amândouă lucrările şi voile, fiind neamestecat Fiul lui Dumnezeu, cel ce ai luat trup din Fecioară; al căreia chip pre Icoane Il cinstim.

CATAVASIE.

Spăimântatu-s'au toate...

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşelilor fiind „încunjurat, chem adâncul „milostivirei tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule „scoate-mă."

Să nu mă arăţi dracilor spre bucurie la judecata ce va să fie, Stăpână; ci cu bună voinţă să cauţi spre mine, pre judecătorul şi Fiul tău rugându-l.

Cu gândurile te-am mâniat, Doamne, şi cu faptele mele cele viclene şi fărădelege, spre rugăciune aduc pre Maica ta, îndurându-te Mântuitorule.

Scapă-mă de osândă Stăpână, pre mine cel ce însu-mi m'am osândit cu greşelile mele, ca ceea ce ai născut pre Ziditorul şi Dumnezeul tuturor, cu totul lăudată.

Alt Canon, Irmos:

Ca Iona din chit Doamne...

Cu dumnezeească cuviinţă din cele ce n'au fost Doamne, cu Cuvântul tău ai adus fiinţele cereştilor şi nemuritoarelor oşti, luminoşi făcându-i pre dânşii.

Tăinuitori cinstiţi ai laudei lui Dumnezeu v'aţi făcut, cei ce sunteţi fără de trupuri, cetăţeni dupre adevăr cerescului şi dumnezeescului cort, Făcătorului dupre vrednicie slujind.

Inţelegătoarele cete ale celor fără de trupuri, pre tine Fiul lui Dumnezeu cel fără de înce-

put te laudă neîncetat, și te prea măresc ca pre Făcătorul și Ziditorul a toate.

A Născătoarei:

Pre cela ce împreună cu Tatăl întru cele prea înalte, fără de început șade, Preacurată, în brațele tale a-l purtà te-ai învrednicit. Pre carele, Curată, milostiv dă-l nouă robilor tăi.

Alt Canon, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Pre cei fără de trupuri, ce sunt ca niște foc și văpaie și lumină, din stricăciunea cea trupească mintea ridicându-ne cu buze de luat pre cei fără de materie, cu frică întru cântări să-i cinstim.

Potoliți viforile patimilor, Arhangheli, și alinați împreună cu acelea toate smintelele credinței, sfinților mai marilor voievozi ai Treimii, cei ce sunteți în chipul focului.

Slavă:

Arhanghelii lui Dumnezeu, căpeteniile celor fără de trupuri, cu folosirile voastre de tot eresul mântuiți-ne pre noi, Mihaile Voievodule și Gavriile, mai marii îngerilor.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântecele celeia ce nu știe de bărbat, te-ai arătat de bună voie întrupat, cela ce ești fără de trup ca un Dumnezeu, Hristoase. Și purtător de trup, ca un om ai fost; al căruia chipul asemănării, credincioșii îl cinstim.

CATAVASIE.

Ințelepții lui Dumnezeu...

CONDAC, glasul al 2-lea.

Mai marilor voievozi ai lui Dumnnzeu, slujitorilor dumnezeeștei slavei, povățuitorii oamenilor, și căpeteniile îngerilor, ceea ce este de folos cereți nouă și mare milă, ca niște mai mari voievozi ai celor fără de trupuri.

ICOS.

Zis-ai iubitorule de oameni întru Scripturile tale; că mulțimea îngerilor se bucură în Cer, pentru un om ce se pocăește, cela ce ești fără de moarte. Pentru aceasta noi cei ce suntem întru fărădelegi, unule știutorule de inimi, cela ce ești fără de păcat, pre tine a te rugà, pururea îndrăznim, ca pre un milostiv, ca să te înduri, să ne trimiți nouă celor nevrednici umilință, Stăpâne, dându-ne nouă iertare; că pentru noi toți se roagă ție mai marii voievozi, ai celor fără de trupuri.

Intru această lună în 8 zile Soborul mai marilor Arhistratigi Mihail și Gavriil, și al tuturor cereștilor fără de trupuri puteri.

Stih: Mihaile cântare potrivită ţie a-ţi cântà voiam:
Insă ce a cântà cuviincios, nematerialnic nu am.
Văzând pre Gavriil marele înger al bucuriei binevestitor.
Mai vârtos de el mă bucur şi mă întraripez cu al lui dor.
In a opta zi cu laude se slăvesc;
Voievozii cetelor cereşti, şi se cinstesc.

La adunarea celor nouă cete, Serafimii, Heruvimii, Scaunele, Domniile, Stăpâniile, Incepătoriile, Puterile, Arhanghelii şi Ingerii.

Stih: Cuviincios ceva celor nouă cete îngereşti şi de ar voi,
Care frământătură de nouă luni ar puteà vorbi?

Mihail prea încuviinţatul mai marele preste cetele puterilor celor fărădetrupuri, şi în legea veche, şi în cea nouă a arătat ce este Darul Evangheliei, şi arată multe faceri de bine neamului omenesc. Că de vreme ce pizmaşul şi luptătorul mântuirii noastre înălţându-se s'a mândrit împrotiva Ziditorului său, şi a zis: Pune-voiu scaunul meu deasupra norilor şi lăudându-se, că voiu fi asemenea cu cel înalt, a căzut din cinstea arhanghelicească, precum grăeşte Domnul: (Văzut-am zice pre satană, ca fulgerul din Cer căzând). Asemenea cu dânsul şi ceata ce erà sub dânsul înălţându-se, a căzut. Acest deapururea lăudat, păzind ca o slugă credincioasă credinţa către Stăpânul şi arătând multă nevoinţă spre neamul nostru, a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu ca să fie mai mare preste cetele înţelegătoare. Că văzând că a căzut vicleanul, strâns'a cetele îngereşti, şi a zis: Să luăm aminte: Lăudat-au cu glas pre Domnul tuturor, ca cum ar fi zis: Să luăm aminte noi cei ce suntem zidiţi, ce au pătimit cei ce erau cu noi? cari până acum au fost lumină, şi acum s'au făcut întunerec. Pentru aceasta o adunare ca aceasta s'a numit soborul îngerilor, adică luarea aminte, şi împreunare şi unire. Aceasta dar marele folositor, şi de binefăcător mântuirii noastre, înmulţind, şi întinzând spre mulţi multe faceri de bine mântuirii, s'a arătat la mulţi văzându-se. Că s'a arătat lui Avraam, şi lui Lot la pustiirea şi pierderea Sodomei. Arătatu-s'a lui Iacov când fugea de frate-său. Mers'a înaintea taberii fiilor lui Israil, când se mântuià, şi a scăpat de robia şi de chinul Eghiptenilor. Arătatu-s'a lui Valaam, când mergeà să blesteme pre Israil. Şi către Isus a lui Navì a zis, când l-a întrebat: Eu, Arhistratigul puterilor Domnului acum am venit. Acesta a cufundat de tot şi râurile ce se revărsase de păgâni auspra agheazmei şi a Bisericii. Se află şi altele multe ce se zic pentru dânsul în istoriile Sfintei Scripturi. Pentru aceasta şi noi având pre acesta ajutor, şi păzitor vieţii noastre, prăznuim astăzi prea cinstitul lui praznic. Impreună cu sfântul Arhanghel Mihail prăznuim astăzi şi pre prea frumosul şi prea veselitorul Arhanghel Gavriil. Pentrucă şi acesta multe faceri de bine a făcut neamului omenesc, atât în legea veche cât şi în cea nouă. Căci în proorocia lui Daniil se pomeneşte însuşi numele lui, când tâlcueşte Daniil visul ce a văzut pentru împăraţii Mezilor şi ai Persilor şi ai Elinilor «Gavriile, zice, fă-l pre «acela (adecă pre Daniil) să înţeleagă vedenia». (Daniil 8, 16). Şi iarăş acestaş Gavriil a arătat aceluiaş Daniil, că după şaptezeci de săptămâni de ani, adică după patru sute nouăzeci şi şapte de ani, are să vie Hristos. «Şi iată zice bărbatul «Gavriil, pre carele l-am fost văzut la în«ceputul vedeniei zburând, şi s'a atins «de mine ca în ceasul jertfei de seara. «Şi m'a făcut să înţeleg, şi celelalte». (Daniil, 9, 21). Acesta este carele a binevestit femeiei lui Manoe, că are să nască pre Samson. Acesta este carele a binevestit lui Ioachim şi Annei că vor să nască pre Doamna şi Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea.

Iară în legea nouă, acesta a binevestit Zahariei, stând deadreapta altarului tămâierii, cum că va naşte pre marele Ioan înainte Mergătorul. Acesta a hrănit şi pre pururea Fecioara Maria doisprezece ani în lăuntru în sfintele sfintelor cu hrană cerească. Acesta însuşi, şi cine se îndoeşte? A binevestit Născătoarei de Dumnezeu, că va naşte dela Duhul Sfânt pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta s'a arătat lui Iosif în vis, precum zic mulţi, şi i-a zis să nu se teamă, ci să ià pre Mariam femeia sa, că ce s'a zămislit

într'însa este dela Duhul Sfânt. Acesta s'a arătat și păstorilor și bine le-a vestit, că s'a născut Hristos Mântuitorul lumii. Acesta și în vis a zis lui Iosif să ia pruncul și pe Muma lui și să fugă în Eghipt. Și iarăș acesta însuș i-a zis să se întoarcă în pământul lui Israel. Mulți însă din sfințiții învățători și din scriitorii de cântări socotesc, cum că Dumnezeescul Gavriil a fost și îngerul acel îmbrăcat în veșmânt alb, carele pogorându-se din Cer, a răsturnat piatra de pre ușa mormântului lui Iisus dătătorului, de viață, și a șezut deasupra ei. Și el a fost carele a binevestit mironosițelor Învierea Domnului. Și ca să zicem mai cuprinzător, dumnezeescul Gavriil a slujit la iconomia tainei întrupării Cuvântului lui Dumnezeu din început până în sfârșit. Pentru aceasta și Biserica lui Hristos îl prăznuește pre el împreună cu arhanghelul Mihail, și chiamă Darul și ajutorul lui. Rugându-i ca prin ajutorul și rugăciunile lor, și în veacul de acum să aflăm scăpare de rele, și în cel ce va să fie să ne învrednicim bucuriei cerești și împărăției. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă „văpaie a ridicat; iară Hristos „a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului, „cela ce este bine cuvântat și „și prea mărit".

Tăria mea și lauda, și mântuire și folositoare, și zid nebiruit fiind, Stăpână, pre dracii cei ce se oștesc asupra mea, bate-i, cari totdeauna caută să mă omoare pre mine.

Pre Dumnezeu întrupându-l din feciorescul tău sânge, ai îndumnezeit Fecioară omenirea. Pentru aceasta mă rog ție, pre mine cel spurcat cu patimile, și stricat cu meșteșugirile vrăjmașului, mă izbăvește cu rugăciunile tale.

Cuptorul mai 'nainte a închipuit naşterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană; că pre tineri nu i-a ars, precum nici pântecele tău, focul cel nesuferit. Pentru aceasta mă rog ție, scapă de focul cel veșnic pre robul tău.

Alt Canon, Irmos:

Coconii evreești în cuptor...

Celui ce-i stau înainte neîncetat mulțimile îngerilor cele slujitoare, vederea feței neputând să o vază, strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeule în veci.

Lumină ai arătat. îndurate, ființa îngerilor tăi cea fără de materie, cari, plini fiind de lumina cea negrăită, neîncetat strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeule în veci.

Cu Cuvântul tău cel ipostatnic, mulțimea îngerilor ai făcut, și sfințindu-o cu dumnezeescul Duh o ai învățat Dumnezeu să numească pre Treime, Dumnezeule în veci.

A Treimii:

Trei fețe cunoscând, slăvim

ființa cea nehotărîtă, pre Tatăl, pre Fiul, împreună cu Duhul, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeia venind tinerii...

Cu cetele celor fără de trupuri și neamul omenesc, veniți să ne veselim întru această vestită zi, săvârșind pomenirea Arhanghelilor ai lui Hristos, cântând: Sfânt, sfânt, sfânt ești Dumnezeul părinților noștrii.

Ca niște iubitori de streini de demult, Avraam de Dumnezeu văzătorul, și Lot măritul, a ospătat pre îngeri, și a aflat împărtășire cu îngerii, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeul părinților noștrii.

Slavă:

Lui Manoe viteazului, și lui Tovit prea înțeleptului s'au arătat îngerii, răsplătindu-le nevoințele vieții dupre vrednicie; și tinerilor celor ce erau în cuptorul cel cu foc, îngerul oare când le-a stins văpaia.

Și acum, a Născătoarei:

Toată firea noastră din Fecioară o ai purtat fără schimbare Iisuse, cu firile îndoit, și cu un Ipostas, ca Părinții pre tine te mărturisim. Al căruia și chipul cu credință îl cinstim, zugrăvindu-te.

Catavasie: N'au slujit tăpturii.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările „s'au despărțit cu dumnezeeasca poruncă, pre Haldei „arzând, iară pre credincioși „răcorind, pre cei ce cântau: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Suflete al meu râvnește cele bune, prin purtarea ta de grijă de lucruri dumnezeești, depărtându-te dela cele rele; căci ai pre Maica lui Dumnezeu rugându-se pentru tine, și folositoarea tuturor cea nerușinată, ca pre o milostivă și de oameni iubitoare.

Dezlegat-ai de legătura osândirii cei de demult omenirea, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ție, dezleagă toată legătura inimii mele, Preacurată, legându-mă cu dumnezeeasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născându-o, inima mea ceea ce se mâhnește pentru ocara greșelilor, Născătoare de Dumnezeu luminează-o, și slavei cei pururea veșnice mă arată părtaș, ca cu credință să te măresc.

Alt Canon, Irmos:

Pre Domnul cel ce în munte...

Vieții îngerești să rîvnim, și gândurile să ne ridicăm la înălțime, și cu dânșii netrupește să cântăm, pre Domnul lăudându-l întru toți vecii.

Dănțuitorii dănțuirii cerești, carii încunjură scaunul slavei, și împrejurul lui Dumnezeu pururea se întorc, îngerii îl laudă și-l prea înnalță întru toți vecii.

Treimii cei ce a făcut pară de foc fără materie, pre cei ce slujesc întru înălțime neîncetat, să ne închinăm, și să o prea mărim întru toți vecii.

A Născătoarei:

Căruia în Cer îi stau cu cutremur mulțimi de îngeri și de arhangheli, pre acela în brațe te-ai învrednicit a-l purtà. Pre carele de Dumnezeu Născătoare, roagă-l să mântuească pre cei ce-l prea măresc pre el întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Mai mare îngerilor este Mihail arhanghelul. Dar se prea mărește dupre vrednicie împreună cu dânsul mai luminat, Gavriil, tăinuitorul Darului, și vestitorul Fecioarei cel cinstit, voievodul celor fără de trupuri, mai 'nainte bucurie vestind, celor ce strigă: Popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Cetele îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le Iezechiil, mai 'nainte spuind, a propoveduit. Intru cari Serafimii cei cu câte șase aripi înainte stau, și Heruvimii cei cu ochi mulți încunjurau, cu cari pre arhanghelii cei prea luminați a văzut, pre Hristos prea mărindu-l întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cum că înfricoșată va să fie venirea judecății tale, arătată făcându-o Daniil, mai 'nainte a grăit: Că scaunele s'au pus, și cel vechiu de zile a șezut și mii de îngeri a adus, cari stau înainte cu frică, și cu glasuri fără tăcere strigau Treimi întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, de bună voie s'a arătat din Fecioară, și cu noi de un chip, neamestecând una întru alta, cele ce sunt ale înfricoșatei uniri; că unul același întru amândouă se arată. În două firi, și întru'un Ipostas, al căruia acum chipului asemănării ne închinăm.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioși...

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui celui fără de început Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim".

Gustând mâncare necuviioasă Adam, moarte din pom cu amărăciune a cules. Iară Fiul tău pre lemn pironindu-se, dulceața nemuririi a izvorît, Preacurată. Pentru aceasta pre tine te cinstim.

Impărăteasă ești a Impăratului și Domnului, mai pre sus de cuvânt născând pre cel ce a stricat împărățiile iadului. Pre carele Fecioară cu osârdie roagă-l, împărăției cei de sus, să învrednicească pre toți cei ce te cinstesc pre tine.

Imbunătățează Stăpână smerită inima mea cea înrăutățită prin potopurile desfătărilor, ca ceea ce ai născut pre cel bun și ca o prea bună mă bagă prin ușile cele bune ale pocăinței.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Pre tine cel ce ai împreunat negrăit Hristoase, cu cele cerești, cel pământești, și o Biserică ai făcut îngerilor și oamenilor, neîncetat te slăvim.

Îngeri și Arhangheli, Scaune, Stăpânii și Domnii, Căpetenii și Puteri, Heruvimi și Serafimi, cu Născătoarea de Dumnezeu, pentru lume rugați-vă.

Folositori tuturor arătându-vă Mihaile, cu Gavriil, cercetați pre cei ce din dragoste cinstesc întru tot prăznuită pomenirea voastră, și pre cei ce cântă cu credință, mântuiți-i de toată încunjurarea.

A Născătoarei:

Pre Cuvântul cel fără de început l-ai primit, cel ce a voit firea mea a o înoi, și pre acesta întrupat l-ai născut Fecioară. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Cu adevărat de Dumnezeu...

Celor ce bolesc, și celor ce umblă pre apă, și celor din nevoi, spre mântuire ajutători v'ați arătat, mai marii celor fără de trupuri, Mihaile și Gavriile.

Impreună cu cetele Heruvimilor și ale Scaunelor dănțuind, ca un voievod al îngerilor, și tăinuitor al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi Mântuiorului, Mihaile.

Slavă:

Ca niște păzitori ai lumii, și ai Bisericii, și mai mari cetelor puterilor celor de sus, rugați-vă pentru noi Mântuitorului.

Și acum, a Născătoarei:

Cu un glas de Dumnezeu Născătoare pre tine te prea mărim; că din patimi și din primejdii ne mântuești pre noi, și rugăciunile noastre întru cele bune le plinești.

Catavasie:

Tot neamul pământesc...

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Ca pre un apărător și dădător de bunătăți neamului omenesc, și prea bun povățuitor, dumnezeescule voievod, te-a arătat pre tine Făcătorul și Dumnezeu, și cu slavă negrăit pre tine te-a cinstit, spre a strigă neîncetat cântarea cea de biruință cea întreit sfântă și Dumnezeească.

Altă Podobie: Femei auziți...

Negrăit fiind luminat cu dumnezeeștile străluciri, ale prea luminatei Treimi, încunjuri toată făptura, ca un fulger Arhanghele, plinind dumnezeeasca poruncă, Mihaile, cela ce ești în chipul fulgerului, apărând și păzind și acoperind, pre cei ce luminat te laudă pre tine.

Slavă:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Stăpâniilor, Puterilor, Arhanghelilor, Ingerilor, Domniilor, Scaunelor și Căpeteniilor, mai mare dela Dumnezeu ești pus, dumnezeescule voievodule Mihaile prea slăvite. Deci, stând înaintea scaunului celui nesuferit, acopere, apără păzește, mântuește pre toți cei ce cu credință te cinstesc pre tine, folositorul lumii.

Și acum, a Născătoarei:

Mai cinstită ești decât mărirții Heruvimi și înfricoșații Serafimi, prea lăudată, și fără de asemănare mai slăvită și decât toți sfinții îngeri mai sfântă Preacurată; că pre Ziditorul tuturor negrăit cu trup l-ai născut Născătoare de Dumnezeu. Pre carele roagă-l să dăruiască robilor tăi mântuire.

LA HVALITIE

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Cea ce ești bucuria cetelor...

Ca pre un povățuitor al cetelor cerești, și al oamenilor celor de pre pământ, tare folositor, păzitor și mântuitor, pre tine te lăudăm cu credință, Mihaile, mai marele voievod, rugându-ne, de toată durerea de

stricăciune făcătoare să ne mântuești pe noi.

De două ori.

Mai mare cetelor dumnezeeștilor puteri celor de sus, astăzi împreună chiamă cetele omenești, împreună cu îngerii o prăznuire luminată să facă, a soborului lor celui dumnezeesc, și împreună să cânte lui Dumnezeu, cântarea cea întreit sfântă.

Sub acoperemântul dumnezeeștilor tale aripi, păzește-ne pre noi cei ce cu credință alergăm, Mihaile, dumnezeească minte, și ne acopere în toată viața și în ceasul morții, Arhanghele, tu ne fii ajutor milostiv nouă tuturor.

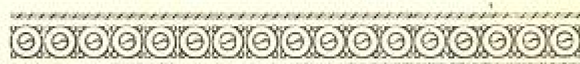
Slavă, glasul al 5-lea:

Unde umbrează Darul tău Arhanghele, de acolo se gonește puterea diavolului. Că nu suferă să rabde lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgețile lui cele de foc purtătoare, cele pornite asupra noastră, stingele cu mijlocirea ta, apărându-ne pre noi de smintelele lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele.

Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii dupre datorie, cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Slavoslovia cea mare, Ecteniile și Otpustul. Ceas 1. Și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul cel dintâi. Peasna 3 pe 4. Și dintru al doilea, Peasna 6 pe 4. Prochimen, glasul al 4-lea. Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri... Stih: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul... Apostolul către evrei: *Fraților, de vreme ce s'a făcut adevărat Cuvântul ce s'a grăit prin îngeri...* Aliluia glasul al 2-lea. Lăudați pre Domnul toți îngerii lui... Stih: El a zis și s'a făcut... Evanghelia dela Lucà: *Zis'a Domnul ucenicilor săi: Cela ce ascultă pre voi, pre mine mă ascultă...*

CHINONICUL.

Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri, și slugile tale pară de foc.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Sfinții mucenici Onisifor și Porfirie și cuvioasa maica noastră Matroana. Și cuvioasa Theoctista cea din Lesvi.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale mucenicilor 3 și ale Cuvioasei 3. Stihirile mucenicilor, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Fericite mucenice pătimitorule Onisifore, mărturisit-ai pre Hristos Dum-

nezeu, pătimind foarte tare înaintea divanului celui fărădelege. Şi ai suferit rane de bătăi, şi arsuri preste tot trupul. Pentru aceasta te-ai încununat cu cununa biruinţei, cu mâna cea începătoare de viaţă, prea lăudate.

Mucenice pătimitorule, Porfirie, cu văpselele sângiurilor tale, ţi-ai văpsit porfiră prin Darul şi puterea Duhului. Cu carele îmbrăcându-te te-ai arătat prea luminat, împărăţind dimpreună cu însuş Impăratul, Dumnezeul nostru, în veacuri, mărite. Pre carele neîncetat roagă-l totdeauna, să ne mântuim noi toţi.

Mucenicilor, vrednicilor de laudă, pentru viaţa tuturor omorându-vă sfinţit, v'aţi întins pre grătar ars bucurându-vă şi târându-vă legaţi de cai, aţi primit dumnezeesc sfârşit. Pentru aceasta vă măriţi şi vă fericiţi, rugându-vă pentru noi totdeauna fericiţilor.

Alte Stihiri ale Cuvioasei, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Săltările trupului le-ai supus sufletului înţeleapto, prin ostenelile pustniciei şi ai urmat lui Hristos, locuind în mijlocul pustnicilor prea cu cucernicie, o Matroano! stingând aprinderile dezmierdărilor, şi aprinzând mai tare dorirea cea către Ziditorul.

Zidit-ai lui Dumnezeu locaş sfinţit, spre folosul tuturor, făcându-te locaş Duhului prea înţeleapto prin curăţia sufletului şi ai povăţuit suflete către nevoinţele cele pustniceşti ale pustniciei, şi le-ai adus pre ele mântuite, ca o zestre Stăpânului; cu care dimpreună cu credinţă te cinstim.

Fecioarele au iubit pre Mirele şi Domnul, ascultând de învăţătura ta şi lepădând neputinţa trupului prin Duhul, au biruit patimile cu osârdie întru bună credinţă, şi au intrat dimpreună cu tine, Matroano, în cămara cea cerească a Mirelui bucurându-se totdeauna.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, carele s'a făcut om pentru iubirea de oameni, şi a luat din tine frământătura noastră, şi cu adevărat ne-a îndumnezeit; nu mă trece cu vederea, Preacurată, acum pre mine cel scârbit, ci milostiveşte-te degrab şi mă izbăveşte de toată vrăjmăşia, şi vătămarea vicleanului.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine, Doamne, pironit pre Cruce, Mieluşaua şi Maica ta, mirându-se, a strigat: Ce vedere este aceasta Fiule dorite? Acestea au răsplătit ţie norodul cel necredincios, şi călcător de lege, carele s'a îndestulat de multe minunile tale? Dar slavă pogorîrii tale cei negrăite, Stăpâne.

Troparul mucenicilor, glasul al 4-lea:

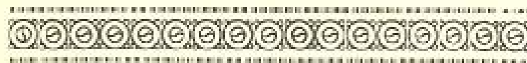
Mucenicii tăi Doamne...,

Slavă, a Cuvioasei, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfântului 2 pe 8, CANONUL mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Folos aduci celor ce te laudă pre tine fericite..

Facerea lui Iosif.

Peasna I, glasul al 4-lea, Irmos.

Cânta-voiu ţie, Doamne Dumnezeul meu, că ai scos pre norod din robia Fghiptului, şi ai acoperit pre Faraon „cu căruţele lui şi puterea lui".

Sosit-a pomenirea ta cea cinstită, aducând celor ce te laudă cu credinţă, folosire dumnezeească, întru care te rugăm, adu-ţi aminte pentru noi toţi, fericite.

Având cugetul tău cel viteaz plin de îndrăzneală, de Dumnezeu însuflate, nu ai băgat în seamă porunca cea fără de socoteală, căci bucurându-te ai pătimit, fericite.

Intărindu-te cu putere cerească Onisifore, ai mers către munci cumplite, şi ai birui toată puterea împrotivnicului.

A Născătoarei:

Incetat-a tirănia morţii, născând viaţa cea nemuritoare lumii, pre Hristos Ziditorul şi Mântuitorul nostru, Fecioară neispitită de nuntă.

Alt CANON al Cuvioasei:

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt lauda Matroanei, cu înţelepciune...

Facerea lui Iosif.

Peasna I, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului toate...,

Fiind totdeauna îndumnezeită cu cetele îngereşti, prin împărtăşirea cea dumnezeească Matroano, mântueşte cu rugăciunile tale, pre cei ce te cinstesc pre tine.

Aprinzându-te cu totul de dumnezeasca dragoste, cu ploile înfrânării, ai stins văpaia desmierdărilor, celor pierzătoare de suflet.

Slavă:

Arătatu-te-ai vas cinstit al Stăpânului, Matroano, curăţindu-ţi inima de patimile trupului prin pustnicie.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce ai născut lumii dumnezeească mântuire, şi chemare din nou, mântueşte cu rugăciunile tale pre cei ce aleargă cu credinţă către tine, Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au încins cu putere. Pentru „aceasta s'a întărit întru Domnul „nul inima mea".

Mărturisind mucenicii în privelişte pre Cuvântul întocmai cu Tatăl, şi cu Duhul, bărbăteşte au lepădat întreitele valuri ale chinurilor.

Intărindu-ţi, mucenice, picioarele tale fără de greşală pre piatra credinţei şi a mărturisirii, nu te-ai clătit Onisifore de vânturile celor fărădelege.

Cu tot gândul mergând către Hristos cel dorit, fericite mucenice, nu simţiai durerile cele de bătăi, prea fericite.

A Născătoarei:

Caută Preacurată să mă mântuesc, că prin dumnezeească voire, ai întrupat pre cel ce toate le face, pre Dumnezeu Cuvântul, mai pre sus de cuvânt şi de cuget.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea celor...

Cu toiagul dumnezeeştei credinţe, ai tăiat marea patimilor, dumnezeeşte arătând sufletelor calea trecerii cei drepte.

Arătatu-te-ai înfrumuseţare sihastrilor, cu adevărat prea cinstită, dobândind viaţa sihastrilor cea curată şi fără de prihană.

Slavă...

Dezbrăcatu-te-ai de omorîrea patimilor celor făcătoare de stricăciune, mărită, şi prin vieţuirea cea cu bună credinţă ai dezbrăcat pre vrăjmaşi.

Şi acum, a Născătoarei:

Impreunatu-s'a în pântecele tău Ziditorul trupului Preacurată, rămâind cel ce a fost şi mai 'nainte, ca să dăruească oamenilor cele bune.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi „şi pre tine te laudă Duhul „meu".

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: Căutând cele de sus...

Doimea cea de mucenici, tare pătimind, mândria vrăjmașului pre pământ o a surpat, luminându-se cu Darul Treimii cei nezidite, Măriților Onisifore și Porfirie, rugați-vă neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Intăritu-s'au cu dumnezeeasca putere, împuternicitu-s'au ostașii lui Hristos, a surpà sfaturile cele viclene ale vrăjmașilor, împreună fiind legați de cai neînvățați, cer dela Dumnezeu iertare greșelilor, și dezlegare de ispitele cele viitoare, și mântuire de cele cumplite. Pentru aceasta îi lăudăm totdeauna, ca pre niște plăcuți lui Dumnezeu, cari neîncetat se roagă pentru noi toți.

Sedealna mucenicilor, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Aprinzându-vă cu focul doririi cei dumnezeești, nicidecum nu v'ați ars fericiților, de atingerea focului celui simțitor; iară înșelăciunea o ați ars. Și târându-vă fără de milă purtătorilor de chinuri, ați luat sfârșitul cel pururea pomenit, și ați dobândit mărire.

Slavă, a Cuvioasei, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Amăgind cugetele vrăjmașului cu cuget bărbătesc, Matroano, ai alergat către viața cea duhovnicească, bucurându-te cu adevărat, și neabătut săvârșind călătoria, ai luat dela Hristos Darul Duhului, ceea ce ești gânditoare de Dumnezeu. Drept aceea verși rîurile vindecărilor, celor ce cu dragoste cinstesc pomenirea ta, pururea pomenită, lauda sihastrilor. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruească celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Laudă de mulțumită dupre datorie aduc ție, Stăpână, ca văduva aceea doi fileri, pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperământ și ajutor scoțându-mă totdeauna din ispite și din scârbe. Pentru aceea ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie mântuindu-mă de cei ce mă necăjesc, strig către tine din inimă: Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi! Rugându-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să mi se deà, că pre tine te am nădejde eu, nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea.

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce a glăsuit lăcrămând și cu amar a strigat:

Lumea se bucură luând mântuire; iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea, care rabzi pentru milostivirea milii, Dumnezeule prea bunule, îndelung răbdătorule Doamne, către care să strigăm cu credință: Milostivește-te spre noi Fecioară, și ne dăruește iertare de greșeli nouă, celor ce ne închinăm cu credință patimilor lui.

Peasna 5, Irmos:

Milostive, pentru dragostea „chipului tău ai stătut „pre Crucea ta, și s'au „topit neamurile; că tu ești iu- „bitorule de oameni, tăria mea „și lauda“.

Lumina cea strălucitoare a ostenelelor tale, mucenice Onisifore, a tras cu dragoste pre dumnezeescul Porfirie să pătimească împreună cu tine pentru credință.

Puind tiranii pre grătar ars, au întins pre mucenicii lui Hristos; cari s'au bucurat arzând cu Duhul.

Ca o junghiere săvârșită și ca o jertfă curată, bucurându-vă v'ați adus Stăpânului tuturor, răbdătorilor de patimi, pentru aceasta vă fericiți.

Pre tine cel ce te-ai plecat cu cugetul Stăpânului, nici decum nu a putut să te înșale graiurile cele viclene, Porfirie, gânditorule de Dumnezeu, prea fericite.

A Născătoarei:

Intrupat ai născut pre Dumnezeu Cuvântul Fecioară, binevoind ca să se asemene cu toți pentru milostivirea milii, Stăpână cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Cu picăturile lacrimilor tale ai adăpat inima ta, și prin Dumnezeescul Dar, ai crescut spic însutit al faptelor celor bune, o Matroano.

Intărindu-ți armele cugetului către Hristos, nu te-ai clătit de supărările dracilor celor vicleni, vrednico de laudă.

Slavă:

Cu cuget viteaz lăsându-ți soțul, și turburarea vieții, ai poftit jugul lui Hristos, și ai mers pre urma lui.

Și acum, a Născătoarei:

Ne părăsind cele cerești, Dumnezeu, se smerește în pântecele tău, și se măsoară cel nemăsurat, Preacurată, risipind greșelile lumii cele nemăsurate.

Peasna 5, Irmos:

Tu, Doamne, lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă care întorci dintru „întunerecul necunoştinţei pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Stâlpii Bisericii lui Hristos, cei neclătiţi, s'au arătat nestrămutaţi de clătirea muncilor cu puterea Duhului.

Chipurile dumnezeilor celor spurcaţi, le-aţi subţiat şi v'aţi arătat chip de bună credinţă şi de bărbăţie, cinstiţilor mari mucenici.

Cu armă adevărată v'aţi încins dela Dumnezeu, lepădându-vă cu credinţă de vrednicia cea vremelnică; şi bucurându-vă aţi pătimit.

A Născătoarei:

Sălăşluitu-s'a întru tine încăpând cel neîncăput şi te-a arătat mai desfătată decât cerurile, pre tine Fecioară; pentru aceasta te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strig către...

Imbrăcându-te cu închipuirea cea sfântă, o Matroano! Pre vrăjmaşul cel făcător de rău l-ai îmbrăcat cu ruşine.

Cu cele trecătoare ai schimbat cele ce vor să fie, şi în locul soţului, ai dobândit pre logodnicul cel fără de moarte, pre luminătorul sufletelor noastre.

Slavă:

Aducând rugăciune de toată noaptea Stăpânului, Matroano, ai adormit desmerdările trupului.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Stăpânul celor morţi şi celor vii, omoară patimile inimii mele, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Peasna 6, Irmos:

Venit-am întru adâncurile „mării şi m'a înnecat pre „mine viforul păcatelor „mele celor multe; ci ca un „Dumnezeu scoate dintru „adânc viaţa mea, mult mi„lostive".

Răbdând durerile chinurilor, mucenice Onisifore, ai săvârşit călătoria mărturisirii şi făcându-te biruitor, ai luat darurile cele cereşti.

Fiind legaţi cu credinţă unul de altul, legându-vă pre amândoi şi târându-vă, aţi răbdat dezlegarea trupului, ca nişte tari pătimitori, împreunându-vă cu Domnul.

Fiind legaţi de cai şi târîţi în silă dela judecătorul cel cu obiceiu prea rău; măriţi mucenici ai Domnului, v'aţi învrednicit dumnezeescului sfârşit.

A Născătoarei:

Ai născut Fecioară pre Dătătorul de lege, pre cel mai pre sus de legile firii, carele ai înnoit firea noastră cea sfărâmată, pre carele roagă-l să mă mântuească pre mine cel sfărâmat de păcate mari.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Ca o pasăre cu bun viers, cântând cu dulceaţă în câmpul pustniciei, ca pre nişte paseri înţelegătoare, ai tras adunare de sfinţite femei, scăpând de vânăturile vrăjmaşului, Matroano cu duhul.

Trupul ţiind cu dragostea înţelepciunii şi înfrânând patimile prea cuvioasă, iară frumseţea sufletului, luminat înfrumseţând lui Hristos, te-ai arătat frumoasă şi bine împodobită, Matroano, de Dumnezeu înţelepţiită.

Slavă:

Viaţa cea îngerească ai poftit pre pământ, lăudând neîncetat pre cel ce s'a întrupat pentru noi, din sfânta Fecioară, pentru mulţimea bunătăţii, şi firea femeiască a întărit asupra vrăjmaşului celui viclean.

Şi acum, a Născătoarei;

Robită erà firea oamenilor la păcat. Dară o ai slobozit pre ea dintru acea robie rea, tu, Născătoare de Dumnezeu, născând pre Stăpânul tuturor; carele ne-a arătat nouă uşile vieţii, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăţi şi viaţa „mea s'a apropiat de iad şi ca „Ionà, mă rog: Dumnezeule, „din stricăciune scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Trupul tău cu postul ţi-ai topit, în mijlocul bărbaţilor locuind Matroano, la rugăciuni te-ai zăbovit, Stăpânului dumnezeeşte slujind. Pentru carele toate le-ai lăsat, cu cuvioşie viaţa săvârşindu-ţi.

ICOS.

Deschide-mi gura mea, Hristoase al meu, ca să laud şi să spui bune nevoinţele Cuvioasei tale iubitorule de oameni. Că toate lăsându-le şi iubindu-te

pre tine unul Mirele său, cele de pre pământ, toate ca nişte stricăcioase le-a socotit. Şi chipul Crucii cei de viaţă purtătoare întru sine închipuindu-l, semeţiile dracilor a surpat, şi până în sfârşit pre dânşii i-a pierdut, cu cuvioşie viaţa săvârşindu-şi.

Intru această lună în 9 zile, sfinţii mucenici Onisifor şi Porfirie.

Stih: Cu cai Onisifore către Dumnezeu alergând;
Ai şi pre slugă împreună călătorind.
La locaşul cel ceresc v'aţi suit;
A noua zi, o nevoitorilor, şi v'aţi odihnit.

Aceşti sfinţi Onisifor şi Porfirie, fiind goană asupra creştinilor, au fost pâriţi, că sunt creştini, şi aducându-se înaintea judecăţii, au stătut tare şi fără de frică, mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, făcător al Cerului şi pământului. Deci, pentru această mărturisire, au suferit multe rane de bătăi, şi arsuri preste tot trupul. De aceea i-au pus pre un grătar de fier ars, şi întru toate muncile acestea uitându-se la câştigarea binelui celui veşnic, măcar că pătimiau de cei fără de Dumnezeu, dar se uşurau dela Dumnezeu. Iară păgânii aceia şi nemilostivii, văzând, că nu pot strică sfinţilor nimic, spre mai multă turburare se întindeau şi legându-le cinstitele picioare de cai sălbateci, îi goneau slujitorii, trăgându-i multe ceasuri preste spini şi ciulini, şi locuri colţoroase de le rumpeà carnea. Şi aşà şi-au dat sufletele la Dumnezeu. Atuncea nişte creştini, luând pre ascuns sfintele lor moaşte, le-au pus în satul Pangheanilor, slăvind şi binecuvântând pre Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Matroanei.

Stih: Matroana de viaţa viitoare s'a învrednicit
Ca ceea ce în viaţă cu cuviinţă pentru aceasta a trăit.

Aceasta a fost în zilele împăratului Leon celui mare, din Perghia Pamfiliei. Şi măritându-se îşi dobândì o fiică, şi se duse la Constantinopol cu bărbatul ei, fiind de cinsprezece ani, şi cunoscându-se cu o fecioară anume Evghenia, şi râvnind nevoinţa ei, nu lipseà dela biserici, ci petrecea toată noaptea, îndeletnicindu-se în postiri şi privigheri. Aprinzându-şi mai cu căldură dragostea credinţei spre Dumnezeu, lăsă pre fiica sa pre seama unei femei anume Susana. Şi ea îmbrăcându-se în port bărbătesc, se duse la mânăstirea sfântului Vasian; şi prefăcându-se că este eunuc, o primiră monahii. După aceea aflând prea cuviosul Vasian, de cele pentru ea din dumnezeeasca arătare, o trimise la cetatea ce se chiamă Emesia, la o mânăstire de femei. Şi de acolo trecù la Ierusalim. După aceea la muntele Sinai, şi apoi la Berit, unde prin rugăciune scoase izvor de apă într'un loc sec şi uscat. De aceia răbdând multe ispite dela draci, dintr'o arătare şi vedenie se duse iarăş la Constantinopol. Şi văzându-o iarăş sfântul Vasian, o rânduì să şază la mânăstirea ce s'a numìt dela dânsa până astăzi adecă, a Matroanei. Şi trăind până la o sută de ani, cu pace către Domnul a răposat.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei Teoctistei Lesvianca.

Stih: Creşterea Lesvului fecioara Teoctista fiind;
De Ziditorul Dumnezeu ca o mireasă frumoasă se apropie viind.

Aceasta era din cetatea Metimna. Fiind dată de copilă la casa de fecioare, s'a făcut, călugăriţă. Deci ajungând în vârstă de optsprezece ani, s'a dus la satul ce erà acolo aproape, ca să vadă pre sora sa. Tot în acea noapte s'a întâmplat să vie la Mitilina tâlhari criteni, al cărora căpitan era vestitul Nisiris. Deci aceştia luând robi pre toţi ceilalţi cetăţeni, au luat împreună şi pre Cuvioasa şi s'au dus. Iară a doua zi s'au oprit la insula Paros, şi după ce au scos robii la uscat afară, şedeau şi so-

coteau, câte cât să vânză pre fiecarele. Cuvioasa Teoctista, găsind bun prilej, a fugit pre ascuns în pădure, scăpând cu aceasta din mâinile lor. Deci, de atuncea rămâind acolo, a petrecut treizeci de ani fericita, cu rea pătimire, luptându-se cu foamea, cu gerul, cu arsura, și hrănindu-se cu ierburi, și cu verdețuri sălbatice, și nici odată văzându-se de vreun om în vremea aceasta. Ci numai cu Dumnezeu și cu preacurata Născătoare de Dumnezeu (cărora le și vіețuià) vorbind prin rugăciune.

Iară după ce s'au împlinit treizeci și cinci de ani, dupre dumnezeească iconomie, s'a dus la Paros oarecari vânători, ca să vâneze în locul acela fiind pustiu, unde petreceà Cuvioasa; iară unul dintre ei despărțindu-se și urmărind locul ca să afle vânat, a intrat într'o biserică a Născătoarei de Dumnezeu ce se aflà acolo, ca să vază cele ce erau într'însa. Și după ce a văzut cele din biserică și s'a închinat, a ridicat în sus ochii săi, și iată vede deadreapta parte a sfintei mese, ca o țesătură de pânză de păianjeni, ce se clăteà de vânt; și fiindcă a voit să meargă mai 'nainte ca să cunoască bine ceea ce se vedeà, a auzit un glas ce-i ziceà: Stai omule și nu te apropià, căci mă rușinez a mă arătà ție femeie fiind goală. Iară vânătorul înspăimântându-se de năprasnicul glas și temându-se căutà să fugă, căci se ridicase perii capului său, și stau drepți ca spinii. Iară după ce abia, și cu greu și-a venit în sineși, întrebà pre ceea ce a strigat, cine și de unde este? Iară sfânta i-a răspuns, aruncă haina ta ca să mă acoper cu ea, și apoi îți voiu povesti cele pentru mine. Și vânătorul a făcut îndată dupre poruncă. Iară Cuvioasa luând haina și îmbrăcându-se, s'a pecetluit pre sine cu semnul Crucii, și așa s'a arătat vânătorului, vedere minunată și înspăimântătoare.

Căci perii capului ei erau albi, iară fața ei negricioasă, cărnuri însă cu totul nu se vedeau la ea, ci numai o piele, care ținea și cuprindea legătura vinelor și a oaselor. Și în scurt zicând, tot trupul ei nu se vedeà trup ci umbră de trup. Deci, după ce a povestit sfânta toată întâmplarea ei, s'a rugat vânătorului ca întorcându-se iarăș în insulă, ca să vâneze, să-i aducă parte din sfântul trup al lui Hristos. Deci când s'a întors vânătorul, a adus cu sine dumnezeeștile Taine; care luându-le Cuvioasa, și făcând rugăciune, s'a împărtășit, mulțumind lui Dumnezeu. Iară vânătorul ducându-se la vânat, degrab s'a întors iarăș la Cuvioasa, pre care o a aflat zăcând moartă. Deci săpând în pământ precum a putut, și mult rugându-se sfintei, ca să mijlocească pentru el către Domnul, o a îngropat pre ea în locul acela, unde o aflase, slăvind și binecuvântând pre Dumnezeu.

Cuviosul părintele nostru Simeon Metafras cu pace s'a săvârșit.

Stih: Biserica Simeoane cu Dar îți este datoare;
Pentru a vieților sfinților tâlcuire.

Cuviosul acesta Simeon era născut în Constantinopol, fiind pre vremea evseviosului împărat Leon cel înțelept în anii optsute optzeci și șase. Deci, pentru faptele cele bune și înțelepciunea sa, s'a suit la vrednicia de magistru și logofăt, și aveà multă cinste la împăratul. Deci, oarecând au mers la Crit Arabii cu armată, și au prădat oarecare sate și cetăți. Atuncea împăratul a ales voievod pre marele acela și viteazul Imerie. Cu carele împreună a trimis și pre cuviosul acesta Simeon Metafrast, să meargă soli către Arabii carì stăpâneau Critul. Dându-le acestora amândorora stăpânire, că sau cu bine să supue pre Arabi la împărăție (Constantinopolei), sau să-i piearză cu arme prin război. Precum de aceasta povestește acestaș Metafrast, scriind viața mai sus pomenitei cuvioasei maicei noastre Teoctistei Lesvianca, carea se prăznuește întru această zi. Deci cu toate că și împăratul îl iubià pre Cuviosul și-l cinsteà, atât pentru înțelepciunea și fapta bună a lui, cât și pentru fireasca bărbăție, și priceperea și socotința, ce avea în războaie. Însă cu toate acestea pururea pomenitul Simeon nu aveà plecare spre aceste amăgitoare. Ci cugetà foarte mult să părăsească lucrurile lumii aceștia și

să se facă monah. Deci, a zis către împăratul, că dacă se va întoarce biruitor dela Crit, să-i facă un dar pre care are a-l cere; iară împăratul i-a făgăduit, că fără de grăire împrotivă îi va plini cererea. Deci mergând la Crit împreună cu Imerie, au vorbit ca niște soli înaintea stăpânitorilor Arabilor, și atâta i-au îmblânzit pre ei cu cuvintele sale cele înțelepte, încât fără de răsboi i-au biruit, și i-au supus să plătească bir la împăratul.

Deci întorcându-se biruitori la Constantinopol, s'au închinat împăratului, și l-au rugat ca să-i dea darul ce i l-a făgăduit. Iară împăratul, neștiind ce are a cere, a dat lui Simeon mâna și a sărutat-o, socotind că are a cere aur sau altă oarecare cinste mai mare, precum poftesc iubitorii de lume. Iară Simeon iubitorul de Hristos, mai vârtos decât iubitorul de avuție, n'a cerut altă dăruire dela împăratul, decât ca să-l lase a se face monah. Atuncea împăratul s'a mâhnit, pentrucă avea a se lipsi de un așa de înțelept bărbat și viteaz ostaș. Deci neputând a-și călcà făgăduința sa, a îmbrățișat cu lacrimi pre dumnezeescul Simeon și l-a sărutat, zicându-i: «Mergi «fiule cu mila lui Dumnezeu, căruia roa«gă-te și pentru păcatele mele». Apoi Cuviosul după ce s'a făcut monah și a scăpat de turburarea lumii, atuncea a scris viețile sfinților câte le-a aflat. După aceea ca unul ce era bogat și avea putere și închipuire, a trimis oameni în feluri de cetăți și locuri; și i-au adus câte vieți ale sfinților au aflat. Pre care el iarăș le-a tâlcuit cu prea dulci ziceri. Pentru care lucru din pricina aceasta s'a numit Metafrast (adică tâlcuitor). Și toate câte a scris sunt adevărate și fără greșală. Pre care și învățătorii italienilor le-a tâlcuit în limba italienească. Și-l au pre cuviosul acesta Simeon și în sinaxarele lor, și-l prăznuesc ca pre un sfânt. Fiindcă mult s'a ostenit atât pentru Domnul cât și pentru sfinții lui.

Intru această zi pomenirea sfintelor femei Eustolia și Sopatra.

Stih: Toată bună tu către Dumnezeu Cuvântul ducându-te;
Eustolie cu sufleteștile podoabe îmbrăcându-te.
Sopatra la Scaunul Părintelui Cuvântului și Duhului;
Stă față dându-și trupul pământului.

Sfânta Eustolia erà pe vremea lui Mavrichie împăratul, fiică de părinți evlavioși, și cari locuiau în Roma. Și din cruda ei vârstă, dându-se pre sine cucerniciei, se zăboveà în postiri și privigheri. Fiind înväpăiată de dumnezeeasca dorință, și lăsând Roma, s'a dus la Constantinopol, unde cercetând dumnezeeștile cinstite locașuri, și plinindu-și dorința, s'a întâlnit cu Sopatra fiica împăratului Mavrichie, care mergeà la biserica Născătoarei de Dumnezeu cea din Vlaherne. Și fiindcă fapta bună, nu se poate ascunde, Sopatra rugà pre fericita Eustolia, ca să o aibă pre ea maică duhovnicească și păzitoare trupului și sufletului. Și dar lăsând pururea pomenita Sopatra împărăția, și îmbrăcându-se cu schima călugărească, a sporit întru nevoințe, și ostenele duhovnicești. Deci, cerând dela tatăl său împăratul oarecare loc îndemânatec, și zidind casă de rugăciuni, petreceà acolo împreună cu sfânta Eustolia. Pentru aceasta multe fecioare și femei evlavioase mergând către ele, petreceau împreună viața cea aspră și ostenicioasă. Iară fericita Eustolia nevoindu-se întru mai mulți ani, și multora făcându-se pricină de mântuire, s'a dus către Domnul cu pace, lăsând în locul său pre fericita Sopatra, care asemenea ca duhovniceasca ei maică nevoindu-se și la vârful faptelor bune ajungând, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Antonie.

Stih: Pre dumnezeescul Antonie cu lemne omorându-l;
Inșelătorii cei ce lemnul ca pre Dumnezeu sfânt cinstindu-l.

Acesta era din satul Siron, tăietor de pietre cu meșteșugul. Deci văzând pre Elini că mergeau la capiștea idolilor și jertfeau, i-au sfătuit pre ei să se depărteze de aceea, și nefiind ascultat, mâhnindu-se, s'a dus la pustietate, și acolo a aflat pre un rob al lui Dumnezeu, care

iarăş fugise din lume, Timotei cu numele, şi împreună cu el petrecând trei ani, şi luând dela el bunele cuvântări, s'a pogorît iarăş către poporul rătăcit din satul său. Şi aflându-i pre ei că săvârşeau serbarea dracilor, intrând în capiştea lor, a zdrobit pre toţi idolii. Deci, prinzându-se de ei, a fost bătut cumplit. După aceasta s'a dus la Apamia Siriei, şi rugându-se cuviosului episcop, ca să-i deà voie să zidească o biserică întru cinstea sfintei Treimi, a început a o zidì. Inştiinţându-se cei din satul lui de aceasta, şi năvălind noaptea cu săbii şi cu ciomege, fără de milă l-au omorît pre el şi aşà şi-a dat duhul său lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul Christofor şi Mavra, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Mavra prin tăiere de sabie se vede înşelăciunea întunecând;

Iară Christofor vede lumina lui Hristos tăiat fiind.

Intru această zi, prea cuviosul Ioan Colovul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: A ascuns pre Ioan mic loc de pământ;

Carele de şi mic cu trupul, mare însă cu lucrarea s'a văzut.

Intru această zi, cuviosul Eladie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: De şi din această viaţa Eladie te-ai mutat;

Insă canon de bunătăţi ai rămas celor din viaţă neuitat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Narsi şi Artemon.

Stih: Narsi împreună cu Artemon de sabie fiind tăiaţi;

Amândoi împreună şi cununile au priimit.

Intru această zi, cuvioşii şi de Dumnezeu purtătorii părinţii noştri Evtimie şi Neofit, ctitorii mănăstirii Dohiarului, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Cinstesc pre Evtimie, împreună cu Neofit;

Pre cei ce mănăstirea Arhanghelilor au zidit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam oare„când în Vavilon, văpaia „cuptorului au călcat, cu „laude strigând: Dumnezeul „părinţilor noştri, bine eşti „cuvântat".

Arătându-ţi obiceiurile sufletului tău celui de bun neam, ai mărturisit înaintea tiranilor, pre Dumnezeu întrupat, mucenice Onisifore.

Dorind de desfătarea cea dumnezeească şi veşnică, te-ai chinuit asemenea ca şi Stăpânul tău, ca o slugă bine ascultătoare. Şi cu dânsul dimpreună dănţueşti, Porfirie, prea fericite.

Cu dumnezeeştile voastre sângiuri, stingând văpaia cea arzătoare a nedumnezeirii, strigaţi prea lăudaţilor: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Ca să vă învredniciţi slavei cei fericite şi nemuritoare, aţi răbdat fericită moarte, cei ce sunteţi stele luminate de Dumnezeu, ale Soarelui celui înţelegător.

A Născătoarei:

Născut-ai pre Cuvântul întrupat din sângiurile tale Fecioară, carele bine a voit să

îndumnezeească pre pământenii cei ce cântă: Dumnezeul părinților noștrii, bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Coconii evreești în cuptor...

Ca o turturea prea frumoasă, ți-ai păzit lui Dumnezeu buna feciorie a întregei înțelepciuni, prin nerodirea patimilor, fericită, îmbogățind adevărat pre cei ce s'au mântuit prin tine.

Slavă:

Lăsând lumea și cele cinstite ale lumii cu nădejdea cea întru Dumnezeu, ți-ai împodobit acum moștenirea cea mai pre sus de lume, ca ceea ce ai fost adevărat podoaba sihaștrilor, Matroano.

Și acum, a Născătoarei:

Dezlegând blestemul Evei, ceea ce ești cu totul fără de prihană, ai născut Fecioară pre Dumnezeul tuturor, negrăit zămislindu-l, și mai pre sus de minte născându-l, pre cela ce este mântuirea oamenilor.

Peasna 8, Irmos:

Pre cela ce s'a pironit cu „trupul pre Cruce, și ne-a „arătat nouă armă de „mântuire: tineri, prea înălțați „pre Hristos Dumnezeul no„stru în veci".

Dându-vă mădulările spre rumpere, ați rumpt inima vrăjmașului cea fără de minte, rămâind cu gândul neclătiți, purtătorilor de cununi cei cu nume mare.

Cu sângiurile voastre s'a stins focul necredinței, pătimitorilor. Iară credincioșilor tuturor a-ți adăpat inimile și sufletele, odrăslind cunoștință de Dumnezeu.

Valuri de chinuri cumplite ați trecut, cu ocârmuirea lui Hristos; și v'ați odihnit la limanul dumnezeeștei împărăției Cerurilor, întru nestricăciune.

Jeratece aprinse de focul Mângâitorului s'au arătat mucenicii, arzând înșelăciunea vrăjmașului, și luminând toată lumea.

A Născătoarei:

Floarea cea aleasă, aflându-te Fecioară în văile vieții, a iubit frumsețea ta, Cuvântul lui Dumnezeu, și întrupându-se a umplut lumea de bun miros.

Alt Canon, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Înfrumsețându-ți sufletul cu obiceiurile bunei credințe, Ma-

troano, cu Duh dumnezeesc ai adus lui Dumnezeu ceată de fecioare, care cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ploile sudorilor tale, prin dumnezeescul Dar, usucă ploile patimilor cele turbure, Matroano, şi adapă totdeauna inimile celor ce aleargă cu credinţă către tine: Pentru aceasta te cinstim pre tine întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Intrarmându-te pre sine-ţi cu armele credinţei, şi ale înfrânării, nu te-ai rănit de săgeţile dezmierdării, petrecând în mijlocul bărbaţilor; iară pre acela ce a rănit odinioară pre Eva, l-ai rănit cu suliţa întregei înţelepciuni, fericită Matroano.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată Fecioara, precum zice Isaia cu Duhul, a luat în pântece, pre cel ce ne-a mântuit pre noi din pântecele iadului, cari strigăm cu bună credinţă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm ..

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului şi vă„păiei, tinerii cei ce au păzit „foarte poruncile tale, au stri„gat: Binecuvântaţi toate lu„crurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9, Irmos:

Eva prin boala neascultării, „blestem înlăuntru a a„dus; iară tu, Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „lumii blagoslovenie ai înflo„rit. Pentru aceasta toţi te „slăvim".

Intărindu-se cu putere lui Hristos, au putut biruì cu trupul pre cel fără de trup, diamantele cele viteze, stâlpii credinţei şi acum se veselesc în ceruri, împreună cu cei ce au pătimit din veac.

Fiind ca o căruţă sfinţită a Cuvântului, aţi fost legaţi de cele necuvântătoare, şi aţi ajuns către limanul cel ceresc, bucurându-vă, şi luând darurile biruinţii. Pentru aceea dupre vrednicie vă fericiţi dumnezeeştilor mucenici.

Oraşul cel mărit Pangheanon, având acum trupurile voastre, dumnezeeştilor mucenici, s'a îmbogăţit prin voi, folositorilor şi doftori, cei ce tămăduiţi boalele trupurilor şi

ale sufletelor, celor ce aleargă totdeauna către voi cu credință.

Doimea cea dumnezeească, și vărsătoare de lumină, purtătorule de chinuri Porfirie pururea pomenite și Onisifore cel cu cuget viteaz, rugați-vă prea sfintei Treimi, să dăruească sufletelor noastre pace și mântuire de cele rele.

A Născătoarei:

Imbrăcându-se cu totul întru mine, prin voie Stăpânul, iese ca un Mire din pântecele tău cel dumnezeesc, cu totul fără prihană, și se hrănește cu lapte, cel ce hrănește toată zidirea cu voirea sa, binecuvântată pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Înfricoșatu-s'a tot auzul.

Tu, ca o porumbiță dumnezeească, cu aripi poleite de bunătăți, mărită Matroano, ai zburat în sus. Și acum te odihnești unde sunt cetele prea cuvioșilor, adunarea drepților, veselia cea veșnică și bucuria cea nespusă.

Dorind de Soarele cel neapus, carele a strălucit din femeie pentru milostivirea îndurărilor, lesne ai trecut curată calea pustniciei cea arzătoare, și cu anevoie trecătoare, arzând pre draci, și patimile trupului uscându-le.

Slavă:

Dumnezeească pomenirea ta ne-a răsărit nouă, mai luminat decât soarele, luminând inimile și cugetele noastre. Intru care adu-ți aminte de noi cei ce o săvârșim pre dânsa cu credință, prea cinstită Matroano, ca una ceea ce ai adevărat îndrăzneală către Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară, ceea ce porți în mâini pre cela ce cu amenințare poartă toate, scapă-mă de mâna celui strein, cu a ta mijlocire, și cu lumina ta luminează gândul meu, și 'l înstreinează de patimile cele ce se luptă cu mine neîncetat.

Irmosul:

Infricoșatu-s'au tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogorîre; căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până și la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceea „pre Preacurata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioșii o „slăvim".

SVETILNA mucenicilor.

Să cinstim pre mucenicii cei ce au strălucit cu patimile, și au luminat lumea cu lumi-

nările muceniciei, pre măritul Onisifor, și dimpreună cu dânsul pre Porfirie, că se roagă pentru noi, cei ce cu dragoste săvârșim pomenirea lor.

Slavă, a Cuvioasei:

Inălțându-ți tot gândul tău dela averea de pre pământ, Matroano, ai umblat pe calea poruncilor Mântuitorului, fără de întoarcere înapoi. Drept aceea roagă-te pentru noi.

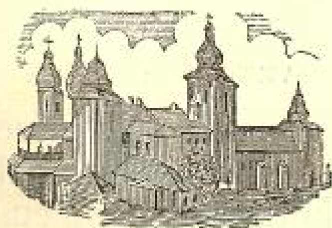
Și acum, a Născătoarei:

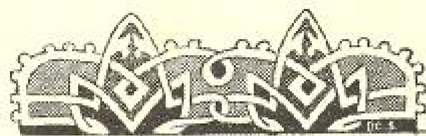
Cu glasuri prea sfințite te-au vestit pre tine cinstiții prooroci, Fecioară, că vei să fii Maică lui Dumnezeu. Pentru aceea știindu-te Născătoare de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste te cinstim.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând Stăpâna, viața noastră pre Cruce pironită, ca o Maică plângând, a strigat: Cum rabzi de bună voie patimă de ocară? Vrând să mântuești pre pământenii cei din Adam prin patima ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduealã și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 10 ZILE

Sfinții apostoli Olimpa, Rodion, Sosipatru, Terțiu, Erast, Quart, și sfântul mucenic Orest.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pe 6.

Ale Apostolilor 3 și ale Mucenicului 3. Stihirile Apostolilor, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Ca niște vulturi întraripați trecând luminat împlinirea lumii sfințiți propoveduitori, pre cei ce erau vânați de vrăjmașul, i-ați adus la credința cea fără prihană. Pentru aceasta rugați-vă, să se dăruească sufletelor noastre, pace și mare milă.

Pre măritul Terțiu și Sosipatru să-i cinstim cu glasuri sfințite, pre Olimpa și Rodion, împreună cu dânșii pre Erast tăinuitorul celor sfinte și pre dumnezeescul Quart, slăvind pre Hristos Dumnezeul nostru și rugându-l pre dânsul, să se dăruească sufletelor noastre pace și mare milă.

Neamurile ați adus către Hristos Dumnezeu, fericiților, mântuite cu sângele celui ce bine a voit a se naște pre pământ și cu voie să rabde Cruce și moarte, căruia rugați-vă

acum prea înțelepților, să se dăruească sufletelor noastre, pace și mare milă.

Alte Stihiri, ale mucenicului asemenea.

Oreste prea fericite, cu văpselele sângelui tău, ți-ai văpsit ție porfira, cu care împodobindu-te și cu cununa biruinței încununându-te, stai înaintea lui Hristos celui nemuritor, pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Cu focul pătimirilor tale înțelepte, ai ars rătăcirea; și cu picăturile sângelui ai înnecat toate taberile vrăjmașilor și ai adăpat inimile credincioșilor, care odrăslesc buna credință. Și acum roagă-te, să se dăruească sufletelor noastre pace și mare milă.

Zori ai răsărit strălucind toată lumea, cu razele pătimirilor tale, Oreste mărite, lauda mucenicilor și cu Darul gonind întunerecul nedumnezeirii. Pentru aceea roagă-te, să se dăruească sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te auzire streină preacurată. Bucură-te lemn sfânt al raiului sădit de Dumnezeu. Bucură-te pierderea dracilor celor vicleni. Bucură-te sabie cu două ascuțișuri, care tai capul vrăjmașului cu nașterea cea streină. Prea sfântă cu totul fără prihană, chiamă-ne pre noi din nou, pre cei înstreinați.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Dacă a văzut Mielușeaua și Stăpâna cea fără prihană, pre Mielușelul său pre Cruce, neavând chip nici frumsețe, zicea tânguindu-se: Vai mie! Unde ți-a apus frumsețea ta prea dulce? Unde este buna cuviință? Unde-ți este Darul chipului tău carele strălucià? Fiul meu pre iubite.

Troparul Apostolilor, glasul al 3-lea.

Sfinților Apostoli...

Slavă a Mucenicului, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Orest...

Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6, și ale sfinților 2, pe 8.

CANONUL sfinților Apostoli.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu tărie pre grăitorii de Dumnezeu ucenici...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare „de biruință cu dumnezeească cuviință, întru tărie

„s'a prea slăvit. Că aceasta ne-„muritoare, ca o puternică a „toate pre protivnici a zdrobit, „Israiltenilor prin adânc cale „nouă făcându-le“.

Fiind ucenici dumnezeeşti ai Dumnezeului nostru, carele s'a întrupat pentru milostivire, rugaţi-l pre el să dăruiască iertare greşelilor, celor ce săvârşesc pomenirea voastră fericiţilor.

Oglinzi ale lui Dumnezeu, arătătoare de lumină, încăpătoare darurilor lui v'aţi arătat fericiţilor, cu bună dare împărţind tuturor credincioşilor luminile cele de mântuire, văzătorilor de Dumnezeu Apostoli.

Scoţând izvorul strălucirii, au vărsat tuturor lumină măritul Terţiu, Erast şi Olimpa, Rodion şi Sosipatru, împreună cu Quart, pre cari cu bună credinţă să-i fericim.

A Născătoarei:

Neamul omenesc ai înnoit cu naşterea ta Fecioară că ai născut pre Cuvântul Tatălui cel ce s'a îmbrăcat cu trup stricăcios, şi ne-a arătat nouă căile nemuririi.

Alt CANON, al mucenicului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Nevoinţele tale mucenice Oreste voiu lăudă.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm:

Fiind strălucit totdeauna cu dumnezeeştile raze prea lăudate, luminează pre ceice cinstesc prăznuirea ta cea purtătoare de lumină; şi-i mântueşte de întunerecul relelor.

Dumnezeeasca dragoste a lui Hristos te-a aprins, şi te-a făcut puternic arzând materia cea lesne arzătoare a nebuniei idoleşti, mucenice prea alesule.

Slavă...

Cu răbdare şi cu tărie, ai înfruntat pre cei fărădelege, cari te sileau să cinsteşti lucruri de mâini omeneşti, idoli fără de suflet, purtătorule de chinuri Oreste.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine locaşul lui Dumnezeu cel prea curat te rog pre ceeace eşti fără prihană, curăţeşte cu mijlocirea ta inima mea cea spurcată cu desmierdări necurate.

Peasna 3-a, Irmos:

Insuţi cela ce ştii neputinţa „firii omeneşti, şi dupre „milostivire te-ai închipuit „într'nsa, încinge-mă cu putere „de sus, ca să strig ţie: Sfântă „este Biserica cea însufleţită „a slavei tale cei nepovestite, „iubitorule de oameni“.

Pre Cuvântul ca pre un luminător purtând, apostolilor, ați trecut toată zidirea plecându-vă, lui Dumnezeu, risipind întunerecul aceia, și arătând fii luminii prin Dar, pre cei ce dormeau în noaptea necunoștiinței.

Vestirea cea de mântuire a cuvintelor voastre, a ieșit în toată lumea, precum zice proorocul, și arătarea cea luminată a lucrurilor, a încunjurat tot pământul, luminând sufletele grăitorilor de Dumnezeu, Apostoli ai Domnului.

Sălășluind în sufletele voastre înțelepțitor, prea sfântul Duh, le-a făcut cu totul în chip dumnezeesc. Pentru aceasta trecând prin toată lumea, ați surpat capiștele idolilor cu Darul și ați zidit lui Dumnezeu biserici.

A Născătoarei:

Pre Fiul cel singur născut al Tatălui, carele mai'nainte a fost fără de maică, cunoscându-l că s'anăscut dintru tine fără de tată, te mărturisim pre tine Maică a lui Dumnezeu, care ai născut fără stricăciune și ai rămas Fecioară mai pre sus de cuvânt, Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Irmos.

Pre piatra credinței...

Intărindu-te cu puterea Mângâitorului, ai stătut înaintea judecătorului celui fărădelege și l-ai rușinat pre el cu puterea cuvintelor tale, prea fericite și cântând ziceai că nu este sfânt afară de tine Doamne.

Cuvântul tău fiind luminat cu viața, și viața ta fiind strălucită cu cuvântul, pre mulți ai mutat către lumina bunei credințe, Mucenice mult pătimitorule; cu cari dimpreună cântai, că nu este sfânt afară de tine Doamne.

Slavă...

Inălțându-se nelegiuirea din trufie, o ai surpat cu bărbăție și cu răbdare, și te-ai înălțat către Domnul purtătorule de chinuri, Oreste mărite, și cântând, ziceai: Că nu este sfânt afară de tine Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Zemislit-ai în pântecele tău, Maica lui Dumnezeu, pre Ziditorul tău și Domnul tuturor, și l-ai născut pre el mai pre sus de cuvânt, făcându-se trup. Pentru aceasta strigăm către tine: Că nu este curată afară de tine, Stăpână.

Irmosul:

Pre piatra credinței întărin-

„du-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmașilor mei, că s'a „veselit duhul meu a cântà: Nu „este sfânt ca Dumnezeul „nostru și nu este drept afară „de tine, Doamne".

CONDACUL sfinților Apostoli, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Arătatu-s'a astăzi cinstită prăznuirea Apostolilor, dând arătat iertare de greșeli, tuturor celor ce săvârșesc pomenirea lor.

Sedealna, glasul 1-iu:

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Cu un glas să cinstim pomenirea lui Erast, a lui Olimpa, a lui Terțiu și Sosipatru, împreună și a lui Rodion și a lui Quart, strigând către dânșii: Dumnezeeștilor propoveduitori și slugi ale Cuvântului, mântuiți sufletele noastre din munca cea veșnică, cu rugăciunile voastre.

Slavă, a mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat pre cruce...

Tăierea mădulărilor și munca focului cea cumplită suferind muceniceşte te-ai nevoit, și ți-ai împletit cununa nestricăciunii, prea fericite, stând înaintea scaunului sfintei Treimi. Pre care roagă-o să ne mântuim noi de rele, cei ce cu credință te lăudăm pre tine mucenice Oreste.

Si acum a Născătoarei:

Mulțimea cugetelor mele celor necurate, și întunerecul gândurilor celor fără de cale, cine le va putea spune Preacurată? Și pornirile vrăjmașilor mei celor fără de trup, și răutatea lor, cine le va putea povesti? Ci cu a ta rugăciune ceea ce ești bună, dăruește-mi scăpare de acestea de toate.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te, Hristoase, ceea ce te-a născut cu trup în vremile de pre urmă spânzurat pre Cruce; pre tine carele te-ai născut din Tatăl fără de început, strigà: Vai mie prea dorite Iisuse! Cum tu cel ce ești slăvit de îngeri ca un Dumnezeu, te răstignești acum Fiule, de oameni fărădelege? Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4 Irmos:

Munte umbrit cu Darul cel „dumnezeesc, privindu-te „Avvacum cu ochii cei „de departe văzători, mai'na„inte a vestit pre sfântul lui „Israil ce vrea să iasă dintru „tine spre mântuirea noastră „și înnoirea".

Făcându-vă întărire celor de demult, cu învățăturile voastre cele date de Dumnezeu,

ați surpat întărâtările vrăjmașilor cele de multe feluri, și le-ați dat pustiirei, apostoli ai Mântuitorului, văzătorilor de Dumnezeu.

Cu mărime propoveduim măririle lui Hristos, marilor propoveduitori, și luminând îndestul pre oamenii ce se depărtaseră cu totul, i-ați făcut arătați cu mărimea Darului, dumnezeeștilor apostoli.

Să se laude cu cântări dumnezeești, Olimpa și Rodion, împreună cu el să se mărească cu bună credință, că și-au săvârșit călătoria mucenicește, dimpreună cu Petru propoveduitorul de Dumnezeu, tăindu-li-se capetele la Roma.

A Născătoarei:

Minune nouă, care s'a făcut întru tine, s'a arătat de față mai pre sus decât toate minunile, ceea ce ești cu totul fără de prihană; că ai născut pre Dumnezeu cu trup, carele pentru milostivire, s'a unit cu oamenii întru unime neamestecată, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:
Venit-ai din Fecioară...

Nu au mișcat turnul sufletului tău, rîurile chinurilor cele pornite mucenice Oreste fericite; că ai fost întărit pre piatra dragostei Domnului vrednicule de laudă.

Nu a putut tiranul să se uite drept la lumina graiurilor tale, umblând în noaptea necunoștinței; pentru aceea chinuindu-te te-a făcut fiu luminii și zilei.

Slavă...

Te întăreà pre tine Iisus Hristos cu dumnezeescul Dar când te necăjeai cu muncile și te topeai de chinuri, și când te întindeau fără de milă, purtătorule de chinuri, pururea pomenite.

Și acum a Născătoarei:

Pre tine Curată te scrie Avvacum munte umbros, din carele a venit însuș Domnul Cuvântul, întrupându-se și făcându-se om, din prisosirea milostivirii, iubitorul de oameni.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai luminat cu luminarea venirii tale, Hri„stoase, și ai strălucit cu „Crucea ta marginile lumii, lu„minează cu lumina cunoștin„ței Dumnezeirii tale, inimile „celor ce te laudă cu dreaptă „credință“.

Înțelepciunea Tatălui, care a înființat toată lumea, v'a trimis pre voi învățători în lume, întru înțelepciunea Duhului, și

întru arătarea adevărului, cari ați luminat pre toți dumnezeește.

Aruncând undița cuvântului prea înțelepților, ați scos dintru adâncul necunoștinței cu Darul, pre cei ce erau mai fără de glas decât peștii, și pre cei ce au crezut i-ați adus Domnului.

Să luăm pre Olimpa și pre marele Rodion, pre Terțiu și pre Sosipatru dimpreună cu dânsul și Erast, și pre dumnezeescul Quart, pre propoveduitorii lui Hristos, și tuturor celor bine credincioși ajutători.

A Născătoarei:

Zemislit-ai prin cuvânt pre Cuvântul, ceea ce ești cu totul fără prihană, și ai născut mai pre sus de gând și de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, pre Dumnezeu și omul. Pentru aceasta cu cuvinte de Dumnezeu însuflate, pururea pre tine te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Lumina celor din întuneric...

Sfărâmându-ți-se tot trupul cu toiage fericite, ai stătut ca un diamant, arătând răbdare prea cu credință tare Oreste mărite, și strigând: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu știu.

Trimițând pre dumnezeii elinilor la pierdere, cu prea sfințitele tale rugăciuni către Ziditorul, Oreste, ai răbdat munci foarte tari, chinuindu-te și luându-ți-se pielea trupului.

Slavă a Treimii:

O strălucire în trei ipostasuri cinstind, o ființă, o domnie propoveduind, a Treimii cei mai pre sus de dumnezei, și nezidită, ai sfărâmat pre dumnezeii cei cu numele mincinos și ai surpat până la pământ lăcașurile idolilor.

Și acum a Născătoarei:

Maică te-ai arătat a răsăritului Soarelui slavei, carele s'a născut cu îmbrăcămintea ființei omenești cei lepădate și luminează pre toți, scoțându-i din noaptea răutăților.

Peasna 6, Irmos:

Inconjuratu-ne-a pre noi adâncul cel de desupt, și nu „este scăpare, socotitu-ne-am „ca oile de junghiere, mântu„ește pre norodul tău, Dumne„zeul nostru. Că tu ești celor ne„putincioși tărie și îndreptare“.

Aruncându-vă prea cinstiților, ca niște pietre la pământ, ați adunat către buna credință, pre cei ce cu obiceiu înșelător au slujit pietrilor celor nesimțitoare, văzătorilor de Dumnezeu și tăinuitorii Cuvântului, prea fericiților.

O unime în trei fețe netăiată, neamestecată, propoveduind ați surpat de pre pământ înșelăciunea mulțimii dumnezeilor, Apostoli ai lui Hristos cei adevărați; și pre cei de tot rătăciți, i-ați îndreptat către lumina cunoștinței de Dumnezeu.

Cu cugete împodobite ați surpat neînțelegerea celor nepricepuți prea înțelepților apostoli, și i-ați întărit a crede lui Dumnezeu, unuia Împăratului tuturor, cel ce înfrumusețează toată făptura, cu vărsările dumnezeeștei lumini.

A Născătoarei:

Ca alt Cer mai înalt de cât cel dintâiu, arătându-te Stăpână, te slăvim pre tine, din carea ne-a răsărit nouă Soarele dreptății, și care a gonit adâncimea întunericului necunoștinței.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul greșelilor...

Cu stropirea prea cinstitelor tale sângiuri, a încetat sângele cel spurcat, care din vătămarea minței se aduceà prinos dracilor, purtătorule de chinuri al lui Hristos, prea viteazule.

Avându-te pre tine mucenice, bun doftor sufletelor și trupurilor, ne mântuim de patimi, de supărări și de scârbe, cu rugăciunile tale cele bine primite și dumnezeești.

Slavă...

Cu dezbrăcarea trupului luând îmbrăcăminte țesută din Darul cel de sus, ai golit taberile vrăjmașilor, fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Invredniceşte-mă dumnezeeștei iertări, pre mine cel nemilostiv, și biruit de răutate, carele zac întru dezmierdări, prea sfântă Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor „fiind încunjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat; „din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

CONDACUL apostolilor, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând..

Cu dumnezeească lumină mintea luminându-vă, împleticiturile ritorilor, cu înțelepciune le-ați risipit, și toate limbile vânând măriților apostoli, Stăpânului le-ați adus, învățându-i să slăvească pre dumnezeeasca Treime.

ICOS.

Ca niște ucenici ai Stăpânului a toate, cu mrejile rugăciunilor voastre cele văzătoare de Dumnezeu, scoateți smeri-

tul meu suflet din adâncul greşelilor, care este prins cu laţurile viclenilor draci; ca bine petrecând cealaltă vreme a vieţii mele, să vă laud pre voi cu dragoste şi să vă prea măresc viaţa voastră cea fără prihană, care aţi petrecut pre pământ. Luminând pre cei cumplit întunecaţi, şi învăţându-i să slăvească pre dumnezeeasca Treime.

Intru această lună în 10 zile, sfinţii Apostoli din cei şaptezeci: Olimpa, Rodion, Sosipatru, Erast şi Quart.

Stih: Laud cu cuvinte cincimea tainicilor Cuvântului cu adevărat,
Care prin cuvânt pre oameni de necuvântare i-au deslegat.
Cincimea apostolilor prea cinstită,
In ziua a zecea a lăsat viaţa aceasta.

Aceştia au fost din cei şaptezeci. Deci Olimpa şi Rodion, urmând sfântului apostol Petru, amândurora li s'au tăiat capetele, în cetatea Romei de către Neron. Iar Sosipatru de carele pomeneşte sfântul Pavel în Epistola către Romani, fiind episcop Iconiei, cu pace s'a săvârşit. Şi poate fiecine să afle pre Apostolul pomenind de dânsul în multe locuri în Epistoliile sale. Asemenea şi Erast, carele şi de dânsul pomeneşte în Epistolă fericitul Pavel, fiind iconom bisericii din Ierusalim, şi apoi episcop Paneadei, cu pace s'a săvârşit. Iară Quart fiind episcop Beritului şi multe pătimind pentru buna credinţă şi pre mulţi elini spre Domnul întorcându-i, s'a săvârşit şi el cu pace.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Orest.

Stih: Oreste pentru alergările tale cele cu nevoinţă.
Aşteaptă multe răsplătiri purtătoare de biruinţă.

Acest sfânt a fost din cetatea Tianilor, din ţara Capadochiei, doftor cu meşteşugul. Deci mărturisind pre Hristos, a fost prins de Maximin ighemonul, pe vremea împărăţiei lui Diocliţian. Şi nesupunându-se a jertfi la idoli, ci mărturisind cu îndrăzneală pre Hristos Dumnezeu, a fost bătut cu toiege atâta de rău, cât i se sparse pântecele de i se vedeau maţele. Deci l-a dus la capiştea idolilor, şi suflând el asupra idolilor, se făcură ca praful. Apoi l-a închis în temniţă şi după şapte zile stând înaintea judecăţii lui Maximin, şi iarăş silindu-se ca să jertfească, şi nesupundu-se, îi pătrunseră glesnele cu piroane lungi. Şi legându-l cu lanţuri de un cal sălbatec, îl luară în goană repede şi târându-l douăzeci şi patru de mile, din cetatea Tianilor în laturi şi-a dat sufletul.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Teostirict, cel în Simvoli.

Stih: Teostirict, întărind temelie lui Dumnezeu cu adevărat.
De Dumnezeu întărit prin fapte s'a arătat.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Nonn, carele a botezat pre sfânta Pelaghia.

Stih: Nonn cu totul plin de cunoştinţa lui Dumnezeu era,
Ştiind şi pre cele mai rele întru bune ale schimba.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Mil episcopul, şi cu doi ucenici ai săi.

Stih: Pre Mil împreună cu doi ucenici, vrăjmaşii omorându-i,
Pre el adică prin tăiere, iară pre ucenici cu pietre improşcându-i.

Acest sfânt părintele nostru Mil, s'a născut, într'o cetate persească; şi după ce s'a botezat, a învăţat sfintele Scripturi. Vrând el să ostăşască împăratului persilor, după ce a ajuns în vârstă, l-a oprit dela aceasta o înfricoşată vedenie de noapte ce a văzut; şi de atuncia petrecea întru feciorie şi nevoinţe, rugându-se lui Dumnezeu, şi pentru sine şi pentru tot neamul său. Iară după câţi-va ani lăsându-şi cetatea sa, s'a făcut monah, şi a locuit în locul acela, întru carele proorocul Daniil a văzut vedeniile şi s'a învrednicit a se

hirotonisì episcop prea sfintei biserici, prin mâna lui Ghenadie episcopul carele s'a făcut mărturisitor și mucenic. Și mult ostenindu-se acolo sfântul, mustrând și cu faptele, și cu cuvintele pre cei ce făceau călcări de lege; mai în urmă bătut fiind de ei și izgonit, după ce cunoscându-i pre ei că rămân neîndreptați, mai'nainte vestindu-le urgia ce erà să vie asupra lor de la Dumnezeu, s'a dus. Iară după ce au trecut trei luni de zile, și boierii cetății aceiea, din oarecare a lor greșală au căzut în urgia împăratului și trimițând împăratul ostași, împreună cu trei sute de elefanți, cetatea adică cu totul o au sfărâmat; iară pre locuitorii ei i-au omorît cu sabia. Atuncea sfântul s'a dus la Ierusalim, și a aflat pre Amonie, ucenicul marelui Antonie, unde zăbovindu-se doi ani, s'a întors iarăș la Persia. Când se întorceà, s'a dus la un monah, carele locuià acolo într'o peșteră și văzând că a intrat în acea peșteră un balaur înfricoșat carele erà lung ca de treizeci și doi de coți, a zis către el: Ajunsu-te-a, o balaure, urgia Domnului, și pecetluindu-l pre el cu semnul cinstitei Cruci, și suflând spre el, o minune! îndată a crăpat balaurul și a murit.

După aceasta ducându-se sfântul la eparhia sa, a zidit acolo o biserică, spre iertarea păcatelor poporului său celui nesupus, pre carele împăratul îl pierduse cu amară moarte. Și dupăce a petrecut acolo multă vreme, s'a dus la cetatea Ctisifonta, întru care a aflat adunare de episcopi și stând în mijlocul lor, a mustrat pre episcopul acela, împrotiva căruia se făcuse acel sinod. Iară episcopul acela, micșorà și-și băteà joc de sfântul mândrindu-se, întru răspunsurile și înțelepciunea sa; către carele a răspuns sfântul: Fiindcă stai neîndreptat, trufindu-te împrotiva arhiereilor Domnului meu, pre cari i-au adunat Duhul sfânt, pentru aceasta te-a ajuns acum urgia lui Dumnezeu. Carele iată te face acum pe jumătate uscat pentru mulți ani, ca prin pătimirea ta aceasta, să se înțelepțească și să se îndrepteze ceilalți. Și o minune! împreună cu cuvântul sfântului a căzut fulger din Cer, și l-a făcut pre el jumătate uscat, și întru asemenea stare a petrecut doisprezece ani întregi și în urmă s'a săvârșit.

Iară sfântul ieșind de acolo s'a dus la o altă cetate, al căreia ocârmuitor, pătimeà de o cumplită boală de doi ani. Deci aflând el de venirea sfântului a trimis la el și l-a rugat, ca să meargă să-l cerceteze ca pre un bolnav, și să-i deà binecuvântarea sa. Deci, fiindcă omul trimis, stăruià către sfântul să meargă cu grăbire, sfântul a răspuns către dânsul așà: Du-te și spune cu mare glas, bolnavului ce te-a trimis: «Acestea îți zice «episcopul, întru numele lui Iisus Hristos, «pre care îl propoveduesc eu prostul și «nevrednicul; leapădă dela tine toată «boala ce te supără, și încingând mijlocul «tău, vino umblând cu însuși picioarele «tale, ca să te văz». Iară trimisul întorcându-se, îndată ce a zis cuvintele acestea, o minune! S'a însănătoșit stăpânul său, și atâta s'a întărit, în cât n'a rămas mai mult întru el, vre-o rămășiță sau semn de boală. Deci s'a sculat și s'a dus la sfântul umblând cu picioarele sale, și aruncându-se pre sine la cinstitele urme ale sfântului, și apucând picioarele lui cu amândouă mâinile, le săruta pre ele tăvălindu-se pe pământ. Și mulțumind slăveà pre Dumnezeu, cel ce l-a mărit pre el asemenea. Această prea mărită minune a sfântului pre mulți necredicioși a adus la credința lui Hristos.

Acolo aflându-se sfântul, a alungat mulți draci din cei ce pătimeau. Și pre o femeie ce zăceà în pat și erà slăbănoagă de nouă ani, apucându-o de mână o a ridicat sănătoasă. Și pre un om carele cu nedreptate silniceà pre altul și cu nebăgare în seamă încredințà nedreptatea prin jurământ, pre acesta zic, fiindcă defăimà, și nu ascultà cuvintele sfântului, l-a făcut prin rugăciunea sa ca să ià lepra lui Ghiezì preste tot trupul său, spre îndreptarea și a altor mulți. In cât dintru aceasta, mulțime nu puțină, din acel oraș au venit la sfântul și au cerut ca să primească credința creștinească. Și alte încă multe minuni în feluri de locuri a făcut sfântul acesta, care răspândindu-se a ajuns la boierul Vasilisc.

Fiind chemat sfântul și stând el înaintea lui împreună cu doi ucenici ai săi, după ce a văzut credința lor cea întru Hristos curată și neclătită, multe pedepse și munci le-a arătat lor neomenitul. Apoi aprinzându-se de mânie, a scos însuși sabia și a lovit pre sfântul în piept. Asemenea și fratele lui Vasilisc într'o unire cu dânsul a lovit și acela pre sfântul în inimă. Iară episcopul Domnului și nevoitorul, viu încă fiind, a zis către ei: Fiindcă voi amândoi v'ați unit, ca să mă omorîți pre mine, nevinovatul, pentru aceasta mâine chiar în ceasul acesta se va vărsà sângele amândurora de însuși mâinile voastre; adică vă veți ucide unul pre altul, și maica voastră va rămânea fără de fii. Și acestea zicând și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară pre cei doi ucenici ai sfântului suindu-i păgânul Vasilisc deasupra a doi munți, acolo i-au ucis cu pietre.

Deci a doua zi necredinciosul Vasilisc, a ieșit împreună cu fratele său la vânat, fără să socotească întru ceva proorocia sfântului; căci o socoteà pre ea ca o bârfire. Și aflând un cerb singuri ei amândoi frații, au stătut unul în dreptul celuilalt adică, unul despre o parte de cerb și celălalt de cealaltă, și izbind amândoi sulițele ca să omoare cerbul. Iară ele purtându-se cu repejune, s'au înfipt în inimele amândurora, și așà în silă și-au lepădat sufletele, omorându-se amândoi. Iară moaștele sfântului Mil și ale ucenicilor lui au fost îngropate de către creștini. Iară ei viețuesc pururea viața cea nesfârșită și veșnică, și se roagă pentru noi către Domnul.

Intru această zi, sfinții mucenici Caliopie, Nir și Orion.

Stih: Caliopie la sabie capul tău plecând,
Frumusețea lui Dumnezeu Cuvântul, neabătut ești privind.

Stătut-a nouă capul tău Nire, ca un stâlp neclătit,

Capul tău al dumnezeescului mucenic prin sabie s'a tăiat.

Mucenicul Orion și viețuind în pământ a fost îngropat.

Și mai mult decât luceafărul de pre Cer strălucește negrăit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

Pre tine Născătoare de „Dumnezeu, cuptor înțelegător te cunoaștem „credincioșii; că precum a „mântuit pre cei trei tineri cel „prea înălțat, și pre mine tot „omul în pântecele tău m'a „înnoit, Dumnezeul părinților „cel lăudat și prea slăvit.

Pre tine Eraste, scriind Pavel Apostolul, te-a vestit și sfințit Ierarh Bisericii lui Hristos cei din Ierusalim; cu care dimpreună cinstindu-te, cântăm: Dumnezeul părinților noștri cel lăudat și prea slăvit.

Cu răbdarea supărărilor și a scârbelor și a gonirilor fiind ispitit, și înfrumusețându-te cu ranele lui Hristos, Eraste prea fericite, cu glas mare strigai: Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Legii cei nouă te-ai arătat vestitor Quarte, depărtând de nelegiuirea cea veche pre cei cu cugetele streine, și aducându-i către înnoirea vieții, pre cei ce strigau: Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

A Născătoarei:

Pre Cuvântul Tatălui cel pururea înfiinţat, carele s'a arătat oamenilor, l-ai întrupat Fecioară, şi l-ai născut cu trup făcându-se om, ca să mântuească pre om; Dumnezeul părinţilor noştri cel lăudat şi prea slăvit.

Alt Canon, Irmos:
Chipului celui de aur...

Cu izvoarele sângiurilor stingând focul nedumnezeirii, totdeaunu răcoreşti cu ploile minunilor pre cei topiţi de patimi, vrednicule de minune; cari strigă şi cu credinţă cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Adâncime de minuni, râu de vindecări, izvor revărsător de toată sănătătea, de toată iertarea, de întristări, s'a arătat purtătorule de chinuri mucenice Oreste, sicriul moaştelor tale căruia închinându-ne cu bună credinţă, pre tine te fericim.

Slavă...

Deslegându-te de patimile trupului înţelepte prin chinuri, te-au legat de dobitoc ca să te ducă, şi cu cruzime să te târască; pentru aceasta de trup te-ai deslegat pre sine-ţi Mucenice, şi de Dumnezeu te-ai legat, mai curat şi mai desăvârşit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel din fire Dumnezeu, luând fire omenească din tine Curată, s'a arătat cu trup mai presus de gând pentru multa bunătate, vrând să mântuiească pre oameni; pre carele lăudându-l strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Peasna 8, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israil, ca într'o topitoare, cu podoaba bunei credinţe, mai „curat decât aurul au strălucit, „grăind: Binecuvântaţi toate „lucrurile Domnului pre „Domnul, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Arătându-vă ca nişte stâlpi neclătiţi Bisericii lui Hristos; aţi surpat de tot zidurile credinţei cei rele, iară pre credincioşi ca nişte pietre i-aţi întărit pe piatra credinţei, pre cei ce strigă: Toate lucrurile pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Dătători de lege v'aţi arătat voi, scriind în inimile credincioşilor legea Duhului prea fericiţilor, prin carea luminându-se, strigau: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Înfrumuseţatu-te-ai fericite

Olimpa, în ziua carea a luat sfârşit marele Petru, săvârşindu-te cu adevărat, împreună cu Rodion prin sabie, din porunca lui Neron împăratului cel fărădelege, şi v'aţi împreunat cu cetele cele cereşti.

A Născătoarei:

Năstrapa, care purtà odinioară manna, pre tine te însemnà Curată, că ai purtat în pântece pre Hristos dulceaţa noastră, şi l-ai născut cu trup; carele a mântuit de toată amărăciunea greşelilor celor necuvioase, pre noi cei ce-l înălţăm pre el în veci.

Alt Canon, Irmos.

Pre Dumnezeu carele s'a...

Mai mult decât viaţa cea vremelnică, iubind pre cea veşnică înţelepte, nici cum n'ai părtinit trupului celui muritor şi pieritor, prea fericite Oreste. Pentru aceea ai răbdat vitejeşte muncile.

Pre tine mielul lui Hristos, vicleanul jughiindu-te ca un lup, cu chinurile gonaciul, te-a făcut sfântă jertfă primită, şi junghiere dumnezeeească vrednică de masa împărăţiei cea de sus.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Făcându-te căruţă Cuvântului, l-ai avut pre el purtat pre tine prea fericite. Pentru aceea legându-te de cai cu ducere rea, şi cu târâtură silnică, ţi-ai dat duhul, şi ai ajuns la locul cel neîmbătrânitor, bucurându-te.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu glasuri prea sfinţite, teau vestit pre tine mai 'nainte cinstiţii prooroci ai lui Dumnezeu, că vei să fii Maică, cu naştere streină, celui ce stăpâneşte toate zidirile. Pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorât în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreeşti şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lu„crurile, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Chipul naşterii tale cei curate, l-a arătat rugul cel ce ardea nears. Şi acum „te rugăm, ca să stingi cupto„rul ispitelor cel sălbătecit asu„pra noastră, ca să te slăvim „pre tine Născătoare de Dum„nezeu neîncetat.

Intocmai săvârşind călătoria, întocmai îmbogăţindu-vă de cuvântul Stăpânului, întocmai învrednicindu-vă darurilor Du-

hului, și daruri ați primit întocmai, Apostoli ai Domnului cei ce sunteți luminători inimilor noastre.

Ca niște stele cerești, ați luminat tot pământul cu semne dumnezeești, gonind întunerecul cel adânc al necunoștinței, și pre cei robiți de demult cu meșteșugurile vrăjmașului, i-ați arătat fii zilei.

Adunarea celor cu gând rău ați pierdut, care de demult a aruncat întru adânc noroadele și limbile, iară mulțime de cei mântuiți ați adus către Dumnezeu, fiind împreunați cu cetele puterilor celor fără materie, prea aleși înțelepți Apostoli.

Ajungând către cele mai pre sus de lume, marele Olimpa și Sosipatru, dimpreună și cu prea lăudatul Rodion, Terțiu și Quart și Erast prea sfințitul. Și acum se roagă Mântuitorului pentru lume.

A Născătoarei:

Indură-te spre norodul tău, Doamne, mântuindu-ne pre noi de năvălirea vrăjmașilor și de păcate, de năpăști și de munca cea veșnică, prin rugăciunile Preacuratei Fecioarei, ceea ce te-a născut pre tine, și a măriților tăi Apostoli.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Biruind pre tirani, după multele munci te-ai mutat către Dumnezeu cu bucurie primind darurile biruinței, ca un întrarmat viteaz, ca un biruitor mare, ca un ostaș ales al lui Hristos, Oreste prea fericite.

In ceruri dănțuești împreună cu îngerii prea fericite, și cânți dimpreună cu ei bucurându-te: Sfânt, sfânt, sfânt este Tatăl Atotțiitorul, Fiul cel de o ființă cu Tatăl și sfântul Duh, Treimea cea atotputernică.

Slavă...

Fiind dimpreună cu cetele apostolilor, cu ale mucenicilor, cu ale cuvioșilor, cu ale proorocilor, cu ale ierarhilor, roagă-te împreună cu ei să deà iertare de păcate, celor ce cu dragoste te cinstesc și scăpare de toate primejdiile, mucenice Oreste.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o Maică a lui Dumnezeu, mai aleasă decât Heruvimii Preacurată Fecioară te rog, tămădueşte patimile cele cu durere ale ticăloasei inimii mele, și mă scapă de foc la ziua judecății, pre mine cel vrednic de osândire.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel căzut „rău prin mâncare întru stricăciune, din sfânta Fecioară ne-„grăit întrupându-se pentru noi „credincioșii, cu un gând întru „laude îl slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Rodion Sosipatru și Olimpa și Terțiu și Erast, dimpreună cu Quart, să se laude acum luminat dupre datorie, ca niște apostoli și ucenici ai lui Hristos. Rugându-se pentru noi ce săvârșim sfințită pomenirea lor.

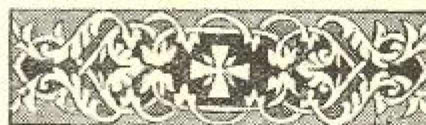
A Născătoarei:

Marie Preacurată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încăperea Dumnezeirii cei neîncăpute, întru carea Tatăl bine a voit și Fiul s'a sălășluit, iară Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te pre tine Fecioara și Maica ta Iisuse, răstignit pre lemn, lăcrămând suspină; pentru ale căreia rugăciuni mântuește-ne de toate supărările cele rele.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ IN 11 ZILE.

Sfinții mucenici, Mină, Victor și Vichentie. Și pomenirea sfintei mucenice Stefanidei. Și cuviosul părintele nostru și mărturisitorul Teodor Studitul.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6 ale mucenicilor 3; și ale cuviosului 3, Stihirile mucenicilor, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Râvnind patimei celui fără de patimă, te-ai dat pre sine-ți ca un miel spre junghiere de bună voie, purtătorule de chinuri prea lăudate Mină. De mânia tiranului nu te-ai spăimântat; de chinurile trupului nu te-ai slăbit. O ce împrotivire tare de luptele tale! Prin care ai surpat la pământ pre cel mândru, Mucenice.

Rănindu-te cu bătăi, și fiind întins pre lemn, ca mai 'nainte Stăpânul; și strujindu-ți-se coastele în toate părțile cu fier, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos, fiindu-ți ochii sufletului către el. Către carele uitându-te neîncetat, Sfinte, ai suferit durerile trupului, Mină fericite.

Mucenice Mină pururea pomenite, tu pentru dragostea lui Hristos ai părăsit negura lumii și oștirea cea pieritoare,

și întunericul idolilor, și sfaturile păgânilor, numărându-te împreună cu oștirea celor aleși ai lui. Pentru aceasta te-ai și arătat foarte cu adevărat nebiruit, Mucenice, pătimind pentru dânsul.

Alte Stihuri ale Cuviosului, asemenea:

Părinte Teodore, luând daruri cerești mai pre sus de gând, asemenea numirii cu adevărat, cu bună credință le-ai împărțit celor ce te iubesc pre tine, Și înmulțind talantul, fericite, ai auzit dumnezeescul glas, care te chiemă pre tine înlăuntru cămării, unde acum viețuești lângă scaunul Împăratului tuturor, vrednicule de minune.

Părinte al părinților Teodore, tu ai adus lui Hristos mulțime de sihastri, făcându-te următor lui Hristos, pricinuitor de mântuire, strălucindu-te cu învățătura, și împodobindu-te cu folosințele sufletelor și arătându-te gură Domnului, ca un prooroc prea înțelept; căruia acum stând înainte, adu-ți aminte de noi.

Darul cel îndestulat al Duhului, s'a vărsat prin buzele tale, sfințite tăinuitorule înțelept, izvorînd izvoare de învățături Teodore, și arătându-te apărător bunei credințe și tare ajutător adevărului, stâlp și întărire credinței cei drept măritoare, și îndreptător desăvârșit vieții monahicești, prea înțelepte.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Vizantie:

Iarăș ne-a răsărit nouă pomenirea cea depreste an, a luminătorilorl umii, a lui Mină, a lui Victor și a lui Vichentie, luminând inimile credincioșilor, cari s'au luptat pentru Hristos și pentru Crucea lui. Pentru aceasta pre Hristos Dumnezeul nostru, cel ce i-a încununat pre dânșii cu slavă și cu cinste, să-L slăvim întru cântări.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

De mari daruri te-ai învrednicit curată Fecioară singură Maica lui Dumnezeu, că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorulde viață, spre mântuirea sufletelor noaste.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Fecioara și Maica ta Curata, văzând pre norodul cel fărădelege, că te pironește pre Cruce fără dreptate, i se rănea inima Mântuitorule, precum a zis mai'nainte Simeon.

STIHOAVNA din Octoih.

Iară de voiești zi și aceste de față, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Impungându-te cu spini, bătându-te cu vine de bou, topindu-ți-se trupul de foc, nu

te-ai lepădat de numele lui Hristos cel Mântuitor, nu te-ai biruit la minte, nu ai jertfit idolilor, ci te-ai făcut de bună voie junghiere și jertfă curată și desăvârșit, Stăpânului tău, mucenice Minà.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi Dumnezeul lui Israil.

Impungându-ți-se ochii și pre lemn spânzurându-te și de toate părțile arzându-te cu făclii și din cumplirea judecătorului tăindu-ți-se vinele, și tăindu-ți-se capul cu sabia, te bucurai slăvite Victore pătimitorule al Mântuitorului, carele ai biruit taberile vrăjmașului, cu ajutorul Duhului.

Stih: Sfinților celor de pre pământul lui, minunate...

Încununatu-te-a Domnul cu cununa darurilor, Stefanido mult pătimitoare, de voia ta te-ai dat pre sine-ți la munci, cu vitejia sufletului; că legându-te de doi finici, te-ai despicat în două părți și ai zburat către Domnul ca o pasăre, lăsându-ți trupul în mâinile vânătorilor, ceea ce ești vrednică de minune.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieșit vestirea minunilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a cărora viață fără prihană ai urmat. Având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Ochiul inimii mele către tine îl tind, Stăpână, nu trece amărîta mea suspinare. In ceasul când va judecà Fiul tău lumea, fii mie acoperemânt și ajutătoare.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Văzându-te răstignit Hristoase ceea ce te-a născut, strigà: Ce taină streină este aceasta care văz, Fiul meu? Cum mori spânzurat pre lemn cu trupul, dătătorule de viață.

Troparul mucenicilor, glasul al 4-lea:

Mucenicii tăi Doamne ..

Sau acesta asemenea.

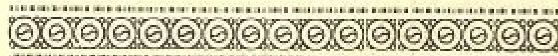
Ca cel ce ești împreună vorbitor cu cei fără de trupuri, și cu purtătorii de nevoință împreună petrecător, adunându-ne cu credință, te lăudăm pre tine Minà, cerșind pace lumii, și sufletelor noastre mare milă.

Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea:

Al dreptei credințe îndreptătorule...

Și acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârșitul cărții...

LA UTRENIE

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Frumsețea mucenicilor și lauda cuvioșilor, minunatul Minà, cu sfințenie să se laude; căci ca un soare a strălucit cu razele minunilor, și a luminat cugetele credincioșilor. Acesta astăzi îndeamnă pre iubitorii de prăznuire spre lauda Ziditorului.

A Născătoarei:

Curată prea fără prihană, Fecioară prea sfântă, roagă-te lui Hristos Stăpânului tuturor, căci pre el l-ai născut, și ca pre un prunc cu lapte l-ai hrănit; ca să ne mântuiască pre toți, din nevoia de față, și să ne învrednicească stărei celor aleși, pre cei ce cu credință te lăudăm pre tine.

După a doua stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Lepede-se de sine, arătat zice singur unul născut Fiul lui Dumnezeu și Cuvântul, cel ce voește a-i urmà lui. Care marele între nevoitori, mucenicul Minà, mai întâiu săvârșind-o prin pustnicie, și a doua prin nevoințe, a strălucit ca o stea, luminând lumea cu strălucirile minunilor.

A Născătoarei:

Cel ce s'a născut din Tatăl împreună vecuitor, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, cu cuvânt negrăit, în vreme purtător de trup, din tine Născătoare de Dumnezeu s'a născut, ca să mântuiască ca un bun lumea, de răutatea înșelătorului. Deci, cu multă cinstire, pre tine cunoscându-te pricina acestor daruri, te lăudăm Preacurată, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu.

CANOANELE

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, și ale sfinților 2 pe 8. CANONUL mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstescu-te pre tine mucenice Minà, cu cuvintele credinței.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și se va umplea de Duhul, și cuvântul voiu răs-
„punde Împărătesei Maicei, și
„mă voiu arătà luminat prăz-
„nuind și voiu cântà minunile
„ei bucurându-mă".

Mie celui ce cinstesc pomenirea; roagă-te să mi se trimită de sus strălucire de lumină dătătoare, gonind norul necunoștinței mele.

Dorind a vedeà nemurirea ceea ce va să fie, ai voit a murì mucenice muncindu-te, râvnind patimilor celui ce cu

moartea a surpat pre moarte, Mină fericite.

Nesuferind pururea pomenite a vedea ocărând pre Dumnezeu, te-ai depărtat petrecând în munți, gătindu-te pre sine-ți spre chinuire, și spre nevoințe, care le-ai săvârșit cu gând întărit.

A Născătoarei:

Ca o masă însuflețită ai încăput întru tine pâinea vieții noastre, ca un rug nu te-ai ars ținând focul, și ca o vie neadăpată odrăslești strugurul cel nelucrat; ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alt CANON al Cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre măritul Teodor cu cântările acestea îl încununez.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre călărașii lui Faraon...

Luminându-te cu strălucirile Duhului Sfânt, cele dătătoare de lumină, Părinte, te-ai făcut stâlp cu totul luminos, de Dumnezeu grăitorule, povățuind către pământul făgăduinței, pre cei ce se sârguesc către el, tăinuitorule al celor negrăite, Teodore.

Cu toată bucuria mergând către Dumnezeu, prin voirile cele neîncetate, mai 'nainte de sfârșit, te-ai arătat îmbrăcat cu moarte purtătoare de viață, Cuvioase, și acum dupre vrednicie ai luat viața cea neîmbătrânită, Părinte purtătorule de Dumnezeu, Teodore.

Biruind săltările patimilor bărbătește, ai defăimat toate pornirile tiranilor, arătând bărbăție de Dumnezeu primitorule, învățând să cinstească Teodore, icoana lui Hristos, și chipurile sfinților.

Slavă...

Cu cuget curat cetind prea înțelepte Scripturile cele de Dumnezeu insuflate, ai adunat avere de bunătăți și dogme de bună credință, îmbogățindu-te cu știința și cu strălucirea vieții, strălucind întru amândouă, Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Cuvântul lui Dumnezeu întrupându-se cel mai 'nainte neîntrupat, pre cel ce a viețuit în lume ca un Dumnezeu și om, mai pre sus de fire, ceea ce ești fără de prihană, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru aceea toți te cinstim, ca pre ceea ce ești după Dumnezeu folositoarea noastră.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune, în „putere și în bogăție ne „lăudăm; ci întru tine în-

„țelepciunea Tatălui cea ipo„statnică, Hristoase. Că nu este „sfânt afară de tine iubitorule „de oameni".

Întărâtându-se tiranul de cuvintele tale cele prea înțelepte, te chinuià pre tine fără de milă, cu vine de bou crude, socotind că te va plecà cu acelea, Minà fericite.

Uitându-te cu ochii cei de gând către Domnul, ai suferit asprimea chinurilor trupului, cele cu multă greutate, cu vitejia gândului Minà fericite.

Nespăimântându-te de durerea cea mare a muncilor, având râvnă dumnezeească, ai mers către nevoințe, strigând: Necăutându-mă nimenea, am venit de sine-mi chemat.

A Născătoarei:

Din porțile iadului m'a scos celce s'a întrupat din tine, primind moarte de bună voie, fiind eu omorât de mâncarea cea rea a lemnului; ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai întărit dintru....

Întrarmându-te cu toată întrarmarea lui Hristos prea fericite, ai suferit durerile bătăilor, chinuindu-te cumplit, și închizându-te în temniță, și ca un părtaș patimei lui, te-ai împărtășit și împărăției.

Fiind purtat de Dumnezeu arătat, și aprins de râvnă, ai risipit spurcatele învățături ale celor fără de minte, cu învățăturile tale, prea înțelepte; că te-ai îmbogățit cu Darul dela Dumnezeu Teodore.

Slavă...

Intru știință lucrător, în fapte teolog, ai fost nouă de Dumnezeu grăitorule, sihastru, învățător slăvit, sfințit mucenic, stâlp ortodoxiei, și întărire Bisericii.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, vrând să înnoească pre începătorul neamului, l-a luat pre el dupre ipostas din tine, aflându-te pre tine mai sfântă decât pre toți, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în „ceput cerurile întru pricepere, „și pământul pre ape l-ai în„temeiat, pre piatra poruncilor „tale, Hristoase, mă întărește; „că nu este sfânt afară de tine, „unule iubitorule de oameni".

CONDACUL Cuviosului, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Viața la cea singuratică și întocmai cu îngerii, cu vitejești lupte o ai luminat și împreună

cu îngerii locuitor, de Dumnezeu fericite Teodore te-ai făcut, cu cari împreună lui Hristos Dumnezeu roagă-te neîncetat, pentru noi toți.

Alt Condac al Cuviosului, glasul al 8-lea.
Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Luminătorul Bisericii cel prea luminat, și povățuitorul monahilor cel prea îndumnezeit, să se încunuteze acum cu flori de cântări, alăuta Mângâitorului cea dumnezeește glăsuitoare; turnul cel neclătit al ortodoxiei, și să auză: Bucură-te părinte Teodore.

ICOS.

Om de cele cerești gânditor, dela Dumnezeu dăruit fiind nouă celor pământeni, de Dumnezeu purtătorule. Căci cu învățăturile tale noi cești muritori, de cele cerești gânditori ne aflăm. Pentru aceasta către tine strigăm fiii tăi cu credință unele ca acestea: Bucură-te prin carele ne închinăm Treimii. Bucură-te prin carele Dumnezeu se laudă. Bucură-te canonul călugărilor cel drept. Bucură-te cela ce mustri pre cei fărădelege prea tare. Bucură-te înălțimea umilinței, cea cu anevoie de suit multora. Bucură-te adâncul chibzuirei cel cu anevoie de aflat multora. Bucură-te că te-ai făcut al lui Dumnezeu dumnezeesc jertfitor. Bucură-te că aduci la Dumnezeu pre cei ce se mântuesc. Bucură-te cu mucenicii lui Dumnezeu împreună locuitorule. Bucură-te cu cinstiții cuvioși împreună vorbitorule. Bucură-te prin carele cei rău credincioși se pierd. Bucură-te prin carele credincioșii se întăresc. Bucură-te părinte Teodore.

Sedealna mucenicului, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înțelepciunea...

Eghiptul care mai 'nainte era biruit de cumplitul întunerec al necunoștinței, de Dumnezeu înțelepțite mucenice Minà; pre tine te-a răsărit luminător a toată lumea, carele gonești cu tot deadinsul noaptea nedumnezeirii fericite, cu razele dumnezeeștilor tale pătimiri. Pentru aceea luminat prăznuind ziua ta cea purtătoare de lumină și cinstită, cu osârdie strigăm ție, podoaba pătimitorilor: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli, celor ce cu credință prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Îmbogățindu-te cu dogmele cele dumnezeești, ai păzit credința ortodoxă. Pentru dânsa mai 'nainte pătimind Teodore, chinuindu-te cu izgoniri și cu bătăi, în temniță răbdând cu rea pătimire, Părinte cuvioase, roa-

gă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cort dumnezeesc al Cuvântului, ceea ce ești una prea curată Fecioară Maică, întrecând cu curăția pre îngeri, curățește-mă cu apele cele dumnezeești ale rugăciunilor tale pre mine cel ce sunt țărână, carele m'am spurcat cu păcate trupești mai mult decât toți, dându-mi, Curată, mare milă.

A Crucii a Născătoarei, asemenea.

Mielușaua Cuvântului cea nespurcată, Maica cea nestricată, văzând spânzurat pre Cruce pre cel ce a odrăslit dintr'însa fără de durere, tânguindu-se, strigà ca o Maică: Vai mie Fiul meu! Cum pătimești? Vrând să mântuești din patimile necinstei pre om.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă, pre „scaunul Dumnezeirii, pre „nor ușor, a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, și a mân„tuit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterii tale“.

Cu stropirea sângiurilor tale ai stins jeratecul multor dumnezei, tabăra dracilor s'a cufundat, iară Biserica lui Dumnezeu s'a adăpat mucenice prea fericite Minà, vrednicule de laudă.

Cu spânzurarea pre lemn închipuești patima Crucii, care a omorît pre șarpele cel amar, Mucenice; iară șuvițerile răbdându-le, pricinuesc ție desfătările cele din Cer, prea viteazule.

Luat-ai ispită de dureri preste fire pătimitorule, că cu dragostea cea dumnezeească biruindu-ți firea ta, nu-ți făceai uitare Minà, îndemnându-te a sîrguì către chinuri bucurându-te.

A Născătoarei:

Născut-ai pre Dumnezeu, carele s'a întrupat negrăit, zidindu-și casă din sângiurile tale, pre cela ce se cunoaște în două firi, și în două voiri, dupre cuviință dumnezeească; ceea ce ești neispitită de nuntă.

Alt Canon, Irmos.

Tu ești tăria mea Doamne...

Dar al lui Dumnezeu te-ai dat lumii, ca unul ce porți numele Darului, luminându-te cu daruri bogate, ca unul ce ai cu adevărat izvorul strălucirilor, fericite Teodore. Pentru aceea te-ai învrednicit a dănțuì cu mulțimile dascălilor, cu ale sihastrilor și cu ale mărturisitorilor.

O cât este de tare și de pu-

Acest fericit Zacheiu, a fost dus înaintea judecătoriei închinătorilor de idoli, având pe grumazii săi un lanț greu de fier. Și întrebat fiind de judecător a mărturisit în priveliște pre Hristos. Deci a fost muncit, cu grele și crude chinuri. După aceea legându-l, l-a aruncat în închisoare și i-a băgat picioarele în butuc și așà fiind întins, a suferit cu bărbăție, patru zile și patru nopți. Apoi după aceasta a fost dus față la judecătorie și sfântul Alfeu, care era plin de Duhul sfânt. Și după ce i-a strujit tot trupul cu batăile și i-a ars coastele, l-a băgat în închisoare ca să pătimească acolo cele asemenea, cu împreună nevoitorul lui, sfântul Zacheiu. Căci a fost întins și el pre lemnul de muncă o zi și o noapte. Iară în ziua următoare, li s'au tăiat amândurura capetele prin sabie, și așà au luat fericiții cununa nevoinței.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu „focul s'a rușinat în Ba„bilon oarecând. Pentru „aceasta tinerii în cuptor cu „bucuros picior, ca întru'o gră„dină verde săltând, au cântat: „Bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri.

Pre tine carele ai pătimit dupre lege, și ai călcat pre vrăjmașii tăi, te-a încununat puitorul de nevoințe, cu cununa biruinței, carele strigai și ziceai: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Mutatu-te-ai veselindu-te către cel pururea dorit al tău, a căruia patima cea curată, care s'a făcut pricina mântuirii oamenilor, râvninduo, cântai: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Spăimântatu-s'au toate puterile cerurilor de răbdarea chinuirii tale, și oamenii cei ce priveau atuncea; că tăindu-te strigai celui mai pre sus de fire: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Dezlegându ne Preacurată cu dumnezeească nașterea fecioriei tale, de legăturile morții, și de blestemul lui Adam celui întâi zidit, știindu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, strigăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cu luminate pătimiri te-ai nevoit prea lăudate, dar mai cu multă luminată și strălucită mărire te-a dăruit Hristos pre tine, și stătător în veci, sălășluindu-te în corturile cele cerești, întru care cu osârde cânți: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Ca pre un rugător prea credincios, ca pre un ajutător prea fierbinte, te punem pre tine a-

tincioasă împrotivirea ta, cu care ai călcat semeția tiranilor, prin care de față tu ai ajuns fericirea cea desăvârșită mai pre sus de gând a stăpânirei cei prea bune, de Dumnezeu înțelepțite cântând împreună cu cei fără de trup: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă...

Sălășluindu-se întru tine arătat Cuvântul lui Dumnezeu, izvorește din destul râurile dogmelor, prea înțelepte Teodore, cu care acum îndulcindu-ne noi ucenicii tăi, de Dumnezeu însuflate, strigăm cu glasuri de mulțumită neîncetat: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Cu totul înnoește pre om întru tine Preacurată, unindu-se tot cu totul, cela ce n'a părăsit sânurile cele părintești și a primit să locuiască în pântecele tău, cela ce pentru bogăția milostivirii s'a sărăcit de bună voie, și a îmbogățit lumea cu Dumnezeirea.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioșii nu vor vedeà slava ta, Hristoase, dar noi de noapte mânecând te „lăudăm pre tine unule născut, „strălucirea slavei dumnezeirii „Tatălui, iubitorule de oameni."

Strălucit-ai cu razele cele luminoase ale muceniciei, întunecând nedumnezeirea cea împâclată prea înțelepte, și ai luminat plinirile credincioșilor, pătimitorule Minà prea lăudate.

Pierdutu-s'a toată gândirea vrăjmașilor cu răbdarea ta cea tare; că nici foamea, mărite, nici bătăile, nici arsura, nici iuțimea spinilor n'au tâmpit osârdia ta.

A Născătoarei:

Născându-se din tine Mântuitorul mai pre sus de fire, mă înnoește pre mine cel stricat, mântuindu-mă din blestemul cel de demult, Maică a lui Dumnezeu Preacurată, pre carele roagă-l ca să ne mântuim noi.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Curățindu-ți gândul și sufletul și trupul cu Cuvântul, te-ai făcut locaș cinstit, viu și însuflețit Dumnezeului tuturor, aducându-te pre tine lui Hristos, Părinte, cu totul jertfă de bun miros, făcându-te jertfitor și jertfă.

Luminându-te fericite cu razele Duhului, tuturor ai luminat lumina cea curată a Treimii, cu limbă bine grăitoare de Dumnezeu, și taina cea negrăită a întrupării cei mai pre sus de gând a lui Dumnezeu Cuvântul, Părinte.

Slavă...

Petrecând împreună cu îngerii acum cu gândul, roagă-te lui Hristos, să se mântuească de patimi și de primejdii, cei ce te fericesc pre tine, și cinstesc prea cinstită și întru tot mărită și dumnezeească pomenirea ta, prea fericite părinte Teodore.

Și acum, a Născătoarei

Cu chip negrăit Fiul lui Dumnezeu sălășluindu-se întru tine Fecioară, se face om cel ce mai 'nainte de veci a strălucit din Tatăl, mântuind pre om din stricăciune, scoțându-l către viața cea nestricăcioasă ca un milostiv.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte închipuind îngroparea ta cea de trei zile, proorocul Ionà „în chit rugându-se: Din stri„căciune mă scapă, Iisuse Im„părate al puterilor".

Fără de dureri rămâi arzându-te în foc, și frecânduți-se coastele cu târsâni de păr; că fiind împreună cu tine Darul cel dumnezeesc, te întăria pre tine Minà.

Stătut-ai înaintea divanurilor celor tiranești judecându-te, și vădind înșelăciunea, Minà pururea pomenite, iară pre sine-ți te-ai dat a fi stâlp de bună credință credincioșilor.

Cu sudorile patimilor tale, ai uscat înșelăciunea idolilor, și pre sine-ți te-ai făcut lăcaș cinstitei Treimi, Purtătorule de chinuri, vrednicule de minune Minà.

A Născătoarei:

Vindecă patimile cele nevindecate ale sufletului meu Preacurată, cu doftoria bunătăței tale, ceea ce ai născut celor ce sunt în lume, pre bunul și Mântuitorul Hristos.

Alt Canon, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Cu curăție ți-ai săvârșit viața fericite Teodore, cu dreptatea, cu bărbăția și cu înțelepciunea împreunându-te, și înfrumusețându-te, pre tine însu-ți căruță veselitoare încărcată de fapte bune te-ai arătat, gânditorule de Dumnezeu Cuvioase.

Cu bună cuviință mirosesc dumnezeeștile tale cuvinte, ale dogmelor, scoțând dintru adâncul necunoștinței eresurilor pre toți, către săvârșirea cea înaltă a ortodoxiei, prea înțelepte.

Slavă...

Răsăritu-ți-a ție Părinte acum lumină, și însoțirea ei veselia cea luminată, de față; că ai înflorit ca un finic, prea fe-

ricite Teodore, și ca un chedru te-ai înmulțit, vrednicule de minune.

Și acum, a Născătoarei:

Să ne izbăvim de cumplitele greșeli cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, și să dobândim cu adevărat dumnezeeasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, carele s'a întrupat dintru tine negrăit, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru a- „dâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântui- „rii mele".

CONDACUL sfântului mucenic Minà, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Din oastea cea vremelnică te-a răpit și părtaș celei nestricăcioase te-a arătat pre tine purtătorule de chinuri Minà, Hristos Dumezeul nostru, cela ce este mucenicilor cunună nestricăcioasă.

ICOS:

De mare veselie solitoare este nouă pomenirea mucenicilor, împrotiva patimilor, vitejie și biruință asupra vrăjmașilor arătându-ne, întru luminat și cuvios Darul mărturisirii. Veniți dar întru aceasta iubitorilor de praznic toți să ne veselim, cea mai bună decât veselia cea vremelnică, și mai desăvârșit pomenirea lui Minà purtătorului de chinuri săvârșind, și luând Darul deslegării de patimi. Că dătătorul acestora Hristos Dumnezeu este, cela ce este Mucenicilor cunună nestricăcioasă.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Minà cel din Cotiani.

Stih: Egiptul cu adevărat, când naște mare este născând;
O arată cu adevărat aceasta Minà tăiat fiind,
Minà întru a unsprezecea zi a primit;
Prin sabie vesel sfârșit.

Acesta a fost pre vremea împărăției lui Maximian, din Eghipt. Oștindu-se în cohorta ce se chemà Rutalia sub Arghirisc în Cotianul Frighiei Salutariei. Deci nesuferind ca să vadă cinstindu-se rătăcirea idolilor, se suì în munte de se curăți pre sine cu postiri și cu rugăciuni. Și întărindu-se de ajuns și aprinzându-i-se sufletul cu dumnezeescul dor către Hristos, se pogorâ din munte și stând în mijlocul idololatrilor, propovedui pre Hristos. Pentru aceea încăpu la munci, frecându-i trupul cu târsini și dându-l prin arsuri de foc și trăgându-l preste ciulini fără de milă, de i-a spart trupul, în urma cărora își primi sfârșitul prin sabie.

Din minunile sfântului Minà.

Mergând odată un creștin ca să se închine la Biserica acestui sfânt Minà, a găzduit la o casă de streini; iară stăpânul acelei case cunoscând că găzduitul avea bani în sânul său, s'a sculat în miezul nopței și l-a omorît. Apoi tăindu-l bucăți, le-a pus într'o coșniță și o a ascuns în cămara sa cea mai din lăuntru așteptând ca să se facă ziuă. Deci în vremea ce ucigașul se aflà întru nevoință și întru

îngrijire, cum și unde și când să se ducă să ascunză părțile ucisului, ca să nu-l înțeleagă cineva; iată se arată la el sfântul Mină, călare în chip de ostași și cercetându-l ce s'a făcut streinul ce a găzduit acolo; iară ucigașul adeverea, că nu știe nimic. Atuncea sfântul pogorându-se de pre cal, a intrat în lăuntru casei cei mai ascunse și aflând coșnița, și scoțându-o, s'a uitat la ucigaș cu o căutătură grozavă și sălbatecă și- i zice: Cine este acesta? Iară ucigașul de frică, fără de glas și ca un uimit făcându-se, s'a aruncat pre sineși jalnică cădere la picioarele sfântului. Iară sfântul alcătuind toate membrele ucisului și făcând rugăciune a înviat mortul și i-a zis lui: Dă laudă lui Dumnezeu. Iară mortul ridicându-se ca din somn și cugetând cele ce a pătimit de la găzduitor și cum de a doua oară a câștigat viața, a slăvit pre Dumnezeu și mulțimea și se închina ostașului celui ce se arăta, carele l-a înviat. Și după ce s'a ridicat de jos ucigașul, a luat sfântul banii dela el și i-a dat omului celui ce-l înviase, zicându-i lui: Du-te frate în calea ta. Și întorcându-se către ucigaș, l-a bătut precum i se cădea, apoi sfătuindu-l și lângă acestea iertând greșala lui și făcând rugăciune pentru dânsul, a încălecat calul și s'a făcut nevăzut.

Alt creștin iarăș bogat, s'a făgăduit să facă sfântului un disc de argint. Deci mergând la argintar, i-a zis să facă două discuri și pre unul să scrie numele sfântului, iară pre celălalt numele său. Și după ce le-a făcut pre amândouă, fiindcă discul sfântului se părea mai strălucit și mai de plăcere, pentru aceasta creștinul acela, a oprit discul sfântului pentru sine, fără să bage în seamă de scrisoarea numelui sfântului. Și s'a întâmplat să facă călătorie pre mare. Deci pe când cină, a adus sluga la masă discul sfântului plin de bucate, iară nesimțitul acela și neevlaviosul creștin, mâncă din bucatele cele din disc fără vre-o sfială și cucernicie. Deci după ce s'a ridicat masa, a luat sluga discul ca să-l spele în mare. Iară discul alunecând, nu știu cum din mâinile slugii, a căzut în adâncul mării. După aceea sluga înspăimântându-se și mult temându-se, încă și cu totul amorțind și buimăcindu-se a căzut și el în mare. Aceasta văzându-o stăpânul său, tânguindu-se zicea: Vai mie ticălosului! căci dorind discul sfântului, pre lângă disc mi-am pierdut și sluga. Ci ție Doamne dau făgăduința aceasta, că de voiu afla numai trupul slugii mele, voiu da mucenicului tău sfântului Mină, împreună cu celălalt disc și prețul discului sfântului, ce s'a cufundat în mare. Deci ieșind din caic, se uita pre țărmurile mării, așteptând și nădăjduind să vadă mort trupul slugii ce-l căuta. Așà dar acolo unde luà aminte cu sârguință, o minune! Vede sluga sa vie, că ieșeà din mare ținând în mâinile sale discul sfântului. Deci văzându-l pe el s'a spăimântat și a strigat cu mare glas propoveduind minunea sfântului. Iară cei ce erau în caic, au ieșit toți afară și văzând pre slugă că ținea în mâini discul, s'au minunat mult și au slăvit pre Dumnezeu. Și-l întrebau pre el, cum a scăpat din mare. Iară sluga le povestea, zicând: Indată ce am căzut în mare, a venit un om frumos și alți doi împreună și m'au apucat și umblând împreună cu mine, ieri și astăzi am venit până aicea.

Și o femeie oarecare ducându-se la sfântul și silită fiind de către oarecine spre amestecare de rușine, chemând ea pre sfântul într'ajutor, nu o a trecut cu vederea; ci pilduind pre cel ce o silnicea, nevătămată a păzit femeiea; căci acela legându-și calul de piciorul său, silea pre femeie. Iară calul sălbătăcindu-se împrotiva stăpânului său, nu numai l-a împiedicat pre el dela nelegiuita faptă, ci și l-a târât pre el pre pământ, nevrând a se opri, până ce a ajuns la biserica sfântului. Și acolo cu mare glas necheza; încât pre mulți oameni i-a făcut să iasă afară și să vază. Căci sărbătoare fiind atuncea, mulțime de oameni se adunà acolo. Deci cel ce a pătimit aceasta, de o parte văzând adunarea norodului; și de altă parte pre cal că mai mult se sălbăticește, și pre sineși fără nici un ajutor dela nimenea temându-se ca nu cumva să sufere ceva mai rău dela calul său, fără de rușinare înaintea tuturor își mărturisì păcatul său și îndată calul contenind, a stătut îmblânzit. Iară călărețul deslegându-se a in-

trat în biserica sfântului și căzând se ruga lui, ca să nu fie încă mai mult pedepsit.

Și un șchiop oarecând și o femee mută stăruind în biserica sfântului împreună cu alții mulți spre a se vindeca, în miezul nopții toți fiind cuprinși de somn, s'a arătat sfântul și a zis șchiopului: du-te acum când este liniște și apucă-te de haina mutei și te vei vindeca; iară el ducându-se și apucând-o pre ea de haină, turburându-se ea a strigat, bătându-și joc oarecum de șchiop și s'a vindecat dezlegându-i-se limba. Iară șchiopul rușinându-se, îndată s'a sculat și a început a fugi. Și înțelegând amândoi minunea ce s'a făcut, au slăvit pre Dumnezeu.

Un evreu oarecarele, având prieten pre un creștin, când voia a călători undeva departe, de multe ori lăsa la el mulți bani. Acestuia oarecând lăsându-i o pungă cu cinci sute de nomisme, cugeta creștinul în inima sa, ca să tăgăduiască amanetul care o a făcut și prin faptă. Căci viind evreul și cerându-și banii dupre obiceiul lor, creștinul n'a voit să-i deà, zicându-i: Tu această dată n'ai lăsat nimic la mine, ce cei dela mine? Iară evreul auzind aceasta fără de nădejde, s'a turburat cu totul, și mai pre urmă viind-și întru sine, a zis către creștin: Fiindcă nimenea n'a văzut când ți-am dat banii, jurământul să dezlege pricina noastră, și cereà ca prin sfântul să se vădească care este mincinosul. Deci, cu învoire s'au dus amândoi la biserica sfântului Mină, și îndată creștinul a făcut jurământ și adevereà tăgăduirea amanetului. Și după jurământ, au ieșit amândoi din biserică și și-au încălecat caii. Iară calul creștinului mergeà cu neorânduială și se sălbăticeà împrotiva stăpânului său și mușcând zăbala, îngrozeà că va pricinui amară moarte călărețului; și deodată l-a aruncat jos la pământ, însă nu i-a vătămat trupul ci și-a pierdut numai basmaua, împreună cu o chee și cu pecetea lui cea de aur. Apoi iarăș încălecând, mergeà împreună cu evreul, care nesuferind paguba se întristà foarte pre cale și oftà din adâncul inimii. Atuncea creștinul zice către evreu: O prietene, fiindcă locul acesta este îndemânatic, să ne pogorîm de pre cai și să mâncăm pâine. Iară după ce a început să mănânce, iată după puțin vede creștinul pre sluga sa viind și ținând cu o mână punga evreului și cu cealaltă cheea împreună cu basmaua sa; care văzându-le s'a înspăimântat. Și a zis către slugă: Ce este aceasta? Iară sluga a răspuns: Un înfricoșat oarecarele a venit la doamna mea și dându-i ei cheea împreună cu basmaua ta, a zis către dânsa: Cu mare grăbire trimite punga evreului, ca să nu se primejduiască bărbatul tău. Și iată luând-o am venit către tine dupre poruncă. Atuncea evreul umplându-se de bucurie, s'a întors împreună cu creștinul la sfântul. Și acesta adecă se rugà ca să se boteze, ca cel ce a stătut însuș văzător la acest fel de minune. Iară creștinul cereà să ià iertare, pentrucă a mâniat pre Dumnezeu prin jurământ mincinos. Deci amândoi primind precum au cerut, unul botezul și celălat iertare, s'au întors la ale lor bucurându-se.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Victor.

Stih: Nu se înfricoșà nici Victor către sabie mergând,
Toată frica departe dela inima sa lepădând.

Acesta s'a nevoit, pre vremea lui Antonin împăratul Romanilor și a lui Sevastian ducele Italiei. Că silindu-l ca să se lepede de Hristos și nevrând ca să se supue, mai întâiu i-a sfărâmat degetele, după aceea îl băgară într'un cuptor aprins și ținându-l trei zile într'însul, a ieșit sănătos: Apoi îl siliră să beà băuturi otrăvite și neștricându-i nimica, crezu în Hristos și cel ce amestecase otrava; și după acestea îi scoaseră vinele din trup, și-l băgară într'o căldare cu untdelem fierbinte, apoi spânzurându-l l-au ars cu făclii, după aceia l-au silit să beà oțet cu cenușă, apoi îi scoaseră ochii și-l ținură trei zile spânzurat cu capul în jos. Iară mai pre urmă îl despoiară de piele, și atuncea ș'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Vichentie diaconul.

Stih: Vichentie se bagă în temniţă închizându-se;

Aleargă sus, din temniţa trupului dezlegându-se.

Acest sfânt Vichentie aflându-se în Avgustopoli, cetate în Ispania, învăţând poporul împreună cu Valerie episcopul, diacon fiind Vichentie, pre cari prinzându-i îi aduseră la divanul domnului Datian; care îndată băgându-i în obezi, poruncì de-i duseră în oraşul ce se chiamă Valenţia, de-i băgară într'o temniţă infectă; şi preste puţine zile scoţând pre Vichentie, poruncì de-l frecară cu ţesală, şi-l răstigniră pre o Cruce, şi dându-i munci prin toate membrele; şi iarăş pogorându-l de acolo, îl mai chinuiră şi-l mai bătură, şi-i arseră coastele. Şi deznodându-l de toate închieturile, îl bătură pe piept cu beţe de fier arse în foc. Şi rămâind nevătămat, l-au băgat în temniţă, unde aflându-se sfântul, se învrednicì dumnezeescului şi îngerescului ajutor şi îndată şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Stefanidei.

Stih: Fiind legată Stefanida, de copaci de finic. In mijlocul mucenicilor a înflorit ca un finic.

Aceasta era soţie unui ostaş, şi credeà în Hristos din început dela strămoşii săi, însă murindu-i bărbatul, rămase văduvă. Deci văzând ea pre sfântul Victor, că pătimeà mai pre sus de om, îl fericeà pre el, şi pentru bărbăţia sa, şi pentru cununile ce erà să ia dela Dumnezeu. Drept aceea pentru o pricină ca aceasta, s'a adus şi ea la ighemonul; şi fiindcă a mărturisit în privelişte pre Hristos Dumnezeu mai 'nainte de veci, pentru aceasta i-a legat mâinile ei de doi copaci de finic, cari cu mare silă îi îndoise. Iară în urmă dându-le drumul şi întorcându-se cu repejune la starea lor cea dintâiu, au spintecat pre sfânta în două bucăţi. Şi aşà fericita şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor egumenul Studiţilor mărturisitorul.

Stih: Ca cel ce bine ai vieţuit Teodore de trei ori fericite;

Mutându-te din viaţă, răsplătiri aşteaptă multe.

Acesta a fost pe când împărăţià Constantin Copronim, din părinţi evlavioşi, anume Fotinò şi Teoctista. Deci alegându-şi de mic viaţa cea bună şi învăţând carte, s'a suit la înălţimea cunoştinţei. Deci călugărindu-se şi plinind tot felul de faptă bună, s'a învrednicit Darului preoţesc dela sfântul Tarasie, patriarhul Constantinopolei. Şi aflându-se atunci egumen la mânăstirea Studitului prea cuviosul Platon, şi paretisindu-se de igumenie, primì fericitul acesta igumenia, povăţuind bine şi cu plăcere dumnezeească turma cea încredinţată lui, şi păstorindu-o la păşunea mântuirii. Iară fiindcă a mustrat cu îndrăzneală pre împăratul Constantin, feciorul Irinei, împreună cu sfântul Tarasie, căci şi-a lepădat pre legiuita sa femee şi a luat pre alta. Pentru aceasta, unul din aceştia, adică sfântul Tarasie a fost scos dela scaunul său. Iară pre marele Teodor bătându-l, îl izgonì la Tesalonic. Apoi Constantin orbindu-se, se lipsì şi de împărăţie. Deci atuncea a fost chemat Teodor dela surghiunie. Insă când s'a făcut împărat Nichifor Patrichie, carele se numià şi Stavrachie, iarăş s'a izgonit sfântul la Tesalonic. Iară dupăce a împărăţit Leon Armeanul şi căutà să lepede sfintele icoane (atuncea mustrând cu îndrăzneală fericitul Teodor pre împăratul pentru sfintele icoane), a fost izgonit de către dânsul la ezerul Apoloniadei, şi de acolo iarăş se trimise spre partea răsăritenilor, unde priimind vre-o sută de toiege pre spinare, le suferi cu vitejie. Şi iarăş fu muncit de mai marele oastei cu grele bătăi. Şi de acolo îl trimiseră la Smirna de-l închiseră într'o temniţă, puindu-i picioarele în lemnul cel de munci. De aceea dacă luà Mihail Trailul împărăţia, a fost scos din legături marele Teodor şi chemat din surghiunie. Şi având puţină odihnă, se aflà cu prietenii săi şi cu bună nădejde a răposat întru Domnul. Era însă om uscăţiv, galben la faţă, plăviţ, avea peri cărunţi şi cam pleşuv la cap.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre „tinerii lui Avraam, și ai „ucis pre Haldei, cari fără „dreptate vânau pre cei drepți; „prea lăudate Doamne, bine „ești cuvântat Dumnezeul pă- „rinților noștri“.

Cu ranele împreună ai lepădat hainele cele de piele ale păcatului, și te-ai îmbrăcat cu podoaba care nu mai primește învechime, fericite, pre care o a țesut Darul cel ce s'a arătat.

Cu aprinderea nevoințelor tale celor tari și cinstite, s'a făcut cenușă nedumnezeirea cea spinoasă și vicleană, și cu curgerile sângiurilor tale, se stinge văpaia necunoștinței cei înălțate, prea fericite.

Având daruri îndestulate, izvorăști și faceri de minuni celor ce săvârșesc cinstitul tău praznic, Mină vrednicule de minuni, și dimpreună lucrezi celor ce cântă: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Bine este cuvântat rodul cel binecuvântat al pântecelui tău, pre carele bine-l cuvintează toate puterile cerești, și adunările pământenilor; carele ne-a mântuit pre noi din blestemul cel dedemult, binecuvântat.

Alt Canon, Irmos:
De pogorârea lui Dumnezeu...

Cel ce cunoaște mai 'nainte, văzându-ți curăția gândului, te-a pus pre tine povățuitor oilor celor cuvântătoare, Părinte prea fericite Teodore, căruia îi strigi acum: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Închipuirii chipului celui dumnezeesc, al omenirii lui Hristos te închinai, de trei ori fericite, împrotivindu-te luptătorilor de Dumnezeu până la sânge, și cântând Teodore: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Cuvântul tău s'a arătat îndulcit cu sare, prea fericite, și viața ta Părinte, luminată cu raza Duhului, căruia acum strălucind strigi, veselindu-te: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Iată acum s'a plinit dumnezeeasca proorocie a dumnezeescului David; că cu adevărat se închină feței tale, Născătoare de Dumnezeu Curată, cei ce au câștigat bogăția Darului, și acum binecuvintează pre Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea „Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atuncea fiind „închipuită, iară acum săvârşită, pre toată lumea ridică „să-ţi cânte ţie: Pre Domnul „lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Arătatu-te-ai ca o pâine cocându-te în mijlocul focului celui aprins, ca o jertfă fără prihană, ca o junghiere deplin arzându-te, ca o jertfire însufleţită, şi dând dumnezeească bună mireazmă, care Dumnezeu o a mirosit, Minà slugă a lui Dumnezeu.

Târându-te mucenice şi cu spini înghimpoşi împungându-te, ai sfărâmat boldurile vrăjmaşului, şi cu sabia tăindu-te ca într'o uimire, cu armele credinţei ai tăiat capetele celor fărădelege, cântând: Binecuvântaţi pre Hristos în veci.

Dezlegându-te de trup cu tăierea sabiei, mai desăvârşit te-ai legat mucenice cu dragostea Stăpânului tău, şi îndumnezeindu-te acum, îl vezi faţă către faţă Minà, şi lui îi cânţi: Pre Domnul lăudaţi făpturile şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Sălăşlueşte-se în pântecele tău mai pre sus de cuvânt, cela ce cu cuvântul a zidit toată lumea, şi se vede prunc, născându-se din tine Preacurată, cel născut din Tatăl mai 'nainte de veci; pre carele toată lumea bine-l cuvintează, şi-l prea măreşte întru toţi vecii, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Arătat-ai răspândiţi pre scornitorii eresurilor celor cu rea credinţă, purtătorule de Dumnezeu Teodore, învăţând a cinstì prea curatul chip al lui Hristos, şi a i se închinà cu cinste gânditoare de Dumnezeu, şi a cântà Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

In toată viaţa ta de Dumnezeu purtătorule Teodore ai fost povăţuitor, dreptei credinţe luminător prea luminat, învăţător de cunoştinţa lui Dumnezeu, chip călugărilor, ales scriitor de lege, învăţând a cântà: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Nevoitu-te-ai pre pământ prea fericite, făcându-te apărător bunei credinţe, şi defăi-

mător al nedreptăţii neminci-nos, şi în ceruri te-ai încununat, cu cununa dreptăţii prin Darul lui Dumnezeu, săvârşind călătoria, şi păzind credinţa, înălţând pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu cunoştinţa ţi-ai luminat gândul, cu curăţia pofta, şi cu bărbăţia te-ai încins Teodore prea înţelepte, îndreptându-ţi puterile sufetului cu dreptate, precum se cade sfinţeniei, cântând cu glas: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Bine cuvântată Stăpână, curăţeşte ranele sufletului meu, şi ale păcatelor mele, ceea ce ai născut din pântece feciorese pre Dumnezeu, cel ce este preste toţi, Fecioară Curată, neispitită de nuntă; pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoţii îl laudă, noroadele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, „muncitorul Haldeilor l-a ars „nebuneşte, cinstitorilor de „Dumnezeu. Iară văzându-i „pre aceştia cu putere mai „bună mântuiţi, Făcătorului şi „Mântuitorului, au strigat: „Tineri bine îl cuvântaţi, pre-„oţi lăudaţi-l, noroade prea „înălţaţi-l întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Eva prin boala neascultă-„rii, blestem înlăuntru a „adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „ai înflorit lumii binecuvân-„tarea. Pentru aceasta toţi te „mărim".

Irmos:

Pământul a acoperit acum trupul tău cel tare, care s'a chinuit fericite. Iară Cerul îţi poartă duhul veselindu-se cu sufletele mucenicilor şi luminându-se cu mărire luminată. Pentru aceasta cu toţii te fericim pre tine Minà.

Împreună cu îngerii locueşti întru lumină, că ai iubit vieţuirea întocmai cu îngerii Minà, şi cu gând curăţit vezi veselia Domnului, luminându-te din destul cu vărsările de lumină cele de acolo; vrednicule de laudă.

Văzând pre Hristos, de carele ai dorit prea lăudate, te îndumnezeeşti, şi ajungând la dorirea cea desăvârşit, ai încetat de a mai dorì Minà. Adu-ţi dar aminte de noi cei ce săvârşim cu dragoste pomenirea ta cea prea sfântă.

A Născătoarei:

Născut-ai nouă Maică Fecioară pre Dumnezeu Cuvântul cu trup dupre Ipostasul nostru, pentru aceea te propoveduim cu inima și cu limba adevărat, Născătoare de Dumnezeu, și grăim către tine glasul lui Gavriil, strigând: Bucură-te Stăpâna tuturor.

Alt Canon, Irmos:
Spăimântatu-s'a Cerul...

Cu curgerile lacrămilor tale ca un sihastru, și cu izvoarele sângiurilor, ca un mărturisitor al lui Hristos luminându-te, strălucești despre amândouă părțile, luminat fiind îmbrăcat cu dreptate ca un preot, Cuvioase, în cetele cele dumnezeești petreci acum luminat, de trei ori fericite părinte Teodore.

Cu toată vieața bună petrecându-ți calătoria, acum în lăcașurile cele sfinte ale sfinților viețuești, luând cununa cea înfrumusețată, și îmbrăcămintea împărăției cea de mare cuviință și sfințită; întru care fiind acum luminat Teodore, stai înaintea Stăpânului tău, îndulcindu-te de Dumnezeire.

Invrednicitu-te-ai a vedeà izvorul bunătăților, purtătorule de Dumnezeu Teodore, ca unul ce ai petrecut viață cu adevărat îndumnezeită și lepădând grijile lumești prin viața cea curată, te-ai făcut mărturisitor și de chinuri purtător sfințite.

Slavă...

Vestirea cuvintelor tale cea din Darul lui Dumnezeu, auzită s'a făcut nouă prea lăudate la marginile lumii, ca un tunet și ca niște izvoare izvorăsc învățăturile scrierilor tale, Teodore. Pentru aceea ca pre un dumnezeesc grăitor de Dumnezeu acum dupre vrednicie te fericim,

Și acum a Născătoarei:

Arătatu-te-ai o Fecioară Maică lui Dumnezeu, născând mai pre sus de fire cu trup, pre bunul Cuvânt, pre carele Tatăl l-a izbucnit din inima sa mai 'nainte de toți vecii ca un bun; pre carele acum îl înțelegem mai pre sus de trupuri, măcar de și în trup s'a îmbrăcat.

Irmosul...

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul și marginile pământu- „lui s'au minunat, că Dumne- „zeu s'a arătat oamenilor tru- „pește și pântecele tău s'a făcut „mai desfătat decât cerurile. „Pentru aceea pre tine, Născă- „toare de Dumnezeu, începă- „toriile cetelor îngerești și o- „menești te mărim".

SVETILNA mucenicilor.
Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Pre ceruri le împodobesc stelele, Iisuse îndurate; iară Biserica o împodobesc: Minà, Victor, Vichentie şi Stefanida. Prin cari mântueşte-ne pre noi cei ce te lăudăm.

Slavă, a Cuviosului, asemenea:

Pentru dumnezeeştile icoane ai răbdat toată scârba, munci şi izgoniri. Pentru aceea ai luat îndoită cunună din dreapta celui prea înalt, Cuvioase părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine prea curată Fecioară, s'a văzut cu adevărat căile Domnului care povăţuesc pre oameni, unde sunt cetele îngerilor şi adunările tuturor sfinţilor.

A Crucii, a Născătoarei:

Ceea ce eşti fără de prihană Născătoare de Dumnezeu, prunc nou ai născut pre cel ce este desăvârşit, pre cel ce a plătit cu Crucea şi cu bunătatea toate câte sunt.

LA LĂUDĂRI (Hvalite) Stihirile, glasul al 4-lea.
Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Ca un trandafir neveştejit cu mirosirile bunului miros al darurilor tale mărite, umplând marginile le luminezi cu dumnezeească cuviinţă, Minà purtătorule de nevoinţă şi cu fulgerile minunilor străluceşti toată lumea. Pentru aceasta săvârşim prea mărită pomenirea ta, lăudând pre Mântuitorul cel ce cu strălucire te-a mărit pre tine.

Focul şi toată munca vrăjmaşilor, prea fericite, ca un nimic socotindu-le, rănit fiind de dragostea Stăpânului, prea minunatule Minà, viteazule cugetător, pentru care te-ai nevoit cu tărie, surpând pre mult meşteşugareţul. Drept aceea te fericim pre tine ca pre un nevoitor prea viteaz, şi apărător prea cald, săvârşind pomenirea ta.

Arătatu-te-ai locaş dumnezeescului Duh prea mărite, cu strălucirile bunătăţilor, înţelepţeşte pururea pomenite, trecând cu vederea pre ceste de aicea, Minà de Dumnezeu cuvântătorule, ai dobândit cele cereşti, prea luminat mucenice împreunându-te cu Ziditorul tău. Pentru aceasta prăznuim nevoinţa ta cea mai pre sus de lumină, slăvind pre Mântuitorul, ca pre un Dumnezeu Atotputernic.

Pre voi cei ce aţi săvârşit călătoria şi aţi păzit credinţa Minà, Victore, Vichentie, Hristos v'a încununat cu străluci-

tele cununi ale dreptăţii şi a înfrumseţat mărturisirea voastră, măriţilor mucenici. Pentru aceasta primind cereasca moştenire, rugaţi-vă Domnului, pentru cei ce vă laudă pre voi.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cel împreună fără de început şi împreună vecuitor, Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, precum prin Evanghelie mai'nainte a zis: Cel ce mă va mărturisì pre mine înaintea oamenilor şi eu îl voiu mărturisì pre el înaintea Tatălui meu celui ceresc. Asemenea prea lăudaţii purtători de nevoinţe, Minà cu cei împreună cu el nevoitori înfierbântându-se, au propoveduit înaintea împăraţilor şi a tiranilor, mântuitorul nume al Stăpânului. Pentru care şi nevoindu-se, cu cununi neveştejite de el s'a încununat; şi acum în ceruri se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te mărim credincioşii dupre datorie, ceea ce eşti cetate neclătită, zid nebiruit, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

STIHOAVNA din Octoih.

Apoi zicem, Stih:

Sfinţilor celor de pre pământul lui, minunate au făcut Domnul...

Şi cântăm această Stihiră, glasul al 2-lea.

Veniţi iubitorilor de pătimitori, să cinstim ceata cea cu trei lumini a mucenicilor, pre Minà, pre Victor şi pre Vichentie, că au dat sângiuri şi au cumpărat viaţa cea veşnică. Pentru aceea şi răspundeau împrotivă cu tărie, către aflătorii de rele: Nu alegem mai de cinste cele stricăcioase decât cele nestricăcioase. Nu ne vom face ostaşi împăratului celui muritor şi pământesc, ci ne vom ostăşì Împăratului celui viu, carele pururea strigă credincioşilor: Cel ce crede întru mine, de va şi murì, viu va fi.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Anatolie.

Pre viteazul lui Hristos, pre Minà cel pururea pomenit, adunându-ne credincioşii, să-l lăudăm cu laude muceniceşti şi cu cântări duhovniceşti. Că acesta purcezând la răsboiul cel către vrăjmaşii cei nevăzuţi, şi nevoindu-se dupre lege, ca un vrednic, a luat Darul biruinţei; şi acum dănţueşte împreună cu îngerii în ceruri, întru dănţuirea cea nestricată, cerând lumii pace şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

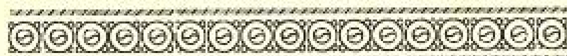
Singură tu Curată, te-ai învrednicit a fi locaş luminii care

a strălucit din Tatăl. Pentru aceea strig ție: Luminează cu lumina bunătăților sufletul meu cel întunecat de patimi, și-l sălășluește în lăcașurile cele luminoase, la ziua judecății Preacurată.

A Crucii a Născătoarei:

Văzând prea curata Fecioară junghierea ta cea fără dreptate, Hristoase, tânguindu-se strigà ție: Fiul meu prea dulce, cum de pătimești fără dreptate? Cum spânzuri pre lemn, cela ce ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu mă lăsà singură Făcătorule de bine mult milostive, pre mine Maica și roaba ta, rogu-mă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

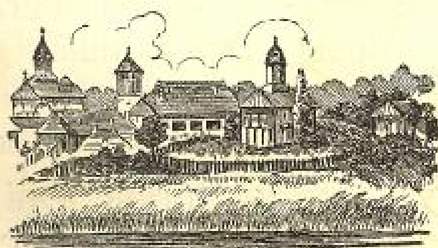

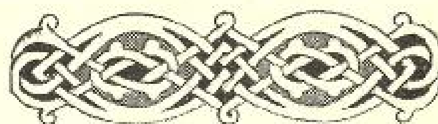
LA LITURGHIE

Prochimen, Apostol: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul...* Și al Cuviosului: *Fraților, ascultați pre învățătorii voștri...* Aliluia, Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Tot cela ce mă va mărturisì pre mine...* Și a Cuviosului, tot dela Mateiu: *In vremea aceea mergeau după Iisus noroade multe.*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 12 ZILE

Cel dintru sfinți părintele nostru Ioan cel milostiv patriarhul Alexandriei, și cuviosul părintele nostru Nil pustnicul.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6. ale Ierarhului 3, și ale Cuviosului 3.

Stihirile Ierarhului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Risipit-ai și ai dat celor lipsiți pâinea ta, Ioane minunate, râvnind milei Stăpânului celui prea milostiv, prea cuvioase. Pentru aceea rămâne cu adevărat în veci pomenirea ta sfinte; iară pre cei ce o prăznuesc cu credință, păzește-i cu rugăciunile tale, de supărări și de scârbe, Ierarhe prea fericite. Ioane

Curăția și dreptatea gândului tău, și obiceiul îndumnezeit, văzându-le cela ce vede cele ascunse, te înalță pre scaun prea înalt, ungându-te și săvârșindu-te pre tine înțelepte cu mir, și de față dându-ți în mână cârmele turmei, care o ai îndreptat către limanurile voiei cei dumnezeești, de Dumnezeu grăitorule Ioane.

Toate cererile inimii tale, ți le-a dat Domnul, vrednicule de minune, că ai păzit toate pune-

rile de lege cele mântuitoare, pentrucă desăvârşit ai iubit pre Dumnezeu, şi pre cel de aproape ca însuţi pre sineţi de Dumnezeu fericite. Şi pre cei ce au avut trebuinţă, i-ai ajutat; pentru aceea astăzi te cinstim Ioane, milostive.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 8-lea.
Podobie: Ce vă vom numi pre voi...

Ce te vom chemà acum sfinte? Rîu care ieşi din Edemul cel înţelegător; pârîul darurilor, care se dau dela Dumnezeu; vărsare de învăţăturile Darului! Paharul înţelepciunii şi al ştiinţei; rugător prea tare, învăţător şi lucrător? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numì Cuvioase? Lucrător de pământ al sadurilor celor nemuritoare, prea fericite; săditor de pomii cei credincioşi ai raiului celui înţelegător; prea iscusit în legile cele date de Dumnezeu. Ştiutor de dogmele cele însuflate de Dumnezeu. Tâlcuitor prea iscusit şi învăţător prea îndestulat. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom zice acum minunate? Puitor de aşezământul însoţirii, îndreptător curăţiei, învăţător călugărilor, povăţuitor fecioriei. Dreaptă cumpănă a amândurora, ca unul ce amândouă cu cercare le-ai petrecut. Multe sunt vredniciile tale, şi nevoinţa ta cea dumnezeească. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Izvorul milei, varsă îndurări de milostiviri, celor ce au trebuinţă, Ioan următorul lui Hristos, păstorul şi luminătorul cel mare al Alexandrenilor. Veniţi să ne săturăm cei săraci cu Duhul, urmând blândeţelor lui; că cu dragoste iubitoare de milostivire, primind ca pre un om strein pre Hristos, prin mijlocirea săracilor s'a învrednicit fericirii, ca Avraam odinioară. Şi cu îndrăzneală se roagă, să se miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn...

Ce-ţi voiu aduce eu ticălosul, Stăpână a lumii? Fără numai izvoare de lacrimi şi mărturisire de cele ce am făcut. Ci cu ochiul tău cel milostiv Fecioară, caută spre slăbiciunea smeritului meu suflet, şi risipeşte norii patimilor mele, şi mă mântueşte de negura care m'a cuprins, pre mine robul tău, rogu-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre lemnul Crucii văzându-te Iisuse pironit cea neispitită de nuntă, plângeà şi ziceà: Fiule prea dulce! Pentruce m'ai

lăsat singură pre mine, ceea ce te-am născut? Cela ce ești lumina cea neapropiată, a Tatălui celui mai 'nainte fără de început. Grăbește de te prea mărește, ca să dobândească dumnezeeasca slavă, cei ce laudă dumnezeeștile tale patimi.

STIHOAVNA din Octoih.

Iară de voiești, zi aceste de față, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te luminătorul Bisericii, lauda lumii cea văzută de toți, fala Alexandriei, temelia dreptei credințe, cumpăna ajunării, îndreptarea sihăstriei, limanul celor înviforați, scăparea celor din primejdii, turn de tărie și apărător de greșeli, plinitorul legii, noianul facerii de bine, dătător prea blând, carele dai tuturor cele trebuincioase din destul, celor ce aleargă către tine cu credință; roagă-te lui Hristos, să deà sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

Bucură-te hrănitorul celor flămânzi, dătătorul cel bogat al celor ce au trebuință, izvorul milostivirii, fântâna milei, sprijineala celor căzuți, folositorul văduvelor, cercetătorul bolnavilor, îmbrăcămintea celor goli, părintele sărmanilor, îndreptare celor căzuți, acoperământ mântuitor celor străini, mângâitorul celor ce plâng, apărătorul celor nedreptățiți, ajutorul celor nepricepuți. Roagă-te lui Hristos, să deà sufletelor noastre mare milă.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate cele ce ne-a dat nouă...

Bucură-te cela ce ești povața orbilor, învățătorul celor tineri, mărite, toiagul bătrânețelor, păstorul celor rătăciți, îndreptarea păcătoșilor, grădină foarte bine mirositoare, vas de mir al Duhului, rîu pururea curgător, sălășluire cinstită a sfintei Treimi. Adu-ți aminte de cei ce te laudă, mântuindu-i de nevoi și de primejdii și de boale și de iadul cel veșnic; rugându-te lui Hristos celui ce dă lumii mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieșit vestirea isprăvilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns; a căror viață fără prihană ai urmat. Având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână

cu cuviosul Ioan, şi cu toţi sfinţii, să miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Văzându-te răstignit, Hristoase, ceea ce te-a născut, tânguindu-se strigà ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară.

Troparul Ierarhului, glasul al 8-lea.

Întru răbdarea ta, ţi-ai agonisit plata ta, Părinte cuvioase, întru rugăciuni neîncetat răbdând, pre săraci iubind, şi pre aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Ioane milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, al Cuviosului, asemenea...

Cu curgerile lacrimilor tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE.

După obişnuitele Stihologhii, Sedealna Octoihului, şi Psalm 50.

CANOANELE.

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două, pe 8.

CANONUL Ierarhului. Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea. Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată o a „tăiat, şi a văzut Soarele „pământul pre care nu-l vă„zuse. Prea pierzătorul vrăjmaş „apa la înnecat şi cea neum„blată o a trecut Israil, şi cân„tare s'a cântat: Domnului să-i „cântăm, că cu slavă s'a prea „slăvit".

Luminându-ţi-se gândul cu milostivire şi umblând întru dragostea lui Hristos, Părinte, strălucind cu luminile milelor te-ai făcut locaş prea curat, al însuş milostivului Dumnezeu; Ioane, pentru aceea te fericim.

Privind cu înţeleaptă gândire la cele veşnice, Părinte prea sfinţite, ai schimbat cele stricăcioase luminat pre cele nestricăcioase; şi acum petreci în ceruri cu cetele celor fără de trup, strigând: Domnului să cântăm, că cu slavă s'a preaslăvit.

Dătătorul milei, umplându-ţi de Dar cugetul cel milostiv, Cuvioase, a miluit pre mulţi cu dumnezeească mijlocirea ta; că te-ai făcut mângâierea sufletelor şi purtare de grijă săracilor, Ioane prea înţelepte, cugetătorule de Dumnezeu prea sfinţite.

A Născătoarei:

Ca să împreune pre cei de jos, cu cei de sus, însuş Dumnezeul tuturor, s'a sălăşluit în pântece neispitit de nuntă, şi arătându-se întru asemănare de trup, ridicând peretele cel din

mijloc al vrajbei, a mijlocit pace și a dat viață și dumnezeească mântuire.

Alt CANON al Cuviosului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mă adapă pre mine Nil cu înțeleaptă a tot felul de rodire.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Cu adăpările tale cele de taină fericite, adăpând din destul cugetul meu cel uscat, învredniceşte-mă cu rugăciunile tale, să-ți aduc ție laudă ca nişte spice.

Curgerile cuvintelor tale, prea fericite Nile, ieşind ca din Edem, aievea adapă toată fața Bisericii neîncetat.

Slavă...

Râul dogmelor şi al cuvintelor tale, grăitorule de cele dumnezeeşti, revărsându-se, adapă inimile credincioşilor; iară adunările celor cu credință rea le îneacă.

Şi acum, a Născătoarei:

Vărsat-a vrăjmaşul şi pierzătorul veninul cel pierzător de suflete în urechile Evei; iară tu Maica lui Dumnezeu născând pre Hristos, ai tămăduit stricăciunea aceluia.

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele „deasupra sferei cereşti, „şi ai zidit Biserica, tu pre „mine mă întăreşte întru dragostea ta, că tu eşti marginea „doririlor, şi credincioşilor întărire, unule iubitorule de oameni".

Ca o Fecioară cu bună cuviință purtând cunună de maslin, s'a arătat ție vrednice de laudă, Darul milostivului cel cu îndurare, trăgându-te pre tine către dumnezeeasca milă.

Şezând pre scaunul cel sfințit din voia lui Dumnezeu, mărite părinte Ioane, ai viețuit ca un înger, aducând jertfe sfințite de pace, celui cu totul îndurător.

Cu milostivirea cea multă Părinte, urmând milostivului Dumnezeu, carele pentru milostivire a sărăcit cu trupul, ai îndestulat pre săraci, ai adunat pre cei streini şi fără de acoperământ, făcându-te împlinitor poruncilor celor dumnezeeşti.

A Născătoarei:

Întru tine prea sfântă voind s'a sălăşluit pricinuitorul a toată lumea, pentru mulțimea milostivirii şi a sfințit firea oamenilor, care era alunecată mai dinainte, pentru călcarea poruncii.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Gândul tău Părinte, purtând

semnătoare, adâncimea înfricoșatei tainei tale, au vestit mai 'nainte, că Dumnezeu se va sălășlui în pântecele tău Preacurată. Și acum văzând noi împlinirea, te slăvim.

Irmosul.

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul „răutăților, rogu-mă. Căci către „tine am strigat, și mă auzi „Dumnezeul mântuirii mele".

CONDACUL Ierarhului, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând..

Bogăția ta o ai împărțit săracilor, și cerească bogăție acum ai luat Ioane prea înțelepte. Pentru aceasta toți pre tine te cinstim, săvârșind pomenirea ta, o cel cu milostenia asemenea numite.

ICOS.

Ata frumusețe puind în sufletul tău, dragostea cea curată, și milostivirea cea frumoasă, Fecioară frumos împodobită cu stâlpări de măslin, pre milostenie noaptea nemincinos o ai văzut Ioane, care lin a grăit către tine: De mă vei agonisì pre mine prietenă și împreună locuitoare, te voiu duce pre tine înaintea Împăratului Hristos; și supuindu-te cu gândul nu ai rătăcit, o cel cu milostenia asemenea numite.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintele nostru Ioan milostivul Arhiepiscopul Alexandriei.

Stih: Ioan milostenie dând săracilor și cu îndurare împrăștiind.
O ce fel de daruri ia acum înaintea lui Hristos stând.
Milostivul s'a dus dela cele sărace.
În ziua a douăsprezece.

Acesta a fost Chipriot de neam, fiu lui Epifanie domnului țării, și însurându-se cu voia tatălui său și făcându-se tată de copii, apoi murindu-i și femeia și copii, își întoarse toată pofta spre adaosul bunătăților și spre buna plăcere a lui Dumnezeu. Și pentru strălucirea vieții sale, se făcù Arhiepiscop Alexandriei, cerându-l poporul Alexandrenilor dela împăratul Iraclie. Carele după cuvântul Evangheliei puindu-se ca o făclie în sfeșnic, străluci ca o lumină de foc în lume. Deci petrecând mulți ani în scaunul arhieriei sale, și multe minuni făcând, și dând de ajuns la săraci cele ce le trebuià. Drept aceea și dintru această faptă luând numele milostivului, și având toți spre dânsul evlavie, nu numai credincioșii, ci și necredincioșii, precum arată istoria ce scrie de dânsul, către Domnul s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nil pustnicul.

Stih: Nu adapă Nil numai Eghipetul, ci și făptura prea cu îndestulare,
Cu cuvântul adăpându-o, Nil și după moarte este mare.

Acesta aveà multă putere în cuvinte, fiind eparh Constantinopolei, pe vremea împărăției lui Mavrichie, și căsătorindu-se cu o femeie cinstită, și născând doi copii unul parte bărbătească și altul femeiească, după aceea își înduplecă femeia cu cuvintele și o făcù ca să lase Constantinopolul, și să meargă să locuiască la mânăstirile Eghipetului, și să-și împarță copiii, să ià el pe fiul său Teodul, și ea pre fiică-sa. Și făcând așà, se despărțiră unii de către alții. Deci aflându-se sfântul Nil cu părinții și cu fiul său, la muntele Sinai, niște barbari îi loviră fără de veste ca niște fiare, și luară pre fiul său Teodul rob împreună și cu alți mulți, pre carele

îl plângeau fără de seamă ca pre un rob, precum se vede la cartea ce este făcută de dânsul. Deci, învrednicindu-se după aceasta dumnezeeștei preoții, și alcătuind cuvinte pustnicești pline de toată înțelepciunea și înțelegerea și folosul, care cu puterea cuvântului și cu Darul sfântului Duh, îndeamnă spre nevoință. Și tocmind multe cărți prin care aducând pre mulți către Hristos cu dragoste dumnezeească, cu pace s'a săvârșit, și zace cu fiul său Teodul împreună și cu alți pustnici, precum zic unii în sfânta biserică a sfinților Apostoli, la Orfanotrofon dedesuptul jertfelnicului, puși acolo de Iustin împăratul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Martin făcătorul de minuni, episcopul Franciei.

Stih: Nu erà lumea vrednică ție Martine fericite,
Pre care și lăsându-o te-ai dus în lumea cea mare cu cinste.

Acest Martin, erà pe vremea împăratului Traian în Roma, Comis cu rangul; și așezându-se de împăratul, voievod, a fost trimis la războiu împrotiva barbarilor, unde văzând mulțimea vrăjmașilor s'a temut precum se cădeà a se teme. Insă luând îndrăzneală dintr'o dumnezeească vedenie, ce i s'a arătat lui în vis, și care îi făgăduià că va biruì pre vrăjmași. Pentru aceasta dând războiu, i-a biruit pre ei; pentru care biruință, a luat dela împăratul mare mulțumită și cinste. Ci, însă sfântul mulțumeà mai mult împăratului Cerului, Domnului, fiindcă-i dăruise lui biruința preste toată nădejdea, pentru o mică facere de bine ce a făcut Căci mai 'nainte de începerea războiului, a mers către el un sărac, tânguindu-și nevoia și cerând milostenie; iară sfântul milostivindu-se asupra întâmplării lui, a rupt o bucată din hlamida sa și l-a îmbrăcat pre el, asemenea l-a și hrănit pre el fiind flămând, și l-a adăpat fiind însetat. Drept aceea i s'a arătat că a văzut pre Domnul în visul său, față stând și zicându-i: Fiindcă mai hrănit găsindu-mă flămând, și m'ai adăpat însetat fiind, și gol m'ai îmbrăcat; pentru aceasta voiu fi cu tine și te voiu întări și-ți voiu dăruì biruință asupra vrăjmașilor. Deci, sfântul mulțumind lui Dumnezeu s'a lepădat de lume și de ale lumii, și a ales mai mult petrecerea monahicească. Și după ce s'a îndeletnicit în sihăstrie șapte ani și s'a deprins în dumnezeeștile Scripturi, atuncea s'a făcut episcop cetății Constantinei, care se află în Galia, care acum se numește Francia. Acesta cu Darul lui Hristos a înviat morți, a omorît balauri, a prefăcut în aur o porumbiță vie ca să ajute pre un sărac la nevoia lui, și iarăș o a prefăcut pre ea porumbiță precum erà mai 'nainte; și alte încă multe minuni făcând, în pace s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului prooroc Ahia.

Stih: Că mai 'nainte de a muri proorocul Ahia,
A mustrat pre Ierovoam fiul lui Sarira.

Acesta a fost din Silom, din cetatea lui Ili preotul, unde a fost mai 'nainte cortul lui Moisi. Acesta a proorocit pentru Solomon, că va greși Domnului, și că femeile îl vor depărtà dela Dumnezeu. Și a mustrat pre Ierovoam, căci cu vicleșug se purtà cu Domnul. Văzut-a și o pereche de boi călcând biserica și alergând asupra preoților. Care a și luat sfârșit, că viind Babilonenii o au arat; și răposând cu pace, fu îngropat aproape de copaciul Silomului.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Martin episcopul Tarachinului.

Stih: Martin dela Dumnezeu mărire prea mare a luat,
Ca cel ce este cu milostivirea îmbrăcat.

Acesta erà din Saboria Tafoniei, strălucit cu neamul și mare cunoscându-se de către Ilirici, adică de slavoni. Și fiind împodobit cu vrednicii apostolești, a fost vrăjmășit de Arieni. Și în multe rânduri fiind bătut înaintea poporului, de ei, a fost izgonit. După care mergând la Mediolan, a pătimit cele asemenea dela episcopul de acolo Auxentie, arian și el fiind. Deci fiind silit fericitul, a fugit și s'a dus la ostrovul Talarie cel pustiu și nelocuit, care este aproape de marea Tirinichiei, și acolo liniștindu-se, mâncà numai rădăcinile verdețurilor. Iară mai pre urmă

s'a făcut episcop bisericii din Tarachin. Și atâta a strălucit și a sporit fericitul întru iubirea de săraci, cât mai întâiu a împărțit toată averea sa săracilor. Apoi dacă se întâmplà să poarte numai o singură haină, și vedeà vreun sărac că tremură de frig, tăià haina aceea de prin genunchi, și o dà săracului. Acest sfânt văzând odată un mort, că-l duc la îngropare, și pre un năpăstuitor că nu lăsà să-l îngroape, spuind că este dator cu atâția bani, pre mortul acela la înviat, iară pre năpăstuitorul mincinos dovedindu-l a poruncit să moară în locul celui mort. Deci cu un chip ca acesta cu plăcere de Dumnezeu și întru cele de asemenea minunat viețuind, a adormit în pace.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Antonie și cei dimpreună cu dânsul Zevinà. Ghermanò, Nichifor și Maratò fecioara.

Stih: Sabia pre Zevinà, Ghermanò și Nichifor. Impreună cu Antonie îi arată de biruință purtători.

La sfânta Maratò.

Stih: Fecioara Maratò băgată în foc fiind, Acum cu înțeleptele fecioare este dănțuind.

Aceștia erau pre vremea lui Maximian, din cari Antonie erà bătrân cu vârsta; iară Nichifor și Zevinà și Germanò, tineri incă și în floare. Fiind prinși în Chesaria, și mărturisind pre Hristos în priveliște, li s'au tăiat capetele de sabie. Iară Maratò fecioara, din Schitopoli fiind, și prin toată cetatea fiind purtată goală, s'a aruncat în foc, și s'a săvârșit.

Intru această zi, cuviosul Nil izvorîtorul de mir, carele s'a nevoit în munții marei Lavre din Aton, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nil s'a arătat nu apă izvorând, ci mir mirositor,
Al căruia Darul este de mir dătător.

Intru această zi, sfântul mucenic Arsachie de sabie s'a săvârșit.

Stih: Se bucurà Arsachie sabia văzând,
Căci și cununa dimpreună cu sabia era privind.

Intru această zi, sfântul Leon patriarhul Constantinopolei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Leon dracii din aer gonind;
Este ca un leu din trestii, din viață ieșind.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Sava Nigdelì carele în Constantinopol a mărturisit; iară în Cuciuc-Caraman s'a îngropat, la anul una mie șapte sute treizeci și doi, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Tăindu-ți-se capul Savo mărirea mucenicilor;
Te împreuni cu Hristos capul tuturor.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Nicolae Constantinopolitul, carele în Constantinopol a mărturisit, la anul o mie șaptesute treizeci și doi.

Stih: Biruești pre vrăjmașul cu nevoința ta fericite;
O Nicolae și ei răsplătiri negrăite.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz- „neală, și focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumne- „zeule în veci".

Cu fapte ai adeverit cuvintele Mântuitorului, și te-ai împreunat în ceata celor ce se fericesc, fiind milostiv și curat cu Duhul, Ioane purtătorule de Dumnezeu.

Gustarea cea mai dulce decât mierea, s'a prefăcut ție întru aur lămurit; că luând aminte Făcătorul la învoirea ta cea îndestulată, răsplătirile cele bogate ți-a dat.

Luminându-te cu lumina Treimii cea neînserată, slugă

a Treimii, acum luminezi pre cei ce te cinstesc și cântă: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoarei:

Tu una Fecioară ai născut pre unul din Treime în două firi, pre cel ce se vede într'un ipostas, căruia cântăm: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii cei din Iudeia...

Adăpându-te Părinte cu ploi cerești, te-ai arătat mult roditor, aducând Stăpânului roduri prea frumoase, pre cei ce strigă cu credință: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Limba ta prea fericite, descoperind jghiaburile dogmelor, degrab înneacă rătăcirea eresurilor, învățând pre credincioși a cântă: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Viețuire îngerească ai viețuit Părinte în trup pre pământ, și cu dumnezeeștile gândiri, te îndulceai de vederile cele de sus și cântai: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântece fecioresc întrupându-te, te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta pre Maica ta știindu-o Născătoare de Dumnezeu, cu mulțămită strigăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului și „văpăiei, tinerii cei ce au „păzit foarte poruncile tale, au „strigat: Binecuvântați toate „lucrurile Domnului pre Dom- „nul".

Stea luminoasă arătându-te pre tine Hristos, întru înălțimea Bisericii, Părinte, prin tine luminează pre cei ce cântă cu credință: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Milostiv te-ai arătat, blând, lesne iertător și fără de răutate, Părinte, bogăție săracilor, și podoabă, și îmbrăcăminte celor goli, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Împodobit-ai sfințit scaunul lui Marco, cu fapte dumnezeești Părinte; iară mai ales cu milostenia și cu iertăciunea. Pentru aceea te-ai numit milo-

stiv, mai mult decât toţi sfinţii, cari au strălucit întru milostenie.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai prea sfinţit locaş al izvorului celui viu, din care bând noi cei omorîţi, câştigăm viaţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Muziceştile organe...

Ţinutu-te-ai de bunătatea cea desăvârşit, iubind pre bunătatea cea dintâiu, şi acum luminându-te cu strălucirile ei, strigi: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fiind îmbogăţit de ştiinţă cunoscătoare, te-ai suit spre bună voirea cea de fapte, trimiţând razele Darului, celor ce strigă: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fugind de gâlcevile cele lumeşti, te-ai aşezat la limanul liniştei, şi năpădirile patimilor le-ai omorît, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ştiind adevărat Fecioară pre cel ce s'a născut din tine că este Dumnezeu Cuvântul, te lăudăm cu bună credinţă, noi credincioşii, cântând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Muziceştile ograne împreună „glăsuind, şi noroade fără de „număr închinându-se chipului „celui din Deirà, trei tineri ne„plecându-se, pre Domnul au „lăudat şi l-au prea înălţat întru „toţi vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim „pre tine fecioară curată, „cei mântuiţi prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri, mărin„du-te pre tine“.

Iată după sfârşit, că te-au primit în mijloc, doi sfinţi părinţi în mormânt, dându-ţi Părinte ţie prea sfinţite, cinste.

Ca zorile, ca ziua a strălucit luminată adormirea ta, Părinte Ioane, luminând pre cei ce cu credinţă te fericesc pre tine.

Impreunatu-te-ai cu cetele Arhiereilor, cu ale proorocilor, cu ale apostolilor şi cu ale mucenicilor; cu cari dimpreună, adu-ţi aminte Părinte de cei ce te laudă.

Sicriul, unde zac cinstitele

și sfintele tale moaște, părinte Ioane, este izvor de minunni celor ce aleargă către tine.

A Născătoarei:

Fecioară ceea ce te-ai arătat mai desfătată de cât cerurile, desfătează cugetul meu cel strâmtorat, făcându-l primitor darurilor celor dumnezeești.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Văzându-te vrăjmașul Părinte, că rupi legăturile dezmierdării cei lumești, și te apropii către Dumnezeu, a pornit asupra ta întreite valuri varvaricești, socotind să slăbească tăria ta, iară cu purtarea de grijă cea dumnezeească ai lepădat departe măestriile lui, pururea fericite.

Strălucind cu raze bogate ale învățăturilor, ai luminat în multe feluri sufletele celor ce se apropie către tine cu bună credință. Că apropiindu-ți buzele de paharul cel curat al înțelepciunii, prea înțelepte Nile, ai scos și ai dat din destul celor ce pofteau.

Slavă,..

Jertfitu-te-ai pre tine însu-ți, cu osârdie Părinte tăinuit, ca o junghiere fără prihană, Ziditorului tău, iubindu-l pre el curat Nile, căruia înaintea scaunului stând înțelepte, roagă-l neîncetat pentru cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, ca să câștige strălucirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Îndreptat-ai Fecioară alunecarea strămoașei, născând pre Cuvântul, cel ce îndreptează pre cei lepădați, ca un bun și Atotputernic, pre cel ce din multa milostivire, s'a întrupat din tine, și a mântuit lumea cu patimile sale, cele omorîtoare de patimi.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului „s'au minunat, că Dumnezeu „s'a arătat oamenilor trupește, „și pântecele tău s'a făcut mai „desfătat decât cerurile. Pentru „aceea pre tine Născătoare de „Dumnezeu, începătoriile ce„telor îngerești și omenești te „slăvim".

SVETILNA

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Să lăudăm pre Ioan cel ce s'a arătat următor lui Dumnezeu celui iubitor de milostivire, ca printr'însul să dobândim toți deslegare de datorii, și iertare de greșeli.

Slavă, a Cuviosului, semenea

Cu vărsările lacrimilor îngrășindu-ți sufletul, Nile gânditorule de Dumnezeu, roagă-te lui să spele de necurăție sufle-

tele noastre, ale celor ce cu dragoste şi cu căldură te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti veselia îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoare creştinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pre noi şi ne mântueşte de muncile cele veşnice.

A Crucii, a Născătoarei:

Din pântecele tău cel fecioresc, Preacurată, a răsărit Făcătorul soarelui şi al lumii, pre carele văzându-l ridicat pe lemn toată făptura s'a clătit.

LA LIVALITE.

Stihirile sfântului Ioan milostivul, glasul 1-iu Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Pre Ierarhul lui Hristos şi slujitorul, credincioşii să-l cinstim dupre vrednicie, pre dumnezeescul Ioan, hrănitorul săracilor şi gata sprijinitor al văduvelor pre înduratul părinte al sărmanilor şi apărător credinţei.

Darul cel îndurător al celui milostiv, viind la tine Ioane noaptea, ca o tânără încununată cu ramuri de maslin, strigă ţie: De mă vei câştigă pre mine prietenă, te voiu aduce arătându-te pre tine lui Hristos, celui milostiv.

Urmând lui Avraam tu înţelepte întru obiceiurile iubirii de străini, ai adunat pre cei fără de acoperământ şi străini, pre goi i-ai îmbrăcat, şi săracilor îndestulător te-ai făcut, Ioane; drept aceea precum acela de demult, te-ai învrednicit fericirii, pururea pomenite.

Stând acum înţelepte Ioane înaintea Impăratului veacurilor, roagă-te pentru robii tăi, ca să fie păziţi de toată vătămarea şi de ispite şi de primejdii şi de scârbe şi de tot felul de boale, şi-i povăţueşte la vieaţa cea neînserată.

Slavă, glasul al 6-lea,

Bine slugă bună şi credincioasă, bine lucrătorule al viei lui Hristos, tu şi greutatea zilei ai purtat, tu şi talantul cel dat ţie l-ai înmulţit; şi celor ce au venit după tine nu le-ai pizmuit. Pentru aceasta s'a deschis ţie uşa cerurilor; intră întru bucuria Domnului tău şi te roagă pentru noi Ioane fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu cuviosul Ioan, şi cu toţi sfinţii, să miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

După ce te-a văzut pre tine spânzurat pre lemn, ceea ce te-a născut, Hristoase, strigă cu plân-

Darurile Duhului, goneşte gândurile cele viclene.

Insuflatu-ne-ai nouă mir, foarte cu miros bun al rugăciunii, lucrătorule de cele sfinte alcătuindu-l cu ştiinţa şi cu fapta.

Slavă...

Izvorît-ai învăţături cereşti prea înţelepte ca dintr'un izvor şi ai îmbogăţit pre fiii Bisericii.

Şi acum, a Născătoarei:

Omoară cugetul trupului „nostru Preacurată, ceea ce ai „izvorît oamenilor izvorul ne„muririi".

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă Duhul „meu".

CONDACUL Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Zburdările cele aprinzătoare ale patimilor dela trup despărţindu-le Nile fericite, cu privighetoare rugăciunea ta le-ai tăiat. Ci ca cela ce ai îndrăzneală către Domnul, scapă-mă din toate primejdiile ca să strig ţie: Bucură-te Părinte a toată lumea.

ICOS.

Cine din pământeni va puteà Nile, să spue nevoinţele petrecerii şi trudele cele nemăsurate ale vieţii tale, şi multe ostenelele tale, care pre pământ ca un fără de trup le-ai săvârşit? Ci însă iată strig ţie aşà: Bucură-te rîul darurilor lui Dumnezeu; bucură-te izvorul învăţăturilor lui Hristos. Bucură-te paharul înţelepciunii şi al cunoştinţei; bucură-te lucrarea nemuritoarelor saduri. Bucură-te învăţătura cea prea lucrătoare a cuvintelor celor de Dumnezeu însuflate; bucură-te prea iscusite tâlcuitorule al legii celei de Dumnezeu date. Bucură-te săditorule al raiului celui înţelegător; bucură-te al fecioriei mare păzitorule. Bucură-te frumoasă alăuta Duhului; bucură-te sabie tăietoare de rădăcinile patimilor. Bucură-te razimul bărbaţilor celor drepţi; bucură-te al credincioşilor pământeni folositorule. Bucură-te Părinte a toată lumea.

Sedealna Ierarhului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Luând ~~nărav~~ obicei de milostivire te-ai arătat milosârd, ajutând pre săracii cei lipsiţi, Ioane de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta te-ai numit cu numirea asemenea lucrării, mai mult decât toţi sfinţii, fericite. Drept aceea, dătătorul milei mult te-a îmbogăţit, de Dumnezeu înţe-

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un crin ce strălucește în mijlocul spinilor, aflându-te pre tine Mirele, Maică Fecioară, te-a iubit.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa către Domnul și lui „voiu spune scârbele „mele, că s'a umplut sufletul „meu de răutăți, și viața mea „s'a apropiat de iad și ca Ionà „mă rog: Dumnezeule, din „stricăciune scoate-mă".

Indeletnicindu-te întru rugăciuni și întru postire și rugând pre Dumnezeu cu priveghere, te-ai învrednicit arătărilor și vedeniilor dumnezeești, de dumnezeu înțelepțite, învățându-te cele mai pre sus de gând prin curăția cugetului, înțelepte.

Ca un înger cu trup ai viețuit pre pământ Părinte, jertfe pașnice fără de sânge cu credință, cu inimă și cu Duh zdrobit aducând Făcătorului veselindu-te fericite Ioane.

Viața ta strălucind mai mult decât Soarele, a dat raze de milostivire care au gonit norul cel întunecos al sărăciei celor ce aveau trebuință prea fericite și încălzind pre cei biruiți de iuțimea gerului, de Dumnezeu însuflate.

A Născătoarei:

Pricepând de Dumnezeu grăitorii prooroci adâncimea tainei tale Fecioară proorocește o a vestit mai'nainte, luminându-se cu dumnezeescul Duh și acum noi văzând arătat săvârșirile, credem.

Alt Canon, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Fiind împodobit cu Darul înțelepciunii și viața luminându-o cu traiul cel ales, te-ai făcut dumnezeesc slujitor de cele sfinte, mijlocind între Ziditorul și între zidire, și te-ai făcut învățător prea lăudat și prea mărit, Părinte.

Apropiatu-te-ai de muntele bunătăților și fiind acoperit cu dumnezeescul nor fericite, ai primit dela Dumnezeu lespezile dogmelor cele scrise de Dumnezeu prea fericite și te-ai arătat nouă al doilea Moisì, puitor de legea Darului.

Slavă...

Jertfitu-te-ai pre sineți tăinuit de bună voie, ca o jertfă junghiată de voie, stând înaintea Ziditorului Nile, împodobit cu știința și cu fapta, adu-ți aminte de noi, cei ce cu credință săvârșim pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Văzând grăitorii de Dumnezeu prooroci cu chipuri în-

vrednic aducându-mă lui Dumnezeu cu rugăciunile tale.

Vrând ca să aşezi, sfinţite, dogmele înţelepciunii cei întru Hristos, te-ai curăţit pre sineţi mai 'nainte cu postirea, prea fericite.

Slavă...,

Toată înălţimea cugetelor care s'a ridicat, Părinte, o ai smerit cu multă înţelepciunea ta, pierzând pomenirea lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel pururea fiitor împreună cu Tatăl şi ca un Dumnezeu Cuvânt neîntrupat mai 'nainte, în vremile cele de pre urmă s'a întrupat din curate sângiurile tale, prea lăudată.

Peasna 5, Irmos:

Pre mine cela ce deapururea mă rătăcesc de noaptea necunoştinţei, spre „calea cea pierzătoare de suflet, „cu lumina cunoştinţei tale, „Doamne, povăţueşte-mă, du„cându-mă la cărarea poruncilor tale".

Urmând morţii cei de bună voie, acelui ce s'a omorît pentru milostivire, te-ai şi răstignit lumii şi patimilor, te-ai învrednicit vieţii cea mai pre sus de lume, vrednicule de laudă, Părinte înţelepte.

Invrednicitu-te-ai fericirii, făcându-te blând iertător şi paşnic şi celor flămânzi dătător de pâine neîmpuţinată şi împărţitor săracilor şi îmbrăcăminte celor goli.

Impodobindu-te Părinte cu dumnezeeştile împărtăşiri, ca un înger ai slujit cu sfinţenie lui Dumnezeu fără de prihană, luminând pre credincioşi cu învăţăturile tale cele sfinţite.

A Născătoarei:

Luminează sufletul meu cel întunecat cu desmierdările vieţii, Curată fără prihană, cu lumina ta, ceea ce ai născut pre Hristos lumina, risipindu-mi întunerecul necunoştinţei.

Alt Canon, Irmos:

Mâncând strig către tine...

Poftind curăţirea întregei, înţelepciuni cei dumnezeeşti, prea înţelepte, degrab ai părăsit toată desfătarea vieţii.

Tu cele de gând înţelegătoare, care sunt mai pre sus de ştiinţă, de Dumnezeu arătătorule, cu înţelepciune le-ai câştigat, fiind împărtăşit cu învăţătura cea dumnezeească.

Slavă...

Nor, carele cu ploile cunoştinţei îneci toată necunoştinţa te ştim pre tine purtătorule de Dumnezeu.

Dumnezeu cugetătorule părinte, şi cu dumnezeeasca smerenie, răutatea vrăjmaşului o ai smerit fericite Grigorie.

Cu ploile lacrimilor tale părinte Grigorie, ca cu nişte rouă dumnezeească adăpându-te, toată fapta bună ai crescut, toată roada bună a dreptăţii ai înflorit, ca un pom roditor lângă izvoarele apelor răsădit, ale postniciei cei desăvârşit.

A Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu binecuvântată, cu totul fără prihană, vindecă ranele sufletului meu. Stinge desfătările trupului. Inima mea cea întunecată luminează-o. Impacă-mi ştiinţa mea. Şi mă scapă de toată vătămarea şi năvălirea vrăjmaşilor.

Alt Canon, Irmos:

Munte umbrit.

Ca nişte aur în foc prea sfinţite, cu înfrânarea înţelepte, cinstit trupul tău, curăţindu-ţi, frumos l-ai arătat Făcătorului, pentru aceasta îmbrăcămintea preoţiei ţie în vecie ţi-a dăruit.

Vestirea cuvintelor, şi tunetul cel cu bun glas al dogmelor învăţăturilor tale, Biserica lui Dumnezeu înţelepţeşte veselindu-o, gonesc îndrăzneala ereticilor, sfinţitorule Procle prea mărite.

Slavă...

Intru învăţătura dumnezeeştei cunoştinţe fiind, ca un Ierarh sfinţit, cu bună dăruire tuturor ai dat luminare, şi dumnezeească strălucire, spre mântuirea sufletelor dupre vrednicie minunate.

Şi acum, a Născătoarei:

Cărbunele cel dumnezeesc în pântece, ceea ce eşti cu totul fără prihană, primindu-l mai pre sus de minte, nu te-ai ars cu adevărat. Că rugul de departe cu însemnare a închipuit naşterea ta, spre mântuirea noastră şi înnoirea.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de „cinstită intrarea ta; că tu „Fecioară care nu ştii de „nuntă, înlăuntru ai intrat în „Biserica lui Dumnezeu, ca o „preacurată Biserică, tuturor „celor ce te laudă pre tine, „mântuire dăruindu-le".

Norii să roureze dreptate astăzi; căci ca în Cer se tinde dumnezeescul nor în Biserica lui Dumnezeu. Carele pică dulceaţa, ceea ce scoate toată amărăciunea sufletelor noastre.

Streină este zemislirea ta, streină este şi naşterea ta, streină este petrecerea ta, Fecioară şi ducerea ta înlăuntrul Biseri-

gere: Fiul meu și Dumnezeul meu, cum mori acum pre Cruce? Cum și în mormânt te pui?

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă a Cuviosului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieșit vestirea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale. Taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns; a căror viață fără prihană ai urmat. Având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

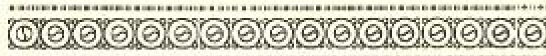
Fecioară curată, roagă pre cel ce l-ai născut, să mântuiască tot neamul omenesc; că pre tine Maică Fecioară te mărturisim cu limba și cu inima, Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei asemenea:

Dacă te-a văzut cea fără de prihană spânzurat pre cruce, tânguindu-se, strigă ca o Maică: Fiul meu și Dumnezeul meu, Fiul meu, cel prea dulce, nu mă părăsì pre mine roaba ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

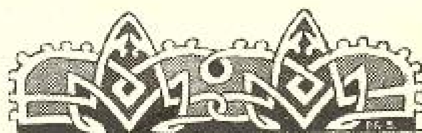

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului și ale Ierarhului, Peasna 3 pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplătì Domnului... Apostolul către Corinteni: *Fraților, cel ce seamănă cu scumpete...* Aliluia, glasul al 2-lea. Gura dreptului se va învăță înțelepciune... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Voi sunteți lumina lumii...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică.

INTRU ACEASTA LUNĂ

ÎN 13 ZILE

Cel dintru sfinți părintele nostru Ioan Gură de aur, arhiepiscopul Constantinopolei

LA VECERNIA CEA MICA

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Pre Botezătorul asemenea cu numele l-ai urmat bine, cu înfrânarea Părinte, și pre marele Ilie cu postul și cu curăția. Cu râvna amândurora fiind rănit Gură de aur, asupra slavei împărătești îndrăznind, ca un păstor al Bisericii lui Hristos.

De două ori.

Cu dumnezeească însuflare a Cuvântului, încunjurând precum scrie în tot pământul ves-

tirea învăţăturilor tale, Părinte, ai luminat lumea. Deschisu-ne-ai nouă intrarea pocăinţei, cu purtarea de grije a săracilor, închipuind Evanghelia lui Hristos.

Cu curăţia sufletului tău şi cu strălucirea luminii soarelui cea neîntinată strălucind lumii dogmele bunei cinstiri, înţelepte părinte Ioane Gură de aur, goneşti negura cea pâcloasă, şi arăţi lumii lumina bunei credinţe.

Slavă, glasul al 4-lea.

Fosta-i gură de aur, de Dumnezeu însuflat organ, prin carele nouă Duhul Sfânt ne-a glăsuit, că cu strălucită glăsuire a încurajat marginile vestirea învăţăturii tale. Şi următor fiind apostolilor Cuvioase, la ceata aceea ai ajuns, de care ai dorit. Roagă-te Domnului prea fericite, să împace lumea şi să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum a Născătoarei:

Mântueşte-ne pre noi de nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Făcătorul tuturor, ca toţi să strigăm ţie: Bucură-te una folositoarea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Trîmbiţă în chipul aurului, luminat glăsuind dumnezeeştile măriri, te-ai arătat Ioane, la marginile lumii.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Legea ca şi Moisì, ai luat dela Domnul, Gură de aur, lumea înţelepţind şi luminând cu dumnezeeştile tale învăţături.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcà întru dreptate, şi cuvioşii tăi se vor bucurà.

Propoveduitor cu adevărat, al dumnezeeştei împărăţii ai fost, cel cu cuvinte de aur, strigând: Pocăiţi-vă, cufundând desnădăjduirea.

Slavă, Podobie aceeaşi:

Întru o stăpânie a cinstitei Treimi, ai învăţat a crede în Tatăl, în Cuvântul şi în Duhul, Gură de aur părintele nostru.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea

Fecioară pre cel ce s'a născut din tine, Dumnezeu Cuvântul, roagă-l de Dumnezeu Născătoare, împreună cu Gură de aur să mântuiască sufletele noastre.

Troparul, glasul al 8-lea.

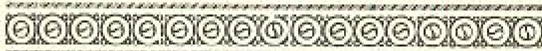
Din gura ta ca nişte lumină de foc strălucind Darul, lumea a luminat. Vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat. Inălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învăţându-ne părinte Ioane Gură de aur, roagă pre Cu-

vântul Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei: Cela ce pentru noi te-ai născut...

Caută la sfârşitul cărţii.

Ectenia cea mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul Slava dintâiu.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Trîmbiţa cea cu aur ferecată, organul cel de Dumnezeu însuflat, noianul dogmelor cel nedeşertat, întărirea Bisericii, mintea cea cerească, adâncul înţelepciunii, paharul cel cu totul de aur, carele varsă din sine rîuri de învăţături cu miere curgătoare, şi adapă făptura, cu dulce cântare să-l lăudăm. De două ori.

Steaua cea neapusă, care cu razele învăţăturilor, luminează toată partea cea de sub soare, pre propoveduitorul pocăinţei, buretele cel cu totul de aur, carele şterge umezeala relei deznădăjduiri, şi roureză inimile cele topite de păcate; pre Ioan Gură de aur dupre vrednicie să-l cinstim. De două ori.

Îngerul cel pământesc şi omul cel ceresc, rânduneaua cea bine grăitoare, şi mult glăsuitoare, vistieria bunătăţilor, piatra cea nezdrobită, pilda credincioşilor, cel cu mucenicii asemenea, înfocmai stătător cu sfinţii îngeri, cel asemenea la obiceiu cu apostolii, întru cântări Gură de aur să se mărească.

De două ori.

Ca pre o trâmbiţă cu aur ferecată, avându-te pre tine Ioane Gură de aur, cinstita Biserică, luminat glas trimite marginilor, şi pre toţi oamenii îndeamnă, să se împărtăşească de învăţăturile tale cele aurite. Pentru aceasta roagă-te, să se mântuiască din stricăciune şi din primejdii, cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea pururea cinstită. De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase de trei ori fericite, prea sfinte Părinte, păstorule cel bun, şi ucenice al lui Hristos mai marelui Păstor, cel ce ţi-ai pus sufletul pentru oi. Insu-ţi şi acum prea lăudate Ioane Gură de aur, cere cu rugăciunile tale, să se dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei.

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul

născut, acelaş din tine cea Curată a ieşit, negrăit întrupându-se. Din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l, Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD. Lumină lină...

Prochimenul zilei şi cetirile.

Dela Pilde, cetire.
Cap. 10. Vers 8.

Pomenirea dreptului cu laude şi binecuvântarea Domnului pre capul lui. Fericit este omul carele a aflat înțelepciunea şi muritorul care ştie priceperea. Că mai bună este neguțătoria acesteia decât a aurului şi a argintului vistieria. Şi mai scumpă este decât pietrile cele de mult preț; şi tot ce este scump nu este vrednic ei. Pentru că lungimea zilelor şi anii vieții sunt în dreapta ei şi în stânga ei bogăție şi mărire. Că din gura ei iese dreptate, legea şi mila pre limbă le poartă. Deci ascultați-mă pre mine o fiilor! că lucruri de cinste voi să zic; şi fericit este omul, care căile mele va păzi. Că ieşirile mele sunt ieşiri de viață şi se găteşte vrerea dela Domnul. Pentru aceasta vă rog pre voi şi pun înainte glasul meu fiilor omeneşti. Că eu înțelepciunea am tocmit, sfatul şi ştiința şi gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul şi întărirea, a mea este priceperea şi a mea este tăria. Eu pre cei ce mă iubesc pre mine, îi iubesc; şi cei ce mă caută vor aflà Dar. Înțelegeți dar cei fără de răutate chibzuiala şi cei neînvățați lipiți-vă inima. Ascultați-mă pre mine iarăş: Că lucruri de cinste voiu să zic. Şi voiu scoate din buzele mele cele drepte, că adevărului se va învăță grumazul meu. Şi urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimica nu este într'însele strâmb, nici răsvrătit. Toate sunt drepte celor ce înțeleg şi netede celor ce află cunoştința. Că vă învăț pre voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră şi să vă umpleți de Duh.

Dela Înțelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 10. Vers 32.

Gura dreptului izvorăşte înțelepciune; şi buzele oamenilor înțelepți ştiu Darul cel bun. Gura înțelepților se învață înțelepciune şi dreptatea mântueşte pre dânşii din moarte. Sfârşindu-se omul drept, nu-i piere nădejdea. Că fiul drept se naşte întru viață; şi întru bunătățile sale va culege roada dreptății. Lumina drepților este deapururea şi dela Domnul vor aflà har şi slavă. Limba înțelepților ştie cele bune şi inima lor odihneşte înțelepciunea. Iubeşte Domnul inimile cele cuvioase şi primiți sunt lui toți cei fără prihană în cale. Înțelepciunea Domnului luminează fața celui priceput, că soseşte la cei ce o doresc mai 'nainte de ce o cunosc pre dânsa. Cela ce mânecă la dânsa nu va osteni şi cel ce priveghează pentru dânsa, degrab fără de grijă va fi. Că pre cei vrednici ei, singură umblă împrejur căutându-i şi în cântări se arată lor cu bună priință, pre înțelepciune niciodată nu o birueşte răutatea. Pentru aceasta am fost şi iubitor frumuseții ei. Şi o am iubit şi o am căutat pre dânsa din tinerețele mele. Şi o am căutat să o aduc mie mireasă. Ca pre Stăpânul tuturor o am iubit, că este învățătoare întru ascuns de ştiința lui Dumnezeu şi aflătoare de lucrurile lui. Ostenințele ei sunt bunătățile şi învață aceea curățenie şi minte şi dreptate şi bogăție, decât care mai de trebuință nimic nu este întru viața oamenilor. Şi de pofteşte cinevà multă ştiință, ştie cele trecute şi cele ce vor să fie le semueşte, ştie tălmăcirea cuvintelor şi dezlegările vorbelor celor ascunse, semne şi minuni mai 'nainte ştie şi întâmplările vremilor şi ale anilor şi tuturor este sfetnic bun. Că nemurire este într'nsa şi mărire întru împărtăşirea cuvintelor ei. Pentru aceasta am făcut vorbă către Domnul şi

m'am rugat lui și am zis dintru toată inima mea: Dumnezeule al părinților și Domnul milei, cel ce ai făcut toate cu cuvântul tău și cu înțelepciunea ta ai tocmit pre om, ca să stăpânească fă:pturile cele făcute de tine. Și să îndrepteze lumea întru cuviință și dreptate, dă-mi înțelepciunea care șade pre scaunele tale și nu mă despărțì pre mine dela slugile tale, că eu sunt robul tău și fiul slujnicii tale. Trimite-o pre dânsa din ceruri dela locașul tău cel sfânt și dela scaunul slavei tale, ca fiind cu mine să mă învețe ce place înaintea ta. Și să mă îndrepteze spre cunoștință și să mă păzească întru slava sa. Că gândurile celor muritori toate sunt cu temere și cu greșală cugetele lor.

Dela Înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 4. Vers. 14.

Lăudându-se dreptul, se vor veseli noroadele că pomenirea lui este fără de moarte. Pentrucă dela Dumnezeu se cunoaște și dela oameni și place Domnului sufletul lui. Iubiți dar o oamenilor înțelepciunea, poftiți-o pre dânsa și vă veți învăță, că începerea ei este dragostea și paza legilor. Cinstiți înțelepciunea ca să împărățiți în vecii. Spune-voiu vouă și nu voiu ascunde de voi tainele lui Dumnezeu. Că acela este conducător înțelepciunii și îndreptător înțelepților și știutor a tot cugetul și lucrul și toate gândurile le învață înțelepciunea, că este într'însa duh înțelegător și sfânt și strălucirea luminii cei ce este deapururea și chipul bunătății lui Dumnezeu. Aceea așază soți lui Dumnezeu și prooroci și mai frumoasă este decât soarele și de cât toată facerea stelelor luminii asemănându-se se află mai întâi. Aceea pre cei ce slujesc ei, i-a scăpat de dureri și i-a îndreptat pre cărări drepte. Datu-le-a lor cunoștință sfântă și i-a păzit pre ei de vânători, datu-le-a lor și luptă tare; ca să înțeleagă toți că mai puternică este decât toată credința. Și nu va biruì răutatea niciodată pre înțelepciune; nici va trece judecata pre cei răi certându-i. Că a zis întru sine, gândind cu nedreptate: Să facem silă dreptului, să nu ne fie milă de sfințenia lui nici să ne rușinăm de căruntețele bătrânețelor celor de mulți ani. Că ne va fi tăria noastră lege și să vânăm pre dreptul, că nu ne este nouă de nici o treabă și stă împrotriva lucrurilor noastre și ne impută nouă greșelile legii și ne defăimează nou păcatele învățăturii noastre. Și ne spune nouă, că are cunoștința lui Dumnezeu și fiu lui Dumnereu pre sine se numește. Și ne-a fost nouă spre vădirea cugetelor noastre și greu ne este nouă și vedem, că nu este asemenea altora viața lui și s'au schimbat cărările lui. Intru batjocoră ne-am socotit înaintea lui și se depărtează de căile noastre ca de niște necurății și fericește cele mai de pre urmă ale drepților. Să vedem dar de sunt cuvintele lui adevărate și să ispitim cele ce vor să i se întâmple lui. Cu ocară și cu muncă să-l întrebăm pre dânsul, ca să cunoaștem blândețele lui și să ispitim nerăutatea lui, spre moarte de ocară să-l judecăm pre dânsul. Că va fi luare de seamă din cuvintele lui. Acestea a gândit și a rătăcit; că i-a orbit pre dânșii răutatea lor. Și nu au cunoscut tainele lui Dumnezeu și n'au socotit, că tu ești Dumnezeu însuți, carele ai stăpânire preste viață și preste moarte. Și mântuești în vreme de scârbă și mântuești de toată răutatea, îndurat și milostiv și dai sfinților tăi Dar și cu brațul tău mândrilor stai împrotrivă.

La LITIE Stihira hramului și ale sfântului singur

Glasul 1-iu. A lui Anatolie.

Luminătorule Ioane, gura cea în chipul aurului, podoaba bunătăților celor dumnezeește lucrate, locașul Scripturilor celor de taină mari. Tu a prea curatului și sfântului Duh nestricăcioasă vistierie ai fost. Drept aceea ai veselit toată Biserica, cu cuvântul tău cel ce este de mântuire. Deci îndrăz-

nire aflând către Dumnezeu, întru desfătarea moștenirii cei de sus; roagă-te pentru noi, Părinte prea sfinte.

A aceluiaș.

Vărsatu-s'a Dar în buzele tale, cuvioase părinte Ioane Gură de aur. Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeu Arhiereu poporului său, ca să paști turma lui întru cuviință și dreptate. Pentru aceasta, încins fiind cu arma celui puternic, ai tăiat limba cea vătămătoare a eresurilor. Și acum nu încetà rugându-te, ca să împace lumea și să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea. A lui Studitul.

Pre tine Arhiereul cel mare și Păstorul cel fără de răutate și cuvios, propoveduitor pocăinței, gura cea cu cuvinte de aur a Darului, lăudându-te cu dragoste, te rugăm: Dă-ne nouă rugăciunile tale, Părinte, spre mântuirea sufletelor noastre.

A lui Gheorghe Nicomideanul.

Cu cuvintele tale cele de aur, Biserica ca cu o podoabă de aur împodobindu-se, Ioane Gură-de-aur, ca o mireasă bucurându-se, strigă către tine: Săturatu-m'am de apele tale cele cu aur curgătoare, veselindu-mă cu învățăturile cele în chipul aurului și cu mursă de aur. Că din lucrare la privirea cea de sus mă ridic, prin învățăturile tale cele blânde și cu Hristos Mirele cel sufletesc mă împreun, împreună împărățind cu dânsul. Pentru aceasta și noi adunându-ne întru pomenirea ta, strigăm: Nu încetà rugându-te pentru noi către Domnul, ca să mântuiască sufletele noastre.

Luat-ai Ierarhe filosofia cea mai de sus. Și afară de lume ai fost, viețuind mai pre sus decât cele ce se văd. Și oglindă neîntinată dumnezeească, te-ai arătat lui Dumnezeu. Deci fiind pururea împreună cu lumina, lumină ai luat; și mai luminat ai dobândit fericitul sfârșit. Roagă-te Ioane Gură de aur pentru sufletele noastre.

Glasul al 4-lea.

Cu cuvintele tale cele de aur strălucite, pământul luminat l-ai adăpat, de aur izvoritor avându-ți sufletul și trupul prea fericite; și toate poleindu-le cu cuvintele tale lucrătorule de aurul învățăturilor tale, și cărți scriind cu aurul scrise, ai zburat la ceruri. Pentru aceasta strigăm către tine: De aur izvorâtorule și cel cu gura de aur, pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ghermanò.

Cu cuviință erà împărătesei

cetăţilor, pre Ioan a-l aveà Arhiereu, ca pre o podoabă oarecare împărătească, şi trâmbiţă de aur vărsată, care glăsuind, vesteşte în toate marginile învăţăturile cele de mântuire; şi pre toţi împreună îi ridică, spre râvna cântărilor celor cuvioase lui Dumnezeu, către carele să strigăm: Cel ce eşti cu cuvintele de aur, şi cu gura de aur, pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine zid te-am câştigat, Născătoare de Dumnezeu prea curată şi liman cu bună linişte şi întărire. Pentru aceasta te rugăm, cei ce suntem învăluiţi în lume, îndreptează-ne şi ne mântueşte pre noi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara..

Bucură-te cela ce eşti strălucit ca aurul şi frumos, organul cel de Dumnezeu însuflat al Bisericii. Limba care cu iubirea de oameni, chipuri de pocăinţă în multe feluri ne-ai scris nouă. Mintea cea în chipul aurului, rânduneaua cea cu gura de aur, porumbiţa (precum la Psalmi) cea cu raze de aur între umere, întru strălucirea faptelor bune, izvorul cel în chipul aurului, carele varsă din sine ape; gura cea dumnezeească şi al Dumnezeeştei iubiri de oameni credincerule. Pre Hristos roagă-l, să trimită sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Bucură-te Părintele săracilor, năpăstuiţilor ajutorul cel grabnic, dăruirea lipsiţilor, hrana celor flămânzi, îndreptarea celor ce greşesc, Doftorul sufletelor cel bine ştiut şi prea cinstit, adeverinţa cuvântării de Dumnezeu celei prea înalte, luminarea Scripturilor celor duhovniceşti, legea cea prea lucrătoare, îndreptarea cea prea înaltă, privirea la cele de sus şi lucrarea, înţelepciunea cea prea înaltă. Pre Hristos roagă-l, să trimită sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura dreptului va deprinde înţelepciune şi limba lui va grăi judecată.

Făcutu-te-ai casă sfinţită a bunătăţilor celor sfinţite; că întru tine şi-au pus lăcaşul Părinte, ca întru o biserică sfântă şi prea curată. Că ocârmuindu-ţi arătat simţirile trupului, ţi-ai păzit ca într'o vistierie nefurată înţelegerea curăţită de patimi. Pentru aceasta făcându-te prea îndumnezeit cu totul fericite, ai fost cap Bisericii, împodobindu-te cu ierarhia şi rugând pre Hristos, carele dă lumii mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Trâmbiță cu glas de aur te-ai arătat, cel cu cuvinte de aur, Hrisostoame, aurind inimile credincioșilor, cu învățăturile tale cele cu ostenele ca aurul. Că dupre proorocie a ieșit vestirea dogmelor tale, cuvioase Părinte și marginile a toată lumea ai luminat.

Și acum, a Născătoarei:

Făcătorul și Mântuitorul meu Preacurată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieșind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâiu pre Adam a mântuit. Pentru aceasta ție Preacurată toți, ca Maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te; bucură-te Stăpână folositoarea și acoperământul, și mântuirea sufletelor noastre.

La binecuvântarea pâinilor.

Troparul, glasul al 8-lea.

Din gura ta ca niște lumină de foc strălucind Darul... De două ori.

Caută-l la Vecernia cea mică.

Și Născătoare de Dumnezeu... odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Ierarhului de două ori. Slavă. Și acum, al Invierei. După întâia Sthihologhie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea și...

Înțelepciunea cea de sus cunoscând și Darul cuvintelor celor dela Dumnezeu, tuturor ai strălucit ca aurul în topitoare, și pre sfânta Treime, unime o ai propoveduit, înșelăciunea iubirii de argint săgetându-o cu cuvintele tale. Pentru aceasta și cu rîvnă pre împărăteasa mustrând ai rușinat trufia lui Arie cea streină, Ioane Gură de aur. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele în viforul ispitelor lumești acum este înnecat, ca și cum ar fi o corabie fără de cârmuitor, ceea ce ești cu totul fără prihană, și de sarcina păcatelor se arată nedeșertat, și în fundul iadului a cădeà este silit. Intâmpină-l, Născătoare de Dumnezeu cu călduroasă rugăciunea ta, și-l mântuește, dându-i limanul tău cel cu bună liniște, ca cu credință să strig către tine: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să-mi deà mie, că pre tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Vas dumnezeesc al Bisericii, bogăție nefurată a bunei credințe te-ai arătat, Ierarhe

Gură de aur, întru nepătimire luminându-ţi viaţa ta, celor ce se rugau le-ai turnat milă, Părinte cuvioase; pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă, glasul al 5-lea:
Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Grădina cuvintelor Scripturilor celor de Dumnezeu însuflate, pre cel ce ne-a povăţuit pre noi la pocăinţă, carele multe ispite a răbdat; pre Ioan Gură de aur credincioşii, ca cei ce ne-am învăţat dela dânsul să-l cinstim dupre datorie; că se roagă Domnul, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Înfricoşată minunea zemislirii şi chipul cel negrăit al naşterii, întru tine s'a cunoscut curată pururea Fecioară. Spăimântează-mi mintea şi-mi înfricoşază gândul, slava ta Născătoare de Dumnezeu cea tinsă tuturor, spre mântuirea sufletelor noastre.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea:
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cu cuvintele tale cele de aur, Biserica adăpându-se, pre toţi îi adapă cu apă de aur, şi vindecă boalele inimilor, lăudându-te pre tine Eufratul cel de aur, prea fericite Gură de aur.

Slavă, glasul al 5-lea:
Podobie: Pre cuvântul cel împreună...

Nici vrăjmăşia sinodului ceea ce a fost fărădelege, nici pizma împărătesei care era fără minte, bunătăţile cele dintru tine Părinte nu le-a putut stinge. Ci ca aurul în foc lămurindu-te de ispite, te rogi neîncetat către prea sfânta Treime, pentru care te-ai nevoit, arzând cu duhul.

Şi acum, a Născătoarei:

Grabnicul tău acoperemânt, şi sprijineala şi mila arată-o spre robii tăi, şi valurile gândurilor celor deşarte, Curată potoleşte-le, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu. Că ştiu Fecioară, ştiu, că poţi câte le voieşti.

Apoi Antifonul cel dintâi al glasului al 4-lea
Prochimen, glasul al 4-lea.

Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih: Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan, Cap. 10. Vers 1. După Psalm. 50. Slavă glasul al 2-lea.

Astăzi săltează întru Duhul, adunările Arhiereilor împreună cu noi, cinstind pomenirea ta, Ierarhe Gură de aur cuvioase, luminătorule al Bisericii.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive,

curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Și Stihira, glasul al 6-lea.

Vărsatu-s'a Dar în buzele tale, cuvioase părinte, și ai fost păstor Bisericii lui Hristos, învățând oile cele cuvântătoare, să crează în Treimea cea de o ființă, întru o Dumnezeire.

CANOANELE

Intâi al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Și al sfântului pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat, „și din răutatea Eghipe-„tului scăpând Israilteanul „strigà: Mântuitorului și Dum-„nezeului nostru să-i cântăm".

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine căutând mântuire, o Maica Cuvântului și Fecioară, mântuește-mă de rele și de nevoi.

Asuprelele chinurilor mă turbură, și de multe scârbe se umple sufletul meu, așază-le Fecioară, ceea ce ești cu totul fără prihană, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău.

Pre tine Fecioară ceea ce ai născut pre Mântuitorul Dumnezeu, te rog, scapă-mă din nevoi, că la tine alerg acum, tinzând înaintea ta sufletul și gândul meu.

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, învrednicește-mă cercetării cei dumnezeești, și purtării tale de grijă Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce una ești bună și născătoare celui bun.

Alt CANON, al Ierarhului
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

A Duhului te cânt pre tine gura cea de aur..

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon ce se purtà...

Al pocăinței fiind prea călduros propoveduitor Gură de aur, ca să mă pocăesc eu din toată inima mea, Părinte, lui Dumnezeu te roagă și să-mi vindece ranele greșelilor celor de demult cu milostivirea ta, rogu-mă.

Toată raza sfântului Duh Părinte luând, cu totul luminat stâlp te-ai arătat, înainte povățuitor Bisericii, Cuvioase, și nor luminat prea fericite, umbrind adunările drept credincioșilor.

Slavă...

De Hristos pus fiind învățător, dumnezeești învățături cu limba cea în chipul aurului, și cu mintea cea înțelepțită de Dumnezeu, tu din destul ai izvorît. Că rîu al lui Dumnezeu

plin de apele Duhului te-ai arătat, de Dumnezeu grăitorule Gură de aur.

Şi acum, a Născătoarei:

Împodobită fiind cu multe feluri de daruri, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, pre Cuvântul Tatălui carele trup s'a făcut, pentru milostivirea cea negrăită mai pre sus de minte şi de cuvânt, binecuvântată l-ai născut, rămâind Fecioară neîntinată.

Catavasia: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele deasupra crugului ce„resc, şi ai zidit Biserica, „tu pre mine mă întăreşte întru „dragostea ta, că tu eşti mar„ginea doririlor, şi credincio„şilor întărire, unule iubitorule „de oameni".

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, te pun acoperemânt vieţii mele, tu pre mine mă îndreptează către adăpostirea ta, ceea ce eşti pricina bunătăţilor, şi credincioşilor întărire, însăţi întru tot cântată.

Rogu-mă, Fecioară, risipeşte-mi viforul scârbelor şi turburarea sufletului meu. Că tu Mireasă dumnezeească, ceea ce eşti singură întru tot cântată, ai născut pre Hristos începătorul liniştei.

Ceea ce ai născut pre dătătorul de bine, carele este pricina binelui, izvorăşte tuturor bogăţia facerii de bine. Că toate le poţi, ca ceea ce ai născut pre Hristos cel puternic întru tărie, fericită de Dumnezeu.

Cu boale cumplite, şi cu chinuri pline de dureri fiind strâns, ajută-mi Fecioară, că ştiu, că eşti comoară de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile...

Cu gândul lui Hristos tu îmbogăţindu-te prin viaţa ta cea curată, mântuirii oamenilor te-ai făcut ajutător şi învăţător, şi lucrător, Gură de aur, învăţături de mântuire izvorând de Dumnezeu însuflate.

Din vistieriile cele nefurate ale Duhului tu îmbogăţindu-te, din izvoarele mântuirii ai luat izvorul învăţăturilor cel pururea curgător, şi ai adăpat, cuvioase Părinte toată faţa Bisericii.

Slavă...

Ţarinile sufletelor cele stufoase Gură de aur, cu prea înţeleaptă lucrarea de pământ a cuvintelor tale le-ai curăţit cu

adevărat, și aducătoare de roadă le-ai arătat, cu cerești ploi acelea adăpându-le, de Dumnezeu primite.

Și acum, a Născătoarei:

Prihană întru tine și întinăciune nu este nici decum, Fecioară, ci lăcaș mai vârtos te-ai arătat cereștilor bunătăți. Că întru tine s'a sălășluit toată sfințenia bunătăților, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Catavasie: Pre ai tăi cântăreți...

Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Din înțelepciunea cea negrăită, prin dumnezeească vedere luând bogăția cea tainică, tuturor ai adunat apele ortodoxiei, cele ce veselesc dumnezeește inimile credincioșilor, iară învățăturile necredincioșilor, precum li se cade le-ai cufundat. Pentru aceasta dintru amândouă, cu sudori evlavioase, te-ai arătat nebiruit al Treimii apărător, Ioane Gură de aur. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

De văpaia gheenei și de arderi de plângerea cea dintr'însul și tânguirea, de despărțirea cea mult ticăloasă și prea amară. De moștenirea și adunarea sfinților, aducându-ți aminte, înfricoșază-te suflete al meu și suspină, și zapisele datoriilor tale celor cu miile, nevoește-te a le șterge cu lacrămile umilinței. Ajutătoare nerușinată având pre prea curata Maica lui Dumnezeu; că pentru dânsa se dă iertare de greșeli, celor ce cu bună credință pre dânsa o slăvesc, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 4, Irmos.

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am prea „slăvit Dumnezeirea ta."

Imblânzește turburarea chinurilor și viforul păcatelor mele Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Domnul îndreptătorul.

Chemând eu adâncul milostivirii tale dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pre cel milostiv, pre Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pre tine.

Nădejde și întărire și zid de mântuire nemișcat, câștigându-te pre tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, scăpăm de toate nevoile cele cumplite.

Indulcindu-ne Preacurată cu darurile tale, ție cântare de mul-

țumită cântăm, știindu-te pre tine Maica lui Dumnezeu.

Celui ce zac în patul neputinței, și al durerilor mele, ajută-mi, ca o iubitoare de oameni, Născătoare de Dumnezeu, una pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne...

Alt Apostol cu acelaș obiceiu, cel ce cu purtare de grijă de toți grijește, Hristoase, ca un bun te-a dat nouă pre tine propoveduitor cereștei învățături celei de taină, și tâlcuitor dumnezeesc tainelor celor de sus, Ioane prea fericite Gură de aur.

Pre cel cu raze de aur, și cu cuvinte de aur, pre Ioan Gură de aur să-l cinstim, carele pre toți cu aur i-a poleit, cu strălucirile învățăturii cele în chipul aurului, și lumea a luninat cu limba cea mai strălucită decât aurul, și mai plină decât lumina, care a izvorît Dar dumnezeesc.

Tot ai fost lăcaș dumnezeesc, tot te-ai arătat organ al Duhului, glăsuind cântare însuflată de Dumnezeu a toată bunătatea și pricina mântuirii, și arătând frumusețea împărăției cerurilor, Ioane Gură de aur prea fericite.

Slavă...

Tu ai propoveduit milostivirea lui Dumnezeu, chipurile pocăinței tâlcuind, și fugirea dela cele rele prea bine învățând, și prea desăvârșit prea fericite, și învățăturile lucrurilor celor prea alese arătând, prea cinstite părinte Gură de aur.

Și acum, a Născătoarei:

După Dumnezeu folositoare pre tine te-am agonisit. Că tu Maica lui Dumnezeu Făcătorului și Ziditorului te-ai făcut, celui ce a luat chipul nostru ceea ce ești cu totul fără prihană, și pre acesta l-a mântuit din stricăciune și din moarte, și cu dumnezeeasca slavă l-a prea slăvit.

Catavasie: Sfatul cel neurmat...

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doamne cu poruncile tale, și cu „brațul tău cel înalt, pacea „ta dă-o nouă, iubitorule de „oameni."

Preacurată umple de veselie inima mea, dăruindu-mi bucuria ta ce ai născut pricina veseliei.

Mântuește-ne pre noi din nevoi prea curată Născătoare de Dumnezeu, care ai născut mântuirea cea veșnică, și pre cela ce întrece toată mintea lumii.

Risipește întunerecul păcatelor mele Maica lui Dumnezeu,

cu strălucirea luminii tale, care ai născut lumina cea dumnezeească și veșnică.

Tămădueşte Preacurată neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, şi-mi dărueşte sănătate cu rugăciunile tale.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m-ai lepădat..

Bisericii luminător prea luminat toţi pre tine te ştim, şi sufletelor mântuitor, care le răpeşti pre dânsele din gâtlejul cel de moarte aducător, şi la viaţa veşnică le povăţueşti, Părinte pururea fericite.

Risipeşti taberile ereticilor, tu îngrădindu-te cu armele bunei credinţe, şi cu bărbăţia sufletului prea sfinţite şi aduni bucurându-te prea luminat cetele drept credincioşilor, cu legătura Duhului.

Slavă...

Pline sunt ca nişte pahare, de dumnezeeşti mirezme fălcile tale, şi lumea cu bune mirosuri înţelegătoare o veselesc, cu ungătoare învăţătura cea de taină a înţelegerilor, şi cu frumuseţea cuvintelor tale prea înţelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre ceea ce ai zemislit pre Dumnezeu Făcătorul şi Ziditorul şi Domnul, pre tine neamurile omeneşti toate ,Curată te fericesc, şi căpeteniile cetelor celor fără de trup cele înţelegătoare, ca pre Maica lui Dumnezeu, pre tine te slăvesc.

Catavasie: Spăimântatu-s'au toate...

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, şi lui voiu „spune necazurile mele, „că s'a umplut sufletul meu de „răutăţi, şi viaţa mea s'a apro„piat de iad, şi ca Ionà mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă."

Cum a mântuit de moarte şi de stricăciune, firea mea care era ţinută de moarte şi de stricăciune, însuş pre sine dându-se spre moarte, Fecioară roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, să mă scape de răutăţile vrăjmaşilor.

Pre tine te ştiu folositoare şi păzitoare vieţii mele prea tare Fecioară, care risipeşti turburarea năpăştilor, şi goneşti asuprelele dracilor. Ci mă rog totdeauna, scapă-mă din stricăciunea chinurilor mele.

Pre tine Fecioară te-am dobândit ca un zid de scăpare, şi sufletelor mântuire desăvârşit, şi desfătare întru scârbe, şi de lumina ta pururea ne bu-

curăm, o stăpână! Şi acum ne scapă din nevoi și din chinuri.

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu. Ci mă rog ție celei bune, care ai născut pre Dumnezeu, și Mântuitorul lumii, și Tămăduitorul boalelor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Alt Canon, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...

Cu înțelepciune duhovnicească, lumea toată ai îmbogățit, bogat împărțitor de cuvânt fiind; că Darul cel bogat Ierarhe, de sus s'a vărsat în buzele tale.

In tot pământul ca un fulger a ieșit vestirea ta, și puterea cuvintelor, Gură de Aur, ca o trâmbiță prea bine glăsuitoare, toate marginile lumii, de glas le-a umplut.

Slavă...

In haina cea de sus țesută a bunătăților, îmbrăcându-te prea fericite, și cu strălucirea cuvintelor împodobindu-te, adevărului te-ai arătat văzută întărire.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce cu puterea cea atot stăpânitoare le poartă toate, în trup neputincios din tine s'a îmbrăcat, Fecioară cu totul fără prihană, spre facerea de bine a oamenilor, iubitorul de oameni.

Catavasie: Înțelepții lui Dumnezeu...
CONDAC, glasul al 6-lea.
Podobie: Plinind rânduiala...

Din Cer ai luat dumnezeescul Dar, și cu buzele tale pre toți înveți, să se închine în Treime unuia Dumnezeu, Ioane Gură de aur prea fericite cuvioase, dupre vrednicie te lăudăm pre tine, că ești îndreptător ca cel ce arăți cele dumnezeești.

ICOS.

Făcătorului tuturor îmi plec genunchele, către Cuvântul cel mai 'nainte de veci mâinile îmi întind, cerând dăruire de cuvânt, ca să laud pre Cuviosul, pre carele însuș l-a slăvit, că zice prin proorocul cel ce viază în veci: Prea mări-voiu pre cei ce cu credință mă prea măresc pre mine. Pentrucă cel ce întru cei de demult pre Samuil a înălțat, a prea mărit acum pe Ierarhul. Că cu talantul care i s'a încredințat, bine negustorie făcând, Impăratului l-a adus. Pentru aceasta l-a și înălțat pre dânsul, cel mai pre sus înființat. Al acestuia Dar cer eu nevrednicul, ca să iau cuvânt, ca să pot cu bună credință să-l laud pre el. Că marginilor lumii el este îndreptător, ca cel ce arată cele dumnezeești.

Întru această lună în 13 zile, pomenirea celui dintru sfinți, părintele nostru Ioan Gură de aur, arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: Auritul Ioan gura închizând
A lăsat nouă cărţile, altă gură fiind.
In treisprezece a contenit,
Buzele cele aurite şi a tăcut.

Acest mare şi vestit luminător dascăl al lumii, a fost din marea cetate Antiohia, din părinţi binecredincioşi şi ortodocşi amândoi, anume: Secund Stratilatul şi maică-sa Antusa. Deci chiar dela începutul vieţii sale, a avut mare dragoste la ştiinţa cuvintelor şi cu nevoinţa ce pusese la învăţătură şi cu ascuţirea firii ce avea, a învăţat toată învăţătura elinească, făcându-se ucenic lui Libanie şi Andragatic, Sofiştilor din Antiohia, după aceea la cei ce se aflau în Atena. Şi deprinzând toată înţelepciunea elinească şi creştineştile Scripturi, la a cărora săvârşire a cunoştinţei ajungând şi împodobindu-şi viaţa cu curăţie a fost înălţat la rânduiala clericului, de sfântul Meletie patriarhul Antiohii; iară de Flavian s'a făcut diacon şi preot. Alcătuind foarte multe cuvinte de învăţătură sfătuitoare pentru pocăinţă şi pentru buna podoabă a obiceiurilor omeneşti şi tâlcuind toată dumnezeeasca Scriptură. Deci întâmplându-se a părăsi viaţa aceasta Nectarie patriarhul Constantinopolei, a fost chemat Ioan dela Antiohia, cu soarta episcopilor şi cu porunca împăratului Arcadie, de s'a făcut patriarh Constantinopolei, primind hirotonia canoniceşte. Deci mai mult a sporit întru nevoinţa tâlcuirii dumnezeeştilor Scripturi şi la dăscălia întrebărilor, prin care pre mulţi a tras la cunoştinţa dumnezeească şi la pocăinţă. Şi atâta s'a dat spre nevoinţă şi răbdare cât mâncarea lui eră numai puţină zeamă de orz; şi dormeà puţin, însă nu pe pat, ci stând şi ţiindu-se de nişte funii. Iară de se muià vreodată de somn, atuncea şedeà; aşa în cât în prisosirea iubirii de oameni, fost-a pildă şi altora multora. Pentru aceasta şi la cuvintele sale, învăţà ca să se deà cu totul spre această faptă bună şi să se părăsească de lăcomie. Pentru care s'a şi certat întâiu cu Eudoxia împărăteasa, de i s'a şi făcut vrăjmaşă, că aceea luase cu răpire o vie a unei văduve sărace ce se numeà Calitropia, care strigà cerând al ei. Iară sfântul sfătuià pre împărăteasa, să nu ţie lucrul străin în silă. Şi nevrând să asculte cuvintele sfântului o mustrà şi cu pilda Izabelei o vădeà. Iară ea s'a făcut cu totul fiară ţiind cu tărie via şi a fost sfântul alungat din scaun întâiu de dânsa şi al doilea rând prin mijlocul episcopilor, cari se purtau mai mult silniceşte decât creştineşte. După aceea s'a întors iarăş la scaunul său. Şi în cele din urmă, sfântul a fost izgonit la Cucuso al Armenici şi petrecând multe scârbe, şi-a dat cinstitul său suflet lui Dumnezeu. Deci precum se vede la istoria lui, pre urmă după scoaterea lui din scaun şi după depărtare, cei ce pre urmă au fost îndemnători spre aceasta căzând în multe feluri de boale rea moarte au luat. Pătimind aceasta întâiu Eudoxia, căci a fost ea întâiu întru fărădelege şi a fost pricina pierzării episcopilor. Şi zic că după moartea ei, spre semnul strâmbătăţii ce a făcut Hrisostomului, mormântul întru care erà băgată, a tremurat treizeci şi doi de ani. Iară dacă s'au adus sfintele moaşte ale Hrisostomului şi s'au pus acolo unde şi acum se află, a încetat acel cutremur.

Intru această zi, pomenirea Cuviosului şi noului mucenic Damaschin, cel din cetatea împărătească, carele iarăş acolo a mărturisit la anul una mie şase sute optzeci şi unul.

Stih: Vezi nevoitorule cu îndulcire sabia,
Căci împreună cu sabia vedeai şi cununa.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din „Iudeea în Vavilon oare„când, cu credinţa Treimii, „văpaia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinţi„lor noştri, bine eşti cuvântat".

Când ai vrut să tocmeşti mântuirea noastră, Mântuitorule, te-ai sălăşluit în pântecele

Fecioarei, pre care o ai arătat folositoare lumii: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Maică preacurată, roagă pre voitorul milei carele ai născut, să mântuească de păcate şi de spurcăciunea sufletească, pre cei ce strigă cu credinţă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Comoară de mântuire şi izvor de curăţie, şi turn de tărie şi uşă de pocăinţă, pre ceea ce te-a născut pre tine o ai arătat celorce strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti, pre cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeesc, învredniceşte-i să se tămăduiască, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pre Mântuitorul Hristos.

Alt Canon, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Adâncul bunătăţii şi al milostivirii lui Dumnezeu cunoscând, credincer te-ai arătat mântuirii, celor ce se pocăesc cu căldură şi cu tot sufletul strigă Domnului: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Indreptat-ai Hrisostoame cu învăţăturile tale mintea şi vindeci neputinţele sufletelor ca un milosârd şi împreună cu cei ce umblă, bine cânţi veselindu-te: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Inălţatu-te-ai bucurându-te ales fiind, cuvios, fără de răutate, Preot celui prea înalt, cu dreptate îmbrăcat fiind luminat şi cu veselie strigând prea fericite: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Zemislit-ai Preacurată pre Dumnezeu şi Domnul cel ce este preste toate, carele bine a voit a mântuì neamul omenesc din stricăciunea morţii, pre carele dupre vrednicie lăudându-l strigăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie. N'au slujit făpturii...

Peasna 8. Irmos:

Pre Impăratul ceresc, pre „carele îl laudă oştile în„gereşti, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Nu trece cu vederea, pre cei ce le trebue ajutor dela tine, Fecioară, şi te cântă şi te înalţă întru toţi vecii.

Tămădueşte neputinţa su-

fletului meu și durerile chinurilor mele, Fecioară curată, ca să te slăvesc în veci.

Bogăție de tămăduiri verși, Fecioară, celor ce te laudă cu credință și te prea înalță întru toți veci.

Tu gonești asuprelele ispitelor și năvala patimilor, Fecioară! Pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Noi cari cu înțelegerea ne împărtășim cuvintelor tale, Gură de aur, ne învățăm cinstita cuvântare de Dumnezeu și rodim tot felul de bunătăți și de vătămarea răutății scăpăm. Că de obște purtător de grije de mântuire te-ai făcut, strigând: Prea înălțați pre Hristos în veci.

Pentru noi roagă-te Stăpânului, Gură de aur, cu milosârdă îndrăznirea care ai și cu milostiva și cea de oameni iubitoare dragostea ta, Părinte. Că pre tine către Mântuitorul, te punem înainte credincioșii mijlocitor și folositor și prea cald rugător, de Dumnezeu înțelepțite Ierarhe, prea fericite Ioane.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Copilăreasca împrotivire și neplecatul gând și nedreptatea împăraților o ai vădit, cu căldură folosind celor năpăstuiți, Cuvioase; și sărmanilor și văduvelor și săracilor, părinte ai fost, cu iubitoare voință, strigând: Prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum a Născătoarei:

Cu trupești chipuri și cu feluri de vorbe întunecate și cu însemnătoare și închipuitoare arătări, mai 'nainte au vestit grăitorii de Dumnezeu nașterea ta cea mai pre sus de fire și minunată, Fecioară. Pentru aceasta veselindu-ne cu bună credință pre tine te lăudăm, pre Hristos prea înălțându-l întru toți vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioși...

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu te mărturisim „pre tine, Fecioară curată, „cei mântuiți prin tine, cu ce„tele celor fără de trupuri, „mărindu-te pre tine".

Să nu te întorci de către izvorul lacrimilor mele, Fecioară care ai născut pre Hristos celce a luat toată lacrăma dela toată fața.

Umple de bucurie inima mea Fecioară, ceea ce ai pri-

mit plinirea bucurii și ai pierdut grija păcatului.

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o gonește dela cei ce cu credință te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Adăpostire și, folosire fii Fecioară, celor ce scapă la tine și zid nemișcat, scăpare și acoperământ și veselie.

Pre mine carele zac de boală în locul cel de răutate, tămădueşte-mă, Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

Alt Canon, Irmos.

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Cu viața cea adevărată îndulcindu-te, Părinte, pentru care te-ai nevoit dupre putință, pre pământ, cu viață îngerescă strălucind și a lui Hristos limbă dobândind și gură lină, roagă-te grăitorule de Dumnezeu, să se mântuiască cei ce cu credință, mai ales pre tine te fericesc.

Cuvintele tale de trei ori fericite sunt cuvintele vieții care solesc viață nesfârșită; că pre tine izvor curgător te-a arătat Hristos și râu carele verși din tine izvoare de învățături dumnezeești și pârîu de dulceață cu adevărat și curgere de iertare și luminat propoveduitor al pocăinței.

Slavă...

Mijlocitor prea luminat te-ai arătat Arhiereule, între Dumnezeu și între oameni prea strălucit. Că tu te-ai arătat luminător luminat bunei credințe și dumnezeeștei cunoștințe și de milostenie învățător. Pentru aceasta cela ce ești cu cuvinte de aur, pre tine cu dragostea inimii acum dupre vrednicie te mărim.

Și acum, a Născătoarei:

Curată prea mărită Maica lui Dumnezeu, pre cei ce te laudă cu dragoste mântuește-i, risipind turburarea ispitelor și a patimilor. Căci ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu, toate câte le voești, le săvârșești și le isprăvești neoprit și poți Fecioară. Pentru aceasta toți pre tine te mărim.

Catavasie: Tot neamul pământesc...

SVETILNA.

Podobie: Cu Duhul stând în biserică...

Cu cuvintele tale cele cu raze de aur, Biserica lui Hristos se luminează și strălucește, o părinte Gură de aur! Și sufletele credincioșilor se veselesc, cinstind prea sfântă pomenirea ta. Că tu tuturor te-ai arătat povățuitor pocăinței și îndreptător mântuirii.

Slavă, altă Svetilnă:

Podobie: Femei auziți glas...

Pre propoveduitorul cel prea mare și glăsuitorul de pocăință vistieria săracilor, gura Bisericii cea de aur și bine grăitoare, luminarea Scripturilor pre Ioan cel prea înțelept să-l lăudăm toți, ca cei ce ne-am întărit dela dânsul.

Și acum a Născătoarei, asemenea:

Fecioară ceea ce ești cu totul fără prihană, Doamna mea și Stăpâna, pre Fiul tău roagă-l împreună cu măritul Gură de aur, ca să se mântuiască de toate ispitele cei ce te laudă pre tine și să dobândească cereștile bunătăți prea sfântă, că poți câte voești.

La HVALITE, Stihirile pe 4, glasul al 4-lea

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Sfințite învățăturile tale, cele mai strălucite decât aurul, vărsându-le prea înțelepte, îmbogățești Gură de aur inimile săracilor și gonești negura patimei și iarna cea cumplită a iubirii de argint. Pentru aceasta pre tine te fericim dupre datorie și rămășița moaștelor tale o cinstim, ca un izvor de sfințenie.

Stâlpul cel de foc, rîul cel plin de apele învățăturilor, mintea cea cerească, gura cuvântării de Dumnezeu cea cu totul de aur, credincerul păcătoșilor, al pocăinței dumnezeescul propoveduitor. Luminătorul cel prea luminat, cerescul om, fericitul Gură de aur, astăzi să se laude.

Soare mult luminat ai fost, lumea cu cuvintele tale luminând, stea prea luminoasă, făclie prea strălucită, rază care pre cei viforîți în marea lumească, totdeauna îi aduci la limanul cel prea lin, cu Darul mântuirii cel cu cuvinte de aur, Hrisostoame rugătorule pentru sufletele noastre.

Fără dreptate gonit fiind dela turma ta, Părinte cuvioase, te-ai împărtășit necazurilor și amarelor izgoniri, întru care te-ai învrednicit fericitului sfârșit, ca un viteaz nevoitor, biruind pre cel mult viclean și cu coroană de biruință pre tine Hristos te-a încununat, Ioane Gură de aur; rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă glasul al 8-lea, a lui Anatolie:

Cu cuvinte de aur și cu învățături de Dumnezeu grăite, împodobind Biserica lui Dumnezeu, bogăție duhovnicească ai adunat într'însa, cuvintele tale cele de Dumnezeu date. Pentru aceasta, cunună din flori nestricăcioase împletind cu cântări, aduce sfintei pomeni-

rii tale, cela ce ești cu totul de aur, cu sufletul și cu limba, Ioane de Dumnezeu înțelepțite. Ci ca cela ce ai îndrăzneală, Cuvioase, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pre noi, din toată nevoia și necazul.

SLAVOSLOVIA cea mare. Ecteniile și otpustul Ceasul 1 și cel desăvârșit otpust.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul sfântului, Peasna 3 și a 6 pe 8. Prochimen, glasul 1: Gura mea va grăi înțelepciune... Stih: Auziți acestea toate neamurile... Apostolul către Evrei: *Fraților, Arhiereu ca acesta se cădeà să fie nouă...* Aliluia, glasul al 2-lea: Gura dreptului va deprinde înțelepciune... Evanghelia, dela Ioan: *Zis-à Domnul: Eu sunt ușa...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi...

ÎNTRU ACEASTĂ LUNA

ÎN 14 ZILE.

Sfântul și întru tot lăudatul apostol Filip.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, Glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Lucrarea cu pășirea la privirea adevărată, iară sfârșitul iubitoarei de Dumnezeu lucrări, puind fericite privirea, pre Hristos ai rugat, slava Tatălui cea negrăită să-ți arate ție, pentrucă dorește toată firea cea cuvântătoare mărite, pre Dumnezeu cel ce alcătuește; și pre cel dorit ai dobândit. A aceluiaș îndată luând pecete pre Fiul; pre carele cu îndrăzneală roagă-l, pentru sufletele noastre. De două ori.

De dumnezeeștile înălțări totdeauna dorind ca, Moisì mai întâiu pre Dumnezeu a vedeà ai poftit. Și gândind l-ai văzut, chipul lui primindu-l spre asemănare. Pentrucă grabnică cunoștința Tatălui este Fiul și arătarea. Și a Fiului și a Părintelui, o ființă se cunoaște și de toți o întocmire se înaltă cu cinste și o împărăție și o putere, o mărire și o închinăciune. De două ori.

Organ răsunând cu dumnezeeștile insuflări și cu învățăturile Duhului sfânt ai fost și cea mai pre sus de lume a Mântuitorului Evanghelie, dulce glăsuind în lume cu limba ta cea de foc, toată înșelăciunea ai ars, ca pre o materie care lesne se arde și ca niște iarbă a pământului veștejită. Și pre Stăpânul cel ce este preste toate Domnul Hristos, lumii l-ai propoveduit, Filipe dumnezeescule. De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Cu strălucirile luminii cei mari Filipe aprinzându-te, ai strălucit toată lumea luminătorule. Și pre Părintele luminilor, în Fiul căutându-l l-ai aflat, că întru lumină, luminat se află. Pentrucă acela este pecete întocmai la chip, arătând chipul cel dintâiu. Pre carele roagă-l Apostole, să se mântuiască cei pecetluiți cu dumnezeescul sânge.

Și acum, a Născătoarei:

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaș din tine cea Curată a ieșit, negrăit întrupându-se. Din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit ci, în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Peşti oarecând vânând Apostolul, de oameni vânător, de la Dumnezeu arătat s'a făcut. Cu mreaja cuvintelor pre păgâni a vânat; cu undița Crucii lumea a tras. O! ce vânătoare lui Hristos a adus, dumnezeescul lucrător! A căruia pomenire acum prăznuim.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor...

O prea slăvită minune! Fiind trimis de Dumnezeu apostolul Filip, oaie în mijlocul lupilor, fără de temere a umblat; pre fiare, miei cu credință le-a arătat. Lumea dumnezeeşte o a prefăcut. O lucrurile credinței! O puteri negrăite! Pentru ale căruia rugăciuni, Hristoase, mântueşte sufletele noastre, ca un milostiv.

Stih: Cerurile spun lava lui Dumnezeu ...

O prea slăvită minune! Fântână ce izvorăşte viață, cu luare de înțelepciune, celor din lume a fost Apostolul Filip. Dela carele curgerile învățăturilor au ieşit; din carele bem izvoarele minunilor; o câte minuni înfricoșate a lucrat dumnezeescul lucrător! A căruia pomenire cu credință o mărim.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

Lăsând cele de pre pământ ai urmat lui Hristos și pecetluit fiind cu însuflarea sfântului Duh, te-ai trimis dela dânsul la neamurile cele pierdute, ca să întorci pre oameni la lumina cunoştinței de Dumnezeu, Filipe apostole. Și săvârşindu-ți nevoința dumnezeescului tău dor,

prin chinuri de multe feluri, sufletul tău lui Dumnezeu ţi-ai dat. Pre acela roagă-l prea fericite, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

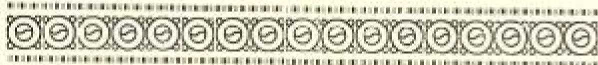
Troparul, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Filipe, roagă pre...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine ceea ce ai solit...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Apostolului de 2 ori. Slavă, Şi acum, Troparul Invierii, al Născătoarei.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Dumnezeeasca strălucire a Mângâitorului, fericite Filipe primindu-o întru tine, pre cei întunecaţi cu necunoştinţa i-ai luminat, şi capiştile idolilor le-ai surpat, şi cununile nevoinţei pentru răbdarea ta luând. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l să dăruiască nouă mare milă.

Slavă, altă Sedealnă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Apostole al lui Hristos şi însuţi văzătorule şi mucenice Filipe prea înţelepte, prietene al Domnului prea fericite, pre cei ce cu credinţă prăznuesc cinstită pomenirea ta, scapă-i cu rugăciunile tale, de greşelile cele ce-i cuprind, şi-i învredniceşte să dobândească cereasca moştenire.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugul pre carele Moisì nears l-a văzut, muntele lui Dumnezeu, norul cel sfânt, cortul cel nespurcat, masa cea de Dumnezeu primitoare, polata prea înaltului Împărat, uşa cea cu totul luminată şi neumblată; Fecioară pre tine te lăudăm.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Înşelăciunea idolilor surpând şi de patimile Mântuitorului dorind, Filipe, mărite, pre toţi cei din lume cereşti i-ai arătat, izvorând minuni, şi al neamurilor ai fost apostol, prea fericite. Pentru aceasta pomenirea ta dupre vrednicie o cinstim, cu cântări mărindu-te pre tine apostolul Domnului şi cu credinţă strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre cuvântul cel...

Vcenic Cuvântului, propoveduitor adevărului, ca o săgeată te-ai trimis, luminând pre cei ce erau întru întunerecul cel cum-

plit, sfinte Apostole și negura nedumnezeirii gonind de pre pământ, pre toți cei ce bine au crezut fii zilei i-ai arătat, de Hristos văzătorule sfinte Filipe.

Și acum, a Născătoarei:

Pre noi cari avem nădejde nesmintită spre tine, Fecioară Preacurată, ceea ce ești acoperemânt. Din feluri de ispite și de primejdii și din cumplite nevoi ne mântuește, rugând pre Fiul tău cu Apostolii lui, și mântuește pre toți cei ce te laudă pre tine.

Psalm 50.

CANOANELE.

Intâi al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Și al apostolului pe 6.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu „celui ce a povățuit pre „norod prin mare, cu picioare neudate, și pre Faraon „cu toată oastea l-a înnecat, „aceluia unuia să-i cântăm, că „s'a proslăvit".

Ceea ce ești ușa luminii cei neapropiate cu totul fără prihană, ușile pocăinței deschidele sufletului meu, și-i dă intrarea bucuriei cei de acolo și a frumuseței.

Având-te pre tine Născătoare de Dumnezeu folositoare nebiruită, și zid nesurpat, și acoperemânt nestricat, m'am mântuit de șarpele cel amăgitor, carele căută de demult să mă înghiță pre mine cumplit.

Să nu mă dezgolești pre mine de dumnezeescul tău acoperemânt, nici să mă arăți deșert de Darul tău, Doamne, nici să mă lepezi rușinat, ci îmi dă mie mila ta.

Potolește durerea cea nesuferită a inimii mele cei dosădite și necăjite, Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruește Maica lui Dumnezeu, strălucirea mântuirii cei dumnezeești și izbăvirea.

Alt CANON, al Apostolului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre slăvitul Filip îl laud cu înțelepciune...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul 6, Irmos:

Ca pre uscat umblând...

Cu razele cele prea luminate ale dumnezeeștei străluciri lui Hristos, îndulcindu-te luminat, de Dumnezeu propoveduitorule Filipe, cu strălucirile tale cele dupre împărtășire, luminează-ne pre noi.

Cela ce ție ți-a arătat mărirea Părintelui prin sine Filipe, Hristos cu ceata ucenicilor pre tine te-a rânduit, a ta faptă bună mai 'nainte cunoscând, de Dumnezeu fericite.

Slavă...

Acum nu întru închipuiri întunecate, nici în umbre, nici în oglinzi vezi prea înțelepte pre izvorul bănătăților Hristos, marginea doririlor, ci față către față îl vezi luminat.

Și acum, a Născătoarei:

Lipsind căpeteniile din seminția Iudei, Preacurată, Fiul tău și Dumnezeu, viind povățuitor marginilor pământului, cu adevărat acum a împărățit.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Inima mea ceea ce se clătește „de valurile vieții, întărește-o, „Doamne, la liman lin po- „vățuind-o, ca un Dumnezeu".

Scăparea lumii tu ești, Preacurată, și tot carele aleargă la tine cu gând călduros, scapă de nevoi, pentru aceasta pre mine cel ce alerg la acoperemântul tău, mă scapă de toată mâhnirea cea cumplită.

Ceea ce ești una sprijineala tuturor pământenilor, tu mă sprijinește dupre mila ta, Stăpâna lumii cea bună, și mă păzește cu dumnezeească cercetarea puterii tale. Că ai putere nebiruită.

Cu puterea ta din mâna luptătorului, și din tirania lui mă apucă, Stăpâna lumii cea bună, ca biruindu-mă să nu mă apuce și să mă soarbă, și la pierderea muncii veșnice să mă aducă.

Cu frică și cu cutremur căzând, strig către tine, Născătoare de Dumnezeu, tu-mi fii mie ajutătoare Stăpâna lumii cea bună în ceasul morții, când voiu vrea să dau răspunsuri de cele ce am făcut în viață.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Tu fiind plin de lumina privirii la cele de sus, prin lucrare, lui Hristos luminii cei mari ce a fost cu noi, te-ai învrednicit a sluji, Filipe dumnezeescule.

Temeiu dogmelor celor creștinești a ta învățătură de taină creștinește s'a arătat, că printr'însa pre Fiul cu bună credință am cunoscut, unit fiind cu Părintele.

Slavă...

Sfeșnic de aur ai fost, strălucind oamenilor lumina cea pururea veșnică, și luminând printr'însul lumea arătat cu cunoștința, Filipe prea alesule.

Și acum, a Născătoarei:

Spre tine prea sfântă curată nădăjduindu-mă, să nu caz din nădejdea cea întru tine. Ci ca o Maică milostivă a iubitorului de oameni Dumnezeu, din cursele vrăjmașului mă mântuește.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Izgonitor de draci arătându-te, și luminător celor din întunerec văzându-te, ai arătat pre Soarele cel ce a strălucit din Fecioară. Și capiștile idolești sfărâmând, ai ridicat biserici fericite, spre slava Dumnezeului nostru. Pentru aceasta pre tine te cinstim, și dumnezeească pomenirea ta luminat o prăznuim, și cu un glas strigăm către tine, apostole Filipe: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, asemenea:

Nor purtător de ploaie duhovnicească, cu adevărat te-ai arătat celor de pre pământ, adăpând ca pre o țarină în taină inimile celor de pre pământ; că încunjurând cu cuvântul, ai adăpat marginile și ca niște ploi verși miruri din sicriu. Pentru aceasta suflând în inimile cele credincioase mireazma Duhului, într'însele ai adunat, apostole Filipe: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit Fecioară, din pruncie întinându-l eu spurcatul, și cu cuvinte și cu fapte înoroindu-mă, nu am ce face, sau unde să scap, dară nici altă nădejde știu fără numai pre tine Curată. Vai mie netrebnicul! Pentru aceasta acum năzuesc rugător către tine cea cu totul fără prihană, și mă rog, mărturisindu-mă ție că am greșit: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să mi se dea, că spre tine mi-am pus nădejdea eu netrebnicul robul tău.

Peasna 4, Irmos.

Auzit-am Doamne auzul tău „și m'am temut, înțeles-„am iconomia ta, și te-am „prea mărit pre tine unule iubi-„torule de oameni".

Ceea ce covârșești pre toți cei născuți, ca ceea ce ai purtat în pântecele tău pre Stăpânul și Dumnezeu, pre cel ce este mai pre sus decât toți oamenii, milostivește-te spre mine cel greșit.

Mișcările trupului meu și poftele, stinge-le cu ploile rugăciunilor tale, și făclia sufletului meu cea stinsă o aprinde cu focul dragostei cei dumnezeești Preacurată.

Ceea ce ești tăria celor neputincioși, Fecioară, cu totul fără prihană, nădejdea celor

deznădăjduiţi, mângâierea celor ce plâng, dă-mi plângere bine primită prin care să aflù iertare.

Pre tine zid şi întărire Stăpână, şi folositoare nemincinoasă, pre tine turn nebiruit al credincioşilor pururea agonisindu-te, mă nădăjduesc prin tine a dobândì mântuire.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Locaş Soarelui Hristos adevăratei lumini, şi Biserică care ai încăput strălucirea lui te-ai arătat, şi Cer carele ai spus slava lui Dumnezeu oamenilor.

Intru omenirea cea stricată prin patimi, puindu-te tu de Hristos dumnezeească sare, ai uscat putrejunea ei cea cumplită, de Dumnezeu grăitorule, cel ce eşti vrednic de minune.

Slavă...

Cu puterea lui Hristos, Filipe, fiind întărit, decât tabăra dracilor, şi a celor rău credincioşi te-ai arătat mai tare, celor de pre pământ strigând bună vestirea dumnezeeştei vieţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Liman cu bună linişte Hristos te-a arătat, celor ce cu credinţă şi cu dragoste adevărată pre tine stăpâna cea cu totul fără prihană, din cuget curat de Dumnezeu Născătoare te vestesc.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doam„ne, mântueşte-ne pre „noi: Că tu eşti Dumne„zeul nostru, afară de tine pre „altul nu ştim".

Cine va rumpe mie zapisul greşelilor, şi al păcatelor celor nemăsurate, Curată, de nu vei apucà tu înainte, şi să-mi dai mântuire.

Venit-am întru desnădăjduire din nepricepere multă, socotind mulţimea răutăţilor mele, Fecioară; pentru aceasta strig către tine, milueşte-mă şi mă mântueşte.

Maica lui Dumnezeu cea fără stricăciune, a lui Dumnezeu Născătoare, a lui Dumnezeu celui ce a săvârşit toate numai cu vrerea, izbăveşte-mă de pedeapsa cea veşnică pre mine robul tău.

Având luminată lauda fecioriei, ca o Maică a lui Dumnezeu, neîncetat te lauzi de cetele îngerilor mai pre sus de gând, Preacurată, pentru aceasta cu Gavriil, bucură-te aducem ţie.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta...

Veninul vrăjmaşului cel de

suflet stricător, cu palmele tale cele tămăduitoare, de Dumnezeu grăitorule l-ai uscat, pre cei ținuți întru mânia cea de moarte aducătoare, a cumplitei dureri, mântuindu-i.

Cu foc insuflat arătându-te cu venirea Mângâitorului și cu Darul, Filipe, pre cei amorțiți de frigul nedumnezeirii cu căldura credinței i-ai înviat.

Slavă...

Aproape de Hristos ai fost, strălucirile cele date ție fără mijlocire luându-le și ducând, luminând și povățuind la Ziditorul tău, pre cei ce aleargă la tine.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce cu cuvântul toate le zidește și cu înțeleaptă purtare de grijă le iconomisește, însuș Domnul precum voește pentru milostivire s'a zidit de tine și negrăit trup Preacurată s'a făcut.

Peasna 6, Irmos:

Marea patimilor cea sălbăticită, cu viforul cel „stricător de suflet, potolește-o, Stăpâne Hristoase, și „din stricăciune mă scoate „ca un milostiv".

Ceea ce ai născut viața cea ființească, Stăpână curată, apucă-mă din moartea cea înțelegătoare și vieții cei veșnice mă învrednicește.

Pre tine cea neasemănată adevărat întru frumusețe cu toți cei născuți, te rog Stăpână Mireasă dumnezeească, izbăvește-mă de toată răutatea cea grozavă.

Nu am sprijinitoare în lume afară de tine ceea ce ești bună, pentru aceasta cad către tine, și strig ție: Nu te depărtà dela robul tău, Preacurată.

Amăgitorul, făcătorul de rele; mintea mea cu desfătări pururea o turbură, Stăpână ajută-mi, apucându-mă pre mine din vicleșugul lui.

Alt Canon, Irmos:

Prins a fost, dar nu s'a ținut...

Văzând înșelăciunea vrăjmașului, mâncând și pierzând pre neamul omenesc, săgețile tale cele ascuțite, adică pre Apostoli încordându-i, i-ai slobozit și ai desfăcut închietura pieptului balaurului, Hristoase, pre toți de vătămarea și stricăciunea lui, Mântuitorule, vindecându-i.

Cu lumină de sus strălucind, te-ai arătat ca un fulger lumii luminând și ca un munte ce picà dulceață, ca niște rouă dumnezeească ce cade din

Cer, ca un Apostol ales, ce ai plinit ceata numărului al doisprezecelea, a ucenicilor lui Hristos prea fericite.

Slavă...

Invățându-se de adâncul tainei tale, dumnezeescul ucenic, ca pre un rîu al păcii ce izvorăşte izvor de dulceață, ca pre un val ce înneacă mărirea păgânilor, pre tine te-a propoveduit cu mare glas şi a ta mărită pogorîre, Bunule, cea pentru noi bine o a vestit.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre toți oamenii cei omorîți şi vătămați de moarte, tu pre Hristos născând, nemurirea cea nestricăcioasă i-ai chemat la viață veşnică; şi ai luminat pe cei întunecați şi i-ai slobozit dezlegând legăturile izgonirii noastre, ceea ce eşti prea lăudată.

CONDAC, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca pre nişte pârgă a firii...

Ucenicul şi prietenul tău şi următorul patimii tale, lumii pre tine te-a propoveduit, de Dumnezeu grăitorul Filip. Pentru ale căruia rugăciuni, de vrăjmaşii cei prea fărădelege, Biserica ta şi cetatea ta o păzeşte, pentru Născătoarea de Dumnezeu mult milostive.

ICOS.

Curgere de cuvânt dă-mi mie, Doamne, cela ce ai zidit firea apelor întăreşte-mi inima, Stăpâne, cel ce ai întărit pământul cu cuvântul tău. Şi luminează gândul meu, cela ce cu lumina ca cu o haină te îmbraci, ca să cânt şi să grăesc cele ce se cuvin şi dupre vrednicie să laud pre ucenicul tău mult milostive.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea sfântului slăvitului şi întru tot lăudatului apostol Filip, unul din ceata dintâi, a celor doisprezece.

Stih: Filip de picioare pre lemn spânzurat fiind;
Ție Mântuitorule spălarea picioarelor s'a arătat plătind.
Filipe de cap ai fost spânzurat,
Şi întru a patrusprezecea zi şi te-ai mutat.

Acest apostol eră din Vitsaida Galileii, împreună cetățean cu Andrei şi cu Petru apostolii, şi multă înțelepciune aveà acest dumnezeesc apostol, îndeletnicindu-se în cărțile proorocilor, şi feciorelnic în toată viața sa cunoscându-se; pre acesta aflându-l Domnul după botez în Galileia, l-a chemat ca să-i urmeze lui. Iară el iarăş întâlnind pre Natanail, i-a zis: «De carele a scris «Moisì în lege şi prooroci am aflat pre «Iisus Fiul lui Iosif cel din Nazaret». Şi alte încă multe ziceri se află în sfânta Evanghelie, arătătoare pentru acest apostol. Deci aceasta luând dupre sorți pământul Asiei, avea pre apostolul Vartolomei următor lui şi ajutător la propoveduirea Evangheliei. Mai avea încă şi pre soră-sa cea dupre trup Mariamni, care urmà şi le slujeà lor. Deci trecând apostolii aceştia prin cetățile Lidiei şi Misiei şi propoveduind întru ele Evanghelia lui Hristos, multe ispite şi necazuri au suferit, dela cei necredincioşi, bătuți fiind, zdrobiți cu toiegele, prin închisori închişi, şi cu pietre împroşcați. După aceea a aflat pre iubitul ucenic, şi de Dumnezeu cuvântătorul Ioan, carele propoveduià pre Hristos în Asia. In care vreme şi femeiea

lui Nicanor Antipatului a crezut în Hristos. Și tot odată casa lui Stahie a fost arsă de Antipatul, și de norodul elinesc. Deci mergând dumnezeescul Filip la Ierapoli, acolo a fost târît pre pământ de elini, prin mijlocul ulițelor cetății. După aceasta sfredelindu-i-se gleznele picioarelor, a fost pironit pre un lemn cu capul în jos, și așa făcând rugăciune, și-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Deci îndată ce și-a dat duhul, sfântul Apostol, înfricoșindu-se pământul ca și când ar fi fost însuflețit, a scos înfricoșat glas și gemăt, și așa s'a despicat și a înghițit pre mulți din cei necredincioși. Iară ceilalți temându-se, au îngenuchiat la dumnezeescul Vartolomei și la sfânta Mariamnì, spânzurați fiind și aceștia. Și dezlegându-i pre ei de pre lemn, au năzuit la adevărata credință a lui Hristos; iar moaștele Apostolui le-au îngropat. Sfântul Vartolomeiu așezând pre mai sus zisul Stahie episcop cetății, a ieșit și s'a dus împreună cu Mariamnì la Licaonia.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Grigorie arhiepiscopul Tesalonicului făcătorul de minuni, căruia îi zic și Palmă, care a strălucit la anii una mie trei sute patruzeci.

Stih: Pre strălucitul propoveduitor al luminii acum cu adevărat mare.
Izvor de lumină îl aduce către lumina cea neapuitoare.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Constantin cel ce din Idra a odrăslit, iară în Rodus a mărturisit, la anii una mie opt sute, prin sugrumare s'a săvârșit.

Stih: La Idra cea fără de apă acum curge strein;
Apă de vindecări din sicriul lui Constantin

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu foc, „pre tinerii cei cuvântători, „de cântare i-ai mântuit, „bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților".

O! de Dumnezeu fericită Născătoare de Dumnezeu Preacurată, vindecă necazul sufletului meu, și i dăruește liniștea mântuirii și veselia vieții.

Ceea ce ești ușă neumblată, cu cuvintele deșertăciunii ușile mi-am închis, prin care mi-au venit mie moartea și pierzarea pentru păcat.

Izvorît-a cel născut al tău rîurile nestricăciunei, ci cu rugăciunile tale gătește-mi și mie bogăția și curgerea milostivirii lui cea nemăsurată.

Mântuește-mă Preacurată pre mine de tot necazul, de asuprelele vieții, de dosezi și de nevoi, și de boale și de primejdii, și de clevetirea cea cumplită.

Alt Canon, Irmos
Coconii în Babilon...

Ca o lumină te-ai trimis în chip de săgeată, Apostole cu luminoase raze luminând, pre cei ce cu credință strigă: Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezul părinților noștrii.

Cu bogate vărsări de lumină ale dumnezeeștei propoveduiri, fericite, strălucind luminat, pre cei din întunerec dulce a cântă i-ai luminat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Bârfirea ritorilor, și toată măestria vorbelor, cu puternic cuvântul credinței biruind-o ai cântat: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștrii.

Și acum, a Născătoarei:

In două firi mai pre sus de fire împreunate, Fecioară curată, ai născut neamestecat pre Hristos, căruia strigăm: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștrii.

Peasna 8, Irmos:

Ție Făcătorului a toate, ti-„nerii în cuptor danț a „toată lumea împreunând „cântau: Toate lucrurile pre „Domnul lăudați-l, și prea înăl-„țați întru toți vecii".

Intru ispite să te aflù pre tine folositoare, în necazuri apărătoare, în nevoi ajutătoare, în primejdie liman de mântuire, și întru toată întristarea mângâere, Curată.

Vezi credința mea, Fecioară Curată, vezi și dorul meu care am către tine, vezi dragostea sufletului meu cea dumnezeească, și-mi dă mie înmulțit Darul tău.

Lumina cea înțelegătoare tu în pântece o ai zemeslit, luminează-mi ochii inimii mele, dezleagă întunerecul datoriilor mele, și negura patimilor o risipește.

Ceea ce ai născut mântuirea cea mai pre sus de minte, și tuturor oamenilor ai dăruit mântuire, Fecioară dă-mi dumnezeească mântuire, necazul cel din păcate potolindu-mi.

Alt Canon, Irmos:
Pentru legile pământești...

Lumină lumii pre tine te-a săvârșit, lumina cea părintească, Cuvântul cel ipostatnic, alegându-te din lume, Apostole de trei ori fericite. Și întrarmându-te cu dumnezeească puterea sa, te-a trimis ca pre un ostaș întrarmat nebiruit, carele ai strigat: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțat întru toți vecii.

Cu putere dumnezeească întărit fiind, cetele cele împrotivă luptătoare le-ai biruit, cumplită oștirea lor surpând; că pacea, soartă nebiruită luând, pașnică așezare ai răsădit lumii, strigând: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Slavă...

Cu toată dragostea te-ai lipit de Cuvântul lui Dumnezeu cel ce s'a întrupat, Apostole,

ucenic lui făcându-te, și dumnezeească slugă, și de taine grăitor. Pentru aceasta de dânsul fiind trimis la păgâni, ai propoveduit venirea lui, strigând: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Tot s'a unit mai pre sus de cuget, fără schimbare cu toată omenirea, Dumnezeu cel prea înalt în pântecele tău prea sfântă Fecioară. Pentru aceasta în două firi se cunoaște Hristos, unul fiind dupre amândouă căruia cântând, strigăm: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Isaie dănțuește, Fecioara a-„vut în pântece și a născut „fiu pre Emmanuil, pre „Dumnezeu și omul, răsărit este „numele lui, pre carele mărin-„dul, pre Fecioara o fericim“.

Cu dureri multe fiind încunjurat, genunchile îmi plec către tine Curată, cu fața la pământ cad ca un ticălos și lăcrimând strig către tine, cerând ca să mă mântuesc, ceea ce ești bună și răsăritul mângâerii să mi se arate.

Puterea desnădăjduirii cea dintru mine se întărește din buze spurcate ce cântare este ție? Dela cei ce au inimă sângerală ce primire? Ci minunează pre cei ticăloși milele tale.

Schimbatu-m'am de necazuri, negritu-mi-s'a mintea și ochiul, încunjurat-a viața mea dureri cumplite. Pentru aceasta mă usucă îngrozirile cele de acolo, Curată. De care mă izbăvește, durerile schimbându-mi.

Traiul vieții mele cel scurt se cheltuește întru răutăți și întru mulțimea necazurilor. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut bucuria tuturor, acestea cu rugăciunile tale cele bine primite le ușurează.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Acum învrednicindu-te slavei celei negrăite, și luminii cei neînserate, unde este veselia cea nespusă, unde este bucuria cea neîncetată, în biserica celor întâiu născuți, unde sunt locașurile drepților, pentru toți creștinii roagă-te Filipe prea înțelepte.

Impodobit fiind cu podoaba bunei cuviinței cei înțelegătoare și cu cununa împărăției încununat de Dumnezeu înțelepțite și cu îndestulate dări de lumină Filipe fiind încunju-

rat și cu razele luminii cei mai presus de ființă, bucurându-te, înaintea scaunului Stăpânului tău stai fericite.

Slavă...

Cu toți cinstiții apostoli și cu proorocii și cu purtătorii de chinuri, Filipe, cu cuvioșii, cu Ierarhii și cu drepții, cu Născătoarea de Dumnezeu roagă-te, deslegare de greșeli, și de multe păcate curățire să dăruiască, celor ce cu credință săvârșesc de lumină purtătoare și dumnezeească pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cuvântul întrupat, cel ce mai 'nainte fără de trup a fost, Fecioară Maică l-ai născut; pentru aceasta dupre adevăr, toți pre tine cu bună credință te propoveduim, mai adevărată numire ție aducând, Curată; că tu rădăcină mântuirii credincioșilor rămâi.

SVETILNA.

Podobie: Cu Duhul stând în Biserică...

Mergerea frumoaselor tale picioare, Filipe, întorcându-o la cereasca călătorie, te-ai suit bucurându-te. Și stând înaintea Treimii, în Tatăl vezi pre Fiul și pre Duhul cel dumnezeesc. Pentru aceasta cu dragoste, prea sfințită și dumnezeească pomenirea ta cinstim.

Slavă, altă Podobie.

Cel ce ai împodobit Cerul...

Raza dumnezeescului Duh fericite luând și lumea luminând cu vestirea cuvintelor tale, pentru noi acum te roagă Domnului, să ne mântuiască pre noi.

Și acum, a Născătoarei, asemenea:

Prea sfântă Fecioară, rugăciune acum aducând către Fiul tău, pentru noi, împreună cu Filip dumnezeescul, și de Dumnezeu grăitorul, de toate răutățile mântuește-ne pre noi.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Glasurile cereștilor tale vestiri, pre pământ prea fericite au răsunat și l-a umplut de învățături. Prin care pre Fiul împreună cu Tatăl și cu Duhul, de o ființă Dumnezeu a fi zicându-l, Apostole cu taină il slăvim.

Ca pre un purtător de lumină din toți apostolii lui Hristos și luminat luminător al cinstititei Biserici. Filipe de trei ori fericite avându-te, acum la suflete ne luminăm și din primejdii cumplite scăpăm cu rugăciunile tale, întru tot lăudate.

Prin Cruce lupta nevoinții sfârșindu-ți, cu cununi de biruință te-ai încununat Filipe, dupre vrednicie. Cu care in-

trând întru împărăţia cea de sus, stai înaintea lui Hristos Apostole, şi te rogi să ne mântuim noi.

Glasul al 2-lea, singur glasul:

Pahare de miresme în lume, s'au arătat fălcile tale înţelepte apostole Filipe, revărsând credincioşilor băutura cea de viaţă dătătoare. Căci având lucrarea cu suirea la privire, ai stătut următor lui Hristos. Şi biserica neamurilor, cea stearpă şi neroditoare, bine roditoare întru dânsul, îmbogăţindu-o cu învăţăturile. Pentru care şi acum te roagă, să se mântuiască de primejdii şi de nevoi; căci poţi întru Dumnezeu, fiind foarte aproape de el.

Năstrapă cerească de înţelepciune te-ai arătat. Căci ai fost desfătat lăcaş Duhului, şi ai dezvălit revărsările bunătăţilor, vânând pre oameni cu undiţa cea gânditoare a înţelepciunii lui Dumnezeu. Pentru aceasta te rugăm pre tine apostole Filipe, roagă-te pentru sufletele noastre.

Glasul al 3-lea, a lui Ghermanò.

Vânătoarea peştilor, întru vânătoare de oameni mutându-o, pre cei ce erau întru adâncul înşelăciunii trăgându-i cu năvodul cel de taină, Filipe apostole, toată lumea ai vânat, şi învăţătorului tău Hristos o ai adus. Pentru aceasta te rugăm pre tine, roagă-te neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre, celor ce cu credinţă alergăm la acoperemântul tău.

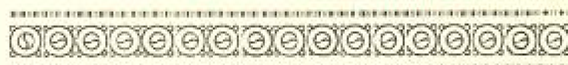
Slavă, glasul al 8-lea:

Apostole al Mântuitorului, Filipe prea lăudate, lăcaşul credinţei, dascălul neamurilor, şi următorul patimei lui Hristos. Indrăzneală având, roagă-te neîncetat întru prăznuirea ta, ca să se păzească cu pace sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi, din toată nevoia şi necazul.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile şi otpustul.
Ceas 1. Şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Apostolului, Peasna 3-a şi a 6-a pe 8. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile povestesc... Apostol, către Corinteni: *Fraţilor, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi...* Aliluia, glasul al 8-lea: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Ioan: *In vremea aceea, vrea Iisus să meargă în Galileia...*

CHINONICUL.
In tot pământul a ieşit vestirea...

CADE-SE A ŞTI.

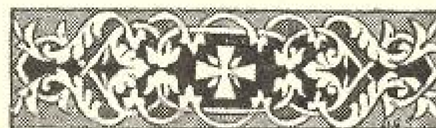
Că mâine dimineaţă, care este în 15 zile ale acestei luni, se începe postul Naşterii lui Hristos. Şi de se va întâmplà începutul postului acestuia Sâmbătă, Vineri seara la Doamne strigat-am, punem Stihirile sfinţilor pe 6. Iară de va fi Duminică, Sâmbătă seara, Stihirile mai întâiu ale Invierii, şi ale sfinţilor 3, Slavă a sfinţilor; Şi acum, a Născătoarei Invierii. Stihoavna Octoihului, Slavă a sfinţilor, Şi acum, a Născătoarei. Seara şi la Utrenie la Dumnezeu este Domnul: Troparul sfinţilor de 2 ori, Slavă şi acum a Născătoarei; iară de va fi Duminică, Troparul Invierii de 2 ori. Slavă, al sfinţilor. Şi acum, a Născătoarei Invierii.

Iară în celelalte zile, de Luni până Vineri cântăm Aliluia, pentru cinstea începutului sfântului post. La Doamne strigat-am: Stihirile mai 'nainte ale Născătoarei de Dumnezeu 3. Caută-le la Octoih dupre glasul Stihirilor sfinţilor, şi ale sfinţilor 3; Slavă, Şi acum, a Născătoarei, sau a Crucii. După Invrednicește-ne Doamne, facem trei metanii mari. Stihoavna Octoihului. Slavă, Şi acum, a Născătoarei sau a Crucii. După sfinte Dumnezeule, zicem Troparele cele de post: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... şi facem metanii mari trei, şi Otpustul.

Iară la Utrenie în loc de Dumnezeu este Domnul, cântăm Aliluia, şi Treimicile glasului. Iară după a 6-a Peasnă, Condacul sfinţilor. Aşà facem în toate lunile, Miercurile şi Vinerile postului acestuia când scrie Aliluia, şi cântăm toată slujba cu metanii, precum o cântăm în patruzecimea cea mare; iară ceasurile le cântăm cu jumătăţile de ceasuri.

(VEZI) Că de se va întâmplà Luni, Miercuri sau Vineri, în postul acesta (sau al sfinţilor apostoli), să aibă sfinţii Slavă la Vecernie; şi la Liturghie Apostol şi Evanghelie, nu se cântă Aliluia, afară de începutul postului, ori în ce zi se va întâmplà de Luni până Vineri, şi măcar şi Slava şi Apostol şi Evanghelie de vor avea sfinţii (afară de Doxologhie), tot se cântă Aliluia, pentru cinstea începutului sfântului post.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 15 ZILE.

Sfinţii mucenici şi mărturisitori, Gurie, Samonà şi Aviv. Aliluia.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Aviv cel prea înţelept, Samonà cel minunat, şi Gurie cel mărit, adunând ceată de obşte credincioşilor, acum dănţuesc împreună cu noi pătimitorii întru veselie. Că sufletelor mucenicilor, aceasta s'a dat dela Dumnezeu, ca cele ce sunt aicea, cu gândul să le privească.

Răbdând durerile muncilor celor nesuferite, şi nevoindu-vă vitejeşte cei ce sunteţi întocmai cu numărul Treimii, Samonà, Gurie şi Aviv, de Dumnezeu înţelepţiţilor, acum vă veseliţi de îndulcirea cea veşnică şi veselitoare, dându-vă vouă Hristos răsplătire împrotiva ostenelelor; pre carele fierbinte rugaţi-l, să mântuiască sufletele noastre.

Mărturisind pre unimea cea întreit numărată sfinţilor, aţi risipit cugetul elinilor cel cu mulţi dumnezei şi înţelepciunea cea nebună, cu puterea

Crucii, care ei o socotesc nebunie prea fericiţilor. De care întărindu-vă, aţi şi răbdat bătăile cele amare ale muncilor, cu cuget îndrăzneţ.

Ajungând purtătorilor de chinuri către limanul cel fără de valuri şi către luciul cel lin, acum aţi luat schimb răsplătirea cea veşnică şi stătătoare, a statorniciei cei fără pătimire; luând dela Dumnezeu şi darurile pentru osteneli, dupre vrednicie fericiţilor.

Slavă, glasul al 2-lea, a Casiei monahiei.

Edesa se veseleşte că s'a îmbogăţit cu sicriul sfinţilor Gurie, Samonà şi Aviv şi chemând turma cea iubitoare de Hristos strigă: Veniţi iubitorilor de mucenici, de vă luminaţi întru pomenirea cea luminată. Veniţi iubitorilor de praznic de vă veseliţi. Veniţi de vedeţi luminători cereşti, petrecând pre pământ. Veniţi de auziţi, ce moarte amară a răbdat, diamanturile cele viteze, pentru viaţa cea fără de sfârşit. De care fiind păzitori adevărului, au mântuit pre o tânără care era aruncată în mormânt de vie şi pre spurcatul acela ce nu i-a băgat în seamă pre ei, l-au dat pierzării, ca pre un ucigaş şi nemilostiv. Şi neîncetat se roagă, prea sfintei Treimi, să se mântuiască din stricăciune şi de supărări şi de toate nevoile, cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Ce-ţi voiu aduce eu ticălosul, Stăpână a lumii? fără numai izvoare de lacrămi şi mărturisire de cele ce-am făcut. Ci cu ochiul tău cel milostiv, Fecioară, caută spre slăbiciunea smeritului meu suflet şi risipeşte norii patimilor mele şi mă mântueşte de negura care m'a cuprins, pre mine robul tău, rogu-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre lemnul Crucii văzându-te Iisuse pironit cea neispitită de nuntă, plângeà şi ziceà: Fiule prea dulce! Pentruce m-ai lăsat singură pre mine ceea ce te-am născut? Cela ce eşti lumina cea neapropiată a Tatălui celui mai 'nainte fără de început; grăbeşte de te proslăveşte, ca să dobândească dumnezeeasca mărire, cei ce slăvesc dumnezeeştile tale patimi.

STIHOAVNA.

Din Octoih, iară de voeşti zi aceste de faţă, Stihirile glasul 1.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Minune mai minunată decât alte minuni, dupre vrednicie s'a arătat lumii minunea

voastră; mucenici ai Domnului, cei dela apus, că pre tânăra, care odinioară s'a dat îngropării fără dreptate, o ați mântuit voi, dându-o în brațele maică-sa.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții...

Muceniceşte nevoindu-vă fericiților de Dumnezeu, cu osârdie ați primit chinurile vrăjmașilor ca un dar bogat, nebăgând seamă de munci nu v'ați plecat, poftind a câștigà cu alegere doririle cele dumnezeești.

Stih: Sfinților celor ce sunt pre pământul lui...

Astăzi toți să lăudăm cu cântări prin credință, pre marele și prea viteazul Gurie, dimpreună cu dumnezeescul Samonà și pre Aviv cel lăudat, carele este și sfințit că sunt ajutători mai fierbinți de cât toți la nevoi.

Slavă, glasul al 2-lea:

Veniți toți iubitorilor de mucenici, să cinstim cu laude pre vitejii lui Hristos; pre Gurie, pre Aviv și pre Samonà, că prea mărit lucrează minuni. Că n'au lăsat întru nebăgare de seamă jurământul pentru mutarea Fecioarei, ci împlinind cererea, a mântuit pre tânăra, făcând răsplătire gotului, celui fărădelege. Prin care, Hristoase Dumnezeule, ca un bun și iubitor de oameni, mântueşte sufletele noastre.

Și acum a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Numai tu singură ai zemislit în pântece desfătat pre Dumnezeu cel neîncăput, făcându-se om pentru bunătate, prea sfântă mireasă a lui Dumnezeu. Pentru aceea te rog, scapă-mă de patimile cele ce mă supără, ca trecând pre cărarea cea strâmtă și dreaptă să ajung la calea ceea ce duce către viață, Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând Preacurată pre Făcătorul a toată lumea, că rabdă ocări și se înalță pre Cruce, suspinai, zicând: Prea slăvite Doamne, Fiul meu și Dumnezeul meu, cum suferi necinste, Stăpâne, vrând să cinstești zidirea ta. Salvă milostivirii tale cei multe și pogorîrii tale, iubitorule de oameni.

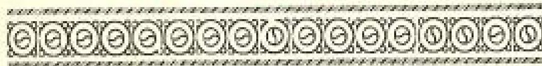
Tropar, glasul al 4-lea,

Apărătorii și ajutătorii Edesei, cei ce lucrați minuni mari în lume; căci pre tânără o ați dat în mâinile maică-sa, și pre călcătorul de lege got, l-ați arătat osândit cu dreaptă judecată. Cereți pentru noi neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Sau acesta, glasul al 5-lea.

Minunile sfinţilor tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule. Pentru rugăciunile lor, staturile păgânilor le risipeşte, schiptrurile împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE.

CANOANELE

Din Octoih, şi al sfinţilor pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Pre cei trei împreună învăţători, îi laud cu cugetarea.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos.

Adâncul mării roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisì în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit".

Cu cinste teologhisind pre o începătorie a Treimii sfinţilor, prea lesne aţi risipit negura cea nestatornică a multor începătorii; răsărind dela răsărit, ca nişte stele mult luminoase.

Câte trei mărturisitorii luminându-se cu Darul Teimii cei stăpânitoare, de faţă au pierdut rătăcirea mulţimii dumnezeilor, arătând tare împotrivire.

Slavă...

Fiul cel din fire, făcându-vă pre voi fii dupre Dar, slăviţilor, v'a arătat dimpreună moştenitorii moştenirii, şi părtaşi împărăţiei cei ce i s'a dat lui acum dela Tatăl, ca un milostiv.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cort înţelepciunii cei mai pre sus de înţelepciune, ceea ce eşti fără prihană. Că bine a voit a-şi găti eişi casă, din prea curate sângiuirile tale cinstită, spre mântuirea sufletelor noastre.

Peasna 3, Irmos:
Veseleşte-se de tine Biserica...

Mărturisitorii şi slugile lui Hristos, de bună voie şi-au dat trupurile durerilor şi bătăilor celor cumplite.

Rugaţi-vă, sfinţilor, să se mântuiască de cugetele cele cumplite ale păcatului, cei ce cu credinţă cinstesc nevoinţa voastră.

Slavă...

Spânzurându-se cinstiţii mucenici pre lemn cu răbdare prin toată buna credinţă, au păzit mărturisirea nevătămată.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce a încăput în pântecele tău, te-a arătat pre tine izvor de tămăduiri, Maica lui Dumnezeu Preacurată, ci tămădueşte sufletul meu.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica ta, Hristoase, strigând: Tu „eşti puterea mea, Doamne, şi „scăparea şi întărirea".

Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Vestind credinţa cinstitei Treimi, cu bărbăţie aţi surpat înşelăciunea idolilor cea de mulţi dumnezei înţelepţiţilor, ca nişte apărători ai credinţei. Şi pre tânăra cea închisă în mormânt de vie, o aţi mântuit de primejdia morţii, care pre voi vă fericeà.

Slavă, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Intrarmându-vă cu Crucea lui Hristos, printr'nsa aţi surpat toată puterea tiranilor cu bărbăţie, vădind toată nedumnezeirea idolilor, ca nişte păzitori ai credinţei şi cu osârdie propoveduind Treimea, sfinţilor. Pentru aceasta dupre vrednicie aţi luat dela dânsa cununile biruinţei ca cei ce aţi pătimit dupre lege, pătimitori prea lăudaţi. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Inţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zemislindu-l, negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut, pre cela ce ţine lumea şi în braţe ai avut, pre cela ce cuprinde toate, pre Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară şi cu credinţă strig către tine, ca să mă mântuesc eu de greşeli, când voiu vrea să stau înaintea feţii Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dăruieşti, că poţi câte voeşti, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te Născătoarea de Dumnezeu şi Maica ta, cea prea curată, Hristoase, răbdând patimi de bună voie pre Cruce, i se rănià inima şi grăia către tine, Cuvinte, glasuri izvorîtoare de lacrămi: Vai mie! dumnezeescule Fiu şi lumina ochilor mei! Cum te-a osândit la moarte poporul cel fărădelege? Dară acestea le suferi acum, ca să mântueşti firea oamenilor cea căzută mai de 'nainte. Laud milostivirea ta şi puterea cea negrăită, o prea bune Dumnezeule! Lesne iertătorule, Doamne, cel ce voeşti mântuirea poporului tău, plecându-te spre îndurarea milostivirilor tale.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţii, a stă-

„tut întru a sa rânduială, pre-
„cum se cuvine, strigând:
„Slavă puterii tale, Doamne".

Purtătorii de chinuri fără de milă muncindu-se cu multe feluri de munci, au arătat la toți răbdare întărită, strigând cu un glas: Slavă puterii tale, Doamne.

Mucenicii cei încununați cari sunt întocmai cu numărul Treimii, luminează cu lumina cea în trei lumini, pre cei ce săvârșesc acum pomenirea lor cea sfântă; dând tămăduiri la toți.

Cu smerenie să alergăm la sicriul cel luminat al mucenicilor, celor de Dumnezeu înțelepțiți; că izvorăște vindecări celor ce strigă cu credință: Slavă puterii tale, Doamne.

Slavă...

Mărturisind taina cea mai pre sus de gând a dumnezeeștei rânduieli, cu limbi de Dumnezeu grăitoare, toată sprînceana tiranilor o au surpat, dumnezeeștii și prea înțelepțiții mărturisitori.

Și acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de gând ai născut, o Fecioară! și după naștere te-ai arătat feciorind iarăș. Mare este taina zemislirii tale, Maică pururea Fecioară Preacurată.

Peasna, 5, Irmos:

Tu Doamne, lumina mea în
„lume ai venit, lumina cea
„sfântă, care întorci din-
„tru întunerecul necunoștinței,
„pre cei ce te laudă pre tine
„cu credință".

Păzitorii credinței, strălucind arătat cu strălucirile nevoințelor, au defăimat semeția tiranilor cea neputincioasă.

La toate marginile lumii, s'au propoveduit minunile mucenicilor arătat, și pre toți i-au întărit cu credința.

Slavă...

Ca un pământ bun, primind semințele Darului întru credință, dumnezeeștii mucenici, prin dragostea ostenelii, au sporit lucrarea pământului.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce singur este bun, și cu noianul bunătății toate le ține, Maica lui Dumnezeu, a primit să se ție în brațele tale.

Peasna 6, Irmos:
Jertfi-voiu ție cu glas...

Ca niște ostași buni înțelepțiților de Dumnezeu, fiind toate dupre lege, și păzind credința cu adevărat, ați luat cununile dumnezeeștei dreptăți.

Mai 'nainte s'a ridicat la înălțime Avvacum cu porunca Stăpânului. Iară prin voi grăitorilor de Dumnezeu, s'au dat fiică tirănită în seama maică-sa, care o a hrănit.

Slavă...

Străluceşte sicriul mucenicilor cu minunile, și izvorăște rîuri de vindecări, tuturor celor ce vin către dânșii, și celor ce cinstesc cu credință răbdarea lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine singură aflându-te ca un crin curat în mijlocul spinilor, și ca o floare din văi, o Maică a lui Dumnezeu, Mirele cel înțelegător s'a sălășluit întru tine.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curățindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coasta ta".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

De sus luând Dar înțelepților, celor dintru ispite le ajutați prea lăudaților. Pentru aceasta sfinților, pre tânără din amară moarte o ați scăpat. Că voi sunteți cu adevărat mărirea Edesei și bucurie lumii.

ICOS.

Mântueşte-ne de robia vrăjmașului, Iisuse dătătorule de viață, plecându-te prin rugăciunile pătimitorilor tăi, ca având u-mi sufletul și trupul nerobit patimilor, să laud ajutorul lor cel grabnic; că apucând ei înainte, au scăpat din mormânt și din moarte pre tânără, pre care o au pus înaintea maicăsa, care strigà mucenicilor: Voi sunteți mărirea Edesei, și bucurie lumii.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea sfinților mucenici și mărturisitori, Gurie, Samonà și Aviv.

Stih: Sabia dă sfârșit lui Samonà și lui Gurie.
Şi focul lui Aviv, a căror bucurie este focul și sabie.
In a cincisprezecea zi pre Aviv focul l-a topit,
Iară pre ceilalți sabia i-a săvârșit.

Dintru acești sfinți mucenici, Samonà și Gurie s'au nevoit în zilele împăratului Dioclițian și a lui Antonie ducele. Însă Gurie se trăgea din satul Sargochitia, iară Samonà din Ganad. Deci părându-se că întorc oamenii a nu jertfi la idoli, îndată îi spânzurară și pre unul și pre altul de câte o mână, îngreuindu-le picioarele de desupt cu pietre, și au stătut spânzurați dela al treilea ceas, până la al șaselea. Deci pogorîndu-i, i-au băgat într'o temniță întunecoasă, cu picioarele strânse în gros, și au zăcut patru luni, chinuiți de foame și de sete, în legături. Apoi scoțându-i iarăș muncitorii, au spânzurat pre sfântul Samonà de un picior, și deznodându-i-se genunchile, l-au spânzurat cu capul în jos, dela al doilea ceas, până la al cincilea. Iară pre sfântul Gurie, lăsându-l mai mult mort de cât viu, îl scoaseră a doua zi de i-au tăiat capul. Iară Aviv, diacon fiind cu rânduiala, a fost pârît în zilele împăratului Lichinie, că învață în orașe și în

sate cuvântul Domnului. De aceea spânzurându-l și bătându-l, și aducându-se iarăș la întrebare, și neînduplecându-se dupre voia tiranului, l-au băgat în foc, băgându-i în gură o curea ca unui tâlhar, și așà își săvârșì muceniea sa.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Chintion episcopul Seleuciei.

Stih: Chintion jertfitorul Darul l-a înmulțit.
Deci ce este mai mult decât aceasta? Că bine slugă a auzit.

Intru această zi, pomenirea binecredincioșilor împărați, Iustin și Teodora.

Stih: Pre împăratul Iustin împreună cu Teodora,
I-a chemat către Cer împăratul tuturora.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Elpidie, Marcel, Eustohie și cei dimpreună cu dânșii.

Stih: Nădejdea răsplătirilor te învită pre tine Elipidie,
Să suferi focul împreună cu amândoi prietenii.

Fericitul acesta Elpidie, erà unul din sfetnicii senatului, căruia i se încredințase tainicile lucrări ale apostatului împărat Iulian, în anii trei sute șaizeci și unul. Și scriind legile, s'a cunoscut că este creștin. Deci mergând față la apostatul, și nesupuindu-se a se lepădà de Hristos, a fost îmbrăcat cu îmbrăcăminte aspră, țesută de păr de capră, care avea cuie de fier petrecute printr'însa, iară pre deasupra erà unsă cu păcură fiartă, și cu aceasta se întărià cuiele. Apoi bătut fiind preste haina aceea, găureà cuele trupul sfântului ce se aflà sub dânsa. După aceasta a fost sfântul aruncat într'un lac, și erà opărit acolo cu apă fiartă, care se vărsà preste tot trupul lui; apoi trupul lui cel uscat, a fost învălit cu o plastură, alcătuită adică din păcură și din untură, și din alte feluri lipicioase și arzătoare, însă cu covârșire în foc clocotite. Mai pre urmă a fost adăpat cu niște prea iuți băuturi, amestecate cu pucioasă și cu catran. După aceasta au fost legați de cai sirepi și sălbateci, împreună cu Eustohie și Marcel, cu scop ca să se spintece de ei. Ci însă dobitoacele din dumnezeeasca putere, au rămas nemișcate. Deci zdrobindu-li-se membrele cu toiege groase, și după aceasta fiind aruncați în foc, în care aflându-se fericiții, și-au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

Zic unii însă că după aceasta, s'au îngropat sfintele lor trupuri în muntele Carmilului. Iară făcându-se îndată fulgere și trăsnete, a venit acolo Stăpânul Hristos cu îngereștile puteri, și a sărutat pre mucenici și pre Eustohie adică și pre Marcel, mutându-i într'un loc unde însuși a voit. Iară pre minunatul Elpidie l-a înviat, și întărindu-l l-a trimes ca de adoua oară să se lupte în mărturisire, pre carele văzându-l Iulian, a poruncit să se întinză de patru părți, și să se bată neîncetat, apoi să i se toarne oțet și sare preste ranele lui, iară ranele să i se frece cu târsâni de păr. După acestea a fost întins mucenicul lui Hristos preste cărbuni aprinși, încă și preste capul lui erau puși cărbuni. Apoi a fost spânzurat pre lemnul cel de muncă, și i s'a pus preste umere o tablă de fier, ce aveà gaură în mijloc, și preste acea tablă a fost pusă o grămadă de cărbuni aprinși, cu socotință ca să-i arză simțirile. Iară după acestea, a fost bătut preste cap, cu un ciocan de fier, și fiind păzit sfântul nevătămat din toate acestea, pre mulți din cei necredincioși, i-a întors la credința lui Hristos, și i-a înduplecat ca să-și zdrobească idolii. Deci în sfârșit aruncat fiind mucenicul într'un cuptor înfocat, și-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu. Și așà a luat dela el cununa biruinței.

Intru această zi sfântul mucenic Dimitrie.

Stih: Dimitrie fiind tăiat de mâna gealatului.
Impreună dănțuește cu cetele nevoitorilor Domnului.

Acesta fiind prins pre vremea lui Maximian și Maximin împăraților, și a domnului Puplie, multe munci a răbdat pentru Hristos, și pre urmă i s'a tăiat capul cu sabia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei „credințe, mai vârtos de cât

„cu văpaia focului fiind aprinși, „au strigat: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale, Doamne“.

Cel ce a mântuit în cuptor pre cei din Avraam, acesta a mântuit și pre tânăra cea streină din primejdia cea cumplită, acum prin mijlocirea slugilor lui, ca un milostiv.

Pentru neomenia cea prea cumplită, a luat răsplătire de năprasnă, pedepsindu-se pentru toate răutățile, vrăjmașul cel cu nume rău, dela a ta dreaptă judecată, Cuvinte al lui Dumnezeu, înțelepciunea și puterea.

Slavă...

Fiind întărită tânăra, întru nădejdea voastră măriților, care erà închisă în mormânt cu morții, nu și-a pierdut nădejdea, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul meu și Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o oglindă de amestecătură nouă, și plină de strălucire, ai cuprins raza luminii cei dumnezeești, care s'a sălășluit întru tine, Fecioară. Bine ești cuvântată între femei, Stăpână fără prihană.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

A toată lumea prăznuire luminată a mucenicilor lui Hristos, avem noi astăzi, care luminează cu Darul minunilor, pre cei ce aleargă cu credință și cu bucurie duhovnicească, și cu dragoste strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Mărturisitorii Dumnezeirii tale, prea lesne au pierdut nedumnezeirea, Stăpâne, ne spăimântându-se de îngrozirea vrăjmașilor tirani, și fiind întăriți cu credință, strigau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Prea înțelepții mărturisitori fiindu-se de dumnezeeștile tale porunci, au biruit taberile vrăjmașilor, și omorându-se prin sabie s'a arătat biruință prea mărită aievea și luminată; căci ei căzând, pre cei protivnici i-au biruit.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Hristos, carele se vede în două firi, purtând arătat un Ipostas alcătuit, împreunându-se Dumnezeirea cu omenirea, dupre unirea firească mai pre sus de minte. Pentru aceea toți bine te cuvântăm pre tine, Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Da„niil, gurile leilor cele deschise

Dumnezeu negrăit Fecioară, pentru milostivire, îndreptând căderea lui Adam, făcându-se Adam nou. Pre carele roagă-l ca pre un fiu al tău, pentru noi, Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă ai văzut pre Cruce pre Hristos, pre carele l-ai născut, Preacurată, te-ai mirat de îndelungă răbdarea lui cea negrăită. Pentru aceasta împreună cu dânsul pre tine te slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE.

Prochimen, glasul al 4-lea: Sfinților cari sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul .. Apostol către Efeseni: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul*... Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepții... Stih: Multe's scârbele drepților... Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Tot cel ce va mărturisì întru mine...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

ÎN 16 ZILE.

Sfântul Apostol și Evanghelist Mateiu.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat...

Cela ce cearcă inimile oamenilor, când a ta dumnezeească voință Apostole, cu dumnezeească mai 'nainte cunoștință o a văzut, și din nedreptate, și din lume te-a mântuit. Atuncea pre tine lumină a toată lumea te-a făcut, poruncindu-ți ca să luminezi marginile lumii, și să le strălucești. A căruia și dumnezeeasca Evanghelie te-ai învrednicit arătat a o scrì; pre carele roagă-l să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Cela ce dela vamă ai fost chemat la ucenicie, când Cuvântul cel fără de început pre tine te-a chemat, poruncindu-ți, și împărtășirea împărăției făgăduindu-ți, atuncea prea fericite toate lăsându-le, și de valul cel turburător osebindu-te cu osârdie, ai urmat lui; și acum de Dumnezeu văzătorule, săturându-te de vederea lui cea negrăită luminat: Roagă-te să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

O vedere oarecare ascuțită prooroocească arătată de demult, piatră scumpă pre tine te-a văzut, tăvălindu-te pre pământ, și meșteșugirile înșelăciunii sfărămându-le. Iară Cuvântul cel ipostatnic, prea înțelepte, lumină pre tine lumii, și propoveduitor dreptății și adevărului te-a săvârșit, strălucit cu razele luminii cei întreit strălucitoare, prea cinstite. Pre carele roagă-l să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Cu limbă de foc te-ai arătat arzând înșelăciunea, pururea fericite, Matee prea înțelepte, primind înfățișarea Mângăitorului, carele înființat a venit la tine. De aici ai îngrozit toată mintea celor ce ascultă cuvântul tău, propoveduindu-le măririle celui Atotputernic; și acum în tot pământul a ieșit vestea ta cea dumnezeească. Pre carele roagă-l, să se întărească toți cei ce te laudă pre tine.

Slujitorule al prea îndumnezeitei Treimi, când neapropiata lumină, cu trup a venit, precum bine a voit, ca să împrăștie negura necunoștinței; atuncea fiind chemat, ai urmat poruncilor celor purtătoare de viață și vistiar dumnezeesc te-ai făcut celor mai pre sus de înțelegere, așezându-te luminător Bisericii, Matee, desfătatule locaș al lui Hristos. Pre carele roagă-l să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

Cel ce te-ai preumblat în desfătarea raiului, te-ai arătat prea fericite fântână dumnezeește curgătoare, și râu carele izvorașe apele cunoștinței de Dumnezeu, adăpând fața Bisericii, de aicea vrednicule de laudă, ai acoperit cu cunoștința lui Hristos, pre mările cele amare ale neamurilor, îndulcindu-le cu dumnezeescul Dar și prefăcându-le întru izvor mai dulce, lui Hristos Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Lui Hristos celui ce te-a chemat spre ucenicia cerească cu osârdie ai urmat de Dumnezeu primite, toată îndeletnicirea grijei pământești de odată lepădând. Că vrednică cunoștința împărăției cei de sus luând cu plecăciune, de viața cea râvnitoare de cele de jos și de mărirea deșartă te-ai depărtat, evanghelist din vameș făcându-te, și lumină celor dintru întuneric te-ai arătat, și celor rătăciți povățuitor spre mântuire, și acum rugător a toată lumea prea cald, și celor ce te cin-

slesc pre tine Matee, păzitor de mântuire.

Și acum, a Născătoarei, a Invierii.

Proorocul David, carele pentru tine este al lui Dumnezeu Părinte, cu cântare mai 'nainte pentru tine a glăsuit, către cel ce a făcut ție măriri: Stătut-a Impărăteasa aproape deadreapta ta; că pre tine Maică pricinuitoare a vieții te-a arătat, Dumnezeu cel ce fără de tată din tine a se face om bine a voit, ca iarăș să zidească chipul său cel stricat de patimi și oaia cea rătăcită pierdută prin munții aflându-o, pre umere ridicându-o, la Tatăl să o aducă și dupre voia sa cu puterile cerești să o împreuneze și să mântuiască, Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos cel ce are mare și bogată milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu trâmbița cuvintelor tale, pre oameni ai adus la cunoștința lui Dumnezeu pururea pomenite. Și adunările înșelăciunii de pre pământ le-ai gonit și întru unirea gândului pre credincioși i-ai îndreptat. Și te rogi acum, de stricăciune și de primejdii să se mântuiască, cei ce cu credință săvârșesc pururea cinstită pomenirea ta.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor...

Cela ce cu limbă de foc a Duhului pre tine te-a întrarmat, împrotiva înșelăciunii, Apostole, Hristos Dumnezeul nostru; prin carele ai luat luminate răsplătirile Darului; pre acela roagă-l de stricăciune și de primejdii să se mântuiască, cei ce cu credință săvârșesc pururea cinstită pomenirea ta.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu...

La adâncurile Duhului privind Apostole, bogăția cea nedeșertată o ai cunoscut și dintr'nsa luând Dar de prisosit, nouă tuturor oamenilor, bogat pre acesta l-ai împărțit; și te rogi acum, din stricăciune și din primejdii să se mântuiască, cei ce cu credință săvârșesc pururea cinstită pomenirea ta.

Slavă, glasul al 6-lea.

Dintru adâncul răutății celei mai de jos, la înălțimea cea prea înaltă a bunătății, ca un vultur ce zboară sus cu prea mărire ai alergat, Matee prea lăudate; că urmelor lui Hristos ai urmat, celui ce a acoperit cerurile cu bunătatea și de cunoștința sa tot pământul a umplut, următor lui înfocat întru toate te-ai arătat, bine vestind pacea, viața și mântuirea, celor ce s'au plecat cu bună credință dumnezeeștilor porunci. Intru

care îndreptează-ne pre noi, cei ce facem cele plăcute Ziditorului şi pre tine te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcătorul şi Mântuitorul meu, Preacurată, Hristos Domnul din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâiu pre Adam l-a mântuit. Pentru aceasta ţie Preacurată ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te. Bucură-te Stăpână folositoarea şi acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte şi evangheliste Matee, roagă pre milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine, ceea ce ai solit mântuirea neamului nostru...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... Troparul apostolului de 2 ori. Slavă, şi acum, a Născătoarei, Invierii. După întâia Stihologhie, Sedealna glasul 1.

Podobie Mormântul tău...

Cela ce întâi a scris Evanghelia lui Hristos şi a luminat toată făptura cea de sub Cer, Matei prea înţeleptul şi tăinuitorul lui Hristos cel prea ales, acum cinstindu-se cu sfinţite cântări, tuturor cere iertare de greşeli, celor ce-l cinstesc pre dânsul cu dragoste. De două ori.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu pre tine te ştim toţi, care Fecioară cu adevărat şi după naştere te-ai arătat, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mântuire, una cea cu totul fără prihană.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 3-lea.

Podobie Pentru mărturisirea...

Cu faptele ortodoxiei strălucind, toată credinţa cea rea o ai stins, biruitor fiind nebiruit, Evanghelia tuturor ai propovedui, bisericile toate din destul le-ai împodobit, Matee apostole, lui Hristos Dumnezeu te roagă, să ne dăruiască nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

De fiinţa cea dumnezeească nedespărţindu-se, trup s'a făcut în pântecele tău; dar întrupându-se, Dumnezeu a şi rămas, cel ce după naştere pre tine Maică Fecioară cu totul fără prihană, ca şi mai 'nainte de naştere te-a păzit, unul Dumnezeu; pre acela cu deadinsul roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Psalmul 50.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, fără mucenicine, și al Apostolului pe 6.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Din destul dă-mi darul cel ce s'a sălăşluit întru tine, Matee prea lăudate și sluga lui Hristos. Şi voiu striga luminat propoveduind și voiu cântă minunile tale bucurându-mă.

De tot ai lăsat turburarea celor pământești, dacă ai auzit glasul Cuvântului celui ce s'a întrupat și ispravnic Darului te-ai arătat propoveduitor primit de Dumnezeu fericite.

Slavă...

Insuți văzător fiind și sluga Cuvântului celui ce a strălucit mai 'nainte de veci din Tatăl, Apostole, ai încunjurat, bine vestind venirea lui, tuturor neamurilor.

Şi acum a Născătoarei:

Pierderea morții și stricarea stricăciunii și arătarea vieții bine o ai vestit înțelepte, că Fecioara în pântece zemislind pre cel necuprins, lumea a înnoit.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți...

Pre ai tăi apostoli, Cuvântule al lui Dumnezeu, luminători vieții i-ai arătat, care au gonit negura nedumnezeirii, Stăpâne, și cu dumnezeească mărirea ta lumea au luminat.

Cu toată arma ta întrarmând pre Mateiu prea alesul, Mântuitorule, mai tare decât pre tirani pre acesta l-ai făcut, Stăpâne, și pierzător l-ai arătat înșelăciunii idolești, iubitorule de oameni.

Slavă...

Vestirea limbii tale cei de foc a ars capiștile dracilor, Matee de Dumnezeu însuflate, organe al Mângâitorului, prin carele Hristos cuvântul cel mai 'nainte de veci se propoveduește.

Şi acum, a Născătoarei:

Trâmbița cea de Dumnezeu cuvântătoare a lui Mateiu înțeleptitului de Dumnezeu, a luminat popoarele, care a vestit cu osârdie strălucirea Treimii, și întruparea cea mai pre sus de minte a Cuvântului, cea din tine, Preacurată.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea și cuvântul...

Aurul lăsând cu adevărat, și pre Hristos iubind cu iubire de bună credință, Matee Apostole, marginilor te-ai arătat luminător, și din vameș te-ai arătat apostol mărit, ucenic fiind

și propoveduitor credinței. Pentru aceasta adunându-ne, dupre datorie cinstim prea cinstită pomenirea ta, și cu credință prăznuim, cântând și grăind: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit să o lăudăm, pre scara cea cerească, raiul cel cuvântător, mântuirea Evei, și odorul cel mare a toată lumea, că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii, și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare greșelilor, celor ce se închină cu credință prea sfintei nașterii tale.

Peasna 4, Irmos:

Sfatul cel dumnezeesc..

De Cuvântul tău cel ipostatnic, Dumnezeule, învățându-se ucenicul cel văzător de Dumnezeu, a risipit înțelepciunea cea lumească, cu mare glas, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Ție celui fericit de Hristos, ce laudă îți vom aduce de Dumnezeu grăitorule? Că nu poate omul, Darul cel înflorit preste tine să-l spue cu cuvântul, dupre vrednicie minunate.

Slavă..

Mintea ta cea neîntinată și curată, văzându-o cel prea înalt ca pre o făclie în sfeșnic înalt, care luminează celor dintru întunerec, tuturor de Dumnezeu arătătorule, o a pus înainte.

Și acum, a Născătoarei:

Firea omenească cea smerită, ceea ce ești bine cuvântată, o ai înălțat, ca ceea ce ai născut tăria celui prea înalt, mai pre sus de fire prea curată Maică, precum Mateiu a învățat.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate..

Luând Darul prea sfântului Duh, dumnezeesc locaș te-ai arătat, dumnezeește te-ai învățat de lumina cunoștinței de Dumnezeu, încredințat fiind, învățăturile lui Hristos cu scrisori a le întocmì, ca un însuți văzător de Dumnezeu ales.

Limba ta trestie Mângâitorului s'a făcut, carele dă degrab mântuire celor ce cunosc stăpânia lui, și suflă în sufletele lor cunoștința cerească, o Matee întru tot cinstite.

Slavă...

Pre tine strălucind cu minuni, și cu daruri de tămăduiri,

Hristos te-a trimis lumii, carele ai călcat puterea dracilor, și ai luminat sufletele tuturor credincioșilor celor ce te laudă pre tine propoveduitorul păcii.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară ai născut pre Fiul cel mai 'nainte de veci, cel ce s'a îmbrăcat în firea omenească, precum grăitorul de Dumnezeu învățându-ne, a zis și o a mântuit pre aceasta din stricăciune cu nemărginita bunătate și Fecioară ai rămas.

Peasna 6, Irmos:

Venit-am întru adâncurile...

Evanghelist din vameș, dacă ți-a urmat ție, s'a prefăcut de Dumnezeu grăitorul cu tăria ta cea atotputernică, a tot Ziditorule, Mateiu cel prea ales.

Indreptează-se cu cuvintele cele de suflete hrănitoare, ale Evangheliei, mulțimea neamurilor, înălțându-se la vârful cel înalt al bunătăților, o Matee prea fericite.

Slavă...

Vânează-se, cu mrejile cele de Dumnezeu împletite ale lui Mateiu ucenicului, adunările credincioșilor totdeauna, spre a ta cunoștință făcătorule de bine, îndreptându-se.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară însemnându-te, bine te-a vestit pre tine Mateiu cel prea ales. Ceea ce ai născut mai presus de fire și fără stricăciune, pre cela ce a făcut toate, ceea ce ești cu totul fără prihană.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Jugul vămei lepădând, la jugul dreptății te-ai lipit, și te-ai arătat neguțător prea ales, bogăție adunând înțelepciunea cea dintru înălțime. Pentru aceasta ai propoveduit Cuvântul adevărului, și sufletele celor leneși le-ai ridicat, scriind ceasul judecății.

ICOS.

Tirănia vrăjmașului mă silește pre mine fără sațiu, și toată sămânța sufletului meu o răpește, Matee prietene al lui Hristos. Ci însăși sămânța rugăciunilor tale dându-mi fă-o să rodească spre slujba ta, și mă arată pre mine cel mai mic cântăreț al tău, și spuitor de isprăvile tale cele multe și mari, și pentru dragostea lui Hristos cum toate îndatăși lăsându-le, ai urmat cu fierbințeală celui ce te-a chemat pre tine, întâiu tu fiind Evanghelist în lume, scriind ceasul judecății.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfântului apostol și Evanghelist Mateiu.

Stih: Mântuești Iisuse și vameși cu Darul tău...

Așa strigă Mateiu din mijlocul focului.

Intru a şasesprezecea zi focu l-a omorît pre neobositul Mateiu.

Acest dumnezeesc Apostol şezând la vamă, a auzit să-i zică Domnul: «Urmează-mi mie». Deci în ceasul acela a lăsat toate şi a urmat Domnului, făcând Domnului în casa sa mare, găzduire, precum zice însuşi în Evanghelia sa. Iară de atuncea şi în urmă erà împreună numărat cu ceilalţi apostoli. Acesta după ce a primit puterea sfântului Duh, în ziua a cinzecea, şi s'a înţeleptit cu cele dumnezeeşti, atuncea a scris Evanghelia sa pre limba evreească; în urmă după opt ani dela înnălţarea lui Hristos, o a trimis pre ea la evreii cei de nou luminaţi. Şi după ce a învăţat pre Parteni şi pre Mideni, şi le-a aşezat lor biserici, şi multe minuni a făcut, în urmă şi-a luat sfârşitul prin foc de către cei necredincioşi. Iară când erà încă în vieaţă dumnezeescul acesta Apostol; ceilalţi adică împreună ucenici şi apostoli, încunjurà fiecarele locul şi cetatea, ce o luà cu soartă, propoveduind Evanghelia lui Hristos. Iară acesta la Parteni aflându-se, s'a suit singur într'un munte şi s'a zăbovit acolo, având o haină şi fără de acoperământ. Dupăce a trecut câtăva vreme, i s'a arătat lui, Dumnezeu ca un prunc, cel ce a zidit din pământ pre om, şi întinzându-şi dreapta sa, a dat Apostolului un toiag şi i-a zis: Ia aceasta şi pogorându-te din munte, şi mergând la cetatea Mirmina, sădeşte toiagul acesta înaintea uşei bisericii de acolo, carele făcând rădăcini, şi înnălţându-se din mâna mea cea dreaptă, se va face copaciu mult roditor; şi din vârful crengilor sale, se va pogorî mursă de miere, iară din rădăcina sa va ieşi izvor de apă, cu care spălându-se oamenii cetăţii cei cu mintea de fiară, şi din mursa copaciului împărtăşindu-se li se vor îndulci simţirile şi vor conteni spre a face fărădelegi.

Atuncea Mateiu primind cu cucernicie toiagul cel dat de Domnul, s'a pogorât din munte şi s'a dus la Mirmina. Iară femeea împăratului Partilor, Fulvană cu numele, având drac viclean, a întâmpinat pre Apostolul împreună fiind ea cu fiul şi cu fică-sa, cari şi aceştia erau ţinuţi de duhuri necurate, şi cu glasuri aspre, şi cu săltări sălbatece, strigà în preajma Apostolului, zicând: Cine te-a silit ca să vii aicea şi la locurile noastre? Sau cine este cel ce ţi-a dat ţie toiagul acesta spre pierzarea noastră? Atuncea apostolul lui Hristos cu glas liniştit, pre duhurile cele necurate adică le-a certat, iară pre cei ce pătimeau şi se aflau în zbuciumări i-a vindecat, şi i-a făcut pre ei ca să-i urmeze lui cu bună rânduială şi cu minte.

Iară episcopul cetăţii aceea Platon cu numele, aflând de venirea sfântului a ieşit afară împreună cu clirosul şi l-a întâmpinat, şi amândoi împreună au intrat în cetate înaintea tuturor. Atuncea Apostolul înfigând toiagul în pământ, a slăvit pre Dumnezeu cel ce i s'a arătat lui ca un prunc şi i-a poruncit să o facă aceasta. Şi o minune! Indată toiagul cel uscat, a prins rădăcină, şi a făcut crengi şi roadă a dat, cari picà mursă de miere, precum a zis Domnul. Lângă rădăcina copacului s'a făcut o fântână, ce izvorà apă prea curată şi prea dulce, în cât toţi cei ce treceau pe acolo, s'au spăimântat de această minune. Şi fiindcă vestea aceasta s'a împrăştiat în toate părţile cetăţii, alergà împreună toate mulţimile ca să vadă minunea. Cari primind din dulceaţa copaciului, şi spălându-se cu apa cea din izvor, lepădà îndată toată nebunia, şi cruzimea cea sălbatecă din sufletul lor, ce o aveau cu înşelăciune întru închinarea de idoli. Deci multe pătimind dela împăratul Apostolul Domnului, şi prin foc primindu-şi sfârşitul, în urmă a făcut pre împăratul să se întoarcă la credinţa lui Hristos, prin minunea ce au făcut moaştele sfântului. Carele botezându-se, s'a numit Mateiu şi zdrobind idolii, a înduplecat, pre supuşii săi şi au crezut toţi în Hristos. Apoi şi episcop făcându-se, a lăsat după moarte episcopia fiului său, dupre aşezământul, ce prin vedenie i-a făcut lui dumnezeescul Apostol.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii...

Făcutu-te-ai dumnezeească închipuire strălucirii cei dintâiu, ca un ucenic cu razele lui luminându-te, căruia cântând ai zis: Prea lăudate Domnul părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Ca o slugă a Cuvântului prea fericite, întru dumnezeeștile lăcașuri, unde Hristos locuește tu te-ai sălășluit, precum ție ți-a făgăduit Dumnezeu cel prea înalt, Domnul părinților, și însuși Dumnezeul tuturor.

Slavă...

Boalele Matee se gonesc, și fuge mulțimea dracilor, prin darurile cele dintru tine ale dumnezeescului Duh, întru care ai și cântat: Domnul părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Pre prea lăudata Fecioară o ai vestit, cu dumnezeeștile tale cuvinte, pre ceea ce a născut pre Făcătorul a toate, Apostole; căruia toți cântăm: Prea lăudate Domnul Părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Peasna, 8 Irmos:

Pre coconii cei bine...

Cu voință neslăbită spre tine Mateiu prea sfințitul fiind îndumnezeit, și cu punere făcându-se ceea ce tu din fire ești, lumea a tras, Stăpâne, să cânte ție: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ca pre un fulger lumii, Cuvântul pre grăitorul de Dumnezeu l-a trimis, ca să gonească negura, și pre păgâni să-i lumineze cu dogmele dreptei credințe, pentru aceasta a și cântat: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu cuvânt curat, și cu privirea s'a dat ție a vorbì cu Hristos. Căci dacă a lepădat materia, de dânsul te-ai apropiat, și te-ai lipit prea lăudate. Pentru aceasta ai și cântat: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Spre facerea de bine a oamenilor, Cuvântul a se întrupà a voit; că prin ușa Fecioarei a trecut Domnul și Născătoare de Dumnezeu o a arătat. Pentru aceasta strigăm: Pre Domnul lucrurile lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Dumnezeească coroana frumuseței cei înțelegătoare ai luat Apostole, și cu cunună pre bine înfrumusețată a

împărăţiei te-ai împodobit, cu dreapta cea atotputernică, şi străluceşti înţelepte împreună cu îngerii stând înaintea scaunului Stăpânului Hristos, prea fericite.

Pomul vieţii dupre vrednicie ai dobândit, propoveduitorule al Dumnezeului celui viu, bine vestind lumii dumnezeeasca cercetare de viaţă, că cu pomul cunoştinţei nu ţi-ai stricat mintea, rămâind neclintit şi nemişcat stâlp al Bisericii, prea fericite.

Slavă...

Mireasa lui Hristos, Biserica dumnezeeşte cu Evanghelia ta, ca cu o coroană o ai împodobit, de Dumnezeu fericite. Şi acum dumnezeească pomenirea ta prăznueşte luminat, care, ca să se mântuească de toată bântueala, şi de cumplite primejdii roagă-te.

Şi acum, a Născătoarei.

Din sânurile Părintelui celui fără de început nedespărţindu-se, Cuvântul cel fără de început, precum bine vesteşte Mateiu scriind: Dumnezeu s'a întrupat din tine Curată cu totul fără prihană, întru tot chipul omenesc dupre toată asemănarea îmbrăcându-se, şi toate însuşirile lui luându-le.

SVETILNA.

Podobie: Cu Duhul înainte stând...

Jugul vămei lepădând cu pricepere, lui Hristos ai urmat, o Matee de Dumnezeu înţelepţite! Şi urmelor lui minunat urmând, întru împărtăşirea împărăţiei lui te-ai făcut moştean mărirei, şi tăinuitor celor negrăite. De două ori.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Prea sfinte mâinile tale de Dumnezeu Născătoare Fecioară cu care pre Ziditorul ai purtat, tinde-le spre rugăciune pentru noi robii tăi către dânsul, ca să ne mântuiască pre noi de toată ispita diavolească, şi a dobândi bunătăţile acelea ce vor să fie să ne învrednicească, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

LA HVALITE, Stihirile pe 4, glasul al 4-lea

Podobie: Dat-ai semn...

Strălucit-ai Apostole, luminos ca soarele cu razele Duhului, şi toată lumea ai luminat fericite cu cunoştinţa de Dumnezeu, şi ai gonit negura mulţimii dumnezeilor, Matee prea înţelepte. Pentru aceasta a ta prea luminată şi vrednică de minune prăznuire astăzi săvârşim, ca pre un izvor de sfinţenie.

Intru înălţimea cunoştinţei de Dumnezeu şezând, Apostole, ai luat raza Duhului, ceea ce

s'a arătat ție în chip de foc, și în limbă de foc și ai ars arătat toată materia păgânătății cea cu mulți dumnezei. Pentru aceasta ca pre un Apostol și de Dumnezeu grăitor te cinstim, săvârșind astăzi sfântă pomenirea ta.

Tunata-i prea înțelepte în lume învățăturile cele sfințite și de mântuire și toată făptura o ai curățit de nebunia idolească Matee și ai luminat popoarele cu strălucirile Evangheliei. Și capiștile idolești surpându-le cu Darul, ai zidit biserici spre lauda lui Dumnezeu.

Glasul al 8-lea.

Să dănțuim astăzi cu cântări credincioșii, întru pomenirea cinstitului apostol și Evanghelistului Mateiu. Căci acesta aruncând jugul și aurul vămii, a urmat lui Hristos, și dumnezeesc propoveduitor Evangheliei s'a arătat. Pentru aceasta a ieșit vestea lui, proorocește în lume și se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

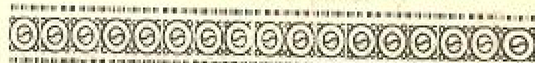
Jugul nedreptății lăsând și lăcomia aurului lepădând, la jugul dreptății ai alergat; și nedeșertată bogăție ai răpit, ca un negutător înțelept schimbând cele vremelnice cu cele stătătoare, și cele pieritoare cu cele ce rămân. Că mărgăritar de Dumnezeu strălucit și de mult preț agonisind cele ce sunt ale Cesarului, Cesarului, și cele ce se târăsc pre pământ înțelepțește le-ai lăsat. Și lui Hristos Impăratului a toate cu plecăciune urmând, toată făptura ai îmbogățit înțelepte, cu evangheliceștile cuvântări de Dumnezeu. Ci cere și acum Matee prea alesule, celor ce te cinstesc pre tine, mântuire și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Toată viața mea întru răutăți cheltuind-o eu ticălosul, acum Curată am rămas pustiu cu totul de toată fapta bună. Și văzând că se apropie moartea, tremur, vai mie, de judecata Fiului tău și Dumnezeu. Din care scoate-mă Fecioară și mai 'nainte de nevoia aceea, întoarce-mă, Stăpână, și mă mântuește.

SLAVOSLOVIA cea mare. Ecteniile și Otpustul Ceasul 1-iu. Și otpustul desăvârșit.

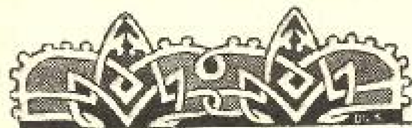
LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Apostolului, Peasna 3-a și a 6-a pe 8. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieșit vestirea lor... Stih: Cerurile povestesc... Apostol, către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi...* Aliluia, glasul al 8-lea: Mărturisi-vor cerurile minunile tale, Doamne... Evanghelia,

dela Mateiu: *In vremea aceea, trecând Iisus a văzut pre un om şezând la vamă...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit vestirea.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 17 ZILE

Pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Grigorie episcopul Neochesariei, făcătorul de minuni.

La Doamne strigat-am Stihirile pe 6, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi...

Ce te voiu chemà Grigorie? Lucrător, că patimile le-ai supus minţii? Privitor, că ai ales rodul înţelepciunii, învrednicindu-te vedeniei cei dumnezeeşti? Invăţător dogmelor celor cereşti? Lucrător de cele sfinte prea sfinţite? Făcător de minuni prea minunate? Roagă-te să se mântuească sufletele noastre. De două ori

Ce te voiu grăi acum prea cuvioase? Povăţuitor celor rătăciţi şi celor bolnavi doftor? Dătător îndestulat celor lipsiţi, cari cer dela tine? Dracilor prea tare izgonitor? Indemnător nevoinţei mucenicilor, care prooroceşte străluceşti cu Darul, vrednicule de minune? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre. De două ori.

Ce te voiu numì Grigorie? Tare surpător păgânătăţii cei fără de Dumnezeu? Hotărâtor bunei credinţe şi învăţător prea înţelept? De pace dătător nebiruit? Risipitor de războaie nesurpat? Vieţuitor prin munţi, şi văzător de cele de prin cetăţi? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te voiu vestì acum prea cuvioase? Următor apostolilor, că însuţi ai fost făcător de minuni? Că ai oprit râul cu chemarea lui Hristos? Şi ai uscat iazărul cel ucigător de fraţi? Stricător adunărilor celor luptătoare de Dumnezeu şi înmulţitor şi luminător aşezământurilor creştineşti? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Viind întru adâncurile privirii prea înţelepte Ierarhe al lui Hristos, te-ai învăţat arătarea cea dumnezeească a Treimii, văzând mai 'nainte neabătut cu Duhul, pre Hristos Dumnezeul nostru, ne izvorăşti noua adâncime de minuni. Prefăcând firea apelor cea umedă, în fire de piatră, şi pre purtătorul de grijă al capiştei, scăpându-l din rătăcirea cea întunecoasă, ai plecat pre izgonitori să se încredinţeze a crede adevărului. Şi arătându-te lor stâlp de bună

credinţă al bunătăţii, te-ai numit prooroc minunilor. Pentru aceasta te rugăm, nu încetà a rugà pre Mântuitorul pentru noi, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Toată nădejdea..

Fiind alunecat cu mintea şi robit de înşelătorul cu înşelăciune, Mireasă a lui Dumnezeu, către milostivirea ta cea prea minunată, şi către rugăciunea ta cea fierbinte scap eu ticălosul, prea sfântă Fecioară. Scapă-mă de legătura supărărilor şi a nevoilor, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi mă mântueşte de năvălirile dracilor, ca să te măresc, şi cu dragoste să te laud, şi să mă închin ţie, şi să te măresc pre tine Stăpâna cea pururea fericită.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te, Doamne, spânzurat pre lemn, în mijlocul tâlharilor, Maica Fecioară care te-a născut fără de dureri şi fără de stricăciune, s'a rănit la suflet cu săgeată cumplită, şi se sfărâmà la cele din lăuntru suspinând cu amar şi fără de milă zgâriindu-şi faţa şi vărsând lacrimi de foc, cu suspin strigà către tine Mântuitorule: Vai mie Fiul meu, inima mea cea prea dulce, cum pătimeşte acum fără dreptate?

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfântului, glasul al 6-lea:

Priveghere dela Dumnezeu ţi s'a dat ţie înţelepte, asemenea ca lui Daniil. Că precum aceluia visul, întru acestaş chip ţie ţi s'a descoperit taina credinţei. Pentru aceea roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre, Cuvioase părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul Arhanghelului ai primit, şi scaun de heruvimi te-ai arătat, şi în braţe ai purtat pre nădejdea sufletelor noastre, Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Văzându-te răstignit, Hristoase, ceea ce te-a născut, strigà: Ce taină streină este aceasta care văz, Fiul meu? Cum mori pre lemn, fiind spânzurat cu trupul? Dătătorule de viaţă.

Troparul, glasul al 8-lea.

Intru rugăciuni priveghind, la lucrările minunilor răbdând, asemenea numire cu îndreptările ai câştigat. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu părinte Grigorie, să lumineze sufletele noastre, ca să nu adormim întru moarte cu păcate.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al sfântului pe 6.

CANONUL sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Făcătorului de minuni Grigorie îi țes lauda...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtà „în căruță, l-a cufundat to- „iagul lui Moisì, cel ce a „făcut minuni oarecând; în „chipul Crucii lovind, și des- „părțind marea, și pre Israil fu- „gătorul mergătorul cel pede- „stru l-a mântuit; pre cel ce „cântà cântare lui Dumnezeu.

Arată întru mine, părinte Grigorie și acum luminat lucrarea cea dumnezeeească a minunilor, scăpându-mă de adâncimea greșelilor mele fericite, și cu luminarea ta luminează-mă, ca dupre vrednicie să te laud.

Ca un purtător de grijă, și cu numele înțelepciunii numit, și înțelept, ai ales mai de cinste bun neamul sufletului, decât dezmierdările trupului, fericite, culegând cu iubire de osteneală dogmele înțelepciunii, prin care aceea se hrănește, apropiindu-se de Dumnezeu, Grigorie.

Văzând șarpele cel cumplit, Grigorie, că ai soră curăția, ca pre un ajutor bun, a întărîtat asupra ta pre zavistnici, pre cari i-ai rușinat părinte cu îndelungă răbdare, vindecând pre femeea care erà cuprinsă de patimi.

Slavă...

La pământ străin petrecând, Cuvioase, tuturor te-ai arătat cucernic pentru bunătăți, bun credincios și iubitor de Dumnezeu, luând Dar dela Dumnezeu a face minuni, prin care te-ai cunoscut, că ai strălucit în lume ca soarele, de Dumnezeu grăitorule.

Și acum, a Născătoarei:

Din rădăcină împărătească, ai odrăslit Curată, și ai născut pre Împăratul Hristos, pre Cuvântul lui Dumnezeu mai pre sus de gând, și de cuget, întrupat din curate sângiurile tale, fiind în două firi și într'un Ipostas.

Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit cerurile...

Curățindu-ți gândul de întreitele valuri ale patimilor, și umplându-l de privire îndumnezeită, te-ai arătat lăcaș cu bună cuviința înțelepciunii, și te-ai îmbogățit cu Darul proorociei Grigorie.

Vorbind cu Scriptura cea însuflată de Dumnezeu prea fe-

ricile, și din multe feluri de vieţuiri înţelepţește alegând un chip de bunătate, l-ai întărit întru sineţi, de Dumnezeu înţelepţite Grigorie.

Arătătorul de cele dumnezeești, cu dumnezeească tăinuire învăţându-se taina bunei credinţe, ne-a luminat pre noi a cinsti Treimea într'o fiinţă și într'o fire, nezidită și împreună veșnică.

Slavă...

Povăţuindu-te de Dumnezeu, ca unul ce l-ai căutat cu dragoste, ai câștigat învăţător pe prea curata și Născătoarea de Dumnezeu Maria, și pre Fiul, tunetului, cari te-au învăţat lumina Treimii, pre tine grăitorule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Toiag, care ai odrăslit pre Hristos, floarea nestricăciunii și cădelniţă de aur, toţi pre tine te știm, Curată; care porţi în braţele tale cărbunele dumnezeeștei fiinţe, de Dumnezeu fericită Fecioară.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în„ceputul cerurile întru pricepere „și pământul pre ape l-ai înte„meiat, pre piatra poruncilor „tale, Hristoase, mă întărește că „nu este sfânt afară de tine, „unule iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 3-lea,

Podobie: Pentru mărturisirea...

Nou Moisì te-ai făcut prin fapte, luând tablele credinţei pre muntele arătării de Dumnezeu cei de taină, puind lege popoarelor, buna credinţă a tainei Treimii, Grigorie. Pentru aceasta toţi credincioșii cinstim pomenirea ta, prin tine cerându-ne mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Singură și prea curată Maică Fecioară, te-ai făcut cort dumnezeesc al Cuvântului, întrecând cu curăţia pre îngeri, ci dar cu apele tale cele dumnezeești, curăţește-mă pre mine, carele mai mult decât toţi m'am făcut ţărână spurcată cu păcatele trupului, ceea ce ești cinstită, dându-mi mie Preacurată, mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușeaua Cuvântului cea nespurcată, Fecioara Maica cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat, pre cela ce fără de durere a odrăslit dintr' însa, precum se cade ca unei maici tânguindu-se strigă: Vai mie Fiul meu, cum pătimești de voie? Vrând să mântuești pre om de patimile cele de necinste.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, „tu și puterea mea, tu „Dumnezeul meu, tu

„bucuria mea; cela ce nu ai „lăsat sânurile părintești și a „noastră sărăcie o ai cercetat. „Pentru aceasta cu proorocul „Avvacum strig către tine: „Slavă puterii tale, iubitorule „de oameni“.

Pământului celui bun te-ai asemănat Părinte de Dumnezeu înțelepțite primind sămânța Cuvântului, evangheliceşte o îmmulțești însutit, încă și acum Grigorie, aducând cu învățăturile tale pre cei ce cu credință cântă: Slavă puterii tala, iubitorule de oameni.

Ca fulgerul strălucind viața ta Părinte, a gonit înșelăciunea dracilor; că de lumina bunătății tale, n'a putut să se atingă întunerecul acelora. Pentru aceea mai marele capiștei, dela înșelăciunea cea pierzătoare de suflet, ca o piatră tăvălindu-se, se luminează.

Invrednicitu-te-ai a vedeà norul luminii cei dumnezeești luând legea cea scrisă de Dumnezeu a teologhiei, Părinte, ca Moisì te-ai învățat adeverința. Pentru aceea te-ai arătat dătător de lege Bisericii lui Hristos, cugetătorule de Dumnezeu Grigorie.

Slavă...

Abătutu-te-ai dela înșelăciunea ritorilor și luminându-te cu darul Cuvântului, Părinte, cu adevărat ai luat putere bogată apostolicească asupra dracilor; că mai marele întunericului, fuge de raza ta cea strălucitoare, Grigorie.

Și acum, a Născătoarei:

Sicriul carele aveà într'însul legea cea scrisă de Dumnezeu, pre tine cea fără prihană, te însemnà mai 'nainte de departe, care ai zemislit în pântece nespus pre Cuvântul cel începător de viață, carele hrănește din destul sufletele celor ce strigă: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Peasna, 5 Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela „fața ta, cela ce ești lumi„nă neapusă? Și m'a aco„erit întunerecul cel strein pre „mine ticălosul. Ci mă întoarce „și la lumina poruncilor tale „îndreptează căile mele, ro„gu-mă“.

Cu lucrarea cuvintelor tale, ai ogorît inimile cele înțelenite și ai semănat într'însele dumnezeească sămânță Ierarhe și ai adus Mântuitorului roadă de multe feluri, mântuire credincioșilor, grăitorule de Dumnezeu.

Stătătorul înaintea lui Dum-

nezeu Fedim, fiind aprins cu râvnă, te-a uns pre tine, Părinte, nefiind tu de față, bizuindu-se bunei credințe și vieții tale cei curate și nădăjduindu-se lui Dumnezeu, celui ce pre toate le vede, grăitorule de cele dumnezeești, Grigorie.

Cu curgerile dogmelor tale ai stins focurile cele idolești și cu învățăturile tale, ai întărit pre credincioși prea înțelepte, suindu-te ca Samuil la înălțimea științei și te-ai făcut tare ca un copaciu.

Slava

Infelepțite de Dumnezeu Ierarhe, cu rugăciunile tale mântuește-mă de cele cumplite și sparge zapisul greșelilor mele, Părinte. Că preot fiind, ai luat dela Dumnezeu putere să ierți greșelile.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumusețatu-te-ai Fecioară cu frumusețele cele curate ale fecioriei tale și grozăvia cea urîtă a Evei cei dintâiu o ai împodobit, născând pre Hristos, carele dă îmbrăcămintea nemuririi, celor ce te cinstesc pre tine.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Făcând minunea ai uscat iazerul cel ucigător de frate, și pornirile râului le-ai oprit înțelepte, înfigându-ți toiagul care s'a și făcut copaciu, cu voia lui Dumnezeu, Grigorie.

Râvna lui Dumnezeu te-a mâncat pre tine, Grigorie. Că nesuferind a vedeà ocărându-se Dumnezeu, ai pierdut poporul cel ce cugetà cele deșarte, cu rugăciunile tale, grăitorule de Dumnezeu.

Slavă...

Vrând să te defăimeze pre tine, ticălosul evreu cel cu credință rea, s'a omorît, prea slăvindu-te pre tine Dumnezeu, ca pre o slugă dumnezeească, că te-ai arătat împlinitor poruncilor lui.

Și acum, a Născătoarei:

Venit-a preste tine Preacurată Duhul, carele lucrează toate și Cuvântul lui Dumnezeu s'a sălășluit întru tine și s'a făcut trup nepovestit, rămâind neschimbat.

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele și mă ridică dintru adân„cul răutăților, rogu-mă. Căci „către tine am strigat și mă „auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

A multora minuni luând lu-

crarea, cu semne înfricoşate pre draci i-ai îngrozit şi boalele oamenilor ai gonit, prea înţelepte Grigorie. Şi făcător de minuni te numeşti, chemarea din fapte luând.

ICOS.

Pe unde voiu începe a alcătuì laude, eu ticălosul? văzând multe şi prea minunate lucruri. De voiu începe din viaţa Cuviosului, nici cum nu voiu putea; că toată mintea covârşaşte dumnezeeasca viaţa lui. Iară de voiu începe din minuni şi întru aceasta mă voiu ruşinà, că mai mult decât nisipul sunt. Pentru aceasta s'a numit de minuni făcător, chemarea din fapte luând.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Grigorie, făcătorul de minuni episcop Neochesarie.

Stih: Grigorie făcând minuni şi de demult, Stând faţă la Dumnezeu, face minuni mai mult.

Întru a şaptesprezecea zi, marele făcător de minuni a adormit.

Acesta a fost în zilele împăratului Aurelian, din părinţi elini, şi dându-se numai decât spre partea cea mai bună, a cunoscut adevărata credinţă în Hristos. Crescând el în vârstă, creşteà şi buna credinţă într'însul. Iară de mărimea şi mulţimea minunilor ce făceà, a dobândit numire numelui său, numindu-se făcăcător de minuni. Căci aflându-se încă la şcoală în Alexandria dupre obiceiu, învăţând filozofia, merse la dânsul o femee desfrânată, cu învăţătură ca să-l clevetească, îndemnată fiind de alţi ucenici, ce erau cu dânsul, şi îndrăcindu-se ea pentru năpaste; şi scuturându-o jos grozav, o tămăduì sfântul cu rugăciunea sa. Văzut-a şi pre prea sfânta Născătoarea de Dumnezeu, împreună şi pre Ioan cuvântătorul de Dumnezeu aieve, învăţându-l taina sfintei Treimi. Şi dupăce se hirotonì episcop Neochesariei, de Fedim episcopul Amasiei, şi dupăce a mers la biserica ce i s'a dat, spun că a făcut multe minuni, care nu s'au auzit. Şi mai mari de cât a se crede. Că a pornit o piatră mare cât un munte cu rugăciunea, de o a mutat înr'altă parte. Şi fiind sfântul trecător, s'a abătut de a intrat într'o capişte idolească, unde a gonit dracii de acolo, şi dupăce s'a dus sfântul, n'au mai cutezat să intre dracii acolo. Aceasta aflând cel ce purtà grija capiştei, s'a mâniat pre sfântul. Iar sfântul a scris pe o hârtie: Eu Grigorie, zic ţie satano intră, şi puindu-o în capişte, au intrat iarăş dracii în ea. Iară mai marele capiştei se îngrozì de o minune ca aceea. Şi în loc de slujitor dracilor, se făcu îndată ucenic lui Hristos, apropiindu-se de marele Grigorie. Şi un iazăr mare ce făcea valuri ca marea, îl secă de-l făcù uscat. Secând împreună şi vrajba a doi fraţi ce aveà între dânşii, zicând amândoi că a fost iazerul al lor, şi erà vrajbă mare între dânşii. Oprit-a şi calea unui rîu, rugat fiind de locuitorii de acolo, înfigându-şi toiagul în udătura pământului cea repede, adaose minune preste minune. Că se vede unde se întoarce apa înapoi, ca cum s'ar fi temut a se atinge de toiag, care toiag uscat fiind, şi lipsit fiind de fireasca umezeală, se făcu copaciu verde şi frunzos, şi nici îndelungarea vremii n'a stricat minune, ci şi acum precum zic, ocolind apa pre departe, şi copaciul stând atâţia ani, se propovedueşte puterea lui Hristos, prin marele Grigorie. Afară dintru aceasta, şi evreul ce s'a făcut că este mort, zăcând răsturnat, se făcu lucru adevărat, precum el s'a închipuit şi s'a făcut. Şi odinioară iară făcând rugăciune în munte, se păru că este copaciu, celor ce-l căutà să i facă rău. Şi a dat moarte în cei necredincioşi şi viind la credinţă îi mântuì de moarte. Deci vrând să treacă către Domnul, mulţumì lui Dumnezeu, că fiind cetatea sa cu mulţi oameni, şi fiind plină de necredincioşi, şi păgânătate, i-au lăsat

așezați în credință, că câți au găsit în necredință, atâția au și lăsat pre cei ce au primit credința.

Întru această zi, pomenirea părintelui nostru cuviosului și mărturisitorului Lazăr zugravul.

Stih: Nu te zugrăvește Lazăr pre tine acum Cuvinte.
Ci neprins de văpsele acum viu te vede

Acest sfânt de mic copil s'a făcut monah și a învățat meșteșugul zugrăviei. Iară pe lângă aspra viață, și înfrânarea ce întrebuință, se silieà fericitul încă și spre milostenie. Pentru care a și primit Darul preoției. Deci dupăce se făcù preot, a dat războiu împrotiva tuturor eresurilor. Și atât de multe necazuri a suferit, nu numai dela Nestorieni și Eutihieni și Dioscoreni, ci și dela luptătorii de icoane. Intrucât este cu neputință prin cuvânt a se spune. Ci și la Roma cea veche a fost trimis ca să ajute părinteștile și apostoleștile dogme, cărora le da războiu luptătorii de icoane. Și întorcându-se dela Roma la Constantinopol cu mare încuviințare, iarăș a fost trimis la Roma pentru aceiași pricină; și în drumul său de a doua oară la Roma, pre la mijlocul căei, s'a bolnăvit din turburările vremii, și așà și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară cinstitul lui trup, fiind adus la împărăteasa cetăților, s'a așezat în mânăstirea, ce se numea a lui Evandru de ceea parte de zid.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zaharia Ciobotarul și Ioan. Povestire foarte folositoare.

Stih. Zaharia și Ioan împreună.
Aveau minte heruvimicească priveghelnică.

Un om oarecarele vestit întru lucrurile lumești, cu numele Ioan, lepădând toate îndulcirile vieții, duceà o viață smerită și monahicească. Și îndeletnicindu-se în fapte dumnezeești, se sârguia ca să placă numai lui Dumnezeu. Deci ostenindu-se pururea întru rugăciuni și cereri întinzându-se și sporind la cele mai înaintate și mai mari isprăvi. Fiindcă pe lângă celelalte ale lui pășiri, aveau obiceiu a se duce ca să privegheze toată noaptea la bisericile Domnului, drept aceea într'o noapte, s'a dus la Biserica cea mare a sfintei Sofiei ce se află în Constantinopol și aflând ușile încuiate, a șezut acolo pe un scaun ce era aproape, fiind ostenit el și întru șederea sa își citeà slujba cu glas șoptitor.

Și iată vede o strălucire de lumină, ce venea de afară, și privind mai cu luare aminte, a văzut un bărbat cucernic, carele urmà după lumina acea. Deci bucurându-se pentru acea privire, mai bine luà aminte, voind ca să vază ce are să facă acel om. Și când a ajuns omul acela la porțile bisericii sfintei Sofiei ce erau închise, și-a plecat genuchele dinaintea porților, și îndestul a făcut rugăciunea, apoi a ridicat în sus mâinile sale, și făcând semnul Crucii pe porți, o minune! îndată ele s'au deschis de sine, și împreună cu lumina a intrat, înlăuntru și minunatul acela. Și dupăce a intrat, iarăș a plecat genunchele pe pardoseală, unde deasupra era zugrăvită Icoana prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, și sculându-se a deschis și acolo porțile, și viind la porțile cele frumoase de argint ale bisericii în pridvor, în destulă rugăciune a făcut acolo. Apoi cu semnul Crucii le-a deschis și pre acelea, și așà a intrat în biserică cu totul luminat fiind.

Deci mergând în mijlocul bisericii, ș'a ridicat mâinile în sus, îmblânzind pre Dumnezeu. Iară dupăce ș-a isprăvit rugăciunea, s'a întors iarăș înapoi, și trecea prin pridvorul bisericii. Iară porțile se încuiau din dumnezeeasca lucrare, îndată ce acela ieșì afară; deci stà sfântul om Ioan, și căutà cu luare aminte, unde va merge dumnezeescul acela bărbat, după ieșirea din biserică. Și fiindcă acela mergea pe drumul drept, nu s'a lenevit avramicescul Ioan a-i urmà, ca să afle unde se ascunde acest fel de scump mărgăritar al lui Dumnezeu. Și abătându-se acela puțin din dreptul drum, mergeà spre schela cea pogorâtoare a sfântului mucenic Iulian; și apropiindu-se de o prea mică casă, și bătând cu mâna în ușă, a strigat încet numele femeei ce era înlăuntru: Maria, și așa a intrat înlăuntru. Atunci lumina ce-l lumina pre cale, s'a ridicat

din mijloc, și așa între amândoi s'a făcut noapte întunecată.

Iară femeea dumnezeescului acela bărbat, a aprins lumânarea din candelă, și o a dus bărbatului ei, însă el nu s'a culcat pre pat, nici ș'a odinit trupul cu vreun alt chip, ci a început să lucreze, căci era ciobotar. Atunci și cel ce-i urmă lui, vrednicul de pomenire Ioan, fără de sfială a intrat înlăuntrul casei, și căzând la picioarele lui, le uda cu lacrimi și rugându-l pre el, ziceà: Nu ascunde de mine, cine ești, și care este înalta ta viețuire, prin care faci streine minuni, pre care le-am văzut însu-mi cu ochii mei. Iară smerit cugetătorul acela ziceà: Iartă bătrânule pentru Domnul. Eu sunt om păcătos, și nu am la sine-mi nici o faptă bună. Că cine sunt eu păcătosul? Sau de unde am învățat vreo înaltă viețuire, precum singur zici, în vreme ce sunt sărac, și mă aflu lucrător unui meșteșug celui mai neînsemnat; te-ai înșelat omule, te-ai înșelat, și ai văzut nălucă, iar nu adevărul.

Atunci bătrânul a adaos lacrimi peste lacrimi, și nu încetà a-l jurà pre el pre numele lui Dumnezeu, ca să-i arate lui, fapta bună a sa cea mare. Căci ziceà: De nu era lucrul dumnezeeștei pronii; ca să se descopere petrecerea ta, cu adevărat nu m'aș fi învrednicit eu cel mai mic să fiu privitor acestui fel de taină. Deci strâmtorat fiind de jurăminturi minunatul acela bărbat, s'a sculat de pe scaun, și făcând mai întâiu metanie bătrânului, a început a zice așà:

Bine să știi fratele meu, că nici o ispravă pre pământ n'am câștigat decât să mă innoroesc, și să mă întinez cu păcatele. Să cinstesc mai mult desfătarea trupească. Iară după aceasta, din bunătatea Dumnezeului meu, luând în minte frica muncii, după ce aceasta ce o vezi o am luat femee, n'am întinat curățenia trupului. Ci și amândoi cu unire păzim fecioria și o tăinuim aceasta, zicând, că ea este stearpă. Și până acum cu ajutorul lui Dumnezeu, se păzește de noi adevărata curățenie a sufletului și a trupului, pentru dorința și dragostea Ziditorului nostru. Voiu adăoga încă și alta, pentru legătura jurământului. Bogăția mea toată, nu este mai multă fără numai trei arginți și jumătate, și cu aceștia cumpărând piei, lucrez meșteșugul ciobotelor; și dobânda ce o scot de acolo, o despart în două părți, și o parte adică cea mai dreaptă și de căpetenie, o hărăzesc lui Hristos, împărțindu-o pre ea la săraci—frații lui Hristos; iară cealaltă parte o cheltuesc la trebuințele noastre; și așà pururea petrecând, aștept neîncetat pre înfricoșatul judecător ce va să vie. Și-mi aduc aminte de cercetarea cea înfricoșată ce au să-mi facă cumpliții draci. Această povestire auzind-o Ioan, și înspăimântându-se, de curată și fericită viață a pururea pomenitului Zahariei (căci așa se numea), l-a lăudat pre el. Apoi binecuvântându-l pre minunatul bărbat, a ieșit din casa lui cu bucurie și veselie. Și Ioan s'a dus la casa unde găzduià, mulțumind lui Dumnezeu pentru minunile mari ce a văzut. Iară fericitul Zaharia, cel ce întru adevăr avea nemândrie, voind ca să fugă de amăgirea deșertăciunii lumești, ș'a lăsat casa sa aceea și a fugit, cu desăvârșire, necunoscut tuturor făcându-se.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Longhin, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ai nevoitor, Hristoase, pre marele Longhin:
Ai încă și sihastru pre alt mare Longhin.

Intru această zi, Sfântul Ghenadie Patriarhul Constantinopolei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ghenadie a aflat raiul cunună, viteaz arătându-se, către gânditoarea luptă.

Intru această zi, sfântul Maxim Patriarhul Constantinopolei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Maxim a avut dureri și fii născând.
S'a dus din viață, curatele fapte uneltind.

Intru această zi prea cuviosul Iustin, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Sihăstrescul ochiu se închide cel priveghetor.
Iustin minunea Sihastrilor cel nevoitor.

Intru această zi, cuviosul Ghenadie cel ce s'a nevoit în mănăstirea Vatopedului și a fost dohiar, și s'a învrednicit a vedeà chip deșert, că a izvorît undelemn prin minunea Născătoarei de Dumnezeu, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ghenadie a văzut streină oarecare și marea minune.

Chip deşert izvorând, din darul celei Preacurate

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu „focul s'a rușinat în Vavi„lon oarecând. Pentru a„ceasta tinerii în cuptor cu bu„curos picior, ca într'o gră„dină verde săltând, au cântat: „Bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri".

Lauda părinților și a dascălilor, cinstea cea cuvântătoare, luminătorul Bisericii, stâlp nemișcat al bunei credințe, tu te-ai arătat, Grigorie, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Strălucind cu minunile, ai luminat lumea. Pentru aceea, gânditorule de Dumnezeu, adunându-ne, te fericim noi cei ce ne îndulcim de cuvintele tale, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Tuturor celor bolnavi ai izvorât vindecări prea înțelepte. Că s'a revărsat Darul din destul în buzele tale cu minunile, dintru care strigai: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Acum s'au umplut toate de lumină dumnezeească, prin tine, Preacurată, că tu te-ai arătat ușe prin care s'a împreunat Dumnezeu cu lumea, luminând pre cei ce strigă cu credință: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cei ce ne-am îmbogățit prin tine, de lumina Treimii cei de o ființă și cinstită, Grigorie, săvârșind prăznuirea ta acum, cerem să ne luminăm cu Darul cel făcător de minuni, strigând Stăpânului: Preoți bine-l cuvântați, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Ca o oglindă de curând arătată, primind strălucirile Dumnezeirii cei stăpânitoare prea fericite, ai luminat lumea trimițând razele luminii celor ce cu dreaptă credință strigă, cântând: Tineri bine-l cuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l, întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind acoperit de Dumnezeu prea înțelepte, a fi pricină de bună credință, celor ce cinstesc pre Dumnezeu, fiind tăinuit în munte, ca un alt Moisì dătător de lege, învățând strigai Grigorie: Pre făcătorul și Mântuitorul, preoți bine-l cuvântați, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutute-ai lăcaş luminii cei neapusă, Preacurată, strălucind cu frumuseţile fecioriei, şi ai luminat pre toţi cei ce din suflet te mărturisesc pre tine, adevărată Născătoare de Dumnezeu, şi strigă: Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun-
„citorul haldeilor l-a ars nebu-
„neşte, cinstitorilor de Dumne-
„zeu. Iară văzându-i pre aceştia
„cu putere mai bună mântuiţi,
„Făcătorului şi Mântuitorului,
„au strigat: Tineri bine îl cu-
„vântaţi, preoţi lăudaţi-l, no-
„roade prea înălţaţi-l întru toţi
„vecii".

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'au de aceasta...

Strălucind cu lumina vieţuirii cei alese, acum stai înaintea luminii cei mari, fiind încununat cu faceri de minuni lucrate de Dumnezeu, ca un biruitor, cuvioase părinte Ierarhe Grigorie, făcătorule de minuni, gânditorule de Dumnezeu, luminătorule al Bisericii, podoaba drept credincioşilor.

Roagă-te cu rugăciunile tale, să se îndrepteze acum preoţia cea împărătească, cea aleasă şi sfinţită, făcătorule de minuni, şi cei ce săvârşesc acum cu credinţă pomenirea ta, roagă-te să se învrednicească a dobândì împărăţia cea de sus, şi dumnezeeasca veselie.

Slavă...

Biruind năpădirile dracilor şi supuind cugetul trupului, şi făcându-te Arhiereu fără de răutate şi cuvios, îmbrăcat fiind cu îmbrăcămintea dreptăţii, făcătorule de minuni, stai lângă scaunul Impăratului tuturor cu îndrăzneală, întru tot fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatute-ai o, Fecioară, a fi Maică lui Dumnezeu, născând mai pre sus de fire pre bunul Cuvânt cu trup, carele l-a izbucnit Tatăl din inima sa mai 'nainte de veci ca un bun. Pre carele acum îl înţelegem mai pre sus decât trupurile, măcar şi în trup de s'a îmbrăcat.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta
„Cerul şi marginile pământului
„s'au minunat, că Dumnezeu
„s'a arătat oamenilor trupeşte,
„şi pântecele tău s'a făcut mai
„desfătat de cât cerurile. Pen-
„tru aceea pre tine, Născă-
„toare de Dumnezeu, începă-
„toriile cetelor îngereşti şi
„omeneşti te mărim".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Pre Ierarhul Grigorie, carele s'a arătat ales în lume, cu multe feluri de minuni, să-l lăudăm iubitorilor de prăznuire, cu cântări dumnezeeşti, ca cu rugăciunile lui să luăm deslegare de greşeli.

Slavă, altă Svetilnă...

Cu minunile ai strălucit făcătorule de minuni, Grigorie, pre slujitorul cel idolesc l-ai scăpat din stricăciune şi de înşelăciunea diavolului, piatra o ai ridicat cu porunca, şi iazerul l-ai uscat, şi râul l-ai oprit. Pentru aceea toţi cu un glas te lăudăm de trei ori fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce mi-a zavistuit viaţa cea de demult dumnezeeească şi fericită în rai, vrăjmaşul cel prea viclean, şi meşteşugăreţ, şi m'a depărtat din Edem, acum se omoară prin naşterea ta, Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre lemnul Crucii văzând spânzurat pre Fiul tău şi Domnul, Maică Fecioară cu totul fără prihană, plângând ai strigat: Cum ai apus, Soarele slavei, lumina mea cea prea dulce.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara cea cu...

Bucură-te cela ce eşti lăudat în cuvântarea de Dumnezeu, prea sfinţite arătat. Stâlpul Bisericii, temelia dogmelor. Dumnezeescule organ al Mângâitorului. Gândul cel ceresc, vioara Duhului, păstorule cel mare, al lui Hristos mai marelui păstorilor, oaie curată şi miel prea blând. Izvor carele izvorăşti apele dogmelor şi râuri de tămăduiri, sfinţite tăinuitorule Grigorie, roagă-te lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre mare milă. De două ori.

Bucură-te podoaba Ierarhilor, lăcaşul cel luminos al bunătăţilor. Cumpăna Bisericii, canonul preoţiei, râul cel de ape dumnezeeşti. Din care se adapă toată lumea cea de sub soare, spre bună rodire sufletească, şi de mântuire. Şi noroiul eresurilor se spală. Omule ceresc, îngere pământesc; gură care deplin a învăţat dumnezeeasca lege. Grigorie moştenitorule al lui Hristos, cel ce dă lumii mare milă.

Cu ploile sfintelor tale rugăciuni, ai uscat odinioară iazerul cel pricinuitor de vrajbă. Şi cu toiagul carele s'a făcut copaciu prin dumnezeescul Dar, ai oprit râul înţelepte, cel ce fără de orânduială se vărsà. Capiştile dracilor le-ai surpat la pământ, Grigorie. Iarna necredinţei o ai

ca să te hrănești strein spre sălășluirea lui Hristos Dumnezeu.

Slavă...

Să slăvim Treimea cea nedespărțită, să lăudăm o Dumnezeire, împreună cu Tatăl pre Cuvântul și pre Duhul cel cu totul sfânt.

Și acum:

Roagă pre Domnul carele l-ai născut, ca pre cel ce este milostiv din fire, Născătoare de Dumnezeu, să mântuească sufletele celor ce te laudă pre tine.

Catavasie:

Coconii în buna credință „fiind crescuți, păgâneasca po„runcă nebăgându-o în seamă, „de groaza focului nu s'au spăi„mântat, ci în mijlocul văpăiei „stând au cântat: Dumnezeul „părinților bine ești cuvântat“.

Peasna 8-a, Irmos:

Al căruia acrostih de pe margine la Greci este dupre Alfa Vita.

Ascultă pruncă Fecioară Cu„rată, să zică Gavriil sfa„tul celui prea înalt, cel „de demult adevărat, fii gata „spre primirea lui Dumnezeu: „că prin tine cel necuprins, cu „oamenii va să petreacă. Pen„tru aceasta și bucurându-mă, „strig: Binecuvântați toate lu„crurile Domnului pre Domnul.

Pre Biserica cea Curată în Casa Domnului, aducându-o Anna oarecând, strigând a zis, cu credință preotului: Prunca cea dată mie dela Dumnezeu, luându-o acum, o du în Biserica Ziditorului tău și bucurându-te, cântă lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Zis'a Annei oarecând văzând cu Duhul Zaharia: Pre Maica vieții cea adevărată aduci, pre care luminat proorocii lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu o au propoveduit și cum Biserica o va încăpeà pre ea? Pentru aceasta mirându-mă, strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Roaba lui Dumnezeu am fost eu, răspunsa Anna lui, chemându-l pre dânsul cu credință și cu rugăciune, ca să iau rodul durerii mele, și după naștere pre cea născută să o aduc celui ce mi-a dat-o pre ea. Pentru aceasta săltând strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Al legii lucru este cu adevărat, zis-a ei preotul; și strein lucru cu totul a fi cunosc, văzând pre ceea ce se aduce în casa lui Dumnezeu, prea slăvit covârșind cu Darul cele sfinte. Pentru aceasta bucurându-mă,

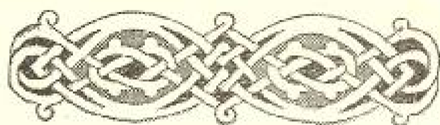

LA LITURGHIE.

Fericirile Octoihului, și ale sfântului, Peasna 3-a pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostol, către Corinteni: *Fraților, fieștecăruia se dă arătarea Duhului...* Aliluia, glasul al 2-lea: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăcă întru dreptate. Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea chemând Iisus pre cei doisprezece...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 18 ZILE.

Sfinții mucenici Platon și Romanò.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6 ale sfântului Platon 3, și ale sfântului Romanò 3.

Stihirile sfântului Platon, glasul al 8-lea,

Podobie: O prea slăvită minune...

Fiind plin de înțelepciune, cu gând bărbătesc ai răbdat tăierea mădulărilor și spintecarea trupului, și focul cel nesuferit, foamea și moartea, așteptând slava cea veșnică și neîncetată, ce erà gătită ție, și mai 'nainte văzând fericirea cea vecuitoare.

Trecând cu vederea preste toate simțirile trupului, și mutându-ți cugetul către viața cea de sus cu gând cugetător de Dumnezeu, și cu suflet bărbătesc, ai defăimat deșertăciunea și slăbiciunea celor văzute. Pentru aceea strujindu-te, și cu foc arzându-te pentru Hristos, mucenice, prea vitejaște ai răbdat.

Toată năvălirea vrăjmașului, și pornirile gonacilor, sfărâmându-le cu Darul, te-ai încununat prea fericite, cu cununa biruinței și a veseliei cei nestricate, și învrednicindu-te dumnezeeștei străluciri cei negrăite, unde acum fiind, cere iertare de păcate, celor ce te laudă pre tine.

Alte Stihiri, ale sfântului Romanò, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu sihăstria aprinzându-te, cu nevoința întărindu-te, cu multele munci subțiindu-te, te-ai făcut sabie cu două ascuțișuri, tăind taberile dracilor, Romane, podoaba nevoitorilor. Dumnezeească lauda cinstitei Biserici. Infrumusețarea celor ce prin al lor sânge s'au săvârșit, prea lăudate.

Rumpându-te și strujindu-te, și în temniță fiind închis și de limbă fiind lipsit, mărite, și fălcile sfărâmându-ți-se, și cu sugrumarea cea silnică primind fericit sfârșit, te-ai arătat neplecat și nesupus, cu lucrarea dumnezeescului Duh; Romane

lăudate, purtătorule de chinuri. Pentru aceasta cu credinţă te fericim.

Pruncul grăeşte ca un ritor, şi spăimântează pre cei fără de minte, şi se înfrumuseţează, cu împotrivirile cele cinstite, şi cu săvârşirea se luminează, îmbogăţindu-se de lauda sfinţilor mucenici, a cărora râvnă a câştigat, vrednicule de minune Romane, cel cu gând viteaz. Cu carele împreună roagă-te, să ni se trimiţă nouă tuturor iertare de greşeli.

Slavă, glasul al 6-lea.

Infricoşate şi prea slăvite sunt biruinţele mucenicului tău, Doamne, că râvnind îndrăznirii pescarilor şi bunei cinstiri, împletitorule de mreji cu cuvinte şi cu fapte a surpat basnele lui Platon, şi bârfeala cea stoicească. Că jupuindu-se de piele, şi tăindu-i-se capul, cu vărsarea sângiuirilor lui a înecat pre vrăjmaşi. Ci o! lauda mucenicilor, cela ce ai propoveduit cu îndrăzneală numele cel mare al lui Hristos, făcătorule de minuni Platone prea fericite, cere să se deà sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii. Ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii mucenici, şi cu toţi sfinţii, să miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Fecioara şi curata Maica ta, văzând pre norodul cel fărădelege, pironindu-te fără dreptate pre lemn, i se rănià rărunchii, Mântuitorule, precum mai 'nainte a zis Simeon.

STIHOAVNA Octoihului.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cărbune dumnezeesc te-ai aprins dela Domnul cel a toate ţiitor, mare mucenice Platone, toată înşelăciunea nebuniei idoleşti arzând-o, iară pre toţi credincioşii luminându-i cu învăpăierile minunilor. Pentru aceasta şi noi întru pomenirea ta astăzi, cu inimă veselă, şi cu gând cugetător de Dumnezeu, lăudăm minunate luptele tale prin care puterea diavolului la pământ o ai surpat, cerşind ca să dobândim prin tine curăţire de greşeli şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pre acela roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Dupăce te-a văzut pre tine

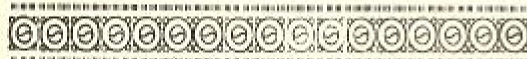
spânzurat pre lemn, Hristoase, ceea ce te-a născut, strigà cu plângere: Fiul meu și Dumnezeul meu, cum mori acum pre Cruce? Cum și în mormânt te pui?

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al sfântului pe 4.

CANONUL sfântului Platon.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt lățimea laudelor tale, o Platone.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cela ce se purtà „în căruță, l-a cufundat „toiagul lui Moisì, cel ce „a făcut minuni oarecând, în „chipul Crucii lovind, și des„părțind marea, și pre Israil fu„gătorul mergătorul cel pede„stru l-a mântuit. Pre cel ce „cântà cântare lui Dumnezeu.

Pre lățimea cea prea curată a împărăției cei veșnice umblând slăvite, mântuește de toată scârba și de strâmtoarea supărărilor, pre cei ce te laudă, cari călătoresc neîntors, pre calea ceeace duce către Cer.

Fiind întrarmat cu arma bunei credințe, te-ai arătat turn nemișcat, Platone, toată sălbăticirea ranelor ai răbdat, și necazurile durerilor ai suferit, desfătându-te cu dumnezeescul Dar.

Slavă...

Arătând împrotivire bărbătească, ai lepădat prea înțelepte grosimea cea muritoare și stricăcioasă, prin pătimire, și îmbrăcându-te în haina nestricăciunii, stai bucurându-te înaintea Stăpânului.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai binecuvântată Fecioară, mai presus de gând întrupat pre Cuvântul cel unul născut, și împreună veșnic cu Tatăl cel fără de început. Pentru aceea drept înțelegând, te propoveduim, Născătoare de Dumnezeu, și cu cinstire multă te numim.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce a întărit cerurile...

Ca un fără de durere ai suferit foarte cu răbdare văpaia cea prea iute a focului, cu totul fericite, arzându-te arătat de râvna bunei credințe, și fiind înfierbântat cu dumnezeescul foc al credinței.

Pătimind bărbătește pentru Hristos, prea fericite ai luat daruri cerești, și cununi dela dânsul, care petrec pururea, ară-

tându-te purtător de cunună, Platone gânditorule de Dumnezeu, prea fericite.

Slavă...

Intinzându-ți-se trupul cel tare pre lemn, se strujeà cumplit cu chinurile. Dar tăria sufletului tău răbdà, întărindu-se cu dragostea Stăpânului, și cu dorirea împărăției.

Și acum, a Născătoarei:

Ușă luminii ești, Născătoare de Dumnezeu, fiind luminată cu razele Duhului; că prin tine s'a pogorât către noi Cuvântul, luminând cu dumnezeească lumină pre toți cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în„ceput cerurile întru pricepere, „și pământul pre ape l-ai înte„meiat pre piatra poruncilor „tale, Hristoase, mă întărește; „că nu este sfânt afară de tine, „unule, iubitorule de oameni".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca pre o stea prea mare câștigându-te pre tine Biserica, prea lăudate Romane, se luminează adevărat cu pătimirile tale, mărind pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Cu lățimea pătimirilor lățindu-te întru credință, mucenice înțelepte prea lăudate, ai strâmtorat măestriile vrăjmașului și le-ai pierdut, și bine săvârșind călătoria cea dumnezeească, veselindu-te ai ajuns la desfătarea raiului. Drept aceea strălucind Biserica astăzi cu lățimea bunei credințe, prăznuește pomenirea ta și strigă către tine fericite: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste și cu credință prăznuesc pomenirea ta.

Slavă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Fiind tânăr frumos, prea fericite, ai biruit pre vrăjmașul înșelătorul cel vechiu, cu ostenelele trupului, și cu puterea Darului. Pentru aceasta toată Biserica cu o unire săvârșește pomenirea ta, Platone mărite; lăudând pre Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Preacurată, ceea ce ești cu totul fără prihană, iconomisește ticăloasă viața mea, și te milostivește spre sufletul meu, cel ce se alunecă de mulțimea greșelilor întru adâncul pierzării. Și în ceasul înfricoșatei morți, tu pre mine mă răpește dela dracii cei ce mă clevetesc, și din toată munca.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

O minune înfricoșată! o taină

nouă! Strigà Fecioara cea curată și cu totul fără prihană, dacă a văzut pre Domnul întins pre lemn. Cel ce ține în mână toată lumea, se osândește pre Cruce ca un vinovat, de judecătorii cei fărădelege.

Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, „Tu și puterea mea, Tu „Dumnezeul meu, Tu bu„curia mea. Cela ce nu ai lăsat „sânurile părintești și a noastră „sărăcie o ai cercetat. Pentru „aceasta cu proorocul Avva„cum strig către tine: Slavă „puterii tale, iubitorule de „oameni".

Fiind împreunat cu totul întru dragostea Ziditorului, nu simțiai durerile trupului, fiind dezbrăcat de trupul cel pătimitor și muritor și de hainele cele de piele, find îmbrăcat cu haina curăției și cu a mântuirii, Platone.

Arătatute-ai dumnezeesc lucrător de cele sfinte, ca un miel fără prihană și desăvârșit, aducându-te pre sineți Mucecice ardere de tot Mântuitorului Hristos, celui ce s'a junghiat pentru mântuirea tuturor. Că aprinzându-ți-se sufletul cu dragostea Stăpânului, n'ai băgat seamă de arderea trupului.

Slavă...

Urmând celor trei tineri din Babilon, nu te-ai spăimântat de focul cel ce mistuește toate, ci cu vitejie ai răbdat văpaia lui cea nesuferită. Pentru aceea dupre vrednicie te-a primit dătătorul de rouă, dimpreună cu aceea în cămara luminii.

Și acum, a Născătoarei:

Ca una ce ești de neam împărătesc, ne-ai născut nouă pre Cuvântul lui Dumnezeu, carele stăpânește pre toți făcându-se trup, și rămâind neschimbat. Pentru aceea pre tine cu adevărat și dupre vrednicie, o prea sfântă Fecioară te slăvim.

Peasna 5, Irmos.

Pentruce m'ai lepădat dela „fața ta, cela ce ești lumină „neapusă? Și m'a acope„rit întunerecul cel strein pre „mine ticălosul. Ci mă întoarce „și la lumina poruncilor tale „îndreptează căile mele, ro„gu-mă".

Genelor dormitare și somn ochilor tăi, n'ai dat, Mucenice, până când ai adormit somnul cel fericit și datornic, și împreună cu cei ce iubesc pre Dumnezeu, Platone, tăindu-ți-se capul cu sabia.

Ca și cum ai fi pătimit în trup strein, așà te-ai nevoit prea

lăudate, ca și cum ar fi pătimit alții fiind tu privitor, așà te-ai nevoit, că fiind aprins de dumnezeeasca dragoste, nu te-ai îngrijat de chinurile, care erau înainte, mărite.

Slavă...

Aflat-ai avere și mărire, avere adică nerăpită și mărire neveștejită, dănțuind în lăcașurile cele cerești împreună cu îngerii, și făcându-te părtaș nemuririi cei vecuitoare și stătătoare, prea lăudate.

Și acum, a Născătoarei:

Deslegare păcatelor dăruește cu rugăciunile tale robilor tăi, mântuindu-i pre ei de supărări și de primejdii, de nevoi și de stăpânirea hulitorilor eretici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară pururea lăudată.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Făcându-te ales mai pre sus de patimi și de munci, ai răbdat tăierile trupului, mărite, că ai avut sprijinitor și ajutor pre Hristos întru lupte, carele te întăria.

Slavă...

Cu gândul sufletului uitându-te pururea la buna cuviința Ziditorului, și ca prin oglindă văzând frumusețea lui cea negrăită, ai defăimat stricăciunea celor văzute.

Și acum, a Născătoarei:

Ca un sicriu însuflețit, ai încăput întru tine pre Dătătorul de lege. Și ca un lăcaș sfânt, ai primit pre sfântul, făcându-se om, spre facerea de bine a oamenilor, pururea Fecioară.

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru a-„dâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântui-„rii mele".

CONDACUL sfântului Platon, glasul al 3-lea

Podobie: Fecioară astăzi..

Sfântă pomenirea ta lumea veselește, chemând pre toți întru prea cinstită Biserica ta. Unde acum cu bucurie adunându-ne, cântăm cu cântări și cu luminări. Pentru aceasta Platone strigăm: Mântuește de vrăjmași pre poporul tău, sfinte.

ICOS.

Toată deșertăciunea elinească lăsând, învățăturile ucenicilor lui Hristos, cele folositoare de suflet, foarte le-a iubit Platon de Dumnezeu înțeleptitul. Pentru aceasta s'a arătat de toți cinstit, ca o ancoră credinței în patria sa, a căreia și numirea arătat Anghira se numește, că bine pre acesta crescându-l, tare acoperământ asu-

lăudate, ca și cum ar fi pătimit alții fiind tu privitor, așà te-ai nevoit, că fiind aprins de dumnezeeasca dragoste, nu te-ai îngrijat de chinurile, care erau înainte, mărite.

Slavă...

Aflat-ai avere și mărire, avere adică nerăpită și mărire neveștejită, dănțuind în lăcașurile cele cerești împreună cu îngerii, și făcându-te părtaș nemuririi cei vecuitoare și stătătoare, prea lăudate.

Și acum, a Născătoarei:

Deslegare păcatelor dăruește cu rugăciunile tale robilor tăi, mântuindu-i pre ei de supărări și de primejdii, de nevoi și de stăpânirea hulitorilor eretici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară pururea lăudată.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Făcându-te ales mai pre sus de patimi și de munci, ai răbdat tăierile trupului, mărite, că ai avut sprijinitor și ajutor pre Hristos întru lupte, carele te întăria.

Slavă...

Cu gândul sufletului uitându-te pururea la buna cuviința Ziditorului, și ca prin oglindă văzând frumusețea lui cea negrăită, ai defăimat stricăciunea celor văzute.

Și acum, a Născătoarei:

Ca un sicriu însuflețit, ai încăput întru tine pre Dătătorul de lege. Și ca un lăcaș sfânt, ai primit pre sfântul, făcându-se om, spre facerea de bine a oamenilor, pururea Fecioară.

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru a„dâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântui„rii mele".

CONDACUL sfântului Platon, glasul al 3-lea

Podobie: Fecioară astăzi..

Sfântă pomenirea ta lumea veselește, chemând pre toți întru prea cinstită Biserica ta. Unde acum cu bucurie adunându-ne, cântăm cu cântări și cu luminări. Pentru aceasta Platone strigăm: Mântuește de vrăjmași pre poporul tău, sfinte.

ICOS.

Toată deșertăciunea elinească lăsând, învățăturile ucenicilor lui Hristos, cele folositoare de suflet, foarte le-a iubit Platon de Dumnezeu înțeleptitul. Pentru aceasta s'a arătat de toți cinstit, ca o ancoră credinței în patria sa, a căreia și numirea arătat Anghira se numește, că bine pre acesta crescându-l, tare acoperământ asu-

pra vrăjmaşilor şi folositor cald în războae află totdeauna, strigând: Mântueşte de primejdii pre poporul tău, sfinte.

Intru această lună, în 18 zile pomenirea sfântului marelui mucenic Platon.

Stih: Intru puţin neştiindu-se, a trecut de la noi Platon.

Acel Platon, pe carele ascuţitul sabiei îl omoară.

In a optsprezecea zi a omorît sabia pre Platon.

Acesta erà din ţara Galatilor, din cetatea Anghirei, frate sfântului mucenic Antioh. Şi pentru mărturisirea lui Hristos, se aduse înaintea ighemonului Agripin, tânăr fiind de vârstă. Şi se rânduiră doisprezece slujitori de-l bătură. Şi-l tinseră pe un pat de aramă ars în foc, bătându-l iarăş deasupra, şi-l arseră cu măciuci de fier arse la subţiori şi la coaste. Şi-i scoaseră fâşii de pielea sa de pre spinare în chip de curele şi-i frecară carnea şi coastele cu seceală, până i se schimosì faţa şi atuncea îi tăiară capul.

Intru această zi, sfântul mucenic Romanò.

Stih: De răbdarea lui Romanò toţi se vor minunà.

Căci cu bucurie sugrumarea aşteptà.

Acesta erà în zilele împăratului Maximian şi pentru dragostea ce aveà în Hristos trase înapoi pre eparhul Asclipiad, vrând să intre în capiştea idolilor, zicându-i: Că idolii nu sunt dumnezei. Deci îl bătù preste gură şi spânzurându-l îl strujiră pre coaste şi poftì sfântul de se aduse un copilaş întru mustrarea eparhului, şi-l întrebă eparhul, pre care Dumnezeu se cade să-l cinstim şi să ne închinăm? Iară el zise: Pre Dumnezeul creştinilor. Deci bătând eparhul pre copilaş, fiind şi maică-sa de faţă, el poftì apă fiindu-i sete, iară maică-sa fiind bine credincioasă şi de Dumnezeu iubitoare, îi zise: Nu bea fiul meu dintru această apă, ci du-te şi bea din apa cea vie. Şi fiindcă mustrà copilul pre tiranul, îl mai bătù iarăş, şi-i tăiară capul. Iară sfântului Romanò i-au tăiat limba şi după ce i-o tăiară grăì, mulţumind lui Dumnezeu. Deci auzind împăratul Maximian de minunea aceasta a sfântului, ordonă să fie sugrumat în temniţă şi părăsì această viaţă deşartă, luând cununa muceniciei.

Intru această zi, sfântul prunc, întrebându-se de eparhul, pre care Dumnezeu se cade a-l cinstì şi zicând pre Hristos, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Pruncul prin a sabiei tăiere moştenind sânurile lui Avraam.

S'a arătat împreună şezător cu pruncii cei din Betleem.

Intru această zi, sfântul mucenic Romanò diaconul Palestineanul.

Stih: Viteaz erà Romanò către munci fiind statornic.

Cu puterea Cuvântului celui Atotputernic.

Acesta erà din Palestina şi a fost diacon bisericii din Cesaria Palestinei. Şi a săvârşit mărturisirea lui, în oraşul Antiohiei, pe vremea lui Diocliţian. Deci acest pururea pomenit îndemna cu învăţătura sa la mucenie pre creştini, cari temându-se de munci nu mărturiseau pre Hristos. Drept aceea şi de sineşi chemat a stătut faţă înaintea judecătorului, mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat. Şi îndată fu osândit a se aruncà în foc. Care aflându-o Diocliţian, în foc adecă n'a lăsat să-l arunce, ci a poruncit să-i taie limba, dar mucenicul lui Hristos de şi s'a lipsit de limbă, mai tare însă Şi mai curat vorbeà, propoveduind în privelişte pre Hristos. După aceasta l-au pus pre el la închisoare şi i-au băgat picioarele în butuc, apoi încingându-i gâtul cu funie, prin zugrumare l-au omorît.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Zacheiu, diaconul bisericii Gadirilor şi Alfeu de sabie s'au săvârşit.

Stih: Zacheiu cel de demult, împarte bogăţia pe jumătate,

Iară acest de acum, Mântuitorule, tot sângele şi-l varsă prin sabie.

Stih: Alfee, dacă ţi se taie capul rabdă.

Şi vei avea dobândă pre Treimea cea netăiată.

Acest fericit Zacheiu, a fost dus înaintea judecătoriei închinătorilor de idoli, având pe grumazii săi un lanț greu de fier. Și întrebat fiind de judecător a mărturisit în priveliște pre Hristos. Deci a fost muncit, cu grele și crude chinuri. După aceea legându-l, l-a aruncat în închisoare și i-a băgat picioarele în butuc și așà fiind întins, a suferit cu bărbăție, patru zile și patru nopți. Apoi după aceasta a fost dus față la judecătorie și sfântul Alfeu, care era plin de Duhul sfânt. Și după ce i-a strujit tot trupul cu bătăile și i-a ars coastele, l-a băgat în închisoare ca să pătimească acolo cele asemenea, cu împreună nevoitorul lui, sfântul Zacheiu. Căci a fost întins și el pre lemnul de muncă o zi și o noapte. Iară în ziua următoare, li s'au tăiat amândurura capetele prin sabie, și așà au luat fericiții cununa nevoinței.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu „focul s'a rușinat în Babilon oarecând. Pentru „aceasta tinerii în cuptor cu „bucuros picior, ca întru'o grădină verde săltând, au cântat: „Bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri.

Pre tine carele ai pătimit dupre lege, și ai călcat pre vrăjmașii tăi, te-a încununat puitorul de nevoințe, cu cununa biruinței, carele strigai și ziceai: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Mutatu-te-ai veselindu-te către cel pururea dorit al tău, a căruia patima cea curată, care s'a făcut pricina mântuirii oamenilor, râvnindu o, cântai: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Spăimântatu-s'au toate puterile cerurilor de răbdarea chinuirii tale, și oamenii cei ce priveau atuncea; că tăindu-te strigai celui mai pre sus de fire: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Dezlegându ne Preacurată cu dumnezeească nașterea fecioriei tale, de legăturile morții, și de blestemul lui Adam celui întâi zidit, știindu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, strigăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cu luminate pătimiri te-ai nevoit prea lăudate, dar mai cu multă luminată și strălucită mărire te-a dăruit Hristos pre tine, și stătător în veci, sălășluindu-te în corturile cele cerești, întru care cu osârde cânți: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Ca pre un rugător prea credincios, ca pre un ajutător prea fierbinte, te punem pre tine a-

cum, înaintea Impăratului tuturor, și Făcătorului lumii; roagă-l pentru noi cu îndrăzneala ta cea mucenicească, solind pentru cei ce te laudă, și cu credință cântă: Popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Invrednicitute-ai a lua împărăție nemișcată, prin credința ta cea lucrătoare, precum a făgăduit să-ți deà ție Dumnezeu cel nemincinos, pentru care ți-ai dat trupul focului și muncilor, cântând și strigând: Preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul lui Dumnezeu cel fără de început, și dimpreună cu Tatăl numărat, pre cela ce cu voia cea părintească, a alcătuit toată lumea din ce n'a fost; pre acela l-ai născut cu cuviință dumnezeească, făcându-se trup pentru noi oamenii. Pentru aceea cu dreaptă credință, știindu-te pre tine, Născătoare de Dumnezeu, pre Hristos înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cnvântăm...

De șapte ori cuptorul muncitorul Haldeilor, l-a ars nebunește, cinstitorilor de Dumnezeu. Iară văzându-i pre aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului, au strigat: Tineri bine îl cuvântați, preoți lăudați-l popoare prea înălțați-l întru toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Infricoșatu-s'a tot auzul...

Veniți iubitorilor de mucenici, să lăudăm pre Mucenicul cel de Dumnezeu încununat, carele și-a întins vițele bunei credinței sale. Că făcându-se vie de mlădițele vieții, pune înaintea voastră roadă, care izvorăște vin de umilință.

Cinstită se vede înaintea lui Dumnezeu moartea mucenicilor, că s'a făcut pricinuitoare prea cu adevărat vieții cei veșnice și nepiertoare, și dă răsplătire bogată, și mărire negrăită, și moștenire nemuritoare.

Slavă...

Toată viața ta, Mucenice, o ai sfințit Stăpânului și Dumnezeu, și te-ai adus bucurându-te pre sineți ca o jertfă bine plăcută și vie. Pentru aceasta te-ai învrednicit, Platone, desfătării cei mai pre sus de minte. Ci roagă-te să ne mântuim de supărări, cei ce te lăudăm pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-mă Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Hristos Mântuitorul meu,

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de „demult, cu mâinile lui Moisi „în chipul Crucei, puterea lui „Amalic în pustie a biruit.

Cu luminile Duhului cele luminătoare, luminează mucenice Paramoane inima mea, celui ce laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină, și mă întărește să stau întru dumnezeeștile legi.

Inbogățitu-te-ai luminat fericite, cu bună laudă mucenicilor, încuviințându-te cu podoabe mucenicești, și te-ai înfrumusețat cu rane frumoase, Paramoane. Pentru aceasta cu credință te fericim.

Slavă...

Fiind plin de apele cele făcătoare de viață ale Duhului, ai răcorit pre cei topiți de ferbințeala cea rea a nedumnezeirei, și i-ai îndreptat către apa odihnirei, slăvite.

Și acum, a Născătoarei:

In vreme ai născut pre cel fără de vreme Curată, făcându-se om. Pre carele roagă-l ne încetat, ca pre Fiul tău și Domnul, să vindece patimile sufletului meu cele învechite, ceea ce ești fără prihană.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-se de tine...

Smerindu-te pentru Hristos, ai surpat înălțarea vrăjmașului, și taberile lui le-ai tăiat, cu sabia răbdării.

Risipit-ai sfatul cel rău asupra credinței noastre, și ai pătimit tare, răbdătorule de patimi mucenice Paramoane.

Slavă...

Intăritu-te-ai cu dumnezeescul Dar ca un ostaș tare, și muncile cele cumplite ca un vis le-ai socotit, mucenice Paramoane.

Și acum, a Născătoarei:

Intărește-mi gândul carele se răzvrătește de multe patimi, Maică a lui Dumnezeu prea curată, ca dupre datorie să te măresc.

Irmosul:

Veselește-se de tine Bise„rica ta Hristoase, strigând: Tu „ești puterea mea Doamne și „scăparea și întărirea."

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Mucenicul Paramon, nevoindu-se cu tărie, dumnezeește a stins focul multor dumnezei, cu râurile sângelui. Pentru aceasta luând Darul dumnezeesc al tămăduirilor gonește draci și oprește boale.

Dumnezeu și om, îndoit în fire, iară nu în Ipostas. Unul născut din tată, mai 'nainte de toată făptura, și din tine întâiu născut. Pentru aceea toți pururea pre tine te slăvim.

Irmosul:

Infricoșatu-s'a tot auzul de „nespusa pogorâre a lui Dum- „nezeu, căci cel prea înalt, de „voie s'a pogorât până și la „trup, din pântece fecioaresc „făcându-se om. Pentru aceea „pre prea curata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioșii o „mărim".

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul stând în Biserică...

Inălțatute-ai ca un soare dela răsărit prea fericite cu minunile, strălucind tu Romane purtătorule de nevoințe, și împreună ajutător de la Dumnezeu, te-ai dăruit credincioșilor, celor ce chiamă ajutorul tău cel nebiruit, ajutător și mântuitor din primejdii de pe mare, din moarte și din toată vătămarea.

Slavă...

Altă Podobie: Femei auziți...

Văzându-te nebiruit tiranul, mare mucenice, te ispitea la mai multe munci. Pre carele defăimându-l, cu Darul lui Hristos te-ai nevoit pentru dânsul până la moarte, Platone prea înțelepte. Pentru aceasta și acum purtând cunună, împărățești împreună cu Ziditorul.

Și acum, a Născătoarei:

Marie prea curată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încăpere Treimii cei neîncăpute, întru care Tatăl bine a voit și Fiul s'a sălășluit, și Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine, Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând lângă Cruce Preacurată și văzând pre Fiul tău pre lemn întins, fără suflare, tânguindu-te ca o maică, te văitai plângând, și zicând: Ce minune este aceasta? Că tu Ziditorul lumii ai suferit, a te întinde pre Cruce.

STIHOAVNA Octoihului.

Slavă a sfântului Platon, glasul al 2-lea.

Veniți toți iubitorii de mucenici, adunându-ne împreună, să încununăm cu laude ca cu flori, pre Platon cel de Dumnezeu încununat, ca pre un mucenic nebiruit; căci acesta întru necazurile nevoinței, cu dumnezeescul Dar lățindu-se, a călcat pre balaurul cel neîmpăcat. Și săvârșind cu bărbăție calea muceniei, s'a încununat cu cununa biruinței cei neveștejite a dumnezeeștei măriri. Și acum în ceruri împreună cu îngerii, dănțuind purtător de cunună,

se roagă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

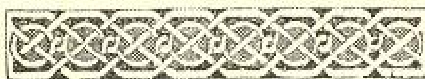
Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperemântul tău.

A Crucii, a Născătoarei.

Podobie: Când de pre lemn...

Răstignirea ta cea fără dreptate, prea bunule Cuvinte, Maica ceea ce te-a născut pre tine, văzându-o plângeà și strigà cu amar: Vai mie Fiule prea dulce, cum mori fără dreptate, vrând ca să mântuești pre oameni din stricăciune. Insă laud și slăvesc iconomia ta cea cu adevărat necuprinsă de minte, o iubitorule de oameni.

Și cealaltă slujbă a Utrenici dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNA.

IN 19 ZILE.

Sfântul prooroc Avdie și sfântul sfințitul mucenic Varlaam.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale proorocului 3 și ale mucenicului 3.

Stihirile proorocului, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Făcându-te lăcaș luminos Duhului, Avdie, și luminându-te dela dânsul, te-ai îmbogățit cu feluri de proorocii îndumnezeite, și cu cunoștință de mai 'nainte a celor viitoare și cu cunoștința adevărului. Deci, acum roagă-te, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Prin osebirile cele de-mai 'nainte, prin care se închipuește Dumnezeu, și prin arătarea înființărilor, printr'acestea cinstiții și măriții prooroci, împărtășindu-se Darului al doilea, dupre Dar se împărtășesc, luminând Domnul pre slugile sale cu a sa lumină.

Fiind plin de lumină neapusă, și văzând slava cea mai pre sus de gând, și de cuget, și stând înaintea Stăpânului tuturor, Avdie fericite, ca un prooroc slăvit și dumnezeesc, vestitor de Dumnezeu; roagă-te lui, să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Alte Stihiri ale sfântului Varlaam, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Mai tare decât stâlpul de piatră, și mai puternic decât arama, și mai vârtos decât fierul te-ai făcut. Că fiecare dintru acestea se supune focului, topindu-se și degrab risipindu-se, fiind biruit de sila lui. Iară dreapta ta fiind neplecată, când se întindeà a biruit jeratecul cel arzător, prea înțelepte.

Ca un preot ce ai fost, şi înaintea lui Dumnezeu stând, şi către dânsul apropiindu-te, fericite, nu prin sânge strein, ci mai vârtos cu sângele tău, şi cu mână de mucenic, ai adus tămâie cu bun miros, nu la înşelăciunile dracilor, ci lui Hristos Mântuitorului şi Stăpânului, celui ce pururea împărăţeşte.

Preot ce aduci jertfă, şi Miel adus jertfă, pre tine însuţi prea lăudate, cu amândouă bucurându-ne te numim, ca unul ce te-ai făcut însuţi amândouă lui Dumnezeu. Ca o junghiere fără prihană, cu totul te-ai adus jertfă cu focul muncilor. Pre carele roagă-l să se mântuiască, cei ce cinstesc pomenirea ta cea pururea lăudată.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti palat purtător de lumină a Stăpânului, de Dumnezeu dăruită, şi nor de lumină celui ce a răsărit din pântecele tău, Preacurată, luminează-ne nouă şi sufletul şi cugetul, pierzând smintelile vicleanului, şi cu rugăciunea ta, Fecioară, întăreşte gândurile noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut, Doamne, Fecioara şi Maica ta pre Cruce spânzurând, s'a spăimântat, şi privind a zis: Ce ţi-au răsplătit ţie, cei ce s'au îndulcit de darurile tale cele multe, Stăpâne? Ci mă rog, nu mă lăsà singură în lume, ci grăbeşte de înviază, împreună înviind pre strămoşi.

Troparul, glasul al 2-lea.

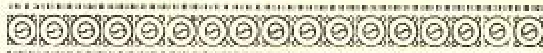
A proorocului tău Avdie, pomenirea, Doamne, prăznuind, printr'însul te rugăm, izbăveşte sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor 2 pe 8.

CANONUL sfântului prooroc.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt mărirea lui Avdie, a celui ce vede.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 5-lea, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu „celui ce a povăţuit pre „norod prin mare, cu „picioare neudate, şi pre Faraon cu toată oastea l-a în„necat, aceluia unuia să-i cân„tăm, că s'a proslăvit".

Stând înaintea Mântuitorului Dumnezeu, ca un prooroc, cu îndrăzneală te roagă de

Dumnezeu însuflate, să se lumineze cu razele cele luminătoare, cei ce te laudă pre tine cu credinţă, Avdie.

Cel ce cu cunoştinţă mai 'nainte vede arătat toate, văzând neturburarea şi curăţia şi lumina inimii tale, fericite, te-a prea mărit pre tine, ca pre un proroc, de Dumnezeu primitor.

Văzând vedeniile cele ce adevărat s'au arătat ţie dela Dumnezeu, ai propoveduit fraţilor celor cu credinţă rea, piericiunea cea cumplită, şi pierzarea lor cea dupre dreptate, fericite.

A Născătoarei:

Cei ce ne-am izbăvit prin tine cu naşterea ta mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu curată, rugămu-ne ţie, mântueşte-ne pre noi de primejdia cea lumească, cari cu un glas strigăm cântare de biruinţă.

Alt CANON, al mucenicului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Când întinderile tale cele răbdătoare Varlaame.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânt ţie Doamne...

Cu luminările pătimirii tale luminându-te, păzeşte-ne cu rugăciunile tale pre noi, cei ce cu credinţă cinstim pomenirea ta, Varlaame.

Să se cinstească cu cântări Varlaam cel minunat, cela ce a stins focul necredinţei, cu focul credinţei cei adevărate, cel însuflat de Dumnezeu.

Nevoindu-te pentru buna credinţă, purtătorule de cunună, Varlaame, acum te-ai cinstit dupre vrednicie cu cununa slavei, din dreapta Atotţiitorului.

Slavă...

Putere ţi-a dăruit ţie Stăpânul, asupra chinurilor celor de multe feluri, prea fericite mucenice, cu care ai biruit sălbătăcia celor fără de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Scară cerească te-ai arătat prin care s'a pogorît la noi, Fecioară, Cuvântul, pre care de de mult, mai 'nainte te-a văzut strămoşul tău Iacov.

Peasna 3, Irmos:

Cu puterea Crucii tale, Hri„stoase, întăreşte gândul „meu, ca să laud şi să mă„resc răstignirea ta cea mân„tuitoare".

Rîu de ape tainice ieşind din adâncul Darurilor Duhului, te-ai făcut fericite Avdie.

Din voia şi din purtarea de grijă a lui Dumnezeu, te-ai rânduit a spune mai 'nainte cele

ce vor să fie şi a vestì mai 'nainte cele viitoare, vrednicule de laudă.

Luminându-te cu lumina cea dumnezeească şi cerească, ai spus mai 'nainte mântuirea ce va să fie neamurilor prea fericite.

A Născătoarei:

Sălăşluitu-s'a Cuvântul întru tine, Maică Fecioară şi cu mijlocirea ta, mântueşte pre cei ce te ştiu pre tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos.
Arcul celor puternici...

Toată legătura trupului şi închieturile mădulărilor tale se rumpeau, iar tăria sufletului tău se păzià nerumptă.

Pornirile celor ce strujiau coastele tale, bărbăteşte le-ai suferit, arătând tare şi vitejască răbdare, prea fericite.

Slavă...

Cine va lăudà precum se cade cu laude? Tăria şi întărirea şi cugetul cel nespăimântat al gândului tău, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Încetat-a stricăciunea morţii, arătându-se viaţa cea ipostatnică la oameni, prin trup, Preacurată, din pântecele tău Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slă„bit şi cei neputincioşi s'au în„cins cu putere. Pentru aceasta „s'a întărit întru Domnul inima „mea".

Sedealna proorocului, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Marele Avdie, având gândul său luminat cu dumnezeeştile străluciri, a propoveduit cele viitoare, grăind prin sfântul Duh. Pre acesta astăzi cinstindu-l cu gând creştinesc să săvârşim sfinţită pomenirea lui, mărind pre Hristos.

Slavă, altă Sedealnă a Mucenicului, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Ca un ostaş al lui Hristos nespăimântat, biruitor adevărat nebiruit, lauda pătimitorilor prea slăvite, ai luat din Cer cununa cea neveştejită, bucurându-te împreună cu îngerii, dănţueşti neîncetat. Deci cu rugăciunile tale păzeşte pre cei ce laudă cu credinţă sfântă nevoinţa ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà nici odinioară noi nevrednicii, a vestì puterile tale, Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ai fi stătut tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi mântuit pre noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne

vom depărtà dela tine Stăpână. Mântueşte pre robii tăi dintru toate nevoile, ceea ce eşti una binecuvântată.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Văzându-te, Hristoase, pre tine cel născut din Tatăl cel fără de început, ceea ce te-a născut mai pre urmă cu trup pre Cruce spânzurat, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse! Cum tu cela ce ești slăvit de îngeri ca un Dumnezeu, Fiule, vrând te răstignești acum de oamenii cei fărădelege? Te laud îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul puterii Cru- „cii tale, că raiul s'a des- „chis printr'însa, și am „strigat: Slavă puterii tale, „Doamne".

Ca unul ce mai 'nainte ți-ai curățit sufletul de patimi, luând Darul prorociei prin Duhul Sfânt, strigai: Slavă puterii tale, Doamne.

Proorocul Avdie, luminându-se cu strălucirea Duhului sfânt, ne-a luminat pre noi a strigà ție: Slavă puterii tale, Doamne.

Arătatu-te-ai împodobitor Bisericii prea fericile, propoveduind că din Sion va să iasă Mântuitorul, căruia strigăm: Slavă puterii tale, Doamne.

A Născătoarei:

Născut-ai Preacurată cu cuviință dumnezeească, pre Cuvântul cel împreună fără de început și împreună veșnic cu Tatăl, căruia strigăm: Slavă puterii tale, Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Acoperit-a cerurile...

Lepădând bârfelile cele ritoricești, ai primit învățătura cea adevărată a apostolilor, și te-ai făcut mărturisitor adevărului.

Cela ce ai câștigat alegerea voirii mai tare decât focul, surpând nebunia tiranilor, strigi: Slavă puterii tale, Doamne.

Stând împrotiva focului și a muncilor pentru Hristos până la moarte, cu suflet răbdător, cânți cu glas mare: Slavă puterii tale, Doamne.

Slavă...

Cu dragoste tare prea fericile fiind legat, ai surpat înșelăciunea, și cu cuget dumnezeesc ai cântat: Slavă puterii tale, Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Intrupându-se cel fără de trup din Fecioară, a venit către oameni pre pământ, pentru

aceasta strigăm: Slavă puterii tale, Doamne.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm către „tine, Doamne: Mântue-„ște-ne pre noi, că tu „ești Dumnezeul nostru, afară „de tine pre altul nu știm“.

Mânecând către Domnul, ai luat din Cer, Darul prea sfântului Duh, de Dumnezeu însuflate.

Având viața cea dumnezeească întru ajutor, te-ai învrednicit a vedeà pre cel ce nevăzut se înțelege.

Răsăritu-ți-a ție lumină ca unui prooroc, și ți s'a dăruit ție însoțire veselia, prea fericite.

A Născătoarei:

Cel ce a făcut toate numai cu voia, Preacurată, din tine s'a zidit asemenea ca noi, cel prea îndumnezeit.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce ai răsărit lumina...

Cela ce s'a făcut următor patimilor lui Hristos și mucenic, cântă: Slavă ție, slavă ție, Iisuse Fiule al lui Dumnezeu.

Impletitu-ți-s'a cununa și plata biruinții, pentru răbdarea cea multă, carele cânți: Slavă ție, slavă ție, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Slavă...

Săgețile cuvintelor tale le-ai înfipt în inimile vrăjmașilor, strigând: Slavă ție, slavă ție, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Știindu-te pre tine Fecioară Curată, munte sfânt, și ca un cort al celui prea înalt, strigăm către tine: Slavă ție Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră.

Peasna 6-a, Irmos:

Incunjuratu-m'a adâncul, „groapă s'a făcut mie chi-„tul, iară eu am strigat către „tine, iubitorule de oameni; „și m'a mântuit dreapta ta, „Doamne“.

Cu puterea dumnezeescului Duh, vedeai cele ce vor să fie, Proorocule, primind semnele dumnezeeștilor arătări ca întru o oglindă cu luminarea sufletului.

Imblânzește pre Domnul, prea fericite, cu rugăciunile tale, pentru cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, cerând să li se dăruiască iertare greșelilor.

Milostivește-te spre robii tăi și le dă lor iertare greșelilor,

iubitorule de oameni, având rugător pre Proorocul tău, carele te-a vestit pre tine mai 'nainte lumii.

A Născătoarei:

Cel ce a înființat toate cu cuvântul dumnezeeştei puteri, se poartă în brațele tale, ceea ce eşti neispitită de nuntă. Pre carele roagă-l să se mântuiască sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Cu dreapta cea arzătoare să se bată fețele dracilor, iară inimile credincioşilor să salte şi cetele celor fără de trupuri luminat să se veselească.

Lumineză-se adunarea cea aleasă, şi purtătoare de lumină a celor întâiu născuți, văzând semnele de biruință ale nevoințelor tale celor bune, şi darurile şi biruințele pătimirilor tale.

Slavă..

Sculați-vă acum zugravii cei buni şi înfrumsețați chipul Mucenicului cu meşteşugurile voastre cele bune, închipuind întru dânsul aieve, pre puitorul de nevoințe.

Şi acum, a Născătoarei:

Veselească-se de tine Maica lui Dumnezeu cu totul fără prihană, strămoaşa, slobodă fiind cu naşterea ta de blestemul cel de demult, şi de osânda cea amară a morții.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi-„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în chit „rugându-se: Scoate-mă din „stricăciune, Iisuse Împărate al „puterilor".

CONDACUL mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai prea minunate, tăriei ardere de tot, tămâie cu bun miros, şi pre sineți te-ai adus jertfă lui Hristos, şi cununa cinstei ai primit, Varlaame pătimitorule, roagă-te pentru noi pururea.

Alt CONDAC al proorocului, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cu dumnezeeasca lumină strălucindu-ți mintea, prin vedere arătată ai vestit cele viitoare, Avdie de Dumnezeu primite, prooroc mare al Darului făcându-te însuți lui Dumnezeu, şi rugându-te neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Spus-ai Hristoase prin înțelepții prooroci, negrăită slava ta, arătându-ne nouă Cuvântul tău prin Duhul. Precum marele şi înaltul grăitor Avdie te strigà pre tine în lume Dumnezeul tuturor, pentru carele şi ziceà: Cel ce pre toate le împlineşte,

acesta vine ca să mântuiască, şi să ridice fiinţa oamenilor ca un iubitor de oameni. Căci cel ce ai fost, eşti Domnul, pre carele acest Prooroc îl însemnà, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună în 19 zile, pomenirea sfântului prooroc Avdie.

Stih: Ar fi spus încă iarăş ceva viitor Avdie,
De nu ar fi avut sfârşitul oarecum spre sfială.
Intru a nouăsprezecea zi s'a sfârşit viaţa lui Avdie.

Acesta se tâlcueşte robul Domnului, ori mărturisit. Acesta era din pământul Sihem, din ţarina lui Vitaharam, fiind mai 'nainte de naşterea lui Hristos cu opt sute de ani, el slujà mai întâiu împăratului Samariei Ahaav, şi după aceasta lui Ohozia. Când a trimis Ohozia către sfântul şi marele prooroc Ilie pre doi căpitani cu câte cinci zeci de oameni, să-i zică să se pogoare din munte să meargă la el, cari prin rugăciunea Proorocului arseră împreună cu cetele lor cu tot, fiindcă a căzut foc din Cer şi i-a mistuit. Deci atuncea a trimis al treilea rând, la acest prooroc Avdie, ca să-l cheme, şi să i-l aducă înainte, că acesta este al treilea căpitan preste cinzeci de oameni, pre carele nu l-a stricat Ilie. Carele mergând la Proorocul a căzut la picioarele lui, şi s'a rugat să nu-l arză, ci să se pogoare şi să meargă la împăratul. Pre care acesta o a şi făcut Proorocul lui Dumnezeu, precum de aceasta se pomeneşte la capul întâiu al cărţii a patra a Impăraţilor. Şi de atunci şi în urmă părăsind pre împăratul, a urmat proorocului Ilie de-i slujà, şi făcându-se ucenic lui, şi proorocind multe, murì, şi se îngropă în mormântul părinţilor săi.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Varlaam.

Stih: Varlaam împreună cu tămâierea focul suferind,
S'a arătat Domnului tămâie bine mirositoare fiind.

Acest sfânt mucenic Varlaam era din Antiohia Siriei, bătrân fiind cu vârsta şi fiindcă mărturisea pre Hristos, a stătut înaintea stăpânitorului Antiohiei, şi neînduplecându-se a jertfì la idoli, s'a bătut cu vine de bou; după aceia i s'a dezrădăcinat unghiile. Apoi aducându-se la un jertfelnic idolesc, a poruncit ca să-i deschiză cu sila mâna cea dreaptă a lui, şi i-a pus în ea cărbuni aprinşi şi tămâie, căci socoteà stăpânitorul, că nu va puteà suferi, ci va aruncà cărbunii împreună cu tămâia deasupra jertfelnicului idolilor, şi prin aceasta să se arate, că a adus jertă la idoli. Iară pătimitorul lui Hristos a stătut cu mare bărbăţie neschimbat şi neturburat, fără a-şi mişca mâna cea dreaptă a sa. Care cu adevărat s'a arătat mai puternică decât arama şi fierul, până când focul i-a mâncat toată carnea mânei cei drepte a lui, şi spărgându-i se aceea, a căzut focul singur pre pământ; căci a ales mai întâiu viteazul nevoitor al adevărului cu cuget bărbătesc şi întărit, ca mai bine să-i arză mâna lui, fără a o mişca cât de puţin, decât să se arate păgânilor cum că a adus tămâie şi jertfă dracilor. Péntru aceasta şi în munca aceasta şi-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu, luând dela dânsul cununa mărturisirii. Deci pre viteazul acesta nevoitor, l-a cinstit cu cuvinte de laudă ritoriceşti, atât marele Vasile cât şi dumnezeescul Hrisostom.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Azi, făcătorul de minuni.

Stih: Mucenicul Azi, către sabie cu osârdie a alergat,
Ca un cerb oarecarele de apă fiind însetat.

Acesta erà pe vremea împăratului Diocliţian, în anii două sute optzeci şi nouă, trăgându-se din satul Isaurilor, ostaş cu meşteşugul. Deci lăsând viaţa ostăşască, petrecea prin pustietăţi, întru care aflându-se, făceà multe vindecări şi minuni, iară de oarecarii vânători fu pârît. Deci aducându-se faţă la Diocliţian şi credinţa lui Hristos mărturisind, a fost dat la eparhul Achilin împreună cu o sută cincizeci de ostaşi. Cari trimişi fiind ca să pearză pre sfântul, au crezut şi ei întru Hristos. Prin

minunea ce a făcut sfântul în acea călătorie; căci în vremea ce ostașii erau însetați, a scos apă și i-a adăpat în loc fără de apă. Deci eparhul primind pre sfinți în mâinile sale, i-a dus la un loc și a pedepsit pre sfântul Azi cu multe rane și munci, ca doară văzând ceilalți să se teamă, apoi l-au spânzurat pre el pe o roată și sub el a aprins un foc mare. Deci fiindcă văpaia s'a stins și sfântul a rămas nevătămat; pentru aceasta femeea eparhului și fiica lui au crezut în Hristos; atuncea eparhul a poruncit, mai întâiu să se taie capetele acelor o sută și cincizeci de ostași și a femeei și a ficei sale, iară mai în urmă a poruncit să bată pre sfântul cumplit și să-i taie și lui capul. Și așa fericiții pătimitori ai lui Hristos, au luat cu toți cununa cea neveștejită a mărturisirii.

Intru această zi, sfinții o sută cincizeci de ostași de sabie s'au săvârșit.

Stih: Intreitei cincizecimi, Hristoase, ce pentru tine a fost tăiată,
Răsplătește-le cu cincizecimea cununilor întreită.

Intru această zi, sfintele femei, soția și fiica eparhului prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Lăsând pre Achilin femeea cu a sa fică,
A aflat pre Mirele Hristos prin sabie fiind tăiată.

Intru această zi sfinții doisprezece ostași, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Douăsprezecimea oștenilor zice Împăratului a toate,
Astăzi mă ostășesc ție prin sabie cu scumpătate.

Intru această zi sfântul mucenic Agapie de fiare rumpându-se s'a săvârșit.

Stih: De și m'am spintecat de fiare, eu Agapie,
Neclătit sunt întru credința ta, Cuvinte.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Iliodor cel din Maghido a Pamfiliei.

Stih: Iliodor văzând pre Soarele Hristos,
S'a arătat de întunerecul muncilor mai sus.

Pe vremea împărăției lui Aurelian în Roma domnind Aetie în Maghido cetatea Pamfiliei, în anii două sute șaptezeci și doi; fericitul acesta Iliodor aflându-se întru aceastaș cetate și pre Hristos propoveduindu-l cu îndrăzneală, a fost pârât la ighemonul. Deci stând față înaintea lui, și auzind multe măguliri, și fiindcă nu s'a plecat a jertfi idolilor, a fost spânzurat și strujit și ars cu făclii aprinse; a căror iuțimea de munci străbătând pe sfântul la inimă, zicea: Doamne Iisuse Hristoase ajută-mi. Și îndată a venit glas din Cer, zicând: Nu te teme căci eu cu tine sunt. Pre acest glas auzindu-l acei ce țineau făcliile, către acestea văzând încă și patru îngeri, cari îi opreau pre ei de a munci pre sfântul, au crezut în Domnul, iară pre ighemonul l-au înfruntat și l-au rușinat. Pentru aceasta fiind aruncați în mare, au luat dela Domnul cununile muceniei.

Atuncea poruncind ighemonul să arză un bou de aramă, și înlăuntrul lui să bage pre Mucenicul lui Hristos. Deci dupăce l-au băgat pre el într'însul și a făcut rugăciune sfântul, o minune! Boul ce scânteia, s'a văzut îndată rece și Mucenicul cânta înlăuntrul lui. Deci ighemonul auzind pre sfântul că cântă, s'a spăimântat, și apropiindu-se acolo și cunoscând, că boul cel cu puțin mai 'nainte foarte arzător, de odată s'a prefăcut în foarte rece, a zis către sfântul: O cap necuvios, vrăjile tale și acest foc l-au biruit. Iară sfântul i-a răspuns. Vrăjile mele sunt Hristosul meu. Ci dă-mi vreme de trei zile, ca să socotesc ce trebuesc să fac. Deci învoindu-se a intrat pre ascuns în capiștea ce se numia Panteon, fiindcă acolo erau toți idolii dumnezeilor, și făcând întru aceasta rugăciune sfântul, îndată s'a făcut cutremur, și din acel cutremur, au căzut jos toți idolii și s'au zdrobit. Aceasta aflând-o ighemonul, a adus pre Mucenicul față la divanul său, și umplându-se de mânie, a poruncit să spânzure pre sfântul și să i se bată în capul lui cuie de fier înfocate. Și fiindcă simția Mucenicul lui Hristos iuțeala acestei dureri, iarăș a chemat ajutorul lui Dumnezeu, și prin chemare a luat ușurință de covârșitoare durere. Deci văzând ighemonul că nu se biruește sfântul de munci, a poruncit ca legat cu lanțuri grele să-l ducă pre el la cetatea Atalenilor. Și dupăce l-au dus acolo, iarăș l-au întors înapoi, și iarăș a stătut față la divanul său.

Deci multe vorbindu-i ca să jertfească idolilor, și văzându-l neînduplecat, a poruncit ca să bage în cele patru deschizături ale lemnului celui de muncă mâinile și picioarele Mucenicului. Apoi arzând în foc o tigae, l-a băgat într'însa; iară sfântul stând în mijlocul tigăei își făceà rugăciunea. Și nu numai aceasta, ci încă și pre cei ce erau împrejur, îi îndemna să intre în tigae, încredințându-i că vor rămânea nevătămați de foc. Pentru aceasta crezând cuvintelor lui au intrat mulți dintr'înșii, cari rămâind nevătămați precum zicea sfântul, au crezut în Domnul nostru Iisus Hristos, zicând: Cu adevărat mare este Dumnezeul creștinilor. Acestea dupăce le-a văzut ighemonul, s'a temut, ca nu cumva cei ce au crezut, să răpească pre sfântul din mâinile lui. Drept aceea a poruncit ca să-l ducă pre el iarăși la Maghido, carele pre cale făcea rugăciune și cântà. Și dupăce a ajuns în cetate, iarăș a fost înfățișat la întrebare. Și dupăce a vorbit multe, și nu s'a înduplecat sfântul să jertfească idolilor, a poruncit ighemonul Aetie, să i se tae limba și spânzurându-l să fie bătut două ceasuri; după aceasta a pus pre dânsul frâu, și-l trăgea afară din cetate ca să-l omoare. Și făcând sfântul semn cu mâna, către cei ce-l trăgeau, ca să-i dea lui puțină vreme de rugăciune, a stătut la rugăciune, și plinindu-și rugăciunea i s'a tăiat capul și așà a luat fericitul cununa mărturisirii.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Antim, Talaleu, Christofor și Eufimia și cu fiii lor și sfântul Panharie.

Stih: Primește Hristoase Dumnezeule cinci nevoitori,
Și dă răsplătiri nevoitorilor cinci cununi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu„foc, pre tinerii cei cuvân„tători de cântare i-ai „mântuit; bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri".

Mai pre sus de fire este cu adevărat mărirea proorocilor tăi; bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Invrednicindu-te a locuì cu Dumnezeu, cânți: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Prin proorocii tăi arăți Darul cel dumnezeesc; bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Fiind mântuiți cu nașterea ta, Fecioară, cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Nu ne rușinà pre noi...

Cu ceata mucenicilor, ca un mucenic nebiruit te-ai învrednicit a strigà cu glas mare lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu făclii luminate ai intrat în dumnezeeasca cămară de mire, mare Mucenice, strigând lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Având dreaptă mai tare decât focul, stând deadreapta Stăpânului tău strigi: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind mântuiţi cu prea curată naşterea ta, te lăudăm credincioşii neîncetat, strigând: Bine este cuvântat Preacurată rodul pântecelui tău.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a născut din „Tatăl mai 'nainte de veci „Fiul şi Dumnezeu şi în a„nii cei mai de pre urmă, din „Fecioară Maică s'a întrupat: „Preoţi lăudaţi-l, noroade prea „înălţaţi-l întru toţi vecii."

Luminându-se dela Dumnezeu proorocii, proorocesc cunoştinţa celor viitoare, strigând cu cuget dumnezeesc: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Ca un luminător prea mare, ai luminat prea fericite celor dintru întuneric, luminându-te Avdie cu dumnezeeştile străluciri, strigând: Noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Dupre dumnezeeasca fiinţă cela ce eşti de o fiinţă cu Părintele tău, cu noi de un neam te-ai arătat, din trup de Maică neispitită de bărbat născându-te. Pentru aceasta te lăudăm, şi te prea înălţăm Hristoase în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce a păzit...

Toată întrarmarea vrăjmaşului o ai surpat Varlaame vrednicule de minune, şi ai ars toată înşelăciunea idolească, strigând: Pre tine te pre înălţăm Hrisoase în veci.

Fiind împodobit cu bună cuviinţă, stai înaintea lui Hristos pătimitorule pururea pomenite, purtând porfiră văpsită cu sângele mucenicesc şi slăvind pre stăpânul în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind înfierbântat cu focul bunei credinţe, ca pre nişte spini ai ars toate nălucirile cele drăceşti, strigând: Lăudaţi, şi prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce bine te cuvintează cu credinţă, se binecuvintează de Domnul, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Că ai născut pre Stăpânul cel ce binecuvintează zidirea, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu cel ce a „mântuit în cuptorul cel cu foc „în Vavilon pre tinerii evreeşti, „preoţi bine-l cuvântaţi, noroa„de îl prea înălţaţi pre el în „veci."

Peasna 9, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumne-„zeu, cea mai pre sus de „minte și de cuvânt, care „ai născut negrăit sub ani pre „cel fără de ani; credincioșii „cu un gând te mărim".

Fiind împodobit cu cuvânt dumnezeesc și cu faptă, te-ai înălțat cu Duhul, Avdie dumnezeescule, și te-ai învrednicit a vedeà cele viitoare.

Sălășluit fiind unde sunt cetele proorocilor și luminările sfinților, roagă pre Domnul să se mântuiască cei ce te laudă pre tine cu credință.

Cu totul fiind dat lui Dumnezeu, curat ai vorbit dumnezeeștile arătări, de care și acum te îndestulezi prea fericite.

A Născătoarei:

Pre tine sfeșnicul luminii te lăudăm, Curată, care ai primit pre Cuvântul întrupat, și lespede Darului științu-te te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Hotarul laudelor se biruește de mărimea nevoințelor tale. Numai Stăpânul Hristos știe a te mări cu dumnezeească luminare. Pre carele roagă-l neîncetat; pentru cei ce te laudă cu credință.

Cu totul pre sineți te-ai adus jertfă vie Domnului, cu totul te-ai arătat împreună moștenitor împărăției lui și părtaș, și cu dânsul împreună împărățești acum, veselindu-te pururea pomenite.

Slavă...

Pentru dragostea ta, Mântuitorule, împrotivindu-se dumnezeescul mucenic până la sânge, și până la moarte, cu sabie și cu foc, și cu munci a primit dela tine nemurire, îndulcindu-se, iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

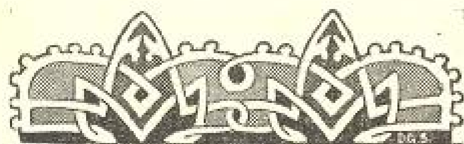
Pre tine folositoarea lumii, și Maică lui Dumnezeu Fecioară, bucurându-mă te pun înainte apărătoare a toată viața mea, și a sufletului meu. Că tu ceea ce ai născut pre Dumnezeu, poți a mântui pre cei ce te laudă.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat, Fecioară, s'a tăiat, adu-„nând firile cele osebite. Pen-„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine, Născătoare de Dumne-„nezeu te mărim".

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 20 DE ZILE.

Inainte prăznuirea intrării în Biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu; și cuviosul părintele nostru Grigorie Decapolitul. Și cel dintru sfinți părintele nostru Proclu, Arhiepiscopul Constantinopolei.

(VEZI) Pentru hramul sfântului Grigorie și pentru cinstea sfintelor lui moaște, ce se află la sfânta monastire Bistrița. Și pentru cei ce vor aveà evlavie ca să-l prăznuiască numai pre sfântul i s'a așezat slujba și cu priveghere, după această slujbă.

La Doamne strigat-am. Stihirile pe 6 ale inainte prăznuirii 3 și ale sfântului Grigorie 3.

Stihirile înainte prăznuirii, glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Făclii purtând fecioare pre pururea Fecioara luminat petrecându-o, proorocesc adevărat cu Duhul, ceea ce va să fie. Că Născătoarea de Dumnezeu, fiind Biserica lui Dumnezeu, în Biserică cu strălucire feciorească, pruncă fiind se aduce.

Dupre făgăduința cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu și rodul cel lăudat, s'a arătat lumii cu adevărat, ca cea mai înaltă decât toți, care cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, plinind rugăciunea celor ce o au născut, fiind păzită cu dumnezeescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită, Fecioară, cu credință în Biserica Domnului, ai născut lumii pre Cuvântul vieții: căruia ca o Biserică aleasă și cu totul fără de prihană, mai'nainte te-ai logodit prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu și Tatălui.

Alte stihiri ale sfântului Grigorie, glas și Podobie aceeaș:

In cereștile locașuri, cu veselie locuind și cu îngerii, Părinte, cu îndrăzneală stând înaintea scaunului Domnului, celor ce săvârșesc pre pământ pomenirea ta iertare de greșeli și de patimi, ca să le dăruiască, roagă-te.

Cu secerea rugăciunilor, Părinte Grigorie, spinii patimilor tăindu-i și arând cu plugul înfrânării pământul cel sufletesc, ai semănat într'nsul semințele bunei credințe. Prin care ne crești nouă, roduri de tămăduiri.

Vas primitor de fapte bune pre tine te numim, Cuvioase, ca pre un iubitor de liniște și lucrător de priveghere și stâlp înfrânării și de rugăciune locaș nestricat și vistierie de minuni; și rugător pentru cei ce te cinstesc pre tine, Grigorie.

Slavă şi acum, a înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu, în Biserica Domnului se aduce şi Zaharia o primeşte pre dânsa. Astăzi sfintele sfinţilor se bucură şi ceata îngerilor cu taină prăznueşte. Cu cari şi noi prăznuid astăzi, împreună cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

(VEZI) Dacă este Vineri seara, Slavă, a înainte prăznuirii, Şi acum, Dogmatica glasului.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Sfântului Proclu, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Cu luminarea dogmelor şi cu strălucirea vieţii, cu bună credinţă ai împodobit Arhieria, Procle pururea pomenite şi Bisericii stâlp te-ai arătat cu adevărat, luminând pre toţi cu cuvintele tale. Pentru aceasta pre tine te fericim şi cu psalmi şi cu cântări, prăznuim sfântă şi prea cinstită pomenirea ta.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui...

Luminat ai învăţat şi cu dumnezeească înţelepciune ai propoveduit pre Născătoarea de Dumnezeu, Fecioară prea curată, care a născut pre Ziditorul cel mai'nainte de veci şi Stăpânul, Fiul şi Cuvântul Tatălui carele în vremile cele mai de apoi şi om s'a făcut pentru noi de bună voie şi nu s'a schimbat cu firea. Şi pre Nestorie păgânul şi prea nebunul, l-ai ruşinat.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcă întru dreptate şi cuvioşii tăi cu bucurie se vor bucură.

Apele cele ca aurul luminoase, ale înţelepţitului de Dumnezeu propoveduitorului; le-ai luat pururea pomenite, al căruia şi moştenitor bunei cinstiri şi scaunului te-ai arătat, întărind cu învăţăturile adevărului turma lui Hristos şi sfintele şi prea cinstitele lui moaşte, ca o podoabă prea frumoasă Bisericii le-ai dat.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Veniţi toţi credincioşii, pre ceea ce una este fără de prihană să o lăudăm pre cea mai 'nainte propoveduită de proroci şi în Biserică adusă, care mai 'nainte de-veci a fost rânduită a fi Maică şi în anii cei mai de pre urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne, pentru rugăciunile ei pacea ta dăne-o nouă şi mare milă.

Troparul sfinţilor, glasul al 4-lea.

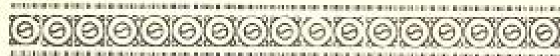
Dumnezeul părinţilor noştri...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Slavă şi Acum gl. 4

Bucurie mai 'nainte ne încredinţează nouă astăzi Anna rod protivnic întristării odrăslind, pre una pururea Fecioară. Pre care o şi aduce rugăciunile plinindu-şi astăzi bucurându-se, în Biserica Domnului, ca pre ceea ce este Biserica cuvântului lui Dumnezeu şi Maică curată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul., Troparul înainte prăznuirii de 2 ori. Slavă, al sfinţilor, Şi acum, al înainte prăznuirii.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 'al4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cele din 'naintea uşilor Bisericii şi sfintele sfinţilor, arătat astăzi Zaharia, luminat împodobindu-le, bine le găteşte. Că va să intre Fecioara în lăuntrul acestora, care s'a gătit spre sălăşluirea lui Dumnezeu, a căreia dumnezeească intrare mai 'nainte o prăznuim.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Lăcaşul lui Dumnezeu, cămara cea de mult preţ, în Biserica lui Dumnezeu, cu făclii strălucită, şi cu bucurie mai 'nainte vine să intre. Şi se bucură de aceasta Zaharia, văzând arătat ceata sfinţilor prooroci, petrecându-o pre aceasta, şi se veseleşte, şi înainte prăznuind cântă, zicând: Bucurie mai înainte vesteşte, intrarea ta, Fecioară Maică nenuntită.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

Psalm 50.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 6 şi ale sfinţilor 2 pe 8.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al căruia acrostihul la Greci este dupre alfa vita.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi „se va umpleà de Duhul, „şi cuvânt voiu răspunde „Împărătesei Maicii, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà intrarea ei, bucurân„du-mă".

Intru sfintele sfinţilor cea prea sfântă şi fără de prihană a locuì înainte merge, ca să fie Biserică sfinţită lui Dumnezeu celui prea sfânt, şi înaintea ei merg tinerele fecioare.

Sfatul cel mai 'nainte de veci, al Dumnezeului nostru celui mai 'nainte de veci, s'a plinit, mai 'nainte mergând tu a te hrănì întru sfânta sfintelor, spre lăcaşul Cuvântului, Fecioară cu totul fără prihană.

Dumnezeeştii tăi părinţi, pre tine ceea ce erai să fii Născătoare de Dumnezeu, te-au pus să te

hrănești în sfânta sfintelor, rugăciunea, cu care s'au rugat, plinindu-o Preacurată.

Dă putere, Stăpână, neputinței inimii mele, și o întărește, că se clătește de patimi, ca cu credință și cu dragoste să te fericesc, pre tine cea pururea fericită, și cu totul fără prihană.

Alt CANON, al sfântului Grigorie.

Facerea de Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă...

Smeritul meu suflet cel omorît cu dulcețile trupului, cu rugăciunile tale înviează-l, părinte Grigorie. Că viață neîmbătrânitoare acum ai luat, omorându-ți mădulările cele de pre pământ, Cuvioase, cu pustniceștile nevoințe.

Infrînându-ți dulcețile trupului cu vitejia minții, din vârsta pruncieі te-ai făcut Părinte organ Duhului. Ale aceluia lucrări arătat în lăuntru luându-le, și cu chip dumnezeesc cunoscându-te.

Cu iubirea dumnezeească poftele trupului ai veștejit, și ție însuți fericite ți-ai logodit soție curăția, din care s'a născut ție fii, toate bunătățile pururea pomenite, care te-au făcut fiu lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

Ceea ce ești scară cerească, care ajungi dela pământ la Cer, prin care Cuvântul lui Dumnezeu cu oamenii a vorbit, binecuvântată Preacurată, minune nespusă, vedere cu mintea necuprinsă, mântuește pre cei ce scapă la tine.

Alt CANON al sfântului Proclu.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Prin lucrare și prin cuvânt adevărat, cu înțelegătorii îngeri fiind de un chip, de Dumnezeu primite, și împreună cu dânșii înaintea scaunului cinstitei Treimi stând, Procle, roagă-te să ne mântuiască pre noi.

Urmelor lui Gură de aur urmând înțelepte Părinte pururea pomenite, a aceluia cinstită și dumnezeeasca îmbrăcăminte a preoției, ca o moștenire părintească ai luat dupre vrednicie, minunate.

Slavă...

De demult Isaia a strigat cu Duhul, cum că Dumnezeu era să vie pre pământ; iar Nestorie cu minte vătămată a hulit întruparea, carele de tine de trei ori fericite prin sinod s'a condamnat.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cuvinte de Dumnezeu în-

suflate, înfricoşată întruparea cea din Fecioară a Cuvântului Dumnezeului nostru, o ai luminat, Procle, şi Născătoare de Dumnezeu pre aceasta o ai propoveduit, învăţăturilor celor prea înţelepte ale Apostolilor urmând.

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi, Născă„toare de Dumnezeu, „ceea ce eşti izvor viu şi „îndestulat, cari s'au împreunat „ceată duhovnicească întăre„şte-i şi întru dumnezeească in„trarea ta, cununilor slavei în„vredniceşte-i".

Incepând fecioare a merge înaintea Fecioarei, făclii ţiind luminat ceea ce erà să fie a însemnat. Că dintr'însa erà să se nască luminarea cunoştinţei, care a deslegat întunecacarea înşelăciunii.

Râvnid de demult cu dumnezeesc gând Anna, rugăciune a plinit şi te-a pus întru cea sfântă, pre tine ceea ce eşti cu totul fără prihană, care erà să aibi zemislire prea sfântă şi naştere.

Soarele şi-a tins, razele, văzând pre norul luminii tins cu voia lui Dumnezeu, înlăuntru în sfânta sfintelor, din carele erà să plouă iertare celor înţeleniţi cu greşelile.

Indumnezeeşte-mă, Dumnezeu, cel ce s'a sălăşluit întru tine pentru îndurarea, prea cinstită curată, pre mine cel furat prin mâncare mai 'nainte de înşelăciunea şarpelui. Şi în locul stricăciunii, iarăşi desfătare nestricăcioasă îmi dărueşte.

Alt Canon, Irmos:
Doamne cela ce ai făcut...

In numele faptelor bune alergând, Cuvioase, în norul privirii la cele de sus ai intrat şi ai cunoscut pre cât ai putut cuprinde, pre cel necuprins cu firea, plin de lumină fiind Părinte.

Cel ce s'a născut în peşteră pentru mântuirea omenească de demult, pre tine cel ce ai locuit în peşteră prea fericite cu lumină cerească te-a luminat, ca pre Pavel luminos arătându-te, părinte Grigorie.

Uşa cea cerească, Preacurată Maica lui Hristos, ţie celui încunjurat de asuprelele drăceşti, Părinte, ţi-a dat aripi şi puternic cu tărie te-a făcut asupra lor cu Darul său.

A Născătoarei:

Bucură-te ceea ce una ai născut pre Domnul tuturor.

Bucură-te ceeace ai solit viaţă oamenilor. Bucură-te munte umbrit şi netăiat. Intărirea credincioşilor, bucură-te ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Insuţi cela ce ştii neputinţa...

Lumină din lumină prin dumnezeească vedenie prea fericite luând, Bisericii lumină ai fost; pentru aceasta ţi-a răsărit şi dumnezeească lumină cu înţelegere, precum este scris. Cu care fiind strălucit, luminezi pre cei ce laudă pomenirea ta Procle.

Trâmbiţând cu tunetul dogmelor, ca zidurile Ierihonului ai surpat toate îndrăznelile eresurilor şi oştirile. Şi semne de biruinţă ai ridicat, propoveduind luminat întruparea lui Dumnezeu cea din Fecioară.

Slavă...

De izvorul înţelepciunii lipindu-ţi gura ta de Dumnezeu primite şi dumnezeieştile ape ale înţelepciunii cei duhovniceşti luând Procle, ai înnecat rîurile cele turburi prea fericite, adecă învăţăturile lui Nestorie, cele fără de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce unul născut din Tatăl sus negrăit se cunoaşte, unul născut din tine jos Preacurată mai pre sus de cuvânt şi de pricepere s'a născut şi a îndumnezeit pre om prin tine cea cu totul fără de prihană, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care nu ştii de nuntă.

Irmosul:

Insu-ţi cela ce ştii neputinţa „fiinţei omeneşti şi dupre milos- „tivire te-ai închipuit într'însa, „încinge-mă cu putere de sus, „ca să strig ţie: Sfântă este Bi- „serica cea însufleţită, a slavei „tale cei nepovestite, iubitorule „de oameni".

CONDACUL sfântului Grigorie, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Soare luminos pre tine Biserica te cunoaşte, carele cu podoabele faptelor bune şi cu razele tămăduirilor pre toţi luminezi, a lui Hristos slugă. Pentru aceasta prăznuim dumnezeească pomenirea ta, şi cinstim nevoinţele tale prea fericite părinte, înţelepte Grigorie.

Alt CONDAC al sfântului Proclu, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Dupre vrednicie astăzi, prăznueşte cea mai cinstită decât toate cetăţile cu adevărat, cinstită mutarea ta Părinte al părinţilor, prea fericite Procle înţelepte.

Sedealna sfântului Grigorie, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină pre noi...

Cu dumnezeească strălucire

fiind luminat, ai izgonit întunerecul patimilor celor de suflet păgubitoare, Grigorie pururea pomenite. Inălţându-te spre înălţimea nepătimirii cea prea curată; ai revărsat cu strălucire raze de tămăduiri, sălăşluindu-te întru lumina cea neapusă, a mpărăţii lui Hristos.

Slavă, altă Sedealnă a sfântului Proclu, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi..

Întru înălţimea Bisericii, Domnul te-a pus ca pre o stea luminoasă, luminând pre cei ce cântă: Procle lauda părinţilor pururea pomenite.

Şi acum, a înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Pre cinstita intrarea Fecioarei, astăzi mai 'nainte prăznuindu-o luminat credincioşii, cu cântări de Dumnezeu grăitoare, pre dânsa să o lăudăm neîncetat, ca pre ceea ce este cu totul fără prihană.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neur-
„mat, al celui prea înalt,
„al întrupării tale cei din
„Fecioară, proorocul Avvacum
„înţelegându-l, a strigat: Slavă
„puterii tale Doamne."

Sfinţite limbi mai 'nainte te-au vestit, Curată, că erà să fii locaş firei cei neîncăpute. Pentru aceasta pre tine cetele fecioarelor te-au petrecut la cele sfinte, făclii purtând.

Laudă a dobândit Ioachim cu Anna, mergând, şi ducându-te pre tine în sfânta Biserică cu veselie; ceea ce eşti Biserica lui Dumnezeu prea sfântă, preacurată Stăpână, cu totul fără prihană.

Dezleagă-se osândirea strămoşilor, că iată a înflorit viţa care ne-a rodit nouă strugurul cel nestricat, cel ce aduce vin de veselie marginilor.

Pre tine una cea cu totul fără prihană, Cuvântul Ziditorul aflându-te, s'a sălăşluit în pântecele tău, lucrând a noastră mântuire cu Darul, Preacurată, pentru mila cea negrăită.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Cela ce pentru noi streină pogorâre a avut, strein fiind pentru bunătatea, pre tine strein pentru dânsul, din moştenire văzându-te te-a priimit Grigorie, şi dumnezeesc moştenitor al împărăţiei sale, strălucit cu bunătăţi te-a făcut.

Pentru Hristos cel ce a pruncit pentru noi, şi a fost prunc, Cuvioase, la şcoala pruncilor te-ai dat pre tine, însuţi prunc cu răutatea făcându-te, de

cii. Streine și prea slăvite sunt ale tale, care covârșesc cuvântul și cugetul, Preacurată.

Pre tine toată te-a sfințit prea sfântul Duh, ceea ce ai petrecut înlăuntrul Bisericii, și te-ai hrănit cu hrană cerească, Mireasa Tatălui cea prea frumoasă. Pentru aceasta ai fost și Cuvântului Născătoare.

Spre tine toată nădejdea mea Fecioară puindu-o, la îndurările tale alerg. Vătămării diavolești arată neîmpărtășit sufletul meu cel căzut, și slăbit de înecările desfătărilor.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m-ai lepădat...

Cu lucrarea Cuvântului viță aducătoare de roadă te-ai arătat, Cuvioase, care aduce struguri de fapte bune, copți și prea mari, cari izvorăsc din sine vin duhovnicesc de mântuire, Părinte, carele veselește inimile credincioșilor.

Roma cea strălucită, Părinte, dela răsărit primindu-te pre tine luminător neapus prin credință, s'a luminat cu cinstitele darurile tale. Că pre Hristos ai avut în suflet ca o lumină, luminând pre cei ce te văd pre tine, Părinte.

Pre șarpele ce se târà și păzeà călcâiul tău, Grigorie, cu dumnezeească priveghere în căile vieții umblând, ca o slugă a lui Dumnezeu, ca un lucrător al poruncilor lui, l-ai omorît cu puterea Duhului.

A Născătoarei:

Folositoarea lumii Maică pururea Fecioară, tu mă chiverniseşte, și mă povățuește la calea cea dreaptă, și ocârmuește la cărările dreptății gândul meu, umbletele sufletului meu îndreptându-le.

Alt Canon, Irmos:

Luminează-ne pre noi...

Purtător de lumină ca un sfeșnic prea fericite făcându-te, sfintei Biserici te-ai arătat apărător și luminat ai arătat, cea din sfânta Fecioară a lui Dumnezeu naștere neschimbată, slăvite Procle.

Intruparea cea slăvită a lui Dumnezeu din Fecioară, puindu-o în praștia dogmelor, ai surpat mintea cea îndrăzneață a lui Nestorie, ca și de demult dumnezeescul David pre Goliat cel de altă seminție.

Slavă...

De învățăturile lui Pavel fiind plin, și a lui vedere văzând prea mărite, Eliseu al doilea te-ai arătat, cu ungere dumnezeească a preoției fiind uns în taină.

Şi acum, a Născătoarei:

Nici turburare, nici amestecare, în pântecele Fecioarei n'a luat Dumnezeu cu trup ieşind; ci cel ce a fost a rămas, Dumnezeu şi om fără schimbare, cu lucrările arătându-se.

Peasna 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu „săvârşind acest praznic „dumnezeesc şi cu totul „cinstit al Maicii lui Dumnezeu, „veniţi să plesnim cu mâinile „slăvind pre Hristos, cel ce s'a „născut dintru dânsa".

Întărindu-se cu dumnezeescul Dar dumnezeeştii părinţi ai Fecioarei, pre aceasta ca pre o porumbiţă fără prihană, întru cele sfinte a se hrănì cu dragoste o a pus.

Inaintea ta ceea ce erai să primeşti lumina, ceea ce iese din lumină, luminări aprinzând fecioare cinstite, au mers cu chip luminat la dumnezeeasca Biserică dănţuind.

Polata cea plină de mărire, mare glăsuirea proorocilor, scaunul cel sfânt, în lăuntru în cele sfinte se pune, Impăratului tuturor gătită fiind.

Laud Fecioară zemislirea ta, laud naşterea ta cea negrăită, laud acoperământul tău, prin care scap de toată vătămarea, la limanul tău alergând.

Alt Canon, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Cu voinţa cea spre Dumnezeu fiind îndumnezeit prea sfinţite, prin vedeniile cele de taină şi dumnezeeştile străluciri, ca un prooroc îndumnezeit, ca o slugă a lui Dumnezeu, te-ai învrednicit dumnezeescului Dar.

Cu linişte viaţa ta săvârşindu-ţi, Grigorie, decât valurile lumeşti mai pre sus te-ai arătat, şi mai înalt decât patimile, şi a tot pământul strein şi nemernic.

Ca o oglindă curată cu dumnezeească rază te-ai îmbogăţit. Iară ca un vas sfinţit Biserica cea de sus ai împodobit, Grigorie, şi adunarea celor întâi născuţi o ai luminat.

A Născătoarei:

Marie curată, polata Impăratului, pre mine cel ce m'am făcut necurată peşteră tâlharilor, cu rugăciunile tale curăţindu-mă, celui ce s'a născut din tine, Biserică sfântă mă arată.

Alt Canon, Irmos:

Incunjuratu-ne-au pre noi...

La marele scaun suindu-te, Cuvioase, cu mai mari isprăvi l-ai împodobit pre acesta cu dumnezeească cuviinţă. Pentru

aceasta adunându-ne, te lăudăm pre tine Arhiereule, cu mare glas, Procle pururea pomenite.

Ca alt sicriu Bisericii lui Hristos, trupul prea fericitului Gură de aur l-ai dat, Procle cu ale tale învățături, și ai veselit adunările drept credincioșilor cu venirea lui.

Slavă...

Pre ajutătorii eresurilor, cei ce ca niște fiare încunjurau turma lui Hristos, i-ai gonit cu toiagul învățăturilor tale, Procle fericite, și la pășunea dreptei credințe turma ți-ai îndreptat.

Și acum, a Născătoarei:

Văzutu-te-ai covârșind pre Heruvimi de Dumnezeu dăruită Fecioară, că pre cel ce se poartă pre umerile lor, Preacurată, în brațele tale l-ai purtat. Pentru aceasta pre tine, Fecioară, pururea toți te mărim.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi a„dâncul cel de desubt, și nu „este mântuitor, socotitu-ne-am „ca oile de junghiere, mântuește „pre poporul tău Dumnezeul „nostru. Că tu ești tărie și în„dreptare celor neputincioși".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

De veselie astăzi lumea toată s'a umplut, întru bine vestit praznicul Născătoarei de Dumnezeu, strigând: Aceasta este cortul cel ceresc.

ICOS.

Făcătorul tuturor, Ziditorul și stăpânul, plecându-se pentru milostivirea cea negrăită și pentru singură iubirea sa de oameni, pre cel ce l-a alcătuit cu mâinile sale, văzându-l căzut s'a milostivit, și a-l ridicà pre dânsul bine a voit, prin zidire prea îndumnezeită, și cu smerenia sa ca un bun din fire și milostiv. Pentru aceasta pre Maria mijlocitoare a tainei lui o a luat, ca pre o Fecioară și Curată, din care firea noastră a purtat, precum bine a voit. Aceasta este cortul cel ceresc.

Intru această lună în 20 de zile, pomenirea prea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Grigorie Decapolitul.

Stih: Grigorie Darul lui Dumnezeu cel viu
Ingrădire este împrejurul tău.
Grigorie în douăzeci este chemat.
La cerul cel cu lungime și înalt.

Acest sfânt a fost din Isauria, născut și crescut într'una din cele zece cetăți, ce se chiamă Irinupol, fecior lui Serghie și Mariei, în vremile necredincioșilor luptători de icoane. Deci când a fost de opt ani s'a dat la carte, și învățând bine, se îndeletnicea pre la biserici. Iară dacă se făcù de vârstă, se găteau părinții să-l însoare; iară el fugind pre ascuns, și mai vârtos pentru eresul ce stăpâneà al luptătorilor de icoane, umblà din loc în loc sărutând pre cei ce mărturiseau pentru sfintele icoane, și strângând la sine dela aceia folosul sufletesc. Apoi supuindu-se pre sine la toată înfrânarea și aspra petrecere, s'a luptat cu multe ispite, și mai vârtos cu cele aduse

dela demoni; pentru care se și arată mare făcător de minuni. Acesta a mers și în Asia și Vizantia, dorind ca să mărturisească pentru sfintele icoane. Iară de acolo se duse la Roma, și încunjurând tot apusul, și spăimântând pre mulți cu semnele și cu minunile ce făceà, iarăș se întoarse la Vizantia; și de acolo se duse la muntele Olimpului. Deci suindu-se acolo, și topindu-se foarte, s'a bolnăvit de idropică, atât în cât numai dupre glas se cunoșteà la cei ce-l știau. Deci pogorându-se din munte se duse la Tesalonic, și de acolo viind iarăși la Vizantia, află pre Simeon mărturisitorul și purtătorul de Dumnezeu, închis în temniță pentru sfintele icoane. Și închinându-i-se lui, și rugându-l mult ca să se roage pentru el, cu pace s'a săvârșit. (Și sfintele moaște, ale acestui sfânt Grigorie, se află întregi în România la sfânta monastire Bistrița (jud. Vâlcea), care este făcută din temelie de răposatul Banul Barbu Craiovescul. Și carele cu multă cheltuială a adus aceste sfinte moaște la această sfântă monastire, unde se află și până astăzi făcător de minuni, precum și sfânta monastire de multe primejdii este ferită și pământul acesta multă folosință și ajutor are, și cine merge la sfântul cu smerenie, și cu credință, află folosință și tămăduire atât trupește cât și sufletește).

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Proclu arhiepiscopul Constantinopolei, carele a fost ucenic fericitului Ioan Hrisostomul, și moștenitor scaunului lui.

Stih: Locuința cerească Procle pre tine este avându-te,
In care împreună cu Hrisostomul ești bucurându-te.

Acest dintru sfinți părintele nostru Proclu, a fost pe vremea împărăției lui Teodosie cel mic, în anii patru sute opt. Deci fiindcă erà cucernic și îmbunătățit, s'a hirotonit episcop Chizicului de către sfântul Sisinie patriarhul Constantinopolei. Și mergând la Chizic nu s'a primit de către clericii eparhiei sale, căci aveà hirotonit pre altul cu numele Dalmat. Pentru aceasta s'a întors înapoi la Constantinopol rămâind fără de eparhie. Deci după ce a murit Maximian patriarhul Constantinopolei, carele se prăznuește la douăzeci și una ale lui Aprilie, în vremea care încă se află moaștele lui în altarul marei biserici, s'a ales acesta patriarh Constantinopolei. Și s'a suit în scaun, întru însăși ziua mântuitoarelor patimi a Domnului, adică în sfânta și marea Joi. Deci bine viețuind și patriarhind doisprezece ani și trei luni, cu pace s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pătimirea sfântului mucenic Dasie celui din Durostor.

Stih: Urmà a se nevoi și Dasie prin sabie
Și a află prin ea cununa nevoinței.

Acest sfânt a fost pe vremea lui Maximian în anii două sute nouăzeci și opt, aflându-se în cetatea Durostor, care se află aproape de rîul Dunării. Deci în această cetate erà obiceiu să săvârșască elinii în tot anul, serbarea spurcatului dumnezeului lor Cron. Iară mai 'nainte cu treizeci de zile de spurcata aceasta serbare, alegeà un ostaș tânăr și frumos cu fața, și-l găteà spre jertfă. Pre carele mai întâiu îl îmbrăcà împărătește, apoi îl îndemnà ca să'și facă el mai întâiu orice poftă a sa, și apoi îl junghià preste jertfelnicul lui Cron. Deci fiindcă a venit rândul să se jertfească și ostașul acesta Dasie, pentru aceasta ostașii cei împreună cu dânsul încunjurându-l, îl sileau ca să-și împlinească orice poftă a sa. Iară Dasie și-a pus în minte un gând foarte bun și înțelept, și a zis către ei: Fiindcă este să mor, mai bine îmi este să mor pentru Hristos ca un creștin. Deci înfățișat fiind la divanul ighemonului, a mărturisit cu îndrăzneală pre Hristos; de aceasta înștiințându-se Diocliţian și Maximian, au adus înaintea lor pre sfântul, și fiindcă în privelişte a mărturisit buna cinstire, multe munci a luat dela ei, și în sfârșit i s'a tăiat capul prin sabie, și așà a luat fericitul cununa muncenici.

Întru această zi, sfinții mucenici Nirsa episcopul și Iosif ucenicul său și episcopul și alții împreună cu dânșii, ce s'au săvârșit în Persida prin sabie.

Stih: Nirsa și Iosif, mor împreună amândoi,
Cu moarte de sabie, dupre zisa Apostolului.

Din aceștia, Nirsa erà episcop, bătrân cu vârsta de optzeci de ani, iară Iosif fiind cu aceeași vrednicie cinstit, adică episcop, erà de optzeci și nouă de ani de bătrân. Impreună cu care și alți oarecari episcopi și preoți și din rândul celor mai proști și femei fecioare și sihastre. Toți prin feluri de chipuri fiind cercetați și cu feluri de munci fiind lămuriți și de credință nelăpădându-se, li s'au tăiat capetele și așà au luat cununa muceniei.

Intru această zi, sfinții mucenici, Isachie, Ioan și Savorie, cu pietre împroșcându-se s'au săvârșit.

Stih: Cu pietre împreună pre Ioan cu Savorie,
Slujitorii pietrilor omoară și pre Isachie.

Intru această zi, sfinții mucenici Gheitazet și alți trei, cu sulițele împungându-se s'au săvârșit.

Stih: Pre Gheitazet și pre trei nevoitori împreună,
Vrăjmașii Treimii cu sulițele îi omoară.

Intru această zi, sfintele fecioare, Tecla, Vautha și Denahida de sabie s'au săvârșit.

Stih: Pre Tecla, Vautha, Denahida, înțeleptele fecioare,
Nevoința cea prin sabie le-a arătat fecioare nevoitoare.

Intru această zi, sfinții mucenici Evstatie, Tespesie și Anatolie.

Stih: Inșelătorii au tăiat capetele la trei ce acum adormiseră.
O înșelăciune! nearătând milostivire nici dupăce murise.

Aceștia au fost pe vremea împărăției lui Maximian, în anii trei sute. Patrie având Galatia, iară cetate Gangra, fiind ei fii ai lui Filoteu și a Evseviei. Tatăl lor era din Galatia iară maica lor din Nicomidiea. Deci Evstatie se sârguia spre învățătura cărților, iară Tespesie și Anatolie, întrebuințau meșteșugul părintesc, fiind tatăl lor vânzător de haine. Deci Filoteu tătăl lor venind odată dela Răsărit la Nicomidia împreună cu fiul său Anatolie, s'a învățat credința lui Hristos de Luchian preotul și dascălul, cel ce călătorea împreună cu ei; cari supuindu-se învățăturilor aceluia, au crezut în Hristos și s'au botezat. Iară Evstatie și Tespesie, mergând și ei la Nicomidia, s'au întâlnit cu fericitul Antim episcopul Nicomidiei și învățându-se de el credința lui Hristos, s'au botezat și ei: iară după aceea tatăl lor Filoteu, s'a hirotonisit preot și Evstatie s'a hirotonisit diacon.

Insă n'a trecut multă vreme în mijloc și au murit părinții acestor sfinți. Deci fură pârîți la Maximian că sunt creștini. Și bătuți fiind cu toiege, mai pre urmă au fost puși la închisoare. Intru care venind dumnezeescul înger, i-au dezlegat pre ei din legături, iară a doua zi au fost dați la fiare și luptându-se cu ele au rămas nevătămați de dânsele. Deci luându-i pre ei Antonie comitul și ducându-i la Nicheea i-a pedepsit cu multe munci. Căci spânzurându-i pre lemn, i-a strujit atât de mult cu unghii de fier sălbatecul, încât tot pământul de sub dânșii s'a roșit de sângele lor. După aceea i-a aruncat în temniță. Intru care iarăși arătându-li-se dumnezeescul înger i-a ușurat pre ei de durerile ranelor și trupurile lor le-a făcut sănătoase. Aceste văzându-le acel vărsător de sânge a hotărît asupra lor moarte de sabie. Și venind la locul hotărît spre tăiere, fără de veste și-au dat sfinții sufletele lor lui Dumnezeu cu pace; iară gealații cuprinși fiind de frica tiranului, le-au tăiat capetele, moarte fiindu-le trupurile.

Intru această zi, pomenirea sfântului Teoctist mărturisitorul și Patrichiul, ce a fost famen, în zilele Teodorei Augustei împărătesei în anii 829.

Stih: Patrichiul, iubind așezămintele părinților.
Acum se numără împreună cu cetele lor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii cugetătorii „de Dumnezeu, fără numai Făcătorului. Ci în„grozirea focului bărbătește

„călcându-o, se bucurau cân-
„tând. Prea lăudate Domnul
„părinţilor şi Dumnezeule, bine
„eşti cuvântat".

Ca pre un soare purtător de lumină te-au primit în lăuntru în Biserica cea sfântă pre tine ceea ce ai strălucit rază de mântuire marginilor, Curată Fecioară, care erai să fii Biserică prea sfântă Fiului lui Dumnezeu.

Cu mâinile plesniţi toţi, văzând pre ceea ce nu ştie de nuntă purtând chipurile mântuirii. Că cu mână de înger s'a hrănit, ca ceea ce erà să ne nască nouă negrăit, pâinea cea cerească.

Toate sufletele drepţilor cele dedesubt te-au bine vestit şi mai'nainte te-au arătat pre tine, porumbiţă de aur, care porţi încetarea potopului celui înţelegător şi în sfânta sfintelor cu bună credinţă ai dănţuit.

Ca o frumoasă pre cel frumos ai născut, carele grozăvia noastră o a întors, la chipul cel dintâiu, Fecioară cu totul fără prihană, căruia şi cântăm. Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat

Alt Canon, Irmos:

De pogorîrea lui Dumnezeu...

Cu vărsările lacrimilor focul păcatului ai stins şi apa nepătimirii şi curate izvoarele tămăduirilor izvorăşti, celor ce cântă Grigorie: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu căruţă de văpaia cinstitei dragoste şi a săvârşirii, suindu-te la înălţime te-ai ridicat, întru care ţi-ai agonisit viaţa ta de Dumnezeu înţelepţite, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alinat-ai valurile patimilor cu stările la priveghere, şi adormind cu somnul cel cuvios drepţilor, Părinte, la lumină ai trecut Grigorie, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

A Născătoarei:

Pre mine cel ce sunt mort prin păcat şi pierit, ceea ce ai născut viaţa, Curată Fecioară, înviază-mă şi mă mântueşte, şi din gheena mă scoate pre cel ce cântă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine te cunoaştem...

Trupul şi mintea, şi sufletul curăţindu-ţi cu lepădarea patimilor, Ierarhe Procle înţelepte, de acolo ai învăţat pentru Dumnezeu cel ce a luat trup şi suflet, şi minte carele s'a născut

din Fecioară fără schimbare, ca să ne mântuiască pre noi.

Foc înțelegător în gândurile tale aprinzând, eresul cel plin de uscăciune și putred, al răului credincios Nestorie l-ai ars. Pentru aceasta ție ne rugăm, desfătările noastre cele pline de uscăciune cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu arzându-le, curățește-ne pre noi.

Slavă...

Tu către Hristos dobândind îndrăzneală sfinte, roagă-l, ca cei ce laudă pre pământ cu cântări mărită pomenirea ta, de toată primejdia să se mântuiască, cari cântă lui Dumnezeu celui lăudat, Procle dumnezeescule.

Și acum, a Născătoarei:

Porți pre Dumnezeu cel înfășurat cu trup, în brațele tale Curată, ca un scaun de Heruvimi, pre cel ce poartă toate cu Cuvântul puterii. Căruia dulce cântăm și zicem: Lăudat este Dumnezeul părinților noștrii și prea slăvit.

Peasna 8, Irmos:

Ascultă pruncă Fecioară „Curată, să zică Gavriil „sfatul celui prea înalt, „cel de demult adevărat, fii „gata spre primirea lui Dum- „nezeu; că prin tine cel necu- „prins, cu oamenii va să pe- „treacă. Pentru aceasta și bu- „curându-mă, strig: Binecu- „vântați toate lucrurile Dom- „nului pre Domnul“.

Ascultă și înțelege bătrânule înțelepte Zaharie, Anna a zis: Cu sfatul lui Dumnezeu pre aceasta ce o am pruncă curată, cu suflet voios o primește; că printr'aceasta va să fie mântuirea, și în Biserica cea sfântă o du pre ea, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Bine este cuvântat unul Domnul, strigat-a preotul. Cel ce intrările vieții, acum le arată aievea nouă, văzută făcând polata ceea ce a încăput pre Dumnezeu; întru care vrea să se sălășluiască Hristos Impăratul tuturor. Către carele tot pământul strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Iată bătrânule prea înțelepte, Anna a zis cu bună cucernicie. Pre această prea bună pruncă, care mi-a dat mie Dumnezeu, luminat o primește, și proorocește, că singură va să aducă întru lucruri propoveduirile, cu cari proorocii strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Acum am cunoscut femee

prea luminat, înțelepțește a zis bătrânul: Că pom în mijloc erà să răsară din tine, carele va să înflorească cu adevărat dumnezeească roadă, ceea ce va să ducă în raiul pre oamenii cei goniți în stricăciune, cari vor strigà cu bucurie: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Din cuvintele învățăturilor celor negrăite, sufletul tău, Fecioară Curată, arătat va fi, bătrânul a zis luminat: Iată întru această dumnezeească Biserică vei să locuești. Că de înger fiind hrănită, pre Ingerul sfatului celui mare vei să naști, căruia cânt: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Glasul lui Gavriil cântăm ție, Fecioară Curată cu bucurie. Bucură-te ceea ce una ești pricina bucuriei tuturor, bucură-te curățirea sufletelor, ca ceea ce ai născut mântuirea noastră și înnoirea, celor ce cântăm lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu slujindu-te prin răbdare, ai luat prea fericite, ceea ce ai cerut cu credință. Că noaptea dormind tu, arătându-se ție îngerul, sabie de foc ți-a dat, care ți-a tăiat patimile inimii, și cu foc fără materie te-a curățit și cu mărire te-a luminat negrăit.

Ca un soare cu totul luminos, cu înțelegere ai strălucit arătat cu lumina faptelor bune, Grigorie, și cu strălucirea minunilor, rază dând în tot pământul, și luminând pre cei ce cântă cu bună credință: Prunci binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Îngerească cântare ai auzit, Grigorie, încă umblând în muritorul tău trup; din care simțirile sufletului arătat îndulcindu-ți, cuvios și luminos te-ai cunoscut, strigând Stăpânului: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

A Născătoarei:

Ceea ce pre Judecătorul și Domnul mai pre sus de cuvânt l-ai născut, pre acela ca pre un fiu al tău, prea sfântă roagă-l: In ceasul judecății, de osândă și de foc, și de întunerecul cel neluminat, și de scrâșnirea dinților, să mântuiască, pre cei ce cântă întru credință cu bună cuviință: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor tinerii...

Ca întru o topitoare luminoasă, întru tot slăvite, cu curăția, patimile trupului curățindu-ți, ca niște aur tuturor ai strălucit, cântând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu organul cinstitei tale limbi, fericite, veselindu-se prin vestire Biserica, pogorârea cea de mântuire a lui Dumnezeu pre pământ o laudă, tuturor glăsuind luminat și strigând: Pre tine te prea înălțăm, Hristoase, în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Alăută dumnezeească te-ai arătat cu adevărat, vestire glăsuind celor ce primesc cu credință mântuitoare, întruparea lui Dumnezeu cea pentru noi, dumnezeescule Procle, cu credință strigând: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Păzind semnele fecioriei tale nestricate Stăpânul, Fecioară, a ieșit Hristos din tine mai pre sus de cuget, ca să mântuiască pre cei ce strigă: Pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Israil, „ca într'o topitoare, cu podoaba bunei credințe, mai curat „decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați „întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc să „salteze cu duhul fiind luminat, și să prăznuiască „firea minților celor fără de „trup, cinstind sfântă intrarea „Maicii lui Dumnezeu, și să „strige: Bucură-te prea fericită, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară".

Iată muntele lui Dumnezeu cel sfânt, cu făclii luminoase înlăuntru întru cele sfinte merge, dintru carele piatra s'a tăiat, și capiștele și chipurile cele drăcești au zdrumicat; și pre oameni în locul acelora îi face, și biserici și lăcașuri cinstite.

Juratu-s'a Domnul, și acum a plinit, din seminția Iudei dându-ne nouă pre pururea Fecioara! dintru al căreia pântece a răsărit pomul vieții, carele de mâncarea cea aducătoare de moarte mântuește, pre cei ce s'au supus căderii prin

mâncare, și au fost furați cu amăgirea șarpelui.

Cu gură luminoasă Anna a strigat în Biserica lui Dumnezeu: Ție închin pre această pruncă, care mi-ai dat-o, Stăpâne! Dintru care, pentru milostivirea cea negrăită, purtător de trup arătându-te, vei să mântuești lumea, care o ai zidit, mărindu-o pre dânsa ca pre o Maică a ta.

Iată a luminat ziua mântuirii, celor ce erau în noaptea celor cumplite; ușa cea cerească, ușile Bisericii deschizând, cu făclii merge în lăuntru întru cele sfinte, să se hrănească dela sfânta putere, spre lăcaș sfânt lui Dumnezeu.

Luminează, Curată, ochii sufletului meu, ceea ce ai născut lumina. Ca să nu mă acopere întunerecul cel adânc al păcatului, nici să mă acopere adâncul deznădăjduirii, ci singură pre mine mă mântuește, și mă îndreptează la limanul voii lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a tot auzul...

Cu sudorile postnicești ai stins cărbunii păcatului, și din Cer arătat în chipul focului ai luat Dar, carele nu te-a ars înțelepte, ci mai vârtos te-a rourat, și cu tăria, puternic împrotiva patimilor pre tine te-a arătat.

Ca un trandafir în văile postniciei ai înflorit, părinte Grigorie, și ca un crin bine mirositor. Pentru aceasta oasele tale izvorăsc mir cu dulce miros din destul. Că mirezme pline de viață sunt, și fălcile tale, ca niște pahare cu miruri s'au arătat.

Astăzi împreună cu noi adunarea îngerilor și a cuvioșilor se veselește, a patriarhilor, și a proorocilor, întru pomenirea ta, Grigorie. Impreună cu noi prăznuesc apostolii, mucenicii, cu cari pomenește pre cei ce te cinstesc pre tine cu credință, vrednicule de laudă.

Sicriul unde zace cinstitul și mult pătimitorul tău trup, Dar de minuni ne izvorește nouă părinte, Grigorie, sfințind sufletele și trupurile noastre, celor ce ne îmbogățim cu tine folositorul, și caldul sprijinitor.

A Născătoarei...

Glasul lui Gavriil noi credincioșii cu bucurie glăsuim către tine: Bucură-te raiule, cela ce ai răsărit pomul vieții. Bucură-te dezlegarea blestemului, încununarea mucenicilor, lauda

cuvioșilor, și oamenilor celor binecredincioși întărirea.

Alt Canon, Irmos:
Chipul naşterii tale...

Chipurile și umbrele ai trecut, și la Hristos adevărul ai alergat, născându-te de a doua oară prin baia botezului, și Preot prea sfințit ungându-te. Pentru aceasta și Născătoare de Dumnezeu, pre ceea ce l-a născut pre dânsul o ai propoveduit.

Sfințitele obiceiuri și dogmele lui Gură de aur, și rîvna cea sfințită a credinței lui, cuprinzându-le, fericite, ai vărsat noianul învățăturilor tale, care cu Darul usucă rîurile eresurilor.

Slavă...

Potolește cu sfințite rugăciunile tale, viforul cel ridicat asupra noastră, și gonește întunecarea ispitelor, și toată răutatea oamenilor, ca cela ce ai îndrăznire, spre Mântuitorul și Dumnezeul nostru.

Și acum, a Născătoarei:

O! minunile tale cele mai pre sus de minte. Că pre Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce s'a făcut trup, tu una l-ai născut mai pre sus de fire, Maică Fecioară, pre cela ce ține înțelepțește toate cu dumnezeească voință și le chivernisește.

Irmosul:

Chipul naşterii tale cei cu„rate, l-a arătat rugul cel ce „ardeà nears; și acum te ru„găm, ca să stingi cuptorul is„pitelor cel sălbătăcit asupra „noastră, ca să te mărim pre „tine, Născătoare de Dumnezeu „neîncetat„.

SVETILNA sfântului Grigorie.

Podobie: Privind ucenicii tăi Doamne...

Trupul ți-ai supus minței tale, și l-ai chivernisit de Dumnezeu înțelepțite cu mare înțelepție. De unde și înalt făcându-te, răsplătire ai luat în ceruri cu îngerii, a lăudà pre Mântuitorul tuturor.

Slavă, a sfântului Proclu.

Podobie: Cu ucenicii să ne..

Ca cel ce ai fost întocmai la obiceiu, cu faptele cele bune ale înțeleptului Gură de aur, și următor te-ai făcut scaunului aceluia, mărite Procle, de Dumnezeu propoveduitorule, stricând eresul lui Nestorie celui rău credincios, pre Născătoarea de Dumnezeu, încredințat și adevărat Curată, și Fecioară o ai propoveduit; cu care pentru turma ta pre Hristos roagă-l.

Și acum, a înainte prăznuirii.

Pre ceea ce este Biserică înțelepciunei lui Dumnezeu, și scaun mai înalt decât Heruvimii, pre Curata de Dumnezeu Născătoarea, bine o împodobește

Zaharia, ca să o primească pre dânsa intrările Bisericii în sfânta sfintelor, și cu noi cântă Fecioarei cele dinaintea prăznuirii din care Hristos Domnul întrupându-se, lumea mântuește.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile înaintea prăznuirii, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Veniți credincioșii adunându-ne, cu cântări să cinstim, pre ceea ce s'a născut cu strălucire din Maică stearpă, pre Mireasa lui Dumnezeu, Maica Făcătorului, și cu fecioare și cu făclii, să o întâmpinăm pre ea, intrând în Biserică în cele sfinte.

Stih: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, și cele de aproape ale ei se vor aduce ție.

Ca niște flori de multe feluri adunând, din grădinile cele înțelegătoare, ale cuvintelor celor duhovnicești, cununi de laude cu bucurie să împletim Fecioarei, și Dar înaintea prăznuirii aceleia, ei dupre vrednicie să le aducem.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie, și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Impăratului.

Să se împodobească ușile Bisericii Domnului, și să se deschiză, și pre ceea ce este casă slavei, și una mai înaltă decât cerurile, mai pre sus de minte, să o primească bucurându-se și pre Hristos Mântuitorul să-l laude.

Slavă, Și acum, glasul 1-iu.

Facerea lui Gheorghie Nicomideanul.

Să se bucure astăzi cerul de sus, și norii veselie să stropească, pentru prea lăudate măririle Dumnezeului nostru. Că iată ușa ceea ce caută spre răsărituri, născându-se dupre făgăduință din cea stearpă neroditoare, și lui Dumnezeu sfințită fiind spre lăcaș, astăzi în Biserică ca un Dar fără prihană se aduce, să se bucure David, lovind în alăută. Că zice: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce. Inlăuntru în cortul lui Dumnezeu, înlăuntru altarului lui, să se hrănească spre lăcaș, celuia ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără stricăciune, spre mântuirea sufletelor noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile înainte prăznuirii, Peasna 3-a și 6 pe 8. După Vohod, zicem Troparul hramului lui Hristos, unde este hram. Și Troparul înainte prăznuirii și al sfinților. Apoi Condacul hramului lui Hristos, și al sfântului Grigorie; Slavă, al sfântului Proclu, Și acum al înainte prăznuirii. Prochimen, glasul 1-iu: Gura mea va grăi înțelepciune... Stih: Auziți acestea toate neamurile... Apostolul zilei și cel de mâine. Apoi al sfântului Proclu către evrei: *Fraților, Arhiereu ca acesta se cădeà...* Aliluia, glasul al 2-lea: Gura dreptului va deprinde în-

ţelépciune. Asemenea şi Evanghelia zilei şi cea de mâine, şi a sfântului, dela Ioan: *Zis-a Domnul, eu sunt uşa...*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

CADE-SE A ŞTI

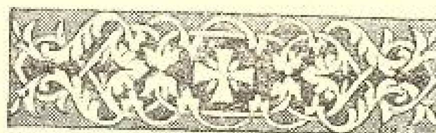
Că de se va întâmplà înainte prăznuirea intrării în biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu Duminică, Sâmbătă seara, La Vecernia cea mică, Stihirile învierii şi ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre obiceiu.

La Vecernia cea mare, Catisma dupre obiceiu. La Doamne strigat-am, Stihirile învierii 3, a lui Anatolie 1, ale înainte prăznuirii 3; şi ale cuviosului Grigorie 3. Slavă, a înainte prăznuirii. Şi acum, a Născătoarei, a glasului. Litia, dupre obiceiu. La Stihoavnă, Stihirile învierii, Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 3 ori. Iară de nu este Priveghere, Troparul învierii, Slavă, al Cuviosului Grigorie glasul al 3-lea: Chip te-ai făcut înfrânării, Şi acum, al înainte prăznuirii şi Otpustul.

La Utrenie; La Dumnezeu este Domnul, Troparul învierii de 2 ori. Slavă, al sfântului, Şi acum, al înainte prăznuirii, După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele învierii cu troparele Născătoarei, Polieleul, şi Troparele învierii: Soborul îngeresc... Ectenia, Ipacoi şi Antifoanele glasului. Prochimenul şi Evanghelia învierii: *Invierea lui Hristos văzând...* Psalm 50 şi Stihira învierii. Canoanele: al învierii cu Irmosul pe 4 şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, al înainte prăznuirii pe 4. şi al sfântului Grigorie pe 4. Catavasie: Deschide-voiu gura mea... După a 3-a Peasnă, Condacul şi Icosul înainte prăznuirii, şi Condacul sfântului Grigorie, Slavă, Sedealna lui, Şi acum, a înainte prăznuirii. După a 6-a Peasnă, Condacul şi Icosul învierii. La a 9-a Peasnă cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită... Svetilna învierii, Slavă, a sfântului Grigorie, Şi acum, a înainte prăznuirii. La Hvalite Stihirile învierii 4 şi ale înainte prăznuirii Podobnice 3, cele dela Stihoavnă, cu Stihira cea de Slavă şi cu Stihurile lor Slavă. Stihira Evangheliei, Şi acum, Prea bine, cuvântată eşti, Slavoslovia cea mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul învierii numai. Ecteniile şi Otpust. Apoi ceasul 1-iu, La care zicem Troparul învierii, Slavă, al înainte prăznuirii. Şi acum, a Născătoarei ceasului. După Tatăl nostru. Condacul înainte prăznuirii. Asemenea şi la celelalte ceasuri, Condacele: al învierii, şi alte înainte prăznuirii, le zicem schimbându-le.

La Liturghie, Fericirile glasului pe 6 şi din Canonul înainte prăznuirii, Peasna 3-a pe 4. După vohod Troparul învierii, şi al înainte prăznuirii şi al hramului sfântului, apoi Troparul sfântului Grigorie, Condacul învierii, şi al hramului, Slavă al Sfântului Grigorie, Şi acum, al înainte prăznuirii, Prochimen, Apostol, Aliluia. Evanghelia şi Chinonicul, întâiu ale învierii, apoi ale sfântului; slujba cuvioşască.

Iară slujba sfântului Proclu, se cântă când va voi cel mai mare.

INTRU ACEASTĂ ZI

Slujba prea cuviosului părintelui nostru Grigorie Decapolitul, care s'a pus cu priveghere.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile sfântului Grigorie, pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

In cereştile lăcaşuri cu veselie locuind...

De două ori.

Cu secerea rugăciunilor, părinte Grigorie...

Vas primitor de fapte bune, pre tine te numim cuvioase... Caută-le înapoi, pag. 284.

Slavă, glasul al 2-lea:

Prea cuvioase, lepădându-te de lume, și de cele din lume, Evanghelia lui Hristos ai urmat, și pre taină, viețuind în pustie ca în rai. Prin înfrânarea trupului, desăvârșit ai omorît pre șarpele cel ucigaș de oameni. Pentru aceasta fericite Grigorie, în ceruri te sălășluești, și dimpreună stai înaintea scaunului lui Hristos Dumnezeu; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu, în Biserica Domnului se aduce, și Zaharia o primește pre dânsa. Astăzi sfintele sfinților se bucură, și ceata îngerilor cu taină prăznuește. Cu cari și noi prăznuind astăzi, împreună cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Amăgiturile viclenilor draci biruindu-le, cu puterea Crucii, luminat ai arătat slava lui Hristos, părinte Grigorie.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioșilor lui.

Ridicatu-te-ai ca Ilie, în car de foc, și ai mers fericite, fără mijlocire la Treime, Grigorie prea fericite.

Stih: Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru poruncile lui.

Purtând Crucea Domnului pre mâinile tale, Părinte, nălucirile dracilor, Grigorie, le-ai pierdut.

Slavă, glasul al 2-lea.

Podobie aceeași:

De lumina Treimii săturându-te, Părinte, prin împărtășirea aceeași dintâiu, al doilea lumină închipuindu-te, te-ai arătat revărsând raze.

Și acum, asemenea.

Lumina Treimii, a strălucit ție, Fecioară, când a strigat Gavriil către tine: Bucură-te cea plină de Dar.

Troparul sfântului, glasul al 3-lea.

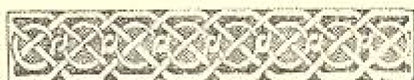
Chip te-ai făcut înfrânării, și prin dumnezeescul Duh pre toți i-ai luminat. Alergarea dreptei credințe o ai săvârșit, și cu învățăturile lumea ai luminat, și ai mustrat cugetele celor rău credincioși, părinte cuvioase Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Bucurie mai 'nainte ne încredințează nouă Anna astăzi, rod protivnic întristării odrăs-

lind, pre una pururea Fecioara, pre care o şi aduce, rugăciunile plinindu-şi, astăzi bucurându-se în Biserica Domnului, ca pre ceea ce este Biserica Cuvântului lui Dumnezeu şi Maică curată.

Apoi Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm cetim: Fericit bărbatul... Slava dintâiu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8 ale înainte prăznuirii 3, şi ale sfântului Grigorie 5.

Stihirile înainte prăznuirii, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Făclii purtând fecioare, pre pururea Fecioara luminat petrecându-o, prorocesc adevărat cu duhul, ceea ce va să fie. Că Născătoarea de Dumnezeu fiind Biserica lui Dumnezeu, în Biserică cu strălucire feciorească, pruncă fiind se aduce.

Dupre făgăduinţa cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu şi rodul cel lăudat, s'a arătat lumii cu adevărat, ca cea mai înaltă decât toţi, care cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, plinind rugăciunea celor ce o au născut, fiind păzită cu dumnezeescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită, Fecioară, cu credinţă în Biserica Domnului, ai născut lumii pre Cuvântul vieţii; căruia ca o biserică aleasă şi cu totul fără de prihană, mai 'nainte te-ai încredinţat prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu şi Tatălui.

Alte Stihiri ale Sfântului Grigorie, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cu dumnezeeasca lumină fiind strălucit, când ai căutat cu curăţia minţii, şi asemenea socotind pentru aceste de acum, cele veşnice ce vor să fie. Atuncea foc ai primit în inima ta, şi aprinzându-te cu dumnezeeasca dragoste, ai uitat trupul şi sângele, şi spre nevoinţele sihăstriei te-ai gătit. Pentru aceasta patimile trupeşti, sufletului tău le-ai supus, Părinte prea cuvioase. De două ori.

Suindu-te la înălţimea dumnezeeştilor munţi, te-ai sălăşluit, şi topindu-ţi acest smerit trup, cu necazurile scârbelor, cu starea la priveghere, şi cu neîncetatele rugăciuni, părinte Grigorie, prea Bunului împărtăşindu-te te-ai luminat. Şi luând Dar a multe feluri de minuni, tuturor celor ce vin cu credinţă la racla sfintelor tale moaşte, vindecări le dărueşti. Pentru aceasta ca pre un dumnezeesc

făcător de minuni şi învăţător, pre tine te slăvim. De două ori.

Năvălirile şi săgeţile dracilor, prin închipuirea rugăciunilor tale le-ai tâmpit, şi cu puterea lui Dumnezeu biruinţă luând asupra lor, slăvite, de aicea Părinte prea Bunul ţi-a dăruit ţie Daruri de minuni, prin smerenia inimii tale odihnindu-te. Pentru aceasta şi minuni prea slăvite, cinstitele tale moaşte izvorăsc. Că bună mireazmă te-ai arătat lui Hristos, Grigorie.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre cel dupre chip păzindu-l nevătămat mintea, stăpân preste patimile cele păgubitoare, sihăstreşte puindu-ţi spre cel dupre asemănare, cât este dupre putinţă te-ai suit, că bărbăteşte firea silindu-ţi, te-ai nevoit pre cel mai rău al supune celui mai bun, pre trup a-l face rob duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare cetăţean pustiei, celor ce bine călătoresc povăţuitor, îndreptător de fapte bune prea adevărat. Şi acum în ceruri oglindele dezlegându-se, fericite, curat vezi sfânta Treime, rugându-te fără mijlocire, pentru cei ce cu credinţă, şi cu dragoste te cinstesc pre tine.

Şi acum, glas acelaşi.

Astăzi împreunările credincioşilor adunându-ne, duhovniceşte să prăznuim, şi pre dumnezeeasca fiică Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea, care s'a adus în Biserica Domnului, cu bună credinţă să o lăudăm; pre cea mai 'nainte aleasă, din toate neamurile, spre sălăşluirea Impăratului tuturor, lui Hristos şi Dumnezeului nostru. Fecioare făclii purtând, mergeţi înainte, cinstind prea cinstită petrecerea pururea Fecioarei, Maicilor întristarea toată lepădând, cu bucurie împreună urmaţi celei ce s'a făcut Maică lui Dumnezeu, şi solitoare de bucurie lumii. Toţi împreună cu bucurie, bucură-te! cu îngerul să strigăm celei pline de Dar, care pururea se roagă pentru sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi cetirile.

Dela Inţelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 3. Vers. 1.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuţi a muri, şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea dela noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feţii oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii, şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării sale

vor străluci, și ca scânteile pre paie vor fugi. Judeca-vor limbi și vor stăpâni noroade, și va împărăți într'înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înțelege adevărul; și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

Dela Ințelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 5. Vers 61.

Drepții în veci vor fi vii, și întru Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii dela cel prea înalt. Pentru aceasta vor luà împărăția podoabei, și stema frumuseții din mâna Domnului, că cu dreapta sa va acoperì pre ei, și cu brațul său îi va apărà. Lua-va toată arma dragostea lui și va întrarmà făptura spre izbânda vrăjmașilor. Imbrăca-se-va în zaua dreptății, și-și va pune luiși coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită, sfințenia; și va ascuți cumplită mânie întru sabie și va da război împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovì. Și din mânia cea zvârlitoare de pietre, pline se vor aruncà grindine. Intări-se-va asupra lor apa mării, și râurile îi vor înnecà de năprasnă. Sta-va împrotiva lor Duhul puterii, și ca un vifor va vânturà pre ei. Și va pustiì tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturnà scaunele puternicilor. Auziți dar împărați, și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți întru noroadele neamurilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea, și puterea dela cel prea înalt.

Dela Ințelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 4. Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrânețelor viață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, s'au înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se preste puțin, a plinit ani îndelungați. Că plăcut erà Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutății. Și noroadele văzând, și necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta. Că Dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE.

Stihira Hramului, și a sfântului, Stihirile glasul 1-iu.

Fericite părinte, pătimirile tale cele din sihăstrie cine le va spune? Și va grăì nevoințele tale? Luptele cu dracii, și petrecerea cea rea, lacrămile și zdrobirea inimii, postirea și golătatea, de ger și de vânturi chinuindu-te, și de soare arzându-te, ca un fără de trup, dar în trup ai trăit, și acum pre toți credincioșii cu pomenirea ta îi veselești. Pentru cari roagă-te lui Hristos, să-i izbăvească pre dânșii de ispitele celui viclean, prea cuvioase Grigorie cu rugăciunile tale.

Cele pământești toate ai lăsat, de cele stricăcioase și trecătoare n'ai băgat seamă. Cu poruncile lui Dumnezeu luminându-ți sufletul, fericite Grigorie, împodobitu-te-ai cu strălucirea minții, și în pustie ai voit a te sălășluì, pre Hristos cu to-

tul l-ai iubit, carele şi viind împreună cu Tatăl şi cu Duhul, lăcaş a făcut întru tine, şi Dar de vindecări şi de minuni ai luat, a izgonì duhurile cele viclene. Că Hristos Dumnezeu te-a proslăvit pre tine. Pre carele roagă-l prea cuvioase, să mântuiască sufletele noastre.

De petrecerea cea împreună cu îngerii, şi de lumina veşnicii vieţi, aducându-ţi aminte de viaţa celor din lumină, din lume ai fugit, şi Crucea ta cu bucurie luând Grigorie, ai urmat celui ce s'a răstignit pentru tine, şi prin arătare de înger biruinţă asupra dracilor ai luat. Prea mărite minuni săvârşind şi acum întru lumina sfinţilor te veseleşti. Pentru aceasta pomenirea ta slăvim, şi ne rugăm. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Prea cuvioase părinte Grigorie, din pruncie cu osârdie spre fapte bune nevoindu-te, te-ai făcut organ sfântului Duh, şi dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulceţile. Şi acum cu dumnezeeasca lumină mai curat fiind strălucit, luminează şi gândurile noastre, celor ce cu credinţă te laudă pre tine, şi cu dragoste se închină sfintelor tale moaşte.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cuvioase părinte, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăţia şi slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta tuturor ai strigat: Iubiţi pre Dumnezeu şi veţi aflà Dar veşnic. Nimic să nu cinstiţi mai mult decât dragostea lui. Că atuncea când va venì întru slava sa, să aflaţi odihnă cu toţi sfinţii; cu ale cărora rugăciuni, Hristoase, păzeşte şi mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, glasul al 5-lea.

Veniţi credincioşii, pre ceea ce una este fără de prihană să o lăudăm, pre cea mărturisită de prooroci, în Biserică adusă, care mai 'nainte de veci a fost rânduită a fi Maică, şi în anii cei mai de pre urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne, pentru rugăciunile ei, pacea ta dă-ne nouă şi mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când te-ai rănit cu dragostea lui Hristos, frumseţile lumii ai lăsat, şi aceluia bucurându-te ai urmat, şi cu osârdie pustia ai ajuns, şi într'însa cu plăcere

dumnezeeească bine ai vieţuit, iară acum în trup cu lucrare duhovnicească în mormânt fiind mort, ca un viu te arăţi, izvorând minuni, pre norodul tău îl sfinţeşti, Grigorie de Dumnezeu purtătorule, frumuseţea călugărilor.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea Cuvioşilor lui.

Arătatu-te-ai vistierie de fapte bune, că pre toţi cei ce au pătimit în viaţă pentru Hristos, cu dragoste aprinzându-te i-ai cercetat, şi ridicându-i pre ei, cu dumnezeeştile învăţături, ai şi dorit a te nevoì dimpreună cu dânşii, şi prin credinţă dumnezeeştilor îndreptări i-ai asemănat pre dânşii, cărora împărtăşindu-te, chip dumnezeesc te-ai arătat, şi dimpreună părtaş desfătării.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Trâmbiţă de taină te-ai arătat, prefăcând spre lauda cea duhovnicească pre toţi, şi surlă de Dumnezeu mişcată, lăudând dumnezeeştile tabere. Toţi sfinţii slăvind, şi biruinţele lor propoveduind. Care pre cei ce pătimiau pentru sfintele icoane i-ai întărit, că tu din adâncul cuvintelor ai băut din izvoarele cele mântuitoare, ce adapă casa lui Dumnezeu.

Slavă, glasul al 8-lea:

Şezând în carul cel alergător la Cer minunate, prin înfrânare ai ajuns viaţa cea desăvârşită a faptelor bune, din pustie socotind Ierusalimul cel de sus, şi prin nevoinţele cele cu durere cu vrednicie plată luând, dimpreună cu începătoriile cetelor cereşti te bucuri, fericite, veşnicilor bunătăţi moştenitor, şi locuitor împărăţiei te-ai făcut. Pentru aceasta purtătorule de Dumnezeu, Grigorie, roagă-te Mântuitorului a toate, să împace lumea, şi să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, asemenea.

David mai 'nainte a glăsuit de tine, Curată, mai 'nainte văzând sfinţirea intrării tale în Biserică, întru care marginile astăzi prăznuesc, mărindu-te pre tine prea lăudată. Că prin tine ceea ce mai 'nainte de naştere Fecioară, şi după naştere ai rămas nestricată, Maică a Cuvântului vieţii, astăzi în Biserică Zaharia se veseleşte, primindu-te, Stăpână. Şi sfânta sfintelor se bucură, luându-te pre tine hrănitoarea vieţii noastre. Pentru aceasta şi noi cu Psalmistul strigăm ţie: Roagă pentru noi pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

La binecuvântarea pâinilor.

Troparul sfântului, glasul al 3-lea.

Chip te-ai făcut înfrânărei și prin dumnezeescul Duh... De două ori.

Caută la Vecernia mică, Și

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

odată, Și cetire a Cuvântului. Iară de nu va fi priveghere, Troparul sfântului, Slavă, Și acum, al înainte prăznuirii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul înainte prăznuirii de 2 ori. Slavă, al sfântului, Și acum, al înainte prăznuirii.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Răsărind ca un soare prea cuvioase, de departe strălucești raze a toată lumea, făcătorule de minuni mare Grigorie, lauda prea cuvioșilor. Pentru aceasta roagă pre Stăpânul tău să lumineze sufletele noastre, celor ce te lăudăm pre tine, de Dumnezeu înțelepțite Părintele nostru. De două ori.

Slavă, Și acum, a înainte prăznuirii.

Roada drepților, a lui Ioachim și a Annei, se aduce lui Dumnezeu în Biserica cea sfântă, cu trupul pruncă fiind hrănitoarea vieții noastre, pre care o a binecuvântat sfințitul Zaharia, pre aceasta toți ca pre Maica Domnului, cu credință să o fericim.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas. 1 al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Prin strălucirea credinței cei lucrătoare de lumină cu adevărat, cuvioase Grigorie, întocmai îngerilor te-ai arătat, arătând bărbăție tare a minții tale; cu postul biruind patimile cele oștitoare. Pentru aceasta și după sfârșit ca un viu stând înaintea sfintei Treimi, roagă-te să ne mântuim noi. De două ori.

Slavă, Și acum, a înainte prăznuirii.

Mai 'nainte de zemislire, Curată, te-ai sfințit lui Dumnezeu, și născându-te pre pământ, Dar te-ai adus acum lui, plinind făgăduința părintească, și în dumnezeeasca Biserică, ca ceea ce ești dumnezeească Biserică cu adevărat, din pruncie curată cu făclii luminoase dată fiind, te-ai arătat lăcaș luminii cei neapropiate, și dumnezeești. Mare este cu adevărat mai 'nainte mergerea ta, ceea ce una ești dumnezeească Mireasă și pururea Fecioară.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul..

Curățindu-ți întunerecul patimilor și poruncile lui Hristos cu adevărat ca o lumină luând, în post ai strălucit. Și trupul ți-ai omorît, iară cu duhul ai trăit, cursele vrăjmașului ferice ai călcat. Pentru aceasta și puterilor celor de sus îngerești,

cu Darul Duhului, părinte Grigorie dimpreună părtaşi te-ai făcut; roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure David scriitorul de cântări şi să dănţuiască Ioachim împreună cu Anna, că rod sfânt dintr'înşii a ieşit, Maria cea purtătoare de lumină, dumnezeească făclie. Şi se bucură intrând în Biserică pre care şi văzându-o fiul lui Varahie o a binecuvântat, şi bucurându-se a strigat: Bucură-te minune a toată lumea.

Apoi Antifonul cel dintâiu al glasului al 4-lea. Prochimen, glasul al 4-lea.

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Stih: Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.
Toată suflarea să laude pre Domnul...

Evanghelia dela Mateiu.

In vremea aceea mers-au după Iisus noroade multe...

Şi Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile cuviosului tău Grigorie, milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Prea cuvioase părinte Grigorie, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat; îndrăzneală având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 6 şi ale sfântului 2 pe 8.

CANONUL înainte prăznuirii şi al sfântului celui dintâiu.

Alt CANON al prea cuviosului Grigorie. Facerea sfântului Macarie.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Hristos se naşte slăviţi-l...

Purtătorule de Dumnezeu, roagă pre unul Dătătorul de bine, ca să ne fie milostiv, celor ce prăznuim întru tot sfântă pomenirea ta, şi cere iertare de păcate, ca întru laude Domnului să cântăm, că cu slavă s'a proslăvit.

Cel ce toate le vede, văzând viaţa ta cea îngerească, a ascultat rugăciunile tale şi înger trimiţând ţie sabie de foc ţi-a dat, tăindu-ţi patimile inimii. Pentru aceasta cu negrăită slavă cânţi, întru veselie: Domnului să-i cântăm, că cu slavă s'a proslăvit.

Slavă...

Cu căldură ai alergat la Dumnezeu, dorind de mărirea cea fără de moarte, părinte Grigorie de tot pre tine te-ai sfinţit, cu viaţă fără prihană şi cu înfrânarea şi cu luminată inimă, neîncetat întru veselie lauzi. Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a proslăvit.

Şi acum, a Născătoarei:

Toiagul lui Aaron cel înfrunzit, rădăcina ceea ce a crescut din Iesseiu, mai 'nainte a închipuit Preacurată floarea lumii, care a răsărit pre Dumnezeu întrupat. Pre carele roagă-l pururea Fecioară neîncetat, pentru noi cei ce alergăm la tine.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Fiului celui născut...

Întocmai viaţă îngerească vieţuind pre pământ, întocmai ca şi îngerii, ai aflat lumina ca dânşii, cu strălucirea vederii lui Dumnezeu, părtaş lor te-ai făcut; cu cari dimpreună pururea te bucuri, şi ca un dumnezeesc prooroc, şi ca un vârf călugărilor, strigi: Sfânt eşti Doamne.

Balaurul cel viclean, cumplit se sălbăticise asupra ta, Părinte, ci prin rugăciunile tale a pierit ca Aviron, pentrucă dumnezeescul Dar, nevăzut duhovniceşte te umbrează pre tine, întru tot fericite, multora dând vindecare, Grigorie de Dumnezeu înţelepţite.

Slavă...

Pre Hristos ca pre Făcătorul şi Domnul, de carele toate se înfricoşază şi se cutremură, întru tine l-ai câştigat, pre Hristos întru inima ta l-ai purtat. Pre Hristos întru tine l-ai avut grăitor, cu puterea, lui duhurile cele necurate le-ai certat, Părinte, şi toate s'au supus ţie, ca unui ucenic vestit al lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Cămară prea curată mai pre sus de cuvânt, a întrupării Cuvântului şi casă împărătească de taină şi scaun drept te numim şi te mărturisim pre tine, şi bucurându-ne de naşterea ta, te slăvim; Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

CONDACUL şi ICOSUL înainte prăznuirii

Caută înapoi la pag. 294.

Sedealna sfântului Grigorie, glasul al 4-lea,

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu dumnezeeească strălucire fiind luminat, ai depărtat întunericul patimilor celor de suflet păgubitoare, Grigorie pururea mărite, înălţându-te spre înălţimea nepătimirii cea prea curată, ai revărsat cu strălucire raze de tămăduiri, sălăşluindu-te

întru lumina cea neapusă a împărăţiei lui Hristos. De două ori

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii, glasul 1-iu,

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Lăudaţi fecioarelor, maicilor mai 'nainte prăznuiţi, noroadelor cu cântări slăviţi, preoţi binecuvântaţi, pre Preacurata Maica lui Dumnezeu, că cu trupul mai 'nainte fiind tânără în Biserică s'a adus, ca o Biserică a lui Dumnezeu prea sfântă. Pentru aceea, praznic duhovnicesc săvârşind, să o lăudăm pre dânsa, ca pre folositoarea neamului omenesc.

Peasna 4-a, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Poruncile aceluia ai păzit, pentru care gunoaie toate le-ai socotit, luminându-te cu dragostea lui Hristos, frumuseţile lumii le-ai lăsat, de gâlcevile lumii ai fugit şi la pustie ajungând, dela Domnul Părinte te-ai învăţat. Limanul cel mai pre sus de lume ai câştigat, fericite Grigorie.

Pom te-ai sădit în valea înfrânării, adăpat cu Darul Duhului, acum roduri de fapte bune şi de tămăduiri, înainte pui pomenirea ta, prea cuvioase.

Slavă...

Din vârsta tinereţelor cu nerăutatea, cu blândeţele şi cu smerenia împodobindu-te, iubitor de poruncile lui Dumnezeu te-ai arătat, şi mai 'nainte ai iubit frica lui, care este începerea înţelepciunii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu sfinţite glasuri pre tine frumuseţea lui Iacov te lăudăm, ceea ce ai născut lumii lumina cea întrupată, care este din lumina ce luminează sufletele, celor ce prăznuesc cu dragoste pomenirea sfinţilor lui.

Peasna 5-a, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii...

Cu lumina Treimii strălucind prea înţelepte, gândul tău ţi l-ai luminat şi ai întunecat relele întărâtări ale dracilor, şi căscarea gurilor fiarelor, şi durerile bătăilor, ca pre un păiajen le-ai socotit, aprinzându-te cu dumnezeescul foc, Părinte prea cuvioase, prea minunate Grigorie.

Prea cuvioase Părinte, înstreinându-ţi gândul de cele pământeşti, de cereştile bunătăţi te-ai lipit Grigorie, şi de acolo ai câştigat prea luminată strălucire, cu curăţia făcându-te preot luminat.

Slavă,..

Dar de vindecări dându-se ţie a multor feluri de neputinţe, părinte Grigorie, pre toţi vindeci îngrab, şi asupra gândurilor celor necurate înţelepte, Hristos

ți-a dăruit putere. Că biruind firea, Părinte, te-ai învrednicit darurilor Duhului, celor mai pre sus de fire.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Adam cel ce prin putredul nărav a căzut, l-ai ridicat prea nevinovată, născând viața cea ipostatnică din pântecele cel fecioresc cu Duhul sfânt, și la dumnezeeasca cea fără de patimă și nestricăcioasa hrană, l-ai chemat pre el, Stăpână.

Peasna 6-a, Irmos:

Din pântece pre Iona...

Prea bunului Domn ce s'a făcut sărac pentru noi, părinte Grigorie, dumnezeește te-ai asemănat, umblând întru cuviință, de ne agoniseală te-ai ținut, bogăția bunătăților celor veșnice ți-ai învistierit, dintru care răsărit-a ție prin dumnezeescul Duh, înțelegătoare veselie.

Odraslă de înțelepciune, din început iubind frica lui Dumnezeu, ai înflorit în valea înfrânării, prea cuvioase, ca un crin bine mirositor, bine mirezmind în inima noastră prea mărite, cu dumnezeeasca ta viață.

Slavă...

Instreinatu-te-ai de moștenire, și de rudenii de bună voie, și de Hristos te-ai apropiat de Dumnezeu înțelepțite, Crucea pre umere luând fericite, prin înfrînare ai viețuit Grigorie înțelepte, la carele te-ai și mutat.

Și acum, a Născătoarei:

Zburdările patimilor tineretelor mele alinează-le, Fecioară, și milostiv și păciuitor cere să fie nouă, Fiul tău și Dumnezeu acum Curată robilor tăi, și ne păzește pre noi întregi de toate meșteșugurile celui protivnic.

CONDACUL sfântului Grigorie, glasul al 3-lea

Podobie: Fecioara astăzi...

Soare luminos pre tine Biserica te cunoaște, carele cu podoabele faptelor bune, și cu razele tămăduirilor pre toți luminezi, a lui Hristos slugă. Pentru aceasta prăznuim prea lăudată pomenirea ta, și cinstim nevoințele tale, prea fericite Părinte, înțelepte Grigorie.

ICOS.

Povățuitorului bisericesc și dascălului, și lucrătorului de sfințenie, ca unui tainic celor negrăite, dimpreună cu un glas strigăm, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, deschide-ne nouă buzele, și ne învrednicește să grăim cuvintele învățăturilor tale, și a lăudà nevoințele tale. Că tu dimpreună părtași arătându-te Treimii, ca alt soare luminezi în lume, strălucind cu minunile, și cu învățăturile ca Moisì pururea

învățându-te în legea Domnului, cu cuvintele și cu fapta te-ai făcut lumină lumii, rugându-te neîncetat pentru toți, cei ce te fericesc pre tine, întru tot fericite Părinte înțelepte Grigorie.

Peasna 7, Irmos:

Coconii în buna...

Alergarea postului săvârșind, și credința fericite păzind, ca un plin cu adevărat de înțelegere duhovnicească, de Dumnezeu înțelepțite, cununa dreptății ai luat dela Hristos; și acum te odihnești în locașurile cele luminate, dimpreună cu drepții strălucind prea slăvite. Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Una gândind, aceea ce te-a povățuit pre tine la viață, frumusețile lumii le-ai trecut, pentru aceasta moștenirea cea mai pre sus de lume ai câștigat, pentrù care luminează sufletele celor ce te laudă pre tine, Grigorie, învrednicindu-i nespusei luminări și săltări, strigând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Impovărați fiind de păcate, și gârbovi de patimi, la tine Părinte alergăm, pentru amândouă căutând mântuire. Ci ca un părinte ales, Stăpânului Hristos roagă-te, ca să ne ridice din prăpăstiile cele păgubitoare de suflet, ca cu mulțumită să cântăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Curată de Dumnezeu Născătoare, ranele sufletului meu, smintelele și căderile în păcate curățește-le, prefăcându-le spre izvoarele cele din coapsele nașterii tale, și spre repejunile cele ce curg dintr'însele, căci către tine strig, și la tine alerg, și pre tine te chemăm cea plină de Dar.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Intru mutarea către Hristos, Părinte, cea multă iubire s'a supus ție, ca și de demult lui Moisi, văzătorului de Dumnezeu. Căruia prin bunătăți asemenea făcându-te; ai despărțit marea patimilor și neoprit ai trecut la pământul făgăduinței, biruind pre cei protivnici și cântând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii,

Vestea graiurilor tale celor izvorâtoare de miere, prea fericite, în tot pământul a ieșit, și razele învățăturilor și lumina minunilor, și dumnezeeștile arătări ale lucrurilor, la marginile lumii au strălucit.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sicriul moaştelor tale, izvor de vindecări s'a arătat, izvorând mir bine mirositor, cu care inima mea spală-o, mă rog, bună mireazmă lui Hristos, arătându-mă pre mine, mintea mea o veseleşte, ca să laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi să cânt: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce peste toate este desăvârşit, şi cu firea şi cu fiinţa nepipăit, mie pipăit s'a arătat, dintru tine cea neispitită de nuntă, cu trup înfăşurat. Pre carele cu deadinsul roagă-l, să uşureze mie sarcina fărădelegilor mele, şi să mântuiască pre cei ce te laudă pre tine. Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Peasna 9, Irmos:

Taină străină...

Graiurile dumnezeeştilor tale vestiri şi învăţăturile dumnezeescului Dar, ca un fulger grabnic au încunjurat tot pământul, Treimii într'o unime, şi unime în Treime a ne închina Grigorie, propoveduind şi învăţându-ne pre noi.

Sfinţitu-te-a Domnul din pântece fericite, şi către dânsul ai îndreptat călătoriile tale. Drept aceea te-ai numărat cu prea cuvioşii, cei ce dumnezeeşte au vieţuit, cu cari dimpreună te îndulceşti de dumnezeeasca slavă, prea lăudate.

Slavă...

Asemenea îngerilor vieţuind pre pământ, având întru pomenire pre Hristos cel ce s'a răstignit pentru noi pre Cruce, viaţă răstignită ai avut şi sfârşit fericit ai luat, şi împreună părtaş dumnezeeştei lui slave te-ai făcut. Ci ca cel ce dimpreună cu îngerii stai înainte-i, roagă-te lui pentru cei ce cu dragoste laudă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Are Emmanuil Stăpânul a toată făptura, l-ai născut fără stricăciune rămâind Fecioară; şi după naştere Maică Fecioară, pre carele neîncetat roagă-l, de ispitele vrăjmaşului să mântuiască pre cei ce scapă sub acoperemântul tău.

SVETILNA sfântului

Podobie: Privind ucenicii...

Trupul ţi-ai supus minţii tale şi l-ai chivernisit de Dumnezeu înţelepţite cu mare înţelepţie. De unde şi înalt făcându-te, răsplătire ai luat în ceruri cu îngerii, a lăudà pre Mântuitorul tuturor.

De două ori

Slavă, Şi acum, înainte prăznuirii.

Pre ceea ce este Biserică înţelepciunei lui Dumnezeu, şi scaun mai înalt decât Heruvimii, Preacurata de Dumnezeu Născătoarea, bine o împodobeşte Zaharia, ca să o primească pre dânsa intrările, Bisericii în sfânta sfintelor, şi cu noi cântă Fecioarei, cele dinnaintea prăznuirii, din care Hristos Domnul întrupându-se, lumea mântueşte.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, ale înainte prăznuirii 3, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Veniţi credincioşii adunându-ne, cu cântări să cinstim, pre ceea ce s'a născut cu strălucire din maică stearpă, pre Mireasa lui Dumnezeu Maica Făcătorului, şi cu fecioare şi cu făclii, să o întâmpinăm pre ea, intrând în Biserică în cele sfinte.

Ca nişte flori de multe feluri adunând, din grădinile cele înţelegătoare ale cuvintelor celor duhovniceşti, cununi de laude cu bucurie să împletim Fecioarei, şi Dar înaintea prăznuirii aceleia, dupre vrednicie să le aducem.

Să se împodobească uşile Bisericii Domnului, şi să se deschiză, şi pre ceea ce este casă măririi, şi una mai înaltă decât cerurile, mai pre sus de minte, să o primească bucurându-se, şi pre Hristos Mântuitorul să-l laude.

Alte Stihiri, ale sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca un soare prea luminat, răsărind prea cuvioase întru tot sfântă pomenirea ta, raze străluceşte lucrurile faptelor tale celor bune prea fericite Grigorie, luminând simţirile credincioşilor, cu lumina minunilor tale. Pentru aceasta dar, prăznuind cu bucurie lăudăm, şi cu credinţă fericim, întru tot cinstită pomenirea ta.

Ca un înger vieţuind pre pământ, mărite, prin înfrânare topindu-ţi trupul tău cu priveghere şi aducerea aminte de moarte, cu osârdie învăţându-te; dumnezeeşti fapte ai crescut, Părinte, şi cu mari suişuri la vârful cel dorit, la însuşi Hristos, cu adevărat printr'acestea te-ai apropiat.

Patimile trupeşti prin înfrânare şi prin neîncetata rugăciune le-ai omorît, şi pre şarpele cel amăgitor, cu curgerile lacrămilor tale l-ai înnecat, Părinte. Şi lui Dumnezeu i-ai făcut spre plăcere mai mult decât cei mulţi, prea minunate Grigorie. Pentru aceasta cu dumnezeeşti daruri te-a împodobit pre tine

Iisus iubitorul de oameni, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

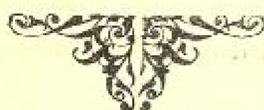
Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Grigorie, părintele nostru. Că prin tine pre cărarea cea dreaptă, cu adevărat, a umblà am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit, şi ai biruit puterea vrăjmaşului. Cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor. Cu cari roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

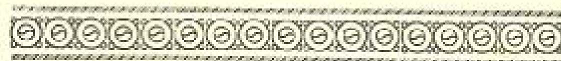
Şi acum, asemenea.

După ce te-ai născut tu dumnezeească Mireasă ,Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrăneşti în sfânta sfintelor, ca o sfinţită. Atuncea şi Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ţie aducându-ţi. Cele cereşti toate s'au minunat, văzând pre Duhul sfânt întru tine sălăşluindu-se. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce eşti în Cer şi pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântueşte neamul nostru.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

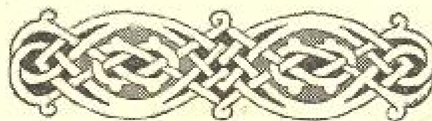

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul înainte prăznuirii, Peasna 3 pe 4, şi din Canonul sfântului, Peasna 6 pe 4. Prochimen. Apostolul către Galateni: *Fraţilor roada Duhului...* Aliluia, Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate-mi sunt date mie dela Tatăl...*

CHINONICUL

Intru pomenirea veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Intrarea în Biserică a prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, şi pururea Fecioarei Mariei.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Dela Domnul luând roada făgăduinţii, Ioachim şi Anna, pre Maica lui Dumnezeu, jertfă bine primită, în Biserică o au adus astăzi, şi Zaharia marele arhiereu, binecuvântându-o, o a primit.

De două ori.

Sfânta sfintelor s'a adus întru cele sfinte a locuì, dupre vrednicie ca o jertfă de Dumnezeu primită, şi pre aceasta fecioare cu fapte bune împo-

dobite, înainte făclii purtând, o au adus lui Dumnezeu, ca pre un vas prea sfințit.

Să se deschiză ușa Bisericii cei de Dumnezeu primitoare, că pre ceea ce este Biserica Impăratului tuturor și scaun astăzi cu slavă înlăuntru primindu-o, Ioachim o a pus dându-o Domnului, pre cea aleasă de dânsul spre Maică luiși.

Slavă, Și acum, glasul al 8-lea.

David mai 'nainte a glăsuit de tine Curată, mai 'nainte văzând sfințirea intrării tale în Biserică, întru care marginile astăzi prăznuind, te binecuvintează pre tine, prea lăudată. Că prin tine ceea ce mai 'nainte de naștere Fecioară, și după naștere ai rămas nestricată, Maica cuvântului vieții, astăzi în Biserică Zaharia se veselește, primindu-te Stăpână. Și sfintele sfinților se bucură, luându-te pre tine hrănitoarea vieții noastre. Pentru aceasta și noi cu cântări strigăm ție: Roagă pentru noi pre Fiul tău și Dumnezeul nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului...

Ușile Bisericii, primiți înlăuntru pre Fecioara, ușa cea încuiată, care este păzită Cuvântului lui Dumnezeu, celui Atotputernic.

Stih: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei și cele de aproape.

Fecioare petreceți pre prea curata Fecioară, luminat făclii purtând întru sfânta sfintelor, ca pre o Mireasă, a Impăratului a toate.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Impăratului.

Pâine Cuvântătoare, cămara Cuvântului lui Dumnezeu, fiind primită de mâna îngerului ce o aduce, lui Dumnezeu mai 'nainte era logodită.

Slavă, Și acum, asemenea.

Lumina cea întreit strălucitoare, aprinzându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, în Biserica slavei, hrană cerească ți-a trimit ție mărindu-te.

Tropar, glasul al 4-lea.

Astăzi înainte însemnarea bunei voințe a lui Dumnezeu, și propoveduirea mântuirii oamenilor, în Biserica lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată, și pre Hristos tuturor mai 'nainte îl veselește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te plinirea rânduelei Ziditorului.

Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul, Slava dintâiu; iară de este Sâmbătă seara, Catisma toată.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glasul 1-iu.

Podobie: O prea slăvită minune,..

Astăzi credincioșii să dănțuim în psalmi și în cântări, Domnului cântând și cinstind sfințit cortul lui, sicriul cel însuflețit, carele pre cuvântul cel neîncăput l-a încăput. Că se aduce lui Dumnezeu mai pre sus de fire, cu trupul pruncă fiind, și dumnezeescul preot Zaharia o primește pre aceasta veselindu-se, ca pre un lăcaș al lui Dumnezeu. De două ori.

Astăzi Biserica cea însuflețită, a sfintei slave a lui Hristos Dumnezeului nostru, singură cea binecuvântată între femei, curată, se aduce în Biserica legii, să viețuiască în cele sfinte. Și se bucură împreună cu dânsa, Ioachim și Anna, cu duhul. Și cetele fecioreşti Domnului cântă, cu psalmi lăudând și cinstind pre Maica lui.

Tu ești propoveduirea proorocilor, slava apostolilor și lauda mucenicilor și a tuturor pământenilor înnoirea, Fecioară, Maica lui Dumnezeu. Că prin tine cu Dumnezeu ne-am împăcat. Pentru aceasta cinstim a ta intrare în Biserica Domnului și împreună cu îngerii toți cu cântări, bucură-te ție celei Preacurate strigăm, cu rugăciunea ta mântuindu-ne.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Intru sfânta sfintelor, sfânta și cea fără prihană, cu Duhul sfânt se aduce și prin înger se hrănește, cu adevărat ceea ce este prea sfântă Biserică a sfântului Dumnezeului nostru, celui ce a sfințit toate cu intrarea ei, și a îndumnezeit firea oamenilor cea alunecată. De două ori.

Fecioare bucurându-se și făclii purtând, merg astăzi înnaintea făcliei celei înțelegătoare, și o aduc pre ea în sfânta sfintelor cu sfințenie, mai'nainte arălând pre raza cea negrăită, ce erà să răsară dintr'însa și să lumineze cu Duhul, pre cei ce ședeau întru întunerecul necunoștinței.

Veselindu-te primește Zaharie, pre ceea ce o au propoveduit proorocii lui Dumnezeu cu Duhul, a strigat Anna cea prea lăudată, și o du pre dânsa în sfânta Biserică, cu sfințenie să se hrănească. Ca să fie Stăpânului tuturor dumnezeesc

scaun, și polată și pat, și luminată sălășluire.

Slavă, Și acum, glasul al 8-lea.

Dupăce te-ai născut tu dumnezeească Mireasă Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrănești în sfintele sfinților ca o sfințită. Atuncea și Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ție aducându-ți, cele cerești toate s'au minunat văzând pre Duhul sfânt întru tine sălășluindu-se. Pentru aceasta, nespurcată, neîntinată, ceea ce ești în Cer și pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântuește neamul nostru.

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei și cetirile.

Dela Eșire cetire, cap. 40, vers 1.

Grăit-a Domnul către Moisì, zicând: In ziua dintâiu a lunei cei dintâiu, vei întinde cortul mărturiei, și vei pune într'însul sicriul, și-l vei acoperì cu perdea, și vei pune înlăuntru masa și sfeșnicul, și vei pune cădelnița cea de aur, ca să cădească înaintea sicriului mărturii, și vei pune acolo acoperemântul perdelei deasupra cortului mărturiei, și vei luà untdelemn de ungere, și vei unge cortul, și toate cele dintr'însul, și-l vei sfințì pre dânsul și toate vasele lui, și vor fi sfinte, și vei sfințì altarul și va fi altarul sfântul sfintelor. Și a făcut Moisì toate câte au poruncit lui Domnul Dumnezeu sfântul lui Israil. Și a acoperit nor cortul mărturiei, și s'a umplut cortul de slava Domnului. Și nu puteà Moisì să intre în cortul mărturiei. Că umbrià deasupra lui norul, și s'a umplut cortul de slava Domnului.

Dela a treia carte a Impăraților cetire.

Cap. 8, Vers 1.

Fost-a dacă a săvârșit Solomon a zidì casa Domnului, adunat-a pre toți bătrânii lui Israil în Sion, ca să ridice sicriul legii Domnului din cetatea lui David, și aceasta este Sionul; și au ridicat preoții sicriul legii Domnului, și cortul mărturiei, și toate vasele cele sfinte, care erau în cortul mărturiei, și împăratul și tot Israilu mergeau înaintea sicriului. Și au dus înlăuntru preoții sicriul legii Domnului în sfânta sfintelor, sub aripile Heruvimilor. Pentrucă Heruvimii erau cu aripile întinse preste locul sicriului, și acoperiau Heruvimii sicriul și sfintele lui cele deasupra, și nu erà altceva în sicriu fără numai două lespezi ale legii, ce le pusese Moisì acolo în Horiv, care i-au poruncit Domnul; și a fost dacă au ieșit preoții din altar, a umplut un nor casa, și nu puteau preoții să steà să slujească de fața norului, că se umpluse casa de slava Domnului Dumnezeu Atotțiitorului.

Din proorocia lui Iezechil cetire.

Cap. 43, Vers 26.

Așà grăește Domnul, fi-va din ziua a opta și mai 'nainte face-vor preoții pre altar arderile cele întregi ale voastre, și cele ce sunt de mântuirea voastră. Și voi primì pre voi, zice Domnul, Domnul. Și m'a întors pre mine la calea ușei sfintelor cea mai din afară, care caută spre răsărituri, și aceasta erà încuiată. Și au zis Domnul către mine: Ușa aceasta încuiată va fi și nu se va deschide, și nimenea nu va trece printr'însa, că Domnul Dumnezeul lui Israil va intrà printr'însa, și va fi încuiată. Că povățuitorul acesta va ședeà într'însa, să mănânce pâine înnaintea Domnului. Pre calea ușei pridvorului va intrà, și pre calea lui va ieșì și m'a dus pre mine pe calea ușei sfintelor, cea despre miazănoapte, în preajma casei, și am văzut, și iată, erà plină de slavă casa Domnului.

LA LITIE.

Stihirile, glasul 1-iu, ale lui Gheorghie Nicomideanul.

Să se bucure astăzi Cerul

de sus, şi norii veselie să stropească, pentru mult lăudate măririle Dumnezeului nostru. Că iată uşa ceea ce caută spre răsărituri, născându-se dupre făgăduinţă din cea stearpă neroditoare, şi lui Dumnezeu sfinţită fiind spre locaş, astăzi în Biserică ca o jertfă fără prihană se aduce. Să se bucure David, lovind în alăută. Că zice: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce. Inlăuntru în cortul lui Dumnezeu, înlăuntru altarului lui, să se hrănească spre lăcaş, celuia ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără stricăciune, spre mântuirea sufletelor noastre.

Glasul al 4-lea, a aceluiaş.

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu în Biserica Domnului se aduce, şi Zaharia pre dânsa o primeşte. Astăzi cele prea sfinte se bucură, şi ceata îngerilor, cu taină prăznueşte. Cu cari şi noi prăznuind astăzi, cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce eşti cu Dar dăruită, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

Asemenea.

Veniţi toţi credincioşii, să lăudăm, pre ceea ce una este fără de prihană. Pre cea mărturisită de prooroci, şi în Biserică adusă. Care mai 'nainte de veci a fost rânduită a fi Maică, şi în anii cei mai de pre urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne pentru rugăciunile ei, pacea ta dăne-o nouă, şi mare milă.

Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea, a lui Leon Maistrul.

Strălucit-a zi de bucurie, şi praznic prea cinstit. Că astăzi ceea ce este mai 'nainte de naştere Fecioară, şi după naştere a rămas fecioară, în Biserica cea sfântă se aduce. Şi Zaharia bătrânul, tatăl Mergătorului înainte se bucură, şi strigă cu veselie: Apropiatu-s'a nădejdea celor necăjiţi, în Biserica cea sfântă, ca o sfântă, să se sfinţească spre sălăşluirea Impăratului tuturor. Să se veselească Ioachim strămoşul, şi Anna să se bucure, că au adus lui Dumnezeu, ca pre o junice de trei ani, pre stăpâna cea fără prihană. Maicelor împreună bucuraţi-vă, fecioare săltaţi, şi cele sterpe împreună dănţuiţi. Că ne-a deschis nouă împărăţia cerurilor, cea mai 'nainte rânduită Impărătească a toate. Bucuraţi-vă noroade şi vă veseliţi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara cea cu bun...

Bucură-se Cerul şi pămân-

tul, văzând pre Cerul cel înțelegător mergând în dumnezeeasca casă, a se hrăni cu cinste, pre una Fecioară și cea fără prihană. Către care mirându-se Zaharia, a strigat: Ușa Domnului, ușile Bisericii deschid ție, bucurându-te dănțuește într'însa. Că am cunoscut și am crezut, că iată mântuirea lui Israil va veni arătat, și se va naște din tine Dumnezeu Cuvântul, dăruind lumii mare milă.

Stih: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, şi cele de aproape ale ei se vor aduce ţie.

Anna aduce cu veselie în Biserica lui Dumnezeu Darul cel dumnezeesc cu adevărat, pre Curata, pururea Fecioara, care i s'a dăruit. Chemând ca să meargă înaintea ei, fecioare purtând făclii, și zicând: Mergi fiică, ca să fii celui ce te-a dat, și Dar și tămâe cu bun miros. Intră în cele neintrate și cunoaște Tainele, și te gătește să fii lui Iisus Hristos slășluire veselă, și frumoasă, celui ce dăruește lumii mare milă.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica Impăratului.

Inlăuntru în biserica lui Dumnezeu, Biserica în care Dumnezeu au încăput, s'a pus Fecioara cea prea sfântă. Și fecioare acum făclii purtând, i-au mers înainte. Săltează însoțirea părinților ei cea aleasă, Ioachim și Anna dănțuind, că au născut pre ceea ce a născut pre Făcătorul. Care dănțuind întru dumnezeeștile lăcașuri, și hrănindu-se cu mâna îngerului, cea cu totul fără prihană, s'a arătat maica lui Hristos, celui ce dă lumii mare milă.

Slavă şi acum, glasul al 6-lea, a lui Serghi Aghiopolitul.

Astăzi împreunările credincioșilor adunându-ne, duhovnicește să prăznuim, și pre dumnezeeasca fiică, Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea, care s'a adus în Biserica Domnului, cu bună credință să o lăudăm! Pre cea mai 'nainte aleasă din toate neamurile, spre sălășluirea Impăratului tuturor, lui Hristos și Dumnezeului nostru. Fecioare făclii purtând, mergeți înainte cinstind pre cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicilor întristarea toată lepădând, cu bucurie împreună urmați, lăudând pre ceea ce s'a făcut Maică lui Dumnezeu, și solitoare de bucurie lumii. Toți împreună cu bucurie bucură-te, cu îngerul să strigăm celei pline de Dar, care pururea se roagă pentru sufletele noastre.

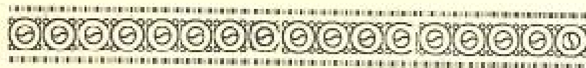
La binecuvântarea pâinilor.

Troparul, glasul al 4-lea

Astăzi înainte însemnarea bunei voinţe a lui Dumnezeu...

Caută-l la Vecernia cea mică.

Şi cetirea Cuvântului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de trei ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Roada drepţilor, a lui Ioachim şi a Annei, se aduce lui Dumnezeu în Biserica cea sfântă cu trupul, pruncă fiind hrănitoarea vieţii noastre. Pre care a bine cuvântat-o sfinţitul Zaharia; pre aceasta toţi ca pre Maica Domnului, cu credinţă să o fericim.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Davide mergi înainte în Biserica lui Dumnezeu, şi bucurându-te primeşte pre împărăteasa noastră, şi către dânsa strigă: Intră Doamnă, în Biserica Impăratului, intră. A căreia slavă acoperit se cunoaşte. Din care va să izvorască nouă tuturor lumina Hristos.

Slavă, şi acum, glasul acelaş.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Mai n'ainte de zemislire, Curată, te-ai sfinţit lui Dumnezeu, şi născându-te pre pământ, Dar te-ai adus acum lui, plinind făgăduinţa părintească şi în dumnezeeasca Biserică, ca ceea ce eşti dumnezeească Biserică cu adevărat, din pruncie Curată, cu făclii luminoase, dată fiind, te-ai arătat lăcaş luminii celei neapropiate, şi dumnezeeşti. Mare este cu adevărat, mai 'nainte mergerea ta, ceea ce una eşti dumnezeească Mireasă şi pururea fecioară.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure David scriitorul de cântări, şi să dănţuească Ioachim împreună cu Anna, că rod sfânt dintr'înşii a ieşit, Maria dumnezeeasca făclie cea purtătoare de lumină, şi se bucură intrând în Biserică. Pre care şi văzându-o fiul lui Varahie o a binecuvântat, şi bucurându-se a strigat: Bucură-te minune a toată lumea.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

Apoi Antifonul dintâi al glasului al patrulea

Prochimen, glasul al 4-lea:

Ascultă fiică şi vezi, şi pleacă urechia ta...

Stih: Izbucnit-a inima mea cuvânt bun.' Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca:

In vremea aceea, sculându-se Maria, mers-a la munte.

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Astăzi Biserica cea însufleţită, a marelui Impărat, în Bi-

serică intră, să se gătească lui spre dumnezeească sălăşluire; noroade veseliţi-vă.

Şi acum, iară aceasta.

Apoi Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi stihira, glasul al 4-lea:

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu, în Biserica Domnului se aduce, şi Zaharia pre dânsa o primeşte. Astăzi cele prea sfinte se bucură, şi ceata îngerilor cu taină prăznueşte. Cu cari şi noi prăznuind astăzi, împreună cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce eşti cu dar dăruită, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

CANOANELE.

Ale praznicului 2. Unul glasul al 4-lea; iară altul glasul 1-iu. Irmoasele ale amândorora Canoanelor, câte de două ori, şi Troparele pe 12. Cât să fie ele pe 16, cu Irmoasele.

CANONUL dintâiu.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Tu stăpână Dar cuvântului dă-mi.

Facerea lui Chir Gheorghe.
Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi „se va umpleà de Duh, şi „cuvânt voiu răspunde „Impărătesei Maicii, şi mă voi „arătà luminat prăznuind, şi „voi lăudà intrarea ei bucurându-mă".

A înţelepciunii vistierie Preacurată, pre tine te ştim şi al Darului izvor, carele izvorăşti neîncetat, picăturile tale cele de cunoştinţă, pre care rugămu-ne rourează-le, Stăpână, ca să te laud pre tine pururea.

Biserică mai înaltă decât cerurile Preacurată fiind şi polată, în Biserica lui Dumnezeu te-a pus, ca să te găteşti lui, spre dumnezeească sălăşluire a venirii sale.

Lumina Darului Născătoare de Dumnezeu răsărind, pre toţi i-a luminat şi i-a împreunat, ca să împodobească prea luminat prăznuirea ei cu cântări: Veniţi să ne adunăm.

Uşa cea mărită de gânduri necuprinsă, deschizând uşile Bisericii lui Dumnezeu, acum porunceşte, adunându-ne noi, să ne îndulcim cu minunile ei dumnezeeşti.

Alt CANON al praznicului.
Facerea lui Chir Vasile.
Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minuni „minunate, cu braţ înalt, şi a „mântuit pre Israil, că s'a proslăvit".

Să ne adunăm astăzi la Născătoarea de Dumnezeu cinstindu-o cu cântări, şi să præz-

nuim praznic duhovnicesc. Că în Biserica lui Dumnezeu, Dar se aduce.

Cu cântări să lăudăm petrecerea Născătoarei de Dumnezeu cea prea slăvită, că în Biserică astăzi, ca o Biserică a lui Dumnezeu, se aduce Dar de mult preț dupre proorocie.

Anna cea fără prihană s'a bucurat, ca ceea ce a adus lui Dumnezeu Dar de mult preț, în Biserică ca o Maică. Și Ioachim împreună cu dânsa prăznuește luminat.

David strămoșul tău te-a lăudat de demult, Fecioară dumnezeească Mireasă, numindu-te fiică Impăratului Hristos. Pre carele și născându-l prunc ca o maică l-ai aplecat.

Cu trupul de trei ani fiind, Născătoarea de Dumnezeu, Domnului s'a adus, și Zaharia preotul lui Dumnezeu primindu-o pre ea, în Biserică bucurându-se o a pus.

Fecioare dănțuiți, făclii purtând, începeți astăzi, și Maicelor cântați, Impărătesei Maicii celei ce merge în Biserica Impăratului Hristos.

Slavă...

Treime ceea ce ești de o ființă, Părinte și Cuvinte, și Duhule sfinte, pre tine cu credință te slăvim, ca pre Făcătorul tuturor, și ție strigăm cu bună credință, mântuește-ne pre noi Dumnezeule.

Și acum.

Din văpseala sângelui tău, Preacurată, în porfiră îmbrăcându-se, ieșind Impăratul și Dumnezeu, a înnoit tot neamul omenesc cu milostivirea sa.

Catavasie.

Hristos se naște slăviți-l, Hristos din ceruri întâmpinați-l, „Hristos pre pământ, înălțați-vă. „Cântați Domnului tot pământul, și cu veselie lăudați-l no-„roade, că s'a proslăvit".

(VEZI) Dintru această zi, aceste Catavasii se cântă până la intâia zi a lui Ianuarie.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți, Născă-„toare de Dumnezeu, ceea „ce ești izvor viu și îndes-„tulat, cari s'au împreunat ceată „duhovnicească întărește-i, și „întru dumnezeească intrarea „ta, cununilor slavei învrednicește-i".

Impodobită de nuntă astăzi s'a arătat frumoasă Biserica Fecioarei și cămara, primind pre cea însuflețită cămara lui Dumnezeu, pre cea curată și fără prihană, și mai luminată decât toată făptura.

David înainte începând dănțuirea, săltează și dănțuește cu noi, și Împărăteasă împodobită te cheamă prea cinstită, pre tine Preacurată, ceea ce stai în Biserică, înaintea Împăratului și Dumnezeu.

Din care a ieșit neamului omenesc călcarea poruncii, dintru aceea au înflorit îndreptarea și nestricăciunea, Născătoarea de Dumnezeu astăzi, aducându-se în casa lui Dumnezeu.

Săltează oștile îngerești, și mulțimea tuturor oamenilor, și înaintea feții tale Preacurată aleargă astăzi purtătoare de făclii, strigând: Măririle tale, în casa lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos.

Să se întărească inima mea „întru voia ta, Hristoase Dum„nezeule, carele preste ape ai „întărit Cerul al doilea, și ai în„temeiat pământul preste ape, „Atotputernice".

Să prăznuim iubitorilor de praznic, și împreună să ne veselim cu duhul, mângâindu-ne astăzi întru acest sfânt praznic al ficei Împăratului și Maicii Dumnezeului nostru.

Ioachime veselește-te astăzi și te bucură Anno cu Duhul, pre ceea ce s'a născut din voi aducându-o Domnului, de trei ani fiind, ca pre o junice Preacurată, și cu totul fără prihană.

Locașul lui Dumnezeu în sfânta Biserică se aduce, Născătoarea de Dumnezeu Maria, cu trupul de trei ani fiind; și făclii ținând, fecioare merg înaintea ei.

Mielușaua lui Dumnezeu cea nespurcată, și porumbița cea neîntinată, cortul cel de Dumnezeu încăpător, sfințenia slavei, în cortul cel sfânt a locuì a ales.

Cea de trei ani cu trupul, și de mulți ani cu Duhul, cea mai desfătată decât cerurile, și mai înaltă decât puterile cele de sus, să se laude cu cântări, dumnezeeasca Mireasă.

Prăznuind petrecerea Născătoarei de Dumnezeu, întru cele ce nimenea nu intrà, făclii înțelegătoare purtând cu veselie astăzi, și noi cu fecioarele la Biserică să ne apropiem.

Preoții lui Dumnezeu învățați-vă întru dreptate cu Darul, și întâmpinați, luminat dând intrările fiicei Împăratului și Dumnezeu, întru cele sfinte.

Slavă...

Lumină este Tatăl, lumină Fiul aceluia, lumină este și Duhul

Mângâitorul. Pentrucă, ca din-tr'un soare, Treimea strălucind, dumnezeeşte luminează şi păzeşte sufletele noastre.

Şi acum:

Pre tine proorocii te-au propoveduit mai 'nainte, sicriu sfinţeniei, Curată, şi cădelniţă de aur, şi sfeşnic şi masă, şi noi ca pre un cort de Dumnezeu încăput te lăudăm pre tine.

Catavasie:

3 Fiului celui născut fără stricare din Tatăl mai 'nainte de „veci, şi mai pre urmă din Fe-„cioară întrupat mai presus de „fire, lui Hristos Dumnezeu să-i „strigăm: Cela ce ai înălţat cor-„nul nostru, sfânt eşti Doamne.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide, ce praznic este acesta de acum? Care l-ai lăudat oarecând în cartea psalmilor, pre fiica prunca lui Dumnezeu şi Fecioara. Că ai zis: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei şi cele de aproape ale ei. Minunat şi a toată lumea praznic fă celor ce strigă: Născătoarea de Dumnezeu este de faţă nouă, solitoarea mântuirii.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Mieluşaua cea nespurcată, şi cămara cea neîntinată, în casa lui Dumnezeu Născătoarea de Dumnezeu Maria, cu veselie se aduce prea luminat. Pre care îngerii lui Dumnezeu, o încunjură cu credinţă, şi toţi credincioşii o fericesc pururea, şi cu mulţămită cântă ei neîncetat cu glas mare: Slava noastră şi mântuirea tu eşti cea cu totul fără prihană.

Peasna 4, Irmos

Dumnezeescul sfat cel neur-„mat, al celui prea înalt, „al întrupării tale cei din „Fecioară, proorocul Avvacum „înţelegându-l a strigat: Slavă „puterii tale Doamne".

Pre uşa cea neumblată, casa lui Dumnezeu primindu-o astăzi, a încetat toată umbra legii; căci cu adevărat s'a arătat adevărul, strigând celor de pre pământ.

Muntele cel umbrit, carele mai 'nainte l-a văzut de demult Avvacum, mai 'nainte a vestit pre ceea ce a încăput înlăuntru întru cele neumblate ale Bisericii; căci cu adevărat a odrăslit bunătăţile şi acopere marginile.

Vedem tot pământul lucruri prea mari streine şi minunate; cum Fecioara dela înger hrană primind, chipurile rânduelii poartă.

Biserică şi palat, şi Cer în-

sufletit arătându-te dumnezeească Mireasă Împăratului, în Biserica legii te-ai adus astăzi, aceluia, păzită fiind Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'na„inte proorocule Avvacume, în„truparea Cuvântului, ai pro„poveduit, strigând: Când se „vor apropià anii, te vei cunoa„ște, când va venì vremea, te „vei arătà. Slavă puterii tale „Doamne".

Prooroace Isaia, proorocește nouă, care este Fecioara ce are în pântece? Ceea ce din rădăcina Iudei a odrăslit, și s'a născut din David împăratul, din sămânță sfântă, rod binecuvântat.

Incepeți fecioare și cântați cântări, în mâini ținând făclii și prăznuiți cu noi, lăudând petrecerea celei Curate și de Dumnezeu Născătoare, care acum merge în Casa Domnului cu strălucire.

Ioachime și Anno veseliți-vă acum, în Biserica Domnului ducând pre cea Curată, care va să fie Maică lui Hristos Dumnezeu Împăratului a toate, ceea ce s'a născut din voi ca o junice de trei ani.

Sfânta sfintelor fiind Curată, în sfânta Biserică ai iubit a te sălășluì, și cu îngerii Fecioară vorbind petreci, cu minune din Cer pâine luând hrănitoarea vieții.

Născând mai pre sus de nădejde pre cea prea sfântă Curată, cu bună credință o a făgăduit a o aduce lui Dumnezeu; și a plinit dând ca o jertfă pre ceea ce s'a născut dintr'înșii, Ioachim astăzi și Anna în casa lui Dumnezeu.

Odrăslit-a toiagul lui Aaron oarecând, mai 'nainte închipuind Preacurată, nașterea cea dumnezeeească. Că mai presus de fire erai să zemislești și nestricată să rămâi, și după naștere Fecioară să te arăți, prunc aplecând pre Dumnezeul tuturor.

Fecioare pre Fecioara, maicelor pre Maica, cu bună credință adunați-vă să o cinstiți împreună cu noi, pre ceea ce s'a născut, și a născut, care ca o jertfă fără prihană s'a adus lui Dumnezeu, toți împreună luminat să prăznuim.

Slavă...

Treime în fețe, unimea de un chip cu bună credință să o slăvim, pre Dumnezeu cel adevărat, pre carele îl laudă începătoriile celelor îngerești și

ale arhanghelilor, ca pre un Stăpân al făpturii, toţi cu credinţă închinându-ne pururea.

Şi acum:

Roagă neîncetat, prea sfântă Fecioară, Curată, pre Fiul tău şi Dumnezeu, carele l-ai născut cu trup, din multe feluri de curse diavoleşti, şi de toate ispitele ce vin asupră, să mântuiască pre toţi robii tăi.

Catavasie:

Toiag din rădăcina lui Ieseiu şi floare dintr'însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă, venit-ai întrupându-te din cea neispitită de bărbat, cel fără de trup şi Dumnezeu, slavă puterii tale Doamne".

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de cinstită intrarea ta. Că tu Fecioară care nu ştii de nuntă, înlăuntru ai intrat în Biserica lui Dumnezeu, ca o prea curată Biserică, tuturor celor ce te laudă pre tine, mântuire dăruindu-le".

Sfinţenia cea prea slăvită şi sfinţita dăruire, astăzi Preacurata Fecioară puindu-se în Biserica lui Dumnezeu, Împăratului a toate, Dumnezeului nostru, unuia spre lăcaş se păzeşte, precum ştie însuş.

Frumuseţea sufletului tău Preacurată, văzându-o oarecând Zaharia cu credinţă a strigat: Tu eşti mântuirea. Tu eşti bucuria tuturor. Tu eşti chiemarea noastră prin care cel neîncăput, încăput mie se va arătă.

O! minunile tale cele mai pre sus de minte Preacurată! Streină este naşterea ta! Strein este chipul creşterii tale! Streine şi prea slăvite sunt ale tale toate şi de oameni nespuse, dumnezeească mireasă.

Sfeşnic mult luminos fiind dumnezeească Mireasă, astăzi ai strălucit în casa Domnului, şi ne luminezi pre noi cu cinstite darurile minunilor tale, Curată, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Alt Canon, Irmos:

Răsări nouă luminată, lumina cea pururea fiitoare, celor ce mânecăm către judecăţile poruncilor tale. Stăpâne iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru".

Lumini să purtăm drept măritorilor, toţi împreună alergând, şi lăudând pre Maica lui Dumnezeu. Că rodul lor astăzi Domnului se aduce, ca o jertfă bine primită.

Să se veselească strămoșii astăzi, Stăpână, și să se bucure ceea ce te-a născut pre tine, împreună cu părintele tău. Că rodul lor Domnului se aduce.

Pre Mielușaua cea mult numită și prea slăvită și fără prihană, ca pre ceea ce cu trup a născut pre dumnezeescul Mielușel, toți să o lăudăm, prăznuind cu credință.

Dumnezeeștile semne ale încredințării nașterii tale, celei mai pre sus de minte se scriu, Curată Fecioară, astăzi întru Duhul sfânt în Biserica lui Dumnezeu.

Să se deschiză cele din 'naintea ușilor slavei Dumnezeului nostru, și să primească pre Maica lui Dumnezeu, ceea ce nu știe de nuntă, ca pre o junice de trei ani nespurcată.

Muntele cel de mult preț și umbrit să-l lăudăm, pre pururea Fecioara ceea se s'a făcut Maica lui Dumnezeu. Că aceasta a strălucit la margini lumină.

Slavă...

Pre o Dumnezeire preste toate stăpânitoare, și pururea vecuitoare slăvind, să ne închinăm ei cei cinstite în trei fețe, nedespărțite în fire, și cu slava aceeași.

Și acum:

Liman cu bună liniște și zid nesurpat, am agonisit rugăciunea ta întru primejdii de Dumnezeu Născătoare, pururea mântuindu-ne din nevoi și de necazuri.

Catavasie:

Dumnezeu fiind păcii, Tată „îndurărilor, pre Ingerul sfa„tului tău celui mare, dăruin„du-ne pace l-ai trimis nouă. „Deci povățuiți fiind la lumina „cunoștinței de Dumnezeu, de „noapte mânecând, te slăvim „iubitorule de oameni".

Peasna 6, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu „săvârșind acest praznic „dumnezeesc, și cu totul „cinstit al Maicei lui Dumnezeu, „veniți să plesnim cu mâinile „slăvind pre Hristos, cel ce s'a „născut dintru dânsa".

Cela ce toate le poartă cu cuvântul, rugăciunea drepților o a auzit. Pentru aceasta boala sterpiciunei dezlegând ca un îndurat, le-a dăruit lor pricina bucuriei.

Vrând să arate Domnul neamurilor mântuirea sa, pre ceea ce n'a știut de nuntă, acum din oameni o a luat, pre ceea ce este semnul împăcării și al înnoirei.

Ca ceea ce eşti casa Darului, întru care sunt puse vistieriile rânduelei lui Dumnezeu celei negrăite, Preacurată, în Biserică te-ai împărtăşit dulceţei cei nestricate.

Pre tine stema cea împărătească, primindu-te Biserica, dumnezeească Mireasă s'a luminat, şi la cele mai bune a trecut, văzând întru tine împlinirea celor mai 'nainte zise.

Alt Canon, Irmos:

Pre proorocul Ionà urmând „strig: Scoate viaţa mea, Bunule, „din stricăciune, şi mă mântue„şte Mântuitorul lumii, pre „mine cel ce strig, slavă ţie".

Să prăznuim credincioşii praznic duhovnicesc, pre Maica lui Dumnezeu lăudându-o cu bună credinţă. Că este mai sfântă decât minţile cele cereşti.

Cu cântări duhovniceşti să lăudăm credincioşii, pre Maica luminii, că astăzi s'a arătat nouă mai 'nainte mergând în casa lui Dumnezeu.

Nespurcata mieluşa, şi Curata porumbiţă s'a dus să locuiască în casa lui Dumnezeu, ca o fără prihană, mai 'nainte rânduită, a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

In Biserica legii intrării săvârşeşte Biserica lui Dumnezeu, cortul cel ceresc. Dintru care nouă celor din întunerec, lumina ne-a strălucit.

Pruncă fiind cu trupul şi desăvârşit cu sufletul, sfântul sicriu în Biserica lui Dumnezeu intră, ca să se hrănească cu dumnezeescul Dar.

Din toate ispitele şi primejdiile sufleteşti, mântueşte-ne pre noi, cei ce alergăm la tine prea lăudată, cu rugăciunile tale, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Slavă...

Părinte şi Fiule şi Duhule cel drept, Unime în trei staturi şi nedespărţită Treime, miluește pre cei ce se închină dumnezeeştei tale stăpânii.

Şi acum.

In pântecele tău încăput fiind, cel neîncăput de toţi, Maica lui Dumnezeu, a ieşit din tine Preacurată îndoit în fire, Dumnezeu şi om.

6

Catavasie:

Din pântece pe Ionà ca pre „un prunc l-a lepădat fiara mă„rii, precum l-a primit, şi în Fe„cioară sălăşluindu-se Cuvân„tul şi trup luând, a ieşit, pă„zindu-o nestricată. Că cel ce

„nu a pătimit stricăciune, pre „ceea ce l-a născut, o a păzit „nevătămată“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Prea curată Biserica Mântuitorului, cămara cea de mult preț și Fecioara, sfințită vistieria slavei lui Dumnezeu, astăzi se aduce în casa Domnului, împreună aducând Darul Duhului lui Dumnezeu. Pre care o laudă îngerii lui Dumnezeu, aceasta este cortul cel ceresc.

ICOS.

Al Tainelor lui Dumnezeu celor negrăite și dumnezeești, văzând în Fecioară Darul arătat și plinit cu adevărat, mă bucur. Și chipul cel străin și nespus a-l înțelege nu mă pricep. Cum aleasă Curată singură s'a arătat mai presus de toată făptura, cea văzută și cea gândită. Pentru aceasta, vrând a o lăudă pre dânsa, mă spăimântez foarte cu gândul și cu cuvântul. Însă îndrăznind, propoveduesc și măresc: Aceasta este cortul cel ceresc.

Întru această lună în 21 de zile, Intrarea în Biserică a prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei.

Stih: Înlăuntrul Bisericii, Gavriil, Fecioară pre tine hrănindu-te,
Carele va veni însă după puțin zicându-ți: Bucură-te.
În douăzeci și una, Maria intrând,
În sfânta Biserică, a rămas petrecând.

Intrarea în Biserica legii a Doamnei de Dumnezeu Născătoarei, a pricinuit ortodocșilor creștini praznic minunat și a toată lumea. Fiindcă s'a făcut aceasta într'un chip minunat și este înainte mergătoare a marei și înfricoșatei taine a întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, care aveà a se face în lume prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu. Deci, praznicul Intrării s'a început din pricina aceasta: Anna cea pururea pomenită, fiindcă mai toată viața o a petrecut stearpă fără să nască prunc, ruga pre Stăpânul firei împreună cu bărbatul său Ioachim, ca să le dăruiască lor prunc; și făgăduindu-se, dacă vor câștigà dorirea, îndată îl vor afierosì lui Dumnezeu pre pruncul cel născut. Și așà a născut preaslăvit pre ceea ce s'a făcut pricina mântuirii neamului omenesc, pre împăcătoarea și împrietenirea lui Dumnezeu cu oamenii, pre pricina înnoirii de a doua oară a lui Adam celui căzut și a sculării și a îndumnezeirii lui, pre prea sfânta Stăpână de Dumnezeu Născătoarea Maria. Deci, când a fost de trei ani, o au luat părinții ei și au adus-o ca în ziua de astăzi în Biserică. Și plinindu-și făgăduința o au afierosit pre fica lor lui Dumnezeu celui ce le-a dăruit-o; și a dat-o pre ea preoților, și mai ales lui Zaharia arhiereului celui de atuncea. Carele luându-o pre ea, o a băgat în cele mai dinlăuntru ale Bisericii unde numai singur Arhiereul odată în an intrà. Și aceasta o a făcut dupre voința lui Dumnezeu celui ce după puțin aveà a se naște dintr'însa, spre îndreptarea și mântuirea lumii.

Deci acolo a rămas Fecioara doisprezece ani, cu streină cuviință, hrănindu-se cu hrană cerească de către Arhanghelul Gavriil. Învrednicindu-se și dumnezeeștei arătări, până ce s'a apropiat vremea dumnezeeștei Bunei Vestiri și a descoperirilor celor cerești și mai pre sus de fire care i s'a descoperit ei. Că bine a voit Dumnezeu a se întrupà dintr'însa pentru iubirea de oameni, ca să înnoiască de a doua oară lumea cea stricată prin păcat. Deci, atunci Născătoarea de Dumnezeu, ieșind din sfintele sfintelor, s'a dat lui Iosif Logodnicului, ca acela să-i fie

păzitor și martor al fecioriei ei. Și ca să slujască, atât la nașterea ei cea mai presus de fire, cât și la fuga ei cea în Eghipet și la întoarcerea cea de acolo în pământul lui Israil.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Dumnezeule, miluește-ne și ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturii cugetă„torii de Dumnezeu, fără „numai Făcătorului. Ci „îngrozirea focului bărbătește „călcându-o, se bucurau cân„tând: Prea lăudate Domnul „părinților, și Dumnezeule „bine ești cuvântat".

Iată astăzi a strălucit marginilor, primăvara cea veselă luminând sufletele noastre, și gândul și mintea cu Darul prăznuirea Născătoarei de Dumnezeu. Astăzi cu taină să ne veselim.

Daruri să aducă astăzi toate Impărătesei Maicii, Cerul și pământul, și cetele îngerilor, și mulțimea oamenilor, și să strige: In Biserică se aduce bucuria și veselia.

Scriptura a trecut, legea a lipsit ca umbra, și razele Darului au strălucit, în Biserica lui Dumnezeu intrând tu Fecioară Maică Curată, întru care bine ești cuvântată.

Supusus'au celui născut al tău, Preacurată, ca unui Făcător și Dumnezeu, Cerul și pământul, și cele de desupt, și toată limba oamenilor mărturisește. Că Domnul s'au arătat Mântuitorul sufletelor noastre.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul, Mântuitorule, se ră„coreà, iară tinerii dănțuind „cântau: Dumnezeul părinților „noștri, bine ești cuvântat".

Să dănțuim iubitorilor de praznic astăzi, să lăudăm pre curata Stăpână, pre Ioachim și pre Anna dupre vrednicie cinstindu-i.

Prooroceşte cela ce grăești cu Duhul, aduce-se-vor fecioare în urma ta, aduce-se-vor în Biserică ție împărătesei Maicii.

Bucuratu-s'au cetele îngerilor, veselitu-s'au duhurile drepților, când Maica lui Dumnezeu în cele sfinte s'a adus.

Și cu trupul și cu duhul s'a bucurat, rămâind Maria cea fără prihană în casa Domnului, ca un vas prea sfințit.

Primind hrană cerească, sporit-a cu înțelepciunea și cu Darul, făcându-se Maică dupre trup Mântuitorului Hristos.

Dusu-te-au pre tine în cele mai din lăuntru ale Bisericii, înțelepții părinții tăi, Preacurată,

ca să le hrănești strein spre sălășluirea lui Hristos Dumnezeu.

Slavă...

Să slăvim Treimea cea nedespărțită, să lăudăm o Dumnezeire, împreună cu Tatăl pre Cuvântul și pre Duhul cel cu totul sfânt.

Și acum:

Roagă pre Domnul carele l-ai născut, ca pre cel ce este milostiv din fire, Născătoare de Dumnezeu, să mântuească sufletele celor ce te laudă pre tine.

Catavasie:

Coconii în buna credință „fiind crescuți, păgâneasca po„runcă nebăgându-o în seamă, „de groaza focului nu s'au spăi„mântat, ci în mijlocul văpăiei „stând au cântat: Dumnezeul „părinților bine ești cuvântat".

Peasna 8-a, Irmos:

Al căruia acrostih de pe margine la Greci este dupre Alfa Vita.

Ascultă pruncă Fecioară Cu„rată, să zică Gavriil sfa„tul celui prea înalt, cel „de demult adevărat, fii gata „spre primirea lui Dumnezeu: „că prin tine cel necuprins, cu „oamenii va să petreacă. Pen„tru aceasta și bucurându-mă, „strig: Binecuvântați toate lu„crurile Domnului pre Domnul.

Pre Biserica cea Curată în Casa Domnului, aducându-o Anna oarecând, strigând a zis, cu credință preotului: Prunca cea dată mie dela Dumnezeu, luându-o acum, o du în Biserica Ziditorului tău și bucurându-te, cântă lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Zis'a Annei oarecând văzând cu Duhul Zaharia: Pre Maica vieții cea adevărată aduci, pre care luminat proorocii lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu o au propoveduit și cum Biserica o va încăpeà pre ea? Pentru aceasta mirându-mă, strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Roaba lui Dumnezeu am fost eu, răspunsa Anna lui, chemându-l pre dânsul cu credință și cu rugăciune, ca să iau rodul durerii mele, și după naștere pre cea născută să o aduc celui ce mi-a dat-o pre ea. Pentru aceasta săltând strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Al legii lucru este cu adevărat, zis-a ei preotul; și strein lucru cu totul a fi cunosc, văzând pre ceea ce se aduce în casa lui Dumnezeu, prea slăvit covârșind cu Darul cele sfinte. Pentru aceasta bucurându-mă,

strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Intărescu-mă, zis-a Anna lui, înţelegând cele ce grăeşti: Că le cunoşti acestea cu Duhul lui Dumnezeu, luminat cele ce sunt ale Fecioarei ai propoveduit. Primeşte Dar pre cea Curată în Biserica Ziditorului tău, şi bucurându-te, cântă lui: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Făclie purtătoare de lumină s'a aprins nouă, strigat-a preotul, bucurie prea mare strălucind în Biserică: Sufletele proorocilor să se veselească împreună cu mine, ca cele ce văd lucruri străine, săvârşindu-se în casa lui Dumnezeu, şi să strige pururea: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De carele se înfricoşază în„gerii, şi toate oştile ca de Fă„cătorul şi Domnul, lăudaţi-l „preoţi preamăriţi-l tineri, bine „îl cuvântaţi popoare, şi îl prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Veseleşte-se astăzi luminat Ioachim şi Anna cea fără prihană, Domnului Dumnezeu aducând jertfă pre sfânta fiică, cea dată ei din făgăduinţă.

Laudă-se sfinţii, David şi Ieseu şi Iuda se cinsteşte. Că din rădăcina lor a odrăslit rod Curata Fecioară. Din care s'a născut Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Maria cea prea curată, şi cortul cel însufleţit, s'a adus astăzi în casa lui Dumnezeu, şi o a primit pre ea Zaharia cu mâinile ca pre o vistierie sfântă a Domnului.

Ca pre o uşe de mântuire şi munte înţelegător, ca o scară însufleţită, să cinstim credincioşii dupre adevăr pre Fecioara şi Maica lui Dumnezeu, cea binecuvântată de mâinile preoţilor.

Proorocii, apostolii şi mucenicii lui Hristos, cetele îngerilor şi toţi pământenii, să cinstim cu cântări pre Fecioara cea Curată, ca pre o binecuvântată Maică a celui prea înalt.

In Biserică te-au adus pre tine, prea cinstită Curată, cei ce dumnezeeşte te-au născut, ca pre o jertfă curată, şi strein te sălăşlueşti întru cele neumblate, ca mai 'nainte să te găteşti lui Dumnezeu spre lăcaş Cuvântului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să se laude cel întreit sfânt Tatăl şi Fiul şi Duhul sfânt, uni-

mea cea nedespărțită, o Dumnezeire, care ține în mână toată făptura întru toți vecii.

Și acum.

Cuvântul cel fără început s'a început, cu trup născându-se precum bine a voit, Dumnezeu și om din prunca Fecioară, iarăș zidindu-ne pre noi cei căzuți mai 'nainte, pentru multa milostivire.

Catavasie.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închi„puit chipul minunei cei mai „pre sus de fire, că nu a ars pre „tinerii pre cari i-a primit, pre„cum nici focul Dumnezeirii „pântecele Fecioarei în care a „intrat. Pentru aceasta cântând „să strigăm: Bine să cuvinteze „toată făptura pre Domnul, și „să-l prea înalțe pre dânsul în„tru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Care la Greci este pe Alfa Vita, cetind literile înapoi.

Ceea ce ești mai cinstită... Nu cântăm, ci Stihirile acestea:

Ingerii intrarea cei preacurate văzând, s'au mirat, cum Fecioara a intrat în sfânta sfintelor.

Irmosul:

Ca de un sicriu însuflețit al „lui Dumnezeu, nici cum să „nu se atingă mâna necredin„cioșilor, iară buzele credincio„șilor, fără tăcere glasul înge„rului cântând, cu bucurie să „strige Născătoarei de Dumne„zeu: Cu adevărat mai pre sus „decât toți ești Fecioară cu„rată".

Și a doua ceată, asemenea cântă acestaș Irmos; apoi Stihirile de rând.

Ingerii intrarea cei Preacurate văzând s'au mirat, cum cu slavă a intrat în sfintele sfintelor.

Ca ceea ce ai prea luminată frumusețea curăției sufletului, Născătoarei de Dumnezeu Curată, și de darul lui Dumnezeu din cer ești plină cu lumina cea pururea fiitoare, luminezi pururea, pre cei ce cu veselie strigă: Cu adevărat mai pre sus decât toți ești Fecioară Curată.

Ingerii intrarea Fecioarei văzând s'au mirat, cum cu prea slăvire a intrat în sfintele sfintelor.

Mai pre sus zboară decât puterea cuvintelor, minunea ta Născătoare de Dumnezeu Curată. Că trupul întru tine îl socotesc mai pre sus de cuvânt, de curgerea păcatului neprimit. Pentru aceasta cu mulțumită strig către tine: Cu adevărat mai pre sus decât toți ești Fecioară Curată.

Ingerii și oamenii intrarea Fecioarei să o cinstim, că cu slavă a intrat în sfintele sfintelor.

Cu prea slăvire mai 'nainte te-a închipuit, Curată, legea pre tine cort și dumnezeească năstrapă, sicriu și catapeteazmă, și toiag, Biserică nestricată, și ușă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta învață a strigà către

tine: Cu adevărat mai pre sus decât toţi eşti Fecioară Curată.

Ingerii intrarea Fecioarei văzând s'au mirat, cum cu dumnezeească plăcere a intrat în sfintele sfintelor.

Dulce cântând ţie mai'nainte a glăsuit David, numindu-te pre tine fiică Impăratului, cu podoaba faptelor bune stând deadreapta înaintea lui Dumnezeu, văzându-te împodobită. Pentru aceasta proorocind a strigat: Cu adevărat mai pre sus decât toţi eşti Fecioară Curată.

Ingeri săltaţi cu sfinţii, Fecioare împreună dănţuiţi, că fiica lui Dumnezeu a intrat în sfintele sfintelor.

De Dumnezeu primitoare mai 'nainte văzându-te Solomon, Născătoare de Dumnezeu, te-a vestit pre tine uşă deschisă a Impăratului, şi izvor viu pecetluit, din care apa cea ne turbure a izvorît nouă, celor ce strigăm cu credinţă: Cu adevărat mai pre sus decât toţi eşti Fecioară Curată.

Ingerii şi oamenii pre fecioara, cu cântări să o mărim, că cu Dumnezeească cuviinţă a intrat în sfintele sfintelor.

Dai darurile tale cele liniştite Născătoare de Dumnezeu sufletului meu, izvorînd viaţă celor ce te cinstesc dupre datorie. Singură apărându-i şi acoperindu-i şi păzindu-i, ca să strige către tine: Cu adevărat mai pre sus de cât toţi eşti Fecioară Curată.

Altă pripeală, glasul 1-iu:

Măreşte suflete al meu, pre ceea ce s'a adus în Biserica Domnului, şi s'a binecuvântat de mâinile preoţilor.

Irmosul:

Pre norul cel purtător de „lumină, întru carele Stăpânul „tuturor, din Cer ca ploaia pre „lână s'a pogorît, şi s'a întrupat „pentru noi, făcându-se om cel „fără de început; să o mărim „toţi, ca pre o Maică Curată a „Dumnezeului nostru".

(Şi cântă şi a doua ceată, tot această pripeală, şi Irmosul. Apoi printre Tropare zicem tot pripeala aceasta).

Din cei drepţi a ieşit, din Ioachim şi din Anna, rodul făgăduinţei, dumnezeeasca pruncă Maria; şi ca nişte tămâie primită, cu trupul pruncă fiind, se aduce în sfânta Biserică, ca o sfântă, întru cele sfinte să locuiască.

Pre ceea ce a fost pruncă cu firea, si mai pre sus de fire s'a arătat Maică lui Dumnezeu, să o lăudăm cu cântări. Că în Biserica legii Domnului astăzi s'a adus, spre mireazmă cu bun miros, ca un rod al drepţilor duhovnicesc.

Cu îngerul bucură-te, Născătoarei de Dumnezeu cu cuviinţă să strigăm credincioşii: Bucură-te prea bună Mireasă. Bucură-te nor luminos, din carele ne-a strălucit nouă Dom-

nul, celor ce şedeam întru întunerecul necunoştinţii. Bucură-te nădejdea tuturor.

Sfânta sfintelor şi a lui Dumnezeu Maică Marie, cu rugăciunile tale Curată, scapă-ne din cursele vrăjmaşului, şi din tot eresul şi necazul, pre noi cei ce ne închinăm cu credinţă icoanei sfântului tău chip.

Cântare dupre vrednicie Născătoarei de Dumnezeu, toată zidirea cu îngerul Gavriil, să-i strige glăsuind: Bucură-te Maica lui Dumnezeu, cu totul fără prihană, prin care ne-am mântuit din blestemul cel dintâiu, făcându-ne părtaşi nestricăciunii.

Mai pre sus decât Heruvimii, şi decât Serafimii mai înnaltă, şi mai desfătată decât cerurile te-ai arătat Fecioară, ca ceea ce pre cel neîncăput de toate Dumnezeul nostru, în pântecele tău l-ai încăput şi l-ai născut negrăit; pre carele roagă-l cu deadinsul pentru noi.

In loc de Slavă:

Măreşte suflete al meu, Stăpânia Dumnezeirii celei în trei staturi şi nedespărţite.

Firea cea în trei ipostasuri, şi slava cea nedespărţită şi întru o dumnezeire lăudată neîncetat, în Cer şi pre pământ, Treimea cea nedespărţită să o slăvim, Tatălui şi Fiului, împreună şi Duhului închinându-ne, cu bună credinţă.

In loc de Şi acum:

Măreşte suflete al meu, pre cea mai cinstită şi mai mărită decât oştile cele de sus.

Pre cei ce aleargă cu credinţă subt milostivirea ta, şi se închină cu bună cinstire Fiului tău, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ca unui Dumnezeu şi Domn al lumii, roagă-te să-i mântuiască de stricăciune, şi de primejdii şi de toate ispitele.

Catavasie:

Taină streină văz şi prea „slăvită, Cer fiind peştera, sca„un de Heruvimi Fecioara, ies„lea sălăşluirea, întru care s'au „culcat cel neîncăput, Hristos „Dumnezeu, pre carele lăudân„du-l îl mărim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Pre care de demult mai 'nainte o a vestit adunarea proorocilor, năstrapă şi toiag şi tăbliţă, şi munte netăiat, pre Maria a lui Dumnezeu fiică, cu credinţă să o lăudăm. Că astăzi se aduce, în sfintele sfintelor, să se hrănească Domnului.

De două ori.

Slavă, Şi acum, altă Svetilnă.

Podobie: Cu ucenicii să...

Cetele fecioarelor, purtând făclii astăzi, petrec împreună

cu îngerii, pre singură pururea Fecioara și Curata Născătoarea de Dumnezeu, în casa Domnului, ca pre o sfințită dăruire și lăcaș prea sfințit, întru care Dumnezeu negrăit au locuit, înnoind toată firea oamenilor pentru milostivirea milei.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Făclii purtând fecioare, pre pururea Fecioara, luminat petrecându-o, vestesc adevărat cu Duhul, ceea ce va să fie. Că Biserica lui Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu fiind, în Biserică cu mărire fecioarească, pruncă fiind, se aduce.

Dupre făgăduința cea sfântă, Născătoare de Dumnezeu, și rodul cel mărit, cu adevărat s'a arătat lumii, ca cea mai înnaltă decât toți, care cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce o au născut a plinit, fiind păzită cu dumnezeescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită, Fecioară, cu credință în Biserica Domnului, ai născut lumii pre Cuvântul, pâinea vieții, căruia ca o Biserică aleasă, și cu totul fără de prihană, mai 'nainte te-ai logodit prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu și Tatălui.

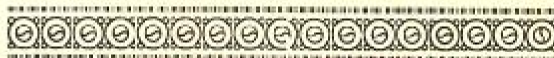
Să se deschiză ușa Bisericii celei de Dumnezeu primitoare. Că pre ceea ce este Biserica Impăratului tuturor, și scaun, astăzi cu mărire primindu-o Ioachim înăuntru o a pus, sfințind Domnului pre cea aleasă de dânsul, spre Maică luiși.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea. A lui Leon Maistrul.

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălășluirea Impăratului a toate Dumnezeu, și hrănitorului a toată viața noastră. Astăzi sfințenia cea prea curată, ca o junice de trei ani, în sfintele sfintelor se aduce. Acesteia să-i strigăm ca îngerul: Bucură-te ceea ce numai tu ești între femei binecuvântată.

SLAVOSLOVIA cea Mare. Ecteniile și Otpustul. Și se face ungere fraților dela preot, cu sfânt untdelemn din candelă.

Ceasul 1-iu și Otpustul.

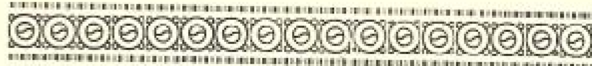

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul întâi, Peasna 3 pe 4. Și din Canonul al doilea, Peasna 6-a, pe 4. După Vohod, Troparul praznicului. Slavă, Și acum, Condacul, Prochimen, glasul al 3-lea: Peasna Născătoarei de Dumnezeu. Mărește suflete al meu pre Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale... Apostolul, către evrei: *Fraților, cortul cel dintâiu aveà...* Aliluia, glasul al 8-lea: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechia ta... Stih: Feții tale se vor rugà bogații poporului... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea intrat-au Iisus într'un sat...*

CHINONICUL.

Paharul mântuirii voiu luà, şi numele Domnului voiu chemà.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmplà acest praznic Duminică, Sâmbătă seara, la Vecernia cea mică, la Doamne strigat-am, Stihirile Invierii ale glasului, pe 4, Slavă, Şi acum, a praznicului, care este la Doamne strigat-am, a Vecerniei cei mici. La Stihoavnă o stihiră a învierii, după aceea stihoavna praznicului, a vecerniei cei mari, cu Stihurile cele de prăznuire, Slavă, Şi acum, a praznicului. Troparul învierii. Slavă, Şi acum al praznicului. După aceasta ectenia cea mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

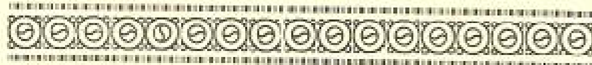
La Doamne strigat-am, Stihirile învierii 3 ale lui Anatolie 1 şi ale praznicului 6. Slavă, Şi acum a praznicului; după aceasta Vohod, Prochimenul zilei, şi cetirile praznicului 3. La Litie, Stihirile, Slavă, Şi acum, a praznicului; Strălucit-a zi de bucurie... La Stihoavnă, Stihirile învierii. Slavă, Şi acum, a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul praznicului de 3 ori. Şi cetire a Cuvântului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul învierii de 2 ori, Slavă, Şi acum, al praznicului. După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele învierii cu ale Născătoarei, şi cetire din tâlcuirea Evangheliei. După aceea Polieleul, cu Mărimurile praznicului, si Troparele învierii: Soborul îngeresc... Ipacoi al glasului şi Sedelnele toate ale praznicului, câte odată. Slavă, Şi acum, a praznicului. Antifoanele glasului. Prochimen şi Evanghelia praznicului. Deci *Invierea lui Hristos văzând...* Psalm 50, şi sărutarea Evangheliei dupre obiceiu, apoi Slavă, Stihira praznicului. Şi acum tot aceeaş, şi Stihira praznicului, Canonul învierii, cu Irmosul pe 4, şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, şi ale praznicului 2 pe 8. Catavasie: Hristos se naşte măriţi-l... întru amândouă stranele împreună. După a 3-a Peasnă, Condacul şi Icosul învierii şi Sedelnele Praznicului de 2 ori, şi citirea praznicului după a 6 a Peasnă, Condacul şi Icosul praznicului şi cetim Prologul. La a 9-a Peasnă, Stihiri nu zicem, ci Ceea ce eşti mai cinstită, Svetilna învierii, Slavă, Şi acum a praznicului. La Laude, Stihirile învierii 4 şi ale praznicului 4, cu Stihurile praznicului. Slavă a praznicului. Şi acum, Prea binecuvântată eşti, apoi Slavoslovia cea mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul învierii numai. Ecteniile şi Otpustul. Deci Stihira Evangheliei. La ceasuri, Troparul învierii, Slavă, Troparul praznicului, Şi acum a Născătoarei-ceasurilor. După Tatăl nostru, Condacul învierii. Asemenea şi la toate ceasurile, Condacele le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE.

Fericirile învierii, ale glasului pe 6 şi ale praznicului, Peasna a 3-a pe 4. După Eşire, Troparul învierii şi al praznicului, Slavă Condacul învierii, Şi acum, al praznicului. Prochimen, Apostol, Aliluia şi Evanghelia. Chinonicul, mai 'nainte al zilei apoi al prăznuirii.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmplà după praznicul Intrării în Biserică a Născătoarei de Dumnezeu Duminică, şi vreun sfânt ce se prăznueşte pe 4 sau pe 6.

SÂMBĂTĂ SEARA.

La Vecernia cea mică, Stihirile învierii şi ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuita Catismă, la Doamne strigat-am Stihirile învierii 3 şi a lui Anatolie 1, şi ale praznicului 3. Ale acciaşi zile a rândului, şi ale sfântului din Mineiu

3. Iară de se cântă sfântul pe 6, sau are și Polieleu, atuncea cântăm ale învierii 3 și ale praznicului 3 și ale sfântului 4. Slavă, a sfântului de are. Iară de nu, slavă a praznicului, Și acum. Dogmatica glasului, Ieșire, Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului, ale Stihoavnei zilei aceiaș a rândului, și ale sfântului, dacă are Polieleu. Slavă, Și acum, a praznicului. Iară de are sfântul Slavă, Slava a sfântului, Și acum, a praznicului. La Stihoavnă, Stihirile învierii, Slava sfântului dacă are, iară de nu, Slavă, Și acum, a praznicului: Acum slobozești... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru, La binecuvântarea pâinilor, Tropar: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 2 ori, și al praznicului odată, și cetire.

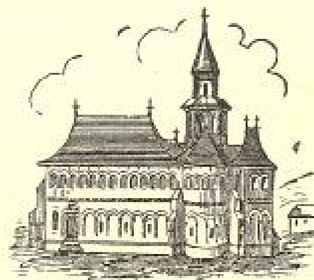
LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul învierii de 2 ori. Slavă, al sfântului de este, iară de nu, Slavă, Și acum, al praznicului. După obișnuitele Catisme, Sedelnele învierii, cu ale Născătoarei, și cetire din tâlcuirea Evangheliei. Apoi Polieleul, și Troparele învierii: Soborul îngeresc, Ipacoi, Antifoanele și Prochimenul glasului. Evanghelia învierii: *Învierea lui Hristos văzând...* Psalm 50, și Stihira învierii, și celelalte, Canonul învierii, cu Irmosul pe 4, și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și al praznicului pe 4, și al sfântului pe 4. Iară dacă are sfântul Polieleu, Canonul învierii cu Irmosul pe 4, și al praznicului pe 4, și al sfântului pe 6. Catavasie: Hristos se naște slăviți-l. După a 3-a Peasnă, Condacul și Icosul praznicului, și al sfântului de are, și Sedealna sfântului, Slavă, Și acum, a praznicului, și cetire. După a 6-a Peasnă, Condacul și Icosul învierii, și cetim Prologul. După a 9-a Peasnă cântăm: Ceea ce ești mai cinstită... Svetilna învierii, Slavă, a sfântului de are, iară de nu, Slavă, Și acum, a praznicului. La Laude, Stihirile învierii 4, și ale praznicului cu cea de Slavă 4, ale Stihoavnei Utreniei zilei cei de rând, cu Stihurile praznicului. Iară de are sfântul Stihiri, la Hvalite, cântăm Stihirile învierii, pe 4, și ale sfântului cu cea de Slavă pe 4, cu Stihurile lui. Slavă, Stihira Evangheliei. Și acum, Prea binecuvântată ești, Slavoslovia cea mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul învierii numai. Ecteniile și Otpustul și învățătură a lui Studit, și obișnuita ieșire în Pridvor. Apoi ceasul 1-iu. La ceasul 1-iu Troparul învierii, Slavă, Troparul praznicului, Și acum, al Născătoarei-ceasului. După Tatăl nostru Condacul praznicului. La ceasul al 3-lea, Troparul învierii, Slavă al sfântului, Și acum, a Născătoarei-ceasului. După Tatăl nostru, Condacul învierii. Asemenea și la celelalte ceasuri zicem Troparele învierii totdeauna, cu al praznicului și cu al sfântului, schimbând Troparele, dacă este și al sfântului. Iar Condacul învierii și al praznicului le zicem schimbându-le, și de este Polieleu, și al sfântului.

LA LITURGHIE.

Fericirile glasului pe 6 și ale praznicului, Peasna cea de rând pe 4. Iară de are și sfântul Peasnă în Tipic, ale învierii pe 4 și ale praznicului, Peasna cea de rând pe 4, și ale sfântului Peasna 6 pe 4. După Eșire, Troparul învierii și al praznicului și al hramului sfântului, și al sfântului de are. Apoi Condacul învierii, Slavă al sfântului, Și acum, al praznicului; iară de nu are sfântul Tropar și Condac, Slavă, Condacul învierii, Și acum, Condacul praznicului. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia, și Chinonicul zilei, și al sfântului de are; iară de nu, una a Duminicii cei de rând.

În știință să fie că acest praznic se prăznuește numai cinci zile.

INTRU ACEASTA LUNĂ

IN 22 ZILE.

Sfântul apostol Filimon, şi cei împreună cu dânsul. Şi sfânta muceniţă Cecilia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale sfinţilor 3.

Stihirile praznicului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Acum se însemnează mai 'nainte cele negrăite ce vor să fie, cele închipuite, astăzi văzute se înţeleg; că ceea ce a strălucit lumina cea dumnezeească în lume, ca o mireasă se aduce în Biserica lui Dumnezeu, pre care să o lăudăm ca pre o Biserică dumnezeească prea luminoasă, sfântă şi strălucită, a dătătorului de lumină, Hristos.

Cu adevărat pârgă bine primită, au adus Ioachim înţeleptul, împreună cu Anna, celui ce i-au învrednicit a le da lor rod dumnezeesc, pre fiica lui Dumnezeu Fecioara Maria cu adevărat, prin care s'a izgonit pricina întristării. Pre care să o lăudăm cu bună credinţă veselindu-ne. Că aceasta s'a făcut pricină de bucurie a toată lumea.

Veniţi să alergăm, cu toţii tăinuit, şi luminându-ne cu luminările credinţei, să începem înainte acum întâmpinarea Fecioarei. Că lumina intră în Biserica lui Dumnezeu, mai înainte logodindu-se arătat prin Duhul. Căreia să-i prăznuim prăznuirea cea veselă, ospătându-ne toţi cu cuviinţă dumnezeească la intrarea ei.

Alte Stihiri ale sfinţilor apostoli, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Fiind viţă a viei cei de viaţă, slăvite Filimoane, ai picat vin de dumnezeească cunoştinţă, în sufletele cele cu durere şi ai veselit inimile cele întunecate cu întunerecul înşelăciunii şi ţinute de negura nebuniei idoleşti. Pentru aceasta cu veselie prăznuim pomenirea ta cea luminată de Dumnezeu.

Cetatea Gazenilor te cinsteşte, că prin tine a văzut lumina cunoştinţii, fericite. Iară a Colosenilor, având ca o bogăţie dumnezeescul tău trup, culege tămăduirile şi darul cel ce izvorăşte totdeauna. Pentru aceea săvârşind noi pomenirea ta, ne apărăm de primejdii, slăvite Filimoane, cu rugăciunile tale.

Cu credinţă să lăudăm împreună cu cinstita Apfia şi pre înţeleptul ierarh Arhip, cântând pre Filimon şi pre Onisim,

sfinţiţii de Dumnezeu propoveduitori, prea cinstiţii dascăli, care au dezrădăcinat toată înşelăciunea mulţimii dumnezeilor cu cuvântul şi au sădit tuturor cunoştinţa adevărului, celor ce cinstesc totdeauna pomenirea lor cu bună credinţă.

Slavă, a sfinţilor, glasul al 6-lea.

Veniţi să lăudăm cu un glas, pre văzătorii cuvântului şi tăinuitorii minunilor lui. Pre Filimon şi Onisim, pre Apfia şi pre Arhip, pre Apostolii lui Hristos, strigând către dânşii: Bucuraţi-vă luminătorii lumii, părtinitorii Colosenilor. Bucuraţi-vă cei ce sunteţi locuitori împreună cu îngerii, cari aţi răsturnat bărbăteşte rătăcirea idolilor şi a-ţi propoveduit pre Mântuitorul Hristos, izbăvind pre oameni din rătăcire. Pentru aceasta, ca cei ce staţi lângă scaunul sfintei Treimi, rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului, glasul 1-iu, a lui Gheorghe Nicomideanul.

Să se bucure astăzi Cerul de sus şi norii veselie să stropească, pentru foarte prea lăudate măririle Dumnezeului nostru. Că iată uşa ceea ce caută spre răsărituri, născându-se dupre făgăduinţă din cea stearpă neroditoare şi lui Dumnezeu sfinţită fiind spre locaş, astăzi în Biserică ca o jertfă fără prihană se aduce. Să se bucure David, lovind în alăută; că zice: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce. Inlăuntru în cortul lui Dumnezeu înlăuntru altarului, să se hrănească spre locaş, celuia ce s'au născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără stricăciune, spre mântuirea sufletelor noastre.

(VEZI) Stihirile sfintei Ceciliei ale Vecerniei s'au pus la Lăudări.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi psalmiceşte, cetele fecioarelor, făclii aprinzând, luminat merg înaintea celei singure prea fără prihană.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei.

Pre muntele cel gânditor, prea dumnezeească masă, pre podul şi năstrapa, primeşte-o Prooroace, pre cea singură fără prihană.

Stih: Aduce-se-vor întru bucurie şi veselie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

Uşile altarului, deschizându-le, Zaharie, primeşte, Proorocule, pre dumnezeească uşa lui Dumnezeu, prea cea pururea Fecioară.

Slavă, a sfinţilor, glasul al 2-lea.

Veniţi adunarea credincioşilor, cu cântări de laude să lău-

dăm pre dumnezeeasca odraslă a Colosenilor, pre păstorul Gazenilor. Bucură-te, strigându-i lui, Apostole mărite, carele cu cuvintele tale cele de Dumnezeu înțelepțite ai întors pre oameni către Dumnezeeasca cunoștință, vânând sufletele lor către calea pocăinței. Bucură-te că ai prea iubit pre sfinți, pentru Hristos Dumnezeu, Filimoane prea lăudate. Pentru care și Pavel scriind ție, te cinstește cu laude, mărturisindu-te pre tine, odihna celor dinlăuntru ale lor. Și acum în ceruri stând față înaintea scaunului Impăratului a toate Dumnezeu, cere nouă curățire de păcate și mare milă.

Și acum, a praznicului, asemenea.

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara...

Caut-o înapoi la Laudele praznicului.

Troparul apostolilor, glasul al 3-lea.

Sfinților apostoli, rugați pre milostivul Dumnezeu, ca să dèa iertare de greșale sufletelor noastre.

Slavă, Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de două ori.

Slavă al sfinților, Și acum iară al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Pre tine, o înțelepte, când te-a trimis, mărite, Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu, către toate marginile pământului, ca o stea prea luminată, fericite, ai luminat sufletele cele ce zăceau întru întunerec și le-ai povățuit pre ele la dumnezeeasca cunoștință. Filimoane apostole.

Slavă, Și acum.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Fecioare lăudați, maicelor prăznuiți, popoare prea măriți, preoți binecuvântați pre prea curată Maica lui Dumnezeu, că cu truput pruncă fiind mai 'nainte, s'a adus în biserică ca un locaș prea sfințit al lui Dumnezeu. Pentru aceasta praznic duhovnicesc prăznuind, strigăm ei: Ca ceea ce este folositoarea neamului omenesc.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Să cinstim credincioșilor cu un glas, slăvită pomenirea cinstitului Filimon, Onisim, Arhip și Apfia, strigând către dânșii: Dumnezeeștilor propoveduitori și slujitori ai Cuvântului, mântuiți sufletele noastre de veșnica muncă, cu rugăciunile voastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Dumnezeească făclie luminoasă, te-ai pus cetății Colosenilor, mărite, sfințite apostole Filimoane fericite, luminătorule al marginilor lumii.

Și acum, asemenea.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Davide mergi înainte în Biserica lui Dumnezeu, și bucurându-te, primește pre Împărăteasa noastră, și către dânsa strigă: Intră Doamnă în Biserica Împăratului intră, a căreia slavă acoperită se cunoaște; din care miere și lapte va să curgă nouă tuturor, lumina Hristos.

După psalmul 50.

CANOANELE

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, și al sfinților 2 pe 8.

CANONUL sfinților apostoli.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Te slăvesc Filimoane, cel ce ai iubit pre Hristos.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos: Veniți noroade să...

Umblând prin locașurile cele cerești cu bucurie, lucrătorule de cele sfinte, dă-mi mie Dar, celuia ce laud dumnezeește sfântă pomenirea ta, că tu te-ai prea mărit.

Cu râurile cuvintelor tale, ai adăpat inimile, și le-ai gătit a lucrà înțelegeri cerești cu credință, fericite apostole Filimoane, vrednicule de laudă.

Lucrând cu sfințenie sfințita Evanghelie, cu stălucirile Duhului, ai luminat sufletele, izbăvindul-le de întunerecul nebuniei idolești, înțelepte Apostole.

A Născătoarei:

Pre tine ceea ce ești nespurcată, cu adevărat te-a însemnat de demult dumnezeească ceata proorocilor cu multe feluri de însemnări, pre ceea ce singură ai născut pre Stăpânul.

Alt CANON, al sfintei.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Hristos se naște slăviți-l...

Locaș prea sfânt al lui Hristos, sălășluire cu chip de lumină a lui Hristos, Biserică prea curată a lui Hristos; slăvită Cecilie, muceniță cinstită, cu rugăciunile tale luminează-ne pre noi cei ce te lăudăm.

Dorind de frumusețea lui Hristos, întărindu-te de dragostea lui Hristos, supuindu-te poruncilor lui Hristos, te-ai omorît lumii, și tuturor celor din lume, muceniță cinstită, și te-ai învrednicit vieții celei veșnice.

Slavă...

Purtând suflet nespurcat și trup curat și prea lămurit, te-ai făcut Mireasă lui Hristos Dumnezeu, carele te păzește, Curată, și fără prihană muceniță în veci, în cămara Mirelui cea înțelegătoare, de Dumnezeu fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te Fecioară fără pri-

hană Domnului și Stăpânului tău neîncetat, să ne mântuim noi robii tăi de stăpânirea patimilor, pre carele l-ai întrupat Preacurată din sângiurile tale, și s'a împărtășit cu noi.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru...

Propoveduind patimile lui Hristos și învierea, ai ridicat ca din mormântul necredinței și al omorârei pre oameni, Filimoane vrednicule de laudă.

Pre Onisim cel dumnezeesc, și pre Filimon, pre Apfia și pre Arhip, pre stelele care luminează marginile pământului, să-i lăudăm cu cântări sfințite.

Curățind puterea cea de vedere a gândului, ați dobândit dumnezeeștile vederi, și inimile cele rătăcite le-ați întors spre cunoștință, prea sfințiților.

A Născătoarei:

Arătându-te Curată și cu totul nestricată, ai primit în pântece pre Dumnezeu Cuvântul, pre cel ce a curățit firea noastră, care erà întinată cu căderile în păcate, Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui născut...

Căutând pre Hristos, Dumnezeu, carele s'a întrupat din Fecioară negrăit, cu cuget curat, strigai către dânsul: După tine am alergat, Stăpâne, și de dragostea ta mi-am legat sufletul meu.

Având cămară cerească și zestre stătătoare, ai defăimat cea de pre pământ și pieritoare, ca pre o vremelnică, curată muceniță Cecilie, pentru Hristos păzindu-ți fecioria nespurcată și neîntinată.

Slavă...

Cu dragostea cea nematerialnică, ai veștejit dragostile cele materialnice, și pre logodnicul tău cu cuvinte de viață, și prea înțelepte, l-ai plecat să păzească fecioria împreună cu tine, cu carele dimpreună te-ai adunat cu cetele îngerilor, muceniță vrednică de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ca un pământ nelucrat, și ca o vie foarte roditoare, Preacurată, luând în pântece, și născând strugurul cel fără de stricăciune pre Hristos, din carele curge vinul cunoștinței de Dumnezeu, roagă-l pre dânsul ca pre un Dumnezeu, să ne mântuim noi.

Irmosul:

Fiului celui născut fără „stricare din Tatăl mai 'nainte „de veci, și mai pre urmă din „Fecioară întrupat mai presus

„de fire, lui Hristos Dumnezeu „să-i strigăm: Cela ce ai înălţat cornul nostru, sfânt eşti „Doamne".

CONDACUL şi ICOSUL praznicului, şi al sfântului Filimon, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Sfinţite apostole al lui Hristos Filimoane, pre cei ce cu credinţă săvârşesc astăzi prea sfântă pomenirea tu, mântueşte-i pre toţi de tot felul de ispite şi de necazuri.

ICOS.

Cine va puteà lăudà dupre vrednicie, pre cel ce Pavel căpetenia apostolilor prea înălţându-l prin epistolă, îl mărturiseşte mare întru credinţa către Domnul, şi întru dragostea către sfinţi, şi odihnă măruntaelor acelora, pentru covârşirea milosteniei? Sau cine va binecuvântà durerile, care pentru propoveduirea Evangheliei ai suferit Filimoane apostole, răsturnând înşelăciunea idolească, cea cu rea credinţă, şi întorcând neamurile către dreapta credinţă, şi vitejeşte nevoindu-te până la sânge. Ci cu credinţă prăznuind adormirea ta, strigăm ţie: Mântueşte-ne pre noi pre toţi de feluri de ispite şi de necazuri.

Sedealna apostolilor, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi...

Cu plugul cuvântului, bine lucrând inimile cele înţelenite, lucrătorule de cele sfinte, le-ai gătit a lucrà cunoştinţa cea dumnezeească şi surpând capiştile idolilor ai ridicat Biserică întru slava Ziditorului tău, fericite. Pentru aceasta adunându-ne, slăvim sfântă pomenirea ta Filimoane, luminat sfinţindu-ne şi cu un glas strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Sedealna sfintei, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Având pre Hristos Mire adevărat, ai urît dragostea mirelui celui pământesc şi l-ai adus şi pre el la Dumnezeu, prin credinţă pătimind tare împreună cu tine Cecilie şi luând cununa biruinţii, adu-ţi aminte de noi, împreună cu el.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Roada drepţilor, a lui Ioachim şi a Annei, se aduce lui Dumnezeu în Biserica cea sfântă, cu trupul pruncă fiind hrănitoarea vieţii noastre, pre care o a binecuvântat sfinţitul Zaharia. Pre acesta toţi pământenii cu frică, întru credinţă să o fericim.

Peasna 4, Irmos:

Te laud pre tine că am auzit...

Cu vetreala Crucii zburând, ai trecut neviforat noianul cel cumplit al supărărilor

vieții fericite, ocârmuind pre mulți din primejdia mării, către limanul mântuirii, cu darul cel dumnezeesc.

Luminători luminați pune înainte dumnezeeasca cetate a Colosenilor, pre sfințitul Arhip și pre Filimon și pre Apfia și pre Onisim cel mărit care luminează marginile lumii.

Izvorît-a rîul cel dumnezeesc al inimii tale, grăitorule de cele dumnezeești, și au încetat apele și rîurile nedumnezeirii; iară sufletele cele topite de arsura necunoștinții, le-a adăpat cu Darul.

A Născătoarei

Te laud cu adevărat prea lăudată, că ai născut mai pre sus de fire, pre Dumnezeu Cuvântul. Ci mă rog să tămăduești boalele smeritului meu suflet, ca una ce ești bună, mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesei...

Înger luminos stând lângă tine și dându-ți-se ție păzitor, te-a luminat cu lumină dumnezeească, izbăvindu-te mărită de tot împrotivnicul și păzindu-te nestricată Curată, plăcută lui Hristos cu credință și cu Darul, Cecilie.

Plecându-se dumnezeeștilor tale învățături, o Cecilie! Valerian cel cu cuget viteaz, a părăsit întunerecul cel prea adânc, viind cu bucurie către Botezul cel făcător de Dumnezeu și luminându-i-se sufletul a strălucit cu lumina muceniei.

Slavă...

Cămara cea de mire o ai schimbat cu cămara de mire curată, cea pământească cu cea cerească, ceea ce ești vrednică de minune, întru care locuești cu bucurie, luminată cu frumusețile feciorici și cu razele muceniei, strălucită muceniță Cecilie, mireasă a lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Toiag odrăslit fără de umezeală, te-a închipuit Aaron pre tine Fecioară, că ai înflorit pre săditorul a toată lumea. Pre carele roagă-l totdeauna, să sădească frica sa în inimile tuturor binecredincioșilor, Stăpână cu totul fără de prihană.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină Doamne...

Văzând pre cei bolnăviți de putrejunea relelor nebuniei idolești odinioară, i-ai vindecat cu cuvântul tău cel lucrător, mărite Filimoane, fiind tare primejduiți.

Ca un îndreptător nerătăcit Filimoane, ai arătat căile cele

cerești celor rătăciți cumplit și i-ai povățuit a iubì cu cuviință numai calea lui Hristos.

Praznic luminat face Biserica Colosenilor, cea cinstită a lui Hristos, cu bucurie cinstind pre dumnezeescul Arhip și pre grăitorul de Dumnezeu Filimon.

A Născătoarei:

Stăpână mântuește-ne pre noi, care suntem înviforați de furtuna cea cumplită a supărărilor și de năvălirile barbarilor cele sălbatice și de împresurările cele rele ale dracilor.

Alt Canon, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii...

Căutând tu Valeriane baia cea dumnezeească, ți s'a arătat înger luminându-ți cugetul și inima, cu descoperire de cuvinte sfințite. Și învățându-te să te împreuni cu cetele cele cerești, nevoindu-te pre pământ.

Trimisu-v'a vouă Hristos cununi văzute de trandafir dulce mirositor, căci v'ați păzit cu fecioria și trupul și gândul și a-ți fost legați împreună întru dumnezeescul Duh. Că a lui Hristos bună mireasmă sunteți, prin credință cu adevărat, prea lăudaților.

Slavă...

Părăsind rătăcirea cea urîtă Tiburtie, ai primit miros de dumnezeească cunoștință și cu osârdie ai mers pe calea, care duce către viața cea adevărată, crezând cu tot sufletul în Treime și pătimind pentru dânsa foarte cu dragoste.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Fecioară curată mai aleasă decât sfinții îngeri, că ai născut pre Ingerul sfatului celui mare, pre Dumnezeu Emmanuil, carele au făcut pre oameni cerești, cu pogorârea sa Fecioară, pentru milostivirea sa cea nespusă.

Peasna 6-a, Irmos:

De adâncul greșelilor...

Arătatu-te-ai Cer, povestind tuturor slava cea mântuitoare, a celui ce te-a slăvit pre tine și te-a pus în rânduiala celor șaptezeci de ucenici, prea fericite.

Instreinându-te de patrie, cu cuvântul tău cel strein ai vânat pre cei înstreinați de Dumnezeu și i-ai arătat locuitori Sionului, Ierarhe Filimoane.

Strălucind cu sfințite bunătăți și lui Dumnezeu slujind prea ales, te-ai suit spre Cer, dănțuind împreună cu îngerii Apfie.

A Născătoarei:

Intrupează-se Cuvântul în

pântecele tău și pentru milostivirea se cunoaște om, ca pre om să-l facă Dumnezeu, Fecioară cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Din pântece pre Ionà...

Ridicând mâinile către Dumnezeu cu osârdie, au surpat capiștile cele idolești și le-au sfărâmat și înălțările dracilor le-au dat piericiunii, mucenicii cei foarte tari. Pentru aceea au luat cunună de biruință frumoasă și luminată.

Miei cuvântători fiind sfinților, nu v'ați îngrozit de pornirile fiarelor, nu ați dat cinste fără socoteală dracilor, nu ați adus jertfă de piericiune. Ci mai vârtos pre voi înși-vă v'ați adus jertfe curate lui Dumnezeu.

Slavă...

Dragostea lui Dumnezeu și dorirea dela inimă și dumnezeeasca iubire te-a aprins pre tine cu totul și te-a făcut înger cu trup, slăvită, că ai plecat grumazii la sabie prea cu osârdie și pământul l-ai sfințit cu sângiurile și văzduhul cu sufletul.

Și acum, a Născătoarei:

Până la tine a stătut moartea, Fecioară, că ai purtat în pântece pre Hristos viața; pre cel ce dăruește celor ce cred întru el curat, veselia cea nemuritoare și dumnezeească. Pre acela roagă-l prea sfântă Fecioară, să izbăvească pre robii tăi de primejdii.

Irmosul:

Din pântece pre Ionà, ca „pre un prunc l-a lepădat fiara „mării, precum la primit; și „în Fecioară sălășluindu-se „Cuvântul și trup luând, a ieșit „păzindu-o nestricată. Că cel „ce nu a pătimit stricăciune, „pre ceea ce l-a născut, o a „păzit nevătămată“.

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Pre Cecilia, care s'a făcut mireasă lui Hristos de bună voie și s'a împodobit cu bunătățile inimii, cu cuviință dumnezeească să o lăudăm mulțimea credincioșilor. Că aceasta a rușinat semeția lui Almachie, strălucind ca soarele în mijlocul celor ce o căutau și după aceea s'a arătat celor de pre pământ, dumnezeească întărire, întărind credința.

ICOS.

Incepere de bună nădejde s'a dat sfinților, a face lucruri minunate, înfricoșate și mari, care minuni sunt vrednice a fi de mirare, dimpreună cu cari și bunătatea fecioarei Ceciliei și luminarea cea neîntinată a

ei este de mirare. Cum dezbrăcându-se, a scăpat de boerul întunerecului, și alergând către lupta vrăjmașului, a stătut întărită fără de frică. Ci și noi pentru minunea aceasta a lucrurilor ce s'au făcut, adevărat să zicem: Cum pentru Hristos cu călcâiul a dat în veliar, întărind credința.

Intru această lună în 22 de zile, pomenirea sfinților apostoli din cei șaptezeci, Filimon, Arhip, Onisim și Apfia, cei ce au fost ucenici apostolului Pavel.

Stih: Hristos chemându-vă v'ați arătat cu streină alergare,
Ai lui Hristos ucenici, mergând către a lui chemare.
In douăzeci și două de zile, aici a ridicat,
Pre Filimon cel prea lăudat.

Aceștia au fost pre vremea împărăției lui Neron, ucenici fiind sfântului Pavel și au mărturisit la Colose orașul Frigiei, aproape de Laodichia. Făcând elinii praznic Artemidei, în capiștea lor din Colose, sfinții cu alții creștini dimpreună, lăudau pre Dumnezeu în sfânta Biserică. Induplecându-se aceștia la năvala idololatrilor, au rămas numai ei singuri cu Apfia, credincioasă fiind și ea, dorind de mărturisirea lui Hristos. Deci prinzându-i, îi aduseră la Androcleu ighemonul Efesului și au fost bătuți de dânsul și nesupuindu-se a face jertfă la idolul ce se chemă de dânșii Mina, îi îngropară până la brâu și așă îi uciseră cu pietre, săgetându-se întâi de copiii mici cu săgețile.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițâ Cecilia, Valerian și Tiburtie.

Stih: O Cecilie! fierberea cea prin baie suferind,
Te speli însă cu baia sângelui prin sabie voind.
Pre Valerian și pre cel împreună nevoitor al său,
Sabia îl omoară; căci cu ocară au surpat înșelăciunea celui rău.

Aceștia au suferit pre vremea împărăției lui Dioclițean, însă Cecilia era din Roma, din părinți luminați. Deci măritându-o după Valerian, îl întoarse spre credința lui Hristos, și-l plecă a petrece cu curățenie. Iară Valerian, întoarse pre Tiburtie carele îi era frate bun, și la atâta faptă bună se suì Tiburtie, cât și cu îngerii vorbeà în toate zilele. Aceștia dar fiind îngropători de moaștele mucenicilor lui Hristos, au fost pârâți la Tuschie Almatie eparhul cetății, și aducându-se înaintea lui și pre Hristos mărturisind, s'au dat pe seama lui Capeclarie Maxim, să li se taie capetele. Carele dupăce tăiară pre sfinți, văzând îngeri petrecând și purtând ca niște odoare sufletele mucenicilor, crezu și el. Iară sfânta Cecilia, băgându-se întru o baie foarte tare înfierbântată, și ne lăsându-o să iasă, trei zile a stătut într'însa. Apoi din porunca eparhului, îi tăiară capul acolo întru aceea baie.

Intru această zi, sfântul Maxim Capiclarie, bătut fiind s'a săvârșit.

Stih: Maxim al temniței păzitor, este bătut,
Indată ce poruncilor lui Dumnezeu, păzitor s'a făcut.

Întru această zi, nevoința sfinților mucenici, Marco, Ștefan și a altui Marco.

Stih: Ștefane împreună cu doi Marco de sabie tăiat fiind,
Impreună cu ei ești, multe cununi de biruință primind.

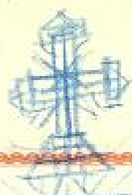
Aceștia erau pre vremea împăratului Dioclițian, și a ighemonului Magnus, din cetatea Antiohiei Pisidiei. Deci fiind prinși, și pre Hristos în priveliște marturisind, și multe chinuri suferind, și ne vrând a se lepăda de Hristos, li s'a tăiat capetele.

Intru această zi, chinuirea sfântului mucenic Procopie, cel din Palestina.

Stih: Către tăiere ca spre Cer năvălind,
Și Procopie odrasla Palestinei fiind.

Intru aceastâ zi, pomenirea sfântului mucenic Menign Nălbitorul.

Stih: Menigne Nălbitorule, capul de sabie ți s'a tăiat.
Și înălbindu-te pre sineți, de înșelăciunea ce aveai te-ai spălat.

Acesta era din Colonia Elespontului din cetatea Parie. Și auzind pre oarecari ostași strigând pre uliță, că Nazarineanul Iisus viind noaptea, a furat pre legații noștrii, acesta foarte aprinzându-se cu duhul, multă grijă punea ca să câștige mucenia. Căci în aceastași cetate a sfântului, mulți mucenici fiind închiși prin închisori de păzitori, ușile fiind încuiate, sfinții de dumnezeesc înger au fost dezlegați din legături; cari negăsindu-se, foarte s'au turburat gonacii. Deci findcă Mening a auzit și dumnezeesc glas chemându-l pre el și îndemnându-l către lupte, n'a prelungit. Ci dând înapoi stăpânilor, hainele ce le luase spre nălbire, și poruncile date de tirani rupându-le, a fost bătut cumplit de muncitori, și cu brânci aruncat pre pământ, și fiind spânzurat pre lemn a fost strujit, și degetele picioarelor i s'au tăiat. Deci aducându-se înaintea tiranilor, și ne vrând ca să jertfească, s'a osândit spre moarte, și fiind lovit de gealat cu sabia, și-a dat Domnului duhul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Avvă.

Stih: Pre Avvă cel ce este al Avvalilor închipuire prea arătat,
Il cinstesc cuviincios dupre purtarea numelui ca un fiu adevărat.

Acesta era din neamul ismailtenesc. Deci lăsându-și părinții, și patria și bogăția, a urmat unui monah, și luând chipul monahicesc, petrecea împreună cu monahul câțiva ani. Mai în urmă s'au dus amândoi la marele Evsevie nevoitorul, carele adormind întru Domnul, a rămas acesta în locul lui. Deci petrecând acolo treizeci și opt de ani, pururea sporea întru fapte bune, ca cum atunci ar fi început. Căci încălțăminte pre picioarele lui nu a pus nici odată. Mâncarea lui era atât de puțină, în cât să deă numai puțină putere trupului, de prisos socoteă încă și băutura de apă, fiind încins cu grele lanțuri de fier, prea puțin ședea; iară partea cea mai multă de zi și noapte o cheltuia stând drept și făcând rugăciune. Sta și pre genunchi, aducând rugăciuni Domnului; iară de a se culca pre pat, pururea se lepăda, căci nimenea nu l-a văzut pre el culcat, ci și dupăce s'a făcut igumen, și proistos monahilor de acolo se punea pre sine înaintea ascultătorilor frați, chip și pildă de înțelepciune și de faptă bună. Deci prin așa petrecere plin de zile făcându-se, s'a odihnit în Domnul.

Intru această zi, sfinții Hristofor, și Eufimia, de sabie s-au săvârșit.

Stih: Pre Eufimia împreună a o lăuda am cunoscut arătat,
Care cu tine Hristofore cugetătorule de Hristos s'a junghiat.

Intru această zi, sfinții Talaleu și Antim, de sabie s-au săvârșit.

Stih: Talaleu și Antim tăiați fiind,
Ca niște odrasle dumnezeești sunt pururea înflorind.

Intru această zi, prea cuviosul Calist, cu pace s-a săvârșit.

Stih: Calist azvârlind cu călcâiul pre vrăjmașul cel prea rău,
Se apropie ales prieten fiind al lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul Tadeu, de roată legat și din deal slobozindu-se, s-a săvârșit.

Stih: Spre vale pre Tadeu, roata îl întoarce
Căci pre glasul tunetului în roată, Psalmul zice.

Intru acestă zi, chinuirea sfinților mucenici Agapion, sfințitul mucenic Sisinie și Agapie.

Stih: Agapion nevătămându-se de fiară s'a mutat,
Căci pre acesta și firea fiarelor l-a iubit arătat.
Mă aveai jertfitor, iară acum și jertfă străină fiind,
Mă ai pre mine Sisinie, prin sabie cuvinte murind,
Pentru Dumnezeu cel ce s'a întins în locul Căpățânei,
Capul tău Agapie îl întinzi sabiei.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru ierarhului și făcătorului de minuni Climent, episcopul Bulgariei cel din Ahrida, carele s-a numit și Bulgaro-Chiricos

Stih: Pre Climent propoveduitorul bulgarilor cel mare,
Care iubitor de fapta bună l-ar ascunde cu tăcere.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De chipul cel de aur...

Fiind frumoase picioarele tale cele cinstite, Filimoane, ai umblat cu deadinsul pre cărările Evangheliei, şi ai vestit tuturor celor biruiţi pacea cea sfântă, şi ai împedecat pornirile dracilor.

Cu lumina cuvintelor tale s'a izgonit întunerecul cel adânc al Gazenilor; că te-ai făcut între ei lucrător de cele sfinte, ca un prea sfinţit, păstorind pre toţi prea ales Apostole şi învăţându-i a cânta: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pentru întâia oară s'a împărtăşit de binele tău cetatea Gazenilor. Că te-ai arătat şi mai mare scaunului ei, şi Ierarh mântuitor, ca un arătător de cele sfinte Filimoane, îndemnând să strige: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Iubind pre Hristos, carele a iubit pre oameni pentru milostivire, pre cei ce erau urîţi pentru prieteşugul vrăjmaşului, i-ai făcut prieteni lui Dumnezeu Filimoane, ca să cânte: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Puterea celor smeriţi şi sfeşnic luminos, şi dumnezeească masă, munte şi uşă ne umblată, scaun lui Dumnezeu şi palat, şi toiag al lui Aaron şi năstrapă de aur eşti Fecioară, care porţi pre Hristos cel ce este manna vieţii.

Alt Canon, Irmos;

Tinerii în buna credinţă...

Cuptorul l-au prefăcut tinerii în rouă cu bună credinţă, iar tu Cecilie, răcorindu-te cu baia Botezului, nu te-ai ars în baia cea arzătoare, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Tiburtie părăsind rătăcirea, cu învăţăturile tale cele nerătăcite, prea înţeleaptă, se îmbracă cu podoaba nestricăciunii cea dumnezeească. Şi se numără împreună cu pătimitorii lui Hristos, strigând: Dumnezeul părinţilor noştrii bine eşti cuvântat.

Slavă, a Treimii:

Mărturisind cu bună credinţă, pătimitorilor, raza cea în trei sori a Dumnezeirii, aţi risipit negura cea cu mulţi dumnezei, făcându-vă luminători, şi luminând cugetele credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te strigăm ţie, ceea

ce ai născut bucuria, Preacurată, și ne-ai izbăvit pre noi pre toți de blestem, cu mijlocirea ta, Curată, cea neispitită de nuntă, cari cântăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre cel ce s'a pogorît...

Purtând în inima ta Cuvântul ca un sfeșnic luminos, care aprinde pre cei mai de 'nainte stinși, pre cei ce zăceau întru mult întunerec al necunoștinței, i-ai sculat către ziua cunoștinții de Dumnezeu, mărite.

Sfințita ta mutare către Dumnezeu, s'a mărit cu sfințite petreceri ale apostolilor, și de gândurile celor fără de trup. A cărora viețuire ai avut pre pământ, ca un tăinuitor sfințit, Filimoane, grăitorule de cele dumnezeești.

Picând mir cu miros dulce de sfințite minuni arătat, fericite, ai umplut de miros bun mințile și cugetele cele cu bună credință, și patimile cele împuțite le-ai gonit, dela cei ce prea înalță pre Hristos, înțelepte Filimoane.

Ca niște stele luminoase, împodobesc pururea cu cuviință întărirea Bisericii, minunatul Arhip, împreună cu Apfia, Filimon și Onisim, luminând sufletele noastre.

A Născătoarei:

Rai nou ni s'a arătat nouă cu adevărat, pântecele tău Curată, odrăslind lemnul vieții. Și pre cei morți înviindu-i cu roada lemnului, îi bagă iar în rai, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Cu dumnezeeștile ploi ale minunilor tale, speli spurcăciunea patimilor noastre, pre cei topiți de arsura durerilor îi răcorești, cinstită muceniță Cecilie, pururea pomenită, cari strigă cu credință cântând: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Cu osârdie călduroasă, ai intrat în văpaia cea vâlvâitoare, cugetătoare de vitejie, și nu te-a ars nicidecum, ci ai eșit ca dintru o baie de nestricăciune Cecilie, cântând lui Hristos Impăratului tuturor: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De răbdarea dumnezeescului Valerian s'au spăimântat mulțimile îngerilor, că îndesându-se cu toiege de pretutinde-

nea, şi cu mulţime de chinuri, foarte cu tărie răbdau, sfărâmând pre vrăjmaşi, şi cântând prea ales: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Năstrapă care porţi mana Dumnezeirii, te cunoaştem pre tine Fecioară. Sicriu şi masă şi sfeşnic, scaun al lui Dumnezeu, şi palat şi pod, care treci către viaţa cea dumnezeească, pre cei ce cântă: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închi-„puit chipul minunii cei mai „pre sus de fire, că nu a ars „pre tinerii pre cari ia primit, „precum nici focul Dumne-„zeirii pântecele Fecioarei în „care a intrat. Pentru aceasta „cântând să strigăm: Bine să „cuvinteze toată făptura pre „Domnul, şi să-l prea înalţe „pre dânsul întru toţi vecii".

Peasna, 9-a Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Fiind încuviinţat întru prea sfinţita ceată a sfinţilor apostoli, locueşti în ceruri, îndumnezeindu-te cu împărtăşirea cea dumnezeească, şi strălucind cu lumină nespusă. Şi fiind totdeauna plin de bucurie duhovnicească, Ierarhe Filimoane.

Cât este de minunat obiceiul tău, cât este de bun, cât este de frumoasă vieţuirea ta, cât este de slăvită adormirea ta, fericite apostole, cât a fost de luminată ziua întru care ai lăsat cele de pre pământ, şi te-ai suit pre sferele cerurilor, veselindu-te.

Astăzi se veseleşte toată Biserica lui Hristos; săvârşind bucurie de praznic duhovnicesc, întru pomenirea ta. Care, păzeşte-o nemişcată cu rugăciunile tale cele bine primite către Mântuitorul şi Dumnezeu, Filimoane prea sfinţite.

Sicriul moaştelor tale, izvorăşte picături de vindecări celor ce merg către el, fericite Filimoane apostole, boalele încetează, şi sfinţeşte sufletele tuturor, celor ce pururea prăznuesc dumnezeească pomenirea ta.

A Născătoarei:

Porţi pre cela ce toate le poartă, şi hrăneşti pre cela ce hrăneşte toate, neştiind nici cum mijlocirea zemislirii, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Minunea ta este mai pre sus de gând, că înfricoşează pre

îngeri, și pre oameni, cari te știu pre tine singură Fecioară Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Chipul nașterii tale...

Grădină închisă ești, izvor pecetluit, frumusețe păstrată, mireasă aleasă, locaș cu chip luminos, rai bine înflorit și dumnezeesc, al Impăratului tuturor, cugetătoare de Dumnezeu Cecilie.

Ajunsa-ți la limanul cel lin, povara bunei credințe o ați liniștit, și cu razele Dumnezeirii celei în trei luminători vă luminați, îndumnezeindu-vă dupre Dar, vitejilor pătimitori, pururea lăudați, de Dumnezeu fericiți.

Slavă...

Părinte, Fiule și Duhule, Treime nedespărțită, dă dumnezeească luminare, celor ce cu credință cer dela tine, iertare de păcate, prin rugăciunile înțelepților tăi mucenici, ca dupre datorie neîncetat să te slăvim.

Și acum, a Născătoarei:

Firea noastră cea lepădată prin strălucirea nașterii tale, a văzut lumină, cea cu totul fără prihană, și a scăpat din noaptea necunoștinței, și din turburarea cea întunecoasă a patimilor. Pentru aceea ca pre o pricină a mântuirii noastre, pre tine te cinstim.

Irmosul:

Chipul nașterii tale cei curate, l-a arătat rugul cel ce „ardeà nears. Și acum te rugăm, ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbătăcit asupra „noastră, ca să te mărim pre „tine Născătoare de Dumne„zeu neîncetat".

SVETILNA sfinților.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Arătându-vă apostoli, și înși-vă văzători Cuvântului, Arhipe prea sfințite, Filimoane împreună cu Apfia, și cu mucenița Cecilia, aduceți rugăciune către Ziditorul, pentru noi cari cu credință săvârșim sfințită pomenirea voastră, ca să luăm iertare greșelilor și să dobândim milă, că îndrăznind vă punem rugători către Stăpânul.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Mielușaua cea fără prihană, Fecioara cea prea bună, astăzi intră în Biserică minunat, și înaintea ei merg cetele celor fără de trup, și mulțimile îngerilor, cu mulțime de fecioare, pre care o a primit în brațe dumnezeescul preot, bucurându-se.

LA HVALITE.

Stihirile Sfinților pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Soarele cel slăvit, Iisus Dumnezeul nostru, te-a trimis ca pre o rază cu multă lumină, la toate marginile lumii, pre tine Filimoane Apostole, ca să gonești întunerecul răutăţii, şi să luminezi inimile cele întunecate de necunoştinţă, şi de biruirea patimilor, sfinţite propoveduitorule prea fericite.

Făcutu-te-ai sălăşluire Treimii, Curată, înfrumusețându-ţi inima cu luminările bunătăţilor, pururea pomenită Afio, şi strălucind cu lumina bunei credinţe mai luminat de cât soarele, învăţându-te toată taina cea dumnezeească. Pentru aceea te veseleşti împreună cu ceata celor fără de trupuri, ceea ce eşti aleasă de Dumnezeu.

Impreună cu dumnezeescul Filimon, să lăudăm pre Arhip, pre propoveduitorul de cele sfinte, şi pre Onisim, ca pre nişte ierarhi cugetători de Dumnezeu, ca pre nişte mucenici prea mari, pre cei înţelepţi din apostoli, şi părtaşi luminării celei de sus, cari stau lângă scaunul slavei, şi ne cer nouă iertare păcatelor.

Alte Stihiri ale sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Trupul ţi l-ai păzit neîntinat, şi cugetul nepriimitor de desfătări, şi te-ai adus pre sineţi mireasă nestricată, celui ce te-a împodobit şi te-a sfinţit cu mucenia, pururea fericită. Pentru aceasta te-a şi primit în cămară de mire prea luminată şi nestricată, Cecilie prea lăudată.

Bine mirosindu-te Domnul pre tine ca pre trandafiri de mirosuri dulci, arătat vânează prin mijlocirea ta fecioară cinstită, pre doimea fraţilor, cuprinzându-i pre ei cu rugăciunea ta cea neîncetată. Pentru aceea părăsind credinţa cea învechită a rătăcirii, s'a învrednicit Mirelui celui dumnezeesc, carele pentru nespusa bunătate s'a născut din Fecioară pruncă.

Averea o ai defăimat, poftind cea cerească, şi pre logodnicul tău nu l-ai băgat în seamă, numărându-te pre sineţi în cetele fecioarelor, prea înţeleapteşte. Şi te-ai adus pre sineţi Mirelui celui ceresc, prea cinstită. Pătimind prea tare, şi călcând la pământ bărbăteşte trufia vrăjmaşului, podoaba pătimitorilor.

Slavă, glasul al 8-lea.

Pre trîmbiţa cea bine glăsuitoare a prea sfântului Duh, pre Filimon Apostolul să-l lăudăm. Căci acesta arătat pro-

poveduind întruparea Cuvântului lui Dumnezeu a scăpat, de nebunia idolească noroadele cele rătăcite, fii lui Dumnezeu, făcându-i. Pre carele cu dragoste lăudându-l, să-l rugăm, zicând: Roagă-te pentru noi, cei ce cu credință săvârșim pururea cinstită pomenirea ta.

Și acum, a praznicului, asemenea:

Dupăce te-ai născut tu dumnezeească Mireasă Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrănești în sfintele sfinților, ca o sfințită. Atuncea și Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ție aducându-ți, cele cerești toate s'au minunat, văzând pre Duhul sfânt întru tine sălășluindu-se. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce ești în Cer și pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântuește neamul nostru.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Primește, o Zaharie, înlăuntrul Bisericii, pre sfânta sfinților, în sfintele sfintelor, pre ceea ce este Născătoare de Dumnezeu.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, și cele de aproape.

Din rădăcina lui David, ai odrăslit Fecioară aducându-ți Gavriil bucurie strigă: Că vei naște pre Dumnezeu, Preacurată.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

Ferice de sfințita și dumnezeeasca însoțire a lui Ioachim și Annei, din cari născându-te Curată, te-ai adus acum Ziditorului tău.

Slavă, Și acum, glasul al 4-lea.

Astăzi Biserica, ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu în Biserica Domnului se aduce, și Zaharia pre dânsa o primește; astăzi sfintele sfinților se bucură, și ceata îngerilor cu taină prăznuiește. Cu cari împreună și noi prăznuind astăzi, cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

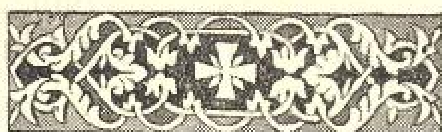

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peasna 1 pe 6. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieșit vestirea lor... Stih: Cerurile povestesc... Apostolul către Filmon: *Pavel legatul lui Iisus Hristos, și Timoteiu fratele; lui Filimon iubitului...* Aliluia glasul al 8-lea: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Luca: *In vremea aceea arătat-a Domnul și alți șeaptezeci de ucenici...*

CHINONICUL

In tot pământul a ieșit...

INTRU ACEASTA LUNĂ

ÎN 23 DE ZILE

Cel dintru sfinţi părintele nostru Amfilohie episcopul Iconiei. Şi sfântul părintele nostru Grigorie episcopul Acragantenilor.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6.

Stihirile sfântului Amfilohie, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Mintea însăşi de sine stăpânită, şi gând însuşi stăpânitor ai câştigat asupra patimilor, prea fericite; cu bună înţelepciune ai dat stăpânirea la partea cea mai bună, împrotiva ceii mai rele, cumpănind, Părinte, cu cumpăna cea dreaptă. Pentru aceea te-ai făcut cunoscător cunoştinţei de Dumnezeu, şi de înţelegere dumnezeeească, Ierarhe de Dumnezeu însuflate.

Cursele eresurilor le-ai risipit, şi mrejele le-ai stricat, Cuvioase, cu îndreptarea dogmelor, şi cu teologia cea prea aleasă fugind şi de despărţire şi de cea prea rea strâmtoare; ai ajuns pe scurt la hotarele bunei noastre credinţe, propoveduind pre Treime întru o Dumnezeire.

Cu înţelepciune meşteşugind pre împăratul cel de pre pământ, ai trecut pre fiul său nebăgând seamă de dânsul, înţelepţeşte învăţându-l. Că trecând cu vederea pre fiul lui Dumnezeu fără de închinăciune, se va mânia Tatăl foarte, pre carele mai 'nainte de veac la născut, fără de patimă, mai pre sus de gând neîntrupat precum însuş ştie, Cuvioase.

Alte Stihiri ale Sfântului Grigorie, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte sfinţite Grigorie, din scutece te-ai dat lui Dumnezeu, lipindu-te cu voiri neîndoite a toate Făcătorule, şi de la dânsul luminându-te ai trecut noaptea patimilor, şi ai luminat lumină de vindecări şi daruri de minuni, gonind neputinţele cele de mulţi ani şi duhurile înşelăciunii.

Părinte minunate Grigorie, luminându-ţi-se gândul curat, cu arătări de lumină, degrab ai trecut marea patimilor cea cu multe valuri, şi cu aripi prea curate de nepătimire zburând, ai ajuns unde este nespusa frumuseţe cea desăvâşit. Rugându-te totdeauna, pentru noi cei ce te lăudăm.

Părinte al părinţilor Grigorie, canonul preoţiei, icoana curăţiei, întărirea călugărilor, spri-

jineala Bisericii, sfeşnic al dragostei, scaun sfinţirii, izvor minunilor, şi limbă de foc, gură dulce grăitoare, vas dumnezeescului Duh, şi rai înţelegător te-ai făcut, de Dumnezeu fericite.

Slavă, Şi acum, a praznicului, glasul al 4-lea.

Veniţi toţi credincioşii, pre cea singură fără prihană să o lăudăm, pre cea mai 'nainte propoveduită de prooroci, şi în Biserică adusă; care mai 'nainte de veci a fost rânduită a fi Maică, şi în anii cei mai de pre urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne pentru rugăciunile ei, pacea ta dă-ne nouă, şi mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Aducese-vor zice dumnezeescul părinte David, Impăratului fecioare, în Biserica Domnului, pre urma ta Fecioară, dănţuind cu făclii luminoase, şi în cele sfinte te vor aduce, Curată, ca pre un sicriu sfânt al lui Dumnezeu.

Stih: Aduce-se-vor Impăratului fecioare.

Ca nişte flori de multe feluri culegând, din grădinile cele înţelegătoare, din cuvintele Duhului, să împletim cu bucurie cununile cele de laudă Fecioarei; şi în urma praznicului să le aducem la dânsa, Dar dupre vrednicie.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie...

Să se deschiză uşa Bisericei celei de Dumnezeu primitoare, şi să ia înlăuntru pre uşa cea cerească, şi firea oamenilor să prăznuească, şi îngeri să salte, prăznuind împreună cu noi luminat, intrarea Maicii lui Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea, a lui Leon Maistrul.

Strălucit-a zi de bucurie şi praznic prea cinstit. Că astăzi ceea ce este mai 'nainte de naştere Fecioară, şi după naştere a rămas Fecioară, în Biserica cea sfântă se aduce; şi se bucură bătrânul Zaharia, tatăl Mergătorului înainte, şi strigă cu veselie: Apropiatu-s'a nădejdea celor necăjiţi. în biserica cea sfântă ca o sfântă, să se sfinţească spre sălăşluirea Impăratului tuturor. Să se veselească Ioachim strămoşul, şi Anna să se bucure, că au adus lui Dumnezeu, ca pre o junice de trei ani, pre stăpâna cea fără prihană. Maicilor împreună bucuraţi-vă, fecioare săltaţi, şi cele sterpe împreună dănţuiţi. Că ne-a deschis nouă împărăţia cerurilor, cea mai 'nainte rânduită Impărăteasă a toate. Bucuraţi-vă noroade şi vă veseliţi.

arătat prin Dar biruitor și purtător de cunună.

A Născătoarei:

Pre Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și pururea înființat, carele este de aceeași ființă cu cel ce l-a născut, l-ai născut întrupat și nespus, ceea ce ești neispitită de nuntă.

Alt CANON al sfântului Grigorie.
Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Mă voiu minunà de Grigorie, făcătorul de minuni.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1-ia, glasul al 8-lea, Irmos:

Celui ce a sfărâmat...

Cu razele Duhului pururea fiind luminat, sfințite Grigorie, te-ai făcut stea vărsătoare de lumină, luminează-mă pre mine cu totul prin rugăciunile tale, ca să te laud pre tine.

Cel ce cunoaște toate mai 'nainte, umplându-ți gândul de Dar, cu lumini date de Dumnezeu, din scutece te-a sfințit pre tine, fiind casă strălucită cu bunătăți dumnezeești și cu minuni, Părinte.

Slavă...

Dormitarea lenevirii lepădând dela genele tale, te-ai arătat sfeșnic de priveghere, purtătorule de Dumnezeu; arătând cu lucrurile, că este adevărată numirea ta Grigorie.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat te mărturisim pre tine, Doamnă Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pre Domnul negrăit în două ființe, și în două voiri cunoscut, Preacurată Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Veselește-se de tine...

Dumnezeeasca și luminoasa strălucire a dogmelor tale, a stins ceata cea cu credință rea a ereticilor, Amfilohie mărite.

Arhiereu făcându-te, fost-ai ca un rîu îndestulat de Dumnezeu, cu ape făcătoare de viață, cu cari noi credincioșii ne adăpăm.

Fiind luminat cu raze bogate, ți-ai luminat gândul cu bună podoaba învățăturilor tale, Cuvioase.

A Născătoarei:

Sfeșnic strălucitor de lumină și masă a bunei credințe, cea hrănitoare de suflete, și sicriu te propoveduim pre tine, Preacurată, toți credincioșii.

Alt Canon, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Primind Ziditorul osteneala ta cea pentru dânsul Părinte, te-a adus în pustie la un bătrân, carele te-a învățat descoperirea a toată Scriptura, Grigorie.

Petrecând toată săptămâna nemâncat Părinte, te hrăneai cu mâncare cerească, adăpându-te cu ploile lacrimilor tale, şi dumnezeeşte îndulcindu-te.

Slavă...

Dela Dumnezeu ţi s'a dat lărgime inimii, Ierarhe, că ai izvorît din destul ape prea curate ale învăţăturilor, cu care ai adăpat inimile credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Graiul propoveduitorilor celor grăitori de Dumnezeu s'a plinit; că iată Fecioara a născut prunc tânăr, mai vechiu decât Adam, şi împreună şezător pre scaun cu Tatăl.

Irmosul:

Intăritu-s'a inima mea întru „Domnul, înălţatu-s'a cornul „meu întru Dumnezeul meu, „lărgitu-s'a gura mea asupra „vrăjmaşilor mei, veselitu-m'am „de mântuirea ta".

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.

Apoi CONDACUL sfântului Grigorie, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ca un soare mare cu răsăriturile minunilor, luminând Biserica lui Dumnezeu, mântuit-ai cu rugăciunile tale pre mulţi oameni. Gonit-ai din turma ta pre cei cu rea credinţă. Pentru aceasta te cinstim pre tine Părinte, cugetătorule de Dumnezeu, înţelepte Grigorie.

Sedealna sfântului Amfilohie, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Luminatu-s'au marginile întru pomenirea, ta înţelepte, că trupul tău izvorăşte izvoare de tămăduiri, Amfilohie mărite. Pentru aceasta şi de toată neputinţa mântueşti, pre cei ce cu credinţă aleargă către cinstită Biserica ta; pentru cari şi acum te rogi să ne mântuim noi.

Slavă, a sfântului Grigorie, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Din scutece fiind dat Domnului, ca odinioară prea măritul Samuil, asemenea ai urmat Mântuitorului celui ce te-a chemat pre tine; şi curăţindu-ţi sufletul cu adausul bunătăţilor, cu vrednicie ai luat Darul preoţiei. Pentru aceasta păstorindu-ţi turma la păşunea cunoştinţei de Dumnezeu, ai strălucit lucrările tămăduirilor, Grigorie. Roagăte lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu credinţă prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure David scriitorul de cântări, şi să dănţuiască Ioachim împreună cu Anna, că rod sfânt dintr'înşii a ieşit, Maria cea purtătoare de lumină,

dumnezeească făclie. Şi se bucură intrând în Biserică, pre care şi văzându-o fiul lui Varahie, o a binecuvântat, şi bucurându-se a strigat: Bucură-te minune a toată lumea.

Peasna 4, Irmos:

Văzându-te Biserica...

Veniţi cugetătorilor de Dumnezeu, să săvârşim cu credinţă sfinţită prăznuire a dumnezeescului şi grăitorului de Dumnezeu Amfilohie, întărindu-ne cu dogmele, şi cu cuvântările lui de Dumnezeu.

Făcându-te aducător de mireasă Bisericii celei întru Hristos, cu frumuseţea cuvintelor o ai înfrumuseţat pre ea, şi cu podoaba dreptei credinţe o ai luminat, purtătorule de Dumnezeu.

Limba ta cea cuvântătoare de Dumnezeu, la toţi a vestit luminat puterea cea de sineşi cinstită a Treimii celei stăpânitoare, şi a cinsti o Dumnezeire în trei ipostasuri.

A Născătoarei:

Cort nou te cunoaştem pre tine Fecioară, şi sfinţenie curată, a Stăpânului tuturor, că ai născut pre cel ce s'a amestecat cu trup dupre ipostas, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Doamne auzul tău...

Ca un pământ bun ai odrăslit spic, Părinte, cu rod însutit, şi cu secera învăţăturilor tale ai tăiat părerile ereticilor, celor rău credincioşi, arătându-te apărător sinodului, cuvioase Grigorie.

Alegerea cea cerească te-a arătat pre tine Arhiereule, slugă lui Dumnezeu, ca să îndreptezi bine turma, care o a câştigat Hristos cu sângele său. Cel ce a ştiut mai 'nainte strălucirea sufetului tău Părinte.

Slavă...

Lăcaş lui Dumnezeu te-ai făcut curăţit de întinăciunea patimilor, şi stând în Biserică, sfinţite, arătat ai primit venirea Duhului, supt chip de porumbiţă curată, mărindu-te pre tine Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc s'a mântuit cu naşterea ta cea mai pre sus de gând, prea sfântă Stăpână, şi cei din întunerecul stricăciunii au văzut lumina, care a stralucit din pântecele tău Fecioară, care eşti pricina zidirii noastre.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Luminându-te cu lumina Dumnezeirii celei în trei Sori, ai şezut pre scaunul Arhieriei cugetătorule de Dumnezeu, Amfilohie.

Cu totul te-ai sfinţit pre tine lui Dumnezeu, şi te-ai făcut cuvântător de Dumnezeu cu glas mare, Părinte prea fericite Amfilohie.

Praznic de bucurie şi prea sfinţit ne-a sosit nouă, al învăţătorului şi dumnezeescului înţelept, carele sfinţeşte lumea.

A Născătoarei:

Infrumuseţarea cea cu bună cuviinţă a tuturor credincioşilor, prea curată Maică a lui Dumnezeu, spală spurcăciunea sufletului meu, cu rugăciunile tale.

Alt Canon, Irmos.

Negura sufletului...

Cu cuvântul tău ai curăţit de boala cea urâtă odinioară, pre leprosul cel ce s'a apropiat de tine cu credinţă. Că dela Dumnezeu ai primit Dar de minuni înţelepte, ca dumnezeescul Eliseiu, gânditorule de Dumnezeu, Grigorie.

Deschis-ai cu rugăciunea ta, gura şi urechile gângavului, fericite, fiind îmbogăţit de lucrarea tămăduirilor, Grigorie. Şi ai grăit cele tainice ale teologhiei, care usucă mările celor fără de Dumnezeu.

Slavă...

Curăţindu-te, Părinte de patimile cele pământeşti, ca Petru căpetenia apostolilor, cu umbra ta săvârşeai tămăduiri, vindecând pre cei cuprinşi de viforul boalelor celor cumplite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce n'a părăsit sânurile Tatălui, când s'a întrupat, se vede în braţele tale, Curată, ţiindu-l ca pre un prunc. Pre acesta îmblânzeşte-l, celor ce cu credinţă te cinstesc Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de...

Omorând cugetul trupului cel râvnitor de cele pământeşti, te-ai împodobit cu Darul nepătimirii, Părinte învăţătorule de cele sfinte, şi cu învăţături prea curate ai propoveduit Treimea.

Cu frica cea dumnezeească întărindu-te, plăcutule al lui Dumnezeu, şi curăţindu-ţi sufletul de spurcăciuni, te-ai arătat prea sfinţit organ al teologhiei, Cuvioase.

A Născătoarei:

Ştiindu-te pre tine curat şi sfinţit lăcaş, al Impăratului slavei, şi Biserică şi scaun al celui prea înalt, ne rugăm ţie prea lăudată să mântuieşti sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Precum ai mântuit pre...,

Intăreşte-se cu rugăciunile tale, Cuvioase, fecioara care era cu trupul slăbănoagă în mulţi ani, viind către tine cu credinţă şi măreşte pre pricinuitorul tuturor Hristos.

Urmând urmelor Stăpânului cu viaţă nespurcată, mărite, fără dreptate fiind necăjit şi năpăstuit, ai rămas nebiruit Grigorie.

Slavă...

Cei ce vieţuiau cu răutate, răpindu-te pre tine mielul cel fără de răutate, ca nişte fiare sălbatece, te-au osândit în temniţă, pre tine carele te a păzit Darul cel dumnezeesc, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu poate gândul să înţeleagă taina cea mare a naşterii tale, că ai născut pre Dumnezeu, carele s'a făcut om mai pre sus de gând, pururea Fecioară.

Irmosul:

Precum ai mântuit pre pro-
„orocul dintru adâncul cel
„mai de desupt, Hristoase
„Dumnezeule, şi pre mine mă
„izbăveşte de păcatele mele.
„Ca un iubitor de oameni, şi
„îndreptează vieaţa mea, ro-
„gu-mă".

CONDACUL, sfântului Amfilohie, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Dumnezeescul tunet, trâmbiţa Duhului, săditorule al credincioşilor, şi tăietorule al eresurilor, ierarhe Amfilohie, slujitorule cel mare al Treimii, împreună cu îngerii fiind pururea, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Dela Duhul sfânt fiind însuflat prea înţeleptul Ierarh al lui Hristos, Biserica o a pecetluit, având puterea lucrării, mărit tăinuitor şi învăţător credinţei primit, auzind buna cetire a dumnezeeştilor scripturi, cu facerea închipuirii purtătoarei de viaţă şi cinstitei Cruci, pre Evnomie l-a depărtat, şi credinţa o a luminat, propoveduind pre Hristos; se roagă neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Amfilohie episcopul Iconiei.

Stih: Imbrăcându-te Amfilohie cu hainele morţilor.
Imprăştii şi mort cursele dracilor.
Moartea pre Amfilohie l-a luat,
In douăzeci şi trei, şi l-a Cer l-a mutat.

Acest sfânt, dupăce a trecut fiecare treaptă bisericească, şi a strălucit cu nevoinţa şi dumnezeeasca cunoştiinţă, s'a prohirisit episcop Iconiei, cu voinţa lui Dumnezeu şi alegerea a tot poporul, în vremea împăraţilor Valentinian şi Valent; ajungând încă şi până în vremea marelui Teodosie şi a fiilor lui în anii trei sute şaptezeci şi patru. Invăţător făcându-se al dreptei credinţe şi cu vitejie stând pururea pomenitul îm-

protiva eresurilor lui Arie şi ale lui Machedonie şi ale lui Evnomie. Carele din pricina aceasta, multe goniri şi necazuri a răbdat dela cei necredincioşi. Acesta s'a arătat împreună nevoitor al părinţilor celor o sută şi cincizeci, ce s'au adunat la sfântul şi a toată lumea al doilea sinod asupra lui Machedonie Pnevmatomahul (adică luptătorul de Duh), fiind unul dintre ei, în anii trei sute optzeci şi unul. Iară dupăce marele Teodosie a dat stăpânirea părţilor apusului Europei lui Valentinian celui tânăr, şi a biruit pe tiranul Maxim, s'a întors la Constantinopol. Atuncea marele acesta Amfilohie, intrând la împăratul, l-a rugat ca să gonească pre arieni. Şi fiindcă el se lepădă de aceasta, aşa dar a aflat o măestrie minunatul acesta părinte, prin a căreia mijlocire a putut să înduplece pre împăratul.

Căci mergând la împăratul, pre Teodosie ca pre un împărat, l-a heretisit. Iară pre Arcadie fiul lui, pre carele atuncea nou împărat îl hirotonise, cu chip prea înjosit l-a heretisit. Deci mâniindu-se pentru aceasta Teodosie, pre necinstea fiului său o a numit a sa necinste. Atuncea sfântul prea înţelepţeşte a arătat lucrul, zicând: Vezi o împărate, cum nu suferi necinstea fiului tău, ci te mânii? Aşa dar să crezi că şi Dumnezeu şi Tatăl, asemenea se întoarce şi-i urăşte pre aceia, cari hulesc pre Fiul lui, şi zic că acesta este mai de jos decât Tatăl. Atuncea socotind lucrul împăratul, îndată a scris lege ca să se isgonească ereticii departe dela cei drept credincioşi. Aşă dar pururea pomenitul acesta Amfilohie, mulţi ani păstorind turma lui Hristos, şi alcătuind învăţături drept credincioase, şi ajungând la adânci bătrâneţe, s'a odihnit cu pace.

Întru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Grigorie episcopul bisericii Acragantenilor.

Stih: Dela Acraganta mergi către Dumnezeu Cuvântul părinte.
Carele judecă marginile pământului prea fericite.

Acesta a fost pre vremea împăratului Iustinian al doilea, carele şi Rinotmit se chemă, în anii şase sute optzeci şi cinci. Trăgându-se din cetatea Acraganta care se află în ostrovul Sichiliei, fiind fiu din părinţi cari se numeau Hariton şi Teodota, oameni evlavioşi şi împodobiţi cu toate faptele bune şi cari trăiau cu îndestulă avere. Deci când eră sfântul de opt ani, s'a dat de părinţii săi să înveţe sfintele Scripturi. Şi atâta de silitor şi nelenevos s'a arătat la acestea, încât pe toţi i-a făcut a se minună. Deci ajungând la optsprezece ani, s'a pecetluit cliric, adecă s'a făcut Anagnost de către sfântul Potamion, căci eră îndemânatec la cetire pentru buna glăsuire ce aveà. Iară într'o noapte în vremea când dormeà sfântul acesta înaintea patului arhidiaconului Damian, aude glasul dumnezeescului înger, de trei ori chemându-l pre el, ca şi pre proorocul Samuil şi zicându-i: «Grigorie s'a auzit rugăciunea ta. Deci grăbeşte şi mergi».

Iară sfântul fără a întârzià, a ieşit şi a mers la Cartagena, carele acum se numeşte Tunis. Şi aflând acolo pre Marco monahul purtătorul de Duh, carele s'a trimis de Dumnezeu către el, a rămas lângă dânsul patru ani. Şi de acolo mergând împreună cu acelaş Marco la Antiohia şi făcându-se acolo foarte minunat. Apoi îndemnându-se din oarecare dumnezeească descoperire ce a văzut, a mers la Ierusalim şi acolo s'a făcut diacon de către Macarie, episcopul Ierusalimului. După aceea de acolo s'a dus la Constantinopol şi s'a arătat lui Gheorghie celui ce eră atuncea patriah. Deci fiindcă atuncea se adunase acolo sinod asupra lui Serghie, Pir şi Pavel monoteliţi, s'a luptat cu dânşii dumnezeescul Grigorie şi de ajuns a mustrat nebunia lor. Şi atâta de mult s'a vestit sfântul, încât vestea lui a ajuns până şi la urechile împăratului. Deci dela Constantinopol s'a întors la Roma şi acolo s'a hirotonit episcop patriei sale, cetăţii Acragantiei, strălucind foarte în biserica aceea, săvârşind minuni şi împodobindu-o cu vrednicia arhieriei. Pentru aceasta Savin şi Crischentie şi cu prietenii lor, pizmuind pre sfântul, nenumărate ispite au ridicat asupra lui şi vinovăţii plăzmuind asupra lui, l-au prihănit pre el la Papa Romei, carele înşelându-se de cuvintele

lor cele mincinoase, a închis pre sfântul în temniță doi ani și jumătate.

Apoi după porunca împăratului, a scos pre sfântul din temniță pentru ca să se judece cu prihănitorii săi. Atuncea a făcut acele minunate semne a lemnelor și cărbunilor. Dumnezeu mărind pre sluga sa. Pentrucă fețele necuraților și necuvioșilor acelora prihănitori ai sfântului, s'au acoperit cu oarecare negreață întunecată, și s'au negrit. In cât și până astăzi se văd dupre neam fețele acelora însemnate și înegrite. Ci și tânăra aceea, care s'a amăgit de dânșii (și a năpăstuit pre sfântul), dupăce de ajuns s'a pedepsit de un duh necurat, la urmă cu totul s'a vindecat de către sfântul înaintea poporului. Iară sfântul s'a întors iarăși la patria și eparhia sa cu mare cuviință, făcând semne și minuni mai mari de cât cele dintâiu. Deci așa viețuind dumnezeescul părinte, și ajungând la adânci bătrânețe, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Sisinie Mărturisitorul.

Stih: Multe sâlnicii mai întâiu suferind în viață.
S'a mutat Sisinie prin silă din viață.

Acesta eră pre vremea împăratului Dioclițian și a ighemonului Alexandru, având patrie cetatea Chizicului, deci fiind pârât la Alexandru că este creștin, a fost legat de cai sirepi cari erau siliți să alerge; apoi a fost bătut cu cruzime și a primit oțet iute pe nas și alte munci suferind și minuni săvârșind, a fost aruncat la închisoare. Iară la soborul întâiu cel a toată lumea adunat împrotriva lui Arie fiind față, a sugrumat pre Arie, cu vinele dreptelor sale dogme, propoveduind pre Fiul de o ființă cu Tatăl și așă bine și cu plăcere de Dumnezeu viețuind s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul Ishirion episcopul, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ishirion eră tărie Bisericii viețuind,
Pre care gânditor și după moarte se vede întărind.

Intru această zi, sfântul Elen episcopul Tarsului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Elen proestosul Tarsului cerescul jertfitor.
Să suie cu sufletele Tarsenilor până la Cer.

Povestire de vedenia oarecăruia Ioan, foarte de folos.

Stih: Suflete, de judecătorul când se arată în vis teme-te,
Insă mai tare când va veni aievea fii temându-te.

Fost-a un om pe vremea împăratului Constantin cel mare, cu numele Ioan, carele era cunoscut împăratului prin meșteșugul său. Acesta având viața înrăutățită, nu și-a pus în minte nici odată gheena. Iară Domnul cel ce pre toate le iconomisește spre folos, a negutătorit îndreptarea lui prin vedenie. Căci acesta a văzut odată în vis, că a adus împăratului Constantin un lucru de meșteșugul său, și că pentru aceasta, vorbeă împăratului cu îndrăzneală și se bucură împreună. După aceasta vede pre împăratul, că scoate o sabie goală și strângându-i părul la un loc, se grăbeă ca să-i taie capul fără milă; iară Ioan plecă adesea gâtul său, socotind adică că glumește cu împăratul. Însă în vremea ce o făcea aceasta, aude pre împăratul că cu groază îi zice: Când sabia va mâncă părul tău, atuncea gâtul tău se va umpleă de sângele tău. Deci i s'a părut lui, că i s'a tăiat gâtul, și când sabia a venit spre piept, nedumerindu-se Ioan și temându-se căută ajutor dela cineva și de frica și groaza acelei lupte s'a deșteptat, și viindu-și în sine stă cu totul spăimântat, deci făcându-și semnul crucii preste trupul lui ziceă, mulțumescu-ți ție visule, că grozava aceasta luptă mi-ai arătat-o numai cu nălucirea, iară nu și cu fapta. Și așă a rămas iarăș ne pocăit și ne îndreptat.

Iară după câtava trecere de vreme, a căzut la grea boală și chema ajutorul lui Dumnezeu. Deci atunci a văzut iarăș, nu în vis, ci întru uimire fiind, că stă față la un divan judecătoresc. Vedeă încă și un înfricoșat împărat șezând pre scaun și îmbrăcat tot odată cu podoabă împărătească și arhierească, și deadreapta și deastânga lui, ședeau oarecarii bărbați, cu sfințită cuviință și cucernicie, iară el

stà de desuptul acelora, și deadreapta împăratului, vedeà că stà oarecarii fameni tineri și frumoși, iară deastânga sa, vedeà că stà unul mai smerit, și mai primitor. Iară pre partea din dosul împăratului, vedeà că era o prăpastie foarte întunecată și prea adâncă. Care din vedere numai, pricinuia frică nespusă și durere mare. Deci în vremea ce el stà cu frică și cu cutremur, i-a zis lui Împăratul cel ce ședeà, o tânărule, oare știi cine sunt eu? Iară Ioan i-a răspuns, știu Stăpâne, că tu ești celce te-ai întrupat Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu, precum dumnezeeștile noastre scripturi glăsuesc. Iară Împăratul zice către dânsul, și dacă tu din scripturi mă cunoști, cunoști încă și pre cei împreună cu mine șezători, deci cum ai uitat îngrozirea aceea, care cu câțiva ani înainte ți-a făcut ție împăratul Constantin? Sau nu înțelegi ceiace-ți zic? Iară Ioan i-a răspuns, înțeleg Stăpâne, și încă frica groazei aceea, o am în inima mea. Și dacă a zis Împăratul, rămășițele groazei aceea le ai încă în inimă, cum stăruești întru răutăți? Deci învață-te prin cercare, că eu eram cel ce și mai 'nainte ți-am dat ție groaza aceea, și nu Constantin.

Și acestea zicându-le s'a arătat că cu semnul numai a poruncit Împăratul celor ce-l încunjurau, ca să arunce pre Ioan în prăpastia ce se vedeà din dos. Deci îndată ce a început famenii, să împingă fără milă pre Ioan în prăpastie, îndată el chemà ajutorul Născătoarei de Dumnezeu; că i s'a părut, că a văzut pre Născătoarea de Dumnezeu acolo în mijloc. Și după acestea, a auzit pre Împăratul zicând: Lăsați-l pre el să meargă, pentru rugăciunile Maicii mele. Până aicea este vedenia ce a văzut Ioan; iară el spăimându-se și viindu-și întru sine, s'a dus la un monah cucernic, și i-a povestit-o lui; iară monahul i-a zis: Dă slavă lui Dumnezeu, frate, că te-ai învrednicit să iei asemenea învățătură, și de aceia deșteaptă-te iubitule, nu cumva și tu să pătimești, cele asemenea cu acela, pentru carele îți voiu povesti.

O asemenea vedenie ca a ta, a văzut-o un om. Adică că se aflà la împărăteștile judecătorii, un Gheorghie cu numele, carele cu silnicie ducându-se legat, ca să se arunce într'o grozavă prăpastie, cu totul s'a înspăimântat. Iară unul din cei ce stà acolo față, având îndrăzneală către împăratul, a oprit pre cei ce-l duceau pre el în prăpastie, și-i rugà ca să-l lase, dându-le lor chezășie că în douăzeci de zile se va îndreptà. Deci după ce i s'a dat drumul lui Gheorghie, prin acest fel de chezășie și ajutor, s'a dus cel ce a văzut vedenia, și a înțeles ce însemnéază și o a arătat pre ea lui Gheorghie, carele era tras în prăpastie, căci îi erà prieten și cunoscut. Iară Gheorghie auzindu-le acestea, întru nimic le-a socotit. Așa dar a rămas ticălosul neîndreptat. Iară după ce a trecut acele douăzeci de zile, a fost răpit vai! din viața aceasta, și s'a dus ca să plătească făgăduita datorie. Acestea, cu chip de adăogire le-a povestit monahul acela către Ioan. Iară Ioan auzindu-le acestea, și având în mintea sa încă viețuind îngrozirile ce-a văzut, și-a mărturisit fără de rușine toate păcatele sale, și schimbându-și viața spre mai bună, a petrecut mulți ani cu plăcere de Dumnezeu viețuind, și așa murind, s'a dus la veșnicile locașuri.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc...

Luând aminte cu osârdie la graiurile tale cele dumnezeești, și de taină, Părinte, fugim de osebirea care făceà Arie Dumnezeirii, slăvind cu credință pre Treimea cea nezidită și de o ființă.

Văzând pre Machedonie înfruntat de învățăturile tale, Părinte, cu credință slăvim pre Duhul cel bun, carele este cu Tatăl și cu Fiul împreună închinat, și împreună fără de început.

Descoperind cu cuvântul întruparea Cuvântului, cea mai pre sus de cuvânt, ne-ai învățat cu cuget dumnezeesc a cinsti un Dumnezeu în două firii și a ne feri de despărțire și amestecare, de Dumnezeu primite.

A Născătoarei:

Veniți să lăudăm pre Născătoarea de Dumnezeu cu osârdie, toți cei ce ne-am mântuit prin credința celui ce s'a născut dintr'însa, strigând: Binecuvântată ești tu între femei, cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos.

Cel ce ai mântuit prin înger...

Ziditorul a arătat minunea când te-ai judecat fericite, că femeea cea păcătoasă, care a fost cuprinsă de întărâtările dracilor, tuturor te-a arătat pre tine curat, Grigorie.

Dumnezeeștii ucenici ai Mântuitorului, cei dătători de lumină, viind la tine, Cuvioase, te dezleagă pre tine carele erai legat pre lemn, sărutându-te cu bucurie.

Slavă...

Luând aminte Stăpânul la răbdarea ta, Părinte, te-a luminat pre tine sfințit, cu lucrări de minuni mai mari, ca să gonești negura boalelor.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o Maică ai născut pre Ziditorul tuturor, și ca un scaun heruvimicesc, ai purtat în mâini pre cel ce ține toată lumea, ceea ce ești neispitită de nuntă.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Infrumusețatu-s'a gura ta care cu cântări a mărturisit arătat pre Treimea cea fără de început, nezidită, de o ființă, neamestecată în trei Ipostasuri, Părinte de Dumnezeu înțelepțite, căreia strigăm: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Bogăție și slavă adevărată ți-a dat ție înțelepciunea cea ipostatnică, că ai mărturisit prea înțelepte, cu bună credință, și ai surpat sprânceana eresurilor, și ai cântat cu osârdie: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cela ce dă viață tuturor, pre tine ca pre un Ierarh credincios, și grăitor de Dumnezeu, te-a adus în biserica celor întâiu născuți, Cuvioase, lucrând cele sfinte tăinuit, și cu credință cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Iată acum a lipsit arătat, boierii și povățuitorul din neamul Iudei. Că tu cea cu totul

fără prihană, ai născut pre acela ce de demult era gătit așteptarea limbilor, pre Hristos, căruia cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt canon, Irmos:

Cel ce acopere cu ape...

Cu rugăciunea ta fericite, se izbăvește de groaznică chinuirea drăcească, tânăra care prin înșelăciunea bărbaților celor fărădelege, te-a năpăstuit pre tine cel ce erai drept, și în mijlocul soborului, te-a mărit puitorul de nevoință Hristos în veci.

Cei ce au îndrăznit asupra ta cu înșelăciune, Părinte, s'au umplut de negură întunecoasă, iară viața ta cea luminată, Grigorie, a strălucit înaintea părinților; înaintea cărora ai făcut minune, purtând jeratec în mână.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca o stea prea luminoasă cu adevărat arătându-te, întru înălțimea Bisericii, Părinte, ne luminezi pre noi totdeauna cu bunătățile și cu razele minunilor, pre cei ce lăudăm pomenirea ta, cea purtătoare de lumină, Ierarhe Grigore, gânditorule de cele dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Nașterea ta cea prea slăvită, spăimântează cugetele noastre, însăți binecuvântată; că Dumnezeu a luat din tine trup, rămâind cel ce a fost neschimbat din fire, Născătoare de Dumnezeu, pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cel ce acoperi cu ape cele „mai pre deasupra ale tale, „cela ce pui mării hotar nisi„pul și toate le ții. Pre tine te „laudă soarele, pre tine te mă„rește luna, ție îți aduce toată „făptura laudă, ca Făcătorului „tuturor în veci".

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu toată buna credință, mărturisind o fire în trei Ipostasuri, pre sfânta Treime, pre începătoarea Dumnezeirii cea necuprinsă, acum te-ai cinstit, descoperitorule de cele sfinte, Amfilohie.

Având îndrăzneală către Dumnezeu, ca un Ierarh purtătorule de Dumnezeu, stând înaintea Stăpânului tău; adu-ți aminte totdeauna de cei ce săvârșesc, sfânta și purtătoarea de lumină pomenirea ta, prea fericite.

Dă-mi mie Dar îndestulat, celui ce cu inimă sârguitoare,

am împletit ție laudele, gânditorule de Dumnezeu, cerându-mi dezlegare greșelilor ca un preot prea credincios, cuvioase părinte Amfilohie.

A Născătoarei:

Strănepoată lui Adam te-ai arătat și Maică lui Dumnezeu ești cunoscută, că tu din veac te-ai arătat, decât toată zidirea mai sfântă. Binecuvântată ești Preacurată, pentru aceea toți te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Bine este cuvântat Domnul...

Iată praznic luminat. Iată pomenire sfințită. Iată Darul carele izvorăște vindecări din destul tuturor credincioșilor cari s'au adunat, ci să ne apropiem către el, că ne izvorăște nouă, sicriul lui Grigorie, lumină pururea curgătoare și nemurire.

Ca un rîu te-ai umplut de apele lui Hristos. Ca un maslin izvorăști untdelemn de viață. Ca un finic te-ai înălțat Grigorie. Ca o viță ne aduci nouă strugurii bunătăților tale, din care ne adăpăm cu vinul nestricăciunii.

Să se veselească astăzi întru pomenirea ta, dimpreună cu noi soborul preoților și mulțimea cuvioșilor și cetele tuturor îngerilor; cu cari împreună stând înaintea Făcătorului luminat, adu-ți aminte Părinte, de cei ce cu dragoste te laudă cu cântări.

Slavă...

Vas sfințit al lui Hristos te-ai făcut Părinte, stâlp Bisericii și liman credincioșilor și sabie care taie înșelăciunile. Izvor de tămăduiri și adâncime înțelesurilor celor Dumnezeești și lumină nestinsă și păstor păstorilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut lumina cea fără de ani, care a strălucit din Tatăl, luminează gândul și sufletul meu, Stăpână, gonind departe dela mine întunerecul patimilor, Fecioară, ca să te fericesc pre tine, care pururea ești fericită, nădejdea credincioșilor.

Irmosul:

Bine este cuvântat Domnul „Dumnezeul lui Israil, cel ce „a ridicat nouă corn de mântuire, în casa lui David slugii „sale, întru care ne-au cercetat „pre noi răsăritul cel dintru „înălțime și ne-au îndreptat pre „calea păcii".

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul stând...

Ca niște Ierarhi cuvioși, purtătorilor de Dumnezeu, arătân-

du-vă păstori prea adevăraţi, ai Mielului şi Păstorului, Amfilohie cuvioase şi, Grigorie fericite, rugaţi-vă pentru noi toţi, cei ce săvârşim sfântă pomenirea voastră, să ne izbăvim de primejdiile sufleteşti, împreună şi de cele trupeşti.

Slavă, Şi acum, a praznicului

Cele mai din lăuntrul Bisericii, astăzi Născătoare de Dumnezeu Fecioară pre tine te-au primit, prin mâinile Arhiereului, întru care dela trei ani până la cincisprezece ai petrecut, fiind hrănită cu mâna dumnezeescului înger, ca un sicriu sfânt, al celui ce toate le-a zidit.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea.
Podobie: Casa Eufratului...

Ridicatu-s'a păretele cel din mijloc al îngrădirii, cu dumnezeeasca intrare, a celei cu adevărat Născătoare de Dumnezeu şi cei de jos, ne-am împreunat acum cu cei de sus.

Stih: Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei şi cele de aproape ale ei se vor aduce ţie.

Cetele cele fecioreşti, cântau dumnezeească cântare, petrecând în casa lui Dumnezeu, cu purtare de făclii, pre însăşi cea cu totul fără prihană.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

Primeşte o Zaharie, înlăuntrul Bisericii, pre sfânta sfinţilor, pre ceea ce este Născătoare de Dumnezeu, în sfintele sfinţilor.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Astăzi împreunările credincioşilor adunându-ne, duhovniceşte să prăznuim şi pre dumnezeeasca fiică Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea, care s'a adus în biserica Domnului, cu bună credinţă să o lăudăm. Pre cea mai 'nainte aleasă din toate neamurile, spre sălăşluirea Împăratului tuturor, lui Hristos şi Dumnezeului nostru, Fecioare făclii purtând, mergeţi înainte, cinstind pre cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicelor întristarea toată lepădând, cu bucurie împreună urmaţi, lăudând pre ceea ce s'a făcut Maică lui Dumnezeu şi solitoare de bucurie lumii. Toţi împreună cu bucurie, bucură-te, cu îngerul să strigăm celei plină de Dar, care pururea se roagă pentru sufletele noastre.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

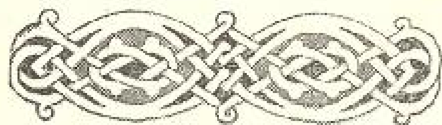
LA LITURGHIE.

Fericirile praznicului, Peasna 4-a şi a 5-a pe 6. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplătì Domnului... Apostol, către Evrei: *Fraţilor, aduceţi-vă aminte de*

mai marii voștri... Aliluia, glasul al 2-lea: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăcă întru dreptate... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul, priveghiați, că nu știți...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE

Sfânta și marea muceniță a lui Hristos și prea înțeleapta Ecaterina. Și sfântul marele mucenic Mercurie.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6. Ale Sfintei Ecaterinei 3, și ale sfântului mucenic 3. Stihirile sfintei, glasul 1-iu.

Podobie: Ceca ce ești bucuria...

Astăzi se veselește cetatea Alexandria, fiind îmbrăcămintele tale muceniță, întru Dumnezeească Biserica ta, având-le prea înțelepțește. Pentru aceasta și noi cu credință prăznuim Ecaterino, cinstită pomenirea ta, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pre tine.

Pomenirea Ecaterinei acum să o prăznuim; că aceasta cu adevărat toate puterile vrăjmașului și cu cuvântul și cu fapta le-a surpat tare și împrotivirea ritorilor. Deci pentru rugăciunile ei, izbăvește-ne pre noi Dumnezeule de eresuri.

Bucură-te prea mărită muceniță, cinstită Ecaterino; că în muntele Sinai, întru carele a văzut Moisì rugul nears, întru acela Hristos, trupul tău cel plăcut lui Dumnezeu, acum mutându-l îl păzește, până la vremea venirii sale cei de a doua.

Alte Stihiri ale Sfântului Mercurie, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu apărarea Duhului, biruind pre împrotivnicul, purtătorule de chinuri, Mercurie, ca un ostaș nebiruit, cu arma credinței, ai tăiat multe mii de Etiopi înțelegători, și săvârșindu-ți nevoința, dupre lege te-ai încununat cu toți pătimitorii, mare mucenice prea fericite.

Din Cer ți s'a trimis înger cu voia dumnezeescului Duh, ca să-ți vindece ranele, de care fiind tămăduit, ai suferit împungere cu frigări arse, fiind spânzurat, întins și legat cu piatră prea grea. Și cu sângiuirile tale, fiind stropit preste tot, Mucenice vrednicule de laudă.

Fiind ostaș împăratului celui pământesc, Mercurie și fiind silit de el să jertfești dracilor, cugetătorule de Dumnezeu fericite, ai răbdat munci și arsura focului și moartea cea silnică și te-ai suit către Hristos, purtând cunună și te-ai împreunat cu cetele mucenicilor, rugându-te pentru lume.

Slavă, a sfintei, glasul al 2-lea.

La prăznuirea de Dumnezeu înţelepţitei muceniţe Ecaterinei, cu bucurie să ne adunăm, o iubitorilor de mucenici! Şi pre aceasta cu laude ca cu nişte flori să o încununăm. Bucură-te strigând către dânsa, ceea ce ai mustrat gura cea îndrăzneaţă, a ritorilor celor bârfitori, ca unor plini de neînvăţătură, şi i-ai povăţuit pre ei la dumnezeeasca credinţă. Bucură-te ceea ce trupul la multe feluri de munci ţi-ai dat, pentru dragostea Făcătorului tău şi nu te-ai surpat ca o pruncă nebiruită. Bucură-te ceea ce în locaşurile cele de sus răsplătirea durerilor ai moştenit, şi întru slava cea veşnică te desfătezi, de care dorind cântăreţii tăi, să nu cădem din nădejde.

Şi acum, a praznicului, glasul al 8-lea.

După ce te-ai născut tu dumnezeească mireasă, Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrăneşti în sfintele sfinţilor, ca o sfinţită. Atuncea şi Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ţie aducându-ţi, cele cereşti toate s'au minunat, văzând pre Duhul Sfânt, întru tine sălăşluindu-se. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce eşti în Cer şi pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântueşte neamul nostru.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Veniţi toţi iubitorilor de praznic să cinstm cu laude pre însăşi Născătoarea de Dumnezeu, cea curată şi Fecioară. Fecioarelor veselindu-vă, întâmpinaţi cu făclii luminoase, pre Fecioara cea curată, care s'a adus cu bucrie, la Biserica Făcătorului.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare...

Să se deschidă uşile cu credinţă şi să primească fecioarele purtând făclii, pre Maica Dumnezeului nostru cea curată şi pre bucuria tuturor, care s'a adus la Biserică strigând: Bine eşti cuvântată între femei, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie...

Dupre făgăduinţa cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu şi rodul cel slăvit, cu adevărat s'a arătat lumii, ca cea mai înaltă decât toţi. Care cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce o au născut a plinit, fiind păzită de Dumnezeescul Duh.

Slavă, a muceniţei, glasul al 2-lea a lui Vavila monahul.

Cu viaţa cea fără materie de-

prinzându-te și la divanul cel fără de Dumnezeu ajungând, ai stătut purtătoare de biruință cinstită Ecaterino, înflorit purtând dumnezeeasca strălucire și cu dumnezeească putere îmbrăcată fiind, porunca tiranului ai batjocorit și cuvintele ritorilor cele bârfitoare le-ai domolit, ceea ce ai fost mult pătimitoare.

Și acum, glasul al 6-lea.

Astăzi mulțimile credincioșilor adunându-ne, duhovnicește să prăznuim și pre dumnezeeasca fiică fecioara și de Dumnezeu Născătoarea, care s'a adus în Biserica Domnului, cu bună credință să o lăudăm. Pre cea mai'nainte aleasă din toate neamurile, spre sălășluirea Impăratului tuturor, lui Hristos și Dumnezeului nostru. Fecioare făclii purtând, mergeți înainte, cinstind pre cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicelor întristarea toate lepădând, cu bucurie împreună urmați, lăudând pre ceea ce s'a făcut Maică lui Dumnezeu și solitoare de bucurie lumii. Toți împreună cu bucurie, bucură-te, cu îngerul să strigăm celei pline de Dar, care pururea se roagă pentru sufletele noastre.

Troparul sfintei, glasul al 4-lea.

Mielușeaua ta Iisuse, Ecaterina...

Sau acesta, glas acelaș.

Cu bunătățile ca cu razele soarelui ai luminat pre necredincioșii filosofi și ca o prea luminoasă lună, ce umblă în noaptea necredinței, întunerecul l-ai gonit și pre împărăteasa o ai încredințat, dimpreună și pre muncitorul l-ai mustrat, mireasă de Dumnezeu chemată fericită Ecaterino, cu poftă ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos Mirele cel prea frumos și dela dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească; căruia împreună cu îngerii înainte stând, pentru noi te roagă, cei ce săvârșim cinstită pomenirea ta.

Slavă, a mucenicului, asemenea.

Mucenicul tău Doamne, Mercurie...

Sau acesta, glas acelaș.

Nevoințele muceniciei trecând ca un ostaș nebiruit, Impăratului celui nemuritor ai stătut înainte, mucenice Mercurie, unde împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală grăbește cu rugăciunile tale, spre ajutorul celora ce cu credință cinstesc pomenirea ta.

Și acum, a praznicului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul Troparul praznicului, și al sfintei Ecaterinei câte odată, Slavă, al mucenicului, Și acum, iar al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Fecioare lăudaţi, maicelor prăznuiţi, popoare prea măriţi, preoţi bine cuvântaţi, pre prea curată Maica lui Dumnezeu, că cu trupul pruncă fiind mai 'nainte s'a adus în Biserică, ca un locaş prea sfânt al Domnului. Pentru aceasta, prăznuire duhovnicească prăznuind, o lăudăm pre ea, ca ceea ce este folositoarea neamului omenesc.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.
După a doua Stihologhie, Sedealna, glas şi Podobie aceeaşi.

Sfânta sfintelor fiind Născătoarea de Dumnezeu, dupre vrednicie s'a adus a locuì întru cele sfinte, ca un chivot însufleţit al lui Dumnezeu şi cu adevărat locaş dumnezeesc al sfântului Duh, Fecioară Maică. Pentru aceasta s'a sălăşluit întru tine unul născut din Tatăl şi cel de o fiinţă cu Duhul sfânt Fiul tău neispitită de nuntă îndumnezeind toată omenirea.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.
Psalmul 50.

CANOANELE

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, şi al sfinţilor 2 pe 8.

CANONUL sfintei muceniţe.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Laud cu cântări pre Ecaterina cea pururea pomenită.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre gonaciul Faraon...

Pentru rugăciunile Ecaterinei, prea înţeleptei muceniţe, Hristoase, ochiul sufletului meu cel întunecat luminează-l, dându-mi mie, Stăpâne, razele vărsării talede lumină, care pierde toată negura greşelilor mele celor stricătoare de suflet.

Indreptată fiind cu dumnezeeştile porunci ale Stăpânului, ceea ce eşti cu totul înţeleaptă şi cu dragostea lui aprinzându-te, ai alergat la lupte sârguindu-te, şi minţile tiranilor Ecaterino le-ai îngrozit, cu cuvântul şi cu înţelepciunea şi cu Darul.

Ocârmuită fiind cu mâna cea tare a lui Hristos, mărită, de viforul idolesc muceniţă ai scăpat neudată, înnotând cu vetreala Crucii şi cu dumnezeeştile vânturi ale Duhului, cântând cântare lui Dumnezeu.

Bucurându-te cu podoabele fecioriei înţeleaptă Ecaterino şi dumnezeeească cunoştiinţă din Cer având, pre ajutătorii cunoştinţei cei cu nume mincinos, cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte i-ai ruşinat, pre aceia cu putere biruindu-i.

A Născătoarei:

Cela ce te cunoaște, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, întoarcere dela tot eresul poartă. Că ai născut pre cel ce s'a făcut trup fără schimbare, pre cel mai înalt, Născătoare de Dumnezeu, decât toată făptura, pre Cuvântul lui Dumnezeu cel pururea veșnic.

Alt CANON al sfântului Mercurie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Păzească-mă pre mine puterea lui Mercurie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat a tăiat pre..

Impreună cu cetele cele de sus, stând înaintea izvorului bunătăților, bucurându-te Mercurie și umplându-te de dumnezeeasca îndulcire, pururea pomenite. Păzește pre cei ce cu dragoste săvârșesc pomenirea ta și cântă Domnului: Că cu slavă s'au proslăvit.

Cu voia ta ai intrat la nevoința muceniei înțelepte, fiind întărit cu puterea lui Hristos, celui ce de voie pentru noi a răbdat cu trupul patimile cele de mântuire și bucurându-te strigai: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'au proslăvit.

Slavă..

Cuvântul tiranului de față l-ai defăimat fiind înfrumusețat cu mărturisirea lui Hristos, fericite, și ai suferit toate felurile durerilor veselindu-te Mercurie și strigând celuice te-a întărit pre tine: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a proslăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Din Fecioară pruncă te-ai arătat întrupat, pentru noi făcându-te om ca și noi și ai arătat pre pătimitorul tău Mercurie, că s'a făcut mărturisitor credincios patimilor tale, carele cântă ție neîncetat: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a proslăvit.

Peasna 3, Irmos:

Cel ce ai întărit cerurile...

Cu pornirile tale cele din voie ai venit la patimă de bună voie, pre Hristos urmând. Și biruind luminat pre stăpânitorul întunerecului lumii, de cunună purtătoare te-ai arătat, Ecaterino de Dumnezeu primită.

Cu tăria minței ai mustrat pre muncitorii cei ce se tăvăleau întru adâncul nedumnezeirii, ritoricind arătat învățăturile cunoștinței de Dumnezeu, cu dumnezeească înțelepciune, muceniță cu totul lăudată, luminată fiind.

Cela ce a șoptit întocmai Dumnezeire în urechile Evei,

de fecioară tânără acum se calcă. Că cu arma Crucii îngrădindu-se, a rușinat Ecaterina mucenița, pre cela ce fără măsură se lăuda.

A Născătoarei:

Mintea mea cea omorîtă cu lucrarea vieții celei ce s'a arătat din tine lumii, ridică-o, bubele și ranele păcatului ungându-le de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești singură cu totul fară prihană.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce...

Cu totul fiind înfierbântat de dragostea cea dumnezeească, slăvite, focul și legăturile și sabiile și muncile, ca un vis le-ai socotit.

Lăudat-ai pre Ziditorul, împreunându-te cu bătăi cumplite, mucenice înțelepte și primind vindecarea ranelor.

Slavă...

Întărindu-te cu toiagul cel dumnezeesc, mucenice, ca un pătimitor cu bună putere, ai smerit trufia vrăjmașului.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să însemneze mai 'nainte nașterea ta cea mai pre sus de gând, Curată, s'a arătat rug arzându-se cu foc și nici cum mistuindu-se.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, și „pre tine te laudă duhul meu".

CONDACUL și ICOSUL praznicului, apoi CONDACUL sfântului Mercurie, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Astăzi săvârșim credincioșii, cu cântări dintr'un glas, toată întrarmarea cea sfințită a lui Mercurie. Ingerii cu veselie împreună binevoesc, mucenicii acum se bucură cu veselie. Pentru aceea s'a arătat slavă mucenicilor, împreună și laudă.

ICOS.

Tarele pătimitorul și mucenicul Mercurie, fiind mai 'nainte ostaș, a ieșit la războiu, scoțând la iveală credința cea cu nume mincinos a rătăcirii și a nedumnezeirii elinilor și mărind credința cea nemișcată și adevărată a lui Hristos Impăratului, fiind îmbrăcat cu cinstita Cruce, ca un ostaș întrarmat al lui și lăudându-se luminat cu dumnezeeștile patimi. Pentru aceea toți cu un glas să-l binecuvântăm, ca pre o slavă a mucenicilor, împreună și laudă.

Sedealna sfintei, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Înțelepciune cu adevărat din Cer, prin gura lui Mihail luând, muceniță prea lăudată și întru lupte nebiruită, cu înțelepciu-

nea cea din afară pre ritori ai rușinat; iară cu înțelepciunea cea dumnezeească, înșelăciunea ai micșorat. Pentru aceasta văzând nevoința ta Ziditorul, a stătut de față întărindu-te, zicând: Vino, sue-te, că vistieriile te așteaptă. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, a sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Mucenicul Mercurie nevoindu-se, a rușinat pre vicleanul și s'a arătat tare purtător de cunună al lui Hristos. Pentru aceasta acum s'a împreunat cu cetele cele cerești, dupre vrednicie, împărtășindu-se de slavă neschimbată. Pentru aceea cu credință săvârșim sfântă pomenirea lui.

Și acum, a praznicului, asemenea:

Davide mergi înainte în Biserica lui Dumnezeu și bucurându-te primește pre Impărăteasa noastră și către dânsa strigă: Intră Doamnă, în Biserica Împăratului intră, a cărei slavă acoperit se cunoaște, din care miere și lapte va să curgă tuturor lumina Hristos.

Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Vitejască împrotivire Ecaterino ai arătat, muceniță pururea lăudată, vrăjmașului foarte cu răbdare împrotivindu-te și călcându-l pre el cu picioarele tale cele înfrumusețate, prin puterea Crucii, purtătoare de biruință, lauda mucenicilor.

Mireasa lui Hristos, Ecaterino prea fericită, te-ai arătat, cu razele cele luminoase, ale dumnezeeștei frumuseți luminându-te și cu podoaba strălucită fiind. Pentru aceasta și veselindu-te, cânți Stăpânului: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Tirăneasca trufie o ai surpat și cu dumnezeescul cuvânt al înțelepciunii tale, ca dintru'o prăpastie, din slujirea drăcească cea înșelătoare pre cei amăgiți i-ai răpit, învățând pre cei cei cântă, să strige lui Hristos: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Bine vestita și de lumină purtătoarea prăznuire a strălucitei tale pomeniri, prea lăudată, călcând tare îndrăzneala vrăjmașului, ca soarele a răsărit, întru care cu mare glas Stăpânului strigăm: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Acum tăria s'a surpat Fe-

cioară, a celor ce se leapădă de închinăciunea cinstitei icoanei tale şi a celui ce mai pre sus de minte s'a întrupat din tine şi lumea toată a luminat şi a tuturor sfinţilor; iară pre cei ce te cinstesc cu credinţă i-ai luminat, ceea ce una eşti prea lăudată.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Apropiatu-te-ai de Stăpânul tău, cu patimile mărturisirii celei dumnezeeşti, gânditorule de Dumnezeu şi dela dânsul ai luat cununi luminate, mărite, ca un nebiruit.

Îmbrăcatu-te-ai acum cu haină ţesută din Darul cel de sus, dezbrăcându-te mucenice de hainele stricăciunii şi ale omorârii.

Slavă...

Nevoindu-te mărite, împrotiva păcatului până la sânge, te-ai arătat purtător de biruinţă şi te-ai învrednicit slavei celei de sus.

Şi acum, a Născătoarei:

Preste tine s'a pogorît Cuvântul cel mântuitor, pururea Fecioară, ca o ploaie şi a uscat ploile mulţimii dumnezeilor.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat....

Cu dragostea Stăpânului tău fiind aprinsă muceniţă prea lăudată şi căutând să vezi frumuseţea lui cea neasemănată, cu gând de bună voie, ranelor pre tine te-ai dat, strălucind cu darurile feciorei.

Cu chinuri prea sfinţite, bună fecioară, înfrumuseţându-te pre tine însăţi înţelepţeşte, ai intrat în cămara cerească a lui Hristos şi acum luminat veselindu-te, cu Mirele tău te-ai împreunat, prea fericită.

Fecioară prea luminată te-ai arătat, iubind pre unul cel dorit şi în urma lui prea grabnică alergare săvârşind, la mireasma înţelegătorului tău mir, celui deşertat, ai strigat: Alerg, Mirele meu.

A Născătoarei:

Adevărată de Dumnezeu Născătoare, pre tine toţi cunoscându-te, prea curată Stăpână, pre cel ce s'a născut din tine Dumnezeu Cuvântul ştiindu-l, îl vestim în două fiinţe şi două voi, osebit volnice cunoscut, Fecioară dumnezeească Mireasă.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strig către tine...

Întinzându-te Mercurie şi fără de milă tăindu-te cu ascuţituri, ai răbdat, fiind întărit cu dumnezeeştile nădejdi.

Întărindu-ţi inima cu piatra

cugetului, fiind îngreuiat cu piatră, nu te-ai smintit Mercurie.

Slavă...

Făcându-te părtaş patimilor Stăpânului tău, te-ai împărtăşit slavei lui şi dumnezeeştei străluciri.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce ai născut viaţa, care a omorît pre moarte, omoară păcatul meu cel viu.

Peasna 6, Irmos:

Întru adâncul păcatelor...

Pre tine toată strălucită, cu prea frumoasă raza fecioriei şi cu mucenicеştile sângiuri văpsită, fecioară, văzându-te Cuvântul cel bun şi prea curat, în cămările cereşti te-au sălăşluit.

Putut-ai prin Cruce a strică stăpânia tiranilor şi a înţelepciunii lumeşti deşertăciunea ai vădit, izvorând dogmele învăţăturii cele de Dumnezeu însuflate, ceea ce eşti cu mare înţelepciune, Ecaterino pururea pomenită.

Pre cela ce cu înşelăciune mai întâi a izgonit pre Adam din desfătarea raiului, dureri de rane, tare răbdând, l-ai surpat pre pământ, muceniţă prea lăudată şi cu cununile împărăţiei te-ai încununat.

A Născătoarei:

Milostiv pre Judecătorul şi Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare Fecioară şi Mântuitorul din nevoi, cu rugăciunile tale Maică, fă-l ca să-mi fie mie în ziua judecăţii; căci către tine una, nădejdea îmi pun.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către...

Cuvântul cel mântuitor te-a întărit pre tine înţelepte mucenice, văzându-te că rabzi pentru dânsul tot felul de munci şi prin înger îţi poruncià să fii îndrăzneţ Mercurie. Şi nici cum să nu te spăimântezi de îngrozirea tiranilor.

Omorîtu-s'a şarpele cel cu multe închipuiri şi se calcă de picioarele cele frumoase, ale pătimitorului şi viteazului ostaş. Că cu porniri de bună voie a mers spre munci şi spre chinuri şi către moarte plin de strălucire.

Slavă...

Toată voirea inimii deplin o ai adus Stăpânului, fericite, şi răbdând pentru el chinuri, te-ai încununat de dânsul ca un biruitor. Şi acum împreună cu toţi mucenicii stai înaintea lui în ceruri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu glasul îngerului, ai zămislit întru tine pre Îngerul sfatului

celui mare Fecioară şi întrupându-se din prea sfinte sângiurile tale prea Curată, ai născut pre cela ce a arătat tuturor intrările în viaţă, pentru nespusa lui milostivire.

Irmosul.

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu spu„ne scârbele mele, că s'a um„plut sufletul meu de răutăţi, şi „viaţa mea s'a apropiat de iad, „şi ca Ionà mă rog: Dum„nezeule, din stricăciune scoa„te-mă."

CONDACUL Sfintei Ecaterina, glasul al 3-lea

Podobie: Fecioara astăzi...

Ritoriceşte grăind astăzi Ecaterina mucenita, a oprit necredinţa ritorilor, cele de minte vătămătoare, că înger din Cer a stătut înaintea ei, putere dintru cele de sus dându-i; care şi luându-o cu credinţă, a strigat: Hristos este lauda mucenicilor.

Alt CONDAC, al sfintei, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceată cinstită dumnezeeşte iubitorilor de mucenici ridicaţi acum, cinstind pre prea înţeleapta Ecaterina. Că aceasta în privelişte pre Hristos a propoveduit, şi pre şarpe l-a călcat, mintea ritorilor defăimând.

ICOS.

Dela Dumnezeu înţelepciune a luat din pruncie mucenita, şi înţelepciunea cea dinafară toată, bine a învăţat. Cunoscând dintru aceasta mişcarea şi facerea stihiilor cu amăruntul, şi pre cela ce a făcut acestea din început cu cuvântul, mulţămită lui noaptea şi ziua a adus, idolii surpând, şi pre cei ce slujau lor fără pricepere, mintea ritorilor defăimând.

Intru această Lună, în 24 de zile, pomenirea sfintei marei muceniţă, Ecaterina.

Stih: Ecaterina înţeleaptă şi fecioară prea frumoasă....
Iară prin sabie şi muceniţă, o trei bunătăţi nespuse...
In a douăzeci şi patra zi sabia a luat...
Pre tânăra ritoră, la Cer o a mutat.

Aceasta erà pre vremea lui Maximian, în anii trei sute patru, trăgându-se din cetatea Alexandriei, fiica oarecăruia principe ce se numea Consta. Foarte frumoasă şi mare la trup, cu vârsta de optsprezece ani fiind. Aceasta a învăţat desăvârşit toată învăţătura şi ştiinţa ellină şi romană sau latinească adică a elinului Omer şi a lui Virghilie prea măritul poet al Latinilor, a lui Asclipie, a lui Hippocrat şi a lui Gallin doftori; a lui Aristotel şi a lui Platon, a lui Filistion şi a lui Evsevie filozofii. Şi învăţătura lui Iannì şi a lui Iamvri mari Maghi. A lui Dionisie şi a Sibilei. Aceasta a învăţat încă şi tot meşteşugul ritoricesc cât s'a aflat de către oameni. Deci nu numai acestea, ci şi multe alte limbi şi dialecte a multor neamuri cunoştea. Nu numai cei ce o au văzut o admirau, ci şi acei cari nu mai auzise de renumele şi înţelepciunea ei. Deci în anii împăratului Maximian şi a lui Maxentie fiului său, s'a prins pentru mărturisirea cea în Hristos, şi s'a cercetat cu multe feluri de munci. Iară cu înţelepciunea sa şi cu buna grăire, a înduplecat pre o sută şi cincizeci de ritori ca să crează în Hristos, împreună şi cu alţi mulţi ellini. Cu cari împreună i s'a tăiat capul fericitei, şi a luat cununa mărturisirei.

Intru această zi, sfinţii o sută cincizeci de ritori, cari prin sfânta Ecaterina crezând în Hristos, şi băgându-se în foc, s'au săvârşit.

Stih: Bărbaţi ritori mai întâiu împrotiva înşelăciunei stând...
Aflători de cununi s'au făcut prin foc murind.

Intru această zi, Sfânta împărăteasă, femeea lui Maxenţie, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Tăindu-se soţia muritorului împărat...
Cămara împăratului cea nestricăcioasă a aflat.

Intru această zi, sfântul Porfirie Stratilatul împreună cu două sute de ostaşi ai săi, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Impreună cu oastea ta Porfirie spre sabie.
Ca un stratilat veneai cu osârdie.

Intru această zi, pomenirea sfântului marelui mucenic Mercurie.

Stih: Mercurie de şi eşti de sabie lovit...
Insă tu şi mort, pre vrăjmaşul Domnului l-ai rănit.

Acesta a fost pe vremea împăraţilor Dechie şi Valerian, în anii două sute cincizeci şi cinci, trăgându-se cu neamul dela răsărit. Şi numărat fiind în polcul ce se numea al martisiilor. Fiind fiu oarecăruia scit ce se numea Gordian. Deci fiindcă odată a biruit pre barbari, căci i s'a arătat înaintea lui îngerul Domnului, şi i-a însuflat în inima lui îndrăzneală şi bărbăţie, pentru aceasta s'a suit la vrednicia arhistratigului; adică s'a făcut general (voevod). Deci acesta pentru mărturisirea lui Hristos a stătut înaintea lui Dechie, şi legându-l la patru pari, i-a tăiat trupul cu cuţitele. După aceea l-a întins deasupra pre foc, pre carele l-a stins cu păraele sângiurilor sale, apoi l-a bătut, şi l-a spânzurat, cu capul în jos, legându-i o piatră prea grea de grumazi. După aceea l-a bătut cu bice de ştreang ce erau arămite. Iară la cea de apoi, aducându-l la Chesaria Capadochiei, i-a tăiat capul. Şi aşa a luat pururea pomenitul cununa muceniciei. Deci erà sfântul, când a mărturisit pre Hristos, de douăzeci şi cinci de ani. Mare la trup, frumos la faţă, galben la păr pre carele îl împodobea şi fireasca rumeneală, ce străluceà în obrazul lui.

Intru această zi, prea cuviosul Părintele nostru Petru Sihastrul.

Stih: Cu linişte priveliştea vieţii ţi-ai săvârşit...
Petre ajungând către limanul cel liniştit.

Acest sfânt Părintele nostru Petru, a fost născut din părinţi evsevioşi, de la Marea Neagră, şi dupăce a petrecut cu părinţii săi numai şapte ani, toată cealaltă rămăşiţă a vieţii sale o a petrecut la filosofie, şi la sihăstrie. Căci mai întâiu s'a nevoit la Galatia, apoi pentru ştiinţa sa, s'a dus la Palestina, şi dupăce s'a închinat acolo la toate sfinţitele şi sfintele locuri, s'a pogorît la Antiohia, şi închizându-se întru o chilie, luà aminte de sine, vorbind cu Dumnezeu prin sfintele rugăciuni, fără să mănânce alte bucate, decât puţină pâine cântărită, bând şi prea puţină apă. Şi acestea însă le întrebuinţà la fieştecare două zile. Drept aceea pentru ale sale bunătăţi, a luat dela Dumnezeu stăpânire asupra dracilor, vindecând pre oarecare Daniil. Pre acesta apoi catihisindu-l, l-a făcut de o râvnă cu el împreună sihastru. Şi a multora orbi, ochii le-a vindecat, şi alte feluri de boale a tămăduit; şi alte încă multe isprăvi se vestesc ale acestui cuvios, altele prin scris, iară altele prin singură predanie. Acesta dar, mare şi vestit făcându-se în toată Antiohia, şi în toate laturile ei, şi vieţuind ani nouăzeci şi nouă, s'a mutat către veşnicile locaşuri.

Intru această zi, sfinţii şase sute şaptezeci de mucenici de sabie s'au săvârşit.

Stih: Taie bărbaţi două zecimi întreit zece...
Cu cari împreună şi alţi bărbaţi, de şapte ori zece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluеşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Lauda mucenicilor, şi învăţătoare bunei credinţe ai fost, luminatului tău Mire Hristos, mulţime de mucenici

aducând, cu cari împreună strigi prea lăudată cântând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cuvântul tău prea înţeleaptă spre mântuire a răpit pre mulţi din nebunia idolească şi mucenici de lumină purtători i-a arătat, pre cei ce cu mare glas împreună cu tine strigă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fecioara după tine urmând, ţie s'a adus, de sabie fiind tăiată, a ta prea curată patimă urmând şi ţie ziditorului strigând şi grăind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Sfântul sfinţilor, întru tine cu sfinţenie sălăşluindu-se, Curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întrupat din tine s'a născut, ca să mântuiască pre cei ce strigă cu credinţă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Fiind strălucit, cu lumina strălucirei celei de sus, viteazule ostaş, luminezi pre cei ce te laudă acum pre tine şi cântă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Lăudat-ai pre făcătorul de bine al tuturor, înfierbântându-te de rîvna lui, fericite, şi arzându-te cu focul cel simţitor şi cântând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Cei ce aduceau cinste pietrelor, având împietrită simţire, au îngreuiat grumazii tăi cu piatră, mucenice Mercurie, carele strigai: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Amestecând sângele tău cel cinstit, cu sângiurile Stăpânului celui iubitor de oameni, te-ai arătat părtaş patimilor lui, Mercurie, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Cetele îngerilor, se spăimântează de adâncimea tainei tale, Născătoare de Dumnezeu. Că Dumnezeu s'a arătat din tine întrupat, căruia cântăm Preacurată: Doamne Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu învăţăturile tale, împărăteasa crezând, a alergat la creştinătate şi tare a răbdat simţirea durerilor şi împărăţiei cerurilor celei neschimbate arătat s'a învrednicit, strigând Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea

înălţaţi-l pre dânsul întru toţi vecii.

Cu mucenicii să fie cererile credincioşilor. Că purtătoarea de chinuri stă înaintea lui Hristos, cerând cele mai bune şi cele solitoare de mântuire, celor ce săvârşesc cu osârdie prea sfântă şi cinstită pomenirea ei şi cu credinţă cântă: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Deschizând uşile raiului, te-a primit Mirele pre tine prea înţeleaptă, şi în cămară prea cinstită a locui te-a făcut, şi împărăţiei părtaşă ca pre cea împărtăşită patimilor lui te-a arătat, căruia acum stând înainte fiica Impăratului luminată, împodobită, pre noi să nu ne uiţi.

Cu cuvinte amăgitoare te-a ispitit tiranul, vorbe momelnice puindu-ţi înainte cumplitul, nădăjduindu-se că va slăbì tăria ta, mărită, Dar, vrând a te face Mireasă lui Hristos, ai strigat Stăpânului: Preoţi bine cuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Mai sfinţită eşti Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană, de cât ceata îngerilor cea mai pre sus de lume. Că pre Ziditorul şi Domnul lor ai născut din pântece fecioresc şi neispitită de nuntă, pre Dumnezeu cel în două fiinţe şi într'un Ipostas, cel ce s'a întrupat neamestecat şi neschimbat.

Alt Canon, Irmos:

Ceata pătimitorilor te-a primit pre tine adaos, fiind împodobit şi luminat cu cinstite frumuseţi, ale prea cinstitelor tale patimi şi a mărturisirii tale celei de bună credinţă şi cinstite, şi acum strigi neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Cu cuget de bună credinţă ţi-ai săvârşit nevoinţa, mărite, şi cu cuget de vitejie ai ruşinat pre vrăjmaşul, ca un biruitor, ridicând biruinţă cerească, te veseleşti acum cu cetele îngereşti, cu care strigi neîncetat. Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sfârşindu-te prin sabie, fericite Mercurie şi dobândind sfârşitul cel ce-ţi erà dorit, că pământul l-ai adăpat cu vărsarea sângiurilor, iară purtătorul de biruinţă şi fericitul trup, l-ai arătat mai alb decât zăpada, cântând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o pricină a reînoirii noastre, Preacurată, toţi credincioşii te lăudăm pre tine, că mai pre sus de pricină ai născut pre Dumnezeu, carele este pricina tuturor, carele dintru a sa milostivire, a înnoit chipul cel sfărâmat din răutate, însă-ţi binecuvântată şi plină de Dar.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun-„citorul Haldeilor, l-a ars ne-„buneşte, cinstitorilor de Dum-„nezeu. Iară văzându-i pre a-„ceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân-„tuitorului, au strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lăuda-„ţi-l, noroade prea înălţaţi-l în-„tru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Mutatu-te-ai la cămările cele luminoase, cu îmbrăcăminte de mireasă împodobită fiind, făclie fecioarească având în dreapta, iară în cealaltă purtând capul tău cel tăiat. Şi acum stând înaintea lui Hristos Mirelui tău, pre cei ce te laudă pre tine, păzeşte-i.

Primită a fost rugăciunea ta, de Dumnezeu înţelepţită, că pre cei ce numesc cu credinţă numele tău cel cinstit, îi mântueşte Stăpânul de ispite, şi bună sănătate le dărueşte, izbăvindu-i de toate felurile de neputinţe sufleteşti şi trupeşti. Pentru aceasta bucurându-ne, pre tine Ecaterino te fericim.

Ajuns-ai acum la limanul cel lin cu cuviinţă, şi uşor trecând marea lumească, muceniţă, de valuri neispitindu-te, prea înţeleaptă. Şi bogăţie de multe feluri lui Hristos aducând Fecioară, mulţime de mucenici, Ecaterino prea fericită.

In läuntru în cămările cereşti acum, cu ceata fecioarelor dănţuind, cu muceniceşti raze strălucită fiind, Ecaterino prea înţeleaptă, desleagă legăturile greşelilor mele, cu osârdie rugând pre Făcătorul de bine al tuturor, pentru carele sângele ţi-ai vărsat.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai, o Fecioară, Maică a lui Dumnezeu, mai pre sus de fire născând cu trup pre Cuvântul cel bun, pre carele din inima sa Tatăl l-a izbucnit mai 'nainte de toţi vecii, ca un bun. Pre carele acum şi mai pre sus de trupuri îl cunoaştem, măcar că şi în trup s'a îmbrăcat.

Alt Canon, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Puroaele mucenicilor, acum prin Dar, dau bun miros, cu

Darul și cu cuvânt negrăit, gonesc patimile noastre cele împuțite. Și oasele izvorăsc ape de tămăduiri, și adapă sufletele celor ce laudă lucrarea minunilor lor.

Ca pre un turn mare al Bisericii lui Hristos, și ca pre un stâlp neclătit, ca pre o cetate nebiruită cu adevărat, ca pre un ostaș tare al lui Dumnezeu Impăratul tuturor, ca pre un gonitor vrăjmașilor, și ca pre un luminător gândit și a toată lumea, te lăudăm pre tine, sfinte.

Înger luminos ai avut întru ajutor la pătimirea ta, cugetătorule de Dumnezeu. Pentru aceea muncindu-te, și cu făclii arzându-te, și chinuindu-te cumplit, și cu sabie tăindu-te, nu te-ai spăimântat mucenice al lui Hristos, prea viteazule.

Slavă..

Ziuă plină de lumină, de veselie și de bucurie ne-a strălucit nouă, dumnezeeasca ta pomenire, celor ce te cinstim pre tine, mucenice Mercurie. Intru care adu-ți aminte de noi, cei ce te pomenim pre tine, și ne scapă pre noi de supărări cumplite, de primejdii și de patimi.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești ușa luminii, luminează sufletul meu cel orbit de patimi, și întunecat de cugete viclene, și care este în primejdie, și mă scoate din supărări și din nevoi, și din scârbe: Ca să te slăvesc pre tine nădejdea și întărirea credincioșilor.

Irmosul:

Înfricoșatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo„rîre, căci cel prea înalt, de voie „s'a pogorît până și la trup, din „pântece fecioresc făcându-se „om. Pentru aceea pre prea „curata Născătoarea de Dum„nezeu, credincioșii o slăvim".

SVETILNA Sfintei.

Podobie: Cu duhul stând..

Intăritu-ți-ai mintea femeiască, o fecioară Ecaterino prea cinstită, lauda purtătorilor de chinuri, și nebunia filosofilor întru Dumnezeu, o ai înfruntat, ca o bârfire și băsnuire. Pre Maica lui Dumnezeu cea cu totul fără prihană, cu adevărat ajutătoare agonisindu-ți.

Slavă, a mucenicului, asemenea.

Taberile vrăjmașilor, și semețiile dracilor, de tot le-ai surpat la pământ, Mercurie fericite, și ai luat cununa din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, și mântuești pre toți de tot felul de scârbe, și de smintelele celui strein.

Și acum, a Praznicului:

Cele mai din lăuntru ale Bi-

sericii, astăzi Născătoarea de Dumnezeu Fecioară, pre tine te-au primit, prin mâinile Arhiereului întru care dela trei ani pânălacincisprezece ai petrecut fiind hrănită cu mâna dumnezeescului înger, ca un sicriu sfânt al celui ce toate le-au zidit.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Pomenirea cea prea sfinţită a cinstitei pătimirii tale, Ecaterino prea lăudată săvârşind, slăvim cu glasuri neîncetate, pre cela ce ţi-a dăruit ţie răbdare tare şi de biruinţă purtătoare pre tine te-a arătat şi cuvânt ţi-a dat, carele a îngrozit pre ritori, Iisus iubitorul de oameni şi Mântuitorul şi Domnul.

De două ori.

Muceniţă de bună voie te-ai arătat, Ecaterino prea lăudată pre muncitori foarte tare, mustrând şi cumplită nebunia mulţimei dumnezeilor cu luminarea cunoştinţei de Dumnezeu surpând, şi cu dumnezeescul Dar. Pentru aceasta ca pre o muceniţă şi ca o fecioară fără prihană, Hristos te-a încununat, Mântuitorul sufletelor noastre.

Darul Duhului, Ecaterino prea lăudată ai luat, întru deschiderea gurii, curăţindu-te pre tine însăţi cu osârdie prin viaţă şi cu gând răbdător, sprânceana tiranilor ai surpat, şi de cât frumuseţea trupului, sufleteasca podoabă cu dumnezeească înţelepciune mai mult ai cinstit, ceea ce eşti frumuseţea pătimitorilor.

vă, glasul al 2-lea, al lui Vavila Monahul

Cu viaţa cea fără materie deprinzându-te şi jertfelnicul cel fără de Dumnezeu surpând ai stătut purtătoare de biruinţă cinstită Ecaterino, înflorit purtând dumnezeeasca strălucire şi cu dumnezeească putere îmbrăcată fiind, porunca tiranului ai batjocorit şi cuvintele ritorilor cele bârfitoare le-ai domolit ceea ce ai fost mult pătimitoare.

Şi acum, a praznicului, glasul acelaş.

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălăşluirea Impăratului a toate Dumnezeu şi hrănitorului a toată viaţa noastră. Astăzi sfinţenia cea prea curată, ca o junice de trei ani, în sfintele sfintelor se aduce: Acesteea să-i strigăm ca îngerul: Bucură-te ceea ce numai tu eşti între femei binecuvântată.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Lumina cea cu trei străluciri, luminându-te pre tine, Născă-

toare de Dumnezeu, în Biserica slavei cerească hrană îţi trimite, mărindu-te pre tine.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei şi cele de aproape.

Din rădăcina lui David, ai odrăslit, Fecioară, Gavriil aducându-ţi ţie bucură-te, strigà: Că pre Dumnezeu vei naşte Preacurată.

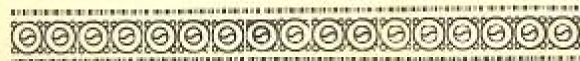
Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în biserica Împăratului.

Ferice de sfinţita şi dumnezeeasca însoţire a lui Ioachim şi a Annei. Din cari Curată născându-te, te-ai adus acum Ziditorului tău.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea:

Veniţi toţi credincioşii, pre cea singură fără prihană să o lăudăm, pre cea mai 'nainte propoveduită de prooroci şi în Biserică adusă, care mai 'nainte de veci a fost rânduită a fi Maică şi în anii cei mai de pe urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne, pentru rugăciunile ei, pacea ta dăne nouă, şi mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

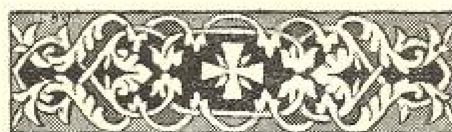
LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 7-a şi a 8-a pe 4. Şi din Canonul muceniţei, Peasna 6-a pe 4. Prochimen glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi... Stih: In biserici binecuvântaţi pre Dumnezeu... Apostolul, către Efeseni: *Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul...* Aliluia, glasul 1-iu: Strigat-au drepţii şi Domnul i-au auzit pre ei. Evanghelia de la Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: păziţi-vă de oameni că vor pune preste voi...*

CHINONICUL

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTA LUNĂ

ÎN 25 DE ZILE.

Cei dintru sfinţi părinţii noştri, Climent Papa al Romei şi Petru al Alexandriei. Intru această zi, se odovăeşte şi praznicul Intrării în Biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6. Ale praznicului 3 şi ale sfântului Climent 3.

Stihirile praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Astăzi credincioşii să dănţuim în psalmi...

Astăzi Biserica cea însufleţită, a sfintei slave...

Tu eşti propoveduirea, proorocilor, slava apostolilor...

Caută-le la Vecernia cea mare a praznicului. Alte Stihiri ale Sfântului Climent, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Fiind viţă a viei vieţii, părinte ierarhe, ai rodit prin Duhul struguri frumoşi ai dogmelor prea înţelepte din cari picà totdeauna vinul cel de mântuire al dumnezeeştei cunoştinţe şi veseleşte inimile

tuturor bine credincioşilor celor ce te cinstesc curat, Climente purtătorule de Dumnezeu, întru tot fericite.

Făcându-te ucenic corifeului Petru, Părinte, pre piatra lui te-ai zidit, pre sine-ţi ca o piatră de mult preţ prea lăudate, şi cu întărirea cuvintelor tale, ai surpat toată zidirea cea de mulţi dumnezei, şi ai ridicat biserici dumnezeeşti, întru cinstea Treimii, fericite; pentru care te-ai nevoit şi ai luat cununa muceniei.

Ca un soare luminos ai răsărit dela apus, Părinte, luminând pământul, cu razele dogmelor tale, şi cu minunile tale, ai ajuns în părţile răsăritului de trei ori fericite, şi te-ai apus omorîndu-te, şi ai strălucit către Hristos, Climente. Luminându-te bogat cu străluciri neîncetate, dupre dumnezeeasca împărtăşire.

Slavă, a sfântului Climent, glasul al 6-lea.

De supărările patimilor odihnindu-ţi gândul, l-ai făcut a se zăbovi la cunoştinţa celor ce sunt cu adevărat prea sfinţite Climente. Pentru aceea, cela ce chiar şi mai 'nainte de toate este, te-a tras la aceasta, prin căpetenia apostolilor Petru, carele te-a învăţat pre tine cele dumnezeeşti, şi te-a lăsat vrednic următor lui, şi în urma căruia bine cârmuind Biserica prea înţelepte, cu sfârşit mucenicesc te-ai mutat către dânsul, ca un Dumnezeu împărtăşindu-te curat, cu Dumnezeu cel adevărat, a căruia îndumnezeire, roagă-te neîncetat, să dobândim şi noi sfinţite mucenice apostole.

Şi acum, glasul al 8-lea.

Dupăce te-ai născut tu dumnezeiască Mireasă Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrăneşti în sfintele sfinţilor, ca o sfinţită. Atuncea şi Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ţie aducându-ţi. Cele cereşti toate s'au minunat, văzând pre Duhul sfânt întru tine sălăşluindu-se. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce eşti în Cer şi pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântueşte neamul nostru.

La Stihoavnă. Stihirile praznicului, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-se Cerul şi pământul...

Cu stihurile lor.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Astăzi împreunările credincioşilor...

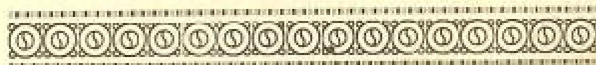
Caută-le la Vecernia cea mare a praznicului.

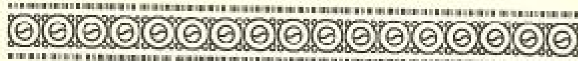
Troparul sfinţilor, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinţilor noştrii.

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de două ori. Slavă, al sfinților, Și acum, iară al praznicului.

După întâia, și a doua Stihologhie, Sedelnele Praznicului.

Psalm 50.

CANOANELE.

Al praznicului unul cu Irmosul pe 6, și ale sfinților 2, pe 8.

CANONUL sfântului Climent.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Te cinstesc mucenice ca pre o viță a dumnezeeștei vii.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Stând lângă scaunul dumnezeirii, celei în trei străluciri și luminându-te cu dumnezeiasca lumină, Părinte, luminează inima mea cea întunecată, ca să laud adormirea ta cea purtătoare de lumină.

Cu duhul te-ai plecat, Cuvioase, cu cuviință întru adâncurile Duhului, și cât ți-a fost prin putință ai cunoscut pre Domnul, carele prin nepricepere se pricepe prea fericite.

Intrarmându-te cu vetreala Crucii, ai trecut luciul vieții mucenice prea alesule, și ai ajuns la limanul cel cu bună liniște, al luminării celei de sus, Climente prea lăudate.

A Născătoarei:

Sfințește Stăpână cugetul meu cel smerit, ceea ce ai născut pre Cuvântul, cel mai pre sus de ființă, și ești mai sfântă decât puterile cele de sus, cea de Dumnezeu dăruită.

Alt CANON al sfântului Petru.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud pre Petru de trei ori fericitul.

Facerea lui Teofan.

Insă fără troparele Născătoarei:

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Având viețuirea în lăcașurile cele prea luminate, dă-mi mie luminare, cu rugăciunile tale, Petre prea fericite.

Cu cunoștiința fiind învățat, și cu preoția împodobindu-te prea fericite Petre, te-ai adus lui Hristos prin sânge.

Slavă...

Podoabă înfrumusețată, și ca o danie de mult preț te-ai dăruit de Dumnezeu cinstitei Biserici, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pre tine te lăudăm, ca pre ceea ce ai născut mai pre sus de fire întrupat, pre Cuvântul cel vecuitor mai pre sus de dumnezei.

Catavasie:

Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înţelepciune şi în...

Pre tine te-a îndreptat către lumina cunoştinţei de Dumnezeu, soarele lumii cel curat şi limpede, Petru minunatul, fericite de Dumnezeu.

Cu picăturile dumnezeeştelor învăţături ale lui Petru, adăpându-se inima ta, te-ai făcut râu plin de apele duhului, mucenice de Dumnezeu fericite.

In buzele tale s'a vărsat Darul Duhului. Pentru aceea ai izvorât râurile cu cunoştinţa lui Dumnezeu, pururea fericite, şi ai adăpat toată biserica lui Hristos.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti Născătoare Domnului, care negrăit ai născut pre Dumnezeu Mântuitorul a toată lumea, roagă-l pre el să mă mântuesc de patimile, de care sunt cuprins totdeauna.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Suitu-te-ai către cele cereşti cu sângele tău, ca o căruţă, Cuvioase, unde a intrat mergător înaintea noastră Hristos, cel ce singur este fără de păcat.

Părăsit-ai viaţa cea stricăcioasă, şi ai aflat viaţa cea nemuritoare fericite, unde dănţueşti purtând cunună; roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Slavă...

Ca un finic foarte cu bună roadă ai răsărit, ca un maslin roditor te-ai arătat în curţile Domnului, de Dumnezeu însuflate. Ca smirna şi ca tămâia, ca mirul cel cu miros foarte bun.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ai născut cea neispitită de nuntă, şi Fecioară ai rămas Maică neispitită de bărbat, Născătoare de Dumnezeu Marie, roagă pre Hristos Dumnezeul nostru, să ne mântuim noi.

CONDACUL sfinţilor, glasul al 4-lea,

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Ca cei ce sunteţi ai Bisericii, neclătite şi Dumnezeeşti turnuri, şi ai creştinătăţii îndumnezeiţi stâlpi tari, Climente împreună cu Petru prea lăudaţilor, cu rugăciunile voastre, păziţi pre toţi.

ICOS.

Cei ce a strălucit în lume cu mărturisire neclătită şi întărită şi cinstită, şi luminează negrăit, astăzi bine se bucură Climent, viţa cea cu adevărat frumoasă a lui Hristos, care hrăneşte lumea cu strugurii cunostinţei de Dumnezeu. Pentru piatra cea întărită şi nesfărâmată a dog-

melor Mântuitorului, amândoi slujitorii Darului dumnezeesc și tăinuitorii înțelepciunii celei negrăite, și apărătorii cei calzi ai cinstitei Biserici, cari ajută celor obosiți în feluri de primejdii și mântuesc pre cei ce strigă: Cu rugăciunile voastre păziți pre toți.

CONDACUL sfântului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu dogmele ortodoxiei luminând Biserica, pentru dânsa te-ai luptat, de Dumnezeu fericite Petre, gonind pre turburătorul Arie. Pentru aceasta săvârșind prea sfântă pomenirea ta, cu dreaptă credință strigăm: Bucură-te o Petre, piatra credinței.

ICOS.

La minunata Alexandrie, să grăbim a ne duce cu mintea, și să vedem acolo săvârșite lucruri mari și streine. Cum pre sine'și se pune spre jertfă, ca o oaie fără de răutate, Ierarhul și marele apărător Petru, carele împreună ne-a chemat pre noi aceia, și ne-a pus înainte sfântul său cap, ca pre o mâncare cinstită. Intru care desfătându-ne toți strigăm lui cu bună credință: Bucură-te o Petre, piatra credinței.

Sedealna sfântului Climent, glasul al 8-lea

Podobie: Pre înțelepciunea...

Intinzându-te pre pământ ca o viță mult roditoare, din tăierea muncilor, ai înflorit struguri frumoși, din cari pururea curge must de mântuire, și veselește inimile tuturor credincioșilor, vrednicule de minune. Pentru aceasta adunându-ne, săvârșim cu veselie sfântă pomenirea ta, slăvim pre Hristos, mult pătimitorule Ierarhe; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă a sfântului Petru, asemenea.

Din alegerea lui Hristos cea de sus, povățuind turma, o ai păstorit la pășunile cele bine viețuitoare, cu dogmele tale cele prea înțelepte, gonind pre Arie ca pre un lup sălbatec, carele năvălea asupra ei, cu relele învățături. Drept aceea dându-ți sufletul pentru dânsa, te-ai propoveduit păstor, precum a zis Domnul. Arhiereule fericite, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide, ce praznic este acesta, care l-ai lăudat oarecând în cartea Psalmilor, pre fiica prunca lui Dumnezeu și Fecioara. Că ai zis, aducese-vor

Impăratului fecioare în urma ei, şi cele de aproape ale ei. Şi minunat şi a toată lumea praznic, fă celor ce strigă: Născătoarea de Dumnezeu este de faţă nouă, solitoarea mântuirii.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Luminându-ţi-se inima cu razele Duhului, ai luminat sufletele tuturor, cu cuvinte de bună credinţă. Iară întunerecul necunoştinţei cel prea adânc, al celor nebuni închinători idolilor, l-ai gonit prea sfinţite.

Via cea prea roditoare Iisus, te odrăsleşte pre tine prea fericite ca pre o viţă, care rodeşti strugurii cunoştinţei, ce izvorăsc vin în linurile muceniei, care veseleşte inimile tuturor credincioşilor.

Fericitu-te-ai prea înţelepte, fiind ucenic propoveduitorului, carele a fost ucenic Cuvântului, celui ce l-a fericit pre el ca pre un fierbinte, dupre vrednicie, luând descoperirea dela Tatăl ceresc cu adevărat.

A Născătoarei:

De iznoavă zideşti firea omenească, care era sfărâmată şi supusă stricăciunii, Preacurată, întrupând pre Dumnezeu, şi mai pre sus de fire născându-l ceea ce eşti neispitită de nuntă, căruia strigăm: Slavă puterii tale Hristoase.

Alt Canon, Irmos:

Din munte umbros cu desime...

Umblând Părinte pre calea bunătăţilor, ai ajuns la locaşurile cele de sus, purtătorule de Dumnezeu, fiind înfrumuseţat cu ungerea preoţiei, şi strălucind cu sângele muceniciei.

Cu ploile şi cu izvoarele sângiurilor tale, fericile, ai stins văpaia înşelăciunii, şi ai risipit negura gonacilor, sfinţite mucenice, vrednicule de laudă.

Slavă...

Asemenea ca alt Petru te-ai arătat nouă, cu adevărat strălucind cu Daruri apostoliceşti, şi te-ai făcut lucrător de cele sfinte, şi mărturisitor patimilor Stăpânului tău, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te aducem ţie de la noi, sfântă Născătoare de Dumnezeu. Bucură-te ceea ce ai născut lumii bucuria. Bucură-te ceea ce singură eşti sprijinitoare oamenilor, bucură-te îngrădirea tuturor.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà...

Cu sângele muceniei roşindu-ţi sfinţită haina ta, cea sfinţită, slăvite, o ai făcut

mai luminoasă, cu care ai intrat în sfintele sfintelor.

Jertfă fără de sânge ai jertfit lui Hristos, celui ce s'a jertfit pentru noi, şi jertfindu-te, te-ai adus lui ca o junghiere curată şi fără prihană, pătimitorule de Dumnezeu, fericite.

Ca pre unul ce ai fost mai mare scaunului Romei, ca un ucenic al lui Petru, şi ca pre unul ce ai păstorit cu sfinţenie turma cea sfinţită, o prea sfinţite! Te-a primit pre tine cetăţean Sionul cel de sus.

A Născătoarei:

Pre cea curată să o cinstim cu gând curat, pre frumuseţea lui Iacov, împodobindu-ne cu faptele cele dumnezeeşti, să o lăudăm cu bună credinţă, ca pre o Maică a Dumnezeului nostru.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strigăm către...

Intărindu-te pre piatra credinţei răbdătorule de patimi, ai rămas neclătit de ispitele cele împrotivitoare.

Cu sabia cea de văpaie a Duhului, ai junghiat Ierarhe pre hulitorul Arie, din dumnezeeasca judecată.

Slavă...

Fiind întărit cu puterea Mântuitorului, slăvite, ai călcat puterea şi tăria vrăjmaşului.

Şi acum, a Născătoarei:

Linişteşte viforul cel nestatornic al patimilor mele, ceea ce ai născut pre Dumnezeu, pre ocârmuitorul şi Domnul.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Având temelie şi întărire cuvintele lui Petru, le-ai întemeiat pre ele ca o casă a Treimii, şi locaşurile idolilor, le-ai sfărâmat.

Târându-te pre pământ, te-ai tăvălit ca o piatră, şi toată întărirea rătăcirii o ai sfărâmat, Ierarhe Climente, purtătorule de chinuri al lui Hristos prea viteazule.

Luat-ai cununile biruinţii veselindu-te, ca unul ce ai biruit arătat luptele vrăjmaşului, cela ce eşti pârgă sfinţită şi cinstită a sfinţiţilor mucenici.

A Născătoarei:

Invăţatu-s'a tăinuit Isaia adâncimea naşterii tale şi te-a propoveduit Fecioară având în pântece, pre cela ce pentru milostivire, s'a întrupat din tine, neispitită de nuntă.

Alt Canon, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Vieţuind tu lui Dumnezeu cu

curăţie şi cu dreptate, prea fericite, ai luat dela el sfârşit fericit.

Jertfă desăvârşit şi primită te-ai adus pre sine-ţi lui Dumnezeu, celui ce pentru tine s'a făcut jertfă, Petre dumnezeescule.

Slavă...

Fiind plin de cuvintele Duhului, te-ai făcut organ mişcat de Duhul, cântând cele de taină, arătătorule de cele dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Locaş lui Dumnezeu şi sicriu, şi cămară însufleţită, şi uşă cerească, te vestim pre tine credincioşii, Născătoare de Dumnezeu.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.

Intru această lună în 25 de zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Climent episcopul Romei.

Stih: Ca o viţă a gânditoarei viei lui Hristos cu adevărat,
Te-ai făcut Climente, şi dumnezeescul vin ai revărsat.
Climent împreună cu anghira întru adânc fiind aruncat.
La Hristos anghira cea mai de pre urmă a venit arătat.
In douăzeci şi cinci pre Climent l-a primit.
Marea împreună cu anghira, şi l-a odihnit.

Fericitul şi prea înţeleptul Climent era roman de neam, şi se trăgeà din neam împărătesc, fecior lui Faust şi al Mathidiei. Deci silindu-se la toată învăţătura înţelepciunii elineşti, şi aflând pre apostolul Petru, s'a învăţat dela dânsul credinţa în Hristos cea adevărată, şi făcându-se propoveduitor Evangheliei, şi scriind aşezămintele sfinţilor apostoli, se făcù şi episcop Romei. Insă prinzându-se de împăratul Dometian, fu muncit, şi nesupuindu-se poruncii lui, fu izgonit la o cetate pustie de lângă Herson, şi acolo legându-i de grumazi o ancoră de fier, de cele de corabie, îl aruncară întru adâncul mării; şi aşa s'a săvârşit de trei ori fericitul.

Iară Dumnezeul minunilor, şi după moarte mărind pre sluga sa, făcù o mare şi preste fire minune. Că de atuncea şi în urmă în fiecare an depărtându-se apa de trei mile, la pomenirea sfântului acestuia Climent. Şi primind pre uscat pre cei ce ce mergeau acolo şapte zile, se făcea mare bucurie celor ce nădăjduiau în Domnul.

Deci odată depărtându-se marea, şi intrând poporul, şi săvârşind praznicul sfântului, şi ieşind s'a întâmplat de a rămas acolo un copil mic, uitat de părinţii lui. Deci marea întorcându-se şi locul iarăş acoperindu-l, părinţii copilului plângând şi tânguindu-se pentru lipsirea lui prin tot oraşul, dupre cum aveau şi dreptate, au pricinuit şi celorlalţi cetăţeni plângere şi jale. Iară când fu la anul, iarăşi trăgându-se marea în lături, merseră şi aflară copilul sănătos, o minune! şezând lângă mormântul sfântului. Pre care întrebându-l cum s'a hrănit, şi cum s'a păzit nevătămat, aflară că l'a hrănit sfântul cel ce zăceà acolo, şi l-a păzit cu darul rugăciunilor sale nevătămat de fiarele mării. Deci luându-l şi mulţumind sfântului precum s'a căzut, se duseră la casa lor slăvind pre Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Petru episcopul Alexandriei.

Stih: Ne zdrobit era cu credinţa Petru cel ce s'a tăiat,
Carele a văzut veşmântul lui Hristos sfâşiat.

Acesta a fost în zilele împăratului Maximian, învăţător bunei credinţe, şi dogmelor celor drepte propoveduitor, căruia vrând să i se taie capul din porunca împăratului, căci aflase de cele ce făcea el. Atuncea îl supără Arie cerând iertăciune, rugându-se şi tot poporul pentru aceasta. Iară sfântul neînduplecându-se,

nu i-a dat iertăciune. Ci l-a gonit blestemându-l, și zicându-l pre el a fi despărțit de mărirea lui Hristos, și în veacul acesta și în cel viitor. Că zicea către ei, că a văzut pre Domnul în chip de cocon mic strălucind mai mult decât soarele, carele purtă o haină ruptă din cap până în picioare, deci întrebându-l pre el pentru ce'i este ruptă haina? A aflat dela el că Arie a fost cel ce o a rupt. Arătând cu semnul acesta Domnul despărțirea și osebirea ce a făcut Arie Fiului de către Tatăl. Nemărturisindu-l pre el de o ființă cu Tatăl. Asemenea a arătat și celelalte dogme și cuvinte de hulă ale păgânului. Deci acest sfânt s'a săvârșit dupre porunca împăratului tăindui-se capul câștigând cununa chinuirei cea neveștejită.

Intru această zi, cuviosul Malh, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Îngerii petrecătorii sufletelor împreună sburând,
Sufletul tău Malhe Domnului sfânt aducând.

Intru această zi, cuviosul Carion, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Depărtându-le pre toate Carion, capul sufletului întreg și-a păzit.
Și s'a nevoit cu trezvie până la sfârșit.

Intru această zi, sfântul Ermoghen episcopul Acragandinilor, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Mutându-te Ermoghene dela neamul omenesc.
Ai rușinat trfiua neamului drăcesc.

Intru această zi, sfinții Filumen și Hristofor, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Taie pre Filumen și pre Hristofor voind.
Arătându-se prieteni ai lui Hristos cu însuși lucrurile fiind.

Intru această zi, sfântul Evghenie într'o gaură de zid băgându-se, și astupând ușa, s'a săvârșit.

Stih: In zadar tu gaură porți, astupare ca o încuere,
Căci te faci lui Evghenie către Dumnezeu cărare.

Intru această zi, sfântul Procopie și Hristofor de sabie s'au săvârșit.

Stih: Procopie zice, precum eu Hristofore,
Pune și tu lui Dumnezeu gâtul spre tăiere.

Intru această zi, sfântul mucenic Alexandru cel din Corint, și prea cuviosul părintele nostru Grigorie cel ce s'a pustnicit la piatra de aur, carele se trăgea despre părțile răsăritului, și viind a locuit la acea piatră.

Stih: Alexandru cu bună cugetare se nevoi,
Vădind arătat, cum trebuie pe Hristos a-l iubi.
Grigorie din patria Asiei răsărind,
Ca soarele cu bunătățile ai fost strălucind.

Intru această zi, sfântul mucenic Teodor cel din Antiohia.

Stih: Pre tine fericite sabia te taie ca un dar al lui Dumnezeu,
Carele aduci dar lui Dumnezeu sângele grumazului tău.

Acest sfânt era pe vremea apostatului Iulian. Și fu prins de pre ulițe de eparhul Salustie, pentru o pricină ca aceasta. Când rău credinciosul Iulian, a poruncit ca să se ridice dela Dafne, adică dinaintea cetății Antiohiei, moaștele sfinților mucenici Vavila și cei împreună cu dânsul, atuncea creștinii, cei ce duceau sfintele moaște, cântau un Psalm al lui David, și la fiecare stare ziceau Stihul acesta: „Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliți". Pentrucă elinii socoteau biruință, și neputință a lui Apolon din Dafne mutarea sfintelor moaște. Acest Stih auzindu-l Iulian, s'a turburat. Deci dupre porunca lui, fu prins sfântul Teodor acesta, fiindcă era și el râvnitor bunei cinstiri, și era unul din cei ce cânta pomenitul stih. Deci fiind spânzurat pre lemn pătimitorul lui Hristos, a fost rănit pre spate de bătăile vinelor de bou, și i s'a jupuit coastele cu unghiile; și așa era muncit sfântul de dimineață până în seară, apoi legat fiind cu lanțuri a fost aruncat la închisoare.

Iară a doua zi aflând Iulian de bărbăția ce a arătat tânărul, și știind că câți creștini rabdă până în sfârșit mucenia și se omoară, această moarte, tiranilor celor ce-i muncesc, adică, se socotește sfărâmare și rușine; iară mucenicilor celor ce se muncesc, se socotește biruință și slavă și bucurie. Aceasta zic, știind-o Paravatul, a poruncit să sloboade pre sfântul din închisoare. După acestea a întrebat unii pre sfântul acesta, de simția dureri, când cerca amarele acele munci. Către cari a răspuns, că la început, simțea pu-

ţină oarecare durere; apoi s'a arătat la el unul ţiind în mâini o basma moale şi răcoritoare; cu care-i ştergeà de pe obraz sudoarca, şi-l îndemna spre îndrăzneală şi bărbăţie. Pentru aceasta şi când muncitorii au contenit de a-l munci, zicea sfântul, că nu s'a bucurat pentru aceasta, ci mai vârtos s'a mâhnit. Căci prin contenirea muncilor, a contenit şi cel ce se arătà (care erà înger ceresc) şi nu-i mai pricinuià lui mai mult îndrăsneala aceia şi mângâerea cerească. Cele de acest fel făcând nelegiuitul Iulian, el adică cu amară moarte şi-a lepădat spurcatul său suflet în ţara Persilor. Iară sfântul Teodor acestea pătimind dela el, în veci se veseleşte cu Domnul, odihnindu-se cu pace.

Intru această zi, pomenirea cuviosului mucenic Hrisogon şi a cuviosului Marco Trigleanul.

Stih: Hrisogon vederat s'a arătat fiu aurit,
Al lui Dumnezeu Tatăl prin sabie fiind tăiat.

Stih: Marco ne abătut la Dumnezeu Cuvântul aminte luând,
Mutându-se aievea îl vede împreună cu el petrecând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii...

Infierbântându-te de râvna credinţei, ai stins până la cenuşe focul necredinţei înţelepte, şi ai luminat pre credincioşii cari strigă cu frică: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Dela Roma fiind înfăşurat cu lanţurile, ca cu nişte lănţuşele de aur, chinuindu-te prin mare ai ajuns la Herson, unde ţi-ai săvârşit mucenia, şi nevoinţele cele tari sfinţite tăinuitorule al lui Hristos.

Arătatu-te-ai alăută, răsunându-ne nouă viersul cel mântuitor, prea fericite mucenice şi către dragostea cea dumnezeească îndulcind inimile celor ce cântă cu credinţă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştrii.

A Născătoarei:

Cela ce cu voire dă tuturor fiinţa Preacurată, din tine ia începere de vreme, şi se naşte pierzând păcatele cele vechi, ale fiinţei omeneşti celei curgătoare, care a fost căzută Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei cinstitori...

Infrumuseţându-te cu viaţă plăcută lui Dumnezeu, şi fiind luminat cu dumnezeiască lumină, ai intrat la cele netrecătoare ale cerurilor, veselindu-te înţelepte, şi strigând Făcătorului: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Ca să fii bine plăcut lui Hristos Dumnezeu fericite, de bună voie te-ai dat pre sineţi în mâinile celor fărădelege, întru tot fericite, cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Fiind cu totul luminat, te-ai învrednicit a vedeà pre Hristos, arătându-ți ție mai 'nainte haina lui, cea țesută de sus, ruptă rău, Cuvioase, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Intrat-a în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, cel ce locuește în ceruri și toate le cuprinde, și se hrănește cu laptele țâțelor tale, cel ce hrănește acum toată suflarea cu voința, bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:
Mântuitorule al tuturor...

Imbrăcatu-te-ai mărite cu haina nestricăciunii, cea țesută din Darul cel de sus, lepădând haina dezmierdării trupești Ierarhe, și locuești la împărățiile cele de sus.

Ingropatu-s'a dimpreună cu tine mucenice mult pătimitorule, lanțurile, cu care fiind legat, ai risipit înșelăciunea vrăjmașului Ierarhe, strigând: Toate lucrurile binecuvântați, lăudați pre Domnul.

Despărțitu-s'a apa cea nedespărțită, și cu facerea de minuni dumnezeească, s'a văzut cea neumblată, că dăruește cale celor ce trec unde zace dumnezeescul tău trup Ierarhe.

Cela ce ai voit să locuești întru adâncul apei, după moarte, și după îngropare mucenice, cu dumnezeeștile tale rugăciuni cele dătătoare de viață și cinstite, scoate sufletul meu cel înnecat întru patimi.

A Născătoarei:

O! ce vedere înfricoșată negrăită! In pântece locuește cel ne încăput, și fără de schimbare se face trup, și mă îndumnezeește pentru milostivire, și pre ceea ce l-a născut o păzește Curată și după naștere.

Alt Canon, Irmos:
Pre cel mărit în munte...

Stricăciunea hulei [illegible] a lui Arie, care vătăm[illegible] oprit, tăindu-o din adunarea [illegible] dinciosilor, și izgonindu-i [illegible] ocolul Bisericii, gând[illegible] Dumnezeu.

Inainte stătător cetei apostolilor s'a arătat Petru, iară mucenicilor tu te-ai făcut stâlp Petre, purtătorule de Dumnezeu prea înțelepte, și sfințit slujitor dumnezeeștilor taine.

Binecuv[illegible]

Fiind învăț[illegible] eze-easca însufla[illegible] cunoștinței celor ce vor [illegible] itorule de Dumneze[illegible]

'nainte mutarea ta dela pământ prin mucenie, către Dumnezeu cel dintru înălțime, Petre gânditorule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

După naștere ai rămas Fecioară ca și mai 'nainte de naștere, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, născând pre ...ditorul lumii; pentru aceea ... lăudăm și te slăvim întru ... vecii.

La Peasna 9.

...ești mai cinstită... nu cântăm, ci cântăm Mărimurile praznicului.

Peana 9, Irmos :

Eva cu adevărat...

...ată că cetele patriarhilor, te-au primit pre tine Cli...e mărite, tovarăș și cu ...e se veselesc neîncetat. ...i împreună se bucură ...cenicii, apostolii, proo... și drepții cei din veac, ...e de laudă.

...re de viață copt, te-a adus pre tine Petru, cu lucrarea Duhului, ca pre unul ce ești vi... viei lui Iisus Dumnezeului nostru, că ai picat vinul bunei credințe, care încetează beția nedumnezeirii.

... de înțelepciune și ... ...nte, ai izvorît adâncime de ...ățături și rîuri ...mnezeești, prin ...ele patimilor noastre, cu ploile Duhului, Climente podoaba mucenicilor.

Sositu-ne-a nouă pomenirea ta slăvite cea de Dumnezeu luminată și sfințită și de bună însemnare, vestită și lăudată și sfântă și de lumină purtătoare. Veselind inimile și sufletele, celor ce dupre datorie te laudă pre tine.

A Născătoarei

Porți în brațe pre Dumnezeu prea sfântă, ca un scaun de foc Preacurată, carele a luat fire omenească și s'a amestecat cu ea dupre unire tainică, pentru milostivirea cea fără de măsură. Pentru aceea toți te mărim pre tine.

Alt Canon, Irmos.

Nașterea pururea Fecioarei...

Să lăudăm pre minunatul Petru, carele s'a orânduit mai 'nainte a preoți cu sfințenie și carele a luat sfârșitul preoției cu bună laudă și a urmat patimii lui Hristos.

Pre Petru cel purtător de Dumnezeu să-l lăudăm, carele s'a întărit cu toiagul dumnezeeștilor puteri și cu sfințenie a slujit și s'a jertfit și s'a adus lui Hristos jertfă.

Să lăudăm pre Petru cel de Dumnezeu primit, carele

cu totul s'a luminat cu lumina Treimii și cu strălucirea ei cea prea luminoasă se îndulcește și nouă ne cere mântuire.

Slavă...

Dăruește-mi mie cu îndestulare mântuirea sufletului meu. Căci ca un ierarh ai stăpânire a dezlegà și a legà, îndreptându-mi greșelile cu rugăciunile tale prea sfințite.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești arma noastră și zidul, Născătoare de Dumnezeu. Tu ești sprijineala celor ce aleargă la tine; pre tine te îndemnăm și acum spre rugăciune, ca să ne scăpăm de vrăjmașii noștri.

SVETILNA praznicului.

Podobie: Femei auziți glas...

Pre care de mult mai 'nainte o a vestit adunarea proorocilor, năstrapă și toiag, și tăbliță și munte netăiat, pre Maria a lui Dumnezeu fiică cu credință să o lăudăm, că astăzi se aduce în sfânta sfintelor să se hrănească Domnului.

Slavă, a sfinților.

Luminată zi s'a arătat nouă astăzi, având pre sfinții următori ai sfinților apostoli, pre Climent dimpreună și pre Petru, pre propoveduitorii credinței și ne biruiții mucenici. A cărora pomenire de preste an, toți cu credință o săvârșim.

Și acum, iară a praznicului.

LA HVALITE.
Stihirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria cetelor...

Făclii purtând fecioare pre pururea fecioara luminat petrecându-o, adevărat cu Duhul proorocesc ceea ce va să fie. Că Biserica lui Dumnezeu Născătoarea de Dumnezeu fiind, în Biserică cu mărire feciorească, pruncă fiind se aduce.

Dupre făgăduința cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu și rodul cel slăvit, cu adevărat s'a arătat lumii ca cea mai înaltă de cât toți; care cu bună cinste fiind adusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce o au născut a plinit, fiind păzită cu dumnezeescul Duh.

Cu cereasca pâine fiind hrănită, Fecioară, cu credință în Biserica Domnului, ai născut lumii pre Cuvântul pâinea vieții. Căruia ca o Biserică aleasă și cu totul fără prihană mai'nainte te-ai încredințat prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu și Tatălui.

Alte Stihiri ale sfântului Petru.

Glas şi Podobie aceeaşi.

Ne osebind unimea fiinţei Trimei, celei mai pre sus de fiinţă prea fericite, ca pre o unime nezidită, ai surpat pre Arie, arătându-ne nouă nedespărţirea Fiului, ca unuia ce este aceeaş Dumnezeire cu Tatăl şi cu Duhul.

Incetat-a pornirea cea ucigătoare, a celor ce gonesc pre credincioşi. Vărsarea sângiurilor de tot s'a sfârşit, amândouă pecetluindu-se, înţelepte Petre, cu sfinţită mărturisirea ta, precum odinioară a stătut curgerea sângelui fiului lui Moisì, prin petricica Sepforei.

Incuviinţându-te păstoreşte sfinţite mucenice al lui Hristos, ai arătat nevoinţe muceniceşti, vitejeşte, şi luând cunună prin amândouă, prin preoţie, şi prin durerile patimilor celor muceniceşti, drept aceea roagă-te să ne mântuim noi.

Slavă, a sfântului Petru, glasul al 4-lea, a lui Anatolie.

De mâna lui Dumnezeu ungându-te a fi preot, cela ce eşti de un nume cu Petru, şi părtaş faptelor lui. Oile cele cuvântătoare le-ai hrănit în livezile cele evangheliceşti, ca un păstor înţelept şi adevărat, şi moştenitor lui Marcu, dupre vrednicie te-ai arătat, cu sângele cel mucenicesc ţi-ai săvârşit călătoria credinţii, jertfindu-te pentru norod, şi cu Hristos închipuindu-te, roagă-te pentru sufletele noastre.

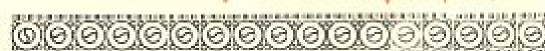
Şi acum, a praznicului, glasul al 2-lea, a lui Leon Maistrul.

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălăşluirea Impăratului a toate Dumnezeu, şi hrănitorului a toată viaţa noastră. Astăzi sfinţenia cea Preacurată, ca o junice de trei ani, în sfintele sfintelor se aduce. Acesteia să-i strigăm ca îngerul: Bucură-te ceea ce numai tu eşti între femei binecuvântată.

SLAVOSLOVIA, cea mare

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul întâiu şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului din amândouă Canoanele. Peasna a 9, pe 8. Prochimenul praznicului şi al sfinţilor, glasul al 6-lea. Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voi răsplăti Domnului... Apostolul praznicului şi al sfinţilor, către Filipeni... *Fraţilor petrecerea noastră în ceruri este:* Aliluia, praznicului şi al sfinţilor, glasul al 2-lea. Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca în dreptate... Stih: Legea Dumnezeului lui întru inima lui: Evanghelia praznicului şi a sfinţilor, dela Mateiu. *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Voi sunteţi lumina lumii...*

CHINONICUL, praznicului şi al sfinţilor.

Intru pomenire veşnică va fi...

Insemnează că în Mineile greceşti cele vechi, scrise cu mâna, sfânta Ecaterina se prăznueşte în 24 a lunei, iară sfinţii mucenici la 25, dupre cum glăsueşte şi Tipicul acest de faţă; căruia şi noi urmând, aşa am pus slujba ne mai strămutându-o.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmpla odovania praznicului intrării în Biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu Duminică, se lasă slujba sfântului Petru, şi se cântă când va vrea cel mai mare.

Sâmbătă seara: La Vecernia cea mică Stihirile Invierii, şi ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

La Vecernia cea mare, după obişnuita Catismă, La Doamne strigat-am: Stihirile Invierii 3, şi a lui Anatolie 1, şi ale praznicului 3, glasul 1-iu. Astăzi credincioşii; şi ale sfântului Climent. Podobnice 3, Slavă praznicului, glasul al 8-lea. După ce te-ai născut tu... Şi acum Dogmatica glasului ce se întâmplă. Vohod: Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului. Slavă, Şi acum, a praznicului. La Stihoavnă, Stihirile Invierii. Slavă, Şi acum, a praznicului. La binecuvântarea pâinilor: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 3 ori. Iară de nu este privighere, zicem Troparul Invierii, Slavă al sfântului Climent.

Troparul sfântului Climent, glasul al 4-lea.

Cela ce prea mărit ai minunat marginile lumii, cu lucrările minunilor celor date ţie dela Dumnezeu, sfinţite pătimitorule. Că mai pre sus de fire, faci firea apei mării, a se despărţi întru cinstită pomenirea ta totdeauna, celor ce cu credinţă aleargă în Biserica ta cea zidită de Dumnezeu, prin moaştele tale cele făcătoare de minuni, şi după eşirea a tot norodul, pre mare o împreunezi şi o faci a curge cu facere de minuni, Climente prea minunate; roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului.

La Utrenie, La Dumnezeu este Domnul: Troparul Invierii, de 2 ori. Slavă, al sfântului Climent, Şi acum al praznicului. După Catisme, Sedelnele Invierii cu ale Născătoarei lor. Polieleul, şi Troparele: Soborul îngeresc... Ipacoi şi Antifoanele glasului, Prochimenul şi Evanghelia Invierei. Invierea lui Hristos văzând... şi Psalm 50. Stihira Invierii, Canonul Invierii, şi cu al Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6, şi al praznicului al glasului 1, pe 4, şi al sfântului Climent pe 4. Catavasie: Hristos se naşte... După a 3-a Peasnă, Condacul şi Icosul praznicului.

Apoi Condacul sfântului Climent, glasul al 2-lea.

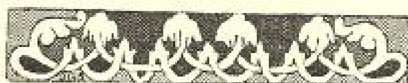
Podobie: Pre propoveduitorii cei tari.

Viţă a dumnezeeştei vii îmbrăcată cu sfinţire, tuturor arătându-se, picând dulceaţa înţelepciunii, cu rugăciunile tale prea cinstite. Ca ţie, ca unei porfire ţesute, cântare gânditoare să-ţi aducem, Climente sfinte: Mântueşte pre robii tăi.

Şi Sedealna sfântului, Slavă, Şi acum, a praznicului. După a 6-a Peasnă, Condacul şi Icosul Invierei; şi citim Prologul. La a 9-a Peasnă, cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită; Svetilna Invierii. Slavă a Sfântului Climent, Şi acum, a praznicului. La Hvalite Stihirile Invierei 4, şi ale praznicului cu cea de slavă 4, cu pripelele praznicului. Slavă. Stihira Invierii, Şi acum, Prea

binecuvântată eşti... Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule, Troparul Învierii numai. Ecteniile şi otpustul. La ceasul 1, Troparul Învierii, Slavă, al praznicului, Şi acum, a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru, Condacul Invierii şi al praznicului asemenea şi la celelalte ceasuri le zicem schimbându-le.

La Liturghie, Fericirile glasului pe 6, şi din Canonul praznicului Peasna a 9-a, pe 4. După Vohod, Troparul Invierii, şi al praznicului şi al sfântului. Deci Condacul Invierii, Slavă, al sfântului Climent, Şi acum, al praznicului. Prochimenul, Apostolul, Aliluia, Evanghelia rândului şi a praznicului, Chinonicul: Lăudaţi pre Domnul din ceruri... şi al praznicului.

INTRU ACEASTĂ LUNA

ÎN 26 DE ZILE

Prea cuviosul Părintele nostru Alipie stâlpnicul; şi Cuviosul părintele nostru Nicon cel ce s'a numit pocăiţi-vă.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Prea fericite Alipie, din tinereţe ţi-ai dat viaţa ta lui Hristos Dumnezeului nostru. Acesta întărindu-te, ai supus cugetului patimile trupului, partea cea mai rea plecându-o celei mai bune. Pentru aceasta roagă-te, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Gânditorule de Dumnezeu Alipie, mare luminător te-ai arătat, carele cu strălucirea minunilor, şi cu dumnezeeşti lucrări, luminezi toată lumea cea de sub soare. Pentru aceasta după adormire, te-a primit lumina cea ne apusă. Deci roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Stâlp neclătit te-ai făcut sihastrilor, înţelepte Alipie, stând deasupra stâlpului îngreuindu-te de arsură, şi de ger, şi de multă postire. Pentru aceia ai dobândit dumnezeeştile daruri ale Duhului, a vindecà boalele, şi a goni patimile cele cumplite. Şi acum te roagă, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale sfântului Nicon, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Inălţat-a trupul tău ostenelele şi chinurile durerilor, şi pre năravuri le-a înălţat lumina, care strălucind cu dumnezeescul Duh, a luminat toate cu putere mai pre sus de gând. Că minunat s'a mărit sicriul tău, izvorînd vindecări credincioşilor. Streină vedere, cum mormântul n'a legat, nici piatra n'a oprit puterea. Ci precum mai 'nainte de sfârşit, strigai nouă pocăiţi-vă, asemenea şi acum după moarte ne tragi către cunoştinţă.

Veniţi să ne închinăm tot poporul în casa Domnului, unde este trupul cel prea sfinţit

al prea fericitului, care cinstindu-l cu cântări veselitoare, și cu făclii luminate, să strigăm către dânsul: Sfinte, apucă mai 'nainte, și milueşte pre cei din nevoi, și ne răpește din valul, și din viforul scârbelor, ca să mărim mormântul tău cel veselitor și prea cinstit, și să cinstim chipul tău, carele izvorăște mir.

Avuţie nefurată, te are pre tine cetatea Laconelor, fericite, vrednicule de minune Nicone, carele străluceşti cu luminări strălucitoare, căreia și acum dăruește-i pace, și o umple pre ea cu semne de biruință, smerind trufia vrăjmașilor și taberile lor, cu săgeţile rugăciunilor tale, Părintele nostru; și umple inimile noastre de împărtășirea ta cea milostivă, cari te lăudăm pre tine cu credinţă. Rugându-te cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorule te cinstim, Alipie părintele nostru. Că prin tine pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit ești că lui Hristos ai slujit și ai biruit puterea vrăjmașului. Cela ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii și cu cuvioșii împreună locuitor. Cu cari roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea mărită minune...

Stăpână Fecioară prea curată, care pre Fiul lui Dumnezeu l-ai născut cu trup, pre acela ca pre un bun roagă-l, să ne scoată din ispite și din necazuri, pre noi cei ce cu credință te fericim, și cerem al tău ajutor, o prea curată! Și ne dăruește lăsare greșelilor celor ce am păcătuit.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignirea ta, Stăpâne, care pentru noi oamenii îndelung răbdând o ai suferit, Fecioara văzându-o cu plângere a strigat ţie: Fiul meu, cum te-au pironit pre Cruce fiii evreilor, și te-a omorît? Ci scoală, ca să dobândească mărire, cei ce cu credință laudă Cuvinte, cinstitele tale patimi.

Troparul, glasul 1-iu.

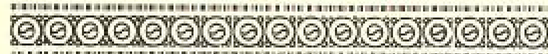
Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinţilor celor mai de 'nainte, Cuvioase, lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite, și vieţii celor fără de trup, fiind în trup Alipie părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, a sfântului Nicon, glasul al 3-lea,

Bucură-se Lacedemonia având dumnezeeasça racla moaștelor tale, care izvorăște izvoare de tămăduiri, și mântuește din nevoi pre toți, cei ce aleargă la tine cu credință, părinte Nicone cuvioase. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Unul din Octoih, cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două pe 8.

CANONUL sfântului Alipie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Bucurându-mă laud durerile lui Alipie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos:

Calul și pre călărașul în ma„rea Roșie, cela ce a sfă„râmat războaele cu braț „înalt, Hristos i-a scuturat, și „pre Israil l-a mântuit, pre cel „ce cântă cântare de biruință".

Fiind plin de Dar, umple sufletul meu de bucurie ca să laud viața ta și petrecerea ta Alipie, prin care ai veselit pre toți de o potrivă cu îngerii, nevoindu-te.

Ca pre alt Samuil te-a sfințit Dumnezeu din pântecele maicii tale, Alipie fericite, și te-a făcut a vedeà cele ce vor să fie, ca pre un prooroc dumnezeesc, vrednicule de laudă.

Ca să arate Dumnezeu strălucirea ta care ai avut pre urmă, bine nevoindu-te, când te-ai născut Cuvioase, a umplut locașul de lumină dumnezeească, mai pre sus de gând.

A Născătoarei:

Graiul cinstitului prooroc a luat sfârșit, că iată Fecioara a născut pre Dumnezeu cu trup, carele a ridicat pre oamenii cei ce erau mai 'nainte sfărâmați de păcatele greșelilor.

Alt CANON al sfântului Nicon.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtà..

Fiindu-ți cuprins sufletul de dragostea patriei cerești, și poftind frumusețile cele de acolo și mărirea cea stătătoare, te-ai depărtat pre sineți de patria cea de pre pământ și de părinți, Nicone pururea pomenite.

Slavă...

Mutându-te din loc în loc, ai fugit dè lucrurile cele trecătoare, lepădând avuția cea lumească, cu mutările de loc, nesuferind fericite, pre nici unul din cei nemernici să-ți

ocărască bunul neam al sufletului.

Și acum, a Născătoarei:

Prea mărite s'au grăit în neamurile neamurilor pentru tine, ceea ce ai încăput în pântece pre Dumnezeu Cuvântul și rămâind Curată, Născătoare de Dumnezeu Marie; pentru aceea toți te cinstim pre tine, care după Dumnezeu ne ești nouă folositoare.

Peasna 3, Irmos:

Cela ce ai înfipt pre nimic pământul cu porunca ta, și ai ridicat ne ținut pre „cel îngreuiat, pre piatra cea „neclătită a poruncilor tale, Hri„stoase, întărește Biserica ta, „unule bunule și iubitorule de „oameni".

Ca un luminător pus pre sfeșnicul faptei celei mai bune, cu bunătățile cele luminoase, Părinte, tot sufletul, carele cu credință s'a apropiat de tine, l-ai luminat cu cugete de bună credință, izbăvindu-l de întunerecul păcatului.

Făcându-ți mișcările sfințitului tău gând către paza dumnezeeștilor legi ale Duhului, te-ai arătat înger pre pământ, luând viețuirea îngerilor fiind cu trup, Părinte purtătorule de Dumnezeu, Alipie.

Cu mintea te-ai arătat înstreinat de cele supărătoare ale vieții, pururea pomenite, și cu osârdie ai mers către greutățile petrecerii sihăstriei, arătându-ți inima ta a fi locaș Duhului, Cuvioase.

A Născătoarei:

Fecioară prea curată, palatul Cuvântului, arată pre sufletul meu casă Duhului. Și mă adapă cu apa izvorului celui începător de viață, pre mine carele mă aprinz de arsura păcatului. Ca dupre datorie să te măresc pre tine.

Alt canon, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Alergând dela răsărit la apus, pre toți i-ai aprins cu propoveduirea pocăinții. Pentru aceasta ai aflat numire de potriva ta, arătându-te purtător de numele pocăinții, Cuvioase.

Slavă...

Puind în sufletul tău Părinte, râvna Mergătorului înainte, propoveduiai mai 'nainte, arătarea lui Hristos cea de a doua în lume, și ziceai: Faceți din inimă roduri vrednice de pocăință.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce singură ai născut pre Domnul a toată lumea. Bucură-te ceea ce ai

pricinuit viața oamenilor. Bucură-te munte umbros şi ne tăiat. Bucură-te cea fără prihană, întărirea credincioşilor.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc „şi ai zidit Biserica, tu pre „mine mă întăreşte întru dragostea ta, că tu eşti marginea „doririlor şi credincioşilor în„tărire, unule iubitorule de oa„meni".

CONDACUL sfântului Nicon, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduiala...

Vieții îngereşti urmând, cele frumoase ale lumii ca nişte gunoaie le-ai socotit, cărarea pocăinții arătându-ne nouă, de Dumnezeu purtătorule Nicone cuvioase. Pentru aceasta pre tine te cinstim, săvârşind acum pomenirea ta. Că eşti cu adevărat izvorul tămăduirilor.

ICOS.

Lui Dumnezeu te-ai făgăduit Părinte din pruncie, fugind de mărirea deşartă a vieții şi toată fapta bună din tinerețe alegând, ai postnicit prea luminat. Crucea Domnului pre umere luând, pre cărările lui, Nicone ai umblat luminat. Şi urmând toată îndrăzneala Botezătorului Ioan şi râvna pocăinții, propoveduitor te-ai arătat, strigând prin cetăți pocăiți-vă, apropiatu-s'a împărăția cerească a lui Hristos cea fără sfârşit, celor ce cu credință dreaptă şi cu gând curat o primesc pre dânsa acum. Pentru aceasta şi sicriului moaştelor tale ne închinăm cu buna credință, că este cu adevărat izvorul tămăduirilor.

Sedealna sfântului Alipie, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Alt Simeon te-ai arătat nouă înțelepte, că înălțându-ți trupul dela pământ pre stâlp, părinte Alipie, ai biruit cetele dracilor, cugetătorule de Dumnezeu, tânguindu-se amar şi i-ai gonit pre ei în locuri ne umblate. Pentru aceea te-ai arătat podoabă dumnezeeească, laudă părinților, întărire sihastrilor. Pentru aceasta strigăm ție cu credință: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slava sfântului Nicon, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Râvnei celei cinstite a Botezătorului ai urmat şi în lume ai propoveduit arătarea Ziditorului cea înfricoşată şi de adoua şi tuturor ai strigat: Acum faceți roduri vrednice Domnului şi pocăință desăvârşit din inimă Cuvioase părintele nostru.

Și acum, a Născătoarei:

Chiverniseşte Curată ticălosul meu suflet şi te milostiveşte spre dânsul, cel ce se alunecă de mulţimea greşelilor întru adâncul pierzării, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi în ceasul înfricoşatei morţi, tu pre mine mă răpeşte, dela dracii cei ce mă clevetesc şi de hotărârea cea înfricoşată.

A Crucii, a Născătoarei:

O minune înfricoşată! O taină nouă! strigà Curata şi cea fără prihană Fecioara, când a văzut pre Domnul întins pre lemn. Cel ce poartă toate în palmă, ca un osândit se osândeşte pre cruce de judecătorii cei fărădelege.

Peasna 4-a, Irmos:

Dumnezeească pogorârea „ta cunoscându-o Avva„cum cu mai'nainte vede„rea, Hristoase, cu frică a stri„gat către tine: Spre mântuirea „poporului tău ai venit, ca să „mântueşti pre unşii tăi".

Dragoste adevărată, milostivire şi credinţă, nădejde întărită şi vieţuire ne înşelată, luând asupra ta Părinte, te-ai făcut slugă lui Hristos.

Stând în stâlp nemişcat de pornirile cele împrotivnice, ai biruit tabăra dracilor şi celor ce se clătiau te-ai făcut întărire nemişcată, prea fericite.

Făcutu-te-ai plin de ape dumnezeeşti şi ai răcorit sufletele cele topite de arsura cumplitului păcat, gânditorule de Dumnezeu, întru tot fericite Alipie.

Arătatu-te-ai dracilor cu adevărat, cu totul înfricoşat şi ne apropiat, muncindu-i pre ei cu biciul sfinţitelor tale rugăciuni şi departe gonindu-i, Alipie.

A Născătoarei:

Vindecă patimile sufletului meu, şi-mi luminează gândul şi inima mea, Stăpână, ceea ce ai născut pre Hristos dătătorul de lumină; pre Domnul cel prea bun.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Doamne...

Dorind de cunoştinţă adevărată, fericite, fapta ţi-ai făcut treaptă de suiş către socotinţă, lepădându-te de bârfelile elinilor.

Slavă...

Curăţindu-ţi-se mai 'nainte ochii inimii cu fapte dumnezeeşti, vesteai mai' nainte cele viitoare, având cuget văzător.

Și acum, a Născătoarei:

Dărueşte-ne nouă iertare

greşelilor ca cel ce eşti fără de păcat şi împacă lumea ta, Dumnezeule, pentru rugăciunile celei ce te-a născut pre tine.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină", la tine „mânec şi către tine strig: „Luminează sufletul meu cel „întunecat, Hristoase, ca un „milostiv".

Fiind dat cu totul la Atotţiitorul, Părinte, ai suferit cu osârdie stare îndelungată fără de acoperământ, pătimind tare de ploi şi de zăduf.

Stând totdeauna Cuvioase întru laude şi întru rugăciuni, ai luat Darul strălucirii celei în trei lumini, prin curăţia minţii şi ai strălucit lumină de vindecări.

Ingrădindu-ţi trupul tău în stâlp, nu te-ai oprit să alergi cu gândul către cel dorit al tău, plin fiind de lumină.

A Născătoarei:

Născut-ai pre sfântul Dumnezeu, sfântă Fecioară, carele s'a făcut om pentru milostivire şi sfinţeşte pre cei ce-l sfinţesc pre dânsul, cu credinţă şi cu frică.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strigăm..

Pre cela ce erà la tine nemernic, carele erà lovit cu rană de Dumnezeu trimisă, l-ai însănătoşit cu rugăciunile tale şi l-ai făcut a te cinstì pre tine.

Slavă...

Casă prea lăudată ai ridicat Mântuitorului făcându-te tu mai 'nainte căsă vie şi însufleţită dumnezeescule.

Şi acum a Născătoarei:

Viaţă ne-ai odrăslit nouă, prea curată Născătoare de Dumnezeu, pre Ziditorul şi Domnul, carele înviază toate.

Peasna 6, Irmos:

Marea patimilor cea sălbătăcită, cu viforul cel stricător de suflet, potoleş„te-o Stăpâne Hristoase şi din „stricăciune mă scoate ca un „milostiv".

Duhurile răutăţii de faţă împroşcând cu pietre, nicidecum nu te-au clătit pre tine stând în stâlp şi pre piatra cea întărită.

Mult ai răbdat, Cuvioase, dându-ţi ţie Domnul răbdarea cea adevărată şi de toate nevoile te-a mântuit.

Prea strălucită lumină se vedeà deasupra stâlpului tău Cuvioase în toate zilele, luminându-ţi simţirile sufletului, făcătorule de minuni.

A Născătoarei:

Tare mângâiere întru scârbe, scăpare și folositoare știută, toți te avem pre tine, Născătoare de Dumnezeu; mântuește de primejdii pre robii tăi.

Alt Canon, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...

Dumnezeul cel ce s'a proslăvit întru mădulările tale te-a slăvit pre tine, cu minunate minuni. Pentru aceea ți-ai și împlinit lipsa vieții pre stâlp, ca să vorbească cu tine în casa cea dumezeească.

Slavă...

Ca pre alt Moisì te-a cunoscut pre tine Lachedemonia, îngreuind Eghiptul patimilor cu bătăile dumnezeieștilor tale învățături ale pocăinții, scoțându-o din răutate.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuitu-ne-am de cumplite greșeli cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu și luăm dumnezeeasca strălucire a Fiului și Dumnezeului tău, celui ce s'a întrupat negrăit din tine cea fără prihană.

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele și mă ridică dintru a„dâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către tine am strigat și „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDACUL cuviosului Alipie, glasul al 8-lea

Podobie: Ca niște pârgă a firii...

Ca pre o pricină a faptelor bune și frumusețe a sihastrilor, Biserica te slăvește pre tine astăzi și te laudă Alipie. Cu rugăciunile tale, dă celor ce cinstesc din dragoste vitejiile și luptele tale, scăpare de cumplite greșeli, ca cela ce ești cu numele ne întristăciunii numit.

ICOS.

De viața lui Alipie cea dumnezeească și întocmai cu a îngerilor, veniți de vă mirați, preoți, împărați, călugări și mireni și noroadele cele de Dumnezeu înțelepțite. Și să urmăm faptelor lui, ca și părții lui să ne învrednicim, cu rugăciunile lui, o iubitorule de praznic. Pentru că acesta laudă cerească cântă neîncetat lui Dumnezeu, ca cela ce este cu numele ne întristăciunii numit.

Intru această lună în 26 de zile, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Alipie stâlpnicul.

Stih: Stâlpul cel drept carele pe Alipie îl ținea...

Cel ce căută a se suì la Cer și acolo a rămâneà.

In a douăzeci și șasea zi Alipie trece...

Și către casa cea fără de scârbe merge...

Acesta a fost în zilele împăratului Iraclie, în anii șase sute opt, trăgându-se din cetatea Andrianopoliei Pafflagonilor, carele și mai

'nainte de a se naşte, s'a arătat prin nişte semne dumnezeeşti maicii sale în ce chip vrea să fie. Şi după naştere a spăimântat, atât pre oamenii cei de atuncea, cât şi pre cei de acum, cu vederea şi cu auzirea lui. Că se arătă maică-sa când era grea cu dânsul, că ţinea în braţe un mieluşel frumos, şi avea în cornițele lui făclii aprinse. Care era semn faptelor celor bune, şi strălucirii ce vrea să aibă mai pre urmă. Acesta dar s'a nevoit cu toată nevoinţa, şi a întrecut pre mulţi cu răbdarea, că a stătut pre stâlp cincizeci şi trei de ani. De aceea rănindu-l şi pre el vicleanul diavol, ca şi pre Iov cu rană, pentru aceasta sfântul în pizma vrăjmaşului s'a rezemat întru acel stâlp numai pre o parte de a răbdat treisprezece ani, de nu s'a mai întors pre cea laltă parte, până când ş'a dat cinstitul său suflet în mâinile lui Dumnezeu. Iară toată vremea vieţii lui a fost o sută de ani.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nicon, ce-i zic pocăiţi-vă.

Stih: La Lachedemoni nicidecum demonul strică,
Căci îl alungă Nicon cu minuni şi cu frică.

Acesta se trăgea din ţara Armeniei, fiind fiu oarecăruia boier mare. Deci auzind dumnezeescul glas ce zice: «Tot cela ce va lăsa pre Tatăl, sau pre mumă» şi celelalte; aceasta zic auzindu-o, îşi lăsă tot şi s'a dus la o mânăstire. La care a arătat tot felul de nevoinţă, şi a întrecut pre toţi monahii cei mai de nainte de dânsul, cu cea desăvârşită aspră petrecere. Iară după ce s'a înştiinţat tatăl său cum că se află la mânăstire, cerca pre la toate locaşurile călugărilor. Iară sfântul ieşind din acea mânăstire, încungiură tot răsăritul, propoveduind tuturor şi zicând: «Pocăiţi-vă». Deci s'a dus şi la ostrovul Critului, şi de acolo la toate cetăţile şi oraşele lui, apoi s'a dus la cetatea Lachedemoniei, întru care făcând multe minuni, a făcut o biserică în numele lui Hristos Mântuitorul nostru. Unde aflându-se până în sfârşit, s'a mutat către Hristos cel dorit, luând dela dânsul cununa nevoinţei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Stilian Paflagonul.

Stih: Stâlpul cel tare al sihăstriei a căzut...
Căci Stilian din viaţă s'a mutat.

Acesta a fost sfinţit din pântecele maicii sale, şi s'a făcut locaş Duhului sfânt. Pentru aceasta împrăştiindu-şi bogăţia ce avea la săraci, şi făcându-sè monah, a covârşit pre toţi monahii cei de atuncia, prin aspra vieţuire, şi ostenicioasa sihăstrie. Apoi s'a dus la pustie, şi a intrat într'o peşteră, întru care aflându-se, primea hrană dela dumnezeescul înger. Şi s'a făcut doftor de feluri de nevindecate patimi. Căci când urmă boală aducătoare de moarte şi mureau pruncii, şi părinţii rămâneau fără de copii, atuncea câte maice chemau cu credinţă numele acestui sfânt Stilian, şi zugrăveau sfânta lui icoană, iarăşi năşteau alţi prunci. Insă şi prunci bolnavi, îi izbăvea de boală. Deci aşa vieţuind pururea pomenitul, şi vindecări şi minuni multe săvârşind, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul părintele nostru Acachie cel dela scară.

Stih: De tot răul Acachie în viaţă fugind...
Se desfătează întru nesfârşite bunătăţi, viaţa lăsând.

Acest Cuvios era într'o mânăstire ce se afla în Asia: Şi când era tânăr cu vârsta, vieţuia sihăstrească viaţă. Avea încă şi conducător şi bătrân, pe un monah foarte leneş şi neînfrânat. Deci atâtea necazuri şi supărări răbda dela el fericitul, încât la mulţi poate se par necrezute. Căci uneori avea ochiul negru de lovituri, alte ori gâtul, şi alte ori îşi avea rănit chipul. Iară după ce a trecut nouă ani, sub ascultarea nemilostivului aceluia bătrân, s'a mutat către Domnul, şi s'a îngropat în cimitirul părinţilor. Atuncea bătrânul său, s'a dus la un mare şi înţelegător Părinte, şi iazis lui: Fratele Acachie a murit. Iară înţelegătorul acela Părinte n'a crezut cuvintelor lui, iară bătrânul iarăşi i-a zis: Vino de vezi. Deci s'au dus amândoi la cimitir. Atuncea marele acela Părinte, a întrebat pre cuviosul Acachie, ca pre un viu aşa: «Frate Acachie ai murit? Iară

mulţumitorul şi adevăratul ascultător, a arătat încă şi după moarte supunerea sa. Deci răspunzând a zis: Şi cum este cu putinţă părinte Cuvioase, să moară omul lucrător de ascultare? Atuncea năcealnicul său cel mai de 'nainte şi bătrânul, îngrozindu-se de preamărita această minune, a căzut pre faţa sa cu lacrimi. Deci făcându-şi chilie lângă mormântul Cuviosului, acolo şi-a petrecut viaţa, cu înfrânare mărturisindu-se părinţilor pentru bătăile ce da sfântului, şi zicând cuvântul acesta «Ucidere am făcut».

Deci dumnezeescul Acachie, cu acest fel de luptă, şi mucenia ascultării săvârşindu-şi fericita vieaţă, s'a învrednicit şi de sfârşit fericit. Iară cinstitele sale moaşte, au fost păzite din dumnezeească putere mai pre sus de toată stricăciunea şi fireasca dezlegare. Şi a rămas întregi la multe încunjurări de ani. Deci s'a întâmplat odată ca să iasă monahii mânăstirii aceea, să secere, vremea la aceasta chemându-i; şi numai doi fraţi au rămas în mânăstire. Unul adică, ca să păzească, iară celălalt pentru că era bolnav. Deci s'a întâmplat, şi a murit cel bolnav, iară celălalt frate singur fiind, nu putea ca să sape mormântul, şi să facă şi celelalte trebuincioase spre îngropare. Aşa dar deschizând mormântul cel gata al sfântului Acachie, a pus acolo pre fratele cel mort împreună cu sfântul. Deci a doua zi mergând la mormânt, a aflat pre fratele cel mort aruncat afară din mormânt; şi iarăş l-a băgat pre el în mormânt. Şi fiindcă iarăşi l-a aflat pre el aruncat afară, se tânguia către sfântul îndreptându-se şi zicând: Auzit-am sfinte Acachie, că nimenea altul n'a sporit întru ascultare precum tu: Ci acum precum văz, te-ai făcut atât de neascultător şi mândru, încât nu primeşti pre fratele în mormântul tău, ci îl arunci afară. Deci, sau lasă-l pre el să se afle cu tine într'un mormânt, sau de-l vei arunca pre el iarăş afară, mai mult nu te voi suferi, ci te voi scoate afară din mormânt. Aşa dar a pus pe fratele iarăşi în mormântul sfântului şi s'a dus. Iară a doua zi ducându-se iarăşi, pre fratele cel mort adică l-a aflat zăcând în mormânt, iară pre sfântul Acachie nu l-a aflat. Şi aşa până astăzi se vede mormântul deşert, având numirea sfântului Acachie.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iacov pustnicul.

Stih: Iacov osebindu-se de lume,
Acum locueşte patria cea mai pre sus de lume.

Acest fericit Iacov ducându-se la muntele ce este treizeci de stadii de oraşul Cirului, se zăbovea ne având peşteră, nici cort, nici colibă; ca prin acestea, să scape de fireştile nevoi. Şi acestea le zic, nu dela altul aflându-le, ci însu-mi cu ochii l-am văzut. Iară viindu-i lui odată boala de pântece, abia a înduplecat, ca să-l lase pre el, cei ce stau faţă, şi să se ducă la casele lor, căci era învăţându-i pre ei cuvântul cel pentru ortodoxie. Ci şi ducându-se ei până ce s'a făcut seară, se muncea pre sine de şi firea îl silea pre el spre uşurare. Acesta precum am zis, avea acoperemânt cerul, către toate nevoindu-se, ca în trup strein. Iară trupul lui era legat cu lanţuri foarte grele, pe sub cămaşa sa cea de păr, cu care erau legate, şi gâtul şi mijlocul său. Asemenea avea lanţuri spânzurate, împrejurul gâtului său, două pre partea dinainte, şi două pe partea dinapoi, care petrecându-se prin cercul cel de jos de alăturea, închipuia litera H, ci şi pre la coatele mâinilor avea câte un lanţ de fer. Hrana lui era seara linte muiată. Iară din aceste ostenele, a secerat darurile Duhului sfânt. Căci şi un prunc fiind mort, pre carele îl plângea tatăl său, şi zicea către sfântul: Ştiu robule al lui Dumnezeu că poţi, numai nu te îngreuia a face rugăciune; pre acesta văzându-l sfântul, şi înduplecându-se de lacrămile tatălui său, a înviat pre copil, şi l-a dat pre el sănătos în mâinele tatălui său. Deci multe sunt faptele sfântului acestuia, ci pentru mulţime lăsând pre cele multe, de una numai să pomenim. Acesta mult ispitindu-se de către draci, cu singură rugăciunea îi izgonea pre ei. Căci oarecine îi aducea lui apă de departe, de două ori pe săptămână, şi închipuindu-se diavolul pre sine întru asemănarea sfân-

tului, întâmpina pre la mijlocul căiei pre cel ce ducea apa, și luându-i apa îl trimetea pre el acasă. Aceasta făcându-o, se silea ca prin lipsa de apă să aducă pre sfântul întru nedumerire. Iară oarecând preste vreme viind aducătorul de apă, nesimțindu-l spurcatul diavol, văzându-l bătrânul i-a zis: Ce este aceasta fiule? Multă vreme a trecut, de când n'ai adus apă, și am venit nu în mică supărare pentru lipsa de apă. Iară acela i-a răspuns: Pururea părinte, la ceasul și ziua rânduită, eu aduc apă, ci tu întâmpinându-mă, când într'un loc, când într'altul, nu mă iertai ca să vin aicea. Iară sfântul a zis către dânsul: De acum înainte, măcar de mii de ori de mă vei vedea că te întâmpin și te opresc, sau te cert pre tine fiule, să nu'mi dai vasul până ce vei ajunge la locul acesta. Așa bine s'a nevoit, și mare făcător de minuni făcându-se, întru bucurie s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Sil episcopul Corintului din Persida.

Stih: Depărtându-te de pământ, și de cele pământești împreună părinte.
Acum locuești în ceruri Sile fericite.

Intru această zi, târnosirea bisericii sfântului Gheorghe cel din Ciparis, și pomenirea sfântului noului mucenic Gheorghie Hiotului, carele a pătimit la anul una mie opt sute șapte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Domnul părinților cel prea „înălțat, văpaia o a stins, „pre tineri i-au rourat, pre „cei ce cântau cu un glas: Dum„nezeule bine ești cuvântat".

Prea răbdătorul și tarele Alipie, întru mulți ani îngreuindu-se de înghețuri, se încălzeà cu căldura Duhului prea slăvit.

Având viețuire către cerească înălțime, n'ai băgat în seamă trupul, ca pre cel ce era să se strice, și când acest trup putreziă, n'ai băgat seamă de dureri.

Nu te-ai îngrijat de osteneli, de toată patima dulce te-ai lepădat Părinte, și luptându-te cu frigul și cu zăduhul, te-ai nevoit în văzduh, cântând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Cel necuprins a luat trup cu minte și cu suflet, din tine pururea Fecioară, ca să mântuiască pre cei ce strigă: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeea venind tinerii...

Suindu-te Părinte pre cele patru bunătăți ca pre o căruță, ai alergat la înălțime ca alt Ilie, cântând Mântuitorului tău: Dumnezeul părinților noștrii bine ești cuvântat.

Slavă...

Ca un râvnitor ți-ai lăsat Părinte haina celor ce te iubesc pre tine. Intru care necăjindu-ți, și îngreuindu-ți trupul, îți odihneai sufletul, strigând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce ești înțelepciunea

cea Ipostatnică a celui prea înalt, umple de înțelepciune și de putere dumnezeească, prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu, pre toți cei ce cu credință cântă ție: Dumnezeul părinților noștrii, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Ție Făcătorului a toate, ti„nerii în cuptor danț a „toată lumea împreunând „cântau: Toate lucrurile pre „Domnul lăudați-l, și-l pre în„nălțați întru toți vecii".

Nou Samuil te-ai arătat Alipie, văzând mai 'nainte cu curăția minții, ceea ce va să fie, și spuind tuturor mai 'nainte, ca un prooroc dumnezeesc, cele ce ți s'au arătat ție dela Domnul, Părinte.

Stâlpul Bisericii cel cu chip de lumină, turnul cel neclătit, zidul cel nemișcat al tuturor oamenilor cari cred întru Dumnezeu, slugă lui Hristos, Alipie să se cinstească.

Bine ai adormit Părinte cu somnul, care este rânduit tuturor drepților, adormind mai 'nainte multe feluri de patimi, cu rugăciunile și cu privegherea. Pentru aceasta avându-te acum pre tine folositor neadormit, ne-am îmbogățit.

A Născătoarei:

Nașterea ta a pierdut acum rodul păcatului, care s'a născut prin înșelăciunea șarpelui, Fecioară ceea ce singură ești pierderea blestemului. Pentru aceasta te cinstim întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos.

De șapte ori cuptorul...

Imbrăcămintea sufletului cea curată și nespurcată, trupul tău cel răbdător, și fără patimă, avându-l Lacedemoniea ca o comoară dumnezeiască, cere sănătate durerilor celor trupești și sufletești, cântând cu un glas: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Mormântul izvorând daruri de tămăduiri, vindecă toată durerea boalelor și a patimilor, și tot felul de răutate, și toată slăbiciunea; tuturor celor ce cu credință cântă: Tineri bine cuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Imblânzește pre Mântuitorul și Domnul, pentru noi cei ce scăpăm la acoperemântul tău, Cuvioase, ca unul ce ești cu numele biruinții, și stai înaintea lui Dumnezeu, să ne scape de toată răutatea și supărarea vrăjmașilor draci, și de boale,

pre cei ce cu credință te lăudăm întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Mintea nu poate să spue lucrul cel înfricoșat al nașterii tale, cum naști, și fecioreşti după naștere, Preacurată, precum însuș Domnul tuturor știe. Pre carele nu înceta rugându-l, Fecioară, să se mântuiască cei ce cu credință strigă Fiului tău: Popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, mun„citorul haldeilor, l-a ars nebu„nește, cinstitorilor de Dum„nezeu. Iară văzându-i pre a„ceștia cu putere mai bună „mântuiți, Făcătorului și Mân„tuitorului, a strigat: Tineri bi„ne-l cuvântați, preoți lăudați-l, „noroade prea înălțați-l întru „toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Isaia dănțuește, Fecioara a „avut în pântece, și a năs„cut fiu pre Emmanuil, pre „Dumnezeu și omul, răsărit „este numele lui, pre carele „mărindu-l, pre Fecioara o „fericim".

Viața ta cea sfințită, din scutece s'a arătat lui Dumnezeu, strălucind cu lumina bunătăților, fericite. Iară moartea ta s'a făcut scumpă înaintea lui Hristos, părinte, Alipie, vârful sihastrilor.

Ca un luminător prea luminat, luminezi tot pământul, gonind înșelăciunea patimilor, și risipind întunericul păcatului, și cu dumnezeeștile străluciri de tămăduiri, luminezi pre cei ce te laudă pre tine.

Stare pe stâlp ai făcut, înțelepte, în cincizeci și trei de ani nevoindu-te cu osârdie ca un pătimitor, cu căldura și cu iarna necontenit fiind îngreuiat.

Sfântă pomenirea ta, ne sfințește pre noi, înțelepte, cu sfântul Duh, săvârșindu-o pre ea sfințit, și pre tine lăudându-te Părinte cu credință întru dânsa, ca pre un sprijinitor și folositor sufletelor noastre.

A Născătoarei:

Dăruește-mi mie lumină, ticălosului și păcătosului, și celui ce sunt întru întunerecul patimilor, și mă izbăvește pre mine de lucruri rele, și de văpaia care mă așteaptă pre mine, Stăpână prea curată, folositoarea celor ce te laudă.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

De față îndulcindu-te Părinte de viață, pentru care

te-ai nevoit pre pământ, dupre putinţă încuviinţându-te cu viaţă îngerească, şi mutându-te fericite Nicone, către petrecerile cele fără de materie, roagă-te purtătorule de Dumnezeu, să se mântuiască cei ce cu credinţă aleargă la Biserica ta.

Slavă...,

Te bucuri în Cer cu îngerii, stând înaintea Dumnezeului tuturor. Şi pre pământ izvorăşte daruri sicriul, întru care cu cinste zace sfântul şi cinstitul tău trup, celor ce cu credinţă se apropie, şi cu frică se ating de moaştele tale, prea fericite Nicone.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine s'a cinstit curăţia fecioriei prea lăudată Marie, că numai tu zămislind pre Dumnezeu în pântecele tău mai pre sus de fire, l-ai născut întrupat, rămâind Fecioară prea adevărată. Pentru aceea mai ales Născătoare de Dumnezeu te lăudăm pre tine, şi ne închinăm ţie şi te slăvim.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământu„lui s'au minunat. Că Dumne„zeu s'a arătat oamenilor tru„peşte, şi pântecele tău s'a fă„cut mai desfătat decât ceru„rile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, în„cepătoriile cetelor îngereşti „şi omeneşti te slăvim".

SVETILNA sfântului Alipie.

Podobie: Femei auziţi...

Mai pre sus de om te-ai luptat Părinte Cuvioase cu puterea lui Hristos. Că ai stătut pre stâlp ani cincizeci şi trei, înţelepte Alipie, strâmtorându-te de pretutindenea, şi acum ai aflat săvârşirea tuturor bunătăţilor, fericite.

Slavă, a sfântului Nicon:

Sicriul unde zace trupul tău cel cu bună laudă, izvorăşte daruri de tămăduiri din destul, tuturor celor ce vin cu credinţă către tine pururea, purtătorule de Dumnezeu, Nicone.

Şi acum, a Născătoarei:

Toate cetele îngerilor şi ale Arhanghelilor te laudă pre tine Fecioară, Maica lui Dumnezeu celui prea înalt, şi tot neamul omenesc te prea măreşte pre tine cu dragoste.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre cei ce se închină cu toată inima şi cu toată cucernicia Crucii şi patimilor Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, părtaşi slavei şi locuitori raiului îi arată.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Indestulându-te de cele do-

rite, Cuvioase, luminezi cugetele tuturor celor de pre pământ, cari cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, purtătorule de Dumnezeu Părintele nostru. Şi s'au adunat la dumnezeeasca ta Biserică, cu toată buna credinţă, prea fericite. De două ori.

Urmând tu râvnei Mergătorului înainte, strigai tuturor, prea fericite: Pocăiţi-vă din toată inima, că a sosit împărăţia lui Hristos; pre carele roagă-l neîncetat pentru noi, cari cu credinţă te mărim pre tine.

Dela răsărit ai alergat părinte la apus şi pre toţi i-ai luminat cu cuvintele pocăinţii, cunoscându-te cetatea ta Lachedemonia, ca pre alt Moisì tăind acum Eghipetul patimilor, cu învăţăturile pocăinţii.

Slavă glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns. A cărora viaţă fără prihană ai urmat, îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Prefacerea celor scârbiţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară, păzeşte cetatea şi poporul, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, una folositoare credincioşilor.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Preacurata pre Cruce spânzurat, tânguindu-se strigà ca o Maică: Fiul meu cel prea dulce şi Dumnezeul meu, cum suferi patimă de ocară.

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Sfântul marele mucenic Iacov Persul.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Părăsind cele veselitoare ale lumii, neamul, strălucirea, bogăţia şi frumuseţea şi lepădându-te de toată simţirea şi tăindu-ţi-se trupul ai urmat patimilor lui Hristos, Iacove bucurându-te. Şi ca un părtaş al patimilor lui, ai ajuns acum a fi părtaş cu adevărat, măririi şi împărăţiei lui. De două ori.

Secerindu-ţi-se mădulările trupului şi răbdând dureri şi ranele cele nesuferite, mucenice al lui Hristos, vrednicule

de laudă Iacove. Și călcând cu bărbăție cruzimea tiranilor, ai luat cununa biruinții cea de mult preț. Cu care acum împodobindu-te fericite, stai înaintea dumnezeescului scaun, al Stăpânului tău, împreună cu cei ce au pătimit cu tine. De două ori.

Având către Hristos îndrăznire mucenice, pururea pomenite, stai întru ajutor cu fierbințeală, pentru toți cei ce săvârșesc cinstită prăznuirea ta, scăpându-i de nevoi, păzindu-i de patimi, izbăvindu-i de toată întâmplarea celor rele, dându-le și mântuire sufletească, cu dumnezeeștile tale rugăciuni, ca să mărim nevoințele tale cele luminate. De două ori.

Slavă, glasul al 2-lea, al lui Studit.

Răbdând întru patimi mucenice Iacove, ai dat trupul tău pentru Hristos Dumnezeu. Și tăindu-ți-se mâinile și picioarele și coapsele și brațele și pulpele și degetele și mai pre urmă capul tău, ai zburat în ceruri, împărățind cu Împăratul a toată lumea. Pentru aceasta mai viteazule decât toți mucenicii, nu lipsì a te rugà, să se mântuiască sufletele noastre, de toată vătămarea celui strein.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Singură prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu ai zămislit în pântece fără strâmtorare pre Dumnezeu cel ne încăput, făcându-se om pentru bunătate. Pentru aceasta te rog, scapă-mă de patimile care mă necăjesc, ca umblând pe calea cea strâmtă și dreaptă să ajung la calea care duce la viață, Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea.

Când a văzut Mielușeaua cea prea curată pre Mielul său, de voie trăgându-se spre junghiere ca un om, tânguindu-se ziceà: Te sârguești Hristoase să mă faci fără de fiu pre mine, care te-am născut? Pentru ce ai făcut aceasta Mântuitorule a toată lumea? Dar încă laud și măresc bunătatea ta cea desăvârșit mai pre sus de gând și de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfântului, glasul al 5-lea.

Pre toți ai minunat Iacove, făcându-te îndelung răbdător muncilor. Că tăindu-ți-se degetele și mâinile, brațele, picioarele, și pulpele până la coapse, ai răbdat. Mai pre urmă rugându-te ți-a tăiat și cinstitul cap, mucenice mult pătimitorule, nu înceta pentru noi rugându-te lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te frumuseţea lui Iacov, pre care o a ales Dumnezeu, pre care o a iubit. Uşa celor ce se mântuesc, linguriţa cea purtătoare de văpaie, pierzarea blestemului, cu totul binecuvântată. Pântece încăpător de Dumnezeu, îndreptarea celor căzuţi, mai sfântă decât Heruvimii, şi mai aleasă decât zidirea. Vedere cu anevoie a se vedeà, auzire prea nouă, graiu nespus, căruţă a Cuvântului, nor dintru carele a răsărit Soarele Hristos, luminând pre cei dintru întuneric şi dând mare milă.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea.

Mieluşaua văzând pre Mielul său odinioară mergând spre junghiere, cu osârdie urmà, strigând către el acestea: Unde mergi Fiul meu prea dulce Hristoase? Pentru ce ai făcut această călătorie? Au doară că te aşteaptă altă nuntă în Cana, unde mai 'nainte ai făcut din apă vinul? Dă-mi cuvânt mie roabei tale. Fiul meu prea iubite, nu mă trece cu vederea îndurate cu tăcerea pre mine care te-am născut, mai pre sus de cuvânt, Dumnezeule, cel ce dărueşti lumii mare milă.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cu mucenia cea ne obişnuită şi înfricoşată, şi cu vitejiile răbdării, pre toţi i-ai minunat, mult pătimitorule, cu tăierea a fiecăreia parte de membru, rugăciuni de mulţumită prea minunat ai dat către Dumnezeu. Pentru aceasta întru pătimirea ta cunună ai luat, şi te-ai suit către scaunul Împăratului ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Iacove. Pre acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârşitul cărţii...

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicie şi ai sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Laud cu cântări pre mucenicul Iacov persul.

Compunerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a „despărţit marea, şi a trecut „pre poporul, pre carele l-a „mântuit din robia eghiptenilor, că s'a prea mărit."

Stând acum înaintea scaunului lui Hristos, purtând cunună, mărite mucenice Iacove; cu rugăciunile tale, dă-mi lumină strălucitoare, şi dar din ceruri.

Răsăritu-ne-ai ca nişte zori mult luminoase, ieşind de la răsărit, şi ai luminat Biserica lui Hristos, cu lumina patimilor, fericite Iacove.

Slavă...

Arătând împrotivire de tânăr ca un biruitor, te-ai învrednicit cununii şi darurilor celor desăvârşite, şi slavei cei veşnice mucenice Iacove.

Şi acum, a Născătoarei:

Trâmbiţe proorocești te-au propoveduit pre tine mai 'nainte, învăţând taina care s'a făcut la tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, văzând de departe minunile tale.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru...

Făcutu-te-ai ca o viţă aleasă a lui Hristos, curăţit cu secera patimilor, şi aducând multă roadă, ducându-te la linurile Mântuitorului.

Inţelepţeşte ai trecut cu vederea cele ce se strică, şi lesne se risipesc, ale celor curgătoare, purtătorule de cunună. Şi ca un isteţ ai ales mai de cinste nemişcarea celor ce pururea sunt stătătoare.

Slavă...

Tăindu-ţi-se trupul din cruzimea tiranilor, ţi s-a pricinuit ţie cununi luminate Iacove, şi îndulcirea desfătării raiului.

Şi acum, a Născătoarei:

Miluitu-s'a cu adevărat omenirea, prin dumnezeească naşterea ta. Fecioară, unindu-se dupre ipostas cu Stăpânul tuturor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Întăreşte-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşti în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine."

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Răsărind Hristos celor de pre pământ, stea arătată de curând dela Persida, pre dumnezeescul Iacov, şi pururea pomenitul mucenic, printr'însul a gonit negura înşelăciunii, şi credincioşilor le-a luminat Darul Duhului. Pentru aceasta, noi cei ce săvârşim pomenirea lui, să prăznuim cu credinţă şi să strigăm, zicând: Purtătorule de chinuri mult pătimitorule, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu fecioară cel smerit, din pruncie întinându-l eu cel spurcat şi cu cuvintele

şi cu faptele, pre mine însu-mi m'am spurcat, şi nu am ce face, sau unde să scap, nici altă nădejde afară de tine Fecioară nu ştiu. Vai mie eu netrebnicul! Pentru aceasta sunt rugător către tine Preacurată, şi acum alergând, mă rog mărturisindu-mă ţie: greşit-am. Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască mie, că întru tine Fecioară nădejdile mi-am pus, eu robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine Dumnezeul şi Stăpânul şi Mântuitorul, Curata văzându-te spânzurat pe Cruce fără dreptate, tânguindu-se, strigà ţie: Că lumea se veseleşte luând mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, cel ce eşti fără răutate Doamne. Ci grăbeşte de te scoală a treia zi din morţi, o iubitorule de oameni, şi mântueşte turma ta, de toată primejdia şi de toată răutatea.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul „rânduelei tale şi te-am „prea mărit pre tine, u„nule iubitorule de oameni".

Fiind întărit cu toată întrarmarea ce ţi s-a dat dela Dumnezeu slăvite, toată rătăcirea celor ce se închină focului o ai ars.

Cere-ne nouă curăţire, celor ce săvârşim cinstită pomenirea ta, ca cel ce ai îndrăzneală mucenice Iacove.

Slavă...

Pâraele sângelui care au curs din mădularele tale, de trei ori fericite, au stins toată văpaia înşelăciunii.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptează gândurile mele Preacurată, către limanul cel bine liniştit al nepătimirii şi al curăţiei.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină şi fă„cătorul veacurilor Dom„nul, întru lumina porun„cilor tale povăţueşte-ne pe „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu ştim".

Ca un pământ bun şi roditor, te-ai făcut cu adevărat, înţelepte, tăindu-te cu plugul muncilor celor amare, aducând Ziditorului lucrare de pământ cu multă roadă.

Stins-ai prea alesule săgeţile cele înfierbântate ale vrăjmaşului, cu sângele mădulărilor trupului tău celor tăiate, de trei ori fericite, că te-ai arătat

îngrădit cu nădejdea și cu credința.

Cu totul fiind rodit, ca o jertfă a lui Hristos prea înțelepte, când ți se tăiau cumplit mădularele tale, aduceai pururea potrivită cântare și lesnicioasă laudă.

Slavă...

Dă curăție întinăciunilor sufletului meu, slăvite mucenice al lui Hristos, dând răscumpărare durerilor tale și pâraele sângiurilor tale, prea lăudate.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul cel adevărat aducând cu inima și cu limba, naşterei tale celei cinstite și înfricoșate, te numim pre tine acum, Născătoare de Dumnezeu Curată.

Peasna 6, Irmos:

Întru adâncul greşelilor...

Primind cu înțelepciune învățătura rudeniilor tale celor de aproape, cu bucurie ai mers către nevoințe slăvite și ai luat cununile biruinței.

Pătimind ca în trup strein, ai răbdat mucenice Iacove și tăindu-ți-se mădularele, trimiteai laudă Stăpânului.

De față te-ai îmbrăcat cu haină de mântuire și cu veşmânt de veselie, văpsit cu sângele tău, prea înțelepte, ca un mucenic purtător de biruință.

Slavă...

Săvârșind călătoria muceniei, ai luat sfințită cunună de biruință, și acum dupre vrednicie dănțuești împreună cu cetele mucenicilor, Iacove mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Ne ispitită de bărbăt, ai născut Fecioară, vecuești Fecioară, arătând semnele Dumnezeirei celei adevărate, a Fiului și Dumnezeului tău.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor „fiind încunjurat, chiem adân„cul milostivirii tale cel neur„mat, din stricăciune Dumne„zeule scoate-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Indemnat fiind de bună soția ta, ca cel cu suflet răbdător și de înfricoșatul județ temându-te, porunca Persilor și îngrozirea ai surpat Iacove și te-ai arătat mucenic minunat, la trup ca o viță fiind tăiat.

ICOS.

Din suflet să suspinăm toți, lacrămi vărsând, văzând pre mucenicul amar zdrumicat. Pentru căci ca niște câini lătrând, adunându-se gealații, au

rumpt membrile minunatului, şi viteazului între mărturisitori mucenicului. Ce este dar, voi spune: De socotiţi puţin aşteptaţi, şi voi zice toate cu osârdie, cum ca o jertfă Domnului s'a dus; la trup ca o viţă fiind tăiat.

Intru această Lună în 27 zile, pătimirea sfântului marelui mucenic Iacov Persul.

Stih: Persul suferind junghiere şi în bucăţi tăindu-se...
Zicea în zadar îmi sunt mădulările sufletul mântuiască-se...
In a douăzeci şi şaptea zi s'a junghiat.
Persul şi în bucăţi s'a tăiat.

Acesta a fost pre vremea lui Onorie şi Arcadie creştineştilor împăraţi, în anii trei sute nouăzeci şi cinci. Creştin dela strămoşii săi, locuind în cetatea Persilor ce se numea Bitlava, în ţara Eluzisiilor, de neam cinstit şi luminat, şi foarte iubit de Izdegherd împăratul Persilor. Şi căci se iubiâ de dânsul foarte, s'a lepădat vai! de credinţa lui Hristos, şi se trase împreună cu împăratul la pierzare. Deci obosindu-se mumă-sa şi femeea lui de dânsul, căci a ales mai mult dragostea împăratului decât a lui Hristos, şi pentru mărirea trecătoare, a dobândit ruşine veşnică şi osândă, care acestea i-a arătat cu scrisorile lor. Din aceste cuvinte zic, umilindu-se cu sufletul, se depărtă de legea cea deşartă a împăratului, şi'şi plângeâ păcatul, căci s'a despărţit de Hristos. Drept aceea stând înaintea împăratului, a mărturisit credinţa cea în Hristos. Deci împăratul mâniindu-se foarte asupra lui, a poruncit ca să-i tae fiecare închietură a mădulărilor trupului lui. Deci tăindu-l tot bucăţi, de prin toate închieturile trupului, ale mâinilor, ale picioarelor şi ale braţelor, cât îi rămase numai capul şi pântecele. După aceia i-au tăiat şi capul. Şi aşa a luat de trei ori fericitul cununa nevoinţei cea nestricăcioasă.

Intru această zi prea cuviosul Pinufrie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pinufrie cu multe văpsele de bunătăţi împodobit...
Ca un nou Curcubeu în ceruri a strălucit.

Intru această zi Cuviosul Părintele nostru Natanail cu pace s'a săvârşit.

Stih: Suflete către Dumnezeu aleargă lumea lăsând...
Natanail strigă a se mută voind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat porunca „cea prea fără de Dumnezeu „şi fiind aruncaţi în mijlocul „focului, răcorindu-se au cântat: „Bine eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri."

Cu întărirea gândului, şi cu răbdarea sufletului, tăinduţi-se trupul mucenice, ai fost neschimbat şi neplecat, fiind întărit cu dumnezeeasca credinţă Iacove, şi strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Indreptându-ţi cugetele tale către ţintirea chemării celei de sus, şi fiind încunjurat cu muncile, nu te-ai înecat, ci cu lesnire ai răbdat ranele celor fărădelege, şi tăindu-te, cântai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Fericit eşti, şi bine îţi va fi ţie acum prea fericite, că ai biruit sălbătăcirea vicleanului

cea ne îmblânzită, și nebunia tiranului, și ai strigat cu osârdie: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai sfeșnic ca aurul strălucit, luminei celei ne apuse, și făcliei, și strălucirei celei dumnezeești, luminând toată lumea cu raza cinstitei feciorii, care mântuești pre cei ce cântă. Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a...

Intărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, ai risipit adunările, și rânduelele celor vicleni fericite, și primind tărie ai luat cununa biruinței, strigând: Binecuvântați pre Hristos întru toți vecii.

Tăerile mădulărilor, le vedeai ca niște adaose de bunătăți mucenice, ne uitându-te la durerile de acum, ci socotind cele ce vor să fie, înfrumusețata încununare a mucenicilor, care s'a gătit de judecătorul cel drept.

Câștigând întărită răbdare, mai pre sus de fire, ai fost ca un turn fericite, primind pornirile și săgețile vrăjmașilor fără de frică, și strigând: Binecuvântați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu multă iuțime pornindu-se asupra ta vrăjmașul, începătorul de răutate și pierzătorul de suflet, și îndemnând pre tirani să-ți surpe tăria sufletului tău, n'au putut slăvite. Că erai îmbrăcat cu toată întrarmarea lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Fântână limpede a nemurirei te știm pre tine, Născătoare de Dumnezeu, ca pre una ce ai născut pre Cuvântul Tatălui cel nemuritor, carele a mântuit de moarte, pre toți cei ce-l prea înalță pre el în veci".

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la coconii evreești, și văpaia „întru răcoreală o au prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru „toții vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu cuvântul cel...

Dănțuind împreună cu mucenicii ca un mucenic, de trei ori fericite, și stând înaintea scaunului lui Hristos; cu rugăciunile tale mântuește de primejdii cumplite, pre cei ce săvârșesc pomenirea ta, și praznicul tău cel purtător de lumină cu veselie.

In ceruri te-ai sălășluit cu adevărat ca un mucenic, o Iacove! unde sunt adunările mucenicilor, unde se odihnește sfințita mulțime a tuturor sfinților, unde sunt Duhurile drepților, unde este Biserica celor născuți acum.

Purtând făclie, stai acum înaintea Mântuitorului tuturor pentru carele ai răbdat tăierea mădulărilor trupului tău, și cu tărie ai defăimat ispita focului și a bătăilor. Pentru aceasta toți cu credință și cu dragoste te fericim.

Slavă...

Fiind împodobit cu porfiră împestrită, văpsită cu sângiuirile tale, acum împărățești împreună cu Hristos, Iacove. Că prin patimi ai aflat izvorul nepătimirii, cu care te-ai învrednicit a te îndulci în veci, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre una ce ai zămislit pre Dumnezeu, și ai fost adevărată Maică lui Dumnezeu, pre tine te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, asemănând chemarea cu firea lucrurilor, și cu cuviință aducându-ți ție dumnezeescul glas.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune, a venit „să înoiască pre Adam, cel că„zut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe„cioară negrăit întrupându-se „pentru noi credincioșii, cu „un gând întru laude îl slăvim“.

SVETILNA

Podobie: Femei auziți...

Aprinzându-te de râvna lui Hristos mucenice Iacove, ai ars rătăcirea Persilor, și ca o viță a viei, tăinduți-se trupul din porunca tiranului prea înțelepte, cântai cântare cuvioasă, și laudă Treimii celei ne apropiate.

A Născătoarei:

Marie prea curată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încăpere a ne încăputei Treimi, întru care Tatăl bine a voit, și Fiul s'a sălășluit, și Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine Fecioară, te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii a Născătoarei:

Stând lângă crucea Fiului tău Preacurată, și văzând pre cel mai pre sus de fire eșit din pântecele tău pironit cu cue, strigai: Fiul meu, cum pătimești, cela ce cu amenințarea clătești tot pământul; cu adevărat milostivindu-te spre neamul omenesc, suferi cu milostivire.

LA HVALITE.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Trecând cu vederea legătura trupului, ţi-ai dat mădulările trupului fără cruţare, purtătorule de nevoinţe. Pentru aceasta însuş Hristos, puitorul de nevoinţe, cu mărirea biruinţei din Cer te-a împodobit pre tine.

Soarele slavei Hristos, cu razele cunoştinţei, gânditor luminându-te pre tine purtătorule de nevoinţe, te-a mântuit cu Dumnezeescul Dar, de întunerecul necunoştinţei, şi de înşelăciunea nedumnezeirii.

Trecând norul muncilor, purtătorule de nevoinţă, te-ai sălăşluit întru lumina veseliei lui Hristos. Intru care adu-ţi aminte, de cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, şi te laudă pre tine Iacove.

Slavă a sfântului, glasul al 8-lea, al lui Gheorghie, Sichiliotul.

Cu credinţă adunându-vă astăzi, iubitorilor de priveală, uitaţi-vă de vedeţi luptă streină şi schimbată a lui Iacov, care ne-a strălucit nouă dela Persida, ca steaua ce s'a arătat Maghilor, şi i-a povăţuit către cunoştinţa cea adevărată. Că acest viteaz, când cădea, biruià pe vrăjmaşi, şi când i se tăiau mădulările, slăbiau vinele tiranilor, întărindu-se el cu purtarea de grijă cea de sus, strigând: De şi îmi tăeţi mădularile care sunt simţitoare, dară am pre Hristos, carele toate îmi face mie dupre gândire. Pentru aceasta văzând mai 'nainte viaţa cea viitoare, prin moartea care era înaintea tuturor, spre aceea se sârguia să treacă. Intru care şi petrecând, ne cere dela dătătorul de cunună Dumnezeu, iertare, luminare şi mare milă, nouă celor ce săvârşim pomenirea lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea mărită minune...

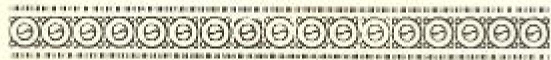
Fiind cuprins de întunerecul necunoştinţei, şi îngreuiat de somnul cumplitei mâhniri, şi acoperit de negura necazului, şi oprit de nevoi, nu mă lăsa să pier până în sfârşit, Stăpână milostivă, păzeşte-mă de toate supărările acestea. Că numai pre tine te am nădejde dupre Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Cum voiu suferì văzând junghierea ta cea fără dreptate, Cuvinte? Cum voiu vedea dumnezeeştii tăi ochi închişi, cari au luminat pre orbi? Cum voi vedea buzele tale tăcând, care au deschis buzele celor muţi? Pântece sfărâmă-te, inima mea rupe-te, nu

sufer a trăi, strigă Preacurata cu amar lăcrămând.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale sfântului. Peasna 3, pe 4. Prochimen glas 4: Sfinţilor cari sunt pre pământul lui..... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul... Apostolul către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, întăreşte-te în Darul lui Iisus Hristos.....* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii.. Stih: Multe-s scârbele drepţilor... Evanghelia dela Ioan: *Zis-au Domnul ucenicilor săi: Eu sunt buciumul vieţii....*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică....

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 28 DE ZILE.

Sfântul cuviosul mucenic Ştefan cel nou, şi sfântul mucenic Irinarh.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Cuviosului 3 şi ale Mucenicului 3.

Stihirile Cuviosului, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Fiind dat din tinereţe cu totul Domnului te-ai făcut afară de trup, şi de dragostea lumească, prea sfinţite, făcându-te sihastru ales, şi locaş dumnezeescului Duh Ştefane. Că închizându-te în casă foarte strâmtă, fericite, ţi-ai întrarmat gândul către Cer, ca să vezi frumuseţea cea negrăită a Impăratului Hristos şi Dumnezeu, la a cărui asemănare închinându-te, ai pătimit prea tare.

Postind patruzeci de zile ca Stăpânul, fiind păzit în temniţă te-ai gătit pre sine-ţi către mucenie, sfinţite Ştefane, întărirea sihastrilor şi podoaba mucenicilor. Pentru aceasta ca nişte fiare năvălind spre tine cei fără de milă, ca pre un miel fără de răutate te-au târît, şi te-au sfărâmat fără dreptate, şi cu cei fărădelege te-au pus, nevoindu-te tare şi rupându-te cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Norodul cel fărădelege plecându-se nelegiuirilor împăratului celui fărădelege, te-a împroşcat cu pietre pre tine Cuvioase, fără de milă, ca pre cel întâiu pătimitor şi cinstit Ştefan, capul tău cel sfânt l-au sfărâmat, şi cu cruzime târându-te pre drumurile cele mari, au vărsat măruntaele tale, prea fericite, nemilostivindu-se de tine, nici după moarte. O minunată bărbăţia ta! O ce gând! O cât este de multă răbdarea ta Ştefane! Prin care ai luat cunună neveştejită.

Alte stihiri ale Mucenicului, glasul acelaş.

Podobie: A treia zi ai inviat Hristoase...

Nevoinţele cinstitului păti-

mitor, şi ostenelele ostaşului lui Hristos, lăudându-le dupre vrednicie credincioşii, să strigăm Domnului: Pentru rugăciunile lui, scoate-ne pre noi din toată nevoia.

Datu-ţi-s'a dela Dumnezeu pace multă, ţie celui ce ai trecut valul celor cumplite, Irinarhe prea fericite, viteazule ostaş, şi rugătorule pentru cei ce te laudă pre tine.

Împreună cu tine au pătimit ceată de femei, şi dumnezeească adunare de copii, cu sfântul Acachie tare săvârşindu-şi nevoinţele. Şi înşelăciunea împuţinând, Irinarhe fericite.

Slavă, a sfântului Ştefan, glasul al 6-lea a lui Studit.

Din pruncie te-ai dat lui Dumnezeu, prea sfinţite Ştefane, ca marele prooroc Samuil. Şi suindu-te în munte ca un sihastru, bine i-ai plăcut lui, şi iarăş te-ai dezbrăcat bărbăteşte spre pătimire, şi pentru icoana lui foarte tare ai răbdat izgoniri şi scârbe, şi ai suferit a fi în legături şi în temniţe, fiind târît şi bătut şi cu pietre împroşcat, şi zdrobindu-ţi-se capul, te-ai învrednicit cununilor dela Hristos Dumnezeu. Căruia roagă-te pentru cei ce din dragoste săvârşesc pururea cinstită pomenirea ta, să se izbăvească de patimi şi de supărări, şi de judecata cea ce va să fie, şi să izbăvească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscut-am că Dumnezeu este întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, însă-ţi Curată, şi singură binecuvântată. Pentru aceasta lăudându-te, neîncetat pre tine te mărim.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Toată nădejdea...

Dacă a văzut odinioară mieluşaua cea nespurcată, şi Stăpâna cea fără prihană pre mielul său înălţându-se pre Cruce, se văieta ca o maică, şi spăimântându-se, strigà: Ce este această vedere nouă şi minunată, prea dulcele meu Fiu? Cum norodul cel nemulţumitor te-a dat judecăţii lui Pilat? Şi te osândesc la moarte, pre tine viaţa tuturor? Însă laud Cuvinte pogorârea ta cea negrăită.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfântului Ştefan, glasul al 8-lea.

Păzind cea dupre chip fără de vătămare, Cuvioase Părinte, ai stătut împrotivă bărbăteşte pentru icoana lui Hristos; nespăimântându-te de îngrozirea lui Copronim, ci cu sabia Duhului l-ai ucis pre el. Pentru aceasta având îndrăzneală către

Dumnezeu, păzeşte turma ta de toate eresurile, Ştefane mult pătimitorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi, de toată nevoia şi necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: O prea mărită minune...

Ce vedere este aceasta ce se vede, care se arată ochilor mei, o Stăpâne? Cela ce toată zidirea o cuprinzi, spânzuri pre lemn, şi mori cela ce dai tuturor viaţă! zicea Născătoarea de Dumnezeu plângând, când a văzut pre Cruce înălţat, pre cel ce a strălucit dintr'însa negrăit, Dumnezeu şi om.

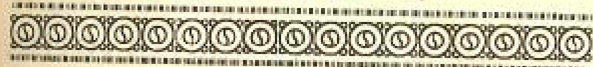
Troparul sfântului Ştefan, glasul al 4-lea:

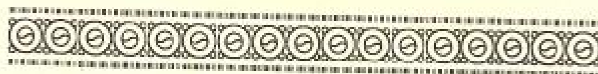
Pustniceşte mai 'nainte pedepsindu-te în munte, taberile vrăjmaşilor celor netrupeşti cu toată arma Crucii le-ai pierdut, întru tot fericite. Şi iarăşi spre chinuire bărbăteşte te-ai îmbrăcat, ucigând pre Copronim cu sabia credinţii. Şi pentru amândouă te-ai încununat dela Dumnezeu, Cuvioase mucenice Ştefane, pururea pomenite.

Slavă, al Mucenicului, asemenea.

Mucenicul tău Doamne Irinarh...

Şi acum a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE.

După a doua Stihologhie, Sedealna Octoihului. Psalm 50.

CANOANELE.

Din Octoih unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL sfântului Ştefan.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Hristos te încununează pre tine fericite cu cununa mucenicilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, „pre gonaciul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm".

Cu bucurie trecând tu pre calea cea strâmtă a pustniciei, cu lăţimea muceniei tale ai ars până în cenuşe pornirea vrăjmaşilor, şi ai moştenit viaţă desfătată, fericite.

Rădăcină neroditoare, te-a rodit pre tine mai 'nainte, cea cu numele Annei, ca odinioară pre Samuil, şi te-a dat pre tine dar lui Dumnezeu, însemnând darul vieţii tale, înţelepte.

Foarte cu sfinţenie mergând la dumnezeeasca ceată a sihastrilor, ai strălucit cu bunătăţile ca o stea prea luminoasă, luminând pre credincioşi tăinuit, cuvioase Ştefane.

Chinuindu-ți trupul cu închisoarea locuinței celei strâmte, ți-ai ridicat gândul către cele cerești, înțelepte, lățindu-te cu bune suișuri.

A Născătoarei:

Pre ușa cea neumblată, pre locașul cel curat al curăției, pre cea frumoasă între femei, pre prea sfânta Stăpână, cu glasuri sfințite să o slăvim poporul cel sfințit.

Alt CANON, al Mucenicului,

Al cărui Acrostih la Greci este acesta:

Dă-mi mie Dar pașnic Mucenice.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas și Irmos acelaș: al 6-lea

De smintelele vieții și de patimile ce mă supără pre mine, alinează-mi mintea mea, mucenice Irinarhe, și mă învrednicește să laud cu liniște pomenirea ta.

Vitejești cununi ca un viteaz pătimitor, luând mucenice Irinarhe, te-ai mutat de pre pământ, la pacea cea ne oștitoare, și la lumina vieții cea adevărată, de Dumnezeu fericite.

Slavă...

Cu izvoarele sângelui stingând văpaia gonacilor, ai udat gândurile credincioșilor, ca să înflorească cu bună credință dragostea vieții veșnice, mucenice Irinarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai încăput în pântecele tău, pre Cuvântul cel ne încăput, și l-ai născut, Cortule în care Dumnezeu a încăput, mântuește-mă de întreit valul răutăților celor cumplite, care mă îmbulzește pre mine, Curată.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Mintea ta cu plecarea către Dumnezeu înfrumusețându-te Părinte, s'a arătat foarte frumoasă, și plină de tot darul cu adevărat, și părtașă dumnezeeștei lumini.

Inchinându-te cinstitei icoanei lui Hristos, și aceleia ce l-a născut pre el, fericite, n'ai băgat seamă de porunca cea rea a împăratului celui rău credincios, cu puterea dumnezeescului Duh.

Legându-te cel fără de pricepere cu fier, pre tine cel ce ai avut inimă de fier, te trimite în temniță, ca pre un păzitor al dogmelor lui Hristos, Ștefane prea fericite.

Picioarele tale cele frumoase, Cuvioase, le-ai avut de față umblând luminat pre cărările muceniei și zdrobind capetele vrăjmașilor, Ștefane fericite.

A Născătoarei:

Din tine cea singură curată, s'a întrupat cuvântul Dumnezeu cel prea înalt, precum ştie. Şi ne-a mântuit pre noi din stricăciune, cei ce ne închinăm dumnezeeştei pogorîrei lui, celei pentru milostivire.

Alt Canon, Irmos, acelaş.

Intăritu-te-ai cu dumnezeeasca putere şi te-ai osebit spre nevoinţe, cu îndrăzneală, prea fericite, suferind rane şi munci dela gonaci, purtătorule de chinuri, mucenice prea viteazule.

Putere ţi-a dat ţie Hristos, puitorul de nevoinţă cel mare, să strici înşelăciunea şi să ruşinezi pre vrăjmaşul cel ce se laudă fără de ruşine şi fără de vreme în zadar se făleşte, mucenice Irinarhe.

Slavă...

Surpat-a pre şarpele cel începător de răutate, ceata sfinţilor cu osteneli bărbăteşti nevoindu-se tare şi cu puterea dumnezeescului Duh, răbdând bătăi şi legături.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeeasca scară, care o a văzut luminat de demult Iacov, tinsă de pe pământ la cereasca înălţime pre Preacurata Maria, polata Stăpânului, să o lăudăm.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălţat cornul credincioşilor tăi bunule şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirii tale".

CONDACUL sfântului Irinarh, glsaul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Stea luminoasă şi nerătăcită te-ai arătat lumii, care veseşti pre Soarele Hristos cu razele tale, purtătorule de chinuri Irinarhe, şi înşelăciunea toată o ai stins, iară nouă lumină ne-ai dat, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Lămurindu-te cu sihăstria ca aurul în ulcea, ai strălucit înţelepte, cu pătimirea cea dupre lege şi ai luat cunună asemenea numirii tale. Pentru aceasta bucurându-ne prăznuim prea sfântă pomenirea ta, cinstindu-ţi nevoinţele tale, pururea pomenite Ştefane.

Altă Sedealnă, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Pildă te-ai făcut călugărilor şi pătimitorilor te-ai cunoscut înfrumuseţare, împodobindu-te cu amândouă, vrednicule de minune Ştefane. Pentru aceasta ai şi luat cununi îndoite, ale sihăstriei şi ale pătimirii. Ci

roagă neîncetat pre Hristos, pentru noi cei ce te lăudăm pre tine părinte Ştefane.

Slavă, a Mucenicului, asemenea.

Pământul şi apa au împărţit nevoinţele tale cele tari pătimitorule, cel cu cuget viteaz, prin care ai risipit trufia rătăcirii şi ai moştenit strălucirea cea mai pre sus de lumea cea veşnică, dimpreună cu toţi sfinţii mucenici, prea fericite. Deci roagă-te lui Hristos, pentru toţi cei ce te cinstesc pre tine, de trei ori fericite Irinarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti scăpare celor ce se află întru răutăţi, şi împăcătoare către Dumnezeu celor greşiţi, prea sfântă Stăpână păzeşte-ne de toată primejdia şi de răutatea oamenilor şi de iadul cel îngrozitor şi de patimile necinstei, pre noi cei ce cu credinţă ne îndoită te chemăm pre tine pururea, Fecioară prea lăudată.

A Crucii a Născătoarei:

Stând lângă Crucea Fiului şi Dumnezeului tău Fecioară, strigai cu durere suspinând şi lăcrămând fierbinte: Vai mie o prea dulce, cum suferi pălmuiri dela bărbaţii cei fărădelege şi pătrunderile cuelor şi moartea făcătorilor de rele, cu adevărat voind să mântueşti neamul omenesc.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu şi Domnul, „cinstita Biserică cu dum„nezeească cuviinţă cântă stri„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind.

Luminându-te cu lumina Duhului, prin dumnezeeasca rugăciune, ai dat Părinte lumină orbilor, urmând Stăpânului şi Dumnezeului tău, de Dumnezeu însuflate.

Cei ce înnotau în mare te-au văzut pre tine de departe cârmuindu-i pre dânşii către limanul cel lin, fericite, cu dumnezeescul Dar, cari au chemat cu credinţă numele tău, părinte Ştefane.

Jertfindu-te ca o junghiere sfinţită, te-ai adus celui ce s'a jertfit pentru tine Ştefane, şi te-ai odihnit în corturile celor întâi născuţi, veselindu-te.

Cu cinstitul tău cuvânt, cel ce mai 'nainte pre jumătate era uscat, cu totul s'a arătat sănătos, minunându-se Mucenice de Darul ce s'a dat ţie dela înălţime din destul, spre îndreptarea oamenilor.

A Născătoarei:

Intru tine cea fără prihană mi-am pus nădejdea mântuirii

mele, către acoperemântul tău am alergat, fie-mi mie ajutor Fecioară scoţându-mă din nevoi.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Dupre lege ai alergat, dupre lege te-ai chinuit, dupre lege te-ai şi încununat, cu legea lui Dumnezeu fiind întărit, şi nevătămat pre tine însu-ţi păzindu-te prea fericite.

Nesuferind fericite a urmà înşelăciunii, la dumnezeeasca cunoştinţă ca un înţelept bucurându-te te-ai apropiat, lumina cea înţelegătoare luând, şi luminător arătându-te.

Nici cum nu te-a ascuns pre tine adâncimea iezerului primindu-te, întru tot fericite mucenice, cunoscându-te că eşti dumnezeesc mărturisitor prea adevărat, ale dumnezeeştilor patimi ale lui Hristos, Irinarhe.

Slavă...

Făcându-vă jertfă sfântă, şi junghiindu-vă şi zgâriindu-vă dimpreună, şi cu foc pre de toate părţile arzându-vă, nu v'aţi lepădat de Hristos, purtătorilor de chinuri, vrednicilor de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ai rămas după naştere, precum ai fost şi mai 'nainte de naştere. Că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul cel ce ne-a izbăvit pre noi cu mijlocirea ta, ceeace eşti cu totul fără prihană.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea „ta Bunule, sufletele celor „ce mânecă la tine cu dra-„goste, mă rog luminează-le, ca „să te vadă Cuvinte al lui Dum-„nezeu, pre tine adevăratul „Dumnezeu, pre cela ce chemi „din negura greşelilor".

Cu cununile mucenicilor a încununat ostenelile tale cele postniceşti cu adevărat Cuvioase, însuşi puitorul de nevoinţă Dumnezeul nostru, carele te-a întărit pre tine asupra ucigaşilor.

Nevoindu-te cu bună laudă, Mucenice, ai fost împreună cu mulţimea mucenicilor în temniţă împreunându-te cu ei. Cari ca nişte stele încunjurându-te pre tine, ca pre soarele cel neapus, cu mult se luminà.

Cu cuvinte dumnezeeşti fericim pre sfinţii mărturisitori şi râvnitorii dumnezeeştilor patimi, pre cei trei sute şi patruzeci şi doi, cari au biruit pre cei fără de Dumnezeu.

Zmulgerea părului în batjocură, tăierea urechilor şi a mâinilor, şi arderea dumnezeeştilor mădulări, a răbdat pentru icoana lui Hristos, poporul cel bine lăudat al cuvioşilor.

A Născătoarei:

Prea sfântă ceeace singură ai născut pre pământ cu adevărat pre Dumnezeu cel mai presus de sfinți. Sfințește pre cei ce te propoveduesc pre tine pururea Născătoare de Dumnezeu, și-i mântuește cu mijlocirea ta.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Cu sabia răbdării celei tari a Mucenicului celui cu minte vitejească, s'a rănit vrăjmașul, și sub picioarele lui l-a supus, și de râs s'a arătat, fiind rușinat.

Piciorul tău a stătut întru dreptate, precum zice proorocul, înțelepte Mucenice, cu cuget nestrămutat, puind piedică celui cu multă măestrie, și înfrumusețându-te cu cărările muceniei.

Slavă...

Tu răutatea gonacilor o ai întors înapoi, Mucenic fără de răutate și fără de vicleșug arătându-te, prea fericite Acachie. Și pentru sfârșitul tău cel prin sânge cu cununile nestricăciunii te-ai încununat.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscând de departe cu taină ceata proorocilor cea de Dumnezeu luminată, adâcul cel negrăit al nașterei tale, Fecioară dumnezeească Mireasă, cu sfințite închipuiri pre tine mai 'nainte te-a însemnat.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Aflătorii răutății n'au putut să rabde puterea cuvintelor tale Ștefane, pentru aceea te-au dat pre tine la legături și la pedepse, și la moarte silnică înșelătorul foarte cu cruzime.

Ca o pâine ce se coace în foc, fără de milă fiind spânzurat de picioare, te-ai făcut ardere de tot, Pavle, și te-ai adus jertfă lui Dumnezeu, învrednicindu-te a fi împreună locuitor cu mucenicii.

Dupre lege s'a nevoit în Efes cei treizeci și opt de cuvioși sihastri închizându-se, și cu sugrumare pierzându-și viața, pre cari cu credință și cu dragoste să-i fericim.

Tare te-ai pus împrotiva judecătorului, și rănindu-ți-se trupul cu rane, ai voit să mori pentru Hristos cel singur nemuritor, vrednicule de laudă, Petre cel cu nume mare.

A Născătoarei:

Pre singură cea prea lăudată, pre cea frumoasă între femei, pre Născătoarea de Dumnezeu, pre păretele cel

nesfărâmat al creştinilor, pre Stăpâna cea prea curată, cu inimă ne îndoită să o fericim.

Alt Canon, Irmos acelaş...

Suitu-te-ai pre ape, fiind cârmuit cu mâna cea de viaţă începătoare, Irinarhe, şi fiind mântuit, ai cufundat întrânsele închinăciunea gonacilor, cu rugăciunea cea răbdătoare, prea sfinţite.

Cu cele mici cumpărând cele mari, s'au dat pre sine-şi chinurilor sfinţitele femei, omorând cu duhul pre şarpele amăgitorul Evei, începătorul de răutate.

Slavă...

Sfinţii tineri s'au adus pre sine-şi jertfe curate, şi prinoase deplin Mielului, celui ce s'a jertfit pentru noi, ca o jertfă adevărată, spre miros de bună mireazmă, veselindu-se.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată s'a întrupat Domnul din curat sângele tău, Fecioară Maică, şi cu oamenii s'a unit, fără de schimbare pentru mila cea negrăită, mântuirea noastră lucrând.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o înăl- „ţându-se de viforul ispitelor „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viaţa mea, mult „milostive".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Prăznueşte astăzi Biserica prăznuire de veselie, întru pomenirea ta, şi cu credinţă lăudând-o, strigă către tine, Ştefane dumnezeescule, lauda cuvioşilor.

ICOS.

In tot pământul cu adevărat s'a răspândit vestea faptelor tale, înţelepte Cuvioase mucenice, care le-ai lucrat minunat. Pentru aceasta te rog, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Cuvioase, roagă-te să-mi dea mie cuvânt vrednic, ca să laud luptele care ai luat dela vrăjmaşii cei văzuţi şi cei nevăzuţi. Pre carii mai întâi pustniceşte i-ai surpat, toate zburdările trupului omorându-le, şi cu pătimirea acum pre tiran l-ai biruit Ştefane cela ce eşti lauda cuvioşilor.

Intru această Lună în 28 de zile, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru şi Mărturisitorul Ştefan cel nou.

Stih: Noule Ştefane capul cu lemn ţi s'a sfărâmat...
Şi dupre cuviinţă cununa cea neîmbătrânită ai aflat.
In a douăzeci şi opt a zdrobit...
Capul noului Ştefan, şi a murit...

Acesta a fost pre vremea împărăţiei lui Anastasie, căruia îi zic şi Artemie, fiind Patriarh sfântul Ghermano. Deci eră născut şi crescut întru împărăteasca cetate, fiu din părinţi

creştini, anume Ioan şi Anna. Deci din tânără vârstă se îndeletniccă la carte, şi se află în toate zilele cu maică-sa la biserica lui Dumnezeu, dându-se pre sine la post şi la viaţă aspră. Pentru aceasta luă şi cinul îngeresc, când a fost în vârstă de şasesprezece ani, şi de atuncea mai mult sporia la duhovniceştile nevoinţe, biruind toate pornirile trupului. Deci n'a trecut multă vreme, şi minunatul Ioan Igumenul său, s'a odihnit cu pace. Şi s'a pus fericitul Ştefan igumen la vestitul muntele acela al Avxentie, săvârşind calea nevoinţei. Iară de vreme ce semănătorul de zizanie, diavolul, a voit a porni războiu mare şi neîncetat asupra Bisericii, adică a nu se închină sfintelor şi cinstitelor icoane, şi organul cel dintâi al acestui lucru a fost Leon Isavrul, carele şi conon s'a numit. Ci el lipsi din viaţa aceasta, înfruntându-se de fericitul Ghermano, şi dojenindu-se din destul. Iară cel dintrânsul născut vrăjmaşul Constantin Copronim, a făcut mai mari răutăţi decât tatăl său, prădând şi pustiind Biserica, şi arzând sfintele icoane, şi izgonind, şi muncind în tot felul pre monahi. Deci acesta aflând şi de sfântul Ştefan că se închină icoanelor, şi-l numeşte eretic, neascultând de porunca lui, nici vrând să se iscălească la eres, trimise de-l prinse, şi după multe munci îl închise în temniţa ce se zice Pretorion, unde erau închişi şi alţi aleşi părinţi, carii erau din multe locuri pentru pricina aceasta adunaţi, fiind toţi la număr patruzeci şi doi. Încă erau şi alţii cu prea cuviosul Petru şi Andrei, de prin multe ţări, trei sute la număr. Din carii unora nasurile erau tăiate, altora urechile, altora ochii scoşi, şi mâinile tăiate, şi barbele rase. Pre carii aflându-i fericitul Ştefan îi sărută şi-i îndemnă către nevoinţă. Făcând la închisoarea Pretoriului toată rânduiala şi slujba călugărească, aşa precum s'ar fi aflat în monastire. Deci aflând împăratul de aceasta, şi cum că Pretoriul s'a făcut monastire prin Ştefan, trecând unsprezece luni de când l-a închis într'acel Pretorion, îl scoaseră dela închisoare, şi stând înaintea lui, porunci şi-l aruncă jos bătându-l cu petre şi cu lemne. Iară unul din ucigaşii aceia, luă un lemn şi-l lovi în moalele capului, de-i despică sfântul cap. Şi aşa şi-a dat cinstitul său suflet în mâinile lui Dumnezeu, şi a luat cununa mărturisirei. Iară ceilalţi ucigaşi îi trăgeau trupul mort şi gol, pre uliţă, de i se zdrobiau mâinile şi picioarele, bătându-se de pietre, şi i se dezrădăcinau degetele cu unghii cu tot, până când şi altul oarecare din slujitorii diavolului vrând să facă mai multă mulţămire împăratului, aruncă o piatră mare de sparse pântecele Sfântului, şi îndată i se vărsară maţele şi toate măruntaele. Ci şi un cârmaciu ieşi cu un tăciune şi lovindu-l în cap, şi crăpându-i capul în două i s'au vărsat creerii jos pre pământ. Iară cinstitul său trup s'a aruncat de pângăriţii aceia la locul ce se chiamă a lui Pelaghie. Apoi s'a îngropat de nişte creştini la locul unde zace şi astăzi.

Intru această zi, sfântul Andrei târându-se pre pământ, pentru închinăciunea sfintelor icoane, s'a săvârşit.

Stih: Din pământ m'am alcătuit, pământul să mă omoare Andrei zicând:
Căci închipuirile Ziditorului acestuia sunt cinstind.

Intru această zi, sfântul Petru, bătându-se pentru icoane s'a săvârşit.

Stih: Pre Petru de şi pentru icoane îl bat.
Insă cu trupul tare ca piatra l-au aflat.

Intru această zi, sfânta Anna, fiind bătută, căci a jelit pre sfântul Ştefan s'a săvârşit.

Stih: Pre Anna cea cumplit cu toiege bătută,
Hristos o a arătat dupre cuviinţă încununată.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici ce au mărturisit împreună cu sfântul Ştefan, pentru sfintele icoane.

Stih: Cinstind icoana trupului tău Cuvinte
Primesc sfinţii silnică moarte...

Mulţi din ostaşii mai sus zisului împărat Copronim, drept măritori fiind, s'au lepădat de lume şi s'au făcut monahi. Pre aceştia muncindu-i nelegiuitul împărat, i-a scos din viaţa aceasta. Căci pre unul dintre ei, Vasilie cu numele, mai întâi l-a orbit, apoi în urmă neplecându-se a se lepăda de închinăciunea sfintelor icoane, l-a lovit cu călcâiul în pântece şi i-a vărsat măruntaele, şi aşa s'a săvârşit. Altul fiind

închis la Sostim tăindu-i-se nasul, a fost surghiunit la Hersona. Și vrând a-l omorî, a fugit la Hazaria, întru care și episcop făcându-se, mai pre urmă s'a săvârșit. Altul iară Ștefan cu numele, fiind surghiunit la Sugdaia, și pre mulți folosindu-i, a aflat sfârșitul vieței. Asemenea și doi Grigorii împreună cu mulți alții fiind surghiuniți, au adormit în Domnul, ci și Ioan cel din Legataria fiind surghiunit la Dafnusia și de multe ori din porunca împăratului fiind bătut și-a dat duhul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Irinarh. Și cele dimpreună cu dânsul șapte sfinte femei.

Stih: Pre Irinarh ucigașa sabie foarte.
Mântuitorule îl unește cu a ta parte.

La sfintele femei.

Stih: Sabia în cetatea Sevastei a arătat moarte,
Șapte femei prea cinsite.

Mucenicul Irinarh se trăgea cu neamul din cetatea Sevastia, deci tânăr fiind, era la slujba ucigașilor, și când se munciau sfinții mucenici, slujia și el la treaba muncilor. Și întâmplându-se în zilele împăratului Diocliţian, niște femei creștine a fi date la muncă de Maxim domnul Sevastei, se lumină sufletul lui Irinarh din dumnezeesc Darul lui Hristos, și văzând pre femeile acelea îmbărbătându-se pentru Hristos, și rușinând pre tiranul cu minunile ce făcea, pentru aceasta mărturisind și el de față cu îndrăsneală pre Hristos, și vădindu-se că este creștin, fu aruncat întâi în iazer din porunca tiranului. Deci ieșind de acolo viu, îl băgară într'un cuptor de foc, și fiind păzit minunat și de foc, i-a tăiat capul, împreună și preotului Acachie ce-l botezase pre el.

Intru această zi, sfinții mucenici Timoteiu și Teodor episcopi. Petru, Ioan, Serghie, Teodor și Nichifor, preoți. Vasilie și Toma diaconi. Ieroteiu, Daniil, Hariton, Socrat, Comasie și Eusevie monahi. Și Etimasie, toți de sabie s'au săvârșit.

La cei doi episcopi.

Stih: Timoteiu tot odată împreună cu Teodor.
S'a arătat lui Dumnezeu mai ales cinste și dar

La cei cinci preoți.

Cei ce jertfiți mai 'nainte prea curată jertfă.
Mai pre urmă pre sine-vă v'ați adus jertfă.

La cei doi diaconi.

Unde este Hristos precum însuși zice, grăind,
Acolo stați față purtătorilor de nevoință slujind.

La cei șase monahi.

Șase monahi de sabie tăiați fiind,
Cu serafimii cei câte cu șase aripi sunt înainte stând.

La Etimasie.

Fericite pre Sillava cea dintâiu ridicând,
Numirea pre cinste ce o ai, sus este arătând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut îngerul, cuvioșilor „tineri. Iară pre haldei „arzându-i porunca lui Dum„nezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigà: Bine ești cu„vântat Dumnezeul părinților „noștri".

Vestitu-ți-s'a ție sfârșitul fericit, din voia cea lucrătoare de toate. Pentru aceea dându-te pre sine-ți la mai multă postire, din ce în ce mai mult te-ai prea mărit, fiind ucis pentru Hristos, cel ce este Dumnezeu preste toți.

Ca un purtător de numele celui întâiu pătimitor, te-ai mărit dimpreună cu el, că înproșcându-te cu pietre, și fiind târît, și bătut fără milă, ai umplut pământul de sângiuri, și sufletul tău l-ai dat lui Dumnezeu bucurându-te.

Pre ulițele cetății fiind târît

fără de milă, mucenice Ștefane, ai netezit cărarea muceniei credincioșilor. Pre carea umblând cu tărie, arătat ai ajuns către cetatea cea cerească.

A Născătoarei:

Prea sfinţiţi prooroci, foarte lămurit au arătat mai 'nainte taina cinstitei naşterei tale Curată, și acum noi pricepând săvârşirile luminat, te ferim pre tine cu bună credință.

Alt Canon, Irmos acelaş.

De milostivirea cea spre trup te-ai despreunat, mintea ta prea fericite aprinzându-ți și cu focul dumnezeeştei dragoste arzându-te înţelepte, cântarea coconilor ai cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fericitu-s'a poporul dumnezeeştilor coconi, și ceată sfântă de şapte femei, răbdând sfăşieturile, focul, chinurile, dimpreună cu tărie, și învrednicindu-se de bunătăţile cele cereşti.

Slavă...

Gonescu-se duhurile vicleniei din singură chemarea ta, cunoscându-te pre tine nevoitor și mucenic al lui Hristos nebiruit Irinarhe, cântând cu căldură: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Și acum, a Născătoarei:

Pre mine cel cuprins de lene, ridică-mă spre lucrarea dumnezeeştilor fapte Preacurată, întărindu-mă asupra vrăjmaşilor, celor ce se oștesc asupra mea cumplit, și cu gânduri protivnice mă amăgesc.

Peasna 8, Irmos:
Din văpaia cuvioşilor...

Ca niște hiare foarte fără de minţi, toţi au cuprins pre mielul lui Hristos bătându-l, ucigându-l, și împreună cu oamenii cei fărădelege îngropându-l, cei ce vieţuesc cu nelegiuirea în veci.

Fără de milă capul ţi l-a sfărâmat vrăjmașul, care Dumnezeu întru înălțime l-a încununat cu cununa cea de biruință, purtătorule de cunună mult pătimitorule, lauda mucenicilor, și a tuturor cuvioşilor.

Puindu-se tare împrotiva gonaciului gânditorul de Dumnezeu Andrei, se chinuește cu bătăi, și fără de milă se omoară dreptul, cântând Stăpânului Hristos în veci.

Făcându-te acum casă prea sfântă, ai avut locuind întru inima ta pre cel ce se odihnește întru toţi sfinţii, mult pătimitorule Ștefane, întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Cu stropirea dumnezeescu-

lui sânge care s'a deşertat din coasta Fiului şi Dumnezeului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, rogu-mă Fecioară, spală întinăciunea carea este asupra mea dela păcatul cel rău.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Curgerile sângiurilor încă picând, şi cu frumuseţea ranelor fiind impodobit, Făcătorului de biruinţă te-ai arătat vrednic, Irinarhe, daruri de biruinţă dela dânsul luând.

Înălţându-te cu dragostea Atotţiitorului, ai smerit sprânceana cea înălţată a gonacilor, şi mândria idolească o ai ruşinat, mucenice purtătorule de chinuri, prea fericite Irinarhe.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Milostivirii celei dumnezeeşti învredniceşte-mă Mucenice, scăpându-mă de ispite şi de primejdii, pre mine cel ce cu credinţă caldă, te cinstesc pre tine Irinarhe, şi carele alerg sub acoperământul tău.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te munte sfânt şi de Dumnezeu umblat. Bucură-te arătarea lucrurilor celor negrăite, şi aşezarea cea înfricoşată şi vederea cea cu anevoe de văzut. Bucură-te chemarea celor căzuţi, Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie, cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură vo„irea. Pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii."

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Te veseleşti văzând cetele îngerilor, ale patriarhilor, ale cuvioşilor, ale proorocilor, ale apostolilor, şi ale tuturor drepţilor, de Dumnezeu însuflate. Cu carii împreunându-te, adu-ţi aminte, fii apărător celor ce pre pământ te fericesc curat.

Ca lumina, ca zorile, ca soarele cel mare, ca cerul înfrumseţat cu stele, cu luminările minunilor, şi ale sfintelor rane te-ai făcut, luminând cu adevărat cugetul tuturor celor ce te laudă pre tine Ştefane mucenice, mult pătimitorule.

Nevoinţele cele tari ale sihăstriei, surpând începătoriile întunerecului mai 'nainte Părinte, mai pre urmă pătimind foarte tare, le-ai dat de tot pierzării, Ştefane lauda mucenicilor, şi podoaba cuvioşilor.

Pomenirea ta cea prea lăudată, astăzi luminează margi-

nile pământului, cu razele darurilor Duhului cele prea luminoase. Şi pre noi cei ce o prăznuim pre dânsa acum cu bucurie, luminează-ne şi ne sfinţeşte, de Dumnezeu fericite Ştefane.

A Născătoarei:

Locaşule al luminii, cea de Dumnezeu dăruită, cu adevărat întărirea sfinţilor mucenici, şi lauda tuturor cuvioşilor, mântueşte-ne pre noi de nevoi şi de primejdii, şi de năvălirea vrăjmaşilor, pre cei ce te lăudăm.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Pre însăşi cea mai de pre urmă şi desăvârşită dorire ai ajuns, cugetătorule de Dumnezeu Irinarhe, şi părtaş lui Hristos te-ai făcut, cântând cu cei fără de trupuri: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Treime a tot puternică.

Scăpând de cursele celor ce te vânau pre tine, în ceata cerească te-ai odihnit, mărite, şi cu oştile mucenicilor te-ai împreunat, şi cu ale celor împreună cu tine pătimitori. Şi acum te roagă pentru noi toţi, ca să te fericim pre tine.

Slavă...

Tărie şi putere pre Hristos puind, ai trecut noianul cel cumplit al dracilor, şi la limanurile cele de sus ai juns, cu totul fiind împodobit, cu totul fiind încurajat din destul, cu vărsările de lumină ale Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Neputând cunoaşte minunea cea necuprinsă a naşterei tale Fecioară Maică, cu tăcere mai mult aceasta o mărim, şi te prea mărim pre tine, una cea prea fericită şi bună între femei şi prea fără prihană.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngereşti. Iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pre „carele mărindu-l cu oştile ce„reşti, pre tine te fericim".

SVETILNA.

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi de sus...

Luat-ai dela Hristos, cunună îndoită Ştefane, nevoindu-te întru sihăstrie prea mult, şi mărturisind că cinsteşti icoana lui, şi a tuturor sfinţilor, cu carii dimpreună, adu-ţi aminte de noi.

Alta asemenea.

Pre cei ce nu se închină icoanei lui Hristos, ca pre unii fără de Dumnezeu i-ai ruşinat Ştefane, şi te-ai împodobit cu podoabele şi cu ranele muceniei; pentru aceasta pururea cu credinţă te fericim.

A Născătoarei:

Nespurcată Stăpână, Curată şi singură neispitită de nuntă, Impărăteasă şi Doamnă! Roagă-te tu Mântuitorului nostru, celui născut din tine, să mântuiască lumea de toate relele şi de nevoi.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Stând lângă Crucea ta Hristoase ceea ce te-a născut, şi rumpându-se la cele din lăuntru, ca o maică strigà ţie: O Fiul meu prea dulce, cum ai apus dela ochii mei, cela ce eşti lumina cea ne apropiată.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile Octoihului, Slavă sfântului Ştefan, Glasul al 3-lea.

Dându-te lui Dumnezeu din pântecele maicei tale, ca alt Samuil, Cuvioase Ştefane, dupre purtarea numelui cunună te-ai arătat credincioşilor, toiag şi întărire bunei cinstiri, şi sfântului Duh curat lăcaş. Cere-ne nouă, celor ce te cinstim pre tine, mare milă.

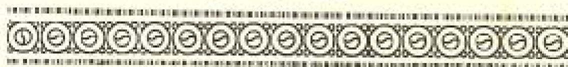
A Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, folositoarea tuturor celor din nevoi, întru tine îndrăznim, întru tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră. Roagă-te celui născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei.

Văzând pre cel născut din tine Preacurată, spânzurat pre lemn fără de suflare, cu amar strigai: Pre iubitul meu fiu, unde a apus frumuseţea feţei tale, de voe ascunzându-se sub umbra morţei.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

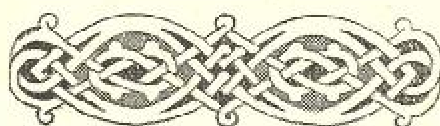

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale sfântului Ştefan. Peasna 3 pe 4. Prochimen. Apostolul către Timotei. *Fiule Timotei nu te ruşinà de mărturisirea Domnului nostru Isus Hristos...* Aliluia. Evanghelia dela Matei: *Zis-au Domnul ucenicilor săi, Când vă vor goni pre voi din cetatea aceasta...*

CHINONICUL.

Intru pomenirea veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Sfântul mucenic Paramon. Aliluia.
La Doamne strigat-am... Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Fiind strălucit cu arătarea luminii dumnezeescului Duh arătat, prea fericite Paramoane, de tot te-ai scârbit de întunerecul cel prea adânc al multor dumnezei, şi aflând vreme bună, fericite, din voea ta ai mers către nevoinţele cele ce erau de faţă cu cuget viteaz, şi arătându-te purtător de bi-

ruință, ai surpat pre trufașul și vrăjmașul tuturor oamenilor, slăvind pre Hristos; pre carele roagă-l să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Văzând mulțimea cea cu mult număr, carea se junghia Paramoane pentru Dumezeu, și Impăratul tuturor, te-ai aprins cu râvnă dumnezeească, și ai strigat: Slugă dreaptă sunt lui Hristos totdeauna, cunoașteți tiranilor fărădelege, și iată că am venit acum de nimenea chemat, să mă jertfesc ca un miel fără de răutate. Ci dar nu zăboviți; că mă nevoesc a mă face jertfă primită celui ce s'a jertfit cu trupul pentru mine de a sa bună voe.

Cinstită ceata purtătorilor de chinuri, fiind cinstită cu înșeptită zecime, și cu întreită sutime, a surpat prin credință rătăcirea cea cu mulți dumnezei a celor fărădelege, cu care dimpreună nevoindu-te cu cuget viteaz, Paramoane, te-ai încununat și te-ai numărat cu cetele celor fără de trupuri bucurându-te; cu carii împreună roagă-te să ne mântuim de toată scârba și de supărări, noi cei ce te lăudăm pre tine, și cu curăție te fericim.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Nu ascunz eu ticălosul răutățile mele, că toate cele ce urăște Dumnezeu le am eu, spurcându-mi trupul și duhul și gândul meu, cu cugete și cu fapte și cu cuvinte de ocară și fărădelege, și hulind cu limba pre cei ce păcătuesc, eu sunt carele fac cele mai rele, Născătoare de Dumnezeu, dă-mi îndreptare de aceasta de toate; ca trezvindu-mă de obișnuirea mea cea rea, să caz și să plâng în rămășița vieții mele pentru relele ce am făcut.

A Crucii, a Născătoarei:

Nu te tângui Maica mea pentru mine Fiul tău și Dumnezeu, văzându-mă spânzurat pre lemn, carele am spânzurat tot pământul pre ape fără ținere, și am zidit toată lumea. Că mă voiu sculà și mă voiu prea mări și voiu sfărâmà cu putere împărăția iadului, și voiu perde puterea lui și voiu scoate pre cei legați de răutatea lui, ca un milostiv, și le voiu dărui lor împărăția cea veșnică.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Paramon...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al sfântului pe 4.
Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Dă-mi acum Darul tău mucenice, ca să te laud pre tine.

Cu rugăciunile lui, Hristoase mântueşte sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cu toţii să lăudăm astăzi Darul Maicei Dumnezeului nostru, că printr'însa a strălucit Darul în lume, şi aflând toată firea oamenilor dezlegarea blestemului, bucurându-se strigă: Cu rugăciunile ei Doamne, izbăveşte-ne pre noi de nevoi.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Dacă ai văzut pre Fiul tău şi Dumnezeu pre Cruce, Fecioară prea lăudată, şi neispitită de nuntă, lăudai lăcrămând şi strigând: Slavă voirei tale celei înfricoşate Cuvinte, că vrând te-ai omorît viaţa tuturor, ca să mântueşti lumea din stricăciune, ca un prea bun.

Peasna 4, Irosm:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserică pre tine „Soarele dreptăţii, a stătut „întru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă puterii tale Doamne".

Fiindu-ţi inima întărită cu bărbăţie, şi înferbântată cu îndrăzneală, slăvite muncile cele de multe feluri le-ai socotit ca nişte săgetături de prunci, mucenice al lui Hristos.

Văzând pre pătimitorii omorându-se din poruncile tiranilor, mucenicul Paramon, a luat râvnă dumnezeeească asemenea ca aceea, şi singur din sineşi a mers spre patimi.

Intinzându-te, şi cu suliţe fără de milă împungându-te pre tine, şi biruind tu meşteşugurile vrăjmaşului, te-a încununat Hristos dătătorul de nevoinţe, fericite Paramoane.

Slavă:

Mirându-te de răbdarea mucenicilor, şi lăudând sfârşitul lor, slăvite, te-ai împărtăşit râvnei credinţei lor, şi prea cinstitei patimi.

Şi acum, a Născătoarei...

Cu naşterea ta cea purtătoare de viaţă, Fecioară Marie, ai înviat pre toţi oamenii cei omorîţi pentru călcarea poruncei, pentru aceasta te slăvim, şi cu cuviinţă dumnezeească te fericim.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci din„tru întunerecul necunoştinţei, „pre cei ce te laudă pre tine „cu credinţă".

Dar de mult preţ te-ai adus pre sine-ţi Ziditorului tău, pătimind şi biruind rătăcirea, cela ce eşti podoaba mucenicilor.

Chipurile şi idolii dracilor le-ai sfărâmat înţelepte, fiindu-ţi cugetul întărit pre piatra dumnezeeştei credinţe, Paramoane.

Slavă...

Mulţimea dracilor, cu bărbăţie o ai rănit, cu rana trupului tău, pătimitorule cel cu gând viteaz. Pentru aceasta te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind Domnul întocmai la cinste cu Tatăl, şi cu Duhul, s'a întrupat din curatele tale sânguiri, făcându-se om.

Peasna 6, Irmos:

Jerfi-voiu ţie cu glas...

Nu te-ai supus în vremea patimilor, ci mai mult ai stătut de faţă, şi tare către dumnezeeasca pătimire. Pentru aceasta ai luat şi cununile mărirei.

Pusu-te-ai pre sine-ţi în rânduiala adunării mucenicilor, cari s'au săvârşit cu osârdie, înaintea pătimirii tale, pururea pomenite, şi împreună cu dânşii te-ai învrednicit cămării celei cereşti.

Slavă...

Suliţele te-au făcut pre tine următorul lui Hristos, cu care rănindu-te mucenice, ai zburat către el, purtând cunună, omorând pre cei fără de minte, cu săbiile răbdării.

Şi acum, a Născătoarei:

Păzeşte-mă de smintelele vieţii, Preacurată, pre mine cel cuprins în noaptea nevederei, a cugetelor celor necuvioase, fiind întunecat pururea de răutatea vrăjmaşului.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa„sta ta".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat pre Cruce...

Cu răbdarea dumnezeeştilor porunci, ţi-ai curăţit sufletul de spurcăciuni, şi către săvârşirea pătimirii ai ajuns. Că te-ai lepădat a jertfi idolilor celor înşelători, şi urmând lui Hristos, cu suliţa ai fost împuns. Ci cu osârdie te roagă pentru lume, prea fericite Paramoane.

Intru această Lună în 29 de zile, chinuirea sfântului mucenic Paramon şi a sfinţilor trei sute şaptezeci de mucenici, ce au mărturisit împreună cu dânsul.

Stih: Paramon se împunge cu suliţa pentru tine Hristosul meu,
Căci pentru tine moare cunoscându-te singur Dumnezeu.
Bărbaţi de şapte ori zice dau capetele prin sabie la moarte.
Impreună cu cincizecimea de şase ori numărată părăsind toate.
Pre Paramon lungi suliţe l-au împuns.
In a douăzeci şi nouă şi l-au ucis.

Aceştia au fost pre vremea împăratului Dechie, şi a lui Achilin ighemonul răsăritului. Iară pricina credinţei în Hristos, şi a sfârşitului lor, aceasta a fost. La locul Balsatiei ce se chiamă Ieron, se află multe şi bogate izvoare de ape fierbinţi, tămăduind boalele minunat. Deci mergând la acel loc pentru tămăduirea trupului său, Achilin carele cârmuià domnia răsăritului, porunci să-i ducă după dânsul dela Nicomidia pre câţi creştini erau acolo, legaţi pentru credinţa cea în Hristos. Şi mergând Achilin în capiştea Isidei, şi făcând spurcatele jertfe, a poruncit sfinţilor mucenici să se închine şi să facă jertfă la idoli. Deci ei lepădându-se a face una ca aceea, porunci să le dea moarte tuturor, şi aşa viteji mucenici luară cununa nevoinţei dela Împăratul a toate Hristos Dumnezeu, întărindu-se cu puterea lui, fiind la număr trei sute şapte zeci. Pre aceştia văzându-i sfântul Paramon aşa fără milă omorâţi, strigă cu glas mare, zicând: Mare păgânătate văz, că spurcatul acesta stăpânitor junghie ca pre nişte dobitoace atâţia drepţi, şi încă strein. Iară Achilin auzind aceasta şi aprinzându-se de mânie, îndată porunci să-l omoare. De care neştiind fericitul, întru acel loc ce mergeà, îl prinseră trimişii, şi nu îngăduiră să deà voie unuia să-l omoare, ci cu toţii înaintea judecătorului, se sileau şi se nevoiau să verse sânge nevinovat cu mâinile şi cu armele lor, unii lovindu-l cu suliţele, alţii îi băgau trestii ascuţite prin limbă, şi în celelalte mădulări ale sfântului, şi i-a dat sfârşitul în locul acela privind tiranul, şi-l trimise la cereştile locaşuri. Ca să se bucure veşnic împreună cu cei trei sute şaptezeci de mucenici. Deci sfintele lui moaşte s'au îngropat împreună cu moaştele sfinţilor celor zişi mai sus.

Intru această zi, sfântul mucenic Filumen.

Stih: Picioarele lui Filumen cu cuele pătrundeà.
Acelui ce iubeà pre Hristos şi de Dumnezeu se iubeà.

Sfântul mucenic Filumen erà pe vremea împăratului Aurelian, trăgându-se din Licaonia, (care este o parte a Capadochiei). Lucrul său erà, să aducă grâu de vândut la Galatia. Acesta dar fiind pârît la ighemonul Anghirei Felix şi aducându-se înaintea lui, s'a mărturisit că este creştin. Deci mai întâi i-a pătruns picioarele cu cuie de fier, şi l-a bătut. Apoi spânzurându-l, şi iarăşi bătându-l cu toiage, l-a băgat într'un cuptor învăpăiat. Deci fiind păzit nevătămat cu puterea lui Hristos, pentru aceasta i-au bătut cuie în cap, în mâini şi în picioare. Şi fiind silit a alergà treizeci de stadii, în acea alergare leşinând şi-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu dela carele a primit cununa muceniei cea neveştejită.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul Tesalonicului.

Stih: Ingrijirea lui Nicolae erà poporul său...
A-l supune Domnului şi a-l povăţui spre bine, ferindu-l dela rău.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Ioan din Persida.

Stih: Incă şi lui Ioan jertfitorul lui Hristos cel adevărat.
I se numără dela el răsplătirile prea îndestulat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor şase mucenici, cari gonindu-se, crăpând o piatră, şi primindu-i s'au săvârşit.

Stih: S'a deschis piatra spre îngroparea a şase bărbaţi arătat.
Cari îngropându-se, au aflat pre piatra Hristos cu adevărat.

Intru această zi, sfântul Urban Episcopul Macedoniei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Aceasta ce-şi dă duhul în mâinile îngerilor.
Este Urban cel cu viaţa asemenea lor.

Intru această zi sfântul Dionisie Episcopul Corintului, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Dionisie unul din locuitorii cereşti fiind.
Unul şi din mucenici este prin sabie murind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Pagcosmie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Toată lumea nimic erà la Pagcosmie cel lăudat.
Căci de singur Edemul doreà pre care l'a şi câştigat.

Intru această zi prea cuviosul Pitirun, cu pace s'a săvârşit.

Stih: La a ta voinţă către tine Hristoase al meu lergând.
Pitirun lucrătorul voinţelor tale cel prea blând.

Intru această zi, sfântul mucenic Valerin de sabie s'a săvârşit.

Stih: Voiu suferi şi sabie pentru prea cinstita cunună.
Strigă mucenicul Valerin cel cu minte bună.

Intru această zi, sfântul Fedros, răşina înfierbântată turnând-o pre dânsul s'a săvârşit.

Stih: Mulţi către altele, cu tărie s'au nevoit.
Iară către fierberea răşinei pre singur Fedros l-am cunoscut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe, mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinşi „au strigat: Bine eşti cuvântat „în Biserica mărirei, tale „Doamne".

Imbogăţindu-te luminat dela Dumnezeu, cu Darul tămăduirilor şi al minunilor, înţelepte mucenice Paramoane, vindeci pre cei ce strigă: Bine eşti cuvântat în Biserica mărirei tale Doamne.

Intinzându-se înaintea ta, măestriile cele de munci, nu te-ai îngrijat, fiindu-ţi tot cugetul către ceruri, vrednicule de laudă, şi strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica mărirei tale Doamne.

Slavă...

Cu focul sângiurilor ai ars toată materia cea rea a nedumnezeirii, mărite, iară cu roua minunilor tale, răcoreşti pre cei din arsura nevoilor, Paramoane.

Ş acum, a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce ai născut oamenilor bucurie, bucură-te Cerule, şi scaun de Heruvimi şi palat prea slăvit al Impăratului veacurilor, Stăpână cu totul fără prihană.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil...

Câştigându-te pre tine păzitor privighetor al sufletelor, ne-am îmbogăţit, carele adormi totdeauna nălucirile dracilor şi valurile trupului cele rele, şi viforul cugetelor, mucenice mult pătimitorule, celor ce strigă: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Cu pâraele sfinţitelor tale sângiuri, ţi-ai văpsit ţie porfiră, care nici cum nu se învecheşte, şi fiind înfrumuseţat luminat, locueşti întru cele cereşti, strigând fericite: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh.

Ca un miel curat şi ca o junghiere fără prihană, şi ca o ardere de tot sfinţită, cu jeratecele nevoinţei, mucenice

te-ai adus lui Hristos, puitorului de nevoințe, cântând înțelepte: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Umbrele legii și cinstitele propoveduiri ale proorocilor, te-au însemnat mai 'nainte că vei să fii Născătoare Dumnezeului nostru, Curată, ceea ce ești de dumnezeu dăruită căruia toți cântăm: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântând:

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: „Bine cuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Iată că a strălucit pomenire vărsătoare de lumină a luminatului purtător de chinuri, luminând inimile tuturor credincioșilor, prin dumnezeescul Duh, celor ce dănțuesc cu bucurie, și-l fericesc cu credință.

Ca unul ce ești cetaș cu zecimea cea înșeptită, și cu suta cea întreită, a mucenicilor celor nebiruiți, cu cari dimpreună zace trupul tău, mucenice al lui Hristos, roagă-te cu aceștia să ne mântuim noi.

Trecând călătoria cea cu durere și plină cu multe feluri de munci, și biruind pre acestea, luminat împreună cu Hristos cel ce a biruit lumea v'ați încununat, și v'ați sălășluit în ceruri, purtând cununile mucenicilor.

Slavă...

Ridicatu-te-ai de pre pământ și ai luat darurile pătimirilor tale; și acum ne izvorăști nouă rîuri de minuni, celor ce te cinstim, și cu bună credință prăznuim pomenirea ta Paramoane.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează ochii sufletului meu, cei întunecați cu nevederea păcatului celui făcător de stricăciune, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână Preacurată, că tu ești ajutătoare și luminare credincioșilor, Curată.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din capul un„ghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite. Pentru „aceasta veselindu-ne, pre tine „Născătoare de Dumnezeu te „mărim".

SVETILNA.

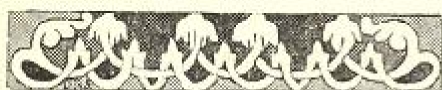
Podobie: Femei auziţi...

Mulţimea ostaşilor cea nebiruită, cu dumnezeească cântare, pre nebiruiţii mucenici, cu bună credinţă înţelepţeşte să-i lăudăm. Având începător cetei pre Paramon cel minunat, carele a călcat pre muncitorul, şi împreună cu toţi mucenicii au primit cununa mărirei.

A Născătoarei:

Bucură-te palatul lui Dumnezeu. Bucură-te munte netăiat. Bucură-te rugul cel nears. Bucură-te scaunul slavei. Bucură-te masă dumnezeească. Bucură-te cădelniţă cu totul de aur. Bucură-te sfeşnic prea minunat. Bucură-te norul luminii, Fecioară maică Marie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Sfântul slăvitul şi întru tot lăudatul Apostol Andrei cel întâi chemat.

După obişnuitul psalm, cetim: Fericit bărbatul... Slava dintâi.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cela ce cu lumina Mergătorului înainte te-ai împodobit, când raza cea ipostatnică a slavei Tatălui s'a arătat, neamul omenesc pentru milostivire vrând să-l mântuiască. Atuncea întâiu tu mărite, la dânsul ai alergat, fiind strălucit la minte, cu strălucirea cea desăvârşit a Dumnezeirii lui. Pentru aceasta şi propoveduitor şi apostol ai fost, al lui Hristos Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre. De trei ori

Cela ce cu glasul Mergătorului înainte ai fost chemat, când Cuvântul cel prea sfânt s'a întrupat, viaţă nouă dăruindu-ne, şi mântuire celor de pre pământ bine vestindu-le. Atuncea prea înţelepte, acestuia ai urmat, şi pre tine ca pre o pârgă desăvârşit şi prea sfântă lui te-ai sfinţit. Pre carele l-ai şi cunoscut, şi ai vestit fratelui tău pre Dumnezeul nostru. Pre carele roagă-l, să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre. De trei ori.

Cela ce ai fost ucenic celui ce a odrăslit din cea stearpă, când cel născut din Fecioară a răsărit, învăţătorul bunei credinţe, cel ce a arătat şi curăţia înfrânărei, atuncea tu prea fierbinte iubitor faptei bune, Andree fericite te-ai făcut, înălţări în inima ta puind, şi din slavă la strălucirea cea negrăită te-ai înălţat, a lui Hristos Dumnezeul

nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

De două ori.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Anatolie.

Vânarea peștilor lăsând Apostole, pre oameni ai vânat cu trestia învățăturii, aruncând ca o undiță îndemnarea la buna credință, și scoțând dintru adâncul înșelăciunii toate neamurile, Andree apostole, cu Petru fiind de un sânge, și lumii învățător cu mare glas, rugându-te nu înceta pentru noi, cei ce cu credință și cu dragoste prea mărite, bine lăudăm pururea cinstită pomenirea ta.

Și acum, glas acelaș

Isaie dănțuește, pre Cuvântul lui Dumnezeu primește-l, spune Fecioarei Mariei. Rugul va să se aprinză cu foc, și nu va arde de raza Dumnezeirii. Vitleeme bine te împodobește, deschide-ți ușa Edeme! Și Maghi mergeți, de vedeți mântuirea în iesle înfășată. Pre carele steaua l-a arătat deasupra peșterii, pre dătătorul de viață Domnul, cel ce mântuește neamul nostru.

VOHOD: Lumină lină..

Prochimenul zilei, și cetirile.
Din întâia carte sobornicească a sfântului apostol Petru, cetire.

Cap. 1-iu. Vers 1-iu.

Petru apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși ai risipirii Pontului, Galatiei, Capadochiei, Asiei și Vitiniei. Dupre cea mai nainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfințirea duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Hristos; Dar vouă și pace să se înmulțească. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele dupre mare mila sa a doua oară ne-au născut pre noi spre nădejde vie, prin învierea lui Iisus Hristos din morți. Spre moștenire nestricăcioasă și nespurcată și neveștejită. Păzită în ceruri pentru voi. Cari sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu prin credință spre mântuire, gata a se arăta în vremea de apoi. Intru care vă bucurați acum puțin, de se cuvine, necăjiți fiind întru multe feluri de ispite. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă de cât aurul cel pieritor și prin foc lămurit, să se afle spre laudă și cinste și slavă, întru arătarea lui Iisus Hristos. Pre carele nevăzându-l iubiți; întru carele acum nu privind, ci crezând, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită. Luând sfârșitul credinței voastre mântuirea sufletelor. Pentru care mântuire au căutat și au cercetat proorocii, cari au proorocit pentru darul ce era să fie spre voi. Cercetând în care, și în ce fel de vreme le arăta Duhul lui Hristos, carele era întru dânșii, mai 'nainte mărturisind de patimile lui Hristos și de slavele cele după aceea. Cărora s'au descoperit, că nu lor înșuși ci nouă slujeau acestea, care acum s'au vestit vouă prin cei ce bine au vestit vouă întru Duhul sfânt cel trimis din Cer, spre care doresc îngerii să privească. Pentru aceea încingând mijloacele cugetului vostru, trezvindu-vă, desăvârșit nădăjduiți spre darul carele se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos. Ca fiii ascultării, neprefăcându-vă cu poftele cele mai dinainte ale necunoștinței voastre. Ci dupre sfântul carele v'a chemat pre voi, și voi fiți sfinți întru toată petrecerea. Căci scris este: Fiți sfinți, că eu sfânt sunt. Și dacă chemați tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor dupre lucrul fieștecăruia, întru frică vremea vieții voastre să o petreceți. Știind că nu cu argint sau cu aur, care se strică, v'ați mântuit de petrecerea voastră cea deșartă, care era dela părinți dată. Ci cu scump

sângele; ca al unui miel nevinovat şi nespurcat al lui Hristos. Carele era cunoscut mai 'nainte de întemeerea lumii, dar s'a arătat în anii cei mai de apoi pentru voi. Cei ce printr'Însul aţi crezut întru Dumnezeu carele l-au înviat pre el din morţi, şi i-au dat lui slavă, ca credinţa voastră şi nădejdea să fie întru Dumnezeu. Curăţind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul, spre nefăţarnică iubire de fraţi, din inimă curată, iubiţi-vă unul pre altul cu deadinsul. Fiind născuţi a doua oară, nu din sământă stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, şi carele petrece în veac. Pentrucă tot trupul este ca iarba, şi toată slava omului ca floarea ierbei; uscatu-s'a iarba, şi floarea ei a căzut, iară Cuvântul Domnului rămâne în veac. Şi acesta este cuvântul cel ce bine s'a vestit întru voi. Deci lepădând toată răutatea şi tot vicleşugul, şi făţărniciile şi pizmele, şi toate clevetirile, ca nişte prunci de curând născuţi, să iubiţi laptele cel cuvântător şi fără de vicleşug ca printr'Însul să creşteţi spre mântuire. De vreme ce aţi gustat că este bun Domnul. Către carele apropiindu-vă cela ce este piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebăgată în seamă, iară la Dumnezeu aleasă şi scumpă. Şi voi înşi-vă ca nişte pietre vii, vă zidiţi casă duhovnicească, preoţie sfântă ca să aduceţi jertfe duhovniceşti, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos. Pentrucă scris este în Scriptură. Iată pun în Sion piatră în capul unghiului, aleasă, scumpă; şi cela ce va crede întru dânsul nu se va ruşină.

Din întâia carte sobornicească a sfântului apostol Petru, cetire.

Cap. 2, Vers 21.

Iubiţilor, Hristos a pătimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă ca să urmăm urmele lui. Carele, păcat nu a făcut, nici s'a aflat vicleşug în gura lui. Carele ocărându-se, împrotivă nu a ocărât, pătimind nu a îngrozit; ci da celui ce judecă cu dreptul. Carele, păcatele noastre însuşi le-a ridicat în trupul său pre lemn. Ca păcatelor murind, să vieţuim dreptăţii, cu a cărui rană v'aţi vindecat. Că eraţi ca nişte oi rătăcite, ci v'aţi întors acum la păstorul şi păzitorul sufletelor voastre. Asemenea şi femeile plecându-vă bărbaţilor voştri, că de şi nu se pleacă oarecari cuvântului, prin viaţa femeilor fără de cuvânt să se dobândească; văzând viaţa voastră cea dimpreună curată întru frică. A căror podoabă să fie nu cea din afară a împletirii părului, şi a înfăşurăturei aurului, sau a îmbrăcămintei hainelor. Ci omul cel ascuns al inimii, întru nestricăciunea Duhului celui blând şi lin, carele este înaintea lui Dumnezeu de mult preţ. Că aşa odinioară şi sfintele femei, care nădăjduiau întru Dumnezeu, se împodobiau pre sine, plecându-se bărbaţilor săi. Precum Sarra asculta pre Avraam, domn pre acela chemându-l, căruia v'aţi făcut fii făcând bine şi netemându-vă de nici o frică. Bărbaţii asemenea împreună locuind cu femeile sale cu cunoştinţă, ca unui vas mai slab celui femeesc dându-le cinste, ca şi celor împreună moştenitoare darului vieţii, ca să nu se curmeze rugăciunile voastre. Iară la sfârşit, toţi să fiţi cu un gând, milostivi, iubitori de fraţi, îndurători, blânzi, smeriţi. Ne răsplătind rău pentru rău, sau ocară pentru ocară, ci împrotivă, binecuvântând; ştiind că spre aceasta sunteţi chemaţi, ca să moşteniţi binecuvântarea.

Din întâia carte sobornicească a sfântului apostol Petru, cetire.

Cap. 4 Vers 1.

Iubiţilor, Hristos pătimind pentru voi cu trupul şi voi dupre acelaş gând vă înarmaţi. Pentrucă cela ce a pătimit cu trupul, a încetat despre păcat. Ca să nu mai vieţuiască cealaltă vreme în trup poftelor omeneşti, ci voei lui Dumnezeu. Că destul ne este nouă vremea cea trecută a vieţii, voia păgânească a o săvârşi, umblând întru necurăţii, întru pofte, întru beţii, întru ospeţe, întru băuturi, şi întru cele de Dumnezeu urâte slujiri idoleşti. Întru care se minunează, căci nu vă adunaţi voi la aceeaşi turburare a curviei hulind. Cari vor da seama la cel ce este gata să judece pre cei vii şi pre cei morţi.

Că spre aceasta și morților s'au binevestit, ca să se judece cu trupul dupre om, și să vieze dupre Dumnezeu cu duhul. Și sfârșitul tuturor s'a apropiat. Deci fiți cu întreagă înțelepciune, și privegheați întru rugăciuni. Iară mai 'nainte de toate unul spre altul dragoste cu osârdie, având, căci dragostea acopere mulțime de păcate. Iubitori de streini fiți între voi fără de cârtire. Fiecarele precum a luat Darul, întru voi cu acela slujind, ca niște buni iconomi ai Darului lui Dumnezeu celui de multe feluri. De grăește cineva ca cuvintele lui Dumnezeu. De slujește cineva, ca din puterea care o dă Dumnezeu, ca întru toate să se mărească Dumnezeu prin Iisus Hristos. Căruia este slavă și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

LA LITIE.

Stihira hramului și ale apostolului, glasul 1-iu. Facerea lui Andreiu Ierusalimneanul.

Ucenicul cel întâiu chiemat, și următorul patimei tale închipuindu-se ție, Doamne, Andreiu apostolul, pre cei rătăciți oarecând întru adâncul necunoștinței, cu undița Crucii scoțându-i, i-a adus la tine. Pentru aceasta și mântuindu-ne noi credincioșii, strigăm către tine: Pentru rugăciunile lui prea bunule, împacă viața noastră, și mântuește sufletele noastre.

Să lăudăm credincioșii, pre fratele lui Petru, pre Andreiu ucenicul lui Hristos. Că acesta marea cu mrejile cercând oarecând, pești a vânat. Iară acum lumea a vânat cu trestia Crucii, și pre păgâni din înșelăciune i-a întors la botez. Și înaintea lui Hristos stând, cere lumii pace, și sufletelor noastre mare milă.

Focul cel înțelegător carele luminează gândurile și arde păcatele, în lăuntru în inimă luându-l, apostolul lui Hristos și ucenicul, strălucește cu razele cele de taină ale învățăturilor, în inimile păgânilor cele neluminate, și iarăș arde basnele cele pline de vreascuri ale păgânilor. Că focul Duhului o lucrare ca aceasta are. O minune străină și înfricoșată! Limbă de lut, și fire de țărână, trup de pământ, au luat cunoștință înțelegătoare și fără materie. Ci o tăinuitorule al celor negrăite, și văzătorule al celor cerești, roagă-te să se lumineze sufletele noastre.

Glasul al 8-lea, a lui Maiax.

Pre Dumnezeu cel dorit, văzându-l în trup pre pământ umblând, de Dumnezeu văzătorule întâiule chiemat, către cel de un sânge ai strigat bucurându-te: Aflat-am o Simone pre cel dorit. Iară către Mântuitorul ca David ai strigat: In ce chip dorește cerbul de izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către tine, Hristoase Dumnezeule. De unde și spre dorire dor adăogând, prin Cruce ai trecut la acela de carele ai dorit, ca un adevărat ucenic, și ca cel ce ai fost în-

țelept următor patimei lui prin Cruce. Pentru aceasta și părtaș slavei lui făcându-te, cu deadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Andreiu Ierusalimeanul.

Pre propoveduitorul credinței și sluga Cuvântului, pre Andreiu să-l lăudăm, că acesta dintru adânc pre oameni a vânat, în loc de trestie Crucea în mâini ținând, și ca o strună aruncând puterea a scos suflete din înșelăciunea vrăjmașului, și le-a adus lui Dumnezeu dar bine primit pururea. Pre acesta credincioșii împreună cu ceata ucenicilor lui Hristos să-l lăudăm, ca să se roage lui să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână priimește rugăciunile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi de toată nevoia și necazul.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămară...

Bucură-te Cer cuvântător, carele vestești totdeauna slava lui Dumnezeu. Cela ce întâi pre Hristos cel ce te-a chemat l-ai ascultat cu căldură, și nedespărțit cu dânsul ai petrecut. Dela carele fiind luminat, te-ai văzut a doua lumină; și pre cei din întunerec cu fulgerile tale i-ai luminat, bunătății lui urmând. Pentru aceasta prea sfântă prăznuirea ta săvârșim, și sicriul moaștelor tale cu bucurie îl sărutăm, din carele izvorăști mântuire celor ce cer, și mare milă.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii...

Pre întâiul bunătăților aflându-l, carele pentru milostivire, s'a îmbrăcat cu firea noastră, Andree de Dumnezeu înțelepțite, te-ai lipit de dânsul cu fierbinte dragoste, către cel de un sânge strigând: Pre cela ce l-au propoveduit proorocii cu duhul, l-am aflat. Vino la frumusețile lui, să ne mângâiem, și cu sufletul și cu gândul, ca fiind luminați cu strălucirile lui, noaptea înșelăciunii și întunerecul necunoștinței să-l gonim, binecuvântând pre Hristos, cel ce dă lumii mare milă.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

Pre păgânii cei ce nu știau pre Dumnezeu, ca dintr'un adânc din necunoștință i-ai vânat cu mreaja cuvintelor tale și ai turburat arătat mările cele sărate. Cal prea ales arătându-te al celui ce stăpânește marea pururea slăvite, și putrejunea nedumnezeirei ai uscat. Sare cinstită puind înțe-

lepciunea ta, de care s'au și mirat apostole slăvite, cei ce se lipeau fără de rușine de înțelepciunea sa cea nebună, pre Hristos neștiind, cel ce dă lumii mare milă.

Slavă, glasul al 3-lea, a lui Ghermano.

Pre cel de un sânge cu Petru, și ucenicul lui Hristos, vânătorul de pești, și vânătorul de oameni cu cântări să-l cinstim, pre Andreiu apostolul. Că învățăturile lui Iisus pre toți i-a învățat cu dogme; și ca o mâncare peștilor, trupul și-a dat celor fărădelege, și pre aceia i-a vânat. Cu rugăciunile lui, Hristoase, dă norodului tău pace și mare milă

Și acum, glasul acelaș.

Iosife spune nouă, cum pre Fecioara care o ai luat din cele sfinte, având în pântece o aduci în Vitleem? Eu, zice, proorocii cercând, și răspuns luând dela înger, m'am încredințat că pre Dumnezeu va naște Maria negrăit. La a căruia închinăciune Maghii dela răsărituri vor venì, cu daruri scumpe slujind lui. Cela ce te-ai întrupat pentru noi, Doamne, slavă ție.

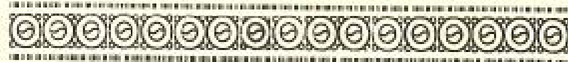
Tropar, glasul al 4-lea.

Ca cel decât apostolii mai întâiu chemat, și verhovnicului frate adevărat, Stăpânului tuturor Andree roagă-te, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul Troparul apostolului de 2 ori. Slavă, Și acum a Născătoarei Învierii.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule..

Ca pre un dumnezeesc ucenic și întâiu chemat decât toți ucenicii lui Hristos, cu dragoste te lăudăm pre tine Andree apostole, și cu credință strigăm către tine: Izbăvește turma ta care dela Dumnezeu ți s'a încredințat, de tot necazul, și de nevoi și de smintele, și de toată răutatea.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Mâinile tale cele cinstite Curată, acum tinzându-le cu umilință, dăruește-ne nouă ajutor din cel sfânt, și ne dă să săvârșim viață fără primejdii, cei ce mărim prea sfântă nașterea ta, și pre tine Stăpână Fecioară te mărturisim nădejde și laudă.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Pre tine cel întâiu chemat, Hristos te-a aflat tăinuitor prea

ales, Andree fericite, carele și poruncile lui cu osârdie vestindu-le lumii, ca și cum ai fi fost cu aripi, ai luminat adunările păgânilor. Pre acela prea fericite, ca pre un Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort ai fost Cuvântului, una Preacurată Născătoare de Dumnezeu, care cu curăția pre îngeri i-ai covârșit. Pre mine celace sunt spurcat mai mult decât toți cu greșeli trupești, curățește-mă prea sfântă cinstită cu apele rugăciunilor tale, dăruindu-ne mare milă.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre Apostolul toți să-l lăudăm, ca pre un însuși văzător Cuvântului, și dumnezeesc propoveduitor și al păgânilor duhovnicesc vânător cu adevărat. Că ne-a adus pre noi la cunoștința lui Hristos, Andreiu de Dumnezeu grăitorul, marele al nostru folositor cu adevărat. Și acum se roagă neîncetat, ca să se mântuiască sufletele noastre. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești acoperământ, celor ce ș'au pus nădejdile spre tine fără îndoială, Fecioară prea curată. Din feluri de ispite și din încunjurări, și din primejdii cumplite scapă-ne pre noi, rugându-te Fiului tău, împreună cu apostolii lui și mântuește pre toți cei ce te laudă pre tine.

Apoi Antifonul cel dintâiu al glasului, al 4-lea
Prochimen glasul al 4-lea.

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Mateiu:
După Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Apostolului tău Andreiu, milostive curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule...
Și Stihira, glasul al 8-lea.

Pre învățătorul credinței și sluga Cuvântului, pre Andreiu să-l lăudăm, că acesta dintru adânc pre oameni a vânat, în loc de trestie Crucea în mâini țiind, și ca o strună aruncând puterea, a scos suflete din înșelăciunea vrăjmașului, și le-a adus lui Dumnezeu Dar bine primit pururea. Pre acesta credincioșii împreună cu ceata ucenicilor lui Hristos să-l lăudăm, ca să se roage lui, să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 8, şi ale Apostolului două pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minuni „minunate, cu braţ înalt, şi a „mântuit pre Israil, că s'a „prea mărit".

Ceea ce singură ai născut întrupat sub ani pre Dumnezeu cel fără de ani, prea sfântă Curată, vindecă toate patimile prea ticălosului meu suflet, cele de mulţi ani.

Ranele sufletului meu Preacurată, înfocarea inimii, şi schimbările minţii, pierde-le ca o bună cu rugăciunile tale.

Ceeace ai născut lumina pre Mântuitorul meu, izbăveşte-mă de întuneric şi de muncile veşnice de acolo, Preacurată, ca mântuindu-mă să laud milostivirea ta.

Cântare de umilinţă Născătoarei de Dumnezeu, cu fierbinţeală să-i aducem, o suflete al meu ticăloase, care te-ai spurcat rău, ca să ne izbăvim din focul cel veşnic.

CANONUL Apostolului. Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Sufletul meu cel turburat de gânduri şi de cuvinte, curăţeşte-l cu dumnezeescul Dar, carele s'a sălăşluit întru tine propoveduitorul lui Hristos, Andree. Ca curat să izvorăsc ţie cântare vrednică.

Prea cinstită căpetenia ucenicilor săi, Mergătorul înainte al lui Hristos, cel ce a odrăslit din cea stearpă, lui Hristos celui prea slăvit carele s'a născut din Fecioară, pre Andreiu bucurându-se l-a adus.

Cu dragoste, cu poftă ne îndoită, treptele faptei bune începând, şi la suişuri pururea gândind, din putere slabă, la prea înaltă putere Andree ai ajuns.

A Născătoarei:

Bucură-te izvorul Darului, bucură-te scară şi uşă cerească, bucură-te sfeşnice şi năstrapă de aur şi munte netăiat, ceeace pre dătătorul de viaţă Hristos lumii l-ai născut.

Alt CANON al Apostolului.

Peasna 1, glasul acelaş, Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce...

Cu trestia Evangheliei dintru adâncul înşelăciunii scoţând, Andree prea lăudate, tu ai vânat noroade pre-

cum ți-a făgăduit Hristos, cela ce te-a învățat a vânà pre oameni ca pre niște pești.

Cela ce este stâlp credinței, scaun învățăturilor celor adevărate ale lui Hristos Andreiu, cel de Dumnezeu însuflat, toate marginile pământului astăzi le cheamă, să facă prăznuire de preste ani. Deci să ne adunăm toți credincioșii.

Pre chitul mării cu mrejile cercându-l, cela ce ai fost cu meșteșugul vânător, în năvodul Duhului, păgânii, neamurile și noroadele le-ai vânat cu Duhul luminat, și adâncul cel de sus, mult minunate, arătat l-ai descoperit nouă.

Cela ce ești cetățean de taină, însuși văzătorule și ritore al cunoștinței lui Hristos celei negrăite, carele ai luat de sus Duhul sfânt cel ce grăește în limbi și șade prin foc împărțind darurile, roagă-l să ne mântuiască pre noi.

Slavă, a Treimii:

Unimei celei mai pre sus de fire, Treimii celei prea fără de început, cu credință mă închin ne împărțind Dumnezeirea. Că este într'un chip singură prin sine, nedespărțită; și o împreunez pre dânsa în ființă, și în fețe cu credință o despart.

Și acum, a Născătoarei:

Prunc s'a făcut din Fecioară Dumnezeu, și a înnoit pre cei stricați din Adam, și a stricat zidul cel din mijloc și păretele vrăjmășiei, cu trupul său, blestemul strămoașei l-a binecuvântat, din prea curata Maică ieșind.

Catavasie:

Hristos se naște măriți-l...

Peasna 3, Irmos:

Să se întărească inima mea „întru voia ta, Hristoase „Dumnezeule, carele preste ape ai întărit Cerul al „doilea, și ai întemeiat pământul preste ape Atotputernice".

Toată nerodirea minței mele celei sterpe o pierde, și roditor de fapte bune pre sufletul meu arată-l, întru tot sfântă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ajutorul credincioșilor.

Mântuește-mă de toată primejdia și de multe smintele ale șarpelui, de flacăra cea veșnică și de întunerec, ceea ce ești cu totul fără prihană, care ne-ai născut nouă lumina cea neînserată.

De judecata cea înfricoșată, Fecioară, și de focul cel nestins,

și de hotărârea cea cumplită cu totul mă tem Curată. Sârguește-te, mântuește mai 'nainte de sfârșit ceea ce ești bună pre robul tău.

Născătoare de Dumnezeu neispitită de nuntă, rugăciunile noastre, du-le Făcătorului tău și Dumnezeu, celui ce s'a născut din mitrasul tău, ca să aflăm desăvârșit mântuire de cele cumplite.

Alt Canon, Irmos :

Unule cela ce știi...

Alergat-ai cu sete nu chemat fiind Andree, ci de bună voie la izvorul vieții ca un cerb și pre acesta aflându-l, tuturor l-ai propoveduit. Și bând ai adăpat cu apele nestricăciunii, marginile cele topite de sete.

Cunoscut-ai așezământurile firii Andree, vrednicule de minuni și părtaș pre fratele tău l-ai primit, strigând: Aflat-am pre cel dorit și celui ce a făcut cale nașterii celei trupești, i-ai arătat cunoștința Duhului.

Cu mreaja cuvântului, dintru adâncul înșelăciunii, ai vânat pești cuvântători Apostole și la masa lui Hristos mâncare curată i-ai adus luminați, cu Darul celui ce s'a arătat întru asemănarea trupului.

A Născătoarei :

Pre Dumnezeu zămislindu-l în pântece, Fecioară, prin Duhul cel prea sfânt, ai rămas nearsă, pentrucă rugul cel aprins carele n'a ars, mai 'nainte arătat te-a însemnat lui Moisì dătătorului de lege, pre tine ceea ce ai primit focul cel nesuferit.

Alt Canon,

Să întărească inima mea...

Celui ce a chemat cu Cuvântul, vino după mine, lui Hristos îndatăși a urmat cu Andrei și Chifà, pre tată-său lăsând și luntrea și mrejile, ca niște apărători ai credinței.

Capiștile prefăcându-le întru biserici lui Dumnezeu prea cinstite, ai sfințit într'însele pre fiii botezului, pre cari Darul i-a înnoit prin apă cu Duhul.

Mărgăritarul cel de mult preț, cel ascuns în țarina inimii tale, în taină lumii l-ai pus înainte Apostole, pre carele cu credință păgânii aflându-l, co moară l-au făcut.

Ca o visterie Evanghelia în mâini luând mult lăudate, tot pământul ai îmbogățit de dumnezeeasca învățătură. Pentru aceasta și pomenirea ta cinstește, împreună cu chinurile tale.

Slavă a Treimii.

O Treime, o putere cu dreaptă credinţă toţi să lăudăm, pre Dumnezeu cel fără de început, cel nezidit, cel de o fiinţă, cel de un scaun, cel în trei ipostasuri, întreit luminător, aceştia cântând.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiecare maică după ce naşte prunc, nu poate să mai fie fecioară. Iară tu după ce ai născut pre Hristos, maică Fecioară ai rămas, cu lapte hrănind pre viaţa noastră şi curată rămâind.

Sedealna, glasul al 8-lea.

podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Ca pre cel chemat mai întâiu de cât toţi ucenicii şi însu-ţi văzătorul Cuvântului şi slujitorul, Andree apostole, dupre datorie te cinstim pre tine. Că mieluşelului celui ce a ridicat păcatele lumii, cu neîndoită credinţă, fierbinte ai urmat. Incă şi patimilor părtaşi te-ai arătat, ale celui ce a răbdat moarte cu trupul de bună voie. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, asemenea.

Semeţiile idolilor surpându-le şi de patimile Mântuitorului dorind, Andree fericite, te-ai arătat Apostol, din Cer tuturor izvorând minuni şi păgânilor te-ai făcut prea fericite, învăţător. Pentru aceasta a ta pomenire dupre vrednicie cinstind, întru cântări o mărim şi cu credinţă o lăudăm Apostole al Domnului: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului. Bucură-te Fecioară jilţul Impăratului, patul cel cu porfiră aşternut, cămara cea cu aur împestrită, hlamida cea cu roşu văpsită, Biserică prea cinstită, căruţă purtătoare de fulger, sfeşnice mult luminos. Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, cetatea cea cu douăsprezece ziduri şi uşa cea cu aur ferecată şi ceardacul cel luminos, masa cea strălucită cu aurul, cortul cel împodobit lui Dumnezeu. Bucură-te strălucită Mireasă, din care Soarele a izvorît. Bucură-te ceea ce una eşti frumuseţea sufletului meu.

Peasna 4-a, Irmos.

Cu duhul văzând mai'nainte prooroace Avvacume întruparea Cuvân-

„tului, ai propoveduit, strigând: „Când se vor apropia anii te „vei cunoaște, când va venì „vremea te vei arătà, slavă puterii tale Doamne".

Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cort neîntinat, pre mine cel întinat cu greșeli curățește-mă acum cu prea curatele picături ale îndurărilor tale. Și-mi dă mie mână de ajutor ca să strig: Slavă ție Curată de Dumnezeu prea slăvită.

Biserică sfințită te-ai arătat, a lui Dumnezeu celui ce s'a sălășluit întru tine mai pre sus de minte Fecioară. Pre dânsul roagă-l, să ne curățească pre noi de întinăciunea păcatelor, ca să ne cunoaștem case și locașuri ale Duhului.

Miluește-mă ceea cu una ai născut, Născătoare de Dumnezeu pre izvorul milei. Și-mi dezleagă cumplita boală a sufletului meu și orbirea inimii, curgeri de lacrămi și umilință mai'nainte de sfârșit dându-mi și scăpare de cele cumplite.

Spăimântatu-s'a oștile îngerilor văzând, cum cel nevăzut, în chipul nostru dintru tine s'a văzut, Fecioară de Dumnezeu Născătoare. Pre carele roagă-l să învrednicească mântuirii, pre toți cei ce cu credință te măresc pre tine.

Alt Canon, Irmos.

Munte umbrit cu Darul...

Dumnezeească putere a tot făcătorului și de lumină strălucitorului Duh, pierzătoarea celui mai rău, întru tine Andree sălășluindu-se cu dumnezeească cuviință, în chipul limbii de foc, te-a arătat propoveduitor celor negrăite.

Nu arme trupești spre mântuire a luat, spre surparea celor tari ale vrăjmașului, Andreiu prea cinstitul. Ci cu Hristos ocolindu-se robind pre păgâni, i-a adus spre ascultare.

Pre cei ce săvârșesc cu dragoste pomenirea ta întru cântări, din Darul cel de prisosit al învățătorului tău Hristos, Andree prea fericite, cu apele duhovnicești veseliei ai umpleà nu încetà, cu rugăciunile tale.

A Născătoarei:

Lăudăm mare și înfricoșată taina ta. Că de căpeteniile celor celor mai presus de lume tăinuindu-se, acela ce este deapururea, la tine s'a pogorît ca ploaia pre lână, prea lăudată, spre mântuirea noastră și înnoirea.

Alt Canon, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte ..

Mrejile tale lepădând, și luând Crucea, pre cale ai urmat lui Hristos, celui ce te-a chemat și mreaja Duhului tinzând, în loc de pești pre oameni ai vânat. Slavă Duhului celui ce ți s'a dat ție.

Văpaea Duhului pre limbă luând, te-ai făcut Apostole bărbat de Dumnezeu primitor, frumusețele celor cerești încunjurând și podoabele cele înțelegătoare dintr'însele cunoscând și nouă descoperindu-le acelea.

Pustia cea însetată, o ai adăpat înțelepte cu dumnezeeștile tale cuvinte și o ai arătat prea mult roditoare, fiii Bisericii rodind sămânța propoveduirii. Slavă Duhului celui ce ți s'a dat ție.

Frumusețea ta cea negrăită, Andreiu mai 'nainte văzându-o Iisuse, pre fratele său luminat l-a chemat. Petre cela ce ești de un sânge cu mine, aflat-am pre Mesia cel propoveduit în lege și în prooroci. Vino să ne lipim cu adevărat de viață.

Slavă, a Treimii:

Treimea întru unime să o lăudăm credincioșii, întru o Dumnezeire, pre Tatăl și pre Fiul și pre Duhul cel dumnezeesc, o ființă și o fire, nedespărțit, neosebit, neîmpărțit. Că unul este Dumnezeu în treimea fețelor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre unul din Treime negrăit în pântece zămislindu-l, l-ai născut fără stricăciune ca pre un fiu. Și Treimea adăogire nici cum n'a avut, și curăția precum a fost și mai 'nainte de naștere, întreagă a rămas, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Pacea ta o dă nouă Fiule al „lui Dumnezeu. Că fără „de tine alt Dumnezeu nu „cunoaștem, numele tău nu„mim. Că Dumnezeu al viilor „și al morților tu ești".

Mort m'a făcut pre mine gustarea cea rea oarecând în Edem. Iară tu Curată ceeace ai născut viața, pre cela ce a murit pre lemn de demult, înviază-mă și pace dăruește-mi.

Mântuește-mă Preacurată de primejdii cumplite. Ridică din gunoiul patimilor și scapă de robire și de răutatea răilor draci, pre netrebnicul robul tău.

Pre ochii sufletului meu deschide-i Curată, ca să văd eu luminat dumnezeeasca strălu-

cire și slava ta ceea ce ești cu totul fără prihană, ca să dobândesc milă și mărirea cea veșnică.

Impărătească și Fecioară te vestește David pre tine, cea Curată, ceea ce ești neîntinată, pentru aceea te rog: Fă-mă pre mine moștenitor al împărăției celei cerești, ca să te fericesc pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Strălucește nouă luminat...

Luat-ai pre acela de carele ai dorit Andree apostole, întru lăcașurile cele nestricăcioase cu dânsul locuind, și znopii ostenelelor tale secerând dupre vrednicie. Pentru aceasta cu cântări te slăvim.

Iubit-ai pre Stăpânul și după dânsul ai mers, pre urmele lui la viață fiind povățuit, și patimilor lui fără minciună prea cinstite Andree, până la moarte urmând.

Incordându-te pre tine ca pe o săgeată puternică, fericite, te-a trimis în toată lumea Domnul, rănind pre draci și pre oamenii cei răniți de păgânătate vindecând.

A Născătoarei:

Veselescu-se puterile cerești văzându-te. Bucură-se împreună cu dânsele și adunările oamenilor. Că prin cel născut al tău s'a împreunat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pre tine dupre vrednicie slăvindu-te.

Alt Canon, Irmos:

Lumina ta cea neapusă Hristoase...

Dorind de Cruce ucenice al lui Hristos, ai dobândit cu Crucea ta nestricata împărăție. La care pre toți tăinuitorii lui Dumnezeu trăgându-i cu Crucea, moștenire ne-ai dat nouă celor cuvântători de Dumnezeirea lui.

Căutat-ai pre Hristos viața cea adevărată, și căutându-l, tu întâiu l-ai aflat. Și aflându-l, cu taină l-ai primit, și ai luat pre aceea, întru acela ce ți-a dat-o, și te-ai făcut visterie de viață nestricată.

Cuvintele dumnezeeștilor tale tunete s'au vărsat în lume, și de la margini până la marginile pământului au trecut. Că au încunjurat ca o roată, și au luminat fulgerile tale lumii, precum zice David.

Pomenește-ne ucenice al lui Hristos, pre noi cei ce săvârșim pomenirea ta, și cinstim moaștele tale. Roagă-te pururea cu osârdie pentru turma, căreea ai fost din început păzitor și mântuitor.

Slavă, a Treimii:

Pre Tatăl și pre Fiul și pre Duhul Dumnezeu, pre Treimea cea nedespărțită, împărăția cea în trei fețe să slăvim cu un glas credincioșii, cu ne încetate cuvântări de Dumnezeu, pre dânsa întru credință, cu cântări lăudând-o.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai lumina, neștiind în ce chip, prea luminate sfeșnice, care ai purtat pre Soarele și te-ai făcut locaș nou luminii celei fără materie care izvorește în tot pământul razele cunoștinței de Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Proorocului Ionà, urmând „strig: Scapă din stricăciune viața mea Bunule „și mă mântuește Mântuitorul „lumii, pre mine cela ce strig: „Slavă ție".

Pre mine cel întinat la suflet cu multe păcate, te rog cu deadinsul, pre tine cortul cel neîntinat. Spală-mă de tot felul de întinăciune cu milostivirea ta.

O cârmuitoare te fă mie Curată, celui ce înnot în noianul cel cumplit al ispitelor vieții. Și îndreptează-mă către calea mântuirii și mă mântuiește.

Marie ceea ce te-ai arătat cort al sfințeniei, pre ticălosul meu suflet cel întinat cu dulcețile, sfințește-l și fă-l părtaș al dumnezeeștei măriri.

Pre tine Maica lui Dumnezeu, și cea bună între femei cu deadinsul te rog, să nu mă treci cu vederea Curată, ci milostivește-te și întreg păzește-mă de toată vătămarea.

Alt Canon, Irmos:

Incunjuratu-ne-au pre noi...

Marea vieții trecând în luntrea trupului, pre Hristos cel ce toate le îndreptează, ai aflat cârmaci prea fericite, și de dânsul fericite Andree bucurându-te te-ai lipit.

Duhurile se gonesc cu cuvântul, boalele fug, mulțimea patimilor sufletești departe de la cei bolnavi se depărtează, cu Darul cel dat ție dela Dumnezeu Andree.

Ca un val plin de Duh blând fiind mișcat fericite, ai uscat mările cele viclene ale mulțimii dumnezeilor cu dumnezeeștile curgeri; și râurile cunoștinței de Dumnezeu tuturor le-ai izvorît.

A Născătoarei:

Veselescu-se de tine Fecioară Curată strămoșii neamului nostru, Edemul luându-l prin tine, carele pentru

neascultare l-au pierdut. Că tu Curată și mai'nainte de naștere ai fost, și după naștere.

Alt Canon, Irmos:

Proorocului Ionă urmând...

Cela ce din Betsaida a eșit, ne chiamă pre noi a prăznuì prăznuirea sa, puindu-ne nouă înainte și vitejiile luptelor sale.

Cel cu meșteșugul pescar și cu credința ucenic, ca un adânc cercând inimile credincioșilor, aruncă undița Cuvântului, și ne vânează pre noi.

Focul dragostei lui Hristos în inima ta purtând ucenice, ai strigat împotriva păgânilor. Văpaea voastră s'a stins cu adevărat, arătându-se Hristos.

Cu sarea lui Hristos mintea sărându-vă, mâncărurile voastre dulci s'au făcut nouă, adică învățăturile cereștei și nestricatei desfătări.

Slavă, a Treimii.

Tatălui și Fiului și Duhului celui drept să ne închinăm credincioșii, firei celei în trei Ipostasuri, celei nedespărțite, strigând: Slavă lui Dumnezeu în Treime.

A Născătoarei:

Cu bună voința Tatălui s'a întrupat Fiul în pântecele tău Curată, prin Duhul lui Dumnezeu, și a mântuit chipul cel dintâi cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Pre grăitorul de Dumnezeu cel cu nume de bărbăție numit, și cel mai întâi chiemat decât ucenicii Mântuitorului, pre fratele lui Petru să-l lăudăm. Că precum de demult acestuia, și nouă acum a strigat: Veniți, aflat-am pre cel dorit.

ICOS.

De demult David a oprit pre un păcătos ca mine, ca să spue dreptățile lui Dumnezeu cu cuviință. Insă spre credință învață iarăși, și cu lacrămi mai multe grăește. Că astăzi de ați ascultà glasul lui, să nu vă învârtoșați inimile voastre, precum oarecând Israil l-a amărât. Și aduce încă în psalmi: Cântați Domnului tot pământul, veniți, aflat-am pre cel dorit.

Intru această lună în 30 de zile, pomenirea sfântului, slăvitului și a-tot lăudatului apostol Andreiu cel întâi chemat.

Stih: Răstignire cu capul în jos Andreiu apostolul sufere,
Cu adevărat iară nu prin umbră arătându-se de asemenea pătimire.
Andreiu a suferit răstignire pentru Hristos.
In a treizecea zi Noemvrie, cu capul în jos.

Acesta a fost din orașul Betsaida, fecior oare căruia Ionà evreul, frate lui Petru cel dintâi din ucenicii lui Hristos. Acesta întâi a fost ucenic lui Ioan Mergătorul înainte și Bo-

tezătorul. Apoi dacă a auzit pre dascălul său arătând cu degetul și zicând: «Iată mielul lui Dumnezeu cel ce «ridică păcatul lumii, lăsându-l pre dânsul a urmat după Hristos. Și zicând lui Petru: «Aflat-am pre Iisus cel din Nazaret», l-a tras spre dragostea lui Hristos. Se află și altele multe în sfânta Scriptură pentru dânsul. Acesta după ce a urmat lui Hristos, când a fost după înălțarea lui de au luat sorți apostolii, și au mers care într'o țară care într'alta. Atuncea acestui întâi chemat i-a căzut soarta și a luat Vitinia și marea Neagră și părțile Propontului și Halchidonul, Bizantia, Trachia, Macedonia și părțile cele ce ajung până la râul Dunărei, Tesalia, Elada și părțile Ahaiei. Asemenea Aminsonul, Trapezunta, Iraclia și Amastrul. Insă acestea le-a umblat nu așa de grab precum le trecem cu cuvântul, nu! Ci în fiecare țară răbdând multe împrotivă, și multe lucruri cu nevoi, însă le-a biruit pre toate cu Darul și cu ajutorul lui Hristos. Dintre care cetăți aducând una la mijloc, voi lăsa celelalte celor ce le știu. Căci mergând acesta la Sinopi și propoveduind Cuvântul lui Dumnezeu, a suferit multe scârbe, și munci dela cei ce locuiau acolo, pentrucă sălbatecii aceia oameni, l-au trântit jos, și apucându-l de mâini și de picioare, l-au tras grăpiș, și cu dinții l-au scuturat, și l-au bătut cu lemne și cu pietre, și l-au lepădat departe dela cetate, când și cu dinții i-au rupt degetul, ci el iarăș s'a arătat cu totul întreg și sănătos de rane, cu Darul Invățătorului și Mântuitorului său. Deci sculându-se de acolo, a trecut multe cetăți și orașe, precum: Neochesaria, Samosatele, Alanii, Avazghii Zichii, Bosforiții și Hersoniții, apoi s'a întors la Bizantia și acolo hirotonind episcop pre Stahie, și înconjurând celelalte țări, a venit la luminatul Ostrov al Peloponesului și în Paleapatra primindu-se la gazdă de un om anume Sosie, carele bolea greu, l-a tămăduit și îndată toată cetatea Patrelor, a venit la Hristos. Când și Maximilia femeea Antipatului, vindecându-se de cumplita boală și dobândind grabnică tămăduire, a crezut în Hristos, împreună și cu prea înțeleptul Stratoclis fratele Antipatului Egheat și alți mulți ce aveau multe feluri de boale, s'au tămăduit cu punerea mânilor Apostolului. Pentru aceasta mâniindu-se Egheat, și prinzând pre apostolul Domnului și răstignindu-l cu capul în jos pe o cruce, l-a scos din viața aceasta. Pentru aceasta și el nedreptul, dreaptă răsplătire a luat dela Dumnezeu. Căci căzând într'o râpă înaltă, s'a risipit. Iară moaștele Apostolului după aceea preste multă vreme s'au mutat la Constantinopol, în zilele împăratului Constantie fiul mai relui Constantin, prin porunca lui, de mucenicul Artemie. Și s'a așezat cu ale lui Luca evanghelistul, și cu ale lui Timoteiu, în luminata biserică a sfinților apostoli.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Frumentie, episcopul Indiei.

Stih: Frumentie, cu darul cinstitei Treimi fiind păzit,
Inșelăciunea cea deșartă o a vădit.

In zilele împăratului Constantin cel mare, în anii trei sute treizeci, un filosof ce era din Tir, s'a dus să se preumble la India cea mai dinlăuntru, având împreună cu el și doi frați dupre trup, tineri, a cărora numele era Edesie și Frumentie. Iară întorcându-se dela India, a stătut la un liman ca să ia apă, și acolo a căzut în mâinile tâlharilor și ale barbarilor, cari pre unii din cei din corabie i-au aruncat în mare, iară pre alții i-au tăiat. Din cei omorâți, unul era și pomenitul filozof. Câți au rămas vii, cu cari împreună erau și cei doi frați dupre trup, Edesie și Frumentie, pre aceștia zic i-au dat împăratului Indiei.

Deci văzând împăratul pre acești doi tineri că erau potriviți cu scopul ce el cugetă, i-a pus pre ei, luători aminte și iconomi împărătescului său palat. Ci și fiul împăratului carele a moștenit împărăția după tatăl său, a învrednicit pre tineri de mai mare cinste și îndrăzneală. Deci fiindcă ei aveau mare putere la împăratul Indiei, pentru aceasta poruncea cu îndrăzneală neguțătorilor ce veneau dela părțile Romanilor, ca să se adune la o biserică, dupre obiceiul lor, și să săvârșască dumnezeeasca liturghie. Iară trecând câțiva ani s'au dus tinerii la împăratul

și i-au cerut ca să le dea lor plată pentru dragostea cea către ei. Iară plata era aceasta, să-i lase să se întoarcă la patria lor. Care această dorire dobândindu-o, s'au dus mai întâi la pământul Romanilor. Și Edesie s'a dus la Tir, ca să-și afle părinții și rudeniile sale, iară Frumentie a cinstit mai mult osârdia către cele dumnezeești, decât vederea părinților săi. Deci ajungând la Alexandria, a arătat arhiepiscopului de acolo, că Indianii foarte doresc să primească lumina slăvirei de Dumnezeu și a credinței. Către carele a răspuns arhiepiscopul Atanasie, (căci acesta era carele pre acea vreme împodobia scaunul Alexandriei), și carele iubitul meu, este mai bun și mai potrivit decât tine, ca să gonească din sufletele acelora, întunerecul înșelăciunii, și să le pricinuiască lor lumina dumnezeeștei propoveduiri. Acestea zicându-i l-a hirotonisit pre el arhiereu, și l-a trimis în India, ca cu plugul învățăturii sale, să lucreze acel neam. Deci dumnezeescul Frumentie, nimic socotind atuncea ca să meargă spre a-și vedea rudeniile sale, ci pentru dragostea credinței cei drepte și pentru binele aproapelui, lăsându-și patria și rudeniile a îndrăznit să călătorească pe mare, noean atât de înfricoșat și mare, până ce a ajuns la India.

Iară dupăce a ajuns acolo fericitul, cu osârdie a bine lucrat, înțelenitele inimi ale Indianilor, sămănând întru ele sământa credinței. Drept aceea le-au și făcut pre ele vrednice spre rodirea cunoștinței de Dumnezeu și a faptei bune, având împreună lucrător Darul cel dat dela Dumnezeu. Căci el urmând pe toată ziua apostoleștile învățături, și făcând minuni multe nu numai pre cei îndrăciți mântuia, și tot felul de boală vindeacă, ci și din cei ce se împotriveau și nu primeau în grabă cele de dânsul zise, pre alții îi da satanei. Dupre cum a făcut Apostolul carele zice: «Dați-l pre el satanei spre pierzarea tru«pului, ca să se mântuiască duhul lui». Iară pre alții îi făcea să se usuce, și altora le orbea ochii.

Drept aceea pentru această pricină, toți au primit și au rodit în sufletele lor sământa credinței lui Hristos. Pentru care și în puțină vreme singur sfințitul Frumentie, cu ajutorul și Darul lui Dumnezeu, a botezat toată laturea Indianilor. Și a zidit biserici, și a hirotonisit preoți, și capiștele idolești le-a surpat, și pre idoli a zdrobit. Așa dar pentru toate acestea, se minunau toți, și însuși împăratul, și zicea sfântului: Pentru care pricină o iubitule, în curgerea de vreme a atâția mulți ani, ce ai viețuit mai înainte împreună cu noi, nu ai făcut nici o dată vreun semn și minune? Și acum de unde ți s'a dat ție acest fel de Dar și de putere, iubitule? Iară fericitul Frumentie, a răspuns: Nu este al meu Darul, o prea cinstiților și adevăraților ai lui Hristos prieteni ci al preoției, care mi s'a dat mie dela însuși Hristos. Căci văzând bun cugetul vostru, lăsând pentru aceasta, patria și rudenia, dupre cuvântul Domnului, m'am dus la Alexandria, și arătând cele pentru voi, marelui Atanasie, păstorul Bisericii aceleea, și cu tainică ungere a arhieriei fiind hirotonit de el, și cu Darul apostolesc fiind luminat, prin rugăciunea lui către Dumnezeu, am fost trimis către voi. Iară voi cu credință și cu dragoste priimindu-mă, Darul preoției, iară mai ales al lui Dumnezeu, lucrează prin mine precum vedeți, și face asemenea minuni. Așa dar Frumentie acesta întocmai cu apostolii, întru mulți ani viețuind cu plăcere de Dumnezeu între Indiani, și învățându-i poruncile lui Dumnezeu, și spre lucrarea lor prefăcându-i, s'a mutat către Domnul. A căruia cinstitele moaște dau tot felul de vindecări, celor ce se apropie de ele, întru slava adevăratului Dumnezeu, Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De tinerii tăi, cei din cuptor „Mântuitorule nu s'a atins, „nici i-a supărat pre dân„șii focul. Atuncea acei trei ca „cu o gură cântau și binecu„vântau, grăind: Bine este cu-

„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri".

Sufletul meu cel pângărit cu patimile, sfinţeşte-l Curată Stăpână ceea ce eşti cu totul neîntinată şi cumplitele robiri ale minţii şi orbirea inimii şi pornirile dracilor de grab pierde-le.

Mintea mea cea omorîtă de patimile trupului, ceea ce eşti cu totul fără prihană, înviază-o şi cele plăcute lui Dumnezeu a le săvârşi întăreşte-mă, ca să te măresc pre tine şi să laud deapururea milostivirea ta.

Mântueşte de gheena, Stăpână Curată pre robul tău, scapă-mă de osânda cea înfricoşată a Fiului tău, izbăveşte-mă de toată munca pre mine cel osândit, rugând pre Dumnezeu cel prea bun.

Omoară-mi de grab Stăpână Curată, patimile trupului şi ale smeritului meu suflet, spală-mi întinăciunea cea cumplită Fecioară şi de pâra dracilor celor răi izbăveşte-mă şi mă mântueşte.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine cuptor înţelegător...

Făgăduinţa ta cea nemincinoasă arătat s'a plinit Hristoase. Că dumnezeescul tău ucenic, viforul cu cuvântul oprind, întru linişte cuvioasă l-a mutat, cântând: Dumnezeule al părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

La muntele Sionului cel înţelegător a te sui Apostole, poruncindu-ţi-se, şi paharul mântuirii luând, bucurându-te l-ai băut, trecând prin moarte la dumnezeeasca viaţă, unde este Hristos Dumnezeul părinţilor cel prea slăvit.

Tu pământean fiind Apostole, mai pre sus de fire faci minuni. Că prin dragoste unindu-te, ai urmat lui Hristos, celui ce te-a iubit, cântând: Lăudat este Dumnezeu şi pre slăvit.

A Născătoarei:

Bucură-te Curată, din care a ieşit Păstorul cel ce s'a îmbrăcat în pielea lui Adam, cu adevărat cel prea înalt, şi pre mine tot omul în pântecele tău iarăşi m'a zidit. Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

Alt Canon, Irmos:

Coconii în cuptor...

Focul prea sfântului Duh cel ce s'a pogorât de sus Apostole al lui Hristos, cu limbi nouă, cu care nici odată n'ai grăit, ţi-a poruncit ţie să grăeşti marginilor lumii măririle lui.

Prea spăimântează tot cugetul învăţătura, care au răspândit-o în tot pământul, tăi-

nuitorii lui Hristos și văzătorii celor de sus! Că singuri voi doisprezece fiind, mulțimile pământului ați luminat.

Minunat s'a făcut Darul tău Stăpâne Hristoase întru ucenicii cei de Dumnezeu înțelepțiți. Că mici și proști fiind, tot pământul au înconjurat, dela marginile lui pînă la toate marginile.

Cine te-a învățat a grăi Apostole? Cine ți-a luminat mintea ta? Ca să vezi limpede raza slavei celei neapropiate, care a strălucit lumina adevărului în inimile noastre.

Slavă, a Treimii:

In Treime să lăudăm credincioșii slăvind pre Tatăl cel fără de început și pre Fiul și pre Duhul cel drept, o ființă singură, care întreit s'o lăudăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre cel ce unul ești din Treime, pre tine Hristoase te slăvim, că din Fecioară întrupându-te fără schimbare, cele omenești toate le-ai purtat, nedespărțindu-te de firea părintească Iisuse, măcar de te-ai și unit cu noi.

Peasna 8, Irmos

De carele se înfricoșează „îngerii și toate oștile, ca „de Făcătorul și Domnul, lăudați-l preoți, prea măriți-l tineri, bine-l cuvântați noroade și îl prea înălțați întru „toți vecii".

Cel fără de trup se întrupează dintru tine cu dumnezeească cuviință. Pre carele roagă-l întru tot Curată, să omoare patimile trupului meu și să învieze sufletul meu, cel omorît cu păcatele.

Vindecata-i zdrobirea lui Adam celui de țărână, născând pre Dumnezeu Mântuitorul nostru, ceea ce ești cu totul ne întinată. Pre dânsul roagă-l să tămăduiască ranele sufletului meu celui ce nevindecat bolește.

Scoală-mă pre mine cela ce zac întru adâncul răutăților, bate războiu cu vrăjmașii cei ce mă luptă pre mine, pre sufletul meu cel rănit cu dulceți necuvioase, Curată să nu-l treci cu vederea, ci îndură-te și-l mântuește.

Vindecă Preacurată patimile inimii mele, ceea ce ai născut pre doftorul tuturor și părții celor drept părtaș arată-mă Fecioară, pre Hristos rugându-l.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor coconii...

Dumnezeească pomenirea

ta cea de lumină purtătoare și de veselie făcătoare, Andree apostole al lui Hristos, raze de tămăduiri ne strălucește nouă, celor ce strigăm: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Firii omenești împărtășindu-te, ai covârșit legile ei și la locuința îngerilor ai trecut Andree apostole și strigi: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Suflarea cea de sus a Duhului lui Dumnezeu mai'nainte aprinzându-te, ritor de Dumnezeu grăitor te-a arătat pre tine Apostole, cel ce strigi Hristosului tău: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți veci.

Strălucit ca fulgerul spre lumină păgânilor ai eșit, întunerecul necunoștinții gonind și luminând pre credincioșii cei ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Pre ceea ce fără sământă și mai pre sus de fire, din dumnezeescul fulger a născut pre Hristos mărgăritarul cel de mult preț, să o lăudăm toți strigând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

Rugul cel aprins în Sinai...

Cu meșteșugul pescăriei din mare, ai vânat pești prea înțelepte; iară acum cu credința pre oameni vânezi lui Hristos, din înșelăciunea vrăjmașului. Că adânc erà oarecând înșelăciunea, care cufundà pre păgâni în viforul necunoștinții.

Adâncul vieții cel înțelegător, fără învăluire l-ai trecut Apostole, zburându-l cu vetreala Duhului prin credința lui Hristos. Pentru aceasta și la limanul vieții ai ajuns, bucurându-te întru toți vecii.

Impreună cu soarele cel înțelegător, carele a pus pre lemn de a sa bună voie, luminătorul soarelui, căutând a se dezlega și a apune întru Hripre lemnul Crucii s'a spânzurat marele Andreiu, luminătorul Bisericii.

O, ucenice și prietene al lui Hristos, cel împreună numărat cu apostolii lui. Când va ședeà pre scaun Judecătorul împreună cu voi cei doisprezece să judece, precum făgăduința

grăeşte: Fiţi atuncea nouă zid iubirii de oameni.

Binecuvântăm pre tatăl...

Pre unimea cea întreit luminată, şi Treimea cea împreună şezătoare să o slăvim, nedespărţind-o, ci împreunând-o pre ea dupre fire, ca pre o fiinţă cu adevărat unită, în trei feţe neamestecată.

Şi acum a Născătoarei:

Pre unul din treime zămislindu-l, l-ai născut întrupat din tine, pre cel ce a înnoit legile firii cu naşterea ta Curată. Pre acesta ca pre un Dumnezeu, pururea pentru noi rugându-l nu înceta de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 9, Irmos:

Pre norul cel purtător de „lumină, întru carele Stă„pânul tuturor, din Cer „ca ploaia pe lână s'a pogorât, „şi s'a întrupat pentru noi, fă„cându-se om cel fără de în„ceput. Să o mărim toţi, ca pre „o Maică curată a Dumnezeului „nostru".

Iubitor de păcate fiind, întru lenevire petrec, şi de judecata cea nemitarnică mă cutremur. Intru care păzeşte-mă cu sfinte rugăciunile tale nevinovat şi neosândit, ca să te fericesc pre tine deapururea, ca pre o apărătoare.

Mă înfricoşez de judecată Fecioară, şi de ochiul cel neamăgit al Fiului tău, căci am săvârşit fapte urâte pre pământ, şi pentru aceasta strig ţie: Prea milostivă Stăpână, ajută-mi, şi din nevoia cea de atuncea scoate-mă şi mă mântueşte, Curată.

Cât de înfricoşată este ziua cercării, Fecioară! Cât de înfricoşată este hotărîrea! Cât de cumplită ruşinea! Cine va suferi de aceea Stăpână cu totul neîntinată? Milueşte ticălosul meu suflet, şi mai 'nainte de sfârşit dă-mi iertare greşelilor, Curată.

Ceea ce ai născut lumina cea dumnezeească, pre mine cel întunecat cu toate meşteşugirile vrăjmaşului, şi carele cu trândăvire vieţuesc, şi întărît pre Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană luminează-mă, povăţueşte-mă către lucrările cele bune, ca ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor.

Alt Canon, Irmos:

Chipul naşterii tale...

Ca un ucenic prea ales al celui ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, Stăpânului tău până la moarte urmând, te-ai suit bucurându-te la înălţimea Crucii, mergere făcând la ceruri, fericite Apostole.

Uşa Edemului ţie s'a deschis, şi ţi s'a pus înainte scară cerească, şi te-a primit cereştile lăcaşuri, şi ai stătut bucurându-te Apostole, înaintea lui Hristos dătătorul de viaţă, pentru lume rugător prea ales.

Cu patimi deopotrivă cu ale învăţătorului tău, te-ai preamărit fericite Andree prea înţelepte. Că prin Cruce dumnezeesc sfârşit ai luat, şi dupre împărtăşire Dumnezeu te-ai făcut. Pentru aceasta te rugăm, pentru noi roagă-te pururea.

Bucură-te însoţire prea aleasă, ceea ce ai moştenit în ceruri acum împreună petrecere, şi vezi zelul cântăreţilor, biruind puterea acelora, şi luminezi cu strălucirile dumnezeeştilor daruri.

A Născătoarei:

Din rădăcina prooroocească a lui David, dumnezeescul părinte, ai odrăslit Fecioară, dară şi pre David cu adevărat tu l-ai prea slăvit, ca ceea ce ai născut pre Domnul mărirei cel proorocit. Pre carele dupre vrednicie îl mărim.

Alt Canon, Irmos:
Pre norul cel purtător...

Cela ce mreaja vederii cei de taină ai întins, şi ca nişte peşti într'însa ai prins frumuseţile cereştilor înţelegeri. Roagă-te sfinte Apostole, sfintei Treimi, să ne izvorască şi nouă curăţire.

Mulţumim noi neamurile cele prin tine luminate, şi de pre pământ la ceruri de tine ridicate. Că dela slujirea vrăjmaşului depărtându-ne, ne-am făcut împreună locuitori cu sfinţii îngeri, şi părtaş slavei Domnului.

Singuri văzătorilor de cele negrăite, şi slujitori ai Cuvântului şi tăinuitorilor, şi privitorilor la cele neurmate, ca şi noi următori să fim împărăţiei lui Hristos, rugaţi-vă apostoli, şi părtaşi Dumnezeirii lui.

Cei ce aţi luat putere de la Hristos a legà şi a dezlegà, să dezlegaţi pre toţi de legăturile a multe greşeli, când va venì Hristos, şi voi toţi cei doisprezece veţi şedeà pe scaune iarăşi atâtea, să judecaţi toate seminţiile lui Israil.

Slavă, a Treimii.

Firea cea în trei Ipostasuri, slava cea nedespărţită, care se laudă întru o Dumnezeire neîncetat în Cer şi pre pământ, Treimea cea nedespărţită să o slăvim. Fiului împreună şi Tatălui şi Duhului închinându-ne cu bună credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cei ce scapă sub milostivirea ta cu credinţă şi se închină cu bună cuviinţă Fiului tău, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pre acela ca pre Dumnezeu şi Domnul lumii, roagă-l să ne izbăvească de stricăciune şi de primejdii şi de toate ispitele.

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul în Biserică...

Cuvântul cel mai 'nainte fără început, aflându-te pre tine prea fericite, mai întâi chemat de cât toţi Apostolii te-a arătat, Andree pururea pomenite. Şi urmelor acestuia urmând te-ai arătat povăţuitor celor rătăciţi, suindu-i pre ei la cerească dumnezeeasca cale.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Femei auziţi glas...

Pre cel de un sânge cu Petru, mai întâiul ucenicilor, cel ce s'a făcut însuş văzător şi slugă Cuvântului, pre Andreiu apostolul prea mărit să-l lăudăm. Că pre neamuri a luminat şi răstignit fiind s'a sfârşit, ca ucenic al Stăpânului.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Pre Dumnezeu pre carele ai născut Fecioară cu totul fără prihană, roagă-l pentru toţi cei ce te cinstesc pre tine cu bună credinţă, împreună cu Andreiu cel întâiu chemat, ca să dodândim dumnezeească strălucirea Fiului tău şi starea împreună cu cei aleşi şi sfinţi. Pentrucă poţi precum voeşti.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria..

Betsaido veseleşte-te acum că întru tine au înflorit din grădină de taină, crini bine mirositori, Petru şi Andrei; cari toată lumea au umplut de mireazma propovăduirii credinţei, prin Darul lui Hristos, a căruia şi patimilor părtaşi s'au făcut.

Andree bucură-te şi săltează, că ai luat arătat, întru strălucirea Cuvântului, pre Soarele slavei Hristos dătătorul de viaţă. Pre carele şi ţiindu-l cu credinţă l-ai propoveduit. Pre acela roagă-l neîncetat pentru noi, cari cu credinţă te lăudăm pre tine.

Grăitorul de taina dumnezeeştei rânduelei lui Hristos, cel ce s'a ales întâi a fi ucenic Cuvântului, Andrei văzătorul de Dumnezeu, strigând grăeşte: Pre Petru cel de un sânge văzându-l am aflat pre Mesia, pre carele Scriptura şi prorocii mai 'nainte l-au propoveduit.

Cetatea Patrelor pre tine păstor te-a câştigat şi dumne-

zeesc folositor cetății și mântuitor din toate nevoile și păzitor Andree înțelepte, care cu mulțumită te cinstește pre tine: Ci te roagă neîncetat pentru dânsa, să se mântuiască nestricată.

Slavă, glasul al 8-lea.

Pre propoveduitorul credinței și sluga Cuvântului, pre Andrei să-l lăudăm. Că acesta dintru adânc pre oameni a vânat; în loc de trestie, Crucea în mâini ținând și ca o strună aruncând puterea, a scos suflete din înșălăciunea vrăjmașului și le-a adus lui Dumnezeu Dar, bine primit. Pre acesta pururea credincioșii împreună cu ceata ucenicilor lui Hristos să-l lăudăm ca să se roage lui, să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

Și acum, glasul acelaș.

Primește Vitleeme pre mitropolia lui Dumnezeu. Că lumina cea neapusă vine să o nască întru tine. Ingeri minunați-vă în Cer! Oameni prea slăviți pre pământ! Maghi de la Persida întreit mărit dar aduceți! Păstori fluerând cântare întreit sfântă cântați! Toată suflarea să laude pre Făcătorul a toate.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâi și cel desăvârșit otpust.

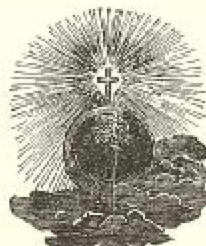

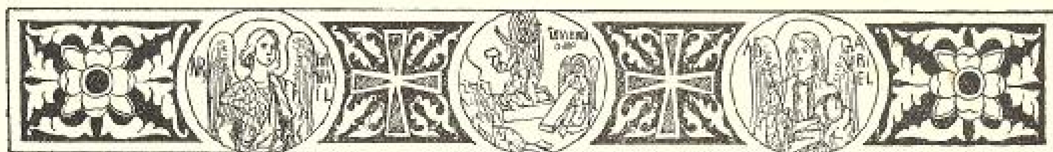
LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Apostolului, Peasna 3 și a 6 pe 8. Prochimen, glasul al 8-lea. In tot pământul a ieșit vestirea lor... Stih: Cerurile povestesc .. Apostolul, către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi...* Aliluia, glasul al 8-lea: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Ioan: *In vremea aceea, sta Ioan și din ucenicii lui doi...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit...

TROPARELE SFINŢILOR
CELE MAI DE OBŞTE DIN LUNA LUI NOEMVRIE

LA UN APOSTOL.

Tropar, glasul al 3-lea:

Apostole sfinte (N), roagă pre milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşeli, sufletelor noastre.

LA MULŢI APOSTOLI

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfinţilor Apostoli, rugaţi pre Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

LA MAI MULŢI MUCENICI.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat; zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

LA UN SFINŢIT MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor, şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învăţând, şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA MULŢI ARHIEREI.

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinţilor noştri, carele faci pururea cu noi dupre blândeţele tale nu depărtà mila ta dela noi, ci pentru rugăciunile

lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

LA O MUCENIŢĂ

Tropar, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse, (N), strigă cu mare glas: Pre tine mirele meu te iubesc, şi pre tine căutând mă chinuesc, şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul tău, şi pătimesc pentru tine, ca să împărăţesc întru tine, şi mor pentru tine, ca să şi viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, primeşte-mă pre mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântueşte sufletele noastre.

LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, şi cu suspinurile cele din adânc, spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, (N), părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR.

Tropar, glasul al 8-lea.

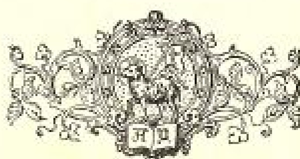
Al pravoslaviei îndreptătorule, al bunei credinţe învăţătorule şi al curăţiei; al lumii luminătorule, podoaba Arhiereilor cea de Dumnezeu însuflată (N), înţelepte, cu învăţăturile tale pre toţi i-ai luminat, alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA O CUVIOASĂ.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură cuvioasă (N), Duhul tău.

SFÂRŞITUL LUNEI NOEMVRIE, ŞI LUI DUMNEZEU SLAVA.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CANTATE PRESTE TOT ANUL

LA VECERNIE, LA UTRENIE, DUPĂ DUMNEZEU ESTE DOMNUL ŞI LA SFÂRŞITUL UTRENIEI.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Minunea minunilor, ceeace eşti plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zemislit mai presus de fire şi ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngereşti a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ceeace eşti binecuvântată în ceruri, şi pre pământ slăvită, bucură-te mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu

Ceea ce ai zemislit fără de ardere, focul Dumnezeirii, şi ai născut mai presus de fire pre Domnul, izvorul vieţii; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre cei ce te măresc pre tine.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înţeles şi de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glasul 1-iu.

Ăta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziţi, dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţă te mărim.

La sfârşitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ceea ce ai zemislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ăta folosinţă agonisind... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glasul 1-iu.

Gavriil zicând ţie Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a ieşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICA SEARĂ

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul,.. glasul al 2-lea.

Ceea ce eşti izvorul milei, îndurării ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trupuri mai Marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negrăite cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te mărim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşie prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminii cei neapuse, care ai purtat în braţe pe însuş Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... Şi Vineri glasul al 2-lea.

Preamărită fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţumind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sământă Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu .. Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Preamărită fiind Născătoare de Dumnezeu...Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul
glasul al 2-lea.

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăția fiind pecetluită, și cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te mărim.

Iară de se va întâmpla Aliluia, la fiecare glas se zic acestea, glasul al 2-lea.

Apostoli, Mucenici și Prooroci, Ierarhilor, Cuvioșilor și Drepților, cari bine ați plinit lupta, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

Pomenește Doamne, ca un bun pre robii tăi, și câte în viață au greșit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Și acum.

Maică sfântă a luminii cei negrăite...
Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 3-lea.

De frumusețea fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ție? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep și mă minunez; pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântuește acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 3-lea.

Ceeace ești scăparea și puterea noastră de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântuește...
Vezi mai sus.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 3-lea.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întăritările vrăjmașilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră. Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul glasul al 3-lea.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut: Că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și mărim nașterea ta cea negrăită.

La sfârșitul Utreniei.

Fiecine, unde se mântuește...
Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Pre tine ceeace ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, Arhistratigul Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea mărită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi umiliţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârgueşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

✱ La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te mărim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu eşti rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirii.

MARŢI SEARA şi Joi seara

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea. şi Vineri

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu înceta rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Tu eşti muntele din care negrăit s'a tăiat piatra şi porţile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul glasul al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti una curată, una binecuvântată, pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te mărim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât toată făptura mai înaltă... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim. Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Taina cea din veac ascunsă, şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, şi Crucea de bună voie pentru noi primind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te mărim Născătoare...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te uşa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, şi fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Acoperământul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila, arată-le spre robii tăi, şi valurile gândurilor celor deşarte, Curată, linişteşte-le, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că ştiu Fecioară, ştiu că poţi câte voeşti.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creştinilor, mântueşte ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împotriva gândurilor celor ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s'a surpat, şi tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioşii, dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi Născătoare de Dumnezeu, ntru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut mai pre sus de fire şi cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne slavă ţie.

La sfârşitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă.

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită. Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

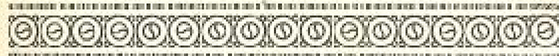
Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasu al 5-lea.

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperemântul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforît şi neispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsi a te rugà, pentru cei ce laudă, şi se închină naşterii tale.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Incepătură mântuirii, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! şi n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci aşa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei.

Ingerescul cuvânt ai luat şi tron de heruvimi te-ai arătat şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Nădejdea lumii cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare solire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce eşti una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă, şi ià Dar spre folosul cererei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pe Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l'ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârşit.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 6-lea.

Sfântă Stăpână Curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinţii Apostoli, totdeauna bunătăţii lui, ca să ne izbăvească de patimi, şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos, dătătorul de viaţă; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă.

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zemislirea, şi David a desluşit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorît, ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit mai presus de fire, pământule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşeli mai 'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârşit-ai puterile cereşti, pentru că Biserică dumnezeească te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul a 7-lea.

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că de cât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu viaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos Dumnezeu, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţii, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi, că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut din tine.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă mărindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău, dumnezeească mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba mărindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos Dumnezeu cel ce s'a răstignit... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Ca ceea ce eşti vistieria învierii noastre, pre cei ce se nădăjduiesc spre tine prea

lăudată, scoatei din groapă și din adâncul greșelilor; că tu, pre cei vinovați păcatului i-ai mântuit, ceia ce ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naștere ai fost Fecioară, și în naștere Fecioară, și dupre naștere iarăș ai rămas Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICA SEARA.

Și Luni la Dumnezeu este Domnul..., glasul al 8-lea.

Bucură-te ceea ce prin înger ai primit bucuria lumii; bucură-te ceia ce ai născut pre făcătorul tău și Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te ușa Împăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, și pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Întărirea credinței cea neclătită și prețiosul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioșii. Bucură-te ceea ce piatra vieții în pântecele tău o ai început; bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristați; bucură-te mireasă pururea Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară Preacurată, mântuește-ne pre noi cu rugăciunile tale, mișcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARȚI SEARA și Joi seara

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul.., glasul al 8-lea. și vineri

Pre mielul și Păstorul și Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură, luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toți o suferi, Fiule și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință lăudându-te, cu bună credință te mărim.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Ușa vieții cea înțelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credință izbăvește-i din nevoi; ca să mărim prea sfântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară Preacurată, mântuește-ne pre noi... Vezi mai sus...

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre mielul și Păstorul și Mântuitorul.

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat, Bunule, carele cu moartea pre moarte ai prădat,

și învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni, milostive, primește pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; care se roagă pentru noi; și mântuește Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară Preacurată mântuește-ne pre noi... Vezi mai sus.

SFÂRȘITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU.

Comisia pentru cercetarea cărților de ritual:

Prea Sfințitul Arhiepiscop GURIE al Chișinăului
Prea Sfințitul PLATON PLOEȘTEANUL
Prea Sfințitul ILARION BĂCĂOANUL

Director al Tipografiei
PAVEL SURU

Biserica Domnească din Curtea de Argeș.